

ΔΗΜΟΣ Ι. Π. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

**ΒΑΛΒΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**

ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ:

ΔΩΡΕΑ
ΠΑΛΑΜΗΓΙΩΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:

29-01-13

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:

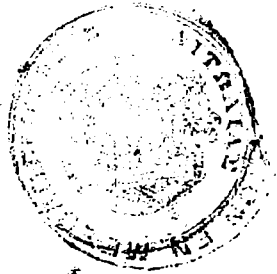
23.081

ΑΡΙΘ. ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ:

225.48 ΝΕΔ

~~А.~~ ~~Н.~~

Ср: Матая: 9. Сур: 10. Тар: 10.

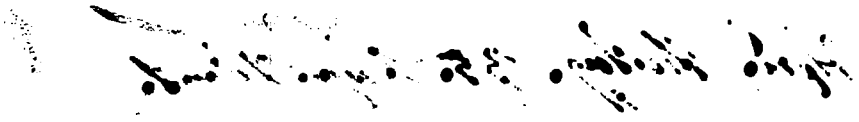
Από Κωνσταντ. 35. Τυπ. Τζουρ.

Ἡ

ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ.

A. E. 23.081

32

Η

ΝΕΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

Μεταφρασθεῖσα

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ,

ΔΙ' ΑΔΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Μετατυπωθεῖσα δ' ἀπαραλλάκτως

ἀπὸ τὴν βιβλικὴν Ἐταιρείαν τῆς Γενεύης,

πρὸς χάριν τῶν Ἑλλήνων.

ΓΕΝΕΥΗ,

Ἀπὸ τὸ Τυπογραφεῖον Πέτρου Ἀντωνίου Βονάντου.

1831

311. 2

...

...

ΙΕΡὸν Ἐταγγέλιον.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Τοῦτο ἐστὶ τὸ βιβλίον τῆς γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαβὶδ, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

2. Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφούς του.

3. Καὶ ὁ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆν Θάμαρ· καὶ ὁ Φαρέσ ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ· καὶ ὁ Ἑσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ·

4. Καὶ ὁ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ ὁ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· καὶ ὁ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών·

5. Καὶ ὁ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοδζ ἀπὸ τῆν Ραχάβ· καὶ ὁ Βοδζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἀπὸ τῆν Ρούθ· καὶ ὁ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί·

6. Καὶ ὁ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ, τὸν βασιλέα· καὶ ὁ Δαβὶδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπὸ τῆν (γυναικᾶ) τοῦ Ὀύριον·

7. Καὶ ὁ Σολομῶν ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· καὶ ὁ Ροβοάμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· καὶ ὁ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά·

8. Καὶ ὁ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ ὁ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· καὶ ὁ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν·

9. Καὶ ὁ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάχαμ· καὶ ὁ Ἰωάχαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· καὶ ὁ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν·

10. Καὶ ὁ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν

Μανασσῆ· καὶ ὁ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών· καὶ ὁ Ἀμών ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν·

11. Καὶ ὁ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, εἰς καιρὸν τῆς μετοικήσεως τῆς Βαβυλώνας.

12. Ὑστερον δὲ ἀπὸ τῆν μετοίκησιν τῆς Βαβυλώνας, ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ ὁ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ·

13. Καὶ ὁ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ ὁ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ ὁ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ·

14. Καὶ ὁ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ· καὶ ὁ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ ὁ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ·

15. Καὶ ὁ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ ὁ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·

16. Καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός.

17. Ὅλοι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ, (εἶναι) γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως εἰς τῆν μετοίκησιν τῆς Βαβυλώνας, (εἶναι) γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικήσεως τῆς Βαβυλώνας ἕως τοῦ Χριστοῦ, (εἶναι) δεκατέσσαρες γενεαί.

18. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἐγένετο κατὰ τὸν εἰρησὶ τρόπον (δηλαδῆ) ἀφ' οὗ ἠρῶαβωμίσθη ἡ μήτηρ

αὐτοῦ Μαρία μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, πρὸ τοῦ αὐτοὶ νὰ συνελθωσιν, ἐγνωρίσθη ὅτι ἦτον ἔγκυος ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

19. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐπειδὴ ἦτον δίκαιος, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν σεαυτῆς πρὸς παράδειγμα, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἀποβάλλῃ κρυφίως.

20. Ἐν ᾧ δὲ ἐνεθυμήθη αὐτὰ, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου τῷ ἐφάνη εἰς τὸ ὄνειρόν του, καὶ τῷ εἶπεν· Ἰωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς τὸ νὰ ἔχῃς συνάμχην τὴν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· διότι ἡ γενομένη εἰς αὐτὴν (σύλληψις) ἐγένετο ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

21. Καὶ (αὐτῇ) θελεῖ γεννήσῃ υἱόν, καὶ σὺ θελεῖς ὀνομάσῃ τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ· καθότι αὐτὸς θελεῖ ἔλευθερώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των.

22. Καὶ τοῦτο ὄλον ἐγένετο, διὰ νὰ λάβῃ τέλος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη παρὰ τοῦ Κυρίου, διὰ μέσου τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος εἶπεν (οὕτω)·

23. Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θελεῖ συλλάβῃ εἰς τὴν κοιλίαν της, καὶ θελεῖ γεννήσῃ υἱόν, καὶ θελουσιν ὀνομάσῃ τὸ ὄνομά του ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ· τὸ ὁποῖον ἐξηγηταὶ (οὕτω), Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

24. Ἀφ' οὗ δὲ ἐσηκώθη ἀπὸ τὸν ὑπνον ὁ Ἰωσήφ, ἔπραξε καθὼς τῷ παρήγγειλεν ὁ ἄγγελος Κυρίου· καὶ εἶχε συνάμχην τὴν γυναῖκά του.

25. Πλὴν δὲν τὴν ἐγνωρίζεν (ὡς γυναῖκά του), ἕως οὗ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον υἱόν της, καὶ ὠνόμασε τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ἀφ' οὗ δὲ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ πόλιν τῆς Ἰουδαίας, εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι (τινὲς) ἔφθασαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, καὶ ἔλεγον·

2. Ποῦ εὕρισκεται ὁ γεννηθεὶς βα-

σιλεύς τῶν Ἰουδαίων; καθότι ἡμεῖς ἐδομεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολήν, καὶ ἦλθομεν διὰ νὰ τὸν προσκυνήσωμεν.

3. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡρώδης ἀφ' οὗ ἤκουσεν (αὐτό), ἐταράχθη, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ὄλοι οἱ Ἱεροσολυμίται.

4. Καὶ ἀφ' οὗ συνήθροισεν ὄλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἠρώτα νὰ μάθῃ ἀπὸ αὐτοὺς, ποῦ γεννᾶται ὁ Χριστός.

5. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· (Ὁ Χριστὸς γεννᾶται) εἰς τὴν Βηθλεὲμ (πόλιν) τῆς Ἰουδαίας· διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι γεγραμμένον ἀπὸ τὸν προφήτην·

6. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, χώρα τοῦ Ἰούδα, δὲν εἶσαι τελείως ἡ μικροτάτη μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τοῦ Ἰούδα· καθότι ἀπὸ σὲ θελεῖ ἐξέλθῃ ἡγεμὼν, ὁ ὁποῖος θελεῖ διοικήσῃ (καθὼς ποιμὴν) τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7. Τότε ὁ Ἡρώδης προσεκάλεσε κρυφίως τοὺς μάγους, καὶ ἔμαθεν ἀπὸ αὐτοὺς μὲ ἀκριβείαν, τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος, ὁ ὁποῖος ἐφάνη.

8. Καὶ ὅτε ἔστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, εἶπεν· Ὑπάγετε, καὶ ἐξετάσατε μὲ πληροφορίαν δι' αὐτὸ τὸ παιδίον· καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὑρήτε, ὁδοῦ τὴν εἴδησιν καὶ εἰς ἐμὲ, διὰ νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ νὰ τὸ προσκυνήσω.

9. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ ἤκουσαν τὸν βασιλέα, ἀνεχώρησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, τὸν ὁποῖον εἶδον εἰς τὴν ἀνατολήν, ἐπορεύετο ἔμπροσθέν των, ἕως οὗ ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπάνω (τοῦ μέρους), ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10. Καὶ (οἱ μάγοι) ἀφ' οὗ εἶδον τὸν ἀστέρα (ὅτι ἐστάθη), ἐχώρησαν κατ' ὑπερβολήν.

11. Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εὗρηκαν τὸ παιδίον ὁμοῦ καὶ τὴν μητέρα του Μαρίαν· καὶ ἔπεσον καὶ τὸ προσκύνησαν· καὶ ἀνοίσαντες τοὺς

Σησαυρούς των, προσέφερον εἰς αὐτὸ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρ-
νυν.

12. Καὶ ἐπειδὴ Θεόθεν ἀπεκκλύφθη εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ὄνειρόν των νὰ μὴν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Ἡρώδη, ἀπῆλ-
θον εἰς τὴν πατρίδα των ἀπὸ ἄλλου δρόμου.

13. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ μά-
γοι, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη καθ' ὕπνου εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ τῷ εἶπε· Σηκώθητι, καὶ λάβε συνάμα τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ φεύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ μένε ἐκεῖ, ἕως οὗ ἐγὼ ἤβελον σοὶ εἶπαι· καθότι ὁ Ἡρώδης ἔχει σκοπὸν νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον διὰ νὰ τὸ ἀπολέσῃ.

14. Ἐκεῖνος δὲ ἀφ' οὗ ἐξήπνησεν, ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του εἰς καιρὸν νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

15. Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως οὗ ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης· διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προεῖπεν ὁ Κύριος διὰ τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος εἶπεν (οὕτως)· Ἐγὼ ἐκέλευσα τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

16. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἐνεπαύθη ἀπὸ τοῦς μάγους, ἐθυμώθη καθ' ὑπερβολήν· καὶ ἔστειλε καὶ ἐφόνευσε ὅλα τὰ παιδιά, ὅσα εὗρίσκοντο εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὅλα τὰ περίχωρά της, ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν, τὸν ὁποῖον ἔμαθεν ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦς μάγους.

17. Τότε ἔλαβε πέρασ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, ὁ ὁποῖος εἶπεν (οὕτω)·

18. Φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Ῥαμάν, (τουτέστι) Σρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολλὸς, (διότι) ἡ Ῥαχὴλ ἔλλαίε τὰ τέκνά της, καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ἦσχυ.

19. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπέθνηεν ὁ Ἡρώδης,

τότε ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη καθ' ὕπνου εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20. Καὶ τῷ εἶπε· Σηκώθητι, καὶ λάβε συνάμα τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καθότι ἀπέθανον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν (νὰ ἀφελῶσι) τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21. Ἐκεῖνος δὲ ἀφ' οὗ ἐσηκώθη, ἐπῆρε συνάμα τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22. Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὅτι ὁ Ἀρχελαὸς βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τόπον τοῦ πατρὸς του Ἡρώδου, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐπειδὴ τῷ ἀπεκκλύφθη Θεόθεν εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23. Καὶ ἦλθε, καὶ κατοίκησεν εἰς (τὴν) πόλιν, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Ναζαρέτ· διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦς προφήτας, ὅτι (ὁ Ἰησοῦς) Στελεῖ ὀνομασθῆ Ναζωραῖος.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας ἦλθεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, καὶ ἐκήρυττε μέσα εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰουδαίας,

2. Καὶ ἔλεγε· Μετανοεῖτε· διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι πλησίον.

3. Αὐτὸς βέβαια εἶναι ἐκεῖνος, περὶ τοῦ ὁποῖου εἶπεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅτε ἔλεγε· Φωνὴ (ἠκούσθη ἀνδρός), ὁ ὁποῖος βυῖ μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ κατασκευάσατε τοὺς δρόμους του Ἰσους.

4. Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ φόρεμά του ἀπὸ τρίχας καμήλου, καὶ ἐφόρει ζώνην δερματίνην εἰς τὴν μέσσην του· καὶ ἡ τροφή του ἦτον ἀκριθές, καὶ ἄγριον μελί.

5. Τότε ἤρχοντο εἰς αὐτὸν ἄλλοι· οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου·

6. Καὶ ἐβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτὸν μέσα εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἀφ' οὗ ἐξωμολογούντο τὰς ἁμαρτίας των.

7. Ἐπειδὴ δὲ εἶδε πολλοὺς Φαρισαίους καὶ Σαδδουκαίους, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο νὰ βαπτισθῶσιν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, ποῖος σᾶς εἰδείξε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν μέλλουσαν ὀργήν;

8. Λοιπὸν κάμετε καρποὺς ἁγίους τῆς μετανοίας.

9. Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι θελετε εἶπη καθ' ἑαυτοὺς· Ἡμεῖς ἔχομεν πτετέρα τὴν Ἀβραάμ· καθότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς πέτρων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ.

10. Ἴδού καὶ ἡ ἁξίνη κεῖται πλησίον τῆς ῥίζης τῶν δένδρων· ὅποιον λοιπὸν δένδρον δὲν γενῶν καρπὸν καλόν, (ἐκεῖνο) κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

11. Καὶ ἐγὼ μὲν σᾶς βαπτίζω μὲ ὕδωρ διὰ νὰ μετανοήσητε· (ἐκεῖνος) ὅμως, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὕστερον ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι ἰσχυρότερός μου, καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ βαστάσω τὰ ὑποδήματά του· αὐτὸς θελεῖ σᾶς βαπτίσῃ μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ μὲ πῦρ.

12. Εἰς τὴν χεῖρά του εἶναι τὸ πτύον, καὶ θελεῖ καθαρῶς τὸ ἀλώνιον του, καὶ τὸ μὲν σιτάριον θελεῖ βάλῃ εἰς τὸ σιτοδοχεῖον, τὸ δὲ ἄχυρον θελεῖ κατακάσῃ μὲ ἄσβεστον πῦρ.

13. Τότε ἦλθε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, διὰ νὰ βαπτισθῇ ἀπὸ αὐτοῦ.

14. Ὁ δὲ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε, λέγων· Ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σέ, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμέ;

15. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἄφες ἐπὶ τοῦ παρόντος· καλῶς οὕτως ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐκτελέσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Καὶ τότε τὸν ἀρῆκεν.

16. Ἀφ' οὗ δὲ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη ἀπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ τότε ἠνοιχθήσαν δι' αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι κατέβη εἰς εἶδος περιστερᾶς, καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν).

17. Καὶ ἐν ταύτῳ (ἐγένετο) φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητός μου υἱός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐπαναπαύομαι.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ δοκιμασθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον.

2. Καὶ ἀφ' οὗ ἐνήστευσε τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὕστερον ἐπεινάσε.

3. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ πειράζων, εἶπεν· Ἀνίστως εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πρόσταξαι νὰ γένωνται αὐτά· αἱ πέτραι ψωμίνα.

4. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δὲν θελεῖ ζῆσις ὁ ἄνθρωπος μὲ μόνον ψωμίον, ἀλλὰ καὶ μὲ πάντα λόγον, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5. Τότε ὁ διάβολος ἐπῆρε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἔστησεν εἰς τὸ ἄκρον μέρος τοῦ ναοῦ·

6. Καὶ τῷ εἶπεν· Ἄν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψαι τὸν ἑαυτόν σου κάτω· καθότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι (ὁ Θεός) θελεῖ δώσῃ προσταγὴν εἰς τοὺς ἀγγέλους του διὰ σέ, καὶ ἐκεῖνοι θελήσουσι σὲ βαστάσῃ εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ κτυπήσῃς εἰς (κάμμιον) πέτραν τὸν πόδα σου.

7. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἶναι πρὸς τοῦτοις γεγραμμένον· Μὴ πειράζῃς Κύριον τὸν Θεόν σου.

8. Τότε πάλιν ὁ διάβολος ἐπῆρεν αὐτόν, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς ἓν ὑψηλότερον

τον βουνόν, καὶ τῷ ἔδειξεν ὄλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9. Καὶ τῷ εἶπεν· Ἐγὼ θέλω σοὶ δώσῃ ὄλα αὐτὰ, ἀνίστως πέσης καὶ με προσκυνήσης.

10. Τότε τῷ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· καθύτι εἶναι γεγραμμένον· Σὺ θέλεις προσκυνήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰς μόνου αὐτὸν θέλεις προσφέρειν τὰς λατρείας σου.

11. Τότε ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἀμέσως ἦλθον ἄγγελοι, καὶ τῷ διηκόνουν.

12. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔμαθεν, ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἔφυγε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13. Καὶ ἀφῆκε τὴν Ναζαρέτ, καὶ ἦλθε καὶ κατώκησεν εἰς τὴν Καπερναχούμ, ἡ ὀποία κεῖται πλησίον τῆς Θαλάσσης, μεταξὺ τῶν συνόρων τοῦ Ζαβουλῶν, καὶ Νεφθαλεμῆ.

14. Διὰ τὴν λᾶβὴν πέρας ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁ ὀποῖος εἶπε·

15. Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλεμῆ, (ἡ ὀποία κεῖσαι ἐπάνω) εἰς τὴν ὀδὸν τῆς Θαλάσσης, εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,

16. Ὁ λαὸς ὁ ὀποῖος ἐκάθητο εἰς τὸ σκότος, εἶδε μέγα φῶς· καὶ φῶς ἔλαμψεν εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὀποῖοι ἐκάθητο εἰς τὸν τόπον καὶ τὴν σκιάν τοῦ θανάτου.

17. Ἀπὸ τότε ἔκαμεν ἀρχὴν ὁ Ἰησοῦς τὴν κηρύττη, καὶ τὴν λέγει· Μετανοεῖτε· διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι πλησίον.

18. Καὶ ὅτε περιεπάτει πλησίον τῆς Θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, τὸν Σίμωνα, ὁ ὀποῖος λέγεται καὶ Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, οἱ ὀποῖοι ἐβαλλον δίχτυα εἰς τὴν θάλασσαν· καθύτι ἦσαν ἀλιεῖς.

19. Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἀκολουθήσατέ μοι, καὶ θέλω σᾶς ἀμαρτηθῆναι ἀνθρώπων.

20. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφῆκαν ἀμέσως τὰ δίχτυα, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

21. Καὶ ἀφ' οὗ προεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν (υἱὸν) τοῦ Ζεβεδάου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, μέσα εἰς τὸ πλοῖον ἁμοῦ μετὸν πατέρα των Ζεβεδάου, οἱ ὀποῖοι διώρθωνον τὰ δίχτυα των· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22. Καὶ ἐκεῖνοι ἀμέσως ἀφῆκαν τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

23. Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιήρχετο ὄλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐδίδασκε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν (τῶν Ἰουδαίων), καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰάτρευε πᾶσαν (χρονικὴν) ἀσθένειαν, καὶ πᾶσαν (προσωρινὴν) ἀρρώστιαν μεταξὺ τοῦ λαοῦ.

24. Καὶ ἡ φήμη του διεδόθη εἰς ὄλην τὴν Συρίαν· καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὄλους (ἐκεῖνους), ὅσοι ἔπασχον καὶ ἐβασανίζοντο ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, καὶ ἐδαίμονίζοντο, καὶ ἐσεληνιαζοντο, καὶ ἦσαν παραλυτικοί, καὶ ἰάτρευσεν αὐτούς.

25. Καὶ (διὰ τοῦτο) ἠκολούθησεν εἰς αὐτὸν πολλὰ πλήθη (ἀνθρώπων) ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν καὶ Δεκάπολιν, καὶ Ἱεροσόλυμα καὶ Ἰουδαίαν, καὶ ἀπὸ τὰ ἀντικρῦ (μέρη) τοῦ Ἰορδάνου.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοὺς λαοὺς, ἀνέβη εἰς τὸ βουνόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν ἐκεῖ, ἦλθον πλησίον του οἱ μαθηταὶ του.

2. Καὶ ἐκεῖνος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ τοὺς ἐδίδασκε, λέγων·

3. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· διότι τῶν τοιοῦτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4. Μακάριοι ὅσοι κλαίουσιν· διότι αὐτοὶ θείουσι παρηγορηθῆναι.

5. Μακάριοι (ὅσοι εἶναι) ἀόργητοι· διότι αὐτοὶ θείουσι κληρονομίαν τὴν γῆν.

6. Μακάριοι ὅσοι πεινώσιν καὶ διψῶσιν τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτοὶ θείουσι χορτασθῆναι.

7. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· διότι αὐτοὶ θείουσιν ἐλεηθῆναι.

8. Μακάριοι οἱ καθυποτακτοὶ κατὰ τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θείουσιν ἴδῆ τὸν Θεόν.

9. Μακάριοι, ὅσοι προξενούσιν τὴν εἰρήνην· διότι αὐτοὶ θείουσιν ὀνομασθῆναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10. Μακάριοι, ὅσοι καταδιώκονται ἐξ αἰτίας τῆς δικαιοσύνης· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11. Μακάριοι εἴσθε (σεῖς), ὅταν (οἱ ἄνθρωποι) σᾶς ὀνειδίωσιν, καὶ σᾶς διώξωσιν, καὶ εἴπωσιν ψευδῶς ἐναντίον σας πάντα πάντηρον λόγον ἐξ αἰτίας ἐμοῦ.

12. Χαίρετε, καὶ καθ' ὑπερβολὴν χαίρετε· διότι ἡ ἀμοιβὴ σας θείου εἶναι πολλὴ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς· καθότι μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ἐδίωξαν καὶ τοὺς προφήτας, οἱ ὅποιοι ἦλθον πρότερον ἀπὸ σας.

13. Σεῖς εἴσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ὅταν τὸ ἅλας χάσῃ τὴν ἀλατιστικὴν του ἐνέργειαν, μὲ τί θείου ἀλατισθῆναι; δὲν χρησιμεύει πλέον, εἰ μὴ νὰ ῥιφθῆ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

14. Σεῖς εἴσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρυβῆ ἡ πόλις, ἢ ὅποια κεῖται ἐπάνω εἰς κἀνὲν βουνόν·

15. Μήτε ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν βάλλουσιν ὑπὸ κάτω ἀπὸ τὸ κοίλον, ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν ἐπάνω εἰς τὴν λυχνίαν, καὶ φωτίζει ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι (εὐρίσκονται) εἰς τὴν οἰκίαν.

16. Μὲ τοιοῦτον τρόπον ἄς λάμψη

τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσιν τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσωσιν τὸν πατέρα σας, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

17. Καὶ μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον νὰ ἀνατρέψω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφητάς· δὲν ἦλθον διὰ νὰ (τοὺς) ἀνατρέψω, ἀλλὰ διὰ νὰ (τοὺς) ἐκπληρώσω.

18. Διότι κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἕως οὗ νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐν ἧτοιμα ἡ μία κεραία τοῦ νόμου δὲν θείου παρέλθῃ, ἕως οὗ νὰ πληρωθῶσιν ὅλα.

19. Ὅποιος λοιπὸν ἤθελε παραβῆναι ἀπὸ αὐτὰς τὰς μικροτάτας ἐντολάς, καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον ἤθελε διαδέξῃ τοὺς ἀνθρώπους, (αὐτὸς) θείου ὀνομασθῆναι μικρότατος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως ἤθελε φυλάξῃ (τὰς ἐντολάς), καὶ ἤθελε (τὰς) διαδέξῃ, αὐτὸς θείου ὀνομασθῆναι μέγας εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν.

20. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἀνίσως ἡ δικαιοσύνη σας δὲν γίνηται περισσοτέρα ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θείου εἴσθε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21. Ἠκούσατε, ὅτι ἐλάληθῃ εἰς τοὺς πλαισίους· Μὴ φονεύσης· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θείου εἶναι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν.

22. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος ὀργίζεται κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀντικείμενος, (καὶ αὐτὸς) θείου εἶναι ἔνοχος εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἶπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του, ῥαχὰ, θείου εἶναι ἔνοχος εἰς τὸ συνέδριον (τῶν κριτῶν)· καὶ ὅποιος εἶπῃ (εἰς τὸν ἀδελφόν του), μωρὲ, θείου εἶναι ἔνοχος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ πυρός.

23. Ἀνίσως λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῆς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει (πᾶθος) τι κατὰ σοῦ·

24. Ἄφες τὸ δῶρόν σου ἐκεῖ ἔμ-
προσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπα-
γε, πρῶτον φιλιώθητι μετὸν ἀδελφόν
σου, καὶ τότε ἐπίστρεψον, καὶ πρόσ-
φερε τὸ δῶρόν σου.

25. Φιλιώθητι μετὸν ἀντίδικόν σου
ταχέως, ἐν ὅσῳ ἔτι συμπεριπατεῖς μετ'
αὐτοῦ· (φοβούμενος) μήπως ὁ ἀντίδι-
κός σου σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν κριτὴν,
καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπη-
ρέτην, καὶ βληθῆς εἰς τὴν φυλακὴν.

26. Κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι
δὲν θέλεις ἐκβῆ ἀπὸ ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ
πληρώσῃς καὶ τὸ τελευταῖον λεπτόν.

27. Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς
παλαιούς· Μὴ μοιχεύσῃς.

28. Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος
ἴδῃ γυναῖκα, ὥστε νὰ τὴν ἐπιθυμίῃ,
τὴν μοιχεύσῃ τότε εἰς τὴν καρδίαν
του.

29. Ἀνίσως ὁ δεξιός σου ὀφθαλμὸς
σὲ σκανδαλίσει, ἐμβαλέ τον, καὶ ῥίψαι
τον, καθότι συμφερώτερον εἶναι νὰ χα-
θῇ ἐν μέλος σου, καὶ οὐχὶ νὰ βληθῇ
ὅλον τὸ σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.

30. Καὶ ἀνίσως ἡ δεξιὰ σου χεῖρ σὲ
σκανδαλίσει, κόψαι τὴν, καὶ ῥίψαι τὴν·
καθότι συμφερώτερον εἶναι νὰ χαθῇ ἐν
μέλος σου, καὶ οὐχὶ νὰ βληθῇ ὅλον τὸ
σῶμά σου εἰς τὴν γέενναν.

31. Ἐλαλήθη πρὸς τούτοις, ὅτι
ὅποιος ἀποβάλλῃ τὴν γυναῖκά του, ἢς
τῇ δώσει τὸ διαζύγιον.

32. Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος
ἀποβάλλῃ τὴν γυναῖκά του, ἐκτὸς αἰτίας
πορνείας, γίνεται αἰτίος τοῦ νὰ μοι-
χεύηται (ἐκείνη)· καὶ ὅποιος λάβῃ γυ-
ναῖκα ἀποβλημένην, (καὶ αὐτὸς) γί-
νεται μοιχός.

33. Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη
εἰς τοὺς παλαιούς· Δὲν θέλεις κάμη ὄρ-
κον ψευδῆ, ἀλλὰ θέλεις ἀποδώσῃ εἰς
τὸν Κύριον (ἀληθεῖς) τοὺς ὄρκους σου.

34. Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω νὰ μὴ ὀμνύητε

διόλου· μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διότι εἶ-
ναι θρόνος τοῦ Θεοῦ.

35. Μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του· μήτε εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ
μεγάλου βασιλέως.

36. Μὴν ὀμόσῃς, μήτε εἰς τὴν κείρα-
λήν σου, διότι δὲν δύνασαι νὰ κάμῃς
μήτε μίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαύρην.

37. Ἄς εἶναι δὲ ὁ λόγος σας τὸ ναί,
καὶ· καὶ τὸ οὐ, οὐ· τὸ περισσότερον
ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τὸν πονηρόν.

38. Ἠκούσατε ὅτι ἐλαλήθη· Ὁφ-
θαλμὸν εἰς τόπον ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα
εἰς τόπον ὀδόντος.

39. Ἐγὼ ὅμως σὰς λέγω, νὰ μὴν
ἐναντιοῦσθε εἰς τὸν κακὸν (ἄνθρωπον).
ἀλλ' ὅποιος σοὶ δώσει ῥάπισμα εἰς τὴν
δεξιὰν σιαγόνα, γύρισον εἰς αὐτὸν καὶ
τὴν ἀριστεράν.

40. Καὶ ἐάν τις θέλῃ νὰ κριθῇ με-
σὲ, καὶ νὰ λάβῃ τὸ ὑποκάμισόν σου,
δὸς εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπανωφόρεμά σου·

41. Καὶ ἐάν τις σὲ ἀγγαρεύῃ ἐν
μίλλιον, ὑπαγε ὁμοῦ μετ' αὐτὸν δύο
μίλλια.

42. Δίδε εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος ζητεῖ
ἀπὸ σέ· καὶ μὴν ἀποστραφῆς ἐκείνον,
ὁ ὁποῖος θέλει νὰ δανεισθῇ ἀπὸ σέ.

43. Ἠκούσατε ὅτι ἐλαλήθη· Ἀγάπα
τὸν γείτονά σου, καὶ μίσει τὸν ἐχθρόν
σου.

44. Ἐγὼ ὅμως σὰς λέγω, ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε ἐκείνους,
οἱ ὁποῖοι σὰς καταραίνονται, εὐεργετεῖτε
ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὰς μισοῦσι, καὶ εὐ-
χεσθε δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὰς βλάπ-
τουσι καὶ σὰς καταδιώκουσι.

45. Διὰ νὰ γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς
σας ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
καθότι (ἐκείνος) ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του
καὶ εἰς τοὺς καλοὺς καὶ εἰς τοὺς κακοὺς,
καὶ βρέχει καὶ εἰς τοὺς δικαίους καὶ εἰς
τοὺς ἀδίκους.

46. Καθότι ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀγαπῶσι, ποῖον μισθὸν ἔχετε; μήπως καὶ οἱ τελῶναι δὲν πράττουσι τὸ ἴδιον;

47. Καὶ ἐὰν ἀσπάζησθε τοὺς ἀδελφούς σας μόνον, τί περισσότερον πράττετε; μήπως καὶ οἱ τελῶναι δὲν πράττουσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον;

48. Γίνεσθε λοιπὸν τέλειοι, καθὼς εἶναι τέλειος καὶ ὁ πατὴρ σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

1. Προσέχετε, (ὥστε) νὰ μὴ πράττητε τὴν ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, (ἐπὶ σκόπῳ) τοῦ νὰ σᾶς ἴδωσιν· ἐὰν δὲν πράττητε οὕτω, δὲν ἔχετε μισθὸν ἀπὸ τὸν πατέρα σας ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2. Λοιπὸν ὅταν κάμνης ἐλεημοσύνην, μὴ διακωδωνίσῃς ἔμπροσθέν σου, καθὼς (κάμνουσιν) οἱ ὑποκριταὶ μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς τοὺς (καινοὺς) δρόμους, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι (αὐτοὶ) ἀπολαμβάνουσι τὸν μισθὸν των.

3. Ὅταν δὲ σὺ κάμνης ἐλεημοσύνην, ἅς μὴν ἐννοήσῃ ἡ ἀριστερά σου (χεὶρ), τί πράττει ἡ δεξιὰ σου.

4. Διὰ νὰ γένηται ἡ ἐλεημοσύνη σου εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸ κρυπτόν, αὐτὸς θέλει σοὶ ἀποδώσῃ (τὸν μισθὸν) εἰς τὸ φανερόν.

5. Καὶ ὅταν προσεύχησαι, δὲν θέλεις προσευχηθῆῃ καθὼς οἱ ὑποκριταί· καθότι αὐτοὶ ἀγαπῶσι νὰ στέκωνται μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς τὰς γωνίας τῶν μεγάλων δρόμων καὶ νὰ προσεύχωνται, διὰ νὰ τοὺς ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι αὐτοὶ ἀπολαμβάνουσι τὸν μισθὸν των.

6. Ὅταν ὅμως σὺ προσεύχησαι, ἔμβα εἰς τὸν μυστικὸν οἶκόν σου, καὶ ἀφ' οὗ κλείσῃς τὴν θύραν σου πρόσφερε τὰς προσευχὰς σου εἰς τὸν πατέρα σου, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸ κρυπτόν, θέλει σοὶ ἀποδώσῃ (τὸν μισθὸν) εἰς τὸ φανερόν.

7. Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ περιτολογήσητε, καθὼς (περιτολογοῦσιν) οἱ ἔθνη· διότι νομίζουσιν, ὅτι ὅταν εἴπωσι πολλὰ, θέλουσιν εἰσχωροῦσθαι.

8. Σεῖς λοιπὸν μὴ ὁμοιωθῆτε με αὐτοὺς· καθότι ὁ πατὴρ σας ἰδεύει ποῖα πράγματα σᾶς εἶναι ἀναγκαῖα, πρὸ τοῦ νὰ (τὰ) ζητήσητε σεῖς ἀπὸ αὐτόν.

9. Ὅθεν σεῖς προσεύχεσθε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ὁποῖος εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἅς εἶναι ἡγιασμένον τὸ ὄνομά σου·

10. Εἴθε νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· εἴθε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ θέλημά σου, καὶ εἰς τὴν γῆν, καθὼς (ἐκτελεῖται) καὶ εἰς τὸν οὐρανόν·

11. Χάρισαι εἰς ἡμᾶς σήμερον τὸ ψωμίον τὸ ἀρκετὸν εἰς τὴν οὐσίαν μας·

12. Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰ χρέη μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν (αὐτὰ) εἰς τοὺς χρωστας ἡμῶν·

13. Καὶ μὴ μᾶς ἀφήσῃς νὰ πείσωμεν εἰς (τινα) πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ πᾶν κακόν· διότι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14. Διότι ἐὰν σεῖς συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀμαρτηματά των, καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ οὐράνιος θέλει σᾶς συγχωρήσῃ.

15. Ἐὰν ὅμως σεῖς δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀμαρτηματά των, μήτε ὁ οὐράνιος πατὴρ δὲν θέλει σᾶς συγχωρήσῃ.

16. Ὅταν (πάλιν) νηστεύητε μὴ γίνεσθε κακηφεῖς, καθὼς (γίνονται) οἱ

ὑποκρίται· διότι (αὐτοὶ) ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπά των, διὰ τὰ φωνῶσιν εἰς τοὺς ἀθρώπους, ὅτι νηστεύουσι· κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι αὐτοὶ ἀπολαμβάνουσι τὸν μισθὸν των.

17. Ὅταν ὅμως νηστεύης, ἀλείψαι τὴν κεφαλὴν σου, καὶ πλῦναι τὸ πρόσωπόν σου.

18. Διὰ τὰ μὴ φανῆς εἰς τοὺς ἀθρώπους, ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν πατέρα σου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυπτόν, καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸ κρυπτόν, θέλει σοὶ ἀποδώσῃ (τὸν μισθόν) εἰς τὸ φανερόν.

19. Μὴ συναθροίζητε διὰ τὸν ἑαυτόν σας πλούτη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καθότι εἰς τὴν γῆν καὶ ὁ σκώληξ καὶ ἡ βρῶσις (τὰ) ἀφανίζει, καὶ οἱ κλέπται τρυπῶντες (τὰς οἰκίας), τὰ κλέπτουσιν.

20. Ἀλλὰ συναθροίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας πλούτη εἰς τὸν οὐρανόν· καθότι ἐκεῖ μὴτε σκώληξ, μὴτε βρῶσις τὰ ἀφανίζει, καὶ ἐκεῖ οἱ κλέπται δὲν τρυπῶσι, καὶ δὲν κλέπτουσιν.

21. Ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ πλοῦτός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδιά σας.

22. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἀνίσως λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶναι φωτεινόν.

23. Ἀνίσως ὅμως ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρός, ὅλον τὸ σῶμά σου θέλει εἶναι σκοτεινόν· ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εὐρίσκειται εἰς σέ, γένηται σκότος, πόσον (θέλει εἶναι) τὸ σκότος;

24. Δὲν δύναται κανεὶς νὰ δουλεύῃ εἰς δύο κυρίους· καθότι, ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσῃ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ· ἢ τὸν ἓνα θέλει αἰκιοποιήσῃ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσῃ· δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε καὶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν Μαρμωνῶν.

25. Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, μὴ φροντίζητε διὰ τὴν ἰδίαν σας ζωὴν, τί νὰ φάγητε, καὶ τί νὰ πίνητε· μὴτε φροντίζετε διὰ τὸ σῶμά σας, τί νὰ φορέσητε· μήπως τάχα ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τιμιωτέρα ἀπὸ τὴν τροφήν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ἔνδυμα;

26. Παρατηρήσατε τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος, ὅτι οὔτε σπεύρουσιν, οὔτε θείζουσιν, οὔτε συναθροίζουσι (τροφὰς) εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· σεῖς (τάχα) δὲν διαφέρετε περισσότερον ἀπὸ αὐτά;

27. Τίς ἀπὸ ἐσῶς δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν του ἓνα πῆχυν μὲ τὰς φροντίδας του;

28. Καὶ διὰ φόρεμα τί φροντίζετε; παρατηρήσατε μὲ προσοχὴν τὰ ἄνθη τῶν χωραφίων, μὲ ποῖον τρόπον αὐξάνουσιν· οὔτε κοπιῶσιν, οὔτε κλάθουσι·

29. Μὲ ὅλον τοῦτο σὰς λέγω, ὅτι οὔτε ὁ Σολομὼν καθ' ὅλην τὴν δόξαν του, δὲν ἐνεδύθη καθὼς (εἶναι ἐνδεδυμένον) ἐν ἀπὸ αὐτά (τὰ ἄνθη).

30. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐνδύει τύσον (λαμπρῶς) τὸν χόρτον τῶν χωραφίων, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶναι, καὶ αὔριον βύλλεται εἰς τὸν φούρνον καὶ κλίεται, πολλῶν περισσότερον θέλει ἐνδύσῃ σὰς, ὀλιγόπιστοι!

31. Μὴ φροντίζητε λοιπὸν, μὲ τὸ νὰ λέγητε· Τί νὰ φάγωμεν, ἢ τί νὰ πῶμεν, ἢ τί νὰ φορέσωμεν;

32. Καθότι τὰ ἔθνη ζητοῦσιν ὅλα αὐτά· ἡγεῖται βέβαια ὁ οὐράνιος σας πατήρ, ὅτι ἔχετε χρεῖαν ὅλων αὐτῶν.

33. Ζητεῖτε ὅμως (σεῖς) πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ὅλα αὐτά θέλουσι σὰς δοθῆ μὲ ἀφθονίαν.

34. Μὴ φροντίζετε λοιπὸν διὰ τὴν αὔριον· διότι ἡ αὔρινη ἡμέρα θέλει φροντίσῃ διὰ τὰ ἰδιά της (ἀναγκῆα).

καὶ ἀρκετὴ εἶναι τῆς ἡμέρας ἢ ἰδιαιτέρα αὐτῆς κάκωσις.

ΚΕΦ Ζ΄.

1. Μὴ κρίνετε (τοὺς ἄλλους), διὰ τὸ μὴ κριθῆτε (καὶ σεῖς).

2. Διότι μὲ ὅποιον τρόπον κρίσεως κρίνετε, θελετε κριθῆ (καὶ σεῖς)· καὶ μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε (μὲ τὸ ἴδιον) θελεὶ μετρηθῆ καὶ εἰς ἑσᾶς.

3. Καὶ διὰ τί βλέπετε τὸ μικρὸν ξύλον τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σου τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ δὲν ἐνοεῖς τὴν δοκὸν, ἢ ὅποια εἶναι εἰς τὸν ἴδιόν σου ὀφθαλμόν;

4. Ἡ πῶς δύνασαι νὰ εἴπῃς εἰς τὸν ἀδελφόν σου, ἄφῃσαι νὰ ἐκβάλω τὸ μικρὸν ξύλον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, ἐν ᾧ ἢ δοκὸς εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου;

5. Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε θελεὶ διακρίνῃ ὥστε νὰ ἐκβάλῃς καὶ τὸ μικρὸν ξύλον ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6. Μὴ κρίνετε τὰ ἅγια εἰς τοὺς κύναις καὶ μὴ βάλλετε τοὺς ἰδίους σας μαργαρίτας ἐμπροσθέν τῶν χοίρων· μήπως οἱ χοῖροι καταπατήσωσιν αὐτοὺς μὲ τοὺς πόδας των, καὶ ὑστερον ἐπιστραφῶσι καὶ σᾶς διασπαράξωσιν.

7. Αἰτεῖτε, καὶ (τὸ αἰτούμενον) θελεὶ σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε, καὶ θελετε εὖρη (τὸ ζητούμενον)· κτυπάτε (τὴν θύραν), καὶ θελεὶ σᾶς ἀνοιχθῆ·

8. Διότι ὅποιος αἰτεῖ, λαμβάνει, καὶ ὅποιος ζητεῖ, εὕρισκει, καὶ (ἢ θύρα) θελεὶ ἀνοιχθῆ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος (τὴν) κτυπᾷ.

9. Ποῖος ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς εἶναι, ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἐστὶν ὁ νόμος τοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θελεὶ τῷ δώσῃ πέτραν;

10. Καὶ ἐὰν ζητήσῃ ὀψάριον, μήπως θελεὶ τῷ δώσῃ ὄφιν;

11. Λοιπὸν ἂν σεῖς, μὲ ὅλον τὸ ὅτι

εἴσθε πονηροί, ἢ ξέετε νὰ δίδετε καλὰ δόματα εἰς τὰ ἴδιά σας τέκνα, πόσον περισσότερον ὁ πατήρ σας, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θελεὶ δώσῃ καλὰ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι (τὰ) ζητοῦσιν ἀπὸ αὐτόν;

12. Ὅσα λοιπὸν θελετε νὰ κάμωσιν εἰς σᾶς (οἱ ἄλλοι) ἄνθρωποι, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον κάμνετε καὶ σεῖς εἰς αὐτούς· αὐτὸ εἶναι καὶ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13. Ἐμβῆτε διὰ μέσου τῆς στενῆς θύρας· καθότι ἡ θύρα ὅπου εἶναι πλατεῖα, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ εὐρύχωρος φέρεε εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐμβαίνοσιν διὰ μέσου αὐτῆς.

14. Βέβαια στενὴ εἶναι ἡ θύρα, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς, ἢ ὅποια φέρεε εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι τὴν εὕρισκουσιν.

15. Φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, οἱ ὅποιοι παρῆρησιάζονται ἐμπροσθέν σας μὲ ἔνδυμα προβάτου, ἔσωθεν ὅμως εἶναι λύκοι ἄρπαγες.

16. Ἀπὸ τοὺς καρπούς των θελετε τοὺς διακρίνῃ· μήπως συνάγουσιν (οἱ ἄνθρωποι) ἀπὸ ἀκάνθας σταφύλια, καὶ ἀπὸ τριβόλους σῖκα;

17. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον πᾶν καλὸν δένδρον γεννᾷ καρπούς καλοὺς· καὶ τὸ σεσηπὸς δένδρον γεννᾷ καρπούς ἀχρεῖους.

18. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ καλὸν δένδρον νὰ γεννήσῃ καρπούς κακοὺς, μήτε τὸ σεσηπὸς δένδρον νὰ γεννήσῃ καρπούς καλοὺς.

19. Ὅποιον δένδρον δὲν γεννᾷ καρπὸν καλὸν, (ἐκεῖνο) κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

20. Λοιπὸν θελετε γνωρίσῃ αὐτούς (τοὺς ψευδοπροφήτας) ἀπὸ τοὺς καρπούς των.

21. Δὲν θελεὶ ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος λέ-

γει εἰς ἐμέ, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὑποῖτος πράττει τὸ θελημα τοῦ πατρὸς μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

22. Πολλοὶ θελοῦσι μοι εἶπαι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, ἡμεῖς δὲν προεφητεύσαμεν μετὰ τὸ σὸν ὄνομα; δὲν ἀπεδιώξαμεν δαιμόνια μετὰ τὸ σὸν ὄνομα; καὶ δὲν ἐνεργήσαμεν πολλὰ θαύματα μετὰ τὸ ὄνομά σου;

23. Καὶ τότε ἐγὼ θέλω εἶπαι εἰς αὐτοὺς παρρησίᾳ· Δὲν σὰς ἐγνώρισαι ποτέ· φύγετε ἀπ' ἐμοῦ σεῖς οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

24. Λοιπὸν ὅποιος ἀκούει τοὺς λόγους μου, καὶ τοὺς βάλλει εἰς πράξιν, ἐγὼ θέλω τὸν παρομοιώσω μετὰ ἄνθρωπον φρόνιμον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν·

25. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἔτρεξαν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ (ὅλα ὁμοῦ) ἔπεσον ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, πλὴν αὐτὴ δὲν ἔπεσε· καθότι ἦτον τεθεμελιωμένη ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν.

26. Ὅποιος (πάλιν) ἀκούει αὐτοὺς τοὺς λόγους μου, καὶ δὲν τοὺς βάλλει εἰς πράξιν, αὐτὸς θελεῖ εἶναι ὅμοιος μετὰ ἄνθρωπον ἀνόητον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον·

27. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ (ὅλα ὁμοῦ) ἐκτύπησαν εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν· καὶ ἔπεσε· καὶ ἡ πτώσις τῆς ἐγένετο μεγάλη.

28. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὅλα τὰ πλῆθη τῶν ἀνθρώπων ἐθαύμαζον διὰ τὴν διδαχὴν του.

29. Καθότι ἐδίδασκεν ἐξουσιαστικῶς, καὶ οὐχὶ καθὼς (ἐδίδασκον) οἱ γραμματεῖς.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Ἐν ᾧ δὲ κατέβη ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ

τὸ βουδὸν, πολλὰ πλῆθη ἀνθρώπων τῷ ἠκολούθησαν.

2. Καὶ τότε λεπρὸς τις ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν παρεκάλει, λέγων· Κύριε, ἐάν θελήσῃς, δύνασαι νὰ με καθάρσις.

3. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ τὸν ἐπάσπε, καὶ τῷ εἶπε· Θέλω, καθάρισθητι. Καὶ ἀμέσως ἐκαθάρισθη ἡ λέπρα του.

4. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Πρόσεχε μὴ τὸ εἶπαι εἰς κἀνένα· ἀλλ' ὕπαγε, δεῖξαι τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον διώρισεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ νὰ εἶναι μαρτυρία εἰς αὐτοῦς.

5. Ὅτε δὲ ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν (πόλιν) Καπερναοὺμ, προσήλθεν εἰς αὐτὸν ἑκατόνταρχος τις, καὶ τὸν παρεκάλει.

6. Καὶ ἔλεγε· Κύριε, ὁ υἱός μου εἶναι κλινήρης καὶ παραλυτικὸς εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ βασανίζεται ἐλεεινῶς.

7. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἐγὼ θέλω ἔλθαι, καὶ θέλω τὸν ἰατρεύσει.

8. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, δὲν εἶμαι ἄξιος, ὥστε νὰ ἔμβῃς ὑποκάτω εἰς τὴν στέγην μου· ἀλλὰ μόνον εἰσπέ λόγον, καὶ θελεῖ ἰατρευθῆ ὁ υἱός μου.

9. Καθότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑπεξούσιος, καὶ ἔχω εἰς τὴν διοίκησίν μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τὸν ἕνα, πῆγαινε, καὶ πηγαίνει· καὶ εἰς τὸν ἄλλον, ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δοῦλόν μου, κάμε τοῦτο (τὸ ἔργον), καὶ τὸ κάμνει.

10. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἠπόρησε, καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τῷ ἠκολούθησαν· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι μήτε εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας δὲν εὐρήσκα τὴν (πολλὴν) πίστιν.

11. Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, ὅτι παλ-

λοι θέλουσιν ἔλθῃ ἀπὸ ἀνατολᾶς καὶ δυσμᾶς, καὶ θέλουσι συγκαθίσῃ ὁμοῦ μετὸν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·

12. Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσι διωχθῆ, (καὶ βληθῆ) εἰς τὸ ἐξώτερον σκότος· καὶ ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

13. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον· Ὑπάγε, καὶ ἄς γένηται (τὸ ζήτημά σου), κατὰ τὴν πίστιν σου. Καὶ εἰς ἐκεῖνην τὴν ὥραν ἰατρεύθη ὁ υἱὸς του.

14. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ, ὅτι ἔκειτο εἰς τὸ στρώμα, καὶ ἔπασχεν ἀπὸ πυρετόν.

15. Καὶ ἐπιάσε τὴν χεῖρά της, καὶ τὴν ἀψῆκεν ὁ πυρετός· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ὑπηρέτει εἰς αὐτούς.

16. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἡ ἐσπέρα, ἔφερον εἰς αὐτὸν πολλοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἀπεδίωξε μετὰ λόγον (ἀπ' αὐτῶν) τὰ πνεύματα, καὶ ἰάτρευσεν ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς ἀθλίαν κατὰστασιν.

17. Διὰ τὴν λάβη πέρας ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, ὁ ὅποῖος λέγει· Αὐτὸς ἔλαβε τὰς ἀδυναμίας μας, καὶ ἐσήκωσε τὰς ἀρρώστιας μας.

18. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδε περὶ αὐτῶν πολλοὺς λαοὺς, ἐπρόσταξε καὶ ἀπέλθωσιν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος.

19. Καὶ τις γραμματεὺς ἐπλησίασε καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σοὶ ἀκολουθήσῃ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

20. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος (ἔχουσι) κατοικίας· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμῶς οὐκ ἔχει οὐδὲν καὶ κλίνη τὴν κεφαλῆν.

21. Ἄλλος δὲ τις ἀπὸ τῶν μαθητᾶς του τῷ εἶπε· Κύριε, δός μοι τὴν

ἄδειαν πρῶτον, καὶ ὑπάγω καὶ θάψω τὸν πατέρα μου.

22. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἀφησαι τοὺς νεκροὺς, καὶ θάψωσι τοὺς ἰδίους των νεκρούς.

23. Ὅτε θὲ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, τῷ ἠκολούθησαν καὶ οἱ μαθηταὶ του.

24. Καὶ αἴφνης τότε ἠκολούθησε μέγας σεισμὸς εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε τὸ πλοῖον ἐσκεπάζετο ἀπὸ τᾶς κύματ' αὐτὸς δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ἐκοιμᾶτο.

25. Οἱ δὲ μαθηταὶ του ἐπλησίασαν, καὶ τὸν ἐξύπνισαν, καὶ τῷ εἶπον· Κύριε, ἐλευθέρωσόν μας, (καθότι) κινδυνεύομεν καὶ χαθῶμεν.

26. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὀλιγόπιστοι, διὰ τί εἴσθε δειλοί; Καὶ τότε ἐσηκώθη, καὶ ἔδωκε σφοδρὰν προσκαγῆν εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο μεγάλη γαλήνη.

27. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ὅποῖος (θαυμαστός) ἄνθρωπος εἶναι αὐτός! καθότι οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τῷ ὑπακούουσιν.

28. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασεν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος, (καὶ ἦλθεν) εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τῷ ὑπήντησαν δύο δαιμονιζόμενοι, οἱ ὅποιοι ἐξέβρινον ἀπὸ τᾶς μνήματ' αὐτῶν, καὶ ἦσαν ἀγριώτατοι, ὥστε δὲν ἐδύνατο κάνας καὶ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον.

29. Καὶ ἀμέσως ἐφώνασεν μετὰ μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπον· Τί συνέβη μετὰξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες καὶ μᾶς βασανίσῃς πρὸ καιροῦ;

30. Καὶ μακρὰν ἀπὸ αὐτῶν ἐβόσκειτο μία ἀγέλη πολλῶν χοίρων.

31. Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), καὶ τῷ ἔλεγον· Ἄν μᾶς διώξῃς, δόσαι μας τὴν ἀδειαν καὶ ἐμβώμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπεν εἰς αὐτούς·

Ἵπάγετε. Καὶ αὐτοὶ ἔφυγον καὶ ἐμβήκασιν εἰς τοὺς χοίρους. Καὶ ἀμέσως ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ὥρμησε καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ὅλοι εἰς τὰ νερά.

53. Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔβοσκον (τοὺς χοίρους) ἔφυγον, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐφανερώσαν ὅλα (τὰ γενόμενα), καὶ (τὴν ἰατρῆαν) τῶν δαιμονιζομένων.

54. Καὶ ὅλοι οἱ πολῖται ἐξήλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἄφ' οὗ τὸν εἶδον, τὸν παρεκάλεσαν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὰ σύνορά των.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβήκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του πόλιν.

2. Καὶ ἀμέσως ἔφερόν (τινες) εἰς αὐτὸν (ἕνα) παραλυτικόν, ὁ ὁποῖος ἔκειτο ἐπάνω εἰς κρᾶββατον· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν· Ἔχε θάρρος, τέκνον, ἃς εἶναι συγκεχωρημέναι αἱ ἀμαρτίαι σου.

3. Τότε μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπον καθ' ἑαυτούς· Αὐτὸς βλασφημεῖ.

4. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐνόησε τοὺς στοχασμούς των, εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί σεῖς συλλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας (συλλογισμούς) πονηροῦς;

5. Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω εἰς τὸν παραλυτικόν· Ἄς εἶναι συγκεχωρημέναι αἱ ἀμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἴπω· Σηκώθητι καὶ περιπάτει;

6. Πλὴν (παρατηρήσατε) διὰ νὰ ἐνοησῆτε, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ καὶ ἀμαρτίας εἰς τὴν γῆν· [καὶ τότε εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν]· Σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὴν κλίνην σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου.

7. Καὶ (ἐκεῖνος) ἐσηκώθη, καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν οἰκίαν του.

8. Καὶ οἱ λαοὶ, ἄφ' οὗ εἶδον τοῦτο, ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9. Καὶ ἄφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς (καὶ περιεπάτει), εἶδεν (ἕνα) ἄνθρωπον λεγόμενον Ματθαῖον, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὸ τελώνιον· καὶ τῷ εἶπεν· Ἀκολούθει μοι. Καὶ (ἐκεῖνος) ἐσηκώθη, καὶ τῷ ἠκολούθησε.

10. Καὶ ἄφ' οὗ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν μέσα εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (τοῦ Ματθαίου), τότε καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ μὲ τοὺς μαθητάς του.

11. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐπειδὴ εἶδον (τοῦτο), εἶπον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διατί ὁ διδάσκαλός σας τρώγει ὁμοῦ μὲ ἁμαρτωλοὺς καὶ τελώνας;

12. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἄφ' οὗ ἤκουσεν (αὐτὰ), εἶπεν εἰς αὐτούς· Οἱ θνητοὶ δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἰατροῦ, ἀλλὰ ὅσοι πᾶσχουσι.

13. Ἵπάγετε, καὶ μάθετε, τί δηλοῖ (τοῦτο). Εὐσπλαγχνίαν θεῶν, καὶ οὐχὶ θυσίαν· διότι (ἐγὼ) δὲν ἦλθον διὰ νὰ προσκαλέσω εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

14. Τότε ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ τῷ εἶπον· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν συχνὰ, καὶ οἱ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι;

15. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Μήπως εἶναι δυνατόν οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος νὰ κλαίωσιν, ἐν ὅσῳ ὁ νυμφίος εὐρίσκεται ὁμοῦ μὲ αὐτούς; θέλει ἔλθῃ ὁμοῦ καιρὸς, ὅταν ὁ νυμφίος θελεῖ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ τότε (καὶ αὐτοὶ) θελοῦσι νηστεύειν.

16. Δὲν βάλλει κανεὶς ἐπάνω εἰς φόρεμα παλαιὸν κομμάτιον πανίου ἀλευ-

κάστου· καθότι αὐτὸ θελεῖ κόψη ὄλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ (παλαιοῦ) φορέματος, καὶ τὸ σχῆμα θελεῖ γένηται χειρότερον.

17. Οὔτε βάλλουσιν εἰς παλαιούς ἀσχοὺς οἶνον νέον· ἂν ὅμως βάλλωσι, καὶ οἱ ἀσκοὶ θελοῦσι σχισθῆ, καὶ ὁ οἶνος θελεῖ χυθῆ· ἀλλὰ βάλλουσιν τὸν νέον οἶνον εἰς ἀσχοὺς καινοὺς, καὶ τότε καὶ τὰ δύο διαφυλάττονται (ἀβλαβῆ).

18. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτοὺς (τοὺς λόγους εἰς αὐτοὺς), τότε ἄρχων τις ἦλθεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐπροσκύνησε, καὶ τῷ εἶπεν· Ἡ θυγάτηρ μου πρὸ ὀλίγου ἀπέθανε· πλὴν ἔλθε, καὶ βάλε τὴν χειρὰ σου εἰς αὐτήν, καὶ θελεῖ ζῆσθ.

19. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ τῷ ἠκολούθησε, καὶ οἱ μαθηταὶ του.

20. [Καὶ ἐν τούτῳ, μία γυνὴ ἣ ὁποία ἔπασχεν ἀπὸ αἰμορρογαίαν δώδεκα χρόνους, ἐπλησίασεν (εἰς τὸν Ἰησοῦν) ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος, καὶ ἐπίασε τὸ ἄκρον τοῦ φορέματός του.

21. Καθότι ἔλεγεν εἰς τὸν ναῦν τῆς· Ἐὰν πιάσω μόνον τὸ φόρεμά του, θέλω ἰατρευθῆ.

22. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστράφη, καὶ τὴν εἶδε, καὶ τῇ εἶπε· Θυγάτερ, ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σου σέ ἠλευθέρωσε. Καὶ ἡ γυνὴ ἰατρεύθη ἀπὸ τὴν ὥρην ἐκείνην.]

23. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἶδε τοὺς ἀνόλητας, καὶ τὸ (λοιπὸν) πλήθος, ὅτι ἔκαμνον θόρυβον,

24. Εἶπεν εἰς αὐτούς· Φύγετε (ἀπ' ἐδώ)· καθότι τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ (ἐκεῖνοι) τὸν περιεπαίζον.

25. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφυγεν ἔξω τὸ πλήθος, ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπάσσε τὴν χειρὰ αὐτοῦ (τοῦ κορασίου)· καὶ τὸ κοράσιον ἐσηκώθη.

26. Καὶ διεδόθη αὐτῇ ἡ φήμη εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν.

27. Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, δύο τυφλοὶ τῷ ἠκολούθησαν καὶ ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ἐλέησόν μας, υἱὲ Δαβὶδ.

28. Καὶ ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἦλθον πλησίον αὐτοῦ οἱ τυφλοὶ, καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Πιστεῦετε ὅτι δύναμαι γὰ κάμω τοῦτο (τὸ ζήτημά σας); Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν· Ναί, Κύριε.

29. Τότε ἐπάσσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε· Καθὼς πιστεύετε, (οὕτως) ἄς γένηται (τὸ ζήτημά) σας.

30. Καὶ ἠνοήχθησαν οἱ ὀφθαλμοῖ των· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔδωκε σφοδρὰν προσταγαὴν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Προσεχετε, ἄς μὴ (τὸ) μάθη κανεῖς.

31. Ἐκεῖνοι ὅμως, ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν (ἐκεῖθεν), τὸν διεφήμισαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32. Ἐν ᾧ δὲ αὐτοὶ (οἱ τυφλοὶ) ἔφευγον ἀπ' ἐκεῖ, τότε ἔφερον εἰς τὸν Ἰησοῦν ἓξ ἀνθρωποὺς δαιμονιζόμενον βουβόν.

33. Καὶ ἐπειδὴ ἐδιώχθη τὸ δαιμόνιον, ὁ βουβὸς ἐλάλησε· καὶ ὅλοι ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Τοιαῦτα δὲν ἐφάνησιν ἄλλοτέ ποτε εἰς τὸ Ἰσραηλιτικὸν ἔθνος.

34. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ὅτι διὰ μέσου τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἀποδιώκει (ὁ Ἰησοῦς) τὰ δαιμόνια.

35. Ὁ δὲ Ἰησοῦς περιήρχετο τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, καὶ ἐδίδασκε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰάτρευε πᾶσαν ἀσθένειαν, καὶ πᾶσαν ἀδυναμίαν μεταξὺ τοῦ λαοῦ.

36. Καὶ ἐπειδὴ εἶδε τὰ πλήθη, ἔλαβε συμπάθειαν δι' αὐτούς, διότι ἦσαν ἐξησθετισμένοι καὶ παρερριμμένοι ὡς πρόβατα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι βοσκόν.

57. Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὁ μὲν Ψερισμὸς εἶναι πολλὸς, οἱ ἐργάται ὅμως εἶναι ὀλίγοι.

58. Λοιπὸν παρακαλέσατε τὸν κύριον τοῦ Ψερισμοῦ, διὰ νὰ στείλῃ εἰς τὸν Ψερισμὸν τοῦ ἐργάτας.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) προσεκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάς του, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ὥστε νὰ τὰ ἀποδιώκωσι, καὶ νὰ ἰατρεύωσι πᾶσαν ἀσθενίαν καὶ πᾶσαν ἀδυναμίαν.

2. Ἐὰν ὀνόματα δὲ τῶν δώδεκα ἀποστόλων εἶναι αὐτὰ· πρῶτος ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος λέγεται καὶ Πέτρος, καὶ ὁ Ἄνδρέας ὁ ἀδελφὸς του· ὁ Ἰάκωβος ὁ (υἱὸς) τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς του.

3. Ὁ Φίλιππος, καὶ ὁ Βαρθολομαῖος· ὁ Θωμᾶς, καὶ ὁ τελώνης Ματθαῖος· Ἰάκωβος ὁ (υἱὸς) τοῦ Ἀλφαίου, καὶ ὁ Λεββαῖος, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη Θαδδαῖος.

4. Ὁ Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν παρέδωκεν.

5. Αὐτοὺς τοὺς δώδεκα ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων· Μὴν ὑπάγητε ὅπου περιέρχονται ἔθνη, καὶ μὴν ἐμβῆτε εἰς (κάμμιαν) πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν.

6. Ἀλλὰ μᾶλλον ὑπάγετε εἰς τὰ πρόβατα τῆς οἰκίας τοῦ Ἰσραὴλ, τὰ ὁποῖα ἐχάθησαν.

7. Ὅπου καὶ ἂν ὑπάγητε, κηρύττετε, καὶ λέγετε· Ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8. Ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενεῖς, καθαρίζετε τοὺς λεπρούς, ἀνιστάτε τοὺς νεκρούς, ἀποδιώκετε τὰ δαιμόνια· χάρισμα ἔλαβετε, χάρισμα δότε.

9. Μὴν ἀποκτίσῃτε μὴτε χρυσίον,

μὴτε ἀργύριον, μὴτε χάλκωμα εἰς τὴν ζώνην σας.

10. Μὴτε δισδάκιον εἰς τὸν δρόμον, μὴτε δύο φορέματα, μὴτε ὑποδήματα, μὴτε ῥάβδον· καθότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς του.

11. Εἰς ὁποῖαν δὲ πόλιν ἢ χωρίον καὶ ἂν ἐμβῆτε, ἐξετάσατε (πρῶτον) ποῖος εἶναι εἰς αὐτὸ ἄξιος· καὶ εἰς (τὴν οἰκίαν) ἐκείνου μέναιτε, ἕως οὗ νὰ φύγητε.

12. Ὅταν δὲ ἐμβῆτε εἰς κάμμιαν οἰκίαν, χαιρετήσατέ την.

13. Καὶ ἂν ἡ οἰκία ἐκείνη εἶναι ἄξια, ἄς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτήν· ἐὰν δὲ δὲν εἶναι ἄξια, ἡ εἰρήνη σας ἄς ἐπιστραφῇ (πάλιν) εἰς σᾶς.

14. Καὶ ὅποιος δὲν σᾶς δεχθῇ, καὶ δὲν ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ὅταν φύγητε ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐκτινάξατε καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τοὺς πόδας σας.

15. Καθότι κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι μετριώτερον θείουσι χολασθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως (οἱ κάτοικοι) τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων, παρὰ (τοὺς κατοίκους) ἐκείνης τῆς πόλεως.

16. Ἴδού, ἐγὼ σᾶς στέλλω ὡς πρόβατα εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων· λοιπὸν γίνεσθε φρόνιμοι, καθὼς (εἶναι) οἱ ὄφεις, καὶ ἄπλοιο, καθὼς (εἶναι) αἱ περισταραί.

17. Προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καθότι (αὐτοὶ) θείουσι σᾶς παραδώσῃ εἰς κριτήρια, καὶ θείουσι σᾶς ραβδίση μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς των·

18. Καὶ θέλετε φερθῆ εἰς βασιλεῖς καὶ εἰς ἡγεμόνας ἐξ αἰτίας μου, διὰ νὰ (μὲ) μαρτυρήσῃτε καὶ εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἰουδαίους) καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19. Ὅταν δὲ σᾶς παραδώσωσι, μὴ φροντίσῃτε, μὲ ποῖον τρόπον, ἢ τί θέλετε λαλῆσῃ· διότι εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν θείλει σᾶς δοθῆ τὸ τί θέλετε εἶπω.

20. Καθότι σεις δὲν θέλετε λαλῆ τέτε, ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδίαν σας γλῶσσαν θέλει λαλῆ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας.

21. Ὁ ἀδελφὸς δὲ θέλει παρὰκλώσει τὸν ἀδελφόν του εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίον· καὶ θέλουσι κινηθῆ τὰ παιδιὰ ἐναντίον τῶν γονέων, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώσει.

22. Καὶ θέλετε μισήσθε ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅποιος ὅμως ὑπομείνη μέχρι τέλους, αὐτὸς θέλει σωθῆ.

23. Ὅταν δὲ σᾶς διώκωσιν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· καθότι κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλετε δυνηθῆ νὰ περιέλθῃτε ὅλας τὰς πόλεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἕως οὗ ἤθελεν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24. Δὲν εἶναι (κάνεις) μαθητῆς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, μήτε (κάνεις) δοῦλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν κύριόν του.

25. Ἀρχετὸν εἶναι εἰς τὸν μαθητὴν, τὸ νὰ γένηται (τοιούτος), ὅποιος (εἶναι) ὁ διδάσκαλός του· καὶ ὁ δοῦλος (νὰ) γένηται τοιούτος, ὅποιος (εἶναι) ὁ κύριός του· ἂν (οἱ ἄνθρωποι) ἀνόμεσαν Βεελζεβοῦλ τὸν κύριον τῆς οἰκίας, πόσω μᾶλλον (θέλουσιν ὀνομάσει ὁμοίως) τοὺς οἰκιακούς του;

26. Λοιπὸν μὴ τοὺς φοβηθῆτε· καθότι κἀνὸν πρόγμῃ δὲν εἶναι κεκρυμμένον, τὸ ὅποῖον δὲν θέλει φανερωθῆ, μήτε εἶναι μυστικόν, τὸ ὅποῖον δὲν θέλει γνωσθῆ.

27. Ὅ, τι σᾶς λέγω μέσα εἰς τὸ σκότος, κηρύξατέ το μέσα εἰς τὸ φῶς· καὶ ὅ, τι ἀκούετε εἰς τὰ ὄτια σας, κηρύξατέ τυ εἰς τὰ ὦμακα.

28. Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἐκεῖνους, οἱ ὅποῖοι φονεύουσι τὸ σῶμα, δὲν δύνανται ὅμως νὰ φονεύσωσι τὴν ψυχὴν· φοβήθητε δὲ περισσώτερον ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος δύναται νὰ ἀπολέσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα εἰς τὴν γέενναν.

29. Δύο πουλιά δὲν πωλοῦνται μὲ τιμὴν ἡμίσεως λεπτοῦ; (μὲ ὄλον τοῦτο) μήτε τὸ ἐν ἀπὸ αὐτὰ δὲν θέλει πῆση εἰς τὴν γῆν, χωρὶς (τῆς θελήσεως) τοῦ Πατρὸς σας.

30. Καὶ αἱ τρίχες τῆς ἰδίας σας κεφαλῆς εἶναι ὅλαι μεμετρημένοι.

31. Λοιπὸν μὴ φοβηθῆτε· καθότι σεις ἔχετε διαφορὰν ἀπὸ πολλὰ πουλιά.

32. Λοιπὸν ὅποιος ἀνθρώπος μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς μου.

33. Ὅποιος ὅμως μὲ ἀρνηθῆ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω τὸν ἀρνηθῆ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς μου.

34. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον διὰ νὰ βάλω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν· δὲν ἦλθον διὰ νὰ βάλω εἰρήνην, ἀλλὰ μάχιραν.

35. Διότι ἐγὼ ἦλθον διὰ νὰ διαίρεισω ἄνθρωπον κατὰ τοῦ ἰδίου του πατρὸς, τὴν θυγατέρα κατὰ τῆς ἰδίας της μητρὸς, καὶ τὴν νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς της.

36. Καὶ οἱ οικιακοὶ καθελὺς ἀνθρώπου (θέλουσιν εἶναι) οἱ (ἴδιοι) του ἐχθροί.

37. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα του περισσώτερον ἀπὸ ἐμὲ, (αὐτὸς) δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν υἱόν του, ἢ τὴν θυγατέρα του περισσώτερον ἀπὸ ἐμὲ, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

38. Καὶ ὅποιος δὲν σηκώσῃ τὸν σταυρόν του, καὶ δὲν ἀκολουθῆ κατόπισιν μου, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

39. Ὅποιος εὐρίσκει τὴν ζωὴν του, (ἐκεῖνος) θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ ἐξ αἰτίας μου, (ἐκεῖνος) θέλει τὴν εὐρη.

40. Ὅποιος δέχεται σᾶς, (αὐτὸς) δέχεται ἐμέ· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμέ,

(αὐτὸς) δέχεται τὸν πατέρα μου, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν.

41. Ὅποιος δέχεται κἀνένα προφήτην, διότι ὀνομάζεται προφήτης, (αὐτὸς) θέλει λάβῃ μισθὸν προφήτου· καὶ ὁποῖος ἄρχειται (τινὰ) δίκαιον, διότι ὀνομάζεται δίκαιος, αὐτὸς θέλει λάβῃ μισθὸν δικαίου.

42. Καὶ ὁποῖος ποτίσῃ ἓν ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, διότι ὀνομάζεται μαθητής (μου), κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι μήτε (αὐτὸς) δὲν θέλει χάσῃ τὸν μισθὸν του.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ἀντὰς τὰς διαταγὰς, (τὰς ὁποίας ἔδωκεν) εἰς τοὺς δώδεκα μαθητάς του, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, (ἐπὶ σκοπῶ) τοῦ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ μέσα εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν (τῶν Ἰουδαίων).

2. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐπειδὴ ἔμαθε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔστειλε δύο μαθητάς του,

3. Καὶ τῶν εἶπε· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ περιμένομεν ἄλλον;

4. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ φανερώσατε εἰς τὸν Ἰωάννην, ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5. Ὑψφοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνίστανται, καὶ οἱ πτωχοὶ διδάσκονται τὸ εὐαγγέλιον·

6. Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε σκανδαλισθῆ δι' ἐμέ.

7. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησαν αὐτοὶ (οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου), ὁ Ἰησοῦς ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὰ πλήθη περὶ τοῦ Ἰωάννου· Τί ἤλθετε ἔξω εἰς τὴν ἔρημον διὰ νὰ ἴδῃτε; (τάχα) κἀνένα κάλαμον, ὁ ὁποῖος σκλεῖνεται ἀπὸ τὸν ἀνεμὸν;

8. Τάχα τί ἤλθετε ἔξω νὰ ἴδῃτε; (μήπως) κἀνένα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνδεδυμένος μὲ μαλακὰ φορέματα; Ἴδού, ὅσοι φοροῦσι τὰ μαλακὰ, (ἐκεῖνοι) εὐρίσκονται μέσα εἰς τὰς οἰκίας τῶν βασιλείων.

9. Τάχα τί ἤλθετε ἔξω νὰ ἴδῃτε (μήπως κἀνένα) προφήτην; Ναὶ, σᾶς λέγω, καὶ περισσύτερον ἀπὸ προφήτην.

10. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι γεγραμμένον· Ἴδού, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος καὶ θέλει προετοιμάσῃ τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

11. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν δὲν ἐγεννήθη μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναίκας· ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος εἶναι μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλύτερός του.

12. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν δὲ τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ μέχρι τούτου, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασताὶ τὴν ἀρπάξουσιν.

13. Καθότι ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος προεφήτευσαν μέχρι (τοῦ καιροῦ) τοῦ Ἰωάννου.

14. Καὶ ἐὰν θέλητε νὰ (τὸ) δεχθῆτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ.

15. Καὶ ὁποῖος ἔχει ὦτα, ὥστε νὰ ἀκούῃ, (ἐκεῖνος) ἄς ἀκούῃ.

16. Ὅμως μὲ ποῖον (πρᾶγμα) νὰ ὁμοιώσω αὐτὴν τὴν γενεάν; (αὐτὴ) εἶναι ὁμοία μὲ παιδιὰ, τὰ ὁποῖα κἀθιγνται μέσα εἰς τοὺς κοινοὺς τόπους, καὶ φωνάζουσιν εἰς τοὺς φίλους των,

17. Καὶ λέγουσι· Σᾶς ἐπαίξαμεν τοὺς ἀγίους, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐθρηνηθήσαμεν, καὶ δὲν ἐγαύσατε.

18. Καθότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, καὶ

μήτε ἔτρωγε, μήτε ἔσπινε· καὶ ἔλεγον, (ὅτι) ἔχει δαυμόνιον.

19. Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγει, καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἀνθρώπος φάγος καὶ οἰνοπότης, καὶ φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ (διὰ τοῦτο) ἡ σοφία ἀπεδείχθη δικαία ἀπὸ τὰ ἴδια της τέκνα.

20. Τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ὀνειδίζη τὰς πόλεις, μέσᾳ εἰς τὰς ὁποίας ἐγένοντο τὰ περισσότερα θαύματά του, διότι δὲν μετενόησαν.

21. Ἀλλοίμονον εἰς σέ, πόλις Χοραζίν, ἀλλοίμονον εἰς σέ, πόλις Βηθσαιῖδᾶ· καθότι ἂν ἐγένοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς σᾶς, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ, (μεταχειριζόμενοι) σάκκον καὶ στάκτην.

22. Πλὴν σᾶς λέγω· ὅτι οἱ Τύριοι καὶ οἱ Σιδῶνιοι θέλουσι κολασθῆ ὀλιγώτερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, παρὰ σεῖς.

23. Καὶ σὺ (πόλις) Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία ὑψώθη εἰς τὸν οὐρανόν, θέλεις καταβιβασθῆ ἕως εἰς τὸν ἄδην· καθότι ἂν ἐγένοντο εἰς τὰ Σόδομα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς σέ, ἠδύναντο νὰ μένωσι καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

24. Ὅμως σᾶς λέγω, ὅτι οἱ Σοδομίται θέλουσι κολασθῆ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως μετριώτερον παρὰ (οἱ κάτοικοί) σου.

25. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπανελθε τὸν λόγον, καὶ εἶπεν· Εὐχαρίστῳ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καθότι ἐκρυψας αὐτὰ ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς, καὶ τὰ ἐφανερώσας εἰς τὰ νηπια.

26. Εἶναι βέβαιον, Πάτερ, διότι με τοιοῦτον τρόπον ἐφάνη ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου.

27. Ὅλα (τὰ πράγματα) περικεκλήθησαν εἰς ἐμέ ἀπὸ τὸν Πατέρα· καὶ κα-

νεὶς δὲν γνωρίζω (ἀκριβῶς) τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· μήτε ἄλλος τις γνωρίζει (ἀκριβῶς) τὸν πατέρα, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ (ἐκεῖνος), εἰς τὸν ὁποῖον θέλησῃ ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.

28. Δράμετε εἰς ἐμέ ὅλοι, ὅσοι εἴσθε κεκοσμιακότες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσῃ.

29. Σηκώσατε τὸν ζυγόν μου εἰς (τὸν ὄμω) σας, καὶ ἀπὸ ἐμέ μάθετε, ὅτι εἶμαι πρῶτος, καὶ ταπεινὸς κατὰ τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὐρῆ ἀνάψασιν εἰς τὰς ἰδίας σας ψυχάς.

30. Καθότι ὁ ζυγός μου εἶναι ἑυμεταχείριστος, καὶ τὸ φορτίον μου εἶναι ἕλαφρόν.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε διὰ μέσου τῶν ἐσπαρμένων (τόπων) κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐπέειψαν, καὶ ἄρχισαν νὰ ἀνασπῶσι, καὶ νὰ τρίβωσι τὰ στάχυα, καὶ νὰ τὰ τρώγωσιν.

2. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι βλέποντές τους, εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου κάμνουσι (πρᾶγμα), τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ κάμνωσι τὸ σάββατον.

3. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Δὲν ἐδιαβάσατε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐπέειπεν καὶ αὐτὸς, καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ με αὐτόν;

4. Με ποῖον τρόπον ἐβλήκειν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποίους δὲν ἦτον συγκεχωρημένον νὰ φάγῃ· μήτε αὐτὸς, μήτε ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ με αὐτόν, ἀλλὰ μόνον οἱ ἱερεῖς;

5. Ἡ δὲ ἐδιαβάσατε εἰς τὸν νόμον, ὅτι οἱ ἱερεῖς καταπατοῦσι τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ μέσᾳ εἰς τὸ ἱερόν, καὶ (μὲ ὅλον τοῦτο) δὲν κατηγοροῦνται;

6. Σᾶς λέγω δὲ, ~~ὁ~~ οὐδὲν εἶναι (κάποιόν τι) ὑψηλότερον καὶ ἀπὸ τὸ ἱερόν.

7. Ἄν ὅμως κατελαμβάνετε τί σημαίνει (τὸ ῥητὸν τοῦτο)· Ἐλεον θελω καὶ οὐχὶ θυσιάαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ τοὺς ἀναγιτάους.

8. Καθότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ (ιδίου) σαββάτου.

9. Ἄφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν των.

10. Καὶ τότε ἐρέθη ἐκεῖ ἀνθρωπῶς (τις), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χειρὰ ξηράν· καὶ (αὐτοὶ) τὸν ἠρώτησαν, καὶ πῶς εἶπον· Ἄν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ (τὸν) ἰατρεύσῃ τὸ σάββατον; (ἐπὶ σκοπῶ) τοῦ νὰ τὸν καταγορήσωσιν.

11. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτοίς· Ἀνίστως κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἤθελεν ἔχῃ ἕν πρόβατον, καὶ τοῦτο ἤθελε πῆσῃ εἰς κἀνεὶν λάκκον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, (τάχα αὐτὸς) δὲν θελεὶ τὸ πιάσῃ, καὶ δὲν θελεὶ τὸ ἐκβάλλῃ;

12. Πόσον πολὺ διαφέρει ὁ ἀνθρωπῶς ἀπὸ τὸ πρόβατον; λοιπὸν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ κἀμνη (τις) καλὸν τὸ σάββατον.

13. Τότε εἶπεν εἰς τὸν ἀνθρώπων· Ἐξάπλωσαι τὴν χειρὰ σου. Καὶ τὴν ἐξήπλωσε· καὶ ἐγένετο ὑγιής, καθὼς (ἦτον) καὶ ἡ ἄλλη.

14. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἔφυγον ἀπ' ἐκεῖ, συνεβουλευθήσαν ἐναντίον αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) διὰ νὰ τὸν ἀπολέσωσιν.

15. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ (τὸ) ἐγνώρισεν, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ· καὶ πολλὰ πλῆθη τῶ ἠκολούθησαν καὶ ἰάτρευσεν ὅλους αὐτούς.

16. Ἔδωκεν ὅμως εἰς αὐτοὺς σφοδρὰν προσταγὴν, διὰ νὰ μὴ τὸν φανερώσωσι.

17. Διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἠσαΐου, ὁ ὁποῖος εἶπεν (οὕτως)·

18. Ἰδοὺ, ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς, τὸν ὁποῖον ὑπερηγάπησα, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπαναπαύθη ἡ ψυχὴ μου· ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμά μου θελω βάλῃ εἰς αὐτόν, καὶ θελεὶ φανερώσῃ εἰς τὰ ἔθνη τὴν χρίσιν.

19. Δὲν θελεὶ φιλονεικήσῃ, μήτε θελεὶ φωνάζῃ, μήτε θελεὶ ἀκούσῃ τις μέσσω εἰς τοὺς πλατεῖς δρόμους τὴν φωνὴν του.

20. Καὶ δὲν θελεὶ συντρίψῃ κάλαμον, ὁ ὁποῖος εἶναι συντετριμμένος, καὶ δὲν θελεὶ σβῆσῃ τὸ ἐλλύχνιον, τὸ ὁποῖον μόλις καίει· ἕως οὗ ἤθελε παραστήσῃ νικηφόρον τὴν χρίσιν.

21. Καὶ ὅλα τὰ ἔθνη θελοῦσιν ἐλπίσῃ εἰς τὸ ὄνομά του.

22. Τότε ἐρέθη εἰς αὐτόν (τὸν Ἰησοῦν) δαιμονιζόμενός τις (ὁ ὁποῖος ἦτον) τυφλὸς καὶ βωβὸς, καὶ τὸν ἰάτρευσεν, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ βωβὸς καὶ ἐλάλει, καὶ ἔβλεπε.

23. Καὶ ὅλα τὰ πλῆθη ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

24. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως, ἀφ' οὗ ἤκουσαν (αὐτὰ), εἶπον· Ἀπὸ τοῦ δὲν ἀποδιώκει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ διὰ μέσου τοῦ Βεελζεβούλ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων.

25. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἐνόησε τοὺς διαλογισμοὺς των, εἶπεν εἰς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεῖα, ἕν μερισθῆ ἐναντίον τοῦ ἐκείνου της, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις, ἢ οἰκία, ἕν μερισθῆ ἐναντίον τοῦ ἐαυτοῦ της, δὲν θελεὶ σταθῆ.

26. Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς ἀποδιώκῃ τὸν Σατανᾶν, ἐμερισθῆ ἐναντίον ἐαυτοῦ· λοιπὸν πῶς θελεὶ σταθῆ ἢ βασιλεῖα του;

27. Καὶ ἂν ἐγὼ διώκω τὰ δαιμόνια διὰ μέσου τοῦ Βεελζεβούλ, οἱ υἱοὶ σας μὲ ποῖον τρόπον τὰ ἀποδιώκουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θελοῦσι σᾶς κρίνῃ.

28. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ ἀποδιώκω τὰ δαιμόνια μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, βέβαια ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐφθασεν εἰς σᾶς.

29. Ἡ πῶς δύναται τις νὰ ἔμβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ νὰ διαρπάσῃ τὰ πράγματά του, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε θελεῖ διαρπάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ;

30. Ὅποιοι δὲν εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, (ἐκεῖνος) εἶναι ἐναντίον μου, καὶ ὅποιοι δὲν συναίγει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, (ἐκεῖνος) σχορπιζέει.

31. Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι πᾶσα (ἄλλη) ἁμαρτία καὶ βλασφημία τῶν ἀνθρώπων θελεῖ συγχωρηθῆ· ἢ βλασφημία ὅμως (ἢ ὅποια ἀναφέρεται) εἰς τὸ Πνεῦμα, δὲν θελεῖ συγχωρηθῆ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

32. Καὶ ὅποιος ἤθελεν εἶπῃ τινὰ λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, (τοῦτο) θελεῖ τῷ συγχωρηθῆ· ὅποιος ὅμως ἤθελεν εἶπῃ (τινὰ λόγον) ἐναντίον τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (τοῦτο) δὲν θελεῖ τῷ συγχωρηθῆ, μήτε εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν μελλόντα.

33. Ἡ ὁμολογήσατε τὸ δένδρον (ὅτι εἶναι) καλόν, καὶ τὸν καρπὸν (ὅτι εἶναι) καλός· ἢ ὁμολογήσατε (ὅτι εἶναι) τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ (ὅτι εἶναι) ὁ καρπὸς του σαπρός· καθότι πᾶν δένδρον ἀπὸ τὸν καρπὸν του γνωρίζεται.

34. Ἄλλ' ὦ γεννήματα ἐχθρῶν, πῶς δύνασθε νὰ λαλήτε (λόγους) καλούς, ἐν ᾧ σεῖς εἴσθε κακοί; καθότι τὸ στόμα λαλεῖ ἀπὸ τὸ περισσευμα τῆς καρδιάς.

35. Ὅποιοι εἶναι καλὸς ἄνθρωπος ἐκβάλλει ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδιάς του τὰ καλά· καὶ ὅποιοι εἶναι κακὸς ἄνθρωπος, ἐκβάλλει ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδιάς του τὰ κακά.

36. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι θελοῦσιν ἀποδώσῃ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ διὰ πάντα λόγον μάταιον, τὸν ὁποῖον ἤθελον ὁμιλήσῃ.

37. Καθότι σὺ θελεῖς δικαιοθῆ ἀπὸ τοὺς λόγους σου, καὶ θελεῖς καταδικασθῆ ἀπὸ τοὺς λόγους σου.

38. Τότε τινὲς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἀποκριθῆντες εἶπον (εἰς τὸν Ἰησοῦν)· Διδάσκαλε, θελομεν νὰ ἴδωμεν σημεῖόν τι (ἐνηρηγμένον) ἀπὸ σέ.

39. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθῆς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ γενεὰ αὕτη ἢ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ζητεῖ σημεῖον· καὶ δὲν θελεῖ τῇ θεῷ (ἄλλο) σημεῖον, παρὰ τὸ σημεῖον τοῦ προφήτου Ἰωῆ.

40. Διότι καθὼς ὁ Ἰωῆς ἦτον μέσῃ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας, καὶ τρεῖς νύκτας· μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θελεῖ εἶναι εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41. Οἱ ἄνθρωποι τῆς (πόλεως) Νινευῆ θελοῦσι σηκωθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως κατὰ τῆς γενεᾶς αὐτῆς, καὶ θελοῦσι τὴν καταδικάσῃ· καθότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωῆ· ἐν ᾧ ἐδὼν εἶναι περισσύτερον ἀπὸ τὸν Ἰωῆν.

42. Ἡ βασίλισσα τοῦ Νότου θελεῖ σηκωθῆ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει κατὰ τῆς γενεᾶς αὐτῆς, καὶ θελεῖ τὴν καταδικάσῃ· καθότι (ἐκεῖνη) ἦλθεν ἀπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς γῆς, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· ἐν ᾧ ἐδὼν εἶναι περισσύτερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

43. Ὅταν ὅμως τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα διωχθῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, διέρχεται διὰ μέσου τόπων ἀνύδρων, καὶ ζητεῖ ἀνάψαισιν, καὶ δὲν εὐρίσκει.

44. Καὶ τότε λέγει· Ἄς ἐπιστρέψω εἰς τὴν κατοικίαν μου, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔφυγον· καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὴν εὐρίσκει

ἀμέριμνον καὶ ἔσκουσμένην, καὶ ἥτοιμασμένην.

45. Τότε πηγαίνει, καὶ λαμβάνει συνάμα ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ αὐτὸ, καὶ ἐμβαίνουνσι, καὶ κητοικοῦσιν εἰς αὐτήν· καὶ γίνεται ἡ ὑπέρα (κατὰστασις) τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θελεὶ ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὴν πονηρὰν αὐτὴν γενεάν.

46. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ὠμίλει ἀκόμη εἰς τοὺς λαοὺς, τότε ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοὶ του ἴσαντο ἔξω, καὶ ἐζήτησαν νὰ τῷ ὁμιλήσωσι.

47. Καί τις τῷ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, καὶ ζητοῦσι νὰ σοὶ ὁμιλήσωσιν.

48. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀπεκριθὴ καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος τῷ εἶπε· Καὶ ποῖα εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;

49. Καὶ ἐξήλωσε τὴν χεῖρά του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν· Ἀὐτοὶ εἶναι ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50. Καθότι ὅποιος ἐτελέσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκεῖνος εἶναι καὶ ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ μου.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

1. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς ἐξέβη ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκάθητο πλησίον τῆς θαλάσσης.

2. Καὶ πολλὰ πλήθη συνηθροίσθησαν εἰς αὐτὸν, ὥστε ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθησε, καὶ ὄλον τὸ πλῆθος ἐστέκετο εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

3. Καὶ ὠμίλησεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ μὲ παραβολὰς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπορευὴς διὰ νὰ σπειρῇ τὰ σπέρματα τὰ του.

4. Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν αὐτὸς, ἄλλα

μὲν (σπέρματα) ἔσπεσον εἰς τὸν ὄρομον· καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος, καὶ τὰ κατέφαγον.

5. Ἄλλα δὲ ἔσπεσαν εἰς τοὺς πετρώδεις (τόπους), ὅπου δὲν ἦτον γῆ ἀρκετή· καὶ ἐφύτρωσαν εὐθὺς, ἔπειδὴ ἡ γῆ δὲν εἶχε βάθος.

6. Καθὼς ὅμως ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος κατεκόρησαν, καὶ ἐξηράνθησαν, ἔπειδὴ δὲν εἶχον ῥίζαν.

7. Ἄλλα δὲ ἔσπεσον ἀναμεταξύ εἰς τὰς ἀκάθαρτας, καὶ ἠρξήθησαν αἱ ἀκαθαρταί, καὶ τὰ ἐσπύριξαν.

8. Ἄλλα δὲ ἔσπεσον εἰς τὴν καλὴν γῆν, καὶ ἔδωκαν καρπὸν, ἄλλα μὲν (εἰς τὸ ἐν) ἕκττον, ἄλλα δὲ (εἰς τὸ ἐν) ἐξήκοντα, καὶ ἄλλα (εἰς τὸ ἐν) τριάκοντα.

9. Ὁ σοῖος ἔχει ὠτίαν διὰ νὰ ἀκούῃ, (ἐκεῖνος) ἄς ἀκούῃ.

10. (Τότε) οἱ μαθηταὶ του πλησιάσαντες εἰς αὐτὸν τῷ εἶπον· Διατί ὁμιλεῖς εἰς αὐτοὺς μὲ παραβολὰς;

11. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διότι εἰς σὰς ἐδόθη τὸ νὰ ἐννοῆτε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανοῦν, εἰς ἐκείνους ὅμως (τοῦτο) δὲν ἐδόθη.

12. Καθότι ὅποιος ἔχει, εἰς ἐκεῖνον θελεὶ δοθῆ, καὶ θελεὶ δοθῆ μὲ ἀφθονίαν· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ὁ, τι ἔχει, καὶ (ἐκεῖνο) θελεὶ ἀφαιρηθῆ ἀπὸ αὐτόν.

13. Διὰ τοῦτο μὲ παραβολὰς λαλῶ εἰς αὐτούς, διότι μὲ ὄλον τὸ ὅτι βλέπουσι, δὲν βλέπουσι, καὶ μὲ ὄλον τὸ ὅτι ἀκούουσι, δὲν ἀκούουσι, μήτε καταλαμβάνουσι.

14. Καὶ λαμβάνει πέρας εἰς αὐτοὺς ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαίου, ἡ ὁποία λέγει· Μὲ τὰ ἰδιά σας ὧτα θελετε ἀκούσῃ, πλὴν δὲν θελετε ἐννοῆσῃ· καὶ μὲ τοὺς ἰδίους σας ὀφθαλμοὺς θελετε ἰδεῖν, πλὴν δὲν θελετε καταλάβῃ.

15. Διότι ἡ καρδία τοῦ λαοῦ αὐ-

τοῦ ἐσαχύθη, καὶ ἤκουσαν μὲ βαρύτητα τῆς ἀκοῆς των, καὶ ἐσφάλησαν τοὺς ἰδίους των ὀφθαλμούς, διὰ νὰ μὴν ἴδωσι μὲ τὰ ὀμώσασάν των, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀκούσωσι μὲ τὰ ὠτίά των, καὶ ἐπιστραφῶσι, διὰ νὰ τὸν ἰατρεύσω.

16. Μακάριοι δὲ εἶναι οἱ ὀφθαλμοί σας, καθότι βλέπουσι, καὶ (μακάρια) τὰ ὠτίά σας, διότι ἀκούουσιν.

17. Ἐπειδὴ κατὰ ἀλήθειαν οἶσθε λέγω, πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18. Σεῖς λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπορέως.

19. Ὅποιος ἀκούει τὴν λόγον τῆς βασιλείας (τῶν οὐρανῶν), καὶ δὲν τὸν καταλαμβάνει (μὲ προσοχήν), ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει (τὸ σπέρμα), τὸ ὅποιον ἐσπάρη εἰς τὴν καρδίαν του· καὶ αὐτὸν σημαίνει τὸ σπέρμα, τὸ ὅποιον ἐσπάρη εἰς τὸν δρόμον.

20. Τὸ σπέρμα δὲ τὸ ὅποιον ἐσπάρη εἰς τοὺς πετρώδεις (τόπους), σημαίνει ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ,) καὶ ἐνθὺς τὸν δέχεται μετὰ χαρᾶς·

21. Δὲν ἔχει ὅμως ῥίζαν εἰς τὸν ἐκυτὸν του, ἀλλ' εἶναι προσωρινός· καὶ ἐὰν συμβῆ νὰ θλιβῆ, ἢ νὰ διωχθῆ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ λόγου, ἐνθὺς σκανδαλίζεται.

22. Τὸ σπέρμα δὲ τὸ ὅποιον ἐσπάρη εἰς τὰς ἀκάνθιας, σημαίνει ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ) πλὴν αἰ φροντίδεις τῆς παρουσίας τῆς ζωῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίθουσι τὸν λόγον, καὶ (διὰ τοῦτο) δὲν καρποφορεῖ.

23. Τὸ σπέρμα δὲ τὸ ὅποιον ἐσπάρη εἰς τὴν καλὴν γῆν, σημαίνει ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ), καὶ τὸν καταλαμβάνει, καὶ διὰ

τοῦτο αὐτὸς καρποφορεῖ, καὶ ἀποδώσιν, ἄλλος μὲν (εἰς τὸ ἐν) ἑκατὸν, ἄλλος δὲ (εἰς τὸ ἐν) ἐξήκοντα, καὶ ἄλλος (εἰς τὸ ἐν) τριάκοντα.

24. Καὶ ἄλλην παραβολὴν προέτεινεν εἰς αὐτοὺς (ὁ Ἰησοῦς), λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος σπερμαίνει καθάρων σπέρμα εἰς τὸ χωράφιόν του.

25. Ἐν ᾧ δὲ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι (του,) ἤλθε (τις) ἐχθρός του καὶ ἐσπειρεν ἄγρια χορτάρια μετὰ τὸ σιτάριον, καὶ ἔφυγε.

26. Καὶ ὅτε ἐφύτρωσε τὸ χορτάριον, καὶ ἔκχυε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ἄγρια χορτάρια.

27. Καὶ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοκυρίου ἤλθον εἰς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπον· Κύριε, δὲν ἐσπείρας εἰς τὸ χωράφιόν σου σπέρμα καθάρων; πύθεν λοιπὸν εὐγῆκαν τὰ ἄγρια χορτάρια;

28. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Κάνεις ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμεν αὐτό. Καὶ οἱ δούλοι τῷ εἶπον· Θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν νὰ τὰ συνάξωμεν;

29. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ (τὰ συνάξῃτε)· μήπως ἐν ᾧ συνάγετε τὰ ἄγρια χορτάρια, ἐκριζώσῃτε ὁμοῦ μὲ αὐτὰ καὶ τὸ σιτάριον.

30. Ἀφήσατέ τα λοιπὸν νὰ ἀξάνωσιν ὁμοῦ καὶ τὰ δύο, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους θείλω παραγεῖλαι εἰς τοὺς θέρους (οὗτω)· συνάξατε πρῶτον τὰ ἄγρια χορτάρια, καὶ δέτετέ τα εἰς δεμάτια, διὰ νὰ τὰ κάψωμεν· τὸ δὲ σιτάριον συναθροίσατε (καὶ βάλετέ το) εἰς τὸ σιτοδοχεῖόν μου.

31. Καὶ ἄλλην παραβολὴν προέτεινεν εἰς αὐτούς (ὁ Ἰησοῦς), λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι παρομοία μὲ κόκκον σιτάσπεως, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἄνθρωπός (τις) καὶ τὸν ἐσπειρεν εἰς τὸ χωράφιόν του·

52. Τὸ ὄσποϊον (σπέρμα) εἶναι τὸ μικρότατον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα ὅταν ὅμως αὐξήσῃ, εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος ἔρχονται καὶ κατοικοῦσιν εἰς τοὺς κλάδους αὐτοῦ.

55. Καὶ ἄλλην παραβολὴν εἶπεν εἰς αὐτούς (ὁ Ἰησοῦς), λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι παρομοία μὲ προζύμην, τὴν ὅποιαν γυνή (τις) ἔλαβε, καὶ τὴν ἔβαλεν εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρου, ἕως οὗ ὅλον (ἐκεῖνο τὸ ἀλεύρον) ἐζυμώθη (καὶ ἀνέβη).

54. Αὐτὰ ὅλα ὠμίλησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ παραβολὰς εἰς τὰ πλῆθη, καὶ χωρὶς παραβολῆν δὲν ἐλάλει εἰς αὐτούς.

55. Διὰ τὴν λάβην πέρας τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος εἶπεν (οὐτως)· Ἐγὼ θέλω ἀνοίξῃ τὸ στόμα μου μὲ παραβολὰς, καὶ θέλω διασκαφίσῃ (πράγματα), τὰ ὅποια ἦσαν κεκρυμμένα ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.

56. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἀφῆκε τὰ πλῆθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ τότε οἱ μαθηταὶ τοῦ ἦλθον, καὶ τῶν εἶπον· Ἐξήγησον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν τῶν ἀγρίων χόρτων τοῦ χωραφίου.

57. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρει τὸ καλὸν σπέρμα.

58. Καὶ ὁ κόσμος εἶναι τὸ χωράφιον· οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας (τοῦ Θεοῦ) εἶναι τὸ καλὸν σπέρμα, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ εἶναι τὰ ἀγρία χορτάρια·

59. Ὁ δὲ διάβολος εἶναι ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος ἐσπείρειν αὐτὰ μεταξὺ τοῦ σιταρίου· τὸ τέλος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ θερισμὸς· καὶ οἱ ἄγγελοι εἶναι οἱ θερισταί.

40. Λοιπὸν καθὼς τὰ ἀγρία χορτάρια συνάγονται καὶ κατακαίονται εἰς τὸ πῦρ· μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θελεῖ

συμβῆ καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τοῦτου.

41. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει στελεῆ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ θέλουσι συναῖξαι ἀπὸ ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ ὅλα τὰ σκάνδαλα καὶ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πράττουσι τὴν ἀνομίαν.

42. Καὶ θέλουσι τοὺς ῥίψῃ εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θελεῖ εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τριξίμου τῶν οὐδόντων.

43. Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψῃ καθὼς (λάμπει) ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Καὶ ὁποῖος ἔχει ὄτα, ὥστε νὰ ἀκούῃ, (ἐκεῖνος) ἄς ἀκούῃ.

44. Πρὸς τούτοις ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ θησαυρὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι κεκρυμμένος μέσα εἰς τὸ χωράφιον, καὶ (τις) ἀνθρώπος, ἀφ' οὗ τὸν εὗρηκε, δὲν τὸν ἐφανερώσεν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ ὑπάγει, καὶ πωλεῖ ὅσα πράγματα ἔχει, καὶ ἀγοράζει ἐκεῖνο τὸ χωράφιον.

45. Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἀνθρώπον πραγματευτὴν, ὁ ὁποῖος ζητεῖ (νὰ εὕρῃ) καλὰ μαργαριτάρια·

46. Καὶ ἐπειδὴ εὗρηκεν ἓν μαργαριτάριον πολύτιμον, ὑπῆγε καὶ ἐπώλησεν ὅσα (πράγματα) εἶχε, καὶ τὸ ἠγόρασε.

47. Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι παρομοία μὲ δίκτυον, τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ συνέθροισεν ἀπὸ πᾶν εἶδος πραγμάτων·

48. Καὶ ἀφ' οὗ ἐγεμίσθη, τὸ ἀνεβίβασεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ διὰλέσαντες τὰ καλὰ, τὰ ἔβαλον εἰς ἄγγεῖα, καὶ ἐρίψαν ἔξω τὰ σεσησώτα.

49. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θελεῖ συμβῆ καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· (δηλαδὴ) οἱ ἄγγελοι θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσι χωρίσῃ τοὺς πονηροὺς ἀπὸ τῶν δικαίων·

50. Καὶ θέλουσι τοὺς ρίψῃ εἰς τὴν χάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλυθμός καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

51. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς, (τοὺς μαθητάς του)· Ἐννοήσατε αὐτὰ ὅλα; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ναί, Κύριε.

52. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τοῦτο καθεὶς γραμματεὺς, ἐὰν διδχλοῖ καλῶς (ὅποιον παῖγμα ἀφορᾷ) εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι ὅμοιος μὲ οἰκοκύριον ἀνθρώπων, ὁ ὅποιος ἐκβάλλει ἀπὸ τὸν θησαυρόν του καὶ πλανά καὶ νέα.

53. Καὶ ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτάς τὰς παραβολὰς, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ.

54. Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα, ἐδίδασκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν των ὥστε ὅλοι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ (ἐδόθη) εἰς αὐτὸν ἀντιῆ ἡ σοφία, καὶ αὐτὰ αἱ δυνάμεις;

55. Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ λεπτοῦργου Ἰωσήφ; δὲν ὀνομάζεται ἡ μητέρα του Μαριάμ; δὲν εἶναι οἱ ἀδελφοί του ὁ Ἰάκωβος, ὁ Ἰωσήφ, ὁ Σίμων, καὶ ὁ Ἰούδας;

56. Ὅλοι αἱ ἀδελφαί του δὲν εἶναι (ἐδώ) ὁμοῦ με ἡμᾶς; πόθεν λοιπὸν (ἐδόθησαν) εἰς αὐτὸν ὅλα αὐτά;

57. Καὶ ἐσκανδαλίζοντο δι' αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Καθεὶς προφήτης δὲν ἀτιμάζεται, εἰ μὴ μέσα εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ μέσα εἰς τὴν οἰκίαν του.

58. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐνήργησεν ἐκεῖ πολλὰ θαύματα, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας των.

ΚΕΦ. 14'.

1. Τότε ὁ τετράρχης Ἡρώδης ἔμαθεν ἐξ ἀκοῆς τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ·

2. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς δούλους του· Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσι δι' αὐτοῦ.

3. Καθότι ὁ Ἡρώδης ἐπάσσε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδεσε, καὶ τὸν ἐβλαπεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλίππου.

4. Διότι ὁ Ἰωάννης τῷ ἔλεγε· Δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ τὴν ἔχῃς (γυναῖκα).

5. Καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβεῖτο τὸ πλῆθος, καθότι ὅλοι εἶχον αὐτὸν (τὸν Ἰωάννην) ὡς προφήτην.

6. Ὅτε δὲ ἐωρτάζοντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἡ θυγατὴρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐχόρευεν εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην·

7. Καὶ διὰ τοῦτο τῇ ὑπεσχέθη μετ' ὅρκου, ὅτι θέλει τῇ δώσειν ὅ, τι τὸν ζητήσῃ.

8. Καὶ ἐκέλευε παρακινήθεισά ἀπὸ τὴν μητέρα της, τῷ εἶπε· Δός μοι ἐπάνω εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

9. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐλυπήθη δι' αὐτό· ἐξ αἰτίας ὅμως τοῦ ὅρκου, καὶ ἐξ αἰτίας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐκάθητο εἰς τὴν πρᾶξιν ὁμοῦ με αὐτόν, ἐπρόσταξε νὰ τῇ δοθῇ.

10. Καὶ ἔστειλε καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

11. Καὶ ἡ κεφαλὴ του ἐφέρθη ἐπάνω εἰς πινάκιον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον, καὶ (ἐκεῖνο) τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα του.

12. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ (τοῦ Ἰωάννου) ἦλθον καὶ ἐπῆσαν τὸ νεκρὸν σῶμά (του), καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ἦλθον καὶ ἔδωκαν εἰδήσιον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἄφ' οὗ ἔμαθεν

ἀντὰ (τὰ τοῦ Ἡρώδου), ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ μὲ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· Οἱ δὲ λαοὶ, ἀφ' οὗ ἔμαθον (τοῦτο), τῷ ἠκολούθησαν ἀπὸ τὰς πόλεις περὶ.

14. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν (ἀπὸ τὸ πλοῖον), εἶδε πολλὰ πλῆθη· καὶ ἔλαβε συμπάθειαν δι' αὐτούς, καὶ ἰάτρεισε τοὺς ἀσθενεῖς τῶν.

15. Ὅτε δὲ ἦτον ἔγγυς νὰ δύσῃ ὁ ἥλιος, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του, καὶ τῷ εἶπον· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ὁ καιρὸς πλέον ἐσπέρας· ἀπόστειλον τὰ πλῆθη νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ πλησίον χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι τροφὰς διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν.

16. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν νὰ ὑπάγωσιν· ἀλλὰ σεῖς ὅτε εἰς αὐτούς νὰ φάγωσι.

17. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Δὲν ἔχομεν ἐδῶ (ἄλλο τίποτε), εἰ μὴ μόνον πέντε ψωμῖα, καὶ δύο ὀψάρια.

18. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Φέρετέ τα ἐδῶ εἰς ἐμέ.

19. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπρόσταξε νὰ καθίσωσι τὰ πλῆθη ἐπάνω εἰς τὰ χόρτα, ἐπῆρεν εἰς τὰς χεῖράς του τὰ πέντε ψωμῖα, καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἐσήκωσε τὰ ὄμματά του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ εὐλόγησε· καὶ ἀφ' οὗ ἔκρηψε τὰ ψωμῖα, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθηταὶ (τὰ ἔδωκαν) εἰς τὰ πλῆθη.

20. Καὶ ἔφαγον ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν· καὶ ἐσήκωσαν καὶ δώδεκα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ τὰ κομμάτια, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν.

21. Ὅσοι δὲ ἔφαγον, ἦσαν σχεδὸν πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων.

22. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἐβίασε τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι πρότερον ἀπὸ αὐτὸν ἀντικρὺ, ἕως οὗ ἤθελεν ἀποστεῖλῃ τὰ πλῆθη.

23. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέστειλε τὰ πλῆθη, ἀνέβη εἰς τὸ βουνὸν διὰ νὰ προσευχηθῇ κατὰ μόνας. Καὶ ἐν ᾧ ἔδωκεν ὁ ἥλιος, (ὁ Ἰησοῦς) ἦσαν μόνος ἐκεῖ.

24. Τὸ δὲ πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ ἐβασανίζετο ἀπὸ τὰ κύματα· καθότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίας.

25. Περὶ δὲ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς (ὁ Ἰησοῦς) περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν, ἦλθεν εἰς αὐτούς.

26. Καὶ ἐκεῖνοι καθὼς τὸν εἶδον ὅτι περιπατεῖ ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐτράχθησαν, καὶ εἶπον· Ὅτι εἶναι φάντασμα· καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ἐφώνηξαν.

27. Καὶ εὐθύς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐχετε θάρρος, καθότι ἐγὼ εἶμι· καὶ μὴ φοβεῖσθε.

28. Καὶ ὁ Πέτρος ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Κύριε, ἂν εἶσαι σὺ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σέ (περιπατῶν) ἐπάνω εἰς τὰ νερά.

29. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ ὁ Πέτρος κατέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ περιπατήσεν ἐπάνω εἰς τὰ νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30. Ἐπειδὴ ὁμως εἶδε τὸν ἄνεμον πολλὰ δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἐπειδὴ ἤρξατο νὰ καταβυθίζηται, ἐφώνηξε, καὶ εἶπε· Κύριε, ἐλευθέρωσόν με.

31. Καὶ εὐθύς ὁ Ἰησοῦς ἐσήλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ τῷ εἶπεν· Ὀλιγόπιστε, διατί ἐδίστασας;

32. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὸ πλοῖον, ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος.

33. Καὶ ὅσοι ἦσαν εἰς τὸ πλοῖον ἦλθον καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπον· Σὺ εἶσαι υἱὸς Θεοῦ κατὰ ἀλήθειαν.

34. Καὶ ἀφ' οὗ διεπέρασαν (ἀντικρὺ), ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου

ἐκεῖνου, ἀφ' οὗ ἔμαθον ποῶς εἶναι, ἔστειλον καὶ ἔφερον ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ περίχωρα, ὅλους τοὺς ἀπθeneῖς.

36. Καὶ τὸν παρεχάλου, νὰ πιάσωσι μόνον τὸ ἄκρον τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι τὸ ἐπίσταν, ἰατρεύθησαν.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

1. Τότε ἐπλησάσαν εἰς τὸν Ἰησοῦν ὄσοι ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, καὶ τῷ εἶπον·

2. Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουναι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; διότι δὲν πλύνουσι τὰς χεῖράς των, ὅταν τρώγωσι ψωμίον.

3. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί καὶ σεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσίν σας;

4. Καθότι ὁ Θεὸς ἐσπρόσταξε, καὶ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ· Ὅποιος ἤθελε κχολογήσῃ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, (αὐτὸς) ἄς θανατωθῇ.

5. Σεῖς ὅμως λέγετε· Ὅτι ὁ καθεὶς (υἱὸς) δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του· (Ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα) κατὰ τὸ ὅποιον ἤθελες ὑψηλῆθῃ ἀπὸ ἐμὲ εἶναι Δῶρον (ἀφιερωμένον εἰς τὸν Θεόν)· καὶ (δύναται) νὰ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.

6. Καὶ με αὐτὴν τὴν παράδοσίν σας ἐκάμετε ἄκυρον τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.

7. Ὑποκοιταὶ, καλὰ προσεφῆτευσεν ὁ Ἡσαίας διὰ σᾶς, ὅτε εἶπεν·

8. Αὐτὸς ὁ λαὸς πλησιάζει εἰς ἐμὲ με τὸ στόμα του, καὶ με τιμᾷ με τὰ χεῖλη· ἢ καρδίᾳ του ὅμως εἶναι πολλὰ μεμακρυσμένη ἀπὸ ἐμοῦ.

9. Καὶ ματαίως με σέβονται, καθότι (αὐτοὶ) διδάσκουσι διδασκαλίας, τὰς προσταγὰς τῶν ἀνθρώπων.

10. Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσε πλησίον

τοὺ τὸν λαόν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀκούετε καὶ ἐνοεῖτε·

11. Ὅποιον πρᾶγμα ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα, δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὅποιον πρᾶγμα ἐμβαίνει ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

12. Τότε οἱ μαθηταὶ του ἐπλησάσαν εἰς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπον· Ἐνόησας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν (αὐτὸν) τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὅποιον φυτὸν δὲν ἐφύτευσεν ὁ οὐράνιος μου Πατήρ, (ἐκεῖνο) θέλει ἐκρίζωθῇ.

14. Ἀφήστέ τους· (αὐτοὶ) εἶναι τυφλοὶ, καὶ ὀδηγοῦσι τυφλοὺς· ὅταν ὅμως τυφλὸς τις ὀδηγῇ τυφλόν, καὶ οἱ δύο θέλουσι πέσῃ εἰς τὸν λάκκον.

15. Τότε ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπεν· Ἐξήγησον εἰς ἡμᾶς αὐτὴν τὴν παραβολὴν.

16. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· καὶ σεῖς μέχρι τούτου εἴσθε ἀσύνετοι;

17. Δὲν καταλαμβάνετε ἀκόμη, ὅτι ὅποιον (πρᾶγμα) ἐμβῆ εἰς τὸ στόμα, (ἐκεῖνο) κατανατᾷ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐββάλλεται διὰ τοῦ ἀφεδρωῶνος;

18. Ὅσα ὅμως ἐμβαίνουσιν ἀπὸ τὸ στόμα, ἐκεῖνα ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

19. Καθότι ἀπὸ τὴν καρδίαν ἐξέρχονται πονηροὶ διαλογισμοί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20. Αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὅποια μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ τρώγῃ (τις) με ἀνίπτους χεῖρας, δὲν μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησε (καὶ ἦλθεν) εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου, καὶ τῆς Σιδωνός.

22. Καὶ τότε μία γυνὴ Χαναναῖα ἦλθεν ἀπὸ τὰ σύνορα ἐκεῖνα, καὶ ἐφώ-

ναξεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν· Ἐλέησον με, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ· (καθότι) ἡ θυγάτηρ μου πάσχει κακῶς ἀπὸ δαιμόνιον.

23. Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τῇ ἀπεκρίθη (κάνένα) λόγον. Τότε οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐπιλήσαν, καὶ τὸν παρεκάλεσαν, καὶ τῷ εἶπον· Στείλαι την νὰ πηγαίνῃ, καθότι κατόπιν ἡμῶν φωνάζει.

24. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἐστάλθην εἰ μὴ διὰ τὰ χαμένα πρόβατα τῆς οἰκίας τοῦ Ἰσραήλ.

25. Ἐκείνη ὁμως ἦλθε καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του καὶ εἶπε· Κύριε, βοήθησόν μοι.

26. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς τῇ εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸ ψωμίον τῶν παιδίων του, καὶ νὰ τὸ ῥίψῃ εἰς τὰ κυνάρια.

27. Καὶ ἐκείνη τῷ εἶπε· Ναί, Κύριε· με ὅλον τοῦτο καὶ τὰ κυνάρια τρέφονται ἀπὸ τὰ τρίμματα (τῶν ψωμίων), τὰ ὅποια πίπτουσιν ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν ἀθηνῶν των.

28. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, τῇ εἶπεν· Ὡ γύναι, ἡ πίστις σου εἶναι μεγάλη· ἃς τελειώσῃ (τὸ ζήτημά σου) καθὼς θέλεις. Καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἰατρύθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς.

29. Καὶ ἄφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ βουνόν, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ.

30. Καὶ τότε ἦλθον εἰς αὐτὸν πολλὰ πλήθη, καὶ ἔφερον σινάμα των χωλούς, τυφλούς, βωβούς, βεβλαμμένους (εἰς διάφορα μέλη των), καὶ ἄλλους πολλούς (ἀσθενεῖς)· καὶ τοὺς ἐβρίψαν πλησίον εἰς τοὺς πόδας του· καὶ τοὺς ἰάτρευσεν.

31. Ὡστε οἱ λαοὶ ἐθαύμαζον, ἐπειδὴ ἔβλεπον, ὅτι οἱ βωβοὶ ὠμίλουν, οἱ βεβλαμμένοι εἰς τὰ μέλη των ἦσαν

ὕγιεις, οἱ χωλοὶ περιεπάτου, οἱ τυφλοὶ ἔβλεπον, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ.

32. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔκραξε τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν· Ἐλεῶ αὐτὸ τὸ πλήθος, καθότι τρεῖς ἡμέρας μέχρι τῆς σήμερον προσμένουσιν ἐδῶ δι' ἐμέ, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· δὲν θέλω καὶ νὰ τοὺς στείλω νηστικούς, ἐπειδὴ φοβοῦμαι μήπως ἀποκάμωσι διόλου καθ' ὁδόν.

33. Οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ τῷ εἶπον· Πόθεν (νὰ εὕρωμεν) ἡμεῖς εἰς αὐτὴν τὴν ἐρημίαν τόσα ψωμιά, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον ὄχλον;

34. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Πόσα ψωμιά ἔχετε; Καὶ ἐκείνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· (Ἐχομεν) ἑπτὰ ψωμιά, καὶ ὀλίγα ὀψάρια.

35. Τότε ἐπροστάξε νὰ καθήσωσιν οἱ λαοὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

36. Καὶ ἄφ' οὗ ἐσῆρην (εἰς τὰς χειράς του) τὰ ἑπτὰ ψωμιά καὶ τὰ ὀψάρια, εὐχαρίστησε, καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του· καὶ οἱ μαθηταὶ τὰ ἔδωκαν εἰς τὰ πλήθη.

37. Καὶ ἔφαγον ὅλοι καὶ ἐχόρτασαν· καὶ (ὑστερον) ἐσῆκωσαν τὰ περισσεύματα τῶν κλασμάτων, (τὰ ὅποια ἦσαν) ἑπτὰ σπυρίδες γεμάται.

38. Ὅσοι δὲ ἔφαγον ἦσαν ἀνήρες τέσσαρες χιλιάδες, χωρὶς τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων.

39. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς), ἄφ' οὗ ἀπέστειλε τὰ πλήθη, ἐβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Μαγδαλά.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

1. Μετὰ τοῦτο ἦλθον (εἰς τὸν Ἰησοῦν) οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι καὶ τὸν παρεκάλου νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς σημεῖον ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ τὸν δοκιμάσωσιν.

2. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς, εἶ-

πεν εἰς αὐτούς· Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου λέγετε· Ὅτι θέλει γένηται γαλήνη· διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι κόκκινος.

3. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημερώση λέγετε· Ὅτι σήμερον (θέλει συμβῆ) χειμῶν· διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι κόκκινος καὶ κητηφής· Ὑποκριταί, σεῖς ἤξεύρετε νὰ διακρίνητε τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δὲν δύνασθε (νὰ διακρίνητε) τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν;

4. Ἡ πονηρὰ (αὕτη) καὶ μοιχαλὶς γενεὰ ζητεῖ σημεῖον· πλὴν δὲν θέλει τῇ δοθῆ (ἄλλο), εἰ μὴ τὸ σημεῖον τοῦ προφήτου Ἰωανᾶ. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἔφυγε.

5. Καὶ οἱ μαθηταὶ του, οἱ ὁποῖοι ἐπέρασαν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος, ἐλησμόνησαν νὰ λάβωσι (συνάμα των) ψωμῖα.

6. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Παρατηρεῖτε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων.

7. Καὶ ἐκεῖνοι δικαλογίσθησαν καθ' ἑαυτούς, καὶ εἶπον· Ὅτι ἡμεῖς δὲν ἐπάραμεν ψωμῖα.

8. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ (τὸ) ἐνόησεν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ λογόπιστοι, διατί συλλογίζεσθε καθ' ἑαυτούς, διότι δὲν ἐλάβετε ψωμῖα;

9. Δὲν ἐνοεῖτε ἀκόμη, μήτε ἐνθυμεῖσθε τὰ πέντε ψωμῖα τῶν πέντε χιλιάδων (ἀνθρώπων), καὶ πόσα κοφίνια (περισσευμάτων) ἐλάβετε;

10. Μήτε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα τῶν τεσσαρῶν χιλιάδων (ἀνθρώπων), καὶ πόσας στυρίδας (περισσευμάτων) ἐλάβετε;

11. Πῶς δὲν ἐνοεῖτε, ὅτι δὲν σᾶς λέγω διὰ ψωμῖ, (ὅταν σᾶς λέγω) νὰ φυλάττησθε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12. Τότε ἐνόησεν, ὅτι δὲν εἶπεν (εἰς αὐτούς) νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὴν

ζύμην τοῦ ψωμίου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς (λεγόμενης) τοῦ Φιλιππου, ἠρώτησε τοὺς μαθητάς του, λέγων· (Τάχα) ποῖος λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ἄλλοι (λέγουσιν ὅτι εἶσαι) ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· ἄλλοι, (ὅτι εἶσαι) ὁ Ἠλίας· καὶ ἄλλοι, (ὅτι εἶσαι) ὁ Ἰερεμίας, ἢ εἰς ἀπὸ τοὺς προφήτας.

15. (Τότε) εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ, ποῖος λέγετε ὅτι εἶμαι ἐγὼ;

16. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἀποκριθεὶς, τῷ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

17. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱὸς τοῦ Ἰωανᾶ, καθότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ (τὸ) ἐφανερώσεν, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

18. (Διὰ τοῦτο) σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Πέτρος, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτρην θέλω οἰκοδομήσῃ τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ αἱ πύλαι τοῦ ᾄδου δὲν θέλουσι τὴν νικήσῃ.

19. Καὶ θέλω σοὶ δώσειν τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅποιον ἤθελες θέσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (τοῦτο) θέλει μείνῃ δεδεμένον καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς· καὶ ὅποιον ἤθελες λύσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (τοῦτο) θέλει εἶναι λελυμένον καὶ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

20. Τότε ἔδωκε σφοδρὰν προστάγην εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς τινα, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

21. Καὶ ἀπὸ τότε ἔκαμεν ἀρχὴν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώνη εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ

Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ νὰ ἀναστηθῇ τὴν τρίτην ἡμέραν.

22. Τότε ὁ Πέτρος, ἀφ' οὗ τὸν ἔφερε κατ' ἰδίαν, ἤρχισε νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ, καὶ νὰ τῷ λέγῃ· Κύριε, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σοὶ εἶναι ἴλεως· εἴθε νὰ μὴ σοὶ ἀκολουθήσῃ τοῦτο.

23. (Αὐτὸς) δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ἐστράφη, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σὺ μοι γίνεσαι σκάνδαλον, διότι δὲν φρονεῖς ὅσα εἶναι θεῖα, ἀλλὰ ὅσα εἶναι ἀνθρώπινα.

24. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὅποιος θελεῖ νὰ ἔλθῃ κατόπιν μου, ἅς ἀπαρνηθῇ τὸν ἐαυτόν του, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρόν του, καὶ ἅς μοι ἀκολουθήσῃ.

25. Διότι ὅστις θελεῖ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, ἐκεῖνος θελεῖ τὴν χάσῃ· καὶ ὅστις χάσῃ τὴν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ, ἐκεῖνος θελεῖ τὴν εὖσῃ.

26. Καθότι κατὰ τὴν θέλει ὠφελῆθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀνίσως κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του; ἢ (ἐὰν τὴν χάσῃ) τί θελεῖ δώσει διὰ νὰ τὴν ἐξαγοράσῃ;

27. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ ἔλθῃ μὲ τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θελεῖ ἀποδώσῃ εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του.

28. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι μερικὸ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἴστανται ἐδῶ, δὲν θελοῦσι δοκιμάσῃ θάνατον, ἕως οὗ νὰ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

ΚΕΦ. ΙΖ.

1. Ὑστερον δὲ ἀπὸ ἕξ ἡμέρας ἐπαῖρε σὺνάμα ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν

του, καὶ τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς τι βουνὸν ὑψηλὸν κατὰ μόναν.

2. Καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν μετεμορφώθη, ὥστε τὸ πρόσωπόν του ἔλαμψε, καθὼς (λάμπει) ὁ ἥλιος, καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λευκὰ, καθὼς (εἶναι) τὸ φῶς.

3. Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς (τοὺς μαθητάς) ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἠλίας, ὅτι συνωμίλουν μὲ αὐτόν.

4. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ μένωμεν ἐδῶ· (ὅθεν) ἂν θελήσῃς, ἅς κάμωμεν τρεῖς κλύβας, διὰ σὲ μίαν, διὰ τὸν Μωϋσῆσιν μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν.

5. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Πέτρος) ἐλάλει ἀκόμῃ, ἰδοὺ, μία φωτεινὴ νεφέλη τοὺς ἐσκέπασε μὲ τὴν σκιάν της, καὶ ἰδοὺ, (ἠκούσθη) φωνὴ ἀπὸ τὴν νεφέλην, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγκατητός μου Υἱὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐπαναπαύομαι· καὶ ἀκούετε αὐτοῦ.

6. Καὶ οἱ μαθηταὶ καθὼς ἤκουσαν (τοῦτο), ἔπεσον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐφοβήθησαν καθ' ὑπερβολήν.

7. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἐπαλησίασε, καὶ τοὺς ἐπέιασε, καὶ εἶπε· Σηκώθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8. Καὶ ἀφ' οὗ ἐσῆκωσαν τὰ ὄμματά των, δὲν εἶδον (ἄλλον) κἀνένα, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

9. Ἐν ᾧ δὲ κατεβαινόν ἀπὸ τὸ βουνὸν, ὁ Ἰησοῦς παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων· Μὴν εἴπατε εἰς κἀνένα αὐτὸ τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναστῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

10. (Τότε) οἱ μαθηταὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ τῷ εἶπον· Διατί λοιπὸν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ ἔλθῃ ὁ Ἠλίας;

11. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Τῷ ὅτι ὁ Ἠλίας θελεῖ

ἔλθῃ πρῶτον, καὶ θελεὶ βάλῃ εἰς εἴταξιάν ὄλα (τὰ πράγματα).

12. Πλὴν σᾶς λέγω, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἥλιος, πλὴν (αὐτοὶ) δὲν τὸν ἐγνώρισαν· καὶ ἔκαμαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· καὶ μετὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θελεὶ πάθῃ ἀπὸ αὐτούς.

13. Τότε οἱ μαθηταὶ ἐνόησαν, ὅτι εἶπε (τοῦτο) εἰς αὐτούς διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν.

14. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον ὅπου ἦσαν τὰ πλῆθη, ἀνθρωπῶς τις ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του, καὶ τῷ εἶπε·

15. Κύριε, ἐλέησον τὸν υἱόν μου, καθότι σεληνιάζεται, καὶ πάσχει κακῶς· διότι πολλάκις πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ νερόν.

16. Καὶ τὸν ἔφερον εἰς τοὺς μαθητάς σου, πλὴν δὲν ἐδυνήθησαν γὰρ τὸν ἰατρεύσασθαι.

17. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἀπίστε καὶ δεσπυμῆνη, ἕως πότε θελω εἶμαι ὁμοῦ με σᾶς; ἕως πότε θελω σᾶς ὑποφέρειν; φερέτε μοὶ τὸν ἐδώ.

18. Καὶ ἔδωκε σφοδρὰν προσταγὴν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ αὐτὸν τὸ δαιμόνιον· καὶ τὸ παιδίον ἰατρεύθη ἐκείνην τὴν ὥραν.

19. Τότε ἦλθον πλησίον τοῦ Ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ κατ' ἴδιον, καὶ τῷ εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν γὰρ ἀποβλέψωμεν αὐτὸ (τὸ δαιμόνιον);

20. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· διότι κατὰ ἀληθειαν σᾶς λέγω, ἀνίσως ἔχητε πίστιν, ὡς ἓνα κόκκον σιδάπεις, θελετε εἶπῃ εἰς αὐτὸ τὸ βουγιόν· μετατοπίσθητι ἀπὸ ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θελεὶ μετατοπισθῆ· καὶ κλάνεν (πράγμα) δὲν θελεὶ εἶναι ἀδύνατον εἰς σᾶς.

21. Αὐτὸ ὅμως τὸ γένος δὲν ἀπο-

διώκεται, εἰ μὴ με προσευχῆν καὶ νηστεῖαν.

22. Ὅτε δὲ εὐρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει γὰρ παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων·

23. Καὶ θελοῦσι τὸν θανατώσῃ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θελεὶ ἀναστήθῃ. Καὶ αὐτοὶ ἐλυπηθήσαν καθ' ὑπερβολήν.

24. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν Καπερναοῦμ, ἐπλησίασεν εἰς τὸν Πέτρον ἐκεῖνοι οἱ ὄψοιοι συνήθροισον τὰ δίδραχμα, καὶ τῷ εἶπον· (Τάχχ) ὁ δίδραχμῶς σας δὲν πληρώνει τὰ δίδραχμα;

25. Καὶ (ὁ Πέτρος) εἶπε· Βέβαια (τὰ πληρώνει). Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τῷ εἶπε· Πῶς σοὶ φαίνεται, Σίμων; ἀπὸ ποίους λαμβάνουσι φύρον ἢ ὄσιμον οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς; ἀπὸ τῶν ἰδίων των υἱῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ξένων;

26. Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν ξένων. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Λοιπὸν οἱ υἱοὶ εἶναι ἐλεύθεροι.

27. Πλὴν διὰ γὰρ μὴ τοὺς σκηνδάλισωμεν, ὑπάγε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ῥίψαι τὸ ἄγκιστρον, καὶ πάρε τὸ ὄψαριον, τὸ ὅποσον ἤθελεν ἀναβῆ πρῶτον· καὶ ἀνοιξον τὸ στόμα του, καὶ θελεὶς εὖρη ἓνα στατήρα· καὶ λάβε τον, καὶ δός τον εἰς αὐτούς διὰ ἐμὲ καὶ διὰ σέ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

1. Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν οἱ μαθηταὶ ἦλθον πλησίον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τῷ εἶπον· Ποῖος εἶναι μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

2. Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσεκάλεσε καὶ ἔστησεν εἰς τὴν μέσην αὐτῶν ἓν παιδίον.

3. Καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Κατὰ

ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ἂν δὲν ἐπιστρέψετε καὶ δὲν γένησθε καθῶς (εἶναι) τὰ παιδιᾶ, δὲν θελετε ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4. Ὅποιος λοιπὸν ἤθελε ταπεινώσῃ ἐαυτὸν καθῶς τὸ παιδίον τοῦτο, ἐκεῖνος εἶναι ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

5. Καὶ ὅποιος ἤθελε δεχθῆ τοιοῦτον παιδίον ἐν διὰ τὸ ὄνομά μου, (ἐκεῖνος) δέχεται ἐμέ.

6. Ὅποιος ὅμως ἤθελε σκανδαλίσῃ κἀνέναν ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς ἐμέ, εἰς τὸν τοιοῦτον εἶναι συμφέρον τὸ νὰ κρεμασθῇ εἰς τὸν λαμόν του μίαν μύλυπेत्रα, καὶ νὰ κταβυθισθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

7. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κόσμον ἐξ αἰτίας τῶν σκανδάλων· καθότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ἔρχεται τὸ σκάνδαλον.

8. Καὶ ἂν ἡ χεῖρ σου, ἢ ὁ ποῦς σου σὲ σκανδαλίσωσι, κόψαι τα, καὶ ρίψαι τα ἀπὸ τὸ (σῶμά) σου· συμφερώτερον εἶναι εἰς σὲ τὸ νὰ ἔμβης εἰς τὴν ζωὴν μὲ ἓνα πόδα, ἢ μὲ μίαν χεῖρα, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς καὶ τοὺς δύο πόδας, καὶ τὰς δύο χεῖρας, καὶ νὰ ριφθῆς εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ.

9. Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίσῃ, ἔχβαλέ τον, καὶ ρίψαι τον ἀπὸ (τὸ σῶμά) σου· καθότι συμφερώτερόν σοι εἶναι τὸ νὰ ἔμβης εἰς τὴν ζωὴν μὲ ἓνα μόνον ὀφθαλμόν, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς καὶ τοὺς δύο ὀφθαλμούς, καὶ νὰ ριφθῆς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10. Προσέχετε, νὰ μὴ κταφρονήσῃτε κἀνέναν ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς μικροὺς· διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν βλέπουσιν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

11. Ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12. Πῶς σᾶς φαίνεται; εἰάν τις ἄνθρωπος ἤθελεν ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἐν ἤθελε πλανηθῆ, (αὐτὸς) δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, καὶ πηγαίνει εἰς τὰ βουνὰ, καὶ ζητεῖ (νὰ εὔρη) τὸ πλανώμενον;

13. Καὶ εἰάν ἤθελε συμβῆ νὰ τὸ εὔρη, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι χαίρει περισσύτερον δι' αὐτὸ, παρὰ διὰ τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, τὰ ὅποια δὲν ἐπλανήθησαν.

14. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον δὲν εἶναι θέλῃσι τοῦ Πατρὸς σας, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ ἀπολεσθῇ οὐδὲ εἷς ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

15. Ἐάν δὲ ὁ ἀδελφός σου ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ, ὑπάγε, καὶ ἐπίπληξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἀνίσως σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδισας τὴν ἀδελφόν σου.

16. Ἄν ὅμως δὲν σοῦ ἀκούσῃ, παρὰ λαβε συνάμα προσέτι ἓνα, ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος μὲ τὸ στόμα δύο, ἢ τριῶν μαρτύρων.

17. Καὶ ἂν δὲν ἀκούσῃ καὶ αὐτῶν, ὁὸς τῆν εἶδησιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἂν ὅμως μήτε τῆς ἐκκλησίας δὲν ἀκούσῃ, (τότε) νόμιζέ τον ὡς τὸν ἐθνικόν, καὶ τὸν τελώνην.

18. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, (ὅτι) ὅσα ἠθέλετε δήσῃ (σεῖς) ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (αὐτὰ) θέλουσιν εἶναι δεδεμένα καὶ ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ὅσα ἠθέλετε λύσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (αὐτὰ) θέλουσιν εἶναι λελυμένα καὶ ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

19. Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι ἀνίσως δύο ἀπὸ σᾶς συμφωνήσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ καθὲν πράγμα, τὸ ὅποιον ἤθελον ζητήσῃ, (αὐτὸ) θέλει δοθῆ εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

20. Καθότι εἰς ὅσους μέρους ἤθελον εὐρεθῆ δύσ' ἢ τρεῖς συννηθροισμένοι με τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ εὐρίσχομαι μετὰ τῶν αὐτῶν.

21. Τότε ἐπωλήσασεν εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ (τῷ) εἶπε· Κύριε, πόσους φοραῖς θέλει ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἐγὼ θέλω τῷ συγχωρήσῃ; ἕως ἑπτὰ φοραῖς;

22. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Δὲν σοὶ λέγω (νὰ τῷ συγχωρήσῃς) ἑπτὰ φοραῖς, ἀλλ' ἐβδόμηκοντα φοραῖς ἑπτὰ.

23. Διὰ τοῦτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι παρομοία με ἀνθρώπων βασιλεία, ὁ ὁποῖος ἤθελυσε νὰ θεωρήσῃ λογαριασμὸν με τοὺς ἰδίους του δούλους·

24. Ἐν τῷ δὲ ἔκχμεν ἀρχὴν νὰ θεωρῆ λογαριασμὸν, ἐφέρθη εἰς αὐτὸν εἷς, ὁ ὁποῖος τῷ ἐχρεώσται· δέκα χιλιάδας ταλάντων.

25. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ πληρώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ ἀυθέντης του νὰ πωληθῆ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυνή (του), καὶ τὰ παιδιὰ (του), καὶ ὅσα ἄλλα (πράγματα) εἶχε, καὶ νὰ πληρωθῶσι.

26. Λοιπὸν ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἔπεισε καὶ τὸν παρεκάλει, λέγων· Κύριε, λάβε ὑπομονὴν δι' ἐμὲ, καὶ θέλω σοὶ πληρῶσῃ ὅλα (τὰ χρέη μου).

27. Καὶ ὁ ἀυθέντης ἐκεῖνου τοῦ δούλου, ἐπειδὴ ἔλαβε συμπάθειαν, τὸν ἠλευθέρωσε, καὶ ἔχαρισε καὶ ὄλον τὸ δάνειον.

28. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀνεχώρησεν (ἀπὸ ἐκεῖ), εὐρήκην ἕνα σύνδουλόν του, ὁ ὁποῖος τῷ ἐχρεώσται ἕκατον δηνάρια· καὶ τὸν ἐπάσαε καὶ τὸν ἔστενοχώρει, λέγων· Πληρώσαί μοι ὅσα μοὶ χρεωστεῖς.

29. Λοιπὸν ὁ σύνδουλός του ἔπεισεν εἰς τοὺς πόδας του, καὶ τὸν παρεκάλει, λέγων· Λάβε ὑπομονὴν δι' ἐμὲ,

καὶ θέλω σοὶ πληρώσῃ ὅλα (τὰ χρέη μου).

30. Ἐκεῖνος ὁμως δὲν ἠθέλησεν· ἀλλ' ὑπέγγε καὶ τὸν ἔββαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως οὗ νὰ τῷ πληρώσῃ ὄλον τὸ χρέος του.

31. Οἱ δὲ σύνδουλοι του, ἀφ' οὗ ἔμαθον (ὅλα) αὐτὰ τὰ συμβάντα, ἐλυπήθησαν καθ' ὑπερβολὴν· καὶ ἦλθον καὶ ἐδιηγήθησαν λεπτομερῶς εἰς τὸν ἀυθέντην των ὅσα συνέβησαν.

32. Τότε (ἐκεῖνος) ἔστειλε καὶ ἔφερον ἐκεῖνον τὸν δοῦλον, καὶ τῷ εἶπε· Κακὲ δοῦλε, ἐγὼ σοὶ ἐχαρίσα ὄλον τὸ χρέος, διότι με παρεκάλεσας·

33. Δὲν ἔπαρεπε (τάχα) καὶ σὺ νὰ ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα;

34. Καὶ ἐπειδὴ ἐθύμωσεν ὁ ἀυθέντης του, τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς βρακιστάς, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃ ὄλον τὸ χρέος του.

35. Με τὸν ἴδιον τρόπον θέλει κάμῃ καὶ εἰς σὰς ὁ ἐπουράνιός μου Πατὴρ, ἔδν δὲν συγχωρήσῃτε ὁ καθεὶς εἰς τὸν ἀδελφόν του με ὄλην σας τὴν καρδίαν τὰ ἀμαρτημάτων των.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

1. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, ἐκεῖθεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην.

2. Καὶ ἠκολούθησαν εἰς αὐτὸν ἄρκετὰ πλῆθη (ἀνθρώπων)· καὶ τοὺς ἰάτρυνσεν ἐκεῖ.

3. Τότε οἱ Φαρισαῖοι ἦλθον πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν πειράξωσι, καὶ τὸν ἠρώτησαν, Ἄν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς ἀνθρώπων νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του διὰ τὴν τυχοῦσαν πρόφασιν.

4. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς, εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἐδιαβάσατε, ὅτι (ὁ

Θεός), ὁ ὅπως ἐδημιούργησεν αὐτοὺς ἐξ ἀρχῆς, ἕνα ἄνδρα ἔπλασε, καὶ μίαν γυναῖκα;

5. Καὶ εἶπε· Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν καὶ καθὼς ἄνηρ θελεῖ ἀφήσῃ τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θελεῖ προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκά του· καὶ οἱ δύο θελουσιν εἶναι ὡς μία μὴν σάρξ.

6. Ὡστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλ' ἓν μόνον σῶμα· ἄς μὴ χωρίζῃ λοιπὸν κἀνεὶς (ἐκεῖνο) τὸ ὅπως ἦν ὡσεν ὁ Θεός.

7. Ἐκεῖνοι δὲ τῷ εἶπον· Διατί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπέροσταξεν, ὁ ἄνηρ νὰ διδῇ τὸ διαζύγιον εἰς τὴν γυναῖκά του, καὶ νὰ τὴν ἀποβάλλῃ;

8. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ Μωϋσῆς σὰς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ χωρίζῃτε τὰς ἰδίας σας γυναῖκας διὰ τὴν σκληροκρδίαν σας· ἐξ ἀρχῆς ὅμως δὲν ἐγένετο με' αὐτὸν τὸν τρόπον.

9. Σὰς λέγω δὲ, ὅτι ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, χωρὶς αἰτίαν πορνείας, καὶ λάβῃ με' γάμον ἄλλην, γίνεται μοιχός· καὶ ὅποιος λάβῃ γυναῖκα χωρισμένην (ἀπὸ ἄλλου ἄνδρα), καὶ (ἐκεῖνος) γίνεται μοιχός.

10. Τότε τῷ εἶπον οἱ μαθηταὶ του· Ἐπειδὴ καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ συμφωνία τοῦ ἀνδρὸς ὁμοῦ με' τὴν γυναῖκά του, δὲν συμφέρει νὰ ὑπανδρευθῇ τις.

11. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅλοι δὲν δύνανται νὰ φυλάξωσιν αὐτὸν τὸν λόγον, εἰ μὴ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη (αὐτό).

12. Καθότι εἶναι ἐννοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς των ἐννοῦχοι· καὶ εἶναι ἐννοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐννουχίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· εἶναι καὶ ἐννοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐννούχισαν τὸν ἑαυτὸν των διὰ τὴν βλασφείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅποιος δύναιται

νὰ τὸ καταλάβῃ, (ἐκεῖνος) ἄς τὸ καταλάβῃ.

13. Τότε ἐφέρθησαν εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ βάλῃ τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ τὰ εὐχρηθῇ· ὅμως οἱ μαθηταὶ με' ἐπιπλήξεις τὰ ἐμποδίζον.

14. Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Μὴν ἐμποδίζετε τὰ παιδία, ἀλλ' ἀφήσατέ τα νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ· καθότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ἐκείνων, ὅσοι εἶναι ὅμοιοι (με' τὰ παιδία).

15. Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, ἀνεχώρησεν ἀπὸ ἐκεῖ.

16. Καὶ ἐν τούτῳ ἦλθέ τις (ἄνθρωπος), καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, ποῖον ἀγαθὸν ἔργον (πρέπει) νὰ κάμω, διὰ νὰ λάβω τὴν αἰώνιον ζωὴν;

17. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπε· Διατί με' λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς (ἄλλος) δὲν εἶναι ἀγαθός, εἰ μὴ ὁ Θεός· ἂν ὅμως θελῃς νὰ ἐμβῆς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς ἐντολάς.

18. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Ποίας (ἐντολάς νὰ φυλάξω); Καὶ ὁ Ἰησοῦς (τῷ) εἶπε· Τό· Μὴ φονεύσης· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης.

19. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἡ ἀγάπη τὸν πλησίον σου, καθὼς (ἀγαπᾷς) καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

20. Ὁ δὲ νέος τῷ εἶπεν· Ἐγὼ ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας μου ἐφύλαξα ὅλας αὐτάς (τὰς ἐντολάς)· κατὰ τί εἶμαι ἀκόμη ἐλλιπής;

21. (Τότε) τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἄν θελῃς νὰ εἶσαι τέλειος, ὑπάγε, καὶ πώλησον ὅλα σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ διχομοίρασαι τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θελεῖς εὖρη θησαυρὸν ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ (μετὰ τοῦτο) ἔλθῃ, καὶ ἀκολουθήσόν μοι.

22. Ὁ νέος ὅμως, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτὸν τὸν λόγον, ἀνεχώρησε μὲ μεγάλην λύπην· καθότι αὐτὸς εἶχε πολλὰ κτήματα.

23. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι μὲ δυσκολίαν ὁ πλοῦσιος θέλει ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24. Πάλιν σὰς λέγω, ὅτι εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ τὸ παχὺ σχοινίον τοῦ σιδήρου ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, ἀπὸ τὸ νὰ ἔμβη ὁ πλοῦσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25. Οἱ δὲ μαθηταί του, ἀφ' οὗ ἤκουσαν (τοῦτο), ἐθαύμασαν μεγάλως, καὶ εἶπον· Λοιπὸν ποῖος δύναται νὰ σωθῆ;

26. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ (τοὺς) εἶδε μὲ προσοχὴν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὡς ἀπὸ μέρους τῶν ἀνθρώπων τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ὅσον ὅμως ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ ὅλα τὰ πράγματα εἶναι δυνατά.

27. Τότε ὁ Πέτρος ἀποκριθεὶς, τῷ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφῆκαμεν ὅλα (τὰ πράγματά μας) καὶ σοὶ ἠκολουθήσαμεν· τί (καλὸν) θέλει δοθῆ εἰς ἡμᾶς;

28. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ ὅποιοι μοὶ ἠκολουθήσατε, εἰς τὴν μέλουσαν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήσῃ ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του, θέλετε καθήσῃ καὶ σεῖς ἐπάνω εἰς δώδεκα θρόνους, καὶ θέλετε κρίνῃ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραηλῆτικου λαοῦ.

29. Καὶ ὅποιος ἀφήκῃ οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ὑποστατικά, διὰ τὸ ὄνομά μου, (αὐτὸς) θέλει λάβῃ (ἀμοιβὴν) ἑκατονταπλασίονα, καὶ θέλει κληρονομήσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν.

30. Πολλοὶ ὅμως, (οἱ ὅποιοι ἦσαν)

πρῶτοι, θέλουσιν ἀποδειχθῆ ἔσχατοι, καὶ (ὅσοι ἦσαν) ἔσχατοι, (θέλουσιν ἀποδειχθῆ) πρῶτοι.

ΚΕΦ. Κ'.

1. Καθότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ ἀνθρωπῶν οἰκοκύριον, ὁ ὁποῖος ἐξέβη ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου διὰ νὰ μισθώσῃ ἐργάτας εἰς τὸ ἀμπελιόν του.

2. Καὶ ἀφ' οὗ συνεφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἓν δηνάριον τὴν ἡμέραν, τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸ ἀμπελιόν του.

3. Πάλιν ἐξέβη τὴν τρίτην ὥραν, καὶ εἶδεν ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἑστέκοντο εἰς τὴν ἀγορὰν ἀργοί.

4. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπελιόν μου· καὶ θέλω σὰς δώσῃ ὅ, τι εἶναι δίκαιον. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον.

5. Πάλιν ἐξέβη τὴν ἕκτην, καὶ ἐνόησεν τὴν ὥραν, καὶ ἔσπραξε μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Καὶ εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξέβη, καὶ εὗρηκε καὶ ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἑστέκοντο ἀργοί, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί ἐμείνατε ἐδῶ ἀργοί ὅλην τὴν ἡμέραν;

7. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Καθότι κἀνεὶς δὲν μᾶς ἐμίσθωσε. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπελιόν μου, καὶ θέλετε λάβῃ ὅ, τι εἶναι δίκαιον.

8. Μετὰ δὲ τῆς δύσει τοῦ ἡλίου, εἶπεν ὁ κύριος τοῦ ἀμπελίου εἰς τὸν ἐπίτροπόν του· Φώνηται τοὺς ἐργάτας, καὶ πλήρωσαι εἰς αὐτούς τὸν μισθὸν, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ὀλοῦστερινόν, ἕως εἰς τὸν πρῶτον.

9. Καὶ ἦλθον ὅσοι (ἐμισθώθησαν) περὶ τὰς ἐνδεκα ὥρας, καὶ ἔλαβον (ὁ καθεὶς) ἀπὸ ἓν δηνάριον.

10. Μετὰ ταῦτα ἦλθον καὶ οἱ πρῶτοι, καὶ ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβῃ

περισσότερον ἔλαβον ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓν δηνάριον.

11. Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζον ἐναντίον τοῦ οἰκοκυρίου,

12. Καὶ ἔλεγον· Ὅτι αὐτοὶ οἱ ὑστερινοὶ ἐδοῦλευσαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἕκαμες ἴσους με ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι ὑπεμείναμεν ὅλον τὸ βῆρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας.

13. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς ἓνα ἀπὸ αὐτούς· Φίλιε, ἐγὼ δὲν σὲ ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησας με ἐμὲ ἐν δηνάριον;

14. Λάβε λοιπὸν τὸ ἴδιόν σου, καὶ ὑπάγε· ἐγὼ δὲ θέλω νὰ δώσω καὶ εἰς αὐτὸν τὸ ὑστερινόν, καθὼς (ἔδωκα) καὶ εἰς σέ.

15. Μήπως δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἰδιά μου (πράγματα); ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι πονηρὸς, διότι ἐγὼ εἶμαι καλός;

16. Μὲ τοιοῦτον τρόπον οἱ ἔσχατοι θέλουσιν ἀποδειχθῆ τῶντοι· καὶ οἱ πῶτοι ἔσχατοι· καθότι πολλοὶ εἶναι οἱ προσκεκλημένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί.

17. Ἐν τῷ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβαινον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε συνάμα τοὺς δώδεκα μαθητάς του κατ' ἰδίαν εἰς ἓν μέρος τοῦ δρόμου, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·

18. Ἴδου, ἡμεῖς ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Γραμματεῖς· καὶ θέλουσι τὸν καταδικάσῃ εἰς θάνατον.

19. Καὶ θέλουσι τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ὥστε νὰ τὸν περιπαίξωσι, νὰ τὸν μαστιγώσωσι, καὶ νὰ τὸν σταυρώσωσι· πλὴν τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθῆ.

20. Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, ὁμοῦ με τοὺς

υἱούς της, καὶ τὸν προσκίνησε, καὶ ἐζήτησε (ζήτημά) τι ἀπὸ αὐτόν.

21. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Τί θέλεις; Καὶ ἐκίνη τῷ εἶπε· Πρόσταξον ὥστε νὰ καθήσωσιν αὐτοὶ οἱ δύο υἱοὶ μου, ὁ εἷς εἰς τὰ δεξιά σου (μέρη), καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά, εἰς τὴν βασιλείαν σου.

22. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Δὲν ἐνοεῖτε τί (πρᾶγμα) ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον, τὸ ὅποιον θέλω πῆν καὶ ἐγὼ, καὶ νὰ βαπτισθῆτε με τὸ βάπτισμα, με τὸ ὅποιον βαπτίζομαι καὶ ἐγὼ; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Δυνάμεθα.

23. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Τῷ ὄντι σεῖς θέλετε πῆν τὸ ποτήριόν μου, καὶ θέλετε βαπτισθῆ με τὸ βάπτισμα, με τὸ ὅποιον βαπτίζομαι καὶ ἐγὼ· τὸ νὰ καθήσῃτε ὅμως εἰς τὰ δεξιά καὶ ἀριστερά μου, (τοῦτο) δὲν εἶναι ἴδιόν μου, ὥστε νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ (θέλει δοθῆ εἰς ἐκεῖνους) διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

24. Καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθον (τοῦτο) οἱ δέκα (μαθηταί), ἐθύμωσαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφερεν αὐτούς (ὅλους) ἔμπροσθέν του, καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Ἡξεύρετε, ὅτι οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν τὰ τυραννοῦσι, καὶ οἱ μεγάλοι των τὰ δυναστεύουσι.

26. Κατ' αὐτὸν ὅμως τὸν τρόπον δὲν θέλει γένηται μεταξύ σας· ἀλλ' ὅποιος ἀπὸ σας θέλει νὰ γένηται μέγας, (ἐκεῖνος) ἄς εἶναι ὑπηρέτης σας.

27. Καὶ ὅποιος θέλει νὰ γένηται πῶτος μεταξύ σας, (ἐκεῖνος) ἄς εἶναι δουλὸς σας.

28. Καθὼς καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ πολλούς.

29. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆν Ἱεριχώ, ἠκολούθησεν εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) πολὺ πλῆθος.

30. Καὶ τότε δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐκάλητο πλησίον τοῦ δρόμου, ἔπειδὴ ἔμαθον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαπερᾶ (ἐκεῖθεν), μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπον· Ἐλέησόν μας, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.

31. Καὶ τὸ πλῆθος τοὺς ἐπέπληξε διὰ τὰ σιωπήσασιν· ἐκείνοι ὅμως περισσότερον ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ἐλέησόν μας, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαβίδ.

32. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ τοὺς ἐφώνησε, καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

33. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Κύριε, (θέλομεν) νὰ ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοί μας.

34. Καὶ ἔπειδὴ τοὺς ἠλέησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπάσσε τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ ἀμέσως ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοί των, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

1. Ὅτε δὲ ἐπωλείασαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς (τὸ χωρίον) Βηθφθαγή πλησίον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἔστειλε δύο μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·

2. Ὑπάγετε εἰς τὸ χωρίον, τὸ ὁποῖον (κεῖται) ἀντικρὺ ὑμῶν· καὶ ἐκεῖ ἀμέσως θέλετε εὑρεῖ μίαν ὄνον δεδεμένην, καὶ ἐν πωλάριον ὁμοῦ μὲ ἀγνήν· καὶ λύσατε καὶ φέρετέ τα εἰς ἐμέ.

3. Καὶ ἐὰν κανεὶς ἤθελε σᾶς εἴπω τι, θέλετε τῷ εἴπη, ὅτι ὁ Κύριος τὰ χρειάζεται· καὶ ἐνθὺς (ἐκεῖνος) θέλει τὰ στείλη.

4. Τοῦτο δὲ ὄλον ἐγένετο, διὰ τὰ λαβὴν πέρας ὁ λόγος τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος εἶπεν·

5. Εἴπατε εἰς τὴν θυγατέρα Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται· εἰς σὲ παῖς, καὶ καθημένος ἐπάνω εἰς ὄνον,

καὶ πωλάριον, γένημα (ὄνου), ἡ ὁποία ἐβλήθη εἰς τὸν ζυγόν.

6. Οἱ δὲ μαθηταὶ ὑπήγον, καὶ ἔπραξαν καθὼς τοὺς εἶχε προσταξῆ ὁ Ἰησοῦς.

7. Καὶ ἔφερον τὴν ὄνον καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ φορέματά των, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὸν ἔβαλον νὰ καθήσῃ.

8. Τὸ δὲ περισσότερον πλῆθος ἔστρωσαν τὰ φορέματά των ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.

9. Οἱ δὲ λαοὶ, καὶ ὅσοι ἐσήγανον ἔμπροσθεν, καὶ ὅσοι ἤρχοντο κατόπιν, ἐφώναζον καὶ ἔλεγον· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ἃς εἶναι εὐλογημένος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10. Ἀφ' οὗ δὲ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβῆκεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅλη ἡ πόλις ἐσεισθη, καὶ ἔλεγον· Ὅσοιός (ἀνθρωπος) εἶναι αὐτός!

11. Καὶ τὰ πλῆθη ἔλεγον· Αὐτὸς εἶναι ὁ προφήτης Ἰησοῦς, ὁ (ὁποῖος) κατάγεται ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ (πόλιν) τῆς Γαλιλαίας.

12. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεδιώξεν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν καὶ ἠγόραζον μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐγύρισεν ἄνω κάτω τὰ τραπέζια τῶν τοκιστῶν καὶ τὰς καθέδρας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια.

13. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον· (Ὅτι) ὁ οἶκός μου, θέλει ἀνομασθῆ οἶκος πρασευχῆς· σεῖς ὅμως τὸν ἐκάμετε σπηλαιον κλεπτῶν.

14. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὸν μέσα εἰς τὸν ναὸν καὶ χωλοὶ, καὶ τυφλοὶ, καὶ τοὺς ἰάτρευσεν.

15. Ἀφ' οὗ δὲ εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα, τὰ

ὅποια ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια ἐφώναζον μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἔλεγον· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, ἐθύμωσαν καθ' ὑπερβολήν·

16. Καὶ τῷ εἶπον· Ἀκούεις τί λέγουσιν αὐτὰ (τὰ παιδιά); Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ναί· (τάχα) δὲν ἐδιαβάσατε ποτέ (τοῦτο)· Σὺν ἐδέχθης τέλειον ὕμνον ἀπὸ τὸ στόμα τῶν νηπίων, καὶ ἐκείνων τὰ ὅποια βυζάνουσι;

17. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἐξέβη ἐξω τῆς πόλεως, (καὶ ἦλθεν) εἰς τὴν Βηθαϊάν· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ὅλην τὴν νύκτα.

18. Ἐν ᾧ δὲ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τὸ πρῶτ', ἐπέεινε.

19. Καὶ ἐπειδὴ εἶδε μίαν συκῆν ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον, ἦλθεν εἰς αὐτήν, πλὴν δὲν εὗρῆκεν ἄλλο τι εἰ μὴ μόνον φύλλα· καὶ τῇ εἶπε· Νὰ μὴ καρποφορήσῃς ποτέ. Καὶ ἀμέσως ἐξηράνθη ἡ συκῆ.

20. Καὶ βλέποντες (τοῦτο) οἱ μαθηταὶ του, ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Μὲ ποῖον τρόπον ἀμέσως ἐξηράνθη ἡ συκῆ!

21. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ δὲν διστασῆτε τελειῶς, οὐχὶ μόνον θελετε κάμη τὸ (θαῦμα) τῆς συκῆς, ἀλλὰ καὶ ἂν εἴπητε εἰς τοῦτο τὸ βουνόν· Σηκώθητι, καὶ ῥιφθῆτι εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ τοῦτο) θελεὶ γένηται·

22. Καὶ ὅλα ὅσα ἠθέλετε ζητήσῃ, ὅταν προσεύχησθε, ἐὰν πιστεύητε, θέλετε τὰ λάβῃ.

23. Ἀφ' οὗ δὲ ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἐπωλήσασαν εἰς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροὶ τοῦ λαοῦ, ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ τῷ εἶπον· Μὲ ποῖαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ ποῖος σοὶ ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν;

24. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶ-

πεν εἰς αὐτούς· Καὶ ἐγὼ θελω σὰς ἐρωτήσῃ ἓνα λόγον, καὶ ἐὰν μοὶ τὸν εἴπητε, καὶ ἐγὼ θελω σὰς εἴπη με ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω αὐτά.

25. Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου πόθεν ἦτον; ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ ἐκείνοι ἐσυλλογίζοντο καθ' ἑαυτούς, καὶ ἔλεγον· Ἐὰν εἴπωμεν, (Ὅτι ἦτον) ἀπὸ τὸν οὐρανόν, θελεὶ μᾶς εἴπη· Λοιπὸν διατί δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτό;

26. Ἀνίσως (πάλιν) εἴπωμεν, (Ὅτι ἦτον) ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, φοβούμεθα τὸ πλῆθος· καθότι ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27. Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπον· Δὲν ἤξεύρομεν. Τότε καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν μῆτε ἐγὼ δὲν σὰς λέγω, με ποῖαν ἐξουσίαν κάμνω αὐτά.

28. Πῶς σὰς φαίνεται (τοῦτο); Ἀνθρωπῶς τις εἶχε δύο υἱούς, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πρῶτον, καὶ τῷ εἶπε· Τέκνον μου, ὑπάγε σήμερον εἰς τὸ ἀμπέλιόν μου καὶ δούλευε.

29. Καὶ ἐκείνος ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Δὲν θελω (νὰ ὑπάγω)· Ὑστερον ὅμως μετενόησε, καὶ ὑπήγεν.

30. Ἦλθεν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν δεύτερον, καὶ τῷ εἶπε με τὸν αὐτὸν τρόπον. Καὶ ἐκείνος τῷ εἶπε· Κύριε, ἐγὼ (πηγαίνω)· πλὴν δὲν ὑπήγε.

31. Ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο (υἱούς) ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρός (του); Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπον· Ὁ πρῶτος. (Τότε) λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι σὰς προλαμβάνουσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32. Διότι ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς σὰς με τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, καὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· καὶ σεῖς ἀφ' οὗ εἴδετε (αὐτὸ) δὲν

μετενοήσατε ὕστερον, ὥστε νὰ πιστεύσγητε εἰς αὐτόν.

33. Ἀκούσατε καὶ ἄλλην παραβολὴν· Ἀνθρωπὸς τις ἦτον οἰκοκύριος, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἀμπελιον, καὶ τὸ περιέφραξεν ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη, καὶ ἔσκαψε (καὶ ἤνοιξε) πατητήριον μέσα εἰς αὐτὸ, καὶ ἔκτισε καὶ πύργον· καὶ τὸ ἔδωκε μὲ συμφωνίαν εἰς γεωργούς, καὶ ἀνεχώρησεν (ἀπὸ τὸν τόπον του).

34. Ὅτε δὲ ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δούλους του εἰς τοὺς γεωργούς, διὰ νὰ παραλάβωσι τοὺς καρπούς του.

35. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἐπίασαν τοὺς δούλους του, καὶ ἄλλον μὲν ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐρόνευσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36. Ἐστειλεν ἔπειτα καὶ ἄλλους δούλους περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους· ἀλλ' (οἱ γεωργοὶ) ἔκκαμαν καὶ εἰς αὐτούς τὰ ἴδια.

37. Τελευταῖον ἔστειλε τὸν υἱὸν του εἰς αὐτούς, ἔπειθ' εἶπεν· (Αὐτοὶ) Θέλουσιν ἐντραπή τὸν υἱὸν μου.

38. Οἱ γεωργοὶ ὅμως, καθὼς εἶδον τὸν υἱὸν, εἶπον ἀναμεταξύ των· Αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος, ἃς τὸν φονεύσωμεν, καὶ ἃς κατακρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39. Καὶ πιάνοντες, τὸν ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπελιον, καὶ τὸν ἐρόνευσαν.

40. Ὅταν ἔλθῃ λοιπὸν ὁ κύριος τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμῃ εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργούς;

41. Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Θέλει τοὺς ἀφανίσῃ ὡς κακοὺς κακῶς· καὶ θέλει δώσῃ τὸ ἀμπελίον του μὲ συμφωνίαν εἰς ἄλλους γεωργούς, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς εἰς αὐτόν κατὰ τὸν καιρὸν των.

42. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐδιαβάσατε κάμμιαν φορὰν εἰς τὰς γραφάς· (Ὅτι) ἡ πέτρα, τὴν ὁποίαν

κατεφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἐγένετο κεφαλὴ τῆς γωνίας· αὐτὴ ἐγένετο ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν μας;

43. Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει σηκωθῆ ἀπὸ σᾶς, καὶ θέλει δοθῆ εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς της.

44. Ὅσοιοι δὲ ἤθελε πέσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν, (αὐτὸς) θέλει συνθλασθῆ· καὶ εἰς ὅποιον ἤθελε πέσῃ (ἡ πέτρα αὐτὴ), θέλει τὸν διασπείρῃ λεπτὰ τρίμματα.

45. Ἀφ' οὗ δὲ ἤκουσαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς του, ἐνόησαν ὅτι δι' αὐτούς (τὰς) λέγει.

46. Καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν πιάσωσιν, ἐφοβήθησαν ὅμως τὸ πλῆθος, καθότι ὅλοι εἶχον αὐτόν (τὸν Ἰησοῦν) ὡς προφήτην.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

1. Τότε ὁ Ἰησοῦς πάλιν ὠμίλησεν εἰς αὐτούς μὲ παραβολὰς, καὶ εἶπεν.

2. Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι παρομοία μὲ βασιλεία, ὁ ὁποῖος ἔκαμε γάμους τοῦ υἱοῦ του·

3. Καὶ ἔστειλε τοὺς δούλους του διὰ νὰ φωνάξωσιν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσκαλεσθῆ εἰς τοὺς γάμους· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἠθέλησαν νὰ ἔλθωσι.

4. Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Εἴπατε εἰς τοὺς προσκεκλημένους· Ὅτι ἐγὼ ἤτοιμασα τὴν μεσημερινὴν τράπεζαν, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ παχέα ζῶα ἐσφάγησαν, καὶ ὄλα εἶναι ἔτοιμα· λοιπὸν ἔλθετε εἰς τοὺς γάμους.

5. Ἐκεῖνοι ὅμως παρημέλησαν, καὶ ἄλλος μὲν ὑπῆγεν εἰς τὸ ἴδιόν του χωράφιον, ἄλλος δὲ εἰς τὴν ἴδιαν του πραγματείαν·

6. Καὶ οἱ ἐπιλοῖπτοι ἐπίασαν τοὺς

δούλους του, καὶ τοὺς ὕβρισαν, καὶ τοὺς ἐφόνευσαν.

7. Καὶ ἄφ' οὗ ἔμαθε (τοῦτο) ὁ βασιλεὺς ἐθύμωσε, καὶ ἔστειλε τὰ στρατεύματά του, καὶ ἀπέσπευσεν ὅλους ἐκείνους τοὺς φονεῖς, καὶ κατέκτυσε καὶ τὴν πόλιν των.

8. Τότε εἶπεν εἰς τοὺς δούλους του· Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ προσκεκλημένοι ὁμῶς δὲν ἦσαν ἄξιοι.

9. Λοιπὸν ὑπάγετε ὅπου ἐνώνονται οἱ δρόμοι, καὶ ὅσους ἤθελετε εὔρη, προσκαλέσατέ τοὺς εἰς τοὺς γάμους.

10. Καὶ ἐκεῖνοι οἱ δούλοι ἐξέβησαν εἰς τοὺς δρόμους, καὶ συνήθρισαν ὅσους εὗρηκασιν, καὶ καλοὺς καὶ κακοὺς· ὥστε ἀνεπληρώθησαν εἰς τὸν γάμον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔμελλον νὰ καθήσωσιν εἰς τὴν τράπεζαν.

11. Ἐν τῷ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐμβήκε διὰ νὰ ἴδῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκάθηγον εἰς τὴν τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ (καὶ ἕνα) ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος δὲν ἐφόρει φόρεμα γάμου.

12. Καὶ τῷ εἶπε· Φίλε, διατί ἐμβήκεις ἐδῶ, χωρὶς νὰ φορῆς φόρεμα γάμου; καὶ ἐκεῖνος (ἀπὸ τὸν φόβον του) ἔμεινεν ἄλαλος.

13. Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Σηκώσατέ τον, καὶ ἄφ' οὗ δέσητε τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας του, ρίψατέ τον εἰς τὸ πλεόν βαθύ σκοτός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

14. Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ προσκεκλημένοι, ὀλίγοι ὁμῶς εἶναι οἱ ἐκλεκτοί.

15. Τότε ὑπάγον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ συμβουλευθήσαν (ἀντιμεταξύ των), διὰ νὰ τὸν παριδεύσωσι μὲ (ἰδίους του) λόγους.

16. Καὶ ἔστειλαν εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς των μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἡρώδου, (καὶ παρηγγείλαν) νὰ τῷ εἴ-

πωσι· Διδάσκαλε, ἡμεῖς ἠξέσφομεν, ὅτι εἶσαι ἀληθής, καὶ ὅτι διδάσκεις τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ ἀλήθειαν, καὶ ὅτι δὲν σοὶ μέλει διὰ κἀνὲν πρόσωμα· καθότι δὲν ἀποβλέπεις εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἀνθρώπων.

17. Λοιπὸν εἰπέεμας, πῶς στοχάζεσαι; εἶναι συγκεχωρημένον νὰ πληρώσωμεν δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ δὲν εἶναι;

18. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἐγνώρισε τὴν πανουργίαν των, εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Διατί μὲ πειράζετε, ὑποκριταί;

19. Δεῖξατέ μοι τὸ νόμισμα, (μὲ τὸ ὅποϊον πληρώνετε) τὸ δόσιμον. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἔδειξαν ἓν δηνάριον.

20. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖου εἶναι αὐτὴ ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν δότε εἰς τὸν Καίσαρα, ὅσα (ἀνήκουσιν) εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ εἰς τὸν Θεόν, ὅσα (ἀνήκουσιν) εἰς τὸν Θεόν.

22. Καὶ (ἐκεῖνοι) ἄφ' οὗ ἤκουσαν (τοῦτο), ἐθαύμασαν· καὶ τὸν ἀφῆκαν καὶ ἔφυγον.

23. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἦλθον εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ τῷ εἶπον·

24. Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν (οὕτως)· Ἄν κἀνείς ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἔχη τέκνα, ὁ ἀδελφός του θέλει λάβῃ τὴν γυναῖκά του (ὡς ἰδίαν), καὶ θέλει ἀναστήτῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

25. Ἦσαν δὲ μεταξύ ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, ἄφ' οὗ ὑπανδρεύθη, ἀπέθανε· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε τέκνα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκά του εἰς τὸν ἀδελφόν του.

26. Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27. Ὑστερον ἀπὸ ὅλων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28. Λοιπὸν ὅταν ἀναστηθῶσιν (οἱ νεκροί), τίνος ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶναι γυνή; καθότι ὅλοι τὴν ἔλαβον (γυναῖκα).

29. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Πλανᾶσθε, ἐπειδὴ δὲν ἔγνωετε τὰς γραφὰς, μήτε (ὅποια εἶναι) ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ.

30. Καθότι ὅταν ἀναστηθῶσιν (οἱ νεκροί), οὔτε οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι γυναῖκας, οὔτε αἱ γυναῖκες δίδονται εἰς ἄνδρας, ἀλλὰ ζῶσι καθῶς (ζῶσιν) οἱ ἄγγελοι ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

31. Διὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάληθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅτε εἶπεν·

52. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33. Καὶ οἱ λαοὶ, ἀφ' οἷς ἤκουσαν (αὐτὰ) ἐθαύμαζον διὰ τὴν διδαχὴν του.

34. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀφ' οἷς ἔμαθον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπεστόμισε τοὺς Σαδδουκαίους, ἦλθον ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὸ ἴδιον μέρος.

35. Καὶ εἶς ἀπὸ αὐτούς νομικός, διὰ τὸν πειράξῃ, τὸν ἠρώτησε, καὶ τῷ εἶπε·

36. Διδάσκαλε, ποῖα εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἐντολὴ τοῦ νόμου;

37. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· (Αὐτῇ)· Σὺ θέλεις ἀγαπήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν.

38. Αὕτῃ εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39. Δευτέρα δὲ καὶ ὁμοία μὲ αὐτὴν (εἶναι ἡ ἐξῆς)· Σὺ θέλεις ἀγαπήσῃ τὸν

γείτονά σου, καθῶς (ἀγαπᾶς) καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

40. Ὅλος ὁ νόμος καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀναφέρονται εἰς αὐτὰς τὰς δύο ἐντολάς.

41. Ἐν ᾧ δὲ ἦσαν συνηθροισμένοι (ἐκεῖ) οἱ Φαρισαῖοι, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἠρώτησε,

42. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ Χριστοῦ, ποίου υἱὸς εἶναι; (τάχα); Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Τοῦ Δαβὶδ.

43. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν πῶς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ πνεῦμα, τὸν ὀνομάζει Κύριον; ὅταν λέγῃ·

44. Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου εἰς τὰ δεξιὰ μου, ἕως οἷ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν ὀνομάζει Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς του;

46. Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδυνήθη νὰ τῷ ἀποκριθῇ (κἀνεὶς) λόγον· μήτε ἐτόλμησε κἀνεὶς ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν νὰ τὸν ἐρωτήσῃ πλέον.

ΚΕΦ. ΚΙ΄.

1. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν εἰς τοὺς λαοὺς, καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν·

2. Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐκάθησαν ἐπάνω εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως.

3. Λοιπὸν ὅσα ἤθελον σᾶς εἶπη νὰ φυλάττητε, φυλάττετε καὶ πράττετε τα· μὴ πράττετε ὅμως τὰ ἔργα, τὰ ὅποια πράττουσιν αὐτοί· διότι αὐτοὶ διδάσκουσι, πλὴν δὲν πράττουσιν.

4. Ἐπειδὴ αὐτοὶ δένουσι φορτία βαρῆα καὶ δυσκολοβάστακτα, καὶ τὰ βάλλουσιν ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσι μήτε μὲ τὸ δάκτυλόν των νὰ τὰ κινήσωσι.

5. Ἀλλὰ πράττουσιν ὅλα τὰ ἔργα των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ πλατύνουσι τὰ φυλακτήριά των, καὶ μεγαλύνουσι τοὺς χρυσοὺς τῶν φορεμάτων των.

6. Καὶ ἀγαπῶσι τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὰ συμπόσια, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς,

7. Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς μέσα εἰς τοὺς δρόμους, καὶ νὰ τοὺς φωνάζωσιν οἱ ἄνθρωποι, Διδάσκαλε, Διδάσκαλε.

8. Σεῖς ὅμως μὴν ὀνομασθῆτε Διδάσκαλοι· καθότι εἰς διδάσκαλός σας εἶναι, ὁ Χριστός· ὅλοι δὲ σεῖς εἶσθε ἀδελφοί.

9. Μὴν ὀνομάσῃτε κανένα πατέρα σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καθότι εἰς εἶναι ὁ Πατήρ σας, ὁ ὁποῖός εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

10. Μὴν ὀνομασθῆτε πρῶτοι διδάσκαλοι· καθότι εἰς πρῶτος διδάσκαλός σας εἶναι, ὁ Χριστός.

11. Ὅποιος εἶναι μετὰξὺ σας μεγαλύτερος, ἐκεῖνος θέλει γένηται ὑπηρέτης σας.

12. Καθότι ὁποῖος ὑψώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ἐκεῖνος θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὁποῖος ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ἐκεῖνος θέλει ὑψωθῆ.

13. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἐπειδὴ καὶ σεῖς δὲν ἐμβαίνετε (εἰς αὐτήν), καὶ δὲν ἀφίνετε νὰ ἐμβῶσι μήτε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι (ἐπιθυμοῦσι) νὰ ἐμβῶσιν.

14. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι μετὰς καθ' ὑπόκρισιν διεξοδικὰς προσευχὰς σας κατατρῶγετε τὰς οἰκίας τῶν χερῶν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο θέλετε κολασθῆ περισσώτερον.

15. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι

περιέρχεσθε καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, διὰ νὰ κάμῃτε ἓνα προσήλυτον, καὶ ἀφ' οὗ γένηται, τὸν κάμνετε υἱὸν γεέννης διπλότερον ἀπὸ σᾶς.

16. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, ὀφθαλμοὶ τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι λέγετε· Ὅτι ὁποῖος κάμῃ ὄρκον εἰς τὸν ναδὸν, αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε· ὁποῖος ὅμως κάμῃ ὄρκον εἰς τὸν χρυσὸν τοῦ ναοῦ, (ἐκεῖνος) χρωστεῖ (νὰ φυλάττῃ τὸν ὄρκον του).

17. Ἀνόητοι καὶ τυφλοὶ! καὶ ποῖον εἶναι μεγαλιώτερον, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναδὸς ὁ ὁποῖός ἀγιάζει τὸν χρυσόν;

18. Καὶ (πάλιν λέγετε, ὅτι)· Ὅποιος κάμῃ ὄρκον εἰς τὸ θυσιαστήριον, αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτε· ὁποῖος ὅμως κάμῃ ὄρκον εἰς τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς αὐτὸ, (ἐκεῖνος) χρωστεῖ (νὰ φυλάττῃ τὸν ὄρκον του).

19. Ἀνόητοι καὶ τυφλοὶ! καὶ ποῖον εἶναι μεγαλιώτερον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀγιάζει τὸ δῶρον;

20. Λοιπὸν ὁποῖος κάμνει ὄρκον εἰς τὸ θυσιαστήριον, (ἐκεῖνος) κάμνει ὄρκον καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται ἐπάνω εἰς αὐτό.

21. Καὶ ὁποῖος κάμνει ὄρκον εἰς τὸν ναδὸν, (ἐκεῖνος) κάμνει ὄρκον καὶ εἰς αὐτὸν (τὸν ναδόν), καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός κατοικεῖ εἰς αὐτόν.

22. Καὶ ὁποῖος κάμνει ὄρκον εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκεῖνος κάμνει ὄρκον εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός κάθηται ἐπάνω εἰς αὐτόν.

23. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι δεκτικίζετε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ ἀνηθόν καὶ τὸ κῆμιον· ἐπειτα ἀφίνετε (καὶ παραβαίνετε) τὰ ἀναγκασιώτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ἔπρεπε νὰ πράττητε καὶ αὐ-

τὰ (τὰ ἀναγκαιότερα), καὶ νὰ μὴ παρβαίνητε καὶ ἐκεῖνα.

24. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ! οἱ ὅποιοι τὸν μὲν κώνωπα στραγγίζετε, ὅμως κκαπίνετε τὴν κίχλην.

25. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! διότι καθαρίζετε τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, καὶ τὸ μέσα εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἀρπαγῆν καὶ ἀδικίαν.

26. Φαρισαῖε τυφλε, καθάριστον πρῶτον τὸ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, διὰ νὰ γένηται καὶ τὸ ἔξω αὐτῶν καθαρὸν.

27. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι εἰσθε παρόμοιοι με μνήματα ἀσβεστωμένων, τὰ ὅποια φαίνονται μὲν ἀπ' ἔξω ὅτι εἶναι ὠραία, πλὴν μέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ νεκρὰ κόκκαλα, καὶ πᾶσαν (ἄλλην) ἀκαθαρσίαν.

28. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ σεῖς κατ' ἐπιφάνειαν φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους (ὅτι εἰσθε) δίκαιοι, ἀπὸ μέσα ὅμως εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑπόκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί! καθότι κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνήματα τῶν δικαίων,

30. Καὶ λέγετε· (Ὅτι) ἂν ἡμεῖς ἐξῶμεν εἰς τὰς ἡμέρας τῶν προγόνων μας, δὲν ἠθέλομεν συμφωνήσῃ με αὐτοὺς, εἰς (τὸ νὰ χύσωμεν) τὸ αἷμα τῶν προφητῶν.

31. Λοιπὸν ὁμολογεῖτε οἱ ἴδιοι, ὅτι εἰσθε ἀποκόνηοι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐφόνευσαν τοὺς προφήτας.

32. Καὶ ἀποκληρώσχετε καὶ σεῖς τὸ μέτρον τῶν προγόνων σας.

33. Ὁφείεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν καταδίκην τῆς γέννης;

34. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θελω στελεῖν

εἰς σᾶς καὶ προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἄλλους μὲν ἀπὸ αὐτοὺς θέλετε φονεύσῃ, καὶ θέλετε σταυρώσῃ, ἄλλους δὲ θέλετε μαστιγώσῃ μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς σας, καὶ θέλετε διώξῃ ἀπὸ (μίας) πόλιν εἰς (ἄλλην) πόλιν.

35. Διὰ νὰ ἔλθῃ ἐναντίον εἰς σᾶς ὅλον τὸ δίκαιον αἷμα τὸ ὅποῖον ἐχύθη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ δικαίου Ἀβελ, ἕως εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ Βαραχίου, τὸν ὅποῖον ἐφόνευσάτε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα αὐτὰ θέλουσι συμβῆ εἰς αὐτὴν τὴν γενεάν.

37. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ὅποια ἐφόνευσας τοὺς προφήτας, καὶ ἐλιθοβόλησας ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν εἰς σέ, πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ παιδιά σου, καθὼς ἡ ὄρνις συνάγει τὰ ὄρνιθιά της ὑπὸ κάτω εἰς τὰς πτέρυγὰς της, πλὴν δὲν ἠθέλησατε.

38. Εἰς τὸ ἐξῆς ἡ κατοικία σας θέλει μείνῃ ἔρημος.

39. Καθότι σᾶς λέγω, ὅτι ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον δὲν θέλετε μεῖναι πλέον, ἕως ὅπου θέλετε εἶπα· Ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. ΚΔ΄.

1. Καὶ ἀπ' οὗ ἐξέβη ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, ἀνεχώρει· καὶ (τότε) οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐπωλήσασαν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τῷ δεῖξωσι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν βλέπετε ὅλα αὐτὰ (τὰ οἰκοδομήματα); κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει μείνῃ ἐδὼ πέτρα ἐπάνω εἰς (ἄλλην) πέτραν, ἡ ὅποια δὲν θέλει κατακρημνισθῆ.

3. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ἐκάθητο

ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, (τότε) οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐπλησίασαν κατ' ἰδίαν εἰς αὐτόν, καὶ τῷ εἶπον· Εἰπέ μας, πότε θέλουσιν ἀκολουθήσῃ αὐτὰ (τὰ πράγματα); καὶ ποῖον (θέλει εἶναι) τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ (παρόντος) κόσμου;

4. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσέχετε νὰ μὴ σὰς ἐξαπατήσῃ κανεὶς·

5. Καθότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ μετὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλουσι λέγει· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Χριστὸς· καὶ θέλουσιν ἐξαπατήσῃ πολλούς.

6. Σεῖς θέλετε ἀκούσῃ πολέμου καὶ παραγῶς πολέμων· προσέχετε καὶ μὴ φοβηθῆτε· καθότι πρέπει νὰ συμβῶσιν ὅλα (αὐτὰ), πλὴν τὸ τέλος ἀκόμη δὲν θέλει συμβῆναι.

7. Διότι (ἐν) ἔθνος θέλει κινήθῃ ἐναντίον (ἄλλου) ἔθνος, καὶ (μία) βασιλεία ἐναντίον (ἄλλης) βασιλείας· καὶ θέλουσιν ἀκολουθήσῃ εἰς (διαφόρους) τόπους καὶ πείναι, καὶ θανατηφόροι ἀσθένειαί, καὶ σεισμοί.

8. Πλὴν ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀρχὴ Σλίψεων.

9. Τότε θέλουσι σὰς παραδώσῃ εἰς Σλίψεις, καὶ θέλουσι σὰς θανατώσῃ· καὶ θέλετε μισήθῃ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10. Καὶ τότε πολλοὶ θέλουσι σκανδαλισθῆναι· καὶ θέλουσι ἀποκρίθῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισήσῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

11. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφητῆται θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσιν ἐξαπατήσῃ πολλούς.

12. Διότι μετὰ τὸ νὰ ἀξήσῃ καθ' ὑπερβολὴν ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν περισσοτέρων θέλει ψυχραθῆναι.

13. Ὅσοις ὁμοῦς ὑπομείνῃ ἕως τέλους, (ἐκεῖνος) θέλει σωθῆναι.

14. Τότε τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς

βασιλείας (τοῦ Θεοῦ) θέλει κηρυχθῆναι εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτύριον ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ μετὰ ταῦτα θέλει γένηται τὸ τέλος.

15. Ὅταν λοιπὸν ἴδῃτε, ὅτι ἵσταται μέσα εἰς τόπον ἅγιον τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ἄποῖον προελαλήθη ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιήλ· [ὅσοις ἀναγινώσκῃ, ἄς ἐνοσῆ·]

16. Τότε ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ βουρά·

17. Ὅσοις εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἄς μὴ καταβῆναι διὰ νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του·

18. Καὶ ὅσοις εὐρεθῆναι εἰς τὸ χωράφιόν του, ἄς μὴν ἐπιστρέψῃ ἀπίσω διὰ νὰ λάβῃ τὰ φορέματά του.

19. Ἀλλοίμονον ἐπὶ τοῖς γυναικάς, αἱ ὅσοιαι εἶναι ἐγκυοί, ἢ θηλάζουσι· κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας.

20. Πραχλαίετε τὸν Θεὸν νὰ μὴ συμβῆ ἡ φυγὴ σας ἐν καιρῷ χειμῶνος, μήτε σάββατον.

21. Καθότι Ἐλπίς τότε θέλει εἶναι μεγάλη, ὅσοι ἀδὲν ἐστάθῃ (ἄλλῃ) ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως εἰς αὐτὸν τὸ καιρὸν, μήτε θέλει συμβῆναι.

22. Καὶ ἂν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι δὲν ἤθελον ἐλαττωθῆναι, κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἤθελε σωθῆναι· αἱ ἡμέραι ὁμοῦς ἐκεῖναι θέλουσιν ἐλαττωθῆναι διὰ τοὺς ἐλεκτούς.

23. Τότε ἂν σὰς εἶπη κανεὶς· Ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι· εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἢ εἰς ἐκεῖνο· μὴ πιστεύσητε.

24. Καθότι (πολλοὶ) ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφητῆται θέλουσιν ἀναφανῆναι, καὶ θέλουσι κάμῃ μέγала σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ ἐξαπατήσωσιν, ἂν εἶναι δυνατόν, καὶ τοὺς ἐλεκτούς.

25. Ἴδου, σὰς (τὰ) προλέγω.

26. Ἄν λοιπὸν σὰς εἶπη κανεὶς· Ὅτι (ὁ Χριστὸς) εἶναι· εἰς τὴν ἐρημὸν μὴ ἐκβῆτε (διὰ νὰ ὑπάγῃτε)· (ἂν σὰς

εἶπῃ) ὅτι εἶναι εἰς τοὺς κεκρυμμένους τόπους· μὴ πιστεύσητε.

27. Ἐπειδὴ καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐκβαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολῆν, καὶ φαίνεται ἕως εἰς τὴν δύσιν, με τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει γένηται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28. Καθότι εἰς ὅποιον μέρος ἦθελεν εἶναι τὸ νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῆ καὶ οἱ ἄετοί.

29. Καὶ ἀμέσως ἀφ' οὗ περάσῃ ἡ θλίψις ἐκείνων τῶν ἡμερῶν, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσῃ τὸ φῶς τῆς, καὶ τὰ ἄστρα θέλουσι πέσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ αἱ θινάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆ.

30. Καὶ τότε θέλει φωνῆ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ τότε θέλουσι κλάυση (πύπτοντες τὸ στῆθος) ὅλα τὰ γένη τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδῆ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται· ἐπάνω εἰς τὰς νεφέλας τοῦ οὐρανοῦ, με δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.

31. Καὶ θέλει στειλῆ τοὺς ἀγγέλους του με φωνῆν μεγάλην σάλπιγγος· καὶ θέλουσι συναθροίσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς του ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τῶν οὐρανῶν, ἕως (τὴν ἄλλη) ἄκρην των.

32. Ἀπὸ τὴν παραβολὴν τῆς συγκῆς ἐνοήσατε· ὅταν ὁ κλάδος τῆς πλέου κλακώσῃ, καὶ τὰ φύλλα τῆς φυτρώσωσι, καταλαμβάνετε, ὅτι ἐπλησίασε τὸ θέρους.

33. Με τὸν ἴδιον τρόπον καὶ σεῖς, ὅταν ἰδῆτε ὅλα αὐτὰ (τὰ εἰρημένα), ἐνοήσατε ὅτι (ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου) εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.

34. Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ἡ γενεὰ αὐτῆ δὲν θέλει ἐκλιπῆ, ἕως οὗ νὰ γένωνται ὅλα αὐτὰ (τὰ εἰρημένα).

35. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι

παρελθῆ· ὅμως οἱ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρελθῆ.

36. Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, δὲν ἴξεύρει κανείς, μήτε αὐτοὶ οἱ οὐράνιοι ἄγγελοι, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Πατήρ μου.

37. Καὶ καθὼς (ἦσαν) αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, με τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει συμβῆ καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38. Διότι καθὼς εἰς τὰς ἡμέρας τὰς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ (οἱ ἄνθρωποι) καὶ ἔτρωγον, καὶ ἔπινον, καὶ ὑπανδρεύοντο, καὶ ὑπανδρεύον (ἄλλους), ἕως τῆς ἡμέρας (ἐκείνης) κατὰ τὴν ὁμοίαν ὁ Νῶε ἐμβήκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39. Καὶ δὲν ἐνόησαν, ἕως οὗ ἤλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ τοὺς ἐπῆρε ὄλους· με τοιοῦτον τρόπον θέλει γένηται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40. Τότε ἐν εὐρεθῶσι δύο εἰς τὸ χωράφιον, ὁ εἷς λαμβάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται.

41. Ἀνίσως δύο (γυναῖκες) ἀλέθωσιν εἰς τὸν ἴδιον μῦλον, ἢ μία λαμβάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται.

42. Λοιπὸν ἀγρυπνεῖτε, καθότι δὲν ἴξεύρετε εἰς ποῖαν ὥραν θέλει ἔλθῃ ὁ κύριός σας.

43. Ἐννοήσατε δὲ αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), ὅτι ἂν ὁ οἰκοκύριος ἦθελεν ἴξεύρειν, ποῖαν φυλακῆν (τῆς νυκτός) ὁ κλέπτῃς θέλει ἔλθῃ, ἦθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἦθελεν ἀφήσῃ νὰ τρυπηθῆ ἡ οἰκία του.

44. Διὰ τοῦτο καὶ σεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι· καθότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἔλθῃ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, ὅτε μήτε (τὸ) στοχάζεσθε.

45. Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος, τὸν ὁποῖον ὁ ἀβέντης του διώρισεν ἐπιτάτην εἰς τοὺς λοιποὺς δούλους του,

διὰ τὰ διδῆ εἰς αὐτοὺς κατὰ (τὸν διω-
ρισμένον) καιρὸν τὰς ζωτροφίας των;

46. Μακάριος (εἶναι) ἐκεῖνος ὁ δοῦ-
λος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριός του, ὅταν ἔλ-
θῃ, θέλει εὔρησθαι ὅτι ἔπραξε καθῶς (τὸν
ἐδιώρισε).

47. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι
θέλει τὸν ἀποκαταστήσῃ ἐπιστάτην
εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του.

48. Ἐὰν ὅμως ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖ-
νος εἴπῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· Ὁ
αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49. Καὶ ἤθελεν ἀρχίσῃ νὰ θέρῃ τοὺς
συνδούλους του, καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ
πίνῃ ὁμοῦ μὲ τοὺς μεθυστοὺς·

50. Ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκεῖ-
νου θέλει ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τὴν
ὁποῖαν δὲν ἐπίσκει, καὶ ἐκείνην τὴν
ῥῶραν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἠξέυρει·

51. Καὶ θέλει τὸν ἀποχωρίσῃ, καὶ
θέλει τὸν συναριθμήσῃ ὁμοῦ μὲ τοὺς
ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς,
καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

ΚΕΦ. ΚΕ΄.

1. Τότε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
θέλει εἶναι παρομοία μὲ δέκα παρθέ-
νους, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον τὰς λαμπά-
δας των, καὶ ἐξέβησαν (ἔξω) διὰ νὰ
προὔπαντήσωσι τὸν νυμφίον.

2. Καὶ ἀπὸ αὐτὰς αἱ πέντε ἦσαν
φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε (ἦσαν) ἀνόητοι·

3. Αἱ ὁποῖαι ἀνόητοι, μὴ ὄλον τὸ
ὅτι ἔλαβον τὰς λαμπάδας των, δὲν
ἔλαβον συνάμα καὶ ἔλαιον.

4. Αἱ φρόνιμοι ὅμως, ὁμοῦ μὲ τὰς
λαμπάδας των, ἔλαβον καὶ ἔλαιον εἰς
τὰ ἀγγεῖά των.

5. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἠργοπορεῖ ὁ νυμ-
φίος, ὅλαι ἐνύσταξαν καὶ ἐκοιμῶντο.

6. Περὶ δὲ τὰ μεσονύκτια ἰηοῦσθη
φωνῇ μεγάλῃ· Ἴδού, ὁ νυμφίος ἔρχε-
ται, ἐκβῆτε διὰ νὰ τὸν προὔπαντή-
σητε.

7. Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαι αἱ παρθέ-
νοι ἐκεῖναι, καὶ ἠτοίμασαν τὰς λαμπά-
δας των.

8. Καὶ αἱ ἀνόητοι εἶπον εἰς τὰς
φρόνιμους· Δότε καὶ εἰς ἡμᾶς (ὀλίγον
τι) ἀπὸ τοῦ ἔλαιόν σας· καθότι αἱ λαμ-
πάδες μας σβέννυνται.

9. Αἱ φρόνιμοι ὅμως ἀπεκρίθησαν,
καὶ εἶπον· Μήπως καὶ δὲν ἀρκέσῃ καὶ
εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς σᾶς· ὑπάγετε καλλή-
τερα εἰς τοὺς ἐλαιωπωλητὰς, καὶ ἀγο-
ράσατε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

10. Ἐν ᾧ δὲ αὐταὶ ὑπῆγον διὰ νὰ
ἀγοράσωσιν (ἔλαιον), ἦλθε καὶ ὁ νυμ-
φίος· καὶ (αἱ παρθένοι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν)
ἔτοιμαί, ἐμβήκασιν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς
τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11. Μετὰ ταῦτα ἦλθον καὶ αἱ λοι-
παὶ παρθένοι, καὶ ἔλεγον· Κύριε, κύ-
ριε, ἀνοίξον εἰς ἡμᾶς.

12. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ ταῖς
εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, (ὅτι)
δὲν σᾶς γνωρίζω.

13. Λοιπὸν (καὶ σεῖς) ἀγρυπνεῖτε,
καθότι δὲν ἠξέυρετε μήτε τὴν ἡμέραν,
μήτε τὴν ῥῶραν, εἰς τὴν ὁποῖαν θέλει
ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

14. Καὶ παραδειγματὸς χάριν· ἀν-
θρωπῶς τις θέλων νὰ ἀναχωρήσῃ,
ἔπραξε τοὺς δούλους του, καὶ ἐνεχείρι-
σεν εἰς αὐτοὺς τὰ ὑπάρχοντά του·

15. Καὶ εἰς ἄλλον μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα, εἰς ἄλλον δὲ δύο, καὶ εἰς ἄλ-
λον ἓν· (δηλαδὴ) εἰς καθένα κατὰ τὴν
δύναμίν του· καὶ ἀμέσως ἀνεχώρησε.

16. Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ
πέντε τάλαντα, ὑπῆγε καὶ μετεχειρίσθη
πραγματεῖάν μὲ αὐτὰ, καὶ ἐέκρδισεν
ἄλλα πέντε τάλαντα.

17. Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος
(ἔλαβε) τὰ δύο, ἐέκρδισε καὶ αὐτὸς ἄλλα
δύο.

18. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ
ἓν (τάλαντον), ὑπῆγε καὶ ἔσκαψε τὴν

γῆν, καὶ παρέχουσε τὸ ἀργύριον τοῦ αὐθέντου του.

19. Ὑστερον ἀπὸ πολλὴν καιρὸν ἦλθε καὶ ὁ αὐθέντης αὐτῶν τῶν δούλων, καὶ ἐξήτει λογαριασμὸν ἀπὸ αὐτούς.

20. Καὶ ἦλθεν (ὁ πρῶτος), ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ τῷ ἐπιστρέφοντι ἄλλα πέντε, καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι ἔδωκας· ἤξευρε (ὅτι) μὲ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκέρδισα ἄλλα πέντε τάλαντα.

21. Καὶ ὁ αὐθέντης του τῷ εἶπεν· Εὐγέ σοι, πολλὰ καλὴ δοῦλε καὶ πιστέ· ἐπειδὴ εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστὸς, ἐγὼ θέλω σὲ διορίσῃ καὶ εἰς πολλὰ· ἔμβα λοιπὸν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθέντου σου.

22. ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι ἔδωκας· ἤξευρε ὅτι μὲ τὸ μέσον αὐτῶν ἐκέρδισα ἄλλα δύο τάλαντα.

23. Καὶ ὁ αὐθέντης του τῷ εἶπεν· Εὐγέ σοι, πολλὰ καλὴ δοῦλε καὶ πιστέ· ἐπειδὴ εἰς τὰ ὀλίγα ἐστάθης πιστὸς, ἐγὼ θέλω σὲ διορίσῃ καὶ εἰς πολλὰ· ἔμβα λοιπὸν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθέντου σου.

24. ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ εἶπε· Κύριε, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισα, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, (ὥστε) καὶ θροῖζεις (ἐκεῖ) ὅπου δὲν ἐστρατεύου, καὶ συναθροίζεις (ἀπὸ ἐκεῖ) ὅπου δὲν ἐσκόρπισας.

25. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐφοβήθη, ὑπέστη καὶ ἔκρυψε εἰς τὴν γῆν τὸ τάλαντόν σου· καὶ ἰδοὺ, ἔχεις τὸ ἴδιόν σου.

26. Καὶ ὁ αὐθέντης του ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπεν· ὦ πονηρὴ δοῦλε καὶ ὀκνηρὴ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ θροῖζω (καὶ ἐκεῖ) ὅπου δὲν ἐστρατεύου, καὶ συναθροίζω (ἀπὸ ἐκεῖ) ὅπου δὲν ἐσκόρπισα·

27. Ἐπείρωσε λοιπὸν καὶ σὺ νὰ βάλῃς τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τοκιστάς· καὶ ἐγὼ ἐρχόμενος ἐδυναμῆν νὰ λάβω τὰ ἴδιά μου (χρήματα) μὲ τὸν τόκον των.

28. Πάρετε λοιπὸν ἀπὸ αὐτὸν τὸ τάλαντον, καὶ δότε το εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἄλλα τάλαντα.

29. Καθότι ὁποῖος ἔχει, (εἰς ἐκείνον) θείλει δοθῆ, καὶ θείλει δοθῆ μὲ προσθήκην· ὁποῖος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἂν ἔχη τι, (καὶ ἐκεῖνο) θείλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτόν.

30. Αὐτὸν δὲ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον βάλετε τον εἰς τὸ ἐξώτερον σκάτος· ἐκεῖ θείλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

31. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μὲ ὄλην τὴν γῆν, καὶ ὄλοι· οἱ ἄγγιστοι ἄγγελοι ὁμοῦ μὲ αὐτόν, τότε θείλει καθίσθαι ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32. Καὶ θείλουσι συναχθῆ ἔμπροσθεν του ὄλα τὰ ἔθνη· καὶ θείλει χωρίσῃ αὐτοὺς (τοὺς ἀνθρώπους) ἀναμεταξύ των, καθὼς ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια.

33. Καὶ θείλει στήσῃ τὰ πρόβατα εἰς τὰ δεξιὰ του (μέρη), καὶ τὰ ἐρίφια εἰς τὰ ἀριστερά.

34. Τότε ὁ βασιλεὺς θείλει εἶπῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι (στέκονται) εἰς τὰ δεξιὰ τού· Ἐλθετε οἱ ἐνλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, καὶ κληρομησατέ τὴν βασιλείαν, ἣ ὁποῖα ἠτοίμασθη διὰ σᾶς ἀπὸ κτίσεως κόσμου·

35. Καθότι ἐπεινάσα, καὶ σείς μοι ἔδωκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ σείς με ἐποιτίσατε· ξένος ἦμην, καὶ σείς με ἐβάλατε μέσα εἰς τὰς οἰκίας σας·

36. Γυμνὸς (ἦμην), καὶ σείς με ἐνεδύσατε· ἠσθένησα, καὶ σείς ἤλθετε εἰς ἐπίσκεψίν μου· εἰς τὴν φυλακὴν ἦμην, καὶ σείς ἤλθετε εἰς ἐμέ.

57. Τότε θέλουσι τῷ ἀποκριθῆ (θέλουσιν ὑπάγη) εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν, ὅτι ἐπεινάς, καὶ σὲ ἐθρέψαμεν; ἢ ὅτι ἐδίψας, καὶ σὲ ἐποτίσαμεν;

58. Καὶ πότε σὲ εἶδομεν ξένον, καὶ σὲ ἐδέχθημεν εἰς τὰς οἰκίας μας; ἢ γυμνόν, καὶ σὲ ἐνεδύσαμεν;

59. Ἡ πότε σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ εἰς φυλακὴν, καὶ ἤλθομεν εἰς σέ;

40. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἀποκριθεὶς θέλει εἶπαι εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅσον (καλὸν) ἐκάμετε εἰς κἀνέναν ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς μικροτάτους ἀδελφούς μου, (τὸ) ἐκάμετε εἰς ἐμὲ (τὸν ἴδιον).

41. Τότε θέλει εἶπαι καὶ εἰς ἐκείνους, (οἱ ὅποιοι στέκονται) εἰς τὰ ἀριστερά του· Φύγετε ἀπὸ (τὸ πρόσωπόν) μου σεῖς οἱ κατηραμένοι, (καὶ ὑπάγετε) εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάσθη διὰ τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.

42. Καθότι ἐγὼ ἐπεινάσα, καὶ σεῖς δὲν μοι ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ σεῖς δὲν μὲ ἐποτίσατε.

43. Ξένος ἤμην, καὶ σεῖς δὲν μὲ ἐδέχθητε εἰς τὰς οἰκίας σας· γυμνός (ἤμην), καὶ σεῖς δὲν μὲ ἐνεδύσατε· ἀσθενής (ἤμην) καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ δὲν ἤλθετε εἰς ἐπισκεψίμην μου.

44. Τότε θέλουσι τῷ ἀποκριθῆ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ φυλακωμένον, καὶ δὲν σοὶ ἐβοήθησαμεν;

45. Καὶ τότε (ὁ βασιλεὺς) ἀποκριθεὶς θέλει εἶπαι εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐκάμετε τίποτε καλὸν εἰς κἀνέναν ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς μικροτάτους, μήτε εἰς ἐμὲ δὲν ἐκάμετε.

46. Καὶ αὐτοὶ μὲν θέλουσιν ὑπάγη εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δίκαιοι ὅμως

ΚΕΦ. ΚΣΤ'.

1. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐτελείωσεν ὅλους ἀγῶνας τοὺς λόγους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

2. Ἠξείρετε ὅτι τὸ πάσχα γίνεται ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τὸ νὰ σταυρωθῆ.

3. Τότε οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ συνθηροίσθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Καϊάφας.

4. Καὶ (ὅλοι) ὁμοῦ ἐβουλεύθησαν διὰ νὰ πιάσωσι τὸν Ἰησοῦν μὲ ἀπάτην, καὶ νὰ τὸν φονεύσωσιν.

5. Ἐλεγον ὅμως· Δὲν (πρέπει νὰ τὸν πιάσωμεν) εἰς τὴν ἑορτὴν (τοῦ πάσχα), διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ταραχὴ μεταξὺ τοῦ πλήθους.

6. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ λεπροῦ Σίμωνος,

7. Ἦλθεν εἰς αὐτὸν (μῖα) γυνή, ἣ ὁποία ἐβάσταζεν ἐν ἀγγεῖον πέτρινον, (γεμάτον) ἀπὸ μύρον πολύτιμον, καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, ἐν τῷ ἐκάθητο εἰς τὴν τραπέζαν.

8. Οἱ δὲ μαθηταὶ του, ἀφ' οὗ εἶδον (αὐτὸ) ἐθύμωσαν, καὶ εἶπον· Εἰς τί (χρησιμεῖ) αὐτὴ ἡ ἀπώλεια;

9. Καθότι αὐτὸ τὸ μύρον ἐδύνατο νὰ πωληθῆ μὲ πολλὴν (τιμὴν), καὶ (ἡ τιμὴ ἐκείνη) νὰ δοθῆ εἰς πτωχοῦς.

10. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἐνόησε (τοῦτο), εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί ἐνοχλεῖτε αὐτὴν τὴν γυναῖκα; πολλὰ καλὸν ἔργον ἔχκαμεν εἰς ἐμὲ.

11. Καθότι πάντοτε ἔχετε τοὺς πτωχοὺς συνάμα· δὲν ἔχετε ὅμως καὶ ἐμὲ πάντοτε.

12. Διότι αὐτὴ (ἡ γυνή), ἐπειδὴ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὸ σῶμά μου αὐτὸ

τὸ μύρον, ἔκαμεν (αὐτὸ) διὰ τὸν ἔντα-
φιασμόν μου.

15. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς
ὅποιον μέρος ὄλου τοῦ κόσμου ἤθελε
κηρυχθῆ αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον, * (ἐκεῖ)
Θελεῖ κηρυχθῆ καὶ (τὸ ἔργον) τοῦτο,
τὸ ὅποιον ἔκαμεν αὐτῇ, διὰ μνημόσυ-
νόν της.

16. Τότε εἷς ἀπὸ τῶν δώδεκα
(μαθητᾶς), ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰού-
δας Ἰσκαριώτης, ὑπῆγεν εἰς τοὺς Ἀρ-
χιερεῖς,

15. Καὶ εἶπε· Τί θελετε νὰ μοὶ δώ-
σητε, διὰ νὰ σᾶς τὸν παραδώσω ἐγώ;
Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ὑπεσχεθήσαν τριάκον-
τα ἀργύρια.

16. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτηε ἀρμόδιον
κχιρὸν διὰ νὰ τὸν παραδώσῃ.

17. Εἰς δὲ τὴν πρώτην (ἡμέραν)
τῶν ἀζύμων ἐπλησίασαν εἰς τὸν Ἰησοῦν
οἱ μαθηταί, καὶ τῷ εἶπον· Ποῦ θέ-
λεις νὰ σοὶ ἐτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγης
τὸ πᾶσχα;

18. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπεν (εἰς αὐ-
τούς)· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν εἰς τὸν
δεῖνα (ἄνθρωπον), καὶ εἰπάτε εἰς αὐ-
τόν· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ κχιρός
μου ἔφθασε· θελω χάμη τὸ πᾶσχα εἰς
(τὴν οἰκίαν) σου, ὁμοῦ μὲ τούς μαθη-
τάς μου.

19. Καὶ οἱ μαθηταί του ἔπραξαν
καθὼς τὸς διώρισεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἠτοίμασαν τὸ πᾶσχα.

20. Καὶ ἀφ' οὗ ἐνύκτωσεν, ἐκάθητο
εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μὲ τούς δώδεκα
(μαθητάς του).

21. Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, εἶπε· Κατὰ
ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς
θελεῖ μὲ παραδώσῃ.

22. Καὶ (ἐκεῖνος) μὲ μεγάλην των
λύπῃν ἤρχισαν νὰ τῷ λέγωσιν ὁ κα-
θεῖς· Κύριε, μήπως εἶμαι ἐγὼ (ἐκεῖ-
νος);

25. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶ-

πεν· Ὅποιος βάλῃ εἰς τὸ πινάκιον
τὴν χεῖρά του ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, ἐκεῖνος θε-
λει μὲ παραδώσῃ.

24. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὕπάγει, καθὼς ἦτον γεγραμμένον δι' αὐ-
τόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄν-
θρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον παραδίδοται·
ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· συμπεριώτερον
ἦτον εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῆ.

25. (Τότε) καὶ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος
τὸν παρέδωκε, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Δι-
δάσκαλε, μήπως εἶμαι ἐγὼ (ἐκεῖνος);
Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπε· Σὺ (τὸ)
εἶπες.

26. Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπέηρεν ὁ
Ἰησοῦς τὸ ψωμίον, καὶ ἀφ' οὗ εὐχαρι-
στησε, τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ διεμοίρασεν εἰς
τούς μαθητάς (του), καὶ εἶπε· Λά-
βετε, καὶ φάγετε· αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμά
μου.

27. Ἔπειτα ἐπέηρε τὸ ποτήριον,
καὶ ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε, τὸ ἔδωκεν εἰς
αὐτούς, καὶ εἶπε· Πίετε ἀπὸ αὐτοῦ
(τὸ ποτήριον) ὅλοι·

28. Καθότι αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμά μου,
τὸ (αἷμα) τῆς κχινῆς διαθήκης, τὸ
ὁποῖον χύνεται ὑπὲρ πολλῶν διὰ τὴν
ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

29. Καὶ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς
δὲν θελω πῆρ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ γέννημα
τῆς ἀμπελοῦ, ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέ-
ραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν θελω τὸ πῆρ
ὁμοῦ μὲ σᾶς κχινοῦν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Πατρὸς μου.

30. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφακαν (εὐχαρι-
στήριον) ὕμνον, ἐξέβησαν εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν.

31. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐ-
τούς· Ὅλοι σεις θελετε σκανδαλισθῆ
ἐξ αἰτίας μου αὐτὴν τὴν νύκτα· κχι-
θότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐγὼ θελω
κχιτώσῃ τὸν βοσκόν, καὶ θελωσι
σκορπισθῆ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32. Ὅμως ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ, θε-

λω ὑπάγῃ πρότερον ἀπὸ σαῶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

53. Ὁ δὲ Πέτρος ἀποκριθεὶς τῷ εἶπεν· Ἀνίστως καὶ ὅλοι ἦβελον σκανδαλισθῆ ἕξ αἰτίας σου, ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆ.

54. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι ἀπὸ τὴν τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρίς.

55. Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπε· Καὶ ἂν γένηται χρεῖα νὰ ἀποθάνω ὁμοῦ με σὲ, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ (ποτέ)· Τὸ ἴδιον εἶπον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.

56. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ὁμοῦ με αὐτοὺς (τοὺς μαθητάς του) εἰς ἓν χωρὶον, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο Γεθσημανῆ καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθήσατε εἰς αὐτὸ (τὸ μέρος), ἕως οὗ ἐγὼ νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ εἰς ἐκεῖνο (τὸ μέρος).

57. Καὶ ἐπῆρε συνάμα του τὸν Πέτρον, καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἤρχισε νὰ λυπῆται, καὶ νὰ ἀδημονῆ.

58. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἡ ψυχὴ μου εἶναι περιλυτῶς ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε ὁμοῦ με ἐμέ.

59. Καὶ ἄφ' οὗ προεχώρησεν ὀλίγον, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ προσήυχeto, καὶ ἔλεγε· Πάτερ μου, ἂν εἶναι δυνατὸν, ἄς ἀπομκρυθῆ ἀπὸ ἐμὲ αὐτὸ τὸ ποτήριον· Πλὴν (ἄς γένηται) οὐχὶ καθὼς ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ καθὼς (θέλεις) σὺ.

40. Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τοὺς μαθητάς (του), καὶ τοὺς εὐρῆκε κοιμωμένους, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν ἐδυνάθητε νὰ ἀγρυπνήσητε μίαν ὥραν ὁμοῦ με ἐμέ;

41. Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ὅμως ἡ σὰρξ εἶναι ἀδύνατος.

42. Καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ προσευχήθη δευτέραν φοράν, λέγων· Πάτερ, ἂν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπομκρυθῆ ἀπὸ ἐμὲ αὐτὸ τὸ ποτήριον χωρὶς νὰ τὸ πῶ, ἄς γένηται τὸ θέλημα σου.

43. Καὶ ἄφ' οὗ ἐπέστρεψε τοὺς εὐρῆκε πάλιν κοιμωμένους· καθότι οἱ ὀφθαλμοὶ των ἦσαν βεβαρημένοι (ἀπὸ τὸν ὕπνον).

44. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ὑπῆγε, καὶ προσευχήθη πάλιν τρίτην φοράν, καὶ εἶπε τοὺς ἰδίους λόγους.

45. Μετὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Κοιμᾶσθε εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἔφθασεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46. Σηκωθῆτε, ἄς πηγαίνωμεν· ἰδοὺ, ἔφθασεν ἐκεῖνος, ὅστις μελλεὶ νὰ μὲ παραδώσῃ.

47. Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἰδοὺ, ἔφθασε καὶ ὁ Ἰούδας, εἷς ἀπὸ τοὺς δωδεκα (μαθητάς), καὶ ὁμοῦ με αὐτὸν πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων με μαχαίρας καὶ ξύλα, (οἱ ὁποῖοι ἐστάλησαν) ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Πρώτους τοῦ λαοῦ.

48. Ὁ δὲ προδότης αὐτοῦ, εἶχε δώσῃ σημεῖον εἰς αὐτοὺς, λέγων· Ὁποῖον φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι (ὁ Ἰησοῦς)· λοιπὸν πιάσατέ τον.

49. Καὶ ἀμέσως πλησιάσας εἰς τὸν Ἰησοῦν, τῷ εἶπε· Χαῖρε, διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησεν.

50. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Φίλε, διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθες; Τότε ἐπλησίασαν (οἱ σταλέντες), καὶ ἔβαλον τὰς χεῖράς των εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἐπίασαν.

51. Καὶ τότε εἷς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ με τὸν Ἰησοῦν, ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ ἐτράβησε τὴν μαχαίραν του, καὶ ἐκτύπησε τὸν

δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ ὠτίον.

52. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον της· καθότι ὅσοι μεταχειρισθῶσι μάχαιραν, με μάχαιραν. Θέλουσιν ἀποθάνη.

53. Ἡ στοχάζεσαι ὅτι δὲν δύναιμι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, ὥστε νὰ στείλῃ εἰς βοήθειάν μου περισσότερα ἀπὸ δώδεκα τάγματα ἀγγέλων;

54. Λοιπὸν πῶς θέλουσι πληρωθῆ αἱ γραφαί, (αἱ ὁποῖαι προεἶπον) ὅτι (αὐτὰ) πρέπει νὰ γίνωνται με αὐτὸν τὸν τρόπον;

55. Γίς τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὰ πλήθη· Ἠλθετε με μαχαίρας καὶ με ξύλα διὰ νὰ με πιάσητε, νομίζοντες ὅτι εἶμαι κανεὶς κλέπτῃς; ἐγὼ καθ' ἡμέραν ἐκαθήμην ἁμοῦ με σᾶς; καὶ ἐδίδασκον μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν με ἐπιάσατε.

56. Τοῦτο ὅμως ὅλον ἐγένετο, διὰ νὰ λάβωσι πέρας αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ ὅλοι τὸν ἀφῆκαν, καὶ ἔφυγον.

57. Εκείνοι δὲ ἀφ' οὔ ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ἀρχιερέα Καϊάφαν, εἰς τὸν ὁποῖον συνηθροίσθησαν καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρωτοὶ (τοῦ λαοῦ).

58. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν εἰς αὐτὸν, ἕως εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἐκάθητο ἁμοῦ με τοὺς ὑπηρέτας, διὰ νὰ ἴδῃ τὸ τέλος.

59. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ ὅλοι οἱ βουλευταὶ ἐζήτησαν (νὰ εὕρωσι) ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσιν.

60. Ὅμως δὲν εὗρηκαν· καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἐπαρρησιάσθησαν πολλοὶ ψευδομαρτυρες, (παλιν) δὲν εὗρηκαν. Τελευ-

ταῖον ἦλθον δύο ψευδομαρτυρες, καὶ εἶπον·

61. Αὐτὸς εἶπεν· Ἐγὼ δύναιμι νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν διαστήματι τριῶν ἡμερῶν νὰ τὸν κτίσω (παλιν).

62. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐσηκώθη, καὶ τῷ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί εἶναι αὐτὰ, τὰ ἥποια αὐτοὶ μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

63. Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς ἐσιώπη. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Σὺ (τὸ) εἶπες· πλὴν σᾶς λέγω, ὅτι θελετε ἴδῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι κάθηται εἰς τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως (τοῦ Θεοῦ), καὶ ὅτι ἔρχεται ἐπάνω εἰς τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ.

65. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· ποίαν χρεῖαν μαρτύρων ἔχομεν πλέον; ἰδοὺ αὐτὴν τὴν ὥραν (σεῖς) ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν του.

66. Τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον· Αὐτὸς εἶναι ἄξιός νὰ θανατωθῇ.

67. Καὶ τότε ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸν ἐκτύπουν με γρόνθους· καὶ ἄλλοι τῷ ἔδιδον ραπίσματα,

68. Καὶ τῷ ἔλεγον· Χριστέ, προφήτευσον εἰς ἡμᾶς, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός σε ἐκτύπησεν;

69. Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ μία δούλη ἐπωλήσιασεν εἰς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπε· Καὶ σὺ ἐχημάτισας ἁμοῦ με τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70. Καὶ ἐκεῖνος ἠρνήθη ἔμπροσθεν εἰς ὅλους, καὶ εἶπε· Δὲν καταλαμβάνω τί λέγεις.

71. Ἀφ' οὔ δὲ ἐξέβη εἰς τὸ προαύ-

λιον, τὸν εἶδεν ἄλλη δούλη, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς (εὐρεθέντας) ἐκεῖ· Καὶ αὐτὸς ἦτον ὁμοῦ μετ' τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν.

72. Καὶ αὐτὸς πάλιν ἠρνήθη μετ' ὄρκον· (καὶ εἶπεν)· Ὅτι δὲν γνωρίζω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

73. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἐπωλήσασαν εἰς τὸν Πέτρον οἱ παρεστῶτες, καὶ τῷ εἶπεν· Μὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ σὺ εἶσαι (εἰς) ἐξ αὐτῶν· καθότι ἡ προφορὰ σου σὲ φανερώσει.

74. Τότε ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζη (τὸν ἑαυτὸν του), καὶ νὰ λέγῃ μετ' ὄρκου· Ὅτι ἐγὼ δὲν γνωρίζω (αὐτὸν) τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τότε ἀμέσως ἔκραξεν ὁ πετεινός.

75. Καὶ ὁ Πέτρος ἐναθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος τῷ εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ ὁ πετεινός, θέλεις με ἀρνήθῃ τρίς. Καὶ ἐξέβη ἔξω, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

ΚΕΦ. ΚΖ'.

1. Ἄφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσεν, ὅλοι ὁμοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐβουλεύθησαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι.

2. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν παρέδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.

3. Τότε ὁ Ἰουδας ὁ ὁποῖος τὸν παρέδωκεν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεδικάσθη, μετενόγησε, καὶ ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Πρεσβυτέρους τὰ τριάκοντα ἀργύρια,

4. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ἤμαρτον, ἐπειδὴ παρέδωκα αἷμα ἀθῶον. Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπεν· Τί μᾶς μέλει; σὺ θέλεις ἴδῃ (τὰ κατὰ τοῦτο).

5. Καὶ ἐκεῖνος ἔρριψεν εἰς τὸν ναὸν τὰ ἀργύρια καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ὑπήγγε, καὶ ἐκρεμάσθη.

6. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, ἀφ' οὗ ἔλαβον

τὰ ἀργύρια, εἶπον· Δὲν εἶναι συγχεχωρημένον νὰ τὰ βάλωμεν εἰς τὸ ἱερόν Σησαυροφυλάκιον· καθότι εἶναι πληρωμὴ αἵματος.

7. Καὶ ἀφ' οὗ συνεβουλεύθησαν, ἠγύρασαν μετ' αὐτὰ τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, διὰ νὰ θάπτονται οἱ ξένοι.

8. Διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο τὸ χωράφιον ὠνομάσθη, Χωράφιον αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9. Τότε ἔλαβε τέλος καὶ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, ὁ ὁποῖος εἶπε· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐξετιμήθη, καὶ τὸν ὁποῖον ἐξετίμησαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ·

10. Καὶ τὰ ἔδωκαν εἰς (τὸ νὰ ἀγοράσωσι) τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, καθὼς ὁ Κύριος τὸ θιῶρῃσεν εἰς ἐμέ.

11. Ὁ δὲ Ἰησοῦς παρεστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ τὸν ἠρώτησεν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Σὺ (τὸ) λέγεις.

12. Καὶ ἐν ᾧ κατηγορεῖτο ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς Πρῶτους τοῦ λαοῦ, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

13. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις, πόσας κακὰς μαρτυρίας λέγουσιν ἐναντίον σου;

14. Ἐκεῖνος δὲ (ὁ Ἰησοῦς) δὲν τῷ ἀπεκρίθη εἰς κἀνὲν ἐρώτημά του· ὥστε καὶ (αὐτὸς) ὁ ἡγεμὼν ἐθαύμαζε καθ' ὑπερβολὴν.

15. Εἶχε δὲ συνήθειαν ὁ ἡγεμὼν εἰς τὴν εορτὴν νὰ ἐλευθερώνη πρὸς χάριν τοῦ πληθους ἕνα δέσμιον, τὸν ὁποῖον ἤθελον (ἐκεῖνοι).

16. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἕνα διαβόητον, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Βαραββᾶς.

17. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἦσαν συνηγμένοι (ἐκεῖ), εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἐλευθερώσω, τοῦ

Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός;

18. Καθότι ἤξευρεν, ὅτι διὰ φθόνου τὸν παρέδωκεν.

19. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Πιλάτος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα, ἔστειλεν ἡ γυνή του (ἄνθρωπον) εἰς αὐτόν, καὶ τῷ ἐμήνυσε (οὕτως)· Ἄς μὴ (συμβῆ) τι μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου· διότι πολλὰ (κακὰ) ἔπαθον σήμερον εἰς τὸ θνεῖρόν μου ἐξ αἰτίας αὐτοῦ.

20. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς λαοὺς, διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ νὰ ἀπολέσωσι τὸν Ἰησοῦν.

21. Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ ἡγεμὼν· Ποῖον θελετε νὰ σᾶς ἐλευθερώσω ἀπὸ τοὺς δύο; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τὸν Βαραββᾶν.

22. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν τί (θελετε) νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τῷ εἶπον· (Αὐτός) ἄς σταυρωθῆ.

23. Ὁ δὲ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Ἐκεῖνοι ὁμῶς ἀκόμη περισσότερον ἐφώνηζον καὶ ἔλεγον· Ἄς σταυρωθῆ.

24. Ἀφ' οὗ δὲ εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν γίνεται κάμμία ὠφέλεια, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται ταραχὴ, ἔπῃρε νερόν, καὶ ἔπλυε τὰς χεῖράς του ἔμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ τοῦ δικαίου· σεῖς ὀψεσθε.

25. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμά του ἄς εἶναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδιὰ μας.

26. Τότε (ὁ Πιλάτος), διὰ χάριν αὐτῶν ἠλευθέρωσε τὸν Βαραββᾶν· καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν με φραγγελίου τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρέδωκε διὰ νὰ σταυρωθῆ.

27. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγε-

μόνος, ἔλαβον τὸν Ἰησοῦν, (καὶ τὸν ἔφεραν) εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ συνήθροισαν ἐκεῖ ὅλον τὸ στρατιωτικὸν τάγμα.

28. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγύμνωσαν, τὸν ἐφόρεσαν ἐν πλατῶ κόκκινον φόρεμα.

29. Καὶ ἀφ' οὗ ἔπλεξεν ἓνα στέφανον ἀπὸ ἀκάνθας, τὸν ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα (ἔδωκεν) ἓνα κάλαμον, καὶ γονατίσαντες ἔμπροσθέν του, τὸν περιέπειζον, καὶ τῷ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30. Καὶ ἀφ' οὗ ἔπτυσαν εἰς (τὸ πρόσωπόν) του, ἔπῃρην τὸν κάλαμον, καὶ τὸν ἐκτύπων εἰς τὴν κεφαλὴν του.

31. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν περιέπειζαν, τὸν ἐγύμνωσαν ἀπὸ τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἐφόρεσαν τὰ φροεμάτά του· καὶ τὸν ἔφερον ἕξω διὰ νὰ τὸν σταυρώσωσι.

32. Καὶ ἐν ᾧ ἐξεβαινον, εὐρήκακ ἓνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμων· καὶ τὸν ὑποχρέωσαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ).

33. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασαν εἰς τινα τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶν, ὁ ὁποῖος λέγεται Κρανίου τόπος,

34. Αὐτοὶ τῷ ἔδωκεν νὰ πῆ ὀξύδειον ἀνακατωμένον με χολήν· καὶ ἀφ' οὗ (τὸ) ἐδοκίμασε, δὲν ἠθέλησε νὰ (τὸ) πῆ.

35. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, διεμοίρασαν τὰ φορέματά του, βάλλοντες λαχνοὺς (εἰς αὐτά)· διὰ νὰ λάβῃ πέραις ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον εἶπεν ὁ προφήτης· Διεμοίρασαν μεταξύ των τὰ φορέματά μου, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔβαλον λαχνοὺς.

36. Καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ τὸν ἐφύλαττον.

37. Ἐβαλον καὶ τὴν αἰτίαν (τοῦ θανάτου) του, ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν του γεγραμμένην· Αὐτός εἶ-

ΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΪΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΪΣ
ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

58. Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ με
αὐτὸν καὶ δύο κλέπται· ὁ εἷς εἰς τὰ δε-
ξιὰ, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά.

59. Καὶ οἱ διαβλίνοντες τὸν ἐβλασ-
φήμουν, καὶ ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς των,

40. Καὶ ἔλεγον· Σὺ ὁ ὁποῖος (δί-
νασαι) νὰ χαλάσῃς τὸν ναὸν, καὶ εἰς
διάστημα τριῶν ἡμερῶν νὰ τὸν κτίσῃς,
ἐλευθέρωσον τὸν ἑαυτὸν σου· ἂν εἴσαι
υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατάβρα ἀπὸ τὸν σταυ-
ρὸν.

41. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ
Ἀρχιερεῖς με τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς
Πρώτους τοῦ λαοῦ, τὸν περιέπαιζον,
καὶ ἔλεγον·

42. Αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἄλλους,
καὶ τὸν ἑαυτὸν του δὲν δύνῃται νὰ ἐλευ-
θερώσῃ· ἂν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, ἄς κηταβῆ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀπὸ
τὸν σταυρὸν, καὶ θέλωμεν πιστεύσῃ εἰς
αὐτόν.

43. Αὐτὸς εἶχε βεβαίως τὰς ἐλπί-
δας του εἰς τὸν Θεόν· (λοιπὸν) ἂν (ὁ
Θεὸς) τὸν ἀγαπᾷ, ἄς τὸν λυτρώσῃ
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· ἐπειδὴ αὐτὸς εἶπεν·
ἽΟτι ἐγὼ εἶμαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

44. Μὲ τὸν αὐτὸν (τρόπον) καὶ οἱ
κλέπται, οἱ ὁποῖοι ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ
με αὐτὸν, τὸν ὑβρίζον.

45. Ἀπὸ δὲ τὴν ἕκτην ὥραν (τῆς
ἡμέρας) ἐγένετο αὐτός εἰς ὅλην τὴν
γῆν, ἕως τὴν ἑνάτην.

46. Καὶ εἰς τὴν ἑνάτην ὥραν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐφώνησε με μεγάλην φωνὴν, καὶ
εἶπεν· Ἡλὶ, Ἡλὶ, λημὰ σαββαχτανί;
δηλαδή, Θεέ μου, Θεέ μου, διατί με
ἐγκατέλιπες;

47. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐστῶτας
ἐκεῖ, ἀφ' οἷς ἤκουσαν (αὐτὰ) εἶπον· Ὅτι
αὐτὸς προσκαλεῖ τὸν Ἡλίαν.

48. Καὶ εὐθὺς εἰς ἀπὸ αὐτοῦ ἐτρε-
ξε, καὶ ἐπῆρε σπογγάρι, καὶ τὸ ἐμίμειν

ἀπὸ ὀξύιδειον, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν
ἄκραν ἐνὸς κλάμου, καὶ τὸν ἐπῶτι-
ζεν.

49. Οἱ ἄλλοι ὅμως ἔλεγον· ἽΑφες,
νὰ ἴδωμεν, ἂν ἔλθῃ ὁ Ἡλίας διὰ νὰ τὸν
λυτρώσῃ.

50. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφ' οἷς ἐφώνησε
πάλιν με μεγάλην φωνὴν, παρέδωκε τὸ
πνεῦμα.

51. Καὶ ἀμέσως τὸ εἰς τὴν μέσην
τοῦ ναοῦ σέπασμα ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσει-
σθη· καὶ αἱ πέτρα· ἐσχίσθησαν·

52. Καὶ τὰ μνήματα ἠνοίχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα προαποθανόντων
ἁγίων ἀνέστησαν.

53. Καὶ ἀφ' οἷς ἐξέβησαν ἀπὸ τὰ
μνήματα ὑστερον ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν
(αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ), ἐμβήκαν εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνησαν εἰς πολ-
λοὺς.

54. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ λοι-
ποὶ (στρατιῶται), οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ με
αὐτὸν ἐφύλαττον τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οἷς
εἶδον τὸν σεισμὸν, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα
συμβάντα, ἐφοβήθησαν καθ' ὑπερβο-
λήν, καὶ εἶπον· Κατὰ ἀλήθειαν αὐτὸς
ὁ ἄνθρωπος ἦτον υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

55. ἽΗσαν δὲ ἐκεῖ καὶ πολλοὶ γυναι-
κες, αἱ ὁποῖαι ἐθεώρουν (τὰ γινόμενα)
ἀπὸ μακρὰν· καὶ αἱ ὁποῖαι ἠκολούθη-
σαν εἰς τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν,
καὶ τῷ ὑπηρέτουν.

56. Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον ἡ
Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ ἡ Μαρία ἡ
μήτηρ τοῦ Ἰακώβου, καὶ τοῦ Ἰωσή,·
καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57. Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου,
ἦλθεν ἄσθρωπός (τις) πλοῦσιος, ὄνο-
μαζόμενος Ἰωσήφ, ἀπὸ (τὸ χωρίον)
Ἀριμαθίαν, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἦτον
μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ.

58. Αὐτὸς ὑπέστηεν εἰς τὸν Πιλάτον,
καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ

ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νὰ τῷ δοθῇ τὸ σῶμα.

59. Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀφ' οὗ ἐσῴηρε τὸ σῶμα, τὸ ἐτύλιξε μέσα εἰς σινδόνι καθαρόν.

60. Καὶ τὸ ἔθαψεν εἰς τὸ ἰδίον του καινὸν μνήμα, τὸ ὁποῖον ἔσκαψε (καὶ κατεσκεύασε) μέσα εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἀφ' οὗ ἐκύλισε καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν θύραν τοῦ μνήματος μίαν μεγάλην πέτραν, ἀνεχώρησεν.

61. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, αἱ ὁποῖαι ἐκάθηντο ἀντικρὺ εἰς τὸν τάφον.

62. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὴν παρασκευὴν, συνηθροίσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον.

63. Καὶ τῷ εἶπον· Κύριε, ἐνεθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον ζωντανός, εἶπεν· Ὅτι ἐγὼ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας θέλω ἀναστῆναι.

64. Λοιπὸν πρόσταξον νὰ φυλαχθῇ ὁ τάφος με ἀσφάλειαν, ἕως οὗ νὰ περάσῃ ἡ τρίτη ἡμέρα· μήπως ἔλθωσιν οἱ μαθηταί του ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ τὸν κλέψωσι, καὶ εἴπωσιν εἰς τὸν λαόν· Ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ τότε ἡ ὑστέρᾳ πλάνη θέλει γένηται χειρότερα ἀπὸ τὴν πρώτην.

65. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Πάρετε φύλακας· ὑπάγετε καὶ φυλάξτε τὸν τάφον με ἀσφάλειαν, καθὼς ἤξεύρετε.

66. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπαῖνον, καὶ ἐφύλαξαν ἀσφαλῶς τὸν τάφον, ἀφ' οὗ ἐβούλλωσαν τὴν πέτραν, καὶ διώρισαν φύλακας.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

1. Καὶ ἀφ' οὗ ἐσπέρασεν ἡ ἐσπέρα τοῦ σαββάτου, (δηλαδή) περὶ τὴν βαθεῖαν ἀγῆν τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς

ἄλλης ἐβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, διὰ νὰ ἰδωσι τὸν τάφον.

2. Καὶ ἰδοὺ, ἐγένετο μέγας σεισμός· καθότι ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐσπλησίασε, καὶ ἐκύλισε τὴν πέτραν ἀπὸ τὴν θύραν (τοῦ μνήματος), καὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτήν.

3. Ἦτον δὲ ἡ Θεωρία του καθὼς ἡ ἀπτραπῆ, καὶ τὸ φόρεμά του λευκὸν, καθὼς (εἶνοι) ἡ χιτών.

4. Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ ἐταράχθησαν οἱ φύλακες, καὶ σχεδὸν ἐνεκρώθησαν.

5. Ὁ δὲ ἄγγελος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε σεῖς· καθότι ἤξεύρω, ὅτι ζητεῖτε τὸν ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν.

6. Δὲν εἶναι ἐδῶ (εἰς τὸν τάφον)· διότι ἀνέστη, καθὼς σὰς εἶπε· πλησιάζατε, καὶ ἴδετε τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκέτετο ὁ Κύριος.

7. Καὶ με ταχύτητα ὑπάγετε, καὶ εἴπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ ἰδοὺ, προλαβὼν σὰς περιμένει εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θέλετε τὸν ἴδῃ· ἰδοὺ, σὰς (τὸ) εἶπον.

8. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξέβησαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ μνήμα με φόβον καὶ χαρὰν μεγάλην, καὶ ἔτρεξαν διὰ νὰ δώσωσι τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς μαθητάς του.

9. Ἐν τῇ δὲ αὐταὶ ὑπαῖνον διὰ νὰ δώσωσι τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἰδοὺ, ὁ (ἴδιος) Ἰησοῦς ἀπῆντησεν εἰς αὐτάς, καὶ (ταῖς) εἶπε· χαίρετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐπλησίασαν, καὶ ἐπάσαν τοὺς πόδας του, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10. Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, καὶ δότε τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουσι με ἴδῃ.

· Ἐν ᾧ δὲ ὑπέστρεφον (αὐταὶ αἰῆς), τότε καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοῦς ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔφα-
σαν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλα, ὅσα
ἤσαν.

· Καὶ ἐκεῖνοι συνήχθησαν ὁμοῦ
ς Πρεσβυτέρους, καὶ ὅλοι κοινῶς
ιάσισαν, καὶ ἔδωκαν ἀρετὰ χρή-
εις τοὺς στρατιῶτας.

· Καὶ εἶπον (εἰς αὐτούς)· Σεῖς
άτε, ὅτι οἱ μαθηταὶ του ἦλθον ἐν
νυκτὸς, καὶ τὸν ἐκλεψαν, ἐν ᾧ
ἐκοιμώμεθα.

· Καὶ ἐὰν τοῦτο ἀκουσθῆ εἰς τὸν
να, ἡμεῖς θελομεν τὸν ἐξιλεῶσθαι,
έλομεν σᾶς κάμη ἀνενοχλήτους.

· Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὰ χρήμα-
καὶ ἔπραξαν καθὼς ἐδιδάχθησαν·
ὅτι ἡ φήμη διεδόθη μεταξὺ τῶν
αἰῶν ἕως τῆς σήμερον.

16. Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς (ἐκεῖνο) τὸ βου-
νόν, εἰς τὸ ὅποῖον τοὺς διώρισεν ὁ Ἰη-
σοῦς.

17. Καὶ ὅτε τὸν εἶδον, τὸν ἐπροσ-
κύνησαν· μερικοὶ ὅμως ἐδίστασαν.

18. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπλησίασε, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅλη ἡ ἐξουσία ἐδό-
θη εἰς ἐμὲ, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν,
καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

19. Ὅθεν σεῖς ὑπάγετε, καὶ διδά-
ξατε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες καθένα
ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

20. Καὶ συμβουλευόντες εἰς ὅλους
νὰ φυλάττωσιν ὅλας (τὰς ἐντολάς)
τὰς ὁποίας παρήγγειλα εἰς σᾶς· καὶ
ὁμολογουμένως ἐγὼ εἶμαι μαζῆ με σᾶς
ἀείποτε, καὶ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ
αἰῶνος. Ἀμήν.

Τὸ

ΚΑΤ' Α ΜΑΡΚΟΝ

ἹΕΡὸν Εὐαγγέλιον.

ΚΕΦ. Α΄.

· Ἡ ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰη-
Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

· Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς
ρήτας· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
λόγον μου ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου
ὁ ὅποιος καὶ θελεῖ ετοιμάσθαι τὸν
ὄν ἔμπροσθέν σου.

· Ἡ φωνὴ ἐκεῖνου, ὁ ὅποιος φω-
εἰς τὴν ἔρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν
τοῦ Κυρίου, καὶ κατασκευάζετε
ὁδούς του Ἰσοῦς.

· Ἐγίνετο ὁ Ἰωάννης ὁ ὁποῖος

ἐβάπτιζε μέσα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἐκή-
ρυττε βάπτισμα μετανοίας, διὰ συγ-
χώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν.

· Καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἤρχοντο
εἰς αὐτὸν, καὶ ἐβαπτίζοντο ὅλοι ἀπὸ
αὐτὸν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἀφ'
οὔ ἐξωμολογοῦντο τὰς ἀμαρτίας των.

· Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐφόρει τρίχας κα-
μήλου, καὶ εἰς τὴν μέσην του (εἶχε)
ζώνην δερματίνην· καὶ ἔτρωγεν ἀκρί-
δας καὶ ἄγριον μέλι.

· Ἐκράυττε δὲ καὶ ἔλεγε· Ἐκου-

ται κατόπιν μου ὁ δυνατώτερός μου, καὶ ὅν εἶμαι ἱκανὸς νὰ κύψω, καὶ νὰ λύσω τὸ σχοινίον τῶν ὑποδημάτων του.

8. Ἐγὼ μὲν σᾶς ἐβάπτισα μὲ νερόν· ἐκεῖνος ὅμως θελεῖ σᾶς βαπτίσῃ μὲ ἅγιον Πνεῦμα.

9. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ (πόλιν) τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10. Καὶ ἀμέσως καθὼς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν, εἶδεν ὅτι ἐσχίσθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ τὸ πνεῦμα κατέβη εἰς αὐτὸν εἰς εἶδος περιστερᾶς.

11. Καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀπὸ τοῦς οὐρανοῦς, (ἡ ὁποία ἔλεγε)· Σὺ εἶσαι ὁ ἀγαπητός μου Υἱὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐπαναπαύομαι.

12. Καὶ ἀμέσως τὸ Πνεῦμα τὸν ἔφερεν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον.

13. Καὶ ἔμενεν ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον τεσσαράκοντα ἡμέρας, πειραζόμενος ἀπὸ τὸν Σατανᾶν· καὶ ἦτον ὁμοῦ μὲ τὰ θηρία· καὶ οἱ ἄγγελοι τῷ ὑπερέτουν.

14. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15. Καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ἐπληρώθη ὁ καιρὸς, καὶ ἐπληρώσασεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεῦτε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει πλησίον εἰς τὴν Σάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα, καὶ τὸν ἀδελφόν του Ἀνδρέαν, ὅτι ἔρριπτον δίχτυα εἰς τὴν Σάλασσαν· καθότι ἦσαν ἀλιεῖς.

17. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἀκολουθήσατέ μοι, καὶ θέλω σᾶς κάμῃ νὰ γένησθε ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

18. Καὶ ἐκεῖνοι ἀμέσως ἀφῆκαν τὰ δίχτυά των, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

19. Ἀφ' οὗ δὲ προεχώρησεν ὀλίγον παρεῖ, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, ὅτι μέσα εἰς τὸ πλοῖον διώρωνον καὶ αὐτοὶ τὰ δίχτυά (των).

20. Καὶ εὐθύς ἐκάλεσε καὶ αὐτούς· καὶ (ἐκεῖνοι) ἀφῆκαν τὸν πατέρα των Ζεβεδαιὸν μέσα εἰς τὸ πλοῖον ὁμοῦ μὲ τοὺς μισθωτοὺς, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

21. Ἐμβῆκαν δὲ εἰς τὴν (πόλιν) Καπερναοῦμ· καὶ ἀμέσως (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν, τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἐδίδασκε.

22. Καὶ ἐθαύμαζον διὰ τὴν διδασκίαν του· καθότι ἐδίδασκεν αὐτούς ὡς (ἄνθρωπος) ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ καθὼς (ἐδίδασκον) οἱ Γραμματεῖς.

23. Ἐνρέθη δὲ μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ τις ἄνθρωπος (ὁ ὁποῖος ἐξουσιάζετο) ἀπὸ πνεύμα ἀκάθαρτον, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν ἐφώναζε,

24. Καὶ εἶπεν· Ἀλλοίμονον, τί (ἠκολούθησε) μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ μᾶς ἀπολέσης; ἤξεύρω ποῖος εἶσαι, (σὺ εἶσαι) ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπέπληξεν αὐτὸν, λέγων· Βωβάθητι, καὶ φύγε ἀπὸ αὐτόν.

26. Τότε τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἀφ' οὗ τὸν κατεσπάραξε, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν, ἔφυγεν ἀπὸ αὐτόν.

27. Ὅλοι δὲ ἐξεπλήγησαν, ὥστε καὶ ἐφιλονέικουν μεταξὺ των, καὶ ἔλεγον· Τί (πρᾶγμα) εἶναι αὐτό! ὁποία εἶναι αὐτὴ ἡ παράδοξις διδασχῆ! καθότι (αὐτὸς) καὶ εἰς τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα προστάζει ἐξουσιαστικῶς, καὶ τῷ ὑποτάσσονται.

28. Διδόθη δὲ ἡ φήμη του ἀμέσως

εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29. Καὶ εὐθύς ἀφ' οὗ ἐφυγαγῆσαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην.

30. Ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἦτον εἰς τὸ στρώμα πάσχουσα ἀπὸ πυρετόν· καὶ ἀμέσως τῷ εἶπον δι' αὐτήν.

31. Καὶ ἐκεῖνος ἐπλησίασε, καὶ πιάσας τὴν χεῖρά της τὴν ἐσήκωσε, καὶ ἀμέσως τὴν ἀφήκεν ὁ πυρετός· καὶ ὑπηρέτει εἰς αὐτούς.

32. Καὶ μετὰ τὴν ἑσπέραν, ὅτε πλέον ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἔφερον εἰς αὐτὸν ὄλους τοὺς ἀσθεεῖς καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33. Καὶ ὅλη ἡ πόλις συνηθροίσθη ἔμπρὸς εἰς τὴν θύραν.

34. Καὶ ὁ (Ἰησοῦς) ἰάτρεισε πολλοὺς, οἱ ὅποιοι ἐπάσχον ἀπὸ διαφόρων ἀσθενείας· καὶ ἐδίωξε πολλὰ δαιμόνια, καὶ δὲν ἄφινε τὰ δαιμόνια νὰ λέγωσιν, ὅτι τὸν ἤξεύρουσι.

35. Τὴν δὲ ἐφεξῆς ἡμέραν πολλὸν πρότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἐξημερήσῃ, ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐφυγεν ἔξω, καὶ ἦλθεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ προσήυχeto.

36. Ὁ δὲ Σίμων, καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἔτρεξαν εὐθύς κατόπιν του.

37. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἰρήκων, τῷ εἶπον· Ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσι.

38. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄς ὑπάγωμεν καὶ εἰς τὰ πλησίον μεγάλα χωρία, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· καθότι δι' αὐτὸ ἦλθον.

39. Καὶ ἐκέρυττε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς των, καθ' ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπεδίωκε τὰ δαιμόνια.

40. Καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὸν λεωρὸς (τις), καὶ πεισῶν εἰς τὰ γόνατά του, τὸν παρεκάλει, καὶ τῷ ἔλεγεν· Ὅτι,

ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ μὲ καθαρίσῃς.

41. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπειδὴ τὸν ἐσπλαγγίσθη, ἐξήλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ τὸν ἔπιασε, καὶ τῷ εἶπε· Θέλω (νὰ καθαρίσθῃς), καὶ καθαρίσθητι.

42. Καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸς εἶπεν (αὐτὸ), εὐθύς ἡ λέπρα ἔπεσεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τῷ ἔδωκε σφοδρὰν προσταγὴν, τὸν ἔστειλε νὰ ὑπάγῃ.

44. Καὶ τῷ εἶπε· Πρόσεχε νὰ μὴν εἴπῃς τίποτε εἰς κἀνένα· ἀλλὰ ὑπάγε, καὶ δεῖξον τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου ὅσα ὁ Μωϋσῆς διορίζει, διὰ νὰ εἶναι μαρτυρία εἰς αὐτούς.

45. Αὐτὸς (ὁ λεωρὸς) ὅμως, ἀφ' οὗ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ, ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ κοινολογῇ τὸν λόγον (αὐτὸν), ὥστε (ὁ Ἰησοῦς) δὲν ἐδύνατο πλέον νὰ ἔμβῃ φανερὰ εἰς (κάμμίαν) πόλιν· ἀλλὰ διέτριβεν ἔξω εἰς τοὺς ἐρήμους τόπους, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

ΚΕΦ. Β'.

1. Καὶ ὕστερον ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας, ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὴν Καπερναοίμ· καὶ διεδόθη λόγος, ὅτι εὗρίσκειται εἰς (μίαν) οἰκίαν.

2. Καὶ εὐθύς συνηθροίσθησαν (ἐκεῖ τόσοι) πολλοὶ, ὥστε δὲν ἐδύναντο νὰ τοὺς χωρήσωσι μήτε (οἱ τόσοι), οἱ ὅποιοι ἦσαν ἔμπροσθεν εἰς τὴν θύραν· ὁ δὲ ἐκέρυττεν εἰς αὐτούς τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ).

3. Ἦλθον δέ (τινες) εἰς αὐτὸν, καὶ ἔφερον ἕνα παραλυτικόν, ὁ ὅποιος ἐβαστάζετο ἀπὸ τέσσαρας.

4. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδύναντο νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) ἔξ αἰτίας τοῦ πλήθους, ἐχάλασαν τὴν

πέγην (τῆς οἰκίας), εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον (ὁ Ἰησοῦς)· καὶ ἤνοιξεν μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατεβίβασεν τὸν κράββατον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον τεθειμένος ὁ παραλυτικός.

5. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὴν πίστιν των, εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν· Τέκνον, ἄς εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6. Ἐκάθηντο δὲ ἐκεῖ καὶ μερικοὶ Γραμματεῖς, καὶ διελογίζοντο μέσα εἰς τὰς καρδίας των.

7. Διατί αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ ἀντὸν τὸν τρόπον λέγει βλασφημίας; ποῖος δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

8. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως ἐνόησε μὲ τὸ ἴδιόν του πνεῦμα, ὅτι αὐτοὶ διαλογίζονται καθ' ἑαυτοὺς τοιαῦτα, εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας τοιαῦτα;

9. Ποῖον εἶναι ἐυκολώτερον, νὰ ἐῴπω εἰς τὸν παραλυτικόν· ἢ ἄς εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ τῷ εἴπω· Σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει;

10. Πλὴν διὰ νὰ ἐνοήσητε, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ καὶ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· [εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν·]

11. Ἐγὼ σοὶ λέγω, σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου.

12. Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη, καὶ ἐσήκωσε τὸ κράββατόν του ἔμπροσθεν εἰς ὄλους, καὶ ἔφυγεν ἐκεῖθεν· ὥστε ὄλοι ἐθαύμαζον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἡμεῖς κἀμμίαν φορὰν δὲν εἶδομεν τοιαῦτα (Θαύματα).

13. Καὶ ἐξέβη πάλιν (ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθε) πλησίον τῆς Θαλάσσης· καὶ ὄλον τὸ πλῆθος ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ τοὺς ἐδίβασκε.

14. Καὶ ἐν ᾧ διεπέρα, εἶδε τὸν Λευῖ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, ὅτι ἐκάθητο εἰς τὸ τελώνιον· καὶ τῷ εἶπεν· Ἀκολούθει μοι. Καὶ (ἐκεῖνος) ἐσηκώθη καὶ τῷ ἠκολούθησεν.

15. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκάθησε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (τοῦ Λευῖ), καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μὲ αὐτόν καὶ τοὺς μαθητάς του· καθύτι πολλοὶ εὐρέθησαν ἐκεῖ, καὶ τῷ ἠκολούθησαν.

16. Οἱ δὲ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐπειδὴ τὸν εἶδον, ὅτι ἔτρωγεν ὁμοῦ μὲ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Διατί τρώγει καὶ πίνει ὁμοῦ μὲ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

17. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἤκουσε (τοῦτο), εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ἰσχυροὶ, ἀλλ' ὅσοι εἶναι ἀσθενεῖς· καὶ ἐγὼ δὲν ἦλθον διὰ νὰ προσκαλέσω εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

18. Οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήτησαν· καὶ ἦλθόν (τινες), καὶ τῷ εἶπεν· Διατί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι, καὶ οἱ σοὶ μαθηταὶ δὲν νηστεύουσι;

19. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Μήπως δύνανται οἱ φίλοι τοῦ νυμφίου νὰ νηστεύωσιν, ἐν ὅσῳ ὁ νυμφίος εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτούς; δὲν δύνανται νὰ νηστεύωσιν, ἐν ὅσῳ ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν τὸν νυμφίον.

20. Θέλουσιν ἔλθῃ ὁμοῦς ἡμέρῃ, εἰς τὰς ὁποίας θείλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσῃ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

21. Κάνεις δὲν ράπτει ἐπάνω εἰς παλαιὸν φέρεμα κομμάτιον πανίου ἀλευκάστου (καὶ καινοῦ)· ἂν ὅμως (τὸ ράψῃ), τὸ καινούριον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ

παλαιὸν τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἐγέμισε, καὶ τὸ σχῆμα γίνεται χειρότερον.

22. Ὁμοίως κἀνεὶς δὲν βάλλει κρασίον νέον εἰς ἀσκία παλαιά· ἂν ὅμως (βάλλη), τὸ νέον κρασίον θέλει σχίσῃ τὰ παλαιὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασίον θέλει χυθῆ, καὶ τὰ ἀσκία θελουσιν ἀφανισθῆ· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλλῃ (καθεὶς) εἰς ἀσκία καινούρια νέον κρασίον.

25. Συνέβη δὲ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ὁ Ἰησοῦς νὰ διαπερᾶ διὰ μέσου τῶν ἐσπαρμένων τόπων, καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐν ᾧ περιεπάτων, ἔκοπτον καὶ ἔτριβον τὰ ἀπτάχια

24. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἶπον εἰς αὐτόν· Πρατήρησαι, διατί (οἱ μαθηταὶ σου) κάμνουσι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου (ἔργου), τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι συγκεχωρημένον (νὰ κάμνωσιν);

25. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἐδιεβάσατε κάμμιναν φορὰν, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἔλαβε χρεῖαν, καὶ ἐπέλυσε καὶ αὐτὸς, καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ με αὐτόν;

26. Ὅτι (δηλαθῆ) εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀρχιερέως Ἀβιάθαρ, ἐμβῆκεν εἰς τὸν νῆον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ ἔδωκεν (ἐξ αὐτῶν) καὶ εἰς τοὺς συνοδοιπόρους του, τοὺς ὁποῖους (ἄρτους) δὲν ἦτον συγκεχωρημένον νὰ φάγῃ (ἄλλος), εἰ μὴ οἱ ἱερεῖς;

27. Καὶ (ἔπειτα) εἶπεν εἰς αὐτούς· Τὸ σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὐχί· ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28. Λοιπὸν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Καὶ ἐμβῆκε πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἐκεῖ ἦτον ἄνθρωπος (τις), ὁ ὁποῖος εἶχε ξηρὰν τὴν χειρὰ του.

2. Καὶ αὐτοὶ παρετήρουν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τὸν κατηγορήσωσι, ἂν τὸν ἰατρέυσῃ τὸ σάββατον.

3. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν· εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶχε ξηρὰν τὴν χειρὰ· σηκώθητι εἰς τὴν μέσην.

4. Ἐπειτα εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἶναι συγκεχωρημένον νὰ κάμῃ (τις) καλοῦ τὸ σάββατον, ἢ νὰ κάμῃ κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν φονεύσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων.

5. Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εἶδεν ὅλους με θυμὸν, ἐπειδὴ ἔλυπειτο διὰ τὴν τύφλωσιν τῆς καρδιάς των, εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἐξάπλωσον τὴν χειρὰ σου· καὶ τὴν ἐξήπλωσε· καὶ ἀποκατέστη ἡ χεὶρ του ὑγιής, καθὼς (ἦτον) καὶ ἡ ἄλλη.

6. Τότε οἱ Φαρισαῖοι ἐξέβησαν ἐκ αὐθην, καὶ ἀμέσως συνβουλεύθησαν ὁμοῦ με τοὺς ὁπαδούς τοῦ Ἡρώδου κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν ἀπολέσωσιν.

7. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὸ μέρος τῆς Σαλασσης, ὁμοῦ με τοὺς μαθητάς του· καὶ πολὺ πλῆθος τῶ ἰερολοῦθησαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,

8. Καὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδομαίαν, καὶ ἀπὸ τὰ ἀντικρὺ μέρη τοῦ Ἰορδάνου· (πρὸς ταῦτοις) καὶ ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ, ἐπειδὴ ἤκουσαν ὅσα ἔπραττεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ εἶναι πλησίον αὐτοῦ ἔτοιμον ἓν πλοιάριον, ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους διὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρῶσι.

10. Καθότι (τόσους) πολλοὺς ἰατρεύσεν, ὥστε ὅσοι εἶχον ἀσθενείας, ἐπιπτον ἐπάνω του, διὰ νὰ τὸν πιᾶσωσι μόνον.

11. Καὶ ὅτε τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα τὸν ἐβλεπον, (ἀμέσως) ἐπιπτοῦν

ἔμπροσθέν του, καὶ με μεγάλην φωνὴν ἔλεγον· Σὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12. Καὶ ἐκεῖνος με πολλὰς ἐπιπλήξεις τὰ ἐμπόδιζε, νὰ μὴ τὸν φωνερώσωσιν.

13. Ἐπειτα ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσε συναμά οσσοὺς ἤθελεν ὁ ἴδιος· καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγγον εἰς αὐτόν.

14. Καὶ ἀποκατέστησε δώδεκα, διὰ νὰ εἶναι πάντοτε ἁμοῦ με αὐτόν, καὶ διὰ νὰ τοὺς στέλλῃ νὰ κηρύττωσι.

15. Καὶ διὰ νὰ ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ ἰατρεύωσι τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἀποδιώκωσι τὰ δαιμόνια.

16. Καὶ (ἀποκατέστησε) τὸν Σίμωνα, τὸν ὁποῖον μετωνόμασε Πέτρον.

17. Τὸν Ἰάκωβον τὸν (υἱὸν) τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του· εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ὄνομα Βοανεργές, δηλαδὴ, υἱοὶ βροντῆς.

18. Καὶ τὸν Ἀνδρέαν, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον, καὶ τὸν Ματθαῖον, καὶ τὸν Θωμᾶν, καὶ τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ τὸν Θαδδαῖον, καὶ τὸν Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19. Καὶ τὸν Ἰσκαριώτην Ἰούδαν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν παρέδωκε. Καὶ (μετὰ τοῦτο) ἦλθεν εἰς (μῖαν) οἰκίαν.

20. Καὶ συνηθροίσθη πάλιν πολλὸ πλῆθος, ὥστε δὲν ἐδύναντο μῆτε ψωμίον νὰ φάγωσι.

21. Καὶ ἐπειδὴ τινες ἔλεγον, Ὅτι (ὁ Ἰησοῦς) ἐξέστη, μαθητόντες το οἱ συγγενεῖς του ἔτρεξαν νὰ τὸν πιάσωσιν.

22. Ὅσοι δὲ Γραμματεῖς ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἔλεγον· (Ὅτι) αὐτὸς ἔχει Βεελζεβούλ, καὶ ὅτι με τὸ μέσον τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἀποδιώκει τὰ δαιμόνια.

23. Ὅμως (ὁ Ἰησοῦς) ἐκάλεσεν αὐτούς, καὶ ὠμίλησεν εἰς αὐτούς με παραβολάς· Πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ Σατανᾶς νὰ ἀποδιώκῃ τὸν Σατανᾶν;

24. Καὶ ἐὰν κάμμια βασιλεία διαιρεθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐκεῖνη ἡ βασιλεία δὲν δύναται νὰ σταθῇ.

25. Καὶ ἐὰν κάμμια οἰκία διαιρεθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, ἐκεῖνη ἡ οἰκία δὲν δύναται νὰ σταθῇ.

26. Καὶ ἀνίσως ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἔχη διχόνοιαν, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ λαμβάνει τέλος.

27. Κάνεις δὲν δύναται νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρείου, καὶ νὰ τὴν διαρπάσῃ ἀνίσως δὲν δέσῃ πρῶτον (αὐτόν) τὸν ἀνδρεῖον· καὶ τότε θελεῖ δυνηθῇ νὰ διαρπάσῃ τὴν οἰκίαν του.

28. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα θελοῦσι συγχωρηθῇ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅλα αἱ βλασφημίαι, καθ' ὅσας ἤβηλον βλασφημῆσῃ·

29. Ὅποιος ὅμως ἤθελε βλασφημῆσῃ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκεῖνος δὲν θελεῖ συγχωρηθῇ ποτὲ, ἀλλὰ θελεῖ καταδικασθῇ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν.

30. (Καὶ εἶπε τοῦτο), διότι ἔλεγον· Ὅτι ἔχει ἀκάθαρτον πνεῦμα.

31. Ἦλθον λοιπὸν ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοὶ του· καὶ ἐστέκοντο ἔξω, καὶ ἔστειλάν (τινας) νὰ τὸν φωνάζωσι.

32. Καὶ ἐν ᾧ ἦτον περικυκλωμένους ἀπὸ πλῆθος, τῷ εἶπον· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου σὲ ζητοῦσιν ἔξω.

33. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποία εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ (ποιοὶ εἶναι) οἱ ἀδελφοὶ μου;

34. Καὶ ἀφ' οὗ παρετήρησεν ἐκεῖνους, ὅσοι ἐκάθηντα κύκλωθεν αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ (αὐτοὶ εἶναι) ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου.

35. Καθότι ὅποιος ἤθελε κάμῃ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς εἶναι καὶ ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφὴ μου, καὶ μήτηρ μου.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν νὰ διδάσκη εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ συνήθροισθη εἰς αὐτὸν πολλὴ πλῆθος, ὥστε αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἦτον εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐκάθησε· καὶ τὸ πλῆθος ὄλον ἐκάθητο εἰς τὸ παραθαλάσσιον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

2. Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς πολλὰ μὲ παραβολὰς, καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἐδίδασκεν ἔλεγεν εἰς αὐτούς·

3. Ἀκούετε· Ὁ σπορευὼς ὑψῆγε διὰ νὰ σπειρῇ.

4. Καὶ συνέβη ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν (σπέρμα) ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἤλθον τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος, καὶ τὸ κατέφαγον.

5. Ἄλλο δὲ ἔπεσεν εἰς πετρώδη τόπον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε γῶμα πολὺ· καὶ ἀμέτῳς ἐφύτρωσεν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε βάθος γῆς.

6. Ἀφ' οὗ ὅμως ἀμέτειλεν ὁ ἥλιος, κατεκάη, καὶ ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχε ρίζαν.

7. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἠξήνηθησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ τὸ ἐπνίξαν, καὶ δὲν ἐκρποφόρησε.

8. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν καλὴν γῆν· καὶ ἔδωκε καρπὸν, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέβη, καὶ ἠξήνηθη· καὶ ἔφρεν εἰς τὸ ἐν τριάκοντα, καὶ εἰς τὸ ἐν ἐξήκοντα, καὶ εἰς τὸ ἐν ἑκατόν.

9. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁποῖος ἔχει ὡτία, ὥστε νὰ ἀνοή, (ἐκεῖνος) ὡς ἀκούη.

10. Ὅτε δὲ ἔμεινε κατὰ μόναν, ὅσοι ἦσαν κύκλωθέν του, καὶ οἱ δώδεκα (μαθηταί του) τὸν ἠρώτησαν διὰ τὴν παραβολὴν.

11. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἰς σὰς ἐδόθη τὸ νὰ ἐνοήτε τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς

ἐκεῖνους ὅμως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξω, ὅλα γίνονται μὲ παραβολὰς·

12. Ἐπειδὴ μὲ ὄλον τὸ ὅτι βλέπουσι, βλέπουσι μὲν, πλὴν δὲν θεωροῦσι, καὶ μὲ ὄλον τὸ ὅτι ἀκούουσι, ἀκούουσι μὲν, πλὴν δὲν ἐνοοῦσιν· ἴσως μετανόησουσι, διὰ νὰ συγχωρηθῶσιν αἱ ἀμαρτίαι των.

13. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἐνοήσατε τὴν παραβολὴν αὐτῆν; καὶ πῶς θελετε ἐνοήσῃ ὅλας τὰς (ἄλλας) παραβολὰς;

14. Ὁ σπειρῶν (εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος) σπειρεῖ τὸν λόγον.

15. Καὶ ὅσοι (παραβλάλλονται) μὲ τὸν δρόμον εἶναι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποῖους σπειρεται ὁ λόγος, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἀκούσωσιν, ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ σηκώνει τὸν λόγον, ὁ ὁποῖος ἐσπάρη εἰς τὰς καρδίαις των.

16. Καὶ παρομοίως, ὅσοι ἐδέχθησαν τὸν σπόρον εἰς τοὺς πετρώδεις τόπους εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, τὸν δέχονται εὐθὺς μὲ χαρὰν·

17. Δὲν ἔχουσιν ὅμως ρίζαν εἰς τὸν ἐαυτὸν των, ἀλλὰ εἶναι προσωρινοί· καὶ ὅταν συμβῇ κῆμμία θλίψις, ἢ διωγμὸς ἐξ αἰτίας τοῦ λόγου, εὐθὺς σκηνδαλίζονται.

18. Καὶ ὅσοι ἐδέχθησαν τὸ σπέρμα εἰς τὰς ἀκάνθας, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον·

19. Πλὴν αἱ φροντίδες αὐτοῦ τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι, (τὰς ὑποίας ἔχουσιν) εἰς τὰ λοιπὰ πράγματα, ἐπειδὴ συμπίστουσιν, πνίγουσι τὸν λόγον, καὶ δὲν καρποφορεῖ.

20. Καὶ ὅσοι ἐδέχθησαν τὸ σπέρμα εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται μὲ προθυμίαν· καὶ καρποφο-

ροῦσιν, ἐν τριάκοντα, ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21. Πάλιν εἶπεν εἰς αὐτούς· Μήπως ὁ λύγγος φέρεται, διὰ τὰ τεθῆ ὑποκάτω εἰς τὸ κοιλὸν, ἢ ὑποκάτω τῆς στρωμνῆς; δὲν φέρεται (τάχα) διὰ τὰ τεθῆ ἐπάνω εἰς τὴν λυγχνίαν;

22. Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν (πρᾶγμα τύπου) κεκρυμμένον, ὥστε νὰ μὴ φανερωθῆ· μήτε γίνεται (πρᾶγμα τύπου) μυστικόν, ὥστε νὰ μὴ γένηται φανερόν·

23. Καὶ ὅποιος ἔχει ὠτία, ὥστε νὰ ἀκούῃ, (ἐκεῖνος) ἅς ἀκούῃ.

24. Μετὰ τοῦτο εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐννοήσατε ὅ, τι ἀκούετε· μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε, θελεῖ σᾶς μετρηθῆ; καὶ μάλιστα καὶ προσθήκη θελεῖ γένηται εἰς σᾶς, οἱ ὅποιοι ἀκούετε·

25. Καθότι ὅποιος ἔχει, εἰς αὐτὸν θελεῖ δοθῆ· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἂν ἔχη τι, καὶ ἐκεῖνο θελεῖ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτόν.

26. Πάλιν εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι παρομοία, καθὼς ἀνίσως ὁ ἄνθρωπος σπειρῆ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.

27. Καὶ ἔπειτα τὴν νύκτα κοιμᾶται, καὶ τὴν ἡμέραν σηκώνεται, καὶ τὸ σπέρμα φυτρώνει καὶ ἀξάνει, καθὼς δὲν ἐννοεῖ αὐτός.

28. Καθότι ἡ γῆ μόνη γεννᾷ, πρῶτον χόρτον, ἕστερον στάχυ, καὶ ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὸ στάχυ (γεννᾷ) τέλειον τὸ σιτάριον.

29. Καὶ ὅταν μεστῶσῃ ὁ καρπὸς, ἀμέσως (ὁ γεωργὸς) στέλλει τὸ δρέπανον, ἐπειδὴ ἐφθασεν ὁ θερισμός.

30. Ἐλεγεν (ἐπομένως)· Μὲ ποῖον πρᾶγμα νὰ παρομοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ ποῖαν παραβολὴν νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31. Αὐτὴ εἶναι παρομοία μὲ κόκκον σιτάπεως, ὁ ὅποῖος ὅταν σπαρῆ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλα

τὰ σπέρματα, τὰ ὅποια (σπείρονται) εἰς τὴν γῆν.

32. Ἀφ' οὗ ὅμως σπαρῆ, ἀξάνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λάχανα, καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνανται καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ αἼερος νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν σκιάν του.

33. Καὶ μὲ τοιούτας πολλὰς παραβολὰς ἐκῆρυττεν εἰς αὐτούς τὸν λόγον, καθ' ὅσον αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ καταλαμβάνωσι.

34. Καὶ χωρὶς παραβολῆν δὲν ὠμίλει εἰς αὐτούς· ὅμως κατ' ἰδίαν ἐξήγει ὅλας (τὰς παραβολὰς) εἰς τοὺς μαθητάς του.

35. Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀφ' οὗ ἐνέκτωσεν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄς περάσωμεν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος.

36. Καὶ (οἱ μαθηταί) ἀφῆκν τὸ πλῆθος, καὶ ἐπήραν (τὸν Ἰησοῦν) καθὼς εὐρέθη εἰς τὸ πλοιάριον· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα πλοιάρια συνάμα.

37. Καὶ αἴφνης συνέβη ἀνεμοζάλη μεγάλη· καὶ τὰ κύματα κατεπάτου τὸ πλοῖον, ὥστε σχεδὸν ἐγεμίζετο (ἀπὸ νερά).

38. Καὶ αὐτὸς ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκεφάλαιον εἰς τὴν πρύμνην· καὶ τὸν ἐξύπνησαν, καὶ τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, δὲν σοὶ μέλει (τάχα), ἐν ᾧ κινδυνεύομεν;

39. Καὶ ἐκεῖνος ἀφ' οὗ ἐξύπνησεν, ἔδωκε προσταγὴν σφοδρὰν εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, γαλιηνάσον. Καὶ ἀμέσως ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί εἴθε τόσον θεοί; διατί δὲν ἔχετε πίστιν;

41. Καὶ ἐκεῖνοι ἐφοβήθησαν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἔλεγον μεταξύ των· Ὅποιος (ἄνθρωπος) εἶναι αὐτός; κα-

θάτι καὶ ὁ ἄνεμος, καὶ ἡ Θάλασσα τῷ ὑποκχοῦνται.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ἦλθον δὲ εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς Θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2. Καὶ ἐν αὐτῷ (ὁ Ἰησοῦς) ἐξέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον, εὐθύς τῷ ὑπήντησεν ἀνωρωπός (τις ἐξεληθὼν) ἀπὸ τὰ μνήματα, (ὁ ὁποῖος εἶχε) πνεῦμα ἀκάθαρτον.

3. Καὶ κατῴκει εἰς τὰ μνήματα, καὶ μήτε μὲ ἀλύσεις ἐδύνατό τις νὰ τὸν δέσῃ.

4. Καθότι πολλάκις ἐδέθη μὲ ποδάγρας καὶ μὲ ἀλύσεις, καὶ ἔκοπτε καὶ τὰς ἀλύσεις, καὶ συνέτριβε τὰς ποδάγρας· καὶ κἀνὲς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν καταδαμάσῃ.

5. Καὶ πάντοτε νύκτα καὶ ἡμέραν ἐφώναζεν εἰς τὰ βουναὶ καὶ εἰς τὰ μνήματα, καὶ κατέκοπτε τὸ σῶμά του μὲ πέτρας.

6. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρῶν, ἔτρεξε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7. Καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Τί (συνέβη) μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν Θεόν, νὰ μὴ μὲ βασανίσῃς.

8. Καθότι ὁ Ἰησοῦς, τῷ ἔλεγε· Πνεῦμα ἀκάθαρτον, φύγε ἀπὸ τὸν ἀνωρωπον·

9. Καὶ τὸ ἠρώτησε· Πῶς ὀνομάζεσαι; Καὶ ἐκεῖνο ἀπεκρίθη· (Ὀνομάζομαι) Δεγεών διότι πολλὰ (πνεύματα) εἶμαθα.

10. Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν πολλὰ, νὰ μὴ τὰ ἀποδιώξῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11. Ἐβόσκειτο δὲ ἐκεί πλοῖον εἰς τὰ βουναὶ ἐν ἀρκετὸν πλῆθος χοίρων.

12. Καὶ τὸν παρεκάλουν ὅλοι οἱ

δαίμονες, λέγοντες· Στείλαι μας εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ ἐμβώμεν εἰς αὐτούς. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδωκεν εἰς αὐτούς εὐθύς τὴν ἄδειαν.

13. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφυγον τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμβήκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὅλον τὸ πλῆθος (τῶν χοίρων) μὲ ὄρμην ἔσπεσεν ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν Θαλάσσαν, [ἦσαν δὲ σχεδὸν δύο χιλιάδες,] καὶ ἐπνίγησαν εἰς τὴν Θαλάσσαν.

14. Οἱ δὲ βοσκοὶ τῶν χοίρων ἔφυγον, καὶ ἐφανέρωσαν (τὰ γενόμενα) εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια.

15. Καὶ ἦλθόν (τινες) ἔξω διὰ νὰ μάθωσι τί συνέβη· Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶδον τὸν δαίμονιζόμενον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμονίων, ὅτι ἐκάθητο ἐνδεδυμένος καὶ σώφρων· καὶ ἐφροβήθησαν.

16. Καὶ ὅσοι εἶδον τοῦτο ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτούς ὅ, τι ἠκολούθησεν εἰς τὸν δαίμονιζόμενον, καὶ διὰ τοὺς χοίρους.

17. Τότε (ὅλοι) ἤρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν.

18. Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὸ πλοῖον, τὸν παρεκάλει ὁ δαίμονιζόμενος, νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς συνάμα.

19. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως δὲν τὸν ἀφῆκεν, ἀλλὰ τῷ εἶπεν· Ὑπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς σου, καὶ φανερώσον εἰς αὐτούς, ὅσα σοὶ ἔκμην ὁ Κύριος, καὶ σὲ ἠλέησε.

20. Καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν, ὅσα τῷ ἔκαμην ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.

21. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπέερασε μὲ τὸ πλοῖον εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος, συνήθροίσθη εἰς αὐτὸν πάλιν πολλὸ πλῆθος· καὶ αὐτὸς ἦστατο εἰς τὸ παραθλάσιον.

22. Καὶ τότε ἦλθεν εἰς ἀρχισυνάγωγος, ὀνομαζόμενος Ἰάειρος· καὶ κληθεὶς τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του.

23. Καὶ τὸν παρεκάλει πολλὰ, λέγων· Ὁ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοιπὸν· σὲ παρακαλῶ νὰ ἔλθῃς νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτὸν εἰς αὐτὸ, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ ἤθελε ζῆσθαι.

24. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ὑπέστη ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἠκολούθηε εἰς αὐτὸν καὶ πολλὸν πλῆθος, ὥστε καὶ τὸν ἐστενοχωροῦν.

25. Καὶ μία γυνὴ, ἣ ὁποία ἔπασχεν ἀπὸ αἰμορροαγίαν δώδεκα χρόνους,

26. Καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, καὶ ἐξώδευσεν ὅλα τὰ (πράγματά) της, καὶ τίποτε δὲν ὠφελήθη, ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὸ χειρότερον κατήνησεν·

27. Ἀφ' οὗ ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος, καὶ ἔπιασε τὸ φέρεμά του.

28. Καθότι· ἔλεγεν· Ὅτι ἂν μόνον πιάσω τὸ φέρεμά του, θάβω ἰατρευθῆ.

29. Καὶ ἀμέσως ἐξηράνθη ἡ ῥοις τοῦ σφύματος της· καὶ ἠρθάνθη εἰς τὸ σῶμά της, ὅτι· ἰατρευθῆ ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν της.

30. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ ἐνόησεν εὐθὺς μέσα εἰς τὸν ἑαυτὸν του τὴν δύναμιν, ἣ ὁποία ἐξέβη ἀπὸ αὐτοῦ, ἐστράφη εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· Ποῖος ἐπίασε τὰ φορέματά μου;

31. Καὶ οἱ μαθηταὶ του τῷ εἶπον· Βλέπεις ὅτι τὸ πλῆθος σὲ καταστενοχωρεῖ, καὶ λέγεις· Ποῖος μὲ ἐπίασεν;

32. (Ἐκεῖνος) ὁμως ἐβλεπεν εἰς ὅλα τὰ μέρη, διὰ νὰ ἴδῃ ἐκεῖνην, ἣ ὁποία ἔκαμε τοῦτο.

33. Ἡ δὲ γυνὴ, ἐπειδὴ ἐνόησεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησεν εἰς αὐτὴν, ἦλθε μὲ φόβον καὶ τρόμον, καὶ

ἔπεσεν ἐμπρὸς εἰς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34. Καὶ αὐτὸς τῇ εἶπε· Θυγάτερ, ἡ πίστις σου σὲ ἠλευθέρωσεν· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ μένε ὑγιῆς ἀπὸ τὴν ἀσθένειάν σου.

35. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ὠμίλει ἀκόμη, ἦλθόν (τινες) ἀπὸ (τὴν οἰκίαν) τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ εἶπον· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· διατί· βάλλεις εἰς κόπον πλέον τὸν διδάσκαλον;

36. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτὸν τὸν λόγον ὅτε ἐλέγετο, εὐθὺς εἶπεν εἰς τὸν ἀρχισυνάγωγον· Μὴ φοβεῖσαι, μόνον πίστευε.

37. Καὶ δὲν ἀφῆκε κἀνεὶα νὰ τῷ ἀκολουθήσῃ, εἰ μὴ τὸν Πέτρον, καὶ Ἰακώβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38. Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ εἶδε πολλὴν ταραχὴν (ἀνθρώπων), οἱ ὁποῖοι ἔκλαιον, καὶ ἠγάλλαντο πολλὰ.

39. Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκε μέσα, εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί ταράττεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

40. Καὶ ἐκεῖνο· τὸν περιέπαιζον· Καὶ αὐτὸς, ἀφ' οὗ ἐδίδωξε τοὺς ἄλλους, ἔπαρε τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ ἐμβῆκεν (εἰς τὸ οἶκημα), ὅπου ἐκείτετο τὸ παιδίον.

41. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα τὸ παιδίον, τῷ εἶπε· Ταλιθὰ κοῦμι· τὸ ὁποῖον ἐξηγοῦμενον σημαίνει· Κοράσιον, σο! λέγω, σηκώθητι.

42. Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· καθότι ἦτον δώδεκα χρόνων· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν μὲ μεγάλην ἐκστασιν.

43. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς σφοδρῶς, ὥστε νὰ μὴ μάθῃ τις αὐτό· καὶ ἐπαύσατο νὰ τῷ δώσωσι νὰ ἀφῆ.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἔφυγεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατριδα του· καὶ τῶ ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του.

2. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκη εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντές (τον) ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Πόθεν (ἐδόθησαν) εἰς αὐτὸν αὐτὰ, καὶ ὅποια (εἶναι) ἡ σοφία, ἡ ὅποια ἐδόθη εἰς αὐτόν! καθότι ἐνεργοῦνται διὰ τῶν χειρῶν του καὶ τοιαῦτα θαύματα!

3. Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, καὶ τοῦ Ἰωσή, καὶ τοῦ Ἰούδα, καὶ τοῦ Σίμωνος; αἱ ἀδελφαὶ του δὲν εἶναι ἐδῶ με ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο δι' αὐτόν.

4. Ἐλεγε δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι κἀνεὶς προφήτης δὲν εἶναι ἀτιμωτός, εἰ μὴ εἰς τὴν πατριδα του, καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν του, καὶ μέσα εἰς τὴν οἰκίαν του.

5. Καὶ (διὰ τοῦτο) δὲν ἐδύνατο νὰ κάμῃ ἐκεῖ κἀνὲν θαῦμα, παρὰ μόνον ἔβαλε τὰς χεῖράς (του) ἐπάνω εἰς ὀλίγους ἀρρώστους, καὶ (τοὺς) ἰάτρευσε.

6. Καὶ ᾤτον εἰς ἀπορίαν διὰ τὴν ἀπιστίαν των· Καὶ περιήρχετο τὰ πέρας χωρία, καὶ ἐδίδασκε.

7. Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα (μαθητάς του), καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ ἀπὸ δύο δύο· καὶ ἔδωκεν ἕξουσίαν εἰς αὐτοὺς (ἐναντίον) τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.

8. Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, νὰ μὴ βαστάζωσιν εἰς τὸν δρόμον, μήτε δισάκιον, μήτε ψωμίον, μήτε χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην, εἰ μὴ μόνον ῥάβδον·

9. Καὶ νὰ φορῶσι μόνον σανδάλια εἰς τοὺς πόδας· καὶ νὰ μὴ φορῶσι δύο φορέματα.

10. Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Εἰς

ὅποιαν οἰκίαν ἤθελετε ἔμβη, εἰς ἐκείνην μένετε, ἕως οὗ νὰ φύγητε ἀπὸ ἐκεῖ.

11. Καὶ ὅσοι δὲν ἤθελον σᾶς δεχθῆ μήτε ἤθελον σᾶς ἀκούσῃ, ὅταν φεύγητε ἀπὸ ἐκεῖ, τινάζατε καὶ τὴν σκόνιν, ἡ ὅποια εἶναι ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας σας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως (οἱ κάτοικοι) τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων θέλουσι κολασθῆ ὀλιγώτερον, (ἀπὸ τοὺς κατοίκους) ἐκείνης τῆς πόλεως.

12. Καὶ (οἱ μαθηταὶ) ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν ἐκρήρυττον διὰ νὰ μετανοήσωσι·

13. Καὶ ἀπεδίωκον πολλὰ δαιμόνια· καὶ ἤλειπον πολλοὺς ἀσθενεῖς με ἔλαιον, καὶ τοὺς ἰάτρευον.

14. Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἔμαθεν ἐξ ἀκοῆς (περὶ τοῦ Ἰησοῦ), [καθότι τὸ ὄνομά του ἐγένετο φανερόν], καὶ ἔλεγεν· Ὅτι ὁ βαπτιστῆς Ἰωάννης ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροῦς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσι με τὸ μέσον του.

15. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι εἶναι ὁ Ἠλίας. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι εἶναι προφήτης, ἡ ὡς εἰς ἀπὸ τοὺς προφήτας.

16. Ὁ Ἡρώδης ὁμως ἀφ' οὗ ἤκουσεν (αὐτὰ), εἶπεν· Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῦτον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

17. Καθότι ὁ Ἡρώδης ἔστειλε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδεσεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιδᾶδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλίππου, διότι (αὐτὸς) τὴν ἔλαβε γυναῖκά (του).

18. Καθότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν εἰς τὸν Ἡρώδην· Δὲν σοὶ εἶναι συγχεωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19. Καὶ (διὰ τοῦτο) ἡ Ἡρωδιδᾶς

τὸν ἐμίσει, καὶ ἤθελε νὰ τὸν θανατώ-
σῃ· πλὴν δὲν ἐδύνατο.

20. Καθότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, ἔπειδὴ τὸν ἤξευρεν, (ὅτι ἦτον) ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἅγιος· καὶ τὸν ἐφύλαττεν εὐλαβῶς· καὶ ὅτε τὸν ἤκουεν, ἔπαρτατε πολλὰς (συμβουλὰς του) καὶ μὲ εὐχαρίστησίν του τὸν ἤκουε.

21. Καὶ ἔπειδὴ ἦλθεν ἡμέρα ἀρμο-
διά, κατὰ τὴν ἑσπέραν ὁ Ἡρώδης διὰ τὰ γενέθλιά του ἔκαμνε δεῖπνον εἰς ὄλους τοὺς μεγιστᾶνας, καὶ χιλιάρχους του, καὶ εἰς τοὺς πρῶτους τῆς Γαλι-
λαίας·

22. Καὶ ἔπειδὴ ἐμβῆκε καὶ ἡ θυγά-
τηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχό-
ρευσε, καὶ ἤρσεν εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ εἰς τοὺς συντραπεζίτας (του), ὁ βα-
σιλεὺς εἶπεν εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησον ἀπὸ ἐμέ ὅ, τι θέλεις, καὶ θέλω σοὶ (τὸ) δῶσθαι.

23. Καὶ ἔκμην ὄρκον εἰς αὐτήν· Ὅτι θέλω σοὶ δῶσθαι ὅ, τι ἤθελες μὲ ζητήσῃ, ἕως τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας μου.

24. Αὐτὴ δὲ ἦλθεν ἔξω, καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της· Τί νὰ ζητήσω; Καὶ ἐκέλευ τῇ εἶπε· (Ζήτησον) τὴν κεφαλὴν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

25. Καὶ εὐθὺς ἐμβῆκε μὲ σπουδὴν εἰς τὸν βασιλεῖα, καὶ (τὴν) ἐζήτησε, καὶ εἶπε· Θέλω νὰ μοὶ δώσης αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπάνω εἰς πινάκιον τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26. Καὶ ὁ βασιλεὺς, μὲ ὄλον τὸ ὅτι ἐλυτῶθη μεγάλως, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀθετήσῃ, ἐξ αἰτίας τῶν ὄρκων, καὶ ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι ἐκάθητο ὁμοῦ εἰς τὴν τράπεζαν.

27. (Ὁθεν) καὶ ἔστειλεν εὐθὺς δῆ-
μιον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφα-
λὴ αὐτοῦ (τοῦ Ἰωάννου).

28. Καὶ ἐκεῖνος ὑπέηγε, καὶ τὸν

ἀπεκεφάλισεν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν του ἐπάνω εἰς πι-
νάκιον, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μη-
τέρᾳ του.

29. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ (τοῦ Ἰω-
άννου) ἀφ' οὗ ἔμαθον (τοῦτο), ἦλθον καὶ ἐπῆραν τὸ νεκρὸν σῶμά του, καὶ τὸ ἔβαλον εἰς τὸ μνήμα.

30. Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τῷ ἐφανέρωσαν ὅλα, καὶ ὅσα ἔπραξαν, καὶ ὅσα ἐδίδα-
ξαν.

31. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε σεῖς κατ' ἴδιαν εἰς ἔρημον τόπων, καὶ ἀναπαύθητε ὀλίγον· Κα-
θότι ὅσοι ἤρχοντο καὶ ὑπάγαινον ἦσαν πολλοί· καὶ δὲν εὗρισκον καιρὸν μῆτε νὰ φάγωσιν.

32. Ὑπέηγον (λοιπὸν) μὲ τὸ πλοῖον κατ' ἴδιαν εἰς ἔρημον τόπων.

33. Τὰ πλήθη ἄμως τοὺς εἶδον ὅτι ἀνεχώρουν, καὶ πολλοὶ (τὸ) ἐνόησαν· καὶ πεζοὶ ἔτρεξαν ὅλοι ὁμοῦ ἐκεῖ ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις, καὶ πρὸ ἐκεῖνων αὐ-
τοὶ ἐφθασαν, καὶ συνθηροῖσθησαν εἰς αὐτόν.

34. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξέβη ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺ πλῆθος (ἀνθρώπων), καὶ ἐσπλαγγίσθη δι' αὐτούς· καθότι ἦσαν ὡς πρόβητα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι βοσκόν· καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλὰ.

35. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρσεν πολλὴ ὥρα, οἱ μαθηταὶ του ἐπλησίασαν εἰς αὐτόν, καὶ εἶπον· Ὁ τόπος εἶναι ἔρη-
μος, καὶ ὥρα πολλὴ πλέον (ἐπέρασε)·

36. Ἀπόλυσάι τους, διὰ νὰ ὑπά-
γωσιν εἰς τὰ πέριξ ὑποστατικὰ καὶ χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι ψωμῖα διὰ τὸν ἑαυτὸν των· ἔπειδὴ καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν.

37. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἀπεκριθὴ καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δότε εἰς αὐτοὺς σεῖς

νὰ φάγωσι. Καὶ (ἐκεῖνοι) τῷ εἶπον· (Θέλεις) νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς νὰ ἀγοράσωμεν μὲ διακόσια θηρία ψωμῖα, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι;

38. Καὶ αὐτὸς εἶπε· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον, (τῷ) εἶπον· (Ἔχομεν) πέντε (ψωμῖα), καὶ δύο ὀψάρια.

39. Τότε ἐπρόσταξεν εἰς αὐτοὺς νὰ καθήσωσι τὰ πλήθη, τραπέζια τραπέζια, ἐπάνω εἰς τὸ χλωρὸν χορτᾶριον.

40. Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρασιαί, ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἀπὸ πενήκοντα.

41. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἔλαβε τὰ πέντε ψωμῖα, καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε τὰ ψωμῖα, καὶ (τὰ) ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν εἰς αὐτούς· καὶ διέμοιρασαν εἰς ὅλους καὶ τὰ δύο ὀψάρια.

42. Καὶ ἔρχον ὄλοι, καὶ ἐχόρτασαν.

43. Καὶ ἐσῆκωσαν δώδεκα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια (τῶν ψωμῶν) καὶ ὀψαρίων.

44. Ὅσοι δὲ ἔρχον τὰ ψωμῖα, ἦσαν ἄνδρες σχεδὸν πέ. τε χιλιάδες.

45. Καὶ ἀμέσως ἐβίασε τοὺς μαθητάς του νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι πρότερον εἰς τὸ ἀντικρὸν μέρος εἰς τὴν Βηθσαϊδᾶ, ἕως οὗ νὰ ἐξαποστείλῃ τὸ πλῆθος.

40. Καὶ ἀφ' οὗ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἄδειαν νὰ φύγωσιν, ἀνέβη εἰς τὸ βουνὸν διὰ νὰ προσευχηθῇ.

47. Καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, τὸ πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσην τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπάνω εἰς τὴν ξηράν.

48. Καὶ τοὺς εἶδεν ὅτι ἐβασκνίζοντο ἐν ᾧ ἔπλεον μὲ τὰ κωπῖα· καθότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος εἰς αὐτούς, καὶ περὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς

νυκτὸς ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς ἀφήσῃ καὶ νὰ περάσῃ.

49. Πλὴν ἐκεῖνοι, ἐπειδὴ τὸν εἶδον, ὅτι περιεπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώνησαν.

50. Καθότι ὄλοι τὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ ἐκεῖνος ἀμέσως ὠμίλησε μὲ αὐτοὺς, καὶ εἶπεν· Ἔχετε θάρρος, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51. Καὶ ἀνέβη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη περισσότερον ἠσπόρουν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἐθαύμαζον.

52. Διότι δὲν (τὸν) ἐνόησαν ἀπὸ (τὸ θαῦμα) τῶν ψωμῶν· ἐπειδὴ ἡ καρδία των ἦτον ἀκόμη τετυφλωμένη.

53. Ἀφ' οὗ δὲ διεπέρασαν (τὴν λίμνην) ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ· καὶ ἐκεῖ ἄραξαν.

54. Καὶ ἀφ' οὗ αὐτοὶ ἐξέβησαν ἀπὸ τὸ πλοῖον, εὐθὺς τὸν ἐγνώρισαν (ὄλοι),

55. Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περὶχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ φέρωσι τοὺς ἀσθενεῖς ἐπάνω εἰς κραββάτια, εἰς ὅποιον μέρος ἐμάθονον ὅτι εἶναι ἐκεῖ.

56. Καὶ εἰς ὅποιον πόλιν, ἢ χωρὸν, ἢ χωριὸν ἔμβαινον, (οἱ ἄνθρωποι) ἔβαλλον τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ὥστε νὰ πιᾶσασθε μόνον τοῦλάχιστον τὸ ἄκρον τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι τὸν ἐπίανον εὐθὺς ἰατροῦντο.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Καὶ συνηθροίσθησαν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα·

2. Καὶ ἐπειδὴ εἶδον μερικοὺς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἔτρωγον μὲ ἄκα-

θάρτους χεῖρας, δηλαδή ἀνίστους, (τούς) ἐμέμφθησαν.

5. Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἀνίσως δὲν πλύσωσι τὰς χεῖράς των μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, δὲν τρώγουσιν, ἐπειδὴ φυλάττουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων.

4. Καὶ (ὅταν ἐπίστρέψωσιν) ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, ἀνίσως δὲν νιφθῶσι, δὲν τρώγουσι· καὶ πολλὰ ἄλλα (ἔθιμα) εἶναι, τὰ ὅποια ἐκ παραδόσεως ἔλαβον διὰ νὰ φυλάττωσι, (δηλαδή) πλύσεις ποτηρίων καὶ τῶν σκαλιστῶν, καὶ τῶν χαλκίνων, καὶ τῶν χρυββατιῶν (τοῦ ὕψου).

5. Ὑστερον τὸν ἠρώτησαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διατί οἱ μαθηταί σου δὲν ἐξακολουθοῦσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ τρώγουσι τὸ ψωμίον μὲ ἀπλύτους χεῖρας.

6. Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Καλὰ προεφήτευσεν διὰ σὰς τοὺς ὑποκριτὰς ὁ Ἡσαΐας· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Αὐτὸς ὁ λαὸς μὲ τιμᾶ μὲ τὰ χεῖλη, ἡ ψυχὴ του ὅμως εἶναι πολλὰ ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ ἐμέ.

7. Καὶ ματαίως μὲ σέβονται, καθότι διδάσκουσι διδασκαλίαις, (αἱ ὅποια εἶναι) παραγγελίαι ἀνθρώπων.

8. Καθότι ἀφήκατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάττετε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, (δηλαδή) τοὺς κηθαρισμοὺς τῶν σκαλιστῶν πραγμάτων, καὶ τῶν ποτηρίων· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια πράττετε.

9. Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Καλὰ παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξῃτε τὴν ἰδίαν σας παράδοσιν.

10. Καθότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν (οὕτω)· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὅποιος κηκολογήσῃ τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του, ἐκείνος ἄς θανατῶνηται.

11. Σεῖς ὅμως λέγετε· Ὅτι δύναται ἄνθρωπος νὰ εἴπῃ εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του· (Ἡ βοήθεια) κατὰ τὴν ὅποιαν ἤθελες ὠφελήθῃς ἀπὸ ἐμέ, εἶναι Κορβαῖν, δηλαδή, δῶρον (τοῦ Θεοῦ)·

12. Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε τελείως νὰ κάμῃ κάμμιαν (βοήθειαν) εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του.

13. Καὶ ἀκυροῦτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν παράδοσιν, τὴν ὅποιαν παρεδώκατε· καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμοια πολλὰ πράττετε.

14. Καὶ ἐφώνησεν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ τῷ εἶπεν· Ἀκούετε μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνετε.

15. Ὅποιον πράγμα ἐμβαίνει ἔξωθεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο δὲν δύναιται νὰ τὸν μολύνη· ἀλλ' ὅσα ἐμβαίνουσιν ἀπὸ αὐτὸν, ἐκεῖνα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16. Καὶ ὅποιος ἔχει ὠτία διὰ νὰ ἀκούῃ, (ἐκεῖνος) ἄς ἀκούῃ.

17. Καὶ ἀφ' οὗ (ἀφήκε) τὸ πλῆθος, καὶ ἐβῆκεν εἰς (μίαν) οἰκίαν, τὸν ἠρώτων οἱ μαθηταί του δι' αὐτὴν τὴν παραβολὴν.

18. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Τόσον ἀσύνετοι εἴσθε καὶ σεῖς; δὲν ἐνοεῖτε, ὅτι ὅποιον πρᾶγμα ἐμβαίνει ἔξωθεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν δύναται νὰ τὸν μολύνη;

19. Καθότι δὲν ἐμβαίνει εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ ἐκβαίνει ἀπὸ τὸν ἀφεδρωῶνα, καὶ καθαρῖζει ὅλα τὰ βρώματα.

20. Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ὅποιον πρᾶγμα ἐκβαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21. Διότι ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκβαίνουσι κακαὶ λογισμοί, μοιχεῖαι, παρνεῖαι, φόνοι,

22. Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι,

δόλος, ἀσελγεια, κακὰ βλέμματα, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀνοησία.

23. Ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ ἐκβαίνουσι ἐσωθεν, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24. (Ἐσπερον) ἐσηκώθη ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἐμβήκεν εἰς μίαν οἰκίαν, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ κανεὶς· πλὴν δὲν ἐδυνήθη νὰ κρυφθῇ.

25. Καθότι μία γυνή, τῆς ὁποίας τὸ θυγάτριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καθὼς ἔμαθε δι' αὐτὸν, ἦλθε καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του,

26. [Ἦτον δὲ αὐτὴ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, καὶ Συροφοίνισσα κατὰ τὸ γένος,] καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἀποδιώξῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆν θυγατέρα της.

27. Ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· Ἄφησσι πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ παιδιὰ· διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸ ψωμίον τῶν παιδίων, καὶ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὰ κυνάρια.

28. Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ (λέγεις), Κύριε· ὅμως καὶ τὰ κυνάρια τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψιχία τῶν παιδίων ὑποκάτω εἰς τὴν τράπεζαν.

29. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τῇ εἶπε· Διὰ αὐτὸν τὸν λόγον (σου) ὕπαγε· καὶ τὸ δαιμόνιον ἔφυγεν ἀπὸ τῆν θυγατέρα σου.

30. Καὶ ἐκείνη ὑπέστη εἰς τὴν οἰκίαν της, καὶ εἶδεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἔφυγεν ἀπὸ τῆν θυγατέρα της, καὶ ὅτι ἐκείνη ἐκέτετο ἐπ' αὐτὴν εἰς τὸ στρώμα.

31. Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθε πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, μεταξὺ τῶν συνόρων τῆς Δεκαπόλεως.

32. Καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα κωφὸν, ὁ ὁποῖος μόλις ἐσπρόφερε λέξεις· καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ βάλῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρά (του).

33. Καὶ ἂψ ὃν τὸν ἔφερε μακρὰν ἀπὸ τὸ πλῆθος κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ ὠτία του· καὶ ἂψ ὃν ἔπτυσεν, ἐπίασε τὴν γλῶσσάν του.

34. Καὶ ἐνητένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀνεστέναξε, καὶ τῷ εἶπεν· Ἐφφαθά, δηλαδὴ, Ἀνοίχθητι.

35. Καὶ εὐθὺς ἠνοίχθησαν τὰ ὦτά του· καὶ ὁ δεσμός τῆς γλώσσης του ἐλύθη, καὶ ὠμίλει καθαρά.

36. Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ μὴν εἰπωσιν εἰς τινὰ τίποτε· ὅσον ὅμως αὐτὸς τοὺς ἐπρόσταξε, τόσον περισσότερον (ἐκεῖνοι) ἐκήρυττον.

37. Καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Καλῶς ἔπραξεν ὅλα· (ὥστε) καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς βωβοὺς νὰ ὀμιλῶσι.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Ἐπειδὴ δὲ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἦτον συνιθροισμένοι ἄπειρον πλῆθος, καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσιν, ὁ Ἰησοῦς προσεκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·

2. Σπλαγχνίζομαι τὸ πλῆθος· καθότι τρεῖς ἡμέρας μέχρι τούτου προσμένουσιν ἐδῶ δι' ἐμὲ, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι.

3. Καὶ ἀνίσως τοὺς στείλω (νὰ ὑπάγωσιν) εἰς τὰς οἰκίας των νησιῶν, θέλουσιν ἀποκάμῃ εἰς τὸν δρόμον· καθότι καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτῶν ἦλθον ἀπὸ μακρὰν.

4. Οἱ δὲ μαθηταὶ του τῷ ἀπεκρίθησαν· Καὶ πῶς θέλει δυνήθῃ τις νὰ τοὺς χορτάσῃ ἀπὸ ψωμιά ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἠρώτησε· Πόσα ψωμιά ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἐπτά.

6. Τότε διώρισε τὸ πλῆθος νὰ καθίσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἂψ ὃν ἔπηρε τὰ ἑπτὰ ψωμιά, εὐχαρίστησε

καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του διὰ νὰ τὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους· καὶ ἐκεῖνοι τὰ ἔβαλον.

7. Εἶχον δὲ καὶ ὀλίγα ὀψάρια· καὶ ἀφ' οὗ (τὰ) ἐλόγησεν, εἶπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτὰ (ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους).

8. Καὶ ἔφαγον ὄλοι, καὶ ἐχόρτασαν· καὶ ἐσήκωσαν ἑπτὰ σπυρίδας (γεμάτας) ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῶν κλασμάτων.

9. Ὅσοι δὲ ἔφαγον, ἦσαν σχεδὸν τέσσαρες χιλιάδες. (Ἔσπερον) τοὺς ἔστειλε νὰ ὑπάγωσιν.

10. Ἀμέσως δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον ὁμοῦ μετὰ τοὺς μαθητάς του, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλαμανουθά.

11. Καὶ ἐξέβησαν οἱ Φαρισσαῖοι, καὶ ἤρχισαν νὰ φιλονεικῶσι μετὰ αὐτὸν, ἐπειδὴ ἐζήτουν νὰ δεξῆ εἰς αὐτοὺς κἀνὲν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, (ἐπὶ σκοπῶ τοῦ) νὰ τὸν πειράξωσι.

12. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεστέναξεν ἐκ ψυχῆς, εἶπε· Τί σημεῖον ζητεῖ ἡ γενεὰ αὕτη; κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν δελεῖ δοθῆ εἰς αὐτὴν τὴν γενεάν σημεῖον.

13. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρασεν εἰς τὸ ἀντικρὸν μέρος.

14. Καὶ (οἱ μαθηταί του) ἐλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμιά, καὶ δὲν εἶχον εἰς τὸ πλοῖον μετ' ἐκυτῶν, εἰ μὴ ἓν ψωμίον.

15. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, καὶ ἔλεγε· Βλέπετε, καὶ τροπέχετε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισσαίων καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16. Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντο, καὶ ἔλεγον μεταξὺ των· (Λέγει τοῦτο) διότι ἡμεῖς ψωμιά δὲν ἔχομεν.

17. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ τὸ ἐνόη-

σεν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί συλλογίζεσθε, πῶς δὲν ἔχετε ψωμιά; ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, μήτε καταλαμβάνετε; ἀκόμη ἔχετε τὴν καρδίαν σας τυφλήν;

18. Ἐν ᾧ ἔχετε ὄμματα, δὲν βλέπετε; καὶ ἐν ᾧ ἔχετε ὠτία, δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμεῖσθε;

19. Πόσα κομμάτια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐσήκωσατε, ὅτε ἔκοψα (καὶ διεμέρισα) τὰ πέντε ψωμιά εἰς τὰς πέντε χιλιάδας (ἀνθρώπων); Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Δώδεκα.

20. Καὶ πόσας σπυρίδας γεμάτας ἀπὸ κομμάτια ἐσήκωσατε, ὅτε (διεμέρισα) τὰ ἑπτὰ ψωμιά εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας (ἀνθρώπων); Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ἐπτὰ.

21. Λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτούς· Πῶς δὲν ἐννοεῖτε;

22. Καὶ (μετὰ τοῦτο) ἦλθεν εἰς τὴν Βηθσαϊδᾶ· καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα τυφλόν, καὶ τὸν παρεκάλουν διὰ νὰ τὸν πιάσῃ.

23. Καὶ ἐκεῖνος ἐπιάσει τὸν τυφλόν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὸν ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὸ χωρίον· καὶ ἀφ' οὗ ἔστυσεν εἰς τὰ ὄμματα του, ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὰς χεῖράς του, καὶ τὸν ἤρώτα ἂν βλέπῃ κἀνὲν (πρῶγμα).

24. Καὶ ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ ἠνοιξε τὰ ὄμματα του, εἶπε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα περιπατοῦσιν.

25. Ἔσπερον πάλιν ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ (τοῦ τυφλοῦ) καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἀναβλέψῃ· καὶ ἱατρεύθη, καὶ ἔβλεπεν ὄλους (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ ἀπὸ κρᾶν καθαρὰ.

26. Καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ τῷ εἶπε· Μὴν ἐμβῆς εἰς τὸ χωρίον, καὶ μὴν εἴπῃς (τίσῃς) εἰς κἀνένα μέσα εἰς τὸ χωρίον.

27. Ἦλθε δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθη-

ταί του ἔξω εἰς τὰ χωρία τῆς Καισαρείας, τῆς (λεγομένης) τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὸν δρόμον ἠρώτα τοὺς μαθητάς του, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ποῖος λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγώ;

28. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· (Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι εἶσαι) Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· ἄλλοι, (ὅτι εἶσαι) ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι (ὅτι εἶσαι) εἰς ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

29. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ ποῖος λέγετε ὅτι εἶμαι; (Τότε) ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ τῷ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.

30. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπρόσταξεν σφοδρῶς, νὰ μὴ λέγωσιν εἰς τινα, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός·

31. Καὶ ἤρchiσε νὰ διδάσκη τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστῆθῃ.

32. Καὶ ἔλεγε φανερὰ αὐτὸν τὸν λόγον· Τότε ὁ Πέτρος τὸν ἔφερε κατ' ἰδίαν, καὶ ἤρchiσε νὰ τὸν ἐπισηλήτη.

33. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀφ' οὗ ἐγύρισε, καὶ εἶδε τοὺς μαθητάς του, ἐπέπληξε τὸν Πέτρον, καὶ εἶπεν· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· καθότι δὲν φρονεῖς (ὅσα φρονεῖ) ὁ Θεός, ἀλλ' (ὅσα φρονοῦσιν) οἱ ἄνθρωποι.

34. Ἐπειτα προσεκάλεσεν ὅλον τὸ πλῆθος ὁμοῦ καὶ τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ κατόπιν μου, ἅς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του, καὶ ἅς μοὶ ἀκολουθήσῃ.

35. Καθότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, (ἐκεῖνος) θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωὴν του διὰ ἐμὲ καὶ τὸ εὐαγγέλιον, (ἐκεῖνος) θέλει τὴν σώσει.

36. Διότι τί θέλει ὠφελήσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἀνίσως κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του;

37. Καὶ (ἐὰν τὴν χάσῃ) τί δύναται νὰ δώσει διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ψυχὴν του;

38. Διότι ὅποιος ἤθελεν ἀποστραφῆ καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς λόγους μου, μεταξὺ αὐτῆς τῆς γενεᾶς τῆς μοιχαλίδος καὶ ἀμαρτωλῆς, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ἀποστραφῆ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγίους ἀγγέλους.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι στέκουσιν ἐδῶ, δὲν θέλουσι δοκιμάσῃ θάνατον, ἕως οὗ ἤθελον ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔρχεται μὲ δύναμιν.

2. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἕξ ἡμέρας ὁ Ἰησοῦς ἐπέηρε (συνάμα) τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς ἀνεβίβασε μόνους εἰς ἓν ὑψηλὸν βουνὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθέν των.

3. Καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λαμπρὰ, καὶ πολλὰ ἄσπρα, καθὼς (εἶναι) ἡ χιτῶν, μὲ ὅποιον τρόπον δὲν δύναται νὰ τὰ λευκάνῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅποιος λευκαίνει ῥοῦχα.

4. Εἶδον δὲ αὐτοὶ (οἱ μαθηταί) καὶ τὸν Μωϋσῆν, καὶ τὸν Ἠλίαν· ὅτι συνωμίλουν μὲ τὸν Ἰησοῦν.

5. Καὶ ὁ Πέτρος ἀποκριθεὶς, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, συμφέρον εἶναι νὰ μεῖνωμεν ἐδῶ· λοιπὸν ἅς κάμωμεν τρεῖς κελύβας, διὰ σὲ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν.

6. Καὶ (ἔλεγεν αὐτὰ) καθότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἶπῃ· ἐπειδὴ καὶ (ὅλοι) ἦσαν κατατρομασμένοι.

7. Καὶ (τότε αἴφνης) τοὺς ἐσχέ-
πασε μία νεφέλη· καὶ ἀπὸ τὴν νεφέ-
λην ἤκούσθη φωνή, ἣ ὁποία ἐλεγεν·
Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱός· καὶ
ἀκούετέ του.

8. Καὶ ἐξαίφνης (οἱ μαθηταὶ) πα-
ρετήρησαν περίξ, καὶ δὲν εἶδον ἄλλον
κάνενά, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν ὁμοῦ
μὲ αὐτούς.

9. Καὶ ὅτε κατέβαινον ἀπὸ τὸ βου-
νὸν, παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, νὰ μὴ διη-
γηθῶσιν εἰς κάνένα ὅσα εἶδον, παρὰ
μόνον (τότε), ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἤθελεν ἀναστηθῆ ἀπὸ τοὺς νε-
κρούς.

10. Καὶ ἐκεῖνοι ἐβάστασκαν εἰς πο-
λὴν καιρὸν μεταξὺ των αὐτὸν τὸν λό-
γον, ἔπειδὴ ἐζήτουν (νὰ μάθωσι) τί
σημαίνει τὸ, ὅτι θελεῖ ἀναστηθῆ ἀπὸ
τοὺς νεκρούς.

11. Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ τῷ εἴ-
πον· Οἱ Γραμματεῖς λέγουσι, πῶς ὁ
Ἡλίας πρέπει νὰ ἔλθῃ πρῶτον.

12. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς εἶπεν
εἰς αὐτούς· Ὁ Ἡλίας θελεῖ ἔλθῃ πρῶ-
τον, καὶ θελεῖ βάλῃ εἰς τάξιν ὅλα (τὰ
πράγματα)· καὶ καθὼς ἡ γραφὴ λέγει
διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, (ὅτι
πρέπει) νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ κα-
ταφρασηθῆ.

13. Πλὴν ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Ἡ-
λίας ἦλθε, καὶ (οἱ Ἰουδαῖοι) ἔπραξαν
εἰς αὐτὸν ὅσα ἤθελσαν, καθὼς εἶναι
γεγραμμένον δι' αὐτόν.

14. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν εἰς τοὺς μα-
θητάς του, εἶδε πολλὸν πλῆθος περὶ αὐ-
τούς, καὶ ὅτι οἱ Γραμματεῖς ἐφιλονει-
κουν μὲ αὐτούς.

15. Καὶ καθὼς τὸν εἶδε τὸ πλῆ-
θος, εὐθὺς ἐξεπλάγη, καὶ ἔτρεχον καὶ
τὸν ἠσπάζοντο.

16. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἠρώτησε τοὺς
Γραμματεῖς· Τί φιλονεικεῖτε μὲ αὐ-
τούς;

17. Καὶ εἰς ἀπὸ τὸ πλῆθος ἀπε-
κρίθη, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἔφε-
ρον εἰς σὲ τὸν υἱόν μου, ἔπειδὴ ἔχει
πνεῦμα ἄλαλον.

18. Καὶ ὅπου ἤθελε τὸν πιάσῃ,
τὸν σπαράττει· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρί-
ζει τὰ ὀδόντιά του, καὶ μένει ξηρός·
καὶ εἶπον εἰς τοὺς μαθητάς σου νὰ τὸ
ἐχβάλωσι, πλὴν δὲν ἐδυνήθησαν.

19. Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς τῷ εἴ-
πεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θελω
εἶμαι ὁμοῦ μὲ σᾶς; ἕως πότε θελω σᾶς
ὑποφέρειν; φέρετέ τον εἰς ἐμέ.

20. Καὶ τὸν ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ
ἀφ' οὗ εἶδε τὸν Ἰησοῦν, εὐθὺς τὸ πνεῦ-
μα τὸν κατεσπάραξε· καὶ ἔπεσε κατὰ
γῆς, καὶ ἐκυλιέτο, καὶ ἤφριζε.

21. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἠρώτησε τὸν
πατέρα του· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ'
οὗ αὐτὸ (τὸ πάθος) συνέβη εἰς αὐτόν;
Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ἀπὸ τὴν παι-
δικὴν του ἡλικίαν.

22. Καὶ πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔρριψε
καὶ εἰς τὸ πῦρ, καὶ εἰς τὰ νερά, διὰ νὰ
τὸν ἀφανίσῃ· λοιπὸν μὲ ὅποιον τρό-
που δύνασαι, βοήθησον μας, μὲ τὸ νὰ
μᾶς σπλαγχνισθῆς.

23. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ἄν δύνασαι νὰ πιστεύσης, ὅλα (τὰ
πράγματα) εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ
ὅποῖος πιστεύει.

24. Καὶ εὐθὺς ὁ πατήρ τοῦ πατ-
ρίου ἐφώναξε, καὶ μὲ δάκρυα εἶπε·
Πιστεύω, Κύριε· βοήθησον εἰς τὴν
ἀπιστίαν μου.

25. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδεν, ὅτι
ἀδιακόπως ἔρχεται τὸ πλῆθος, ἐπιστά-
ταξε σφοδρῶς τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα,
καὶ τῷ εἶπεν· Ἐγὼ προστάζω σὲ, τὸ
ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα· Φύγε ἀπὸ
αὐτὸ (τὸ παιδίον), καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὴν
ἔμβης εἰς αὐτό.

26. Καὶ τότε (τὸ πνεῦμα), ἀφ' οὗ
ἐφώναξε μεγάλως, καὶ κατεσπάραξεν

αὐτὸ (τὸ παιδίον), ἔφυγε· καὶ (αὐτὸ) ἔμεινε ὡσανὺ νεκρὸν, ὥστε καὶ πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.

27. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸ ἐπίσασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὸ ἐσήκωσε· καὶ ἐσηκώθη.

28. Ἀφ' οὗ δὲ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ἐμβήκεν εἰς μίαν οἰκίαν, οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἠρώτησαν κατ' ἰδίαν· Διατί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἀποδιώξωμεν αὐτὸ (τὸ δαιμόνιον);

29. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπεν εἰς αὐτούς· Λύτὸ τὸ γένος (τῶν δαιμονίων) δὲν δύναται νὰ διωχθῆ με κανένα (ἄλλον τρόπον), εἰ μὴ με προσευχὴν καὶ νηστείαν.

30. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφυγον ἀπὸ ἐκεῖ διεπέτρων διὰ μέσου τῆς Γαλιλαίας· καὶ (ὁ Ἰησοῦς) δὲν ἤθελε νὰ ἤξεύρη τις (ποῦ εἶναι).

31. Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῆ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θάλλουσι τὸν θανατώσῃ· καὶ ἀφ' οὗ θανατωθῆ, θάλλει ἀναστῆθῆ τὴν τρίτην ἡμέραν.

32. Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐδύναντο νὰ ἐνοήσωσι τί ἔλεγε με τοῦτο, καὶ ἐφοβῶντο καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσωσι.

33. Καὶ (ὑστερον) ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναοῦμ· καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἠρώτησεν αὐτούς (τοὺς μαθητάς του)· Τί διελογίζεσθε καθ' ὁδὸν μεταξύ σας;

34. Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων· διότι καθ' ὁδὸν διελέχθησαν μεταξύ των (περὶ τοῦ), ποῖος εἶναι μεγαλῆτερος.

35. Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν, ἔκραξε τοὺς δώδεκα (μαθητάς του), καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, (ἐκεῖνος) θέλει εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλους, καὶ ὑπηρέτης ὅλων.

36. Ἐπειτα ἐπάρεν ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησεν εἰς τὴν μέσην των· καὶ

ἀφ' οὗ τὸ ἐνηγκαλίσθη, εἶπεν εἰς αὐτούς·

37. Ὅποιος ἤθελε δεχθῆ κανέν ἀπὸ τὰ τέτοια παιδία διὰ τὸ ὄνομά μου, (ἐκεῖνος) δέχεται ἐμέ· καὶ ὅποιος ἤθελε δεχθῆ ἐμέ, (ἐκεῖνος) δὲν δέχεται ἐμέ, ἀλλ' ἐκεῖνον ὁ ὅποιος με ἔστειλε.

38. Τότε ὁ Ἰωάννης ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, εἶδομεν ἓνα, ὁ ὅποιος με τὸ ὄνομά σου ἀπεδίωκε τὰ δαιμόνια, ὁ ὅποιος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσσαμεν, διότι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39. Καὶ ὁ Ἰησοῦς (τῷ) εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι ὅποιος κάμνει θαύματα με τὸ ὄνομά μου, δὲν θέλει δυνηθῆ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν νὰ με κακολογήσῃ.

40. Διότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι βοηθός μας.

41. Διότι ὅποιος ἤθελε σᾶς ποτίσῃ ἐν ποτήριον νεροῦ, ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, διότι εἶσθε (μαθηταὶ) τοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, (ὅτι αὐτὸς) δὲν θέλει χάσῃ τὸν μισθὸν του.

42. Καὶ ὅποιος ἤθελε σκανδαλίσει ἓνα ἀπὸ αὐτούς τοὺς μικροὺς, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς ἐμέ, συμφερώτερον ἦγον εἰς αὐτὸν, ἂν ἤθελε δεθῆ ἢ πέτρα τοῦ μύλου εἰς τὸν λαμόν του, καὶ ἤθελε ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν.

43. Καὶ ἐὰν σὲ σκανδαλίσῃ ἡ χεῖρ σου, κόψαι τὴν, διότι συμφερώτερόν σοι εἶναι νὰ ἐμβῆς εἰς τὴν ζωὴν με μίαν χεῖρα, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς τὰς δύο χεῖρας, καὶ νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γέενναν, καὶ εἰς τὸ ἄσβεστον πῦρ·

44. Διότι ἐκεῖ μήτε ὁ σκύλης αὐτῶν ἀποθνήσκει, μήτε ἡ φλῶξ σβέννυται.

45. Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σὲ σκανδαλίσει, κόψαι τὸν· συμφερώτερον εἶναι εἰς σὲ νὰ ἐμβῆς εἰς τὴν ζωὴν με ἓνα πό-

δικ, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς δύο πόδας, καὶ νὰ ῥιφιθῆς εἰς τὴν γέννησαν, καὶ εἰς τὸ ἀβρεστον πῦρ·

46. Διότι ἐκεῖ μήτε ὁ σκώληξ ἀπὸ τῶν ἀποθνήσκει, μήτε ἡ φλόξ σβέννυται.

47. Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμὸς σου σὲ σκανδαλίξῃ, ἔκβαλέ τον· διότι συμφερότερον εἶναι εἰς σὲ νὰ ἔμβῃς μονόφθαλμος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃς τοὺς δύο ὀφθαλμούς, καὶ νὰ ῥιφιθῆς εἰς τὴν γέννησαν τοῦ πυρός·

48. Διότι ἐκεῖ μήτε ὁ σκώληξ ἀπὸ τῶν ἀποθνήσκει, μήτε ἡ φλόξ σβέννυται.

49. Διότι καθεὶς θελεῖ ἀλατισθῆ με πῦρ, καὶ πᾶσα θυσία θελεῖ ἀλατισθῆ με ἄλας.

50. Χρήσιμον (πρᾶγμα) εἶναι τὸ ἄλας· ἀνίσως ὅμως τὸ ἄλας εἶναι ἀνάλατον, με ποῖον (πρᾶγμα) θελετε τὸ ἀρτύσει; φυλάττετε (λοιπὸν) καὶ σεῖς εἰς τὸν ἑαυτὸν σας τὸ ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε μεταξὺ σας.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐσηκώθη (ὁ Ἰησοῦς), καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, (διασπεράτας) τὰ ἀντικρὺ μέρη τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν συνηθροίσθησαν εἰς αὐτὸν πλήθη· καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του τοὺς ἐδίδασκε πάλιν.

2. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐσπλησίασαν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἠρώτησαν, ἂν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς τὸν ἄνδρα νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του; (ἔχοντες σκοπὸν) νὰ τὸν πειράξωσι.

3. Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖαν ἐντολὴν (περὶ τούτου) σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς;

4. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ τὸ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀποβάλλῃ.

5. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν

εἰς αὐτούς· (Ὁ Μωϋσῆς) σᾶς ἔγραψεν αὐτὴν τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας·

6. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κοσμογενεσίας ἔσπλασεν ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

7. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ὁ ἄνθρωπος θελεῖ ἀφήσῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θελεῖ ἐνωθῆ ἀχωρίστως με τὴν γυναῖκά του.

8. Καὶ θελουσιν εἶναι οἱ δύο ὡς μία σὰρξ· ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9. Λοιπὸν (κάνεις) ἄνθρωπος ἂς μὴ χωρίξῃ (ἐκεῖνο), τὸ ὅποῖον ὁ Θεὸς ἤνωσεν.

10. (Ἵστερον) πάλιν μέσα εἰς τὴν οἰκίαν, οἱ μαθηταὶ του τὸν ἠρώτησαν διὰ τὸ ἴδιον (ἐρώτημα).

11. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ πάρῃ ἄλλην γυναῖκα, γίνεται μοιχὸς ἐξ ἀπίστας αὐτῆς (τῆς γυναικὸς).

12. Καὶ ἀνίσως καμία γυνὴ ἀφήσῃ τὸν ἄνδρα της, καὶ ὑπανδρευθῆ με ἄλλον, (καὶ αὐτὴ) γίνεται μοιχαλῆς.

13. Καὶ (τινες) τῷ ἔφερον (τινὰ) παιδιὰ, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐπέσπληττον ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὰ ἔφερον.

14. Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθὼς τοὺς εἶδεν ἐθύμωσε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀφήσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμπροσθίζητε· καθότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἶναι ὅμοιοι με αὐτά.

15. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, (αὐτὸς) δὲν θελεῖ ἔμβῃ εἰς αὐτήν.

16. Καὶ ἐνηκολίσθη αὐτὰ, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17. Καὶ ἄφ' οὗ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς)

ἔξεβη εἰς τὸν δρόμον, εἰς ἀνθρώπους ἔτρεξε, καὶ ἐγονάτισεν ἔμπροσθέν του, καὶ τὸν ἠρώτησε, (λέγων)· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί (πρέπει) νὰ κάμω, διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνιον ζωὴν;

18. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Διατί με λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός.

19. Σὺ ἤξεύρεις τὰς ἐντολάς· (δηλαδή,) Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴ κάμης ζημίαν εἰς κἀνένα· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα (σου).

20. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἐφύλαξα ἀπὸ τὸν μικρὸν μου ἡλικίαν ὅλας αὐτάς (τὰς ἐντολάς).

21. Καὶ τότε ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸν εἶδε με προσοχὴν, τὸν ἠγάπησε, καὶ τῷ εἶπε· Μία (ἀρετὴ) ἀκόμη σοῦ λείπει· Ὑπαγε, καὶ πώλησον ὅσα (πράγματα) ἔχεις, καὶ διαμοίρασέ (τα) εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ σέλεις εὖρη Σησαυρὸν ἐσῶνω εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλθε καὶ ἀκολούθησόν μοι, ἀφ' οὗ σηκώσης τὸν σταυρὸν.

22. Ἐκεῖνος ὅμως ἐμελαγχόλησε δι' (αὐτὸν) τὸν λόγον, καὶ ἐφυγε με λύπην του· καθότι εἶχε πολλὰ κτήματα.

23. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε περίξ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὅτι δύσκολα σέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅσοι ἔχουσι χρήματα.

24. Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐθάρμαζον δι' (αὐτούς) τοὺς λόγους του. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπακριθὲς εἶπεν εἰς αὐτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον (πράγμα) εἶναι νὰ ἔμβωσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅσοι ἔχουσι τὰς ἐλπίδας των εἰς τὰ χρήματα!

25. Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης τὸ παχὺ σχοινίον τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ νὰ ἔμβῃ ὁ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26. Καὶ αὐτοὶ (οἱ μαθηταὶ του) περισσύτερον ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον μεταξὺ των· Λοιπὸν ποῖος δύναται νὰ σωθῆ;

27. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τοὺς εἶδε με προσοχὴν, εἶπε· (Τοῦτο) εἶναι ἀδύνατον ὡς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν (εἶναι ὅμως ἀδύνατον) ὡς πρὸς τὸν Θεόν· διότι ὅλα (τὰ πράγματα) εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28. Τότε ὁ Πέτρος ἤρχισε νὰ τῷ λέγῃ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφῆκαμεν ὅλα (τὰ πράγματα), καὶ σοὶ ἠκολούθησαμεν.

29. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ (τῷ) εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κἀνεὶς (ἀνθρώπος), ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφός, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναικα, ἢ τέκνα, ἢ ὑποστατικά, ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καὶ εὐαγγελίου,

30. Ὁ ὁποῖος δὲν σέλει λάβῃ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἑκατονταπλάσιον (ἀμοιβὴν), καὶ οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ὑποστατικά, ὁμοῦ με διωγμούς, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.

31. Πολλοὶ ὅμως πρῶτοι, σέλουσιν εἶναι ἔσχατοι, καὶ πολλοὶ ἔσχατοι σέλουσιν εἶναι πρῶτοι.

32. Εὐρέθησαν δὲ εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀνέβαινον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει ἔμπροσθεν αὐτῶν, (ἐκεῖνοι) δὲ ἐθαύμαζον, καὶ ἐν ᾧ τῷ ἠκολούθουν, ἐφοβοῦντο. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε κατὰ μόνας πάλιν τοὺς δώδεκα (μαθητάς του), ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς αὐτούς ὅσα ἔμελλον νὰ τῷ ἀκολούθωσι·

33. Δηλαδὴ ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ σέλουσιν τὸν καταδικάσῃ εἰς θάνατον, καὶ σέλουσιν τὸν παραδώσῃ εἰς τοὺς Ἰουδαίους;

34. Καὶ σέλουσιν τὴν περιτομίῃ,

καὶ μαστιγώσῃ, καὶ ἐμπτύσῃ εἰς αὐτόν, καὶ θέλουσι τὸν θανατώσῃ· πλὴν τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθῆ.

55. Τότε οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου ὁ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ἐπαρρησιάσθησαν εἰς αὐτόν, καὶ (τῷ) εἶπον· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ὅ, τι σὲ ζητήσωμεν.

56. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω;

57. Καὶ αὐτοὶ τῷ εἶπον· Δὸς εἰς ἡμᾶς (τοῦτο)· ὅταν δοξασθῆς, νὰ καθίσωμεν ὁ εἷς εἰς τὰ δεξιὰ σου, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά.

58. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἐνοεῖτε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον, τὸ ὅποῖον πίνω καὶ ἐγώ; καὶ νὰ βαπτισθῆτε μὲ τὸ βάπτισμα, μὲ τὸ ὅποῖον καὶ ἐγὼ βαπτίζομαι;

59. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Δυνάμεθα. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς θέλετε πίνειν τὸ ποτήριον, τὸ ὅποῖον πίνω καὶ ἐγώ, καὶ θέλετε βαπτισθῆ μὲ τὸ βάπτισμα, μὲ τὸ ὅποῖον καὶ ἐγὼ βαπτίζομαι.

40. Τὸ νὰ καθήσῃτε ὅμως εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ (μέρη) μου, δὲν εἶναι ἰδίον μου, ὥστε νὰ (σᾶς τὸ) δώσω, ἀλλὰ (τοῦτο θέλει δοθῆ εἰς ἐκείνους) διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἠτοιμάσθη.

41. Καὶ ἄφ' οὗ ἔμαθον (τοῦτο) οἱ δέκα (μαθηταί), ἤρχισαν νὰ θυμώωσι κατὰ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἔφερε πλησίον του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξέυρετε ὅτι ὅσοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, (αὐτοὶ) τυραννικῶς τὰ ἐξουσιάζουσι, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν τὰ καταδυναστεύουσιν.

43. Εἰς σᾶς ὅμως δὲν θέλει ἀκολουθήσῃ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' ὅποιος θέλει νὰ γένηται μεταξὺ σας μέγας,

(ἐκεῖνος) θέλει εἶναι ἰδίος σας ὑπηρέτης·

44. Καὶ ὅποιος θέλει νὰ γένηται πρῶτος ἀπὸ σᾶς, (ἐκεῖνος) θέλει εἶναι δοῦλος ὅλων.

45. Καθότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἤλθε διὰ νὰ ὑπηρευθῆ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρευθῆ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ πολλούς.

46. (Μετὰ τοῦτο) ἤλθον εἰς τὴν Ἱεριχῶ· καὶ ἐν ᾧ ἐξέβαιναν ἀπὸ τὴν Ἱεριχῶ αὐτὸς, καὶ οἱ μαθηταί του, καὶ ἱκανὸν πλήθος, ὁ τυφλὸς Βαρτίμαιος, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου, ἐκάθητο εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐζήτηε ἐλεημοσύνην.

47. Καὶ ἄφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ, καὶ νὰ λέγῃ· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

48. Καὶ πολλοὶ τὸν ἐπέσληττον διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἐκεῖνος ὅμως πολλὰ περισσότερον ἐφώναζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ εἶπε νὰ φωνάξωσιν αὐτόν· καὶ ἐφώνησαν τὸν τυφλόν, λέγοντές τω· Ἐχε θάρρος, σηκώθητι· καὶ σὲ φωνάξει.

50. Καὶ ἐκεῖνος ἔρριψε τὸ φόρεμά του, καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἤλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Καὶ ὁ τυφλὸς τῷ εἶπε· Διδάσκαλέ μου, (θέλω) νὰ ἀναβλέψω.

52. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ὑπαγε, ἡ πίστις σου σὲ ἴατρευσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθη εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὅπου ἐπηγήαινε.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Καὶ ὅτε ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ (ἦσαν ἐγγύς) εἰς τὴν Βηθφαγῆ καὶ Βηθανίαν, πλησίον εἰς

τὸ βουνὸν τῶν ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τῶν μαθητᾶς του.

2. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὸ χωρίον, τὸ ὁποῖον κεῖται ἀντικρὺ ἡμῶν· καὶ εὐθὺς καθύς ἔμβητε εἰς αὐτὸ, θελετε εὐρηθεῖν ἐν πωλάριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐκάθησε κἀνεὶς ἀνθρώπου· λύσατέ το, καὶ φέρετέ το (ἐδώ).

3. Καὶ ἀνίσως σᾶς εἶπη κἀνεὶς· Διατί κάμνετε τούτου; εἰπέτε· Ὅτι ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται· καὶ εὐθὺς θέλει τὸ στείλη ἐδώ.

4. Καὶ (ἐκεῖνοι) ὑπήγγον, καὶ εὐρήκαν τὸ πωλάριον δεδεμένον ἐξω πλησίον τῆς θύρας μεταξὺ δύο δρόμων, καὶ τὸ ἔλυσαν.

5. Καὶ μερικὸ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἴσταντο ἐκεῖ, εἶπον εἰς αὐτούς· Τί κάμνετε καὶ λύετε τὸ πωλάριον;

6. Καὶ αὐτοὶ εἶπον εἰς αὐτούς καθὺς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς ἀφῆκαν.

7. Καὶ αὐτοὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὰ φορέματά των· καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς αὐτό.

8. Καὶ πολλοὶ ἔστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τοὺς ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.

9. Ὅσοι δὲ ἐσῆγκινον ἐμπροσθεν, καὶ ὅσοι ἠκολούθουν, ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ὡσαννά, ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

10. Καὶ ἐβλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ, ἡ ὁποία ἔρχεται μετὰ τὸ ὄνομα Κυρίου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11. Καὶ ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφ' οὗ εἶδε περίξ ὅλα (τὰ μέρη), ἔπειδῆ ἦτον πλέον ἐσπέρα, ἐξέβη καὶ ἦλθεν εἰς

τὴν Βηθανίαν ὁμοῦ μετὰ τοὺς δώδεκα (μαθητᾶς του).

12. Καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν, ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπεινάσε.

13. Καὶ ἐπειδῆ εἶδεν ἀπὸ μακρὰν μίαν συκῆν, ἡ ὁποία εἶχε φύλλα, ἦλθεν (εἰς αὐτήν), ἴσως ἦθελεν εὐρη εἰς αὐτήν κἀνὸν (σῦκον)· πλὴν ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς αὐτήν, δὲν εὐρήκεν (ἄλλο τι), παρὰ μόνον φύλλα, καθότι δὲν ἦτον καιρὸς σύκων.

14. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῇ εἶπεν· Ἐθέ νὰ μὴ φάγη κἀνεὶς ἀπὸ σὲ καρπὸν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἤκουον (αὐτά).

15. Καὶ ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἤρχισε νὰ ἀποδιώκη ἐκεῖθεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπόυλον καὶ ἠγόραζον μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐγύρισεν ἄνω κάτω τὰ τραπέζια τῶν τοικιστῶν, καὶ τὰ скаμνία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπόυλον τὰ περιστέρια.

16. Καὶ δὲν ἄφινε νὰ διαπεράσῃ τις (κἀνὸν) πρᾶγμα διὰ μέσου τοῦ ἱεροῦ.

17. Καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Δὲν εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός μου θελεὶ ὀνομασθῆ οἶκος προσευχῆς ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη; σεῖς ὁμως τὸν ἐκάμπετε σπηλαιον κλεωπῶν.

18. Οἱ δὲ Γραμματεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς ἤκουσαν (αὐτά), καὶ ἐζήτουν (νὰ εὐρωσι τρόπον), μετὰ τὸν ὁποῖον νὰ τὸν ἀπολέσωσι· διότι τὸν ἐφοβοῦντο, ἔπειδῆ καὶ ὄλον τὸ πλῆθος ἐθαύμαζε διὰ τὴν διδασχὴν του.

19. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν ἡ ἐσπέρα, ἀπήρχετο ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20. Καὶ ἐν ᾧ τὸ πρῶτὸ διεσπέρων, εἶδον ὅτι ἡ συκῆ ἐξηράνθη ἀπὸ τὴν ρίζαν.

21. Καὶ ἔπειδῆ ὁ Πέτρος ἐνεθυ-

μήθη (τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ), τῷ εἶ-
πε· Διδάσκαλε, παρατήρησαι, (ὅτι) ἡ
συνῆ, τὴν ὁποίαν κατηράσθης, ἐξη-
ράνθη.

22. Καὶ (τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
θη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐχετε πίστιν
Θεοῦ.

23. Διότι κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω,
ὅσοις ἤθελεν εἶπη εἰς τοῦτο τὸ βου-
νόν· Σηκώθητι, καὶ ῥίφθητι εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ δὲν ἤθελε διατάσῃ εἰς
τὴν ψυχὴν του, ἀλλ' ἤθελε πιστέυσῃ,
ὅτι ὅσα λέγει γίνονται· Θέλει ἐκτελεσθῆ
εἰς αὐτόν, ὅ τι καὶ ἂν εἶπη.

24. Ὅθεν σᾶς παραγγέλλω (τοῦτο)·
πιστεῦτε ὅτι λαμβάνετε ὅσα ζητεῖτε
ὅταν προσεύχησθε· καὶ θέλετε τὰ
λάβη.

25. Ὅταν ὅμως σταθῆτε διὰ νὰ
προσευχηθῆτε, συγχωρήσατε (πρῶ-
τον) ὅποιον (πάθος) ἔχετε ἐναντίον
κἀνεὸς· διὰ νὰ σᾶς συγχωρήσῃ καὶ ὁ
Πατήρ σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς
οὐρανοὺς τὰ ἰδιά σας ἀμαρτήματα.

26. Καθότι ἂν σῆς δὲν συγχωρή-
σητε (εἰς τοὺς ἄλλους), οὔτε ὁ Πατήρ
σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς
δὲν θέλει συγχωρήσῃ τὰ ἰδιά σας ἀμαρ-
τήματα.

27. (Ἐσπερον) ἦλλον πάλιν εἰς τὰ
Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν ᾧ ὁ Ἰησοῦς πε-
ριεπάτει μέσῃ εἰς τὸ ἱερόν, ἦλλον εἰς
αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

28. Καὶ τῷ εἶπον· Μὲ ποῖαν ἐξου-
σίαν πράττεις αὐτά; καὶ ποῖος σοὶ
ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν, ὥστε νὰ
τὰ πράττης;

29. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς
ἐρωτήσῃ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκριθῆτέ
μοι, καὶ (τότε) καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς εἶπη
μὲ ποῖαν ἐξουσίαν πράττω αὐτά.

30. Τὸ βᾶπτισμα Ἰωάννου ἀπὸ

τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώ-
πους; (εἰς τοῦτο) ἀποκρίθητέ μοι.

31. Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίσθησαν με-
ταξὺ των, καὶ εἶπον· Ἀνίσως τῷ εἶ-
πωμεν, (ὅτι ἦτον) ἀπὸ τὸν οὐρανὸν,
θέλει (μᾶς) εἶπη· Λοιπὸν διατί δὲν
ἐπιστεύσατε εἰς αὐτό;

32. Πάλιν ἀνίσως τῷ εἶπωμεν, (ὅτι
ἦτον) ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ἐφοβοῦν-
το τὸ πλῆθος· καθότι ὅλοι εἶχον (ὑπό-
ληψιν), ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦτον ἀληθῶς
προφήτης.

33. Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς
τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἠξεύρομεν. (Τότε) ὁ
Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·
(Λοιπὸν) μήτε ἐγὼ δὲν σᾶς λέγω μὲ
ποῖαν ἐξουσίαν πράττω αὐτά.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1. Τότε ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς αὐτοὺς
μὲ παραβολάς· Ἄνθρωπός τις ἐφύ-
τευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἐφραξε μὲ
φραγμὸν, καὶ ἔσκαψε καὶ κατεσκεύασε
πατητήριον, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ
ἔδωκε μὲ συμρωνίας εἰς γεωργοὺς· καὶ
ἀνεχώρησε.

2. Καὶ εἰς τὸν (διωρισμένον) καιρὸν
ἔστειλεν ἓνα δοῦλόν (του) εἰς τοὺς
γεωροὺς, διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ αὐτοὺς
(μέρος τι) ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπε-
λίου.

3. Ἐκεῖνοι ὅμως τὸν ἐπίασαν, καὶ
τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄπρακτον.

4. (Μετέπειτα) πάλιν ἔστειλεν ἄλ-
λον δοῦλον· καὶ (αὐτοὶ) ἐπετροβόλη-
σαν καὶ ἐκείνον, καὶ κατεπλήγωσαν
τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὸν ἔστειλαν κη-
θυβρισμένον.

5. (Μετέπειτα) ἔστειλε πάλιν ἄλ-
λον· καὶ τὸν ἐφόνευσαν καὶ ἐκεῖνον· καὶ
(ἔστειλε) καὶ ἄλλους πολλοὺς, καὶ ἄλ-
λους μὲν ἔδειραν, ἄλλους δὲ ἐθανάτω-
σαν.

6. Τελευταῖον λοιπὸν ἔπειδὴ εἶχεν

ἕνα ἀγαπητὸν υἱόν, ἔστειλε καὶ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς ὕστερον, ἕπειδὴ ἔλεγεν· Ὅτι αὐτοὶ θελοῦσιν ἐντραπή τὸν υἱόν μου.

7. Ἐκεῖνοι ὁμῶς οἱ γεωργοὶ εἶπον μεταξύ των· Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονόμος· ἃς τὸν φονεύσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία του θελεῖ μείνῃ εἰς ἡμᾶς.

8. Καὶ τὸν ἐπάσαν, καὶ τὸν ἐρόνευσαν, καὶ τὸν ἐῤῥίψαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπελίον.

9. Λοιπὸν τί θελεῖ κόμη ὁ κύριος τοῦ ἀμπελίου; Θελεῖ ἔλθῃ, καὶ θελεῖ ἀφανίσῃ (ἐκείνους) τοὺς γεωργοὺς, καὶ θελεῖ δώσῃ τὸ ἀμπελίον του εἰς ἄλλους.

10. Δὲν ἐδιαβάσατε (τάχα) τοῦτο (τὸ μέρος) τῆς γραφῆς; Ἡ πέτρα τὴν ὁποίαν κτεφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἐγένετο κεφαλὴ τῆς γωνίας;

11. Αὐτὴ ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἔμπροσ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας.

12. (Τότε) αὐτοὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν πιάσωσι· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος· διότι ἐνόησαν, ὅτι εἶπεν αὐτὴν τὴν παραβολὴν δι' αὐτούς· καὶ τὸν ἀφῆκαν, καὶ ἀνεχώρησαν.

13. (Μετὰ τοῦτο) ἔστειλαν εἰς αὐτὸν μερικὰς Φαρισαίους καὶ ἀνθρώπους τοῦ Ἡρώδου, διὰ νὰ τὸν δελεάσωσι με' λόγον.

14. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἦλθον, τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος ἀληθινός, καὶ δὲν σοὶ μέλει διὰ κἀνέν (πράγμα)· διότι μήτε βλέπεις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διδάσκεις τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ με' τὴν ἀλήθειαν. (Λοιπὸν) εἶναι συγκεχωρημένον νὰ πληρώσωμεν ὀσίμῳ εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ δὲν εἶναι; (πρέπει) νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν;

15. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς), ἕπειδὴ ἐν-

νόησε τὴν ἐπιφάνειαν των, εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί με' πειρίζετε; φέρετέ μοι (ἐν) θηνάριον, διὰ νὰ (τὸ) εἶδω.

16. Καὶ ἐκεῖνοι (τὸ) ἔφερον. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι αὐτὴ ἡ εἰκὼν, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· (Ὅτι εἶναι) τοῦ Καίσαρος.

17. (Τότε) ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Λοιπὸν δότε εἰς τὸν Καίσαρα, ὅσα (εἶναι) τοῦ Καίσαρος· καὶ εἰς τὸν Θεόν, ὅσα (ἀνήκουσιν) εἰς τὸν Θεόν. Καὶ αὐτοὶ ἐθαύμασαν δι' αὐτόν.

18. (Ἵστερον) ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ (τῷ) εἶπον·

19. Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψε (τοῦτο) εἰς ἡμᾶς, ὥστε ἀνίσως ὁ ἀδελφός τινος ἀποθάνῃ, καὶ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ δὲν ἀφήσῃ τέκνα, ὁ ἀδελφός του νὰ λάβῃ τὴν γυναῖκά του, διὰ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα τοῦ ἀδελφοῦ του.

20. Λοιπὸν ἐπὶ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ὅτε ἀπέθνε, δὲν ἀφῆκε σπέρμα.

21. Τὴν ἔλαβε καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ μήτε αὐτὸς δὲν ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὁμοίως.

22. (Τέλος) τὴν ἔλαβον καὶ οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ἀφῆκαν σπέρμα· ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23. Λοιπὸν εἰς τὴν ἀνάστασιν, ὅταν (αὐτοὶ) ἀναστηθῶσι, ποίου ἀπὸ αὐτοὺς θελεῖ εἶναι γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν ἔλαβον γυναῖκα.

24. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν (δεικνύεται) ἀπὸ τοῦτο, ὅτι πλανασθε, με' τὸ νὰ μὴ ἐνοῶτε τὰς γραφὰς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25. Καθότι ὅταν (οἱ ἄνθρωποι)

ἀναστηθῶσιν ἀπὸ τοῦς νεκροῦς, μήτε οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι γυναῖκας, μήτε αἱ γυναῖκες λαμβάνουσιν ἄνδρας· ἀλλὰ εἶναι καθὼς εἶναι οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπάνω εἰς τοῦς οὐρανοῦς.

26. Ὅσον δὲ διὰ τοῦς νεκροῦς, ὅτι ἀνίστανται, δὲν ἐδιαβάσατε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωϋσέως, πῶς ὁ Θεὸς τῷ ὠμίλησεν εἰς τὴν βιάτον, καὶ τῷ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ (εἶναι) Θεὸς ζώντων· σεῖς ὁμως εἴσατε πολλὰ ἐξηπατημένοι.

28. Καὶ (ἐν τούτῳ) ἦλθε καὶ εἰς γραμματεῦς, καὶ ἄφ' οὗ ἤκουσεν αὐτοῦς ὅτε ἐφιλονείκουν, ἐπειδὴ ἐνόησεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς καθὼς ἀπεκρίθη εἰς αὐτοῦς, τὸν ἠρώτησε· Ποία ἐντολὴ εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ ὅλας (τὰς ἄλλας);

29. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολάς εἶναι (αὐτή)· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἷς (καὶ μόνος) Κύριος.

30. Καὶ θέλεις ἀγαπήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλον τὸν στοχασμόν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· αὐτὴ, (εἶναι) ἡ πρώτη ἐντολή.

31. Καὶ δευτέρα ὁμοία (μὲ αὐτὴν εἶναι) ἡ ἐξῆς· Θέλεις ἀγαπήσῃ τὸν γείτονά σου, καθὼς (ἀγαπᾶς) καὶ τὸν ἑαυτόν σου· καμία ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτὰς (τὰς δύο).

32. Τότε ὁ γραμματεὺς τὸ εἶπε· Διδάσκαλε, ὁρθῶς καὶ ἀληθῶς εἶπας, ὅτι εἷς (μόνος) εἶναι ὁ Θεὸς, καὶ δὲν εἶναι ἄλλος, εἰ μὴ (μόνον) αὐτός.

33. Καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τις αὐτὸν μὲ ὅλην τὸν τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλον τὸ (ὁρθὸν) φρόνημα, καὶ μὲ ὅλην τὸν τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην τὸν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τὸν γείτονά του, κα-

θῶς (ἀγαπᾶ) καὶ τὸν ἑαυτόν του· (αὐτὰ) εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ ἀπὸ (ὅλας) τὰς ἑστιάς.

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι μὲ φρόνησιν ἀπεκρίθη, τῷ εἶπε· Δὲν εἶσαι μακρὸν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔκοτε κἀνεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ πλέον τίπωτε.

35. Ἐν ᾧ δὲ ἐδίδασκειν ὁ Ἰησοῦς μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτοῦς· Μὲ ποῖον λόγον οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36. Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ διὰ τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἶπεν· Ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου εἰς τὰ δεξιὰ μου, ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37. Λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἴδιος Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς του; Καὶ τὸ κοινὸν πλῆθος τοῦ ἤκουε μὲ ἐνχαρίστησιν.

38. Μεταξὺ δὲ τῆς διδασχῆς του ἔλεγεν εἰς αὐτοῦς· Προσέχετε ἀπὸ τοῦς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ περιπατῶσι μὲ στολισμοῖς, καὶ (ζητοῦσι) τὰ χειροφιλήματα εἰς τὰς ἀγοράς,

39. Καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς πρώτους τύπους εἰς τὰ δεῖπνα.

40. Οἱ ὅποιοι κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, μὲ τὴν πρόφασιν τοῦ ὅτι προσεύχονται διεξοδικῶς· αὐτοὶ θέλουσι κολασθῆ περισσότερον.

41. Καὶ ἄφ' οὗ ἐνάθησεν ὁ Ἰησοῦς ἀντικρῦ εἰς τὰ κιβώτιον τῆς ἐλεημοσύνης, ἐθεώρει πῶς τὸ πλῆθος ἔβαλε χάλικα (νομίσματα) εἰς τὸ κιβώτιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλον πολλὰ.

42. Καὶ (ἐν τούτῳ) ἦλθε καὶ μία πτωχὴ χηρὴ, καὶ ἔβαλε δύο λεπτὰ, δηλαδὴ ἕνα κοδράντην.

43. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐφώνηξε τοὺς

μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι αὐτὴ ἡ πτωχὴ χήρα ἔβαλεν εἰς τὸ κιβώτιον τῆς ἐλεημοσύνης περισσότερον ἀπὸ ὄλων, ὅσοι ἔβαλον.

44. Καθότι ὄλον ἔβαλον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἦτον περιττὸν εἰς αὐτούς· αὐτὴ ὅμως ἔβαλεν ὄλην τὴν περιουσίαν της, ὅσαν εἶχε, μ' ὄλον τὸ ὅτι ὑστερεῖται.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1. Ἐν ᾧ δὲ ἐξέβαιναν ἀπὸ τὸ ἱερόν (ὁ Ἰησοῦς), εἰς ἀπὸ τῶν μαθητάς του τῶν εἶπε· Διδάσκαλε, παρακλήρησαι, ὅποῖοι πέτραι (εἶναι αὐταὶ) καὶ ὅποῖοι οἰκοδομαί.

2. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς τῶν εἶπε· Βλέπετε αὐτάς τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; δὲν θελεῖ μείνη πέτρα ἐπάνω εἰς (ἄλλην) πέτραν, ἢ ὅποῖα δὲν θελεῖ κρημνισθῆ.

3. Ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκλήθητο ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν τῶν Ἑλαιῶν, ἀντικρὺ εἰς τὸ ἱερόν, ὁ Πέτρος καὶ Ἰσάκωρος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας τὸν ἡρώτων κατ' ἰδίαν, (καὶ τῶν ἑλεγον).

4. Εἰσπέμας, πότε θελοῦσιν ἀκολουθήσῃ αὐτὰ, καὶ ποῖον σημεῖον (θελεῖ συμβῆ), ὅταν μέλλωσι νὰ ἐκτελεσθῶσιν αὐτά;

5. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέλαβε τὸν λόγον, καὶ ἤρμισε νὰ λέγῃ εἰς αὐτούς· Προσέχετε, νὰ μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ καθεὶς.

6. Διότι πολλοὶ θελοῦσιν ἔλθῃ μετὰ τὸ ὄνομά μου, μετὰ τὸ νὰ κηρύττωσιν· Ὅτι εἶμαι ἐγὼ· καὶ θελοῦσιν ἀπατήσῃ πολλούς.

7. Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ φοβηθῆτε· καθότι ἐσόμενον εἶναι νὰ γίνωνται (αὐτά)· πλὴν τὸ τέλος (δὲν θελεῖ γένηται) ἀκόμη.

8. Καθότι ἔθνος θελεῖ κινήθῃ ἐναντίον ἔθνους, καὶ βασιλεία ἐναντίον βασιλείας· καὶ θελοῦσι συμβῆ εἰς (δικαφόρους) τύπους σεισμῶν, καὶ θελοῦσι συμβῆ πεῖναι καὶ ταραχαί.

9. Αὐτὰ ὅμως εἶναι προοίμια τῶν πόνων· προσέχετε δὲ σεῖς διὰ τὸν ἐκυτόν σας· καθότι θελοῦσι σᾶς παραδώσῃ εἰς κριτήρια καὶ εἰς συναγωγάς· καὶ θελετε δαρῆ, καὶ θελετε παρρησιασθῆ ἔμπροσθεν ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἐξ αἰτίας μου, διὰ νὰ (με) ὁμολογήσῃτε ἔμπροσθεν αὐτῶν.

10. Ἀνάγκη δὲ εἶναι νὰ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη πρότερον.

11. Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ σᾶς παραδώσωσι, μὴ φροντίζετε καὶ μὴ μελετᾶτε, τί νὰ εἴπητε· ἀλλὰ λέγετε ἐκείνους (τοὺς λόγους), οἱ ὅποιοι ἤθελον δοθῆ εἰς σᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· καθότι σεῖς δὲν ὁμιλεῖτε, ἀλλὰ (λαλεῖ) τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

12. Καὶ ὁ ἀδελφὸς θελεῖ παραδώσῃ τὸν ἀδελφόν (του) εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατήρ τὸ (ἴδιον) παιδίον· καὶ τὰ παιδία θελοῦσι κινήθῃ ἐναντίον τῶν (ιδίω) γονέων, καὶ θελοῦσι τοὺς θανατώσῃ.

13. Καὶ σεῖς θελετε μισηθῆ ἀπὸ ὄλων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅποιος ὅμως ὑπομείνῃ ἕως τέλους, ἐκεῖνος θελεῖ σωθῆ.

14. Καὶ ὅταν ἴδῃτε τὸ εἶδωλον (τοῦ αἰτίου) τῆς ἐρημώσεως, τὸ ὅποιον ἐλέχθη ἀπὸ τὸν προφήτην Δαυιδ, ὅτι στέκεται εἰς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἔσπερε (νὰ στέκηται)· [καὶ ὅποιος ἀναγινώσκει, ἄς ἐνοῆ·] τότε ὅσοι εἶναι μέσα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ βουνά·

15. Καὶ ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἄς μὴ καταβῆ εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἄς μὴ ἐμβῆ διὰ νὰ λάβῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

16. Καὶ ὅσοις εὐρίσκεται εἰς τὸ χωράφιον, ἃς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω διὰ τὴν πᾶρῃ τὸ φόρεμά του.

17. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὰς γυναῖκας, αἱ ὅποια εἶναι ἔγκυοι ἢ βυζάνουσιν εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

18. Παρακαλεῖτε δὲ (τὸν Θεὸν), νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ἡ φυγὴ σας εἰς καιρὸν χειμῶνος.

19. Καθότι εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας θέλει ἀκολουθήσῃ θλίψις, ὅποια δὲν ἠκολούθησεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν ὅποιαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, μέχρι τοῦ νῦν, μήτε θέλει συμβῆ.

20. Καὶ ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ὀλιγοστεύσῃ (ἐκεῖνας) τὰς ἡμέρας, κἀνεὶς ἀνθρώπος δὲν ἤθελε σωθῆ· ὁμως τὰς ὀλιγότευσε διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, τοὺς ὁποίους (ὁ ἴδιος) ἐξελέξατο.

21. Τότε ἂν σᾶς εἴπῃ κἀνεὶς· Ἰδοὺ, ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς τοῦτο (τὸ μέρος)· ἢ, εἰς ἐκεῖνο· μὴ πιστεύσητε.

22. Καθότι ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται θέλουσιν ἀναφανῆ· καὶ θέλουσι κάμη σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ ἐξαπατήσωσιν, ἂν εἶναι δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς.

23. Σεῖς λοιπὸν προσέχετε· Ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς (τὰ) προεῖπων ὅλα.

24. Καὶ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν θλίψιν, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσῃ τὸ φῶς τῆς·

25. Καὶ οἱ ἀστῆρες θέλουσι πέσῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὅποια εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θέλουσι σαλευθῆ.

26. Καὶ τότε θέλουσιν ἴδῃ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται μετὰ δυνάμειν καὶ δόξαν πολλήν, ἐπάνω εἰς τὰς νεφέλας.

27. Καὶ τότε θέλει στελεῖν τοὺς ἀγγέλους του, καὶ θέλουσι συναθροίσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς του ἀπὸ τοὺς τέσσαρας

ἀνέμους, (δηλαδὴ) ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἕως εἰς τὰ ἄκρα τοῦ οὐρανοῦ.

28. Καὶ ἀπὸ τὴν συκὴν μάθετε (τὴν ἐξῆς) παραβολὴν· (δηλαδὴ καθὼς) ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς πλέον ἀπαλύνῃ, καὶ γεννήσῃ τὰ φύλλα, καταλαμβάνετε ὅτι πλησιάζει τὸ θέρους.

29. Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ὅτι συμβαίνουσιν αὐτὰ (τὰ εἰρημένα), καταλάβετε, ὅτι (αὐτὸς) εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.

30. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει λείψῃ (ἀπὸ τὸν κόσμον) αὐτὴ ἢ γενεὰ, ἕως οὗ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅλα αὐτὰ.

31. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρελθῆ· οἱ λόγοι μου ὁμως δὲν θέλουσι παρελθῆ.

32. Ὅσον δὲ διὰ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ὥραν, κἀνεὶς δὲν ἔξεύρει, μήτε οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι (εὐρίσκονται) εἰς τὸν οὐρανὸν, μήτε ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ (μόνος) ὁ Πατήρ.

33. Λοιπὸν προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· καθότι δὲν ἔξεύρετε πότε θέλει ἔλθῃ (ἐκεῖνος) ὁ καιρὸς.

34. Καὶ καθὼς ἀνθρωπῶς τις, ὅταν ἀναχωρῆ, ἀφίνει τὴν οἰκίαν του, καὶ δίδει τὴν ἐπιστάσιν εἰς τοὺς δούλους του, καὶ (διορίζει) τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς, προστάζει δὲ καὶ τὸ θυρωρὸν νὰ ἀγρυπνῆ·

35. (Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον) ἀγρυπνεῖτε καὶ σεῖς, διότι δὲν ἔξεύρετε, ποῖαν ὥραν θέλει ἔλθῃ ὁ κύριος τῆς οἰκίας, περὶ τὴν ἐσπέραν, ἢ τὸ μεσονύκτιον, ἢ ὅταν κράζῃ ὁ πετεινὸς, ἢ τὸ πρωί·

36. (Φοβούμενοι) μήπως ἤθελεν ἔλθῃ αἰφνιδίως, καὶ ἤθελε σᾶς εὔρη καιμωμένους.

37. Ὅσα δὲ λέγω εἰς σᾶς, (τὰ) λέγω εἰς ὅλους· Ἀγρυπνεῖτε.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Μετὰ δὲ δύο ἡμέρας ἦτον (ἡ εορτὴ) τοῦ πάσχα καὶ τῶν ἄζύμων· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν μὲ ποῖον τρόπον νὰ τὸν βάλωσιν εἰς τὰς χειράς των μὲ πανουργίαν, καὶ νὰ τὸν θανατώσωσιν.

2. Ἐλεγον ὅμως· Νὰ μὴ (συμβῆ τοῦτο) εἰς τὸν καιρὸν τῆς εορτῆς, διὰ νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ σύγχυσις εἰς τὸ πλῆθος.

3. Καὶ ὅτε αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν Βηθανίαν, μέσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ λεπροῦ Σίμωνος, ἐν ᾧ ἐκάθητο, ἦλθε μία γυνὴ, ἡ ὁποία ἐβάσταζεν ἐν κανίον πέτρινον (γεμάτον) ἀπὸ μύρον, νάρδον ἄδολον καὶ πολύτιμον· καὶ συνέτριψε τὸ κανίον, καὶ ἔχυσε (τὸ μύρον) ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του.

4. Καὶ μερικοὶ ἐθύμωσαν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἶπον· Διατί νὰ χαθῆ τὸ μύρον αὐτό;

5. Διότι ἦτον δυνατὸν αὐτὸ νὰ πωληθῆ περισσύτερον ἀπὸ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς πτωχοὺς. Καὶ τὴν ἐμέμφοντο μὲ θυμόν.

6. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετέ την· διατί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ.

7. Καθότι σεῖς ἔχετε ὁμοῦ μὲ τὸν ἑαυτὸν σας πάντοτε πτωχοὺς, καὶ ὅταν θέλῃτε, δύνασθε νὰ τοὺς εὐεργετήσῃτε· δὲν ἔχετε ὅμως ὁμοῦ μὲ σᾶς καὶ ἐγὼ πάντοτε.

8. Αὐτὴ ἔκαμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδύνατο (νὰ κάμῃ)· καὶ ἐμύρισε πρότερον τὸ σῶμά μου, διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου.

9. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ὅποιον μέρος ἦθελε κηρυχθῆ αὐτὸ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει κηρυχθῆ καὶ (τὸ ἔργον) τὸ ὁποῖον ἔπραξεν αὐτῇ, διὰ μνημόσυνόν της.

10. (Τότε) ὁ Ἰουδαῖος ὁ Ἰσακαριώτης, εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα (μαθητάς), ὑπηγεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, (ἐπὶ σκοπῶ) τοῦ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς.

11. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ (τὸ) ἤκουσαν, ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν, ὅτι θέλουσι τῷ δώσει χρήματα· καὶ (ἐκτοτε) ἐζήτηε μὲ ποῖον τρόπον ἀρμόδιον νὰ τὸν παραδώσῃ (εἰς αὐτούς).

12. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἄζύμων, ὅτε ἐμέλλον νὰ θυσιάσωσι (τὸν ἄμνον) τοῦ πάσχα, οἱ μαθηταὶ του εἶπον εἰς αὐτόν· Ποῦ θέλεις νὰ ἐτοιμάσωμεν διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

13. Καὶ (ἐκεῖνος) ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός (τις), ὁ ὁποῖος βαστάζει ἐν σταμνίον (γεμάτον) νερόν· εἰς αὐτὸν ἀκολουθήσατε.

14. Καὶ εἶπατε εἰς τὸν οἰκοκύριον (ἐκεῖνης τῆς οἰκίας), εἰς τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἠθέλει ἔμβῃ· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ οἶκημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω φάγῃ τὸ πάσχα ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς μου;

15. Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δεῖξῃ μέγα ἀνώγειον ἐστρωμένον, καὶ ἔτοιμον· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε (τὸ πάσχα) διὰ ἡμᾶς.

16. Οἱ δὲ μαθηταὶ του ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

17. Καὶ ἀφ' οὗ ἔδυσεν ὁ ἥλιος, ἦλθεν (ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ) ὁμοῦ μὲ τοὺς δώδεκα (μαθητάς του).

18. Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἔτρωγον, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι εἷς ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδώσῃ, ὁ ὁποῖος τρώγει ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

19. Καὶ ἐκεῖνοι ἤρchiσαν νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ λέγωσιν εἰς αὐτόν ὁ καθέτις

ιδίως· Μήπως εἶμαι ἐγὼ (ὁ προδότης); καὶ ἄλλος· Μήπως εἶμαι ἐγὼ;

20. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς; (Αὐτὸς εἶναι) εἰς ἀπὸ τοῦς δώδεκα, ὁ ὁποῖος θέλει βάλῃ τὴν χειρὰ του εἰς τὸ πινάκιον ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

21. Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· συμπεριώτερον ἦτον εἰς αὐτὴν τὸν ἀνθρώπων, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῆ (τελείως).

22. Ἐν ᾧ δὲ ἔτρωγον, ἐπέηρεν ὁ Ἰησοῦς ψωμίον, καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὐλόγησε, τὸ ἔκοψε· καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε, αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμά μου.

23. Ἐπειτα ἐπέηρε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε, τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· καὶ ὅλοι ἔπιον ἀπὸ αὐτό.

24. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμά μου, τὸ (αἷμα) τῆς νέας διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ πολλούς·

25. Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πῆ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ αὐτὸ τὸ γέννημα τῆς ἀμπελου, ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποῖαν θέλω τὸ πῆ νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφαλαν τοὺς (συνήθεις) ὕμνους, ἦλθον ἕξω εἰς τὸ βουνοῦ πῶν Ἑλαιῶν.

27. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Βέβαια ὅλοι σεῖς θέλετε σκανδαλισθῆ ἐξ αἰτίας μου εἰς αὐτὴν τὴν νύκτα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐγὼ θέλω κτυπήσῃ τὸν βοσκὸν, καὶ θέλουσι σκορπισθῆ τὰ πρόβατα.

28. Ὅμως ἀφ' οὗ ἀναστήθῃ θέλω προφθάζῃ (πρότερον ἀπὸ) σὰς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29. Ὁ δὲ Πέτρος τῷ εἶπεν· Ἄν

καὶ ὅλοι ἤθελον σκανδαλισθῆ, ἐγὼ ὅμως δὲν (θέλω σκανδαλισθῆ).

30. Τότε ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον εἰς αὐτὴν τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ δις ὁ πετεινὸς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρίς.

31. Ἐκεῖνος ὅμως ἀκόμη περισσότερον ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ, καὶ ἂν γένηται χρεῖα νὰ ἀποθάνω ὁμοῦ μὲ σέ. Τὸ ἴδιον ἔλεγον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι.

32. Καὶ (μετὰ τοῦτο) ἦλθον εἰς τι χωρίον ὀνομαζόμενον Γεθσημανῆ· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθήσατε ἐδῶ, ἕως οὗ νὰ προσευχηθῶ.

33. Καὶ ἐπέηρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰακωβον καὶ Ἰωάννην· καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται, καὶ νὰ λυπῆται.

34. Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Περιλυπῶς εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35. Καὶ ἀφ' οὗ προεχώρησεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν γῆν· καὶ παρεκάλει νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ αὐτὸν αὐτὴ ἡ ὥρα, ἂν ἦτον δυνατόν.

36. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς σέ· σῆκώσαι αὐτὸ τὸ ποτήριον ἀπὸ ἐμέ· σὺ γὰρ ὅμως (νὰ γένηται) ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὅ, τι (θέλεις) σύ.

37. Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ εἶρηκεν αὐτούς κοιμωμένους· καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἐδυνήθης νὰ ἀγρυπνήσης μίαν ὥραν;

38. Ἀγρυπνεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσητε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, πλὴν τὸ σῶμα εἶναι ἀδύνατον.

39. Καὶ πάλιν ὑπέηγε καὶ προσευχήθη, καὶ εἶπε τὸν ἴδιον λόγον.

40. Καὶ ἀφ' οὗ ὑπέστρεψε, τοὺς εἶρηκε πάλιν κοιμωμένους· καθότι οἱ

ὄφθαλμοί των ἦσαν βεβαρυνμένοι, καὶ δὲν ἤξευρον τί γὰρ τῷ ἀποκριθῶσιν.

41. ἤλθε καὶ τρίτην φοράν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Κοιμᾶσθε εἰς τὸ ἐξῆς, καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρκεῖ (πλέον), ἐφθασεν ὁ καιρός· ἀντήν τὴν ὥραν παρορθοῦται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χειρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42. Σηκώθητε, ἄς ὑπάγωμεν· Ἰδοὺ, ἐφθασεν ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος θέλει μὲ παρορθῶσθαι.

43. Ἐν τῷ δὲ ἔλεγεν αὐτὸς ἀκόμη αὐτούς τοὺς λόγους, ἀμέσως ἐφθασεν ὁ Ἰουδᾶς, ὁ ὅποιος ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα (μαθητάς)· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν πλήθος πολλὸν μὲ μαχαίρας καὶ ξύλα, (ἀπεσταλμένοι) ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους.

44. Ὁ δὲ προδότης ἔδωκεν εἰς αὐτοῖς σημεῖον, ἐπειδὴ εἶπεν· Ὅποιον ἐγὼ ἴθελον φιλήσῃ, αὐτὸς εἶναι (ὁ Ἰησοῦς)· πιάσατέ τον, καὶ φέρετέ τον μὲ ἀσφάλειαν.

45. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασεν (ὁ Ἰουδᾶς), ἀμέσως ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, Διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησε.

46. Καὶ ἐκεῖνοι ἔβαλον εἰς αὐτὸν τὰς χειράς των· καὶ τὸν ἐπίασαν.

47. Εἰς δὲ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο πλησίον (τοῦ Ἰησοῦ) ἐτράβησε τὴν μάχαιράν (του), καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.

48. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί ἤλθετε μὲ μαχαίρας καὶ ξύλα γὰρ μὲ πιάσητε, (νομίζοντες) ὅτι ἔρχεσθε εἰς κἀνένα κλέπτῃν;

49. Ἐγὼ καθ' ἡμέραν ἤμην ὁμοῦ μὲ σᾶς καὶ ἐδίδασκον μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν μὲ ἐπίασατε· πλὴν αὐτὸ συνέβη σῶτω, διὰ γὰρ λάβωσι τέλος αἱ γραφαί.

50. (Τότε) ὄλοι (οἱ μαθηταὶ) τὸν ἀφῆκαν, καὶ ἔφυγον.

51. Καὶ εἰς μόνος νέος τῷ ἠκολούθει, ὁ ὅποιος ἐφόρει ἓν μόνον σινδόνι ἐπάνω εἰς τὸ γυμνὸν (σῶμά του)· καὶ οἱ νέοι τὸν ἐπίασαν.

52. Ἐκεῖνος ὅμως ἀρῆκε τὸ σινδοῦνι, καὶ ἔφυγε γυμνὸς ἀπὸ αὐτούς.

53. Καὶ (αὐτοὶ) ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν (τότε) Ἀρχιερέα· καὶ ὄλοι οἱ Ἀρχιερεῖς συνηθροίσθησαν ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

54. Ὁ δὲ Πέτρος τῷ ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν, ἕως μέσα εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ ἐξεσταίνετο πλησίον εἰς τὴν φωτίαν.

55. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὄλοι οἱ συνεδριάζοντες (ἄρχοντες) ἐζήτουν γὰρ εὐρωπὶ κἀμύξαν μαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ γὰρ τὸν θανατώσωσι· καὶ δὲν εὔρισκαν.

56. Διότι πολλοὶ ἔλεγον ψευδεῖς μαρτυρίας ἐναντίον του· πλὴν αἱ μαρτυραὶ δὲν ἦσαν σύμφωνοι (μεταξύ των).

57. Ὑστερον ἐσηκώθησαν μερικὸι, καὶ ἔδωκαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον του, ἐπειδὴ εἶπον·

58. Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ, ὅτε εἶπεν· Ὅτι ἐγὼ θελω χαλάσῃ αὐτὸν τὸν ναόν, ὁ ὅποιος ἐκτίσθη ἀπὸ χειρας (ἀνθρώπων), καὶ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν γὰρ κτίσω ἄλλον, χωρὶς γὰρ τὸν κτίσωσιν (ἀνθρώπων) χεῖρες.

59. Μὲ ὄλον τοῦτο μήτε ἡ μαρτυρία (αὐτῶν) δὲν ἦτον σύμφωνος.

60. Τότε ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν μέσην, καὶ ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τῷ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί (εἶναι) αὐτὰ, τὰ ὅποια αὐτοὶ μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

61. Καὶ αὐτὸς ἐσιώπη, καὶ δὲν ἔδωκε κἀμύξαν ἀπόκρισιν. Πάλιν τὸν

ρώτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ τῷ εἶπε· Ἰδοὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ εὐλογοῦ (Θεοῦ);

62. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἐγὼ μαι· καὶ θελετε ἴδῃ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι κἀθίηται εἰς τὰ δεξιὰ τῆς ὑνάμεως (τοῦ Θεοῦ), καὶ ὅτι ἔρχεται ἐπὶ τὰς νεφέλας τοῦ οὐρανοῦ.

63. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχις τὰ φορέματά του, καὶ εἶπε· Διατί ἔχομεν ρεῖαν πλέον μαρτύρων;

64. Σεῖς ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν οὐ· τί σᾶς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι λοι τὸν κατεδίκασαν, (καὶ εἶπον) ὅτι ἔστιν ὑπεύθυνος εἰς θάνατον.

65. Καὶ μερικοὶ ἤρχισαν νὰ τὸν τύψωσι, καὶ νὰ σκεπαζώσωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυπώσωσι με ῥόμβους, καὶ νὰ τῷ λέγωσι· Προφήευσσον (ποῖος σὲ ἐκτύπησε)· (ὁμοίως) καὶ οἱ ὑπηρέται τὸν ἐκτύπων με ῥασίσματα.

66. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Πέτρος ἐκάθητο ἄνω εἰς τὴν αὐλήν, ἦλθε μία ἀπὸ τὰς οὐλάς τοῦ Ἀρχιερέως·

67. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τὸν Πέτρον, τι ἐξεσταίνετο, τὸν παρετήρησε καλὰ, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ ἐχρημάτισκας ὁμοῦ με ὃν Ναζαρητὸν Ἰησοῦν.

68. Καὶ ἐκεῖνος, ἠρνήθη καὶ εἶπε· Πῆτε ἐννοῶ, μήτε καταλαμβάνω τί εἶπες. Καὶ ἐξέβη ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἔκραξεν ὁ πετεινός.

69. Καὶ ἐπειδὴ πάλιν τὸν εἶδεν ἡ οὐλή, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παρευθεντάς· Καὶ αὐτὸς εἶναι (εἶς) ἀπὸ αὐτούς.

70. Ἐκεῖνος ὁμοῦ πάλιν ἠρνήθη. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον τῷ εἶπον οἱ παρεστῶτες· Κατὰ ἀλήθειαν καὶ σὺ ἴσαι (εἶς) ἀπὸ αὐτούς· καθότι εἶσαι Γαλιλαῖος, καὶ ἡ προφορὰ σου ὁμοιάσει.

71. Τότε (ὁ Πέτρος) ἤρχισε νὰ ἀνα-

θεματίζη, καὶ νὰ ὁμύνη· Ὅτι δὲν ἤξεύρω αὐτὸν τὸν ἀνθρώπων, τὸν ὁποῖον (μοὶ) λέγετε.

72. Καὶ ἐκ δευτέρου ἔκραξεν ὁ πετεινός· καὶ ὁ Πέτρος ἐνεθυμήθη τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ τις ὁ πετεινός, θελεῖς με ἀρνηθῆ τρίς. Καὶ ἤρχισε με σφοδρότητα καὶ ἔλαιε.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1. Καὶ ἀμέσως τὸ πρῶτ' οἱ Ἀρχιερεῖς συνεβουλεύθησαν ὁμοῦ με τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς, καὶ ὅλους τοὺς βουλευτάς, καὶ ἀφ' οὗ ἔδησαν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφερον, καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.

2. Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Σὺ (τὸ) λέγεις.

3. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἔλεγον πολλὰς (κατηγορίας) ἐναντίον του.

4. Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν ἠρώτησε, καὶ τῷ εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; ἴδε πῶσας κακὰς μαρτυρίας λέγουσιν ἐναντίον σου.

5. Καὶ ὁ Ἰησοῦς μήτε τότε δὲν τῷ ἀπεκρίθη τίποτε, ὥστε ὁ Πιλάτος ἠπόρει (διὰ τοῦτο).

6. Ὁ δὲ (Πιλάτος) διὰ χάριν αὐτῶν ἠλευθέρωνεν εἰς καιρὸν τῆς εὐροτῆς (τοῦ πάσχα) ἓνα κατὰδικον, τὸν ὁποῖον ἤθελον ζητήσῃ.

7. Καὶ τότε ἦτον δεδεμένος (εἰς τὴν φυλακὴν) ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς ὁμοῦ με (τοὺς λοιποὺς) συνωμότης του, οἱ ὁποῖοι εἰς καιρὸν τῆς ἐπαναστάσεως ἔκαμον φόνον.

8. Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἐφώνηξε καὶ ἤρχισε νὰ ζητῇ (νὰ κάμῃ) εἰς αὐτούς, καθὼς ἔκαμνε πάντοτε.

9. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Θελετε νὰ σᾶς ἐλευθερώσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10. [Διότι ἦτον βέβαιος, ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν παρέδωκαν διὰ τὸν φόβον των.]

11. Οἱ Ἀρχιερεῖς ὁμως παρεκίνησαν τὸ πλῆθος (να ζητήσωσι) να ἐλευθερώσῃ εἰς αὐτοὺς Βαραββᾶν προτιμότερον.

12. Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πάλιν εἰς αὐτούς· Τί θέλετε λοιπὸν να κάμω ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ὀνομάζετε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων;

13. Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἐφώναζον· Σταύρωσον αὐτόν.

14. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Ἐκεῖνοι ὁμως περισσότερον ἐφώναζον· Σταύρωσον αὐτόν.

15. Καὶ ὁ Πιλάτος ἐπειδὴ ἤθελε να κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ (ὁποῖον ἐφαίνετο) ἀρεστὸν εἰς τὸ πλῆθος, ἠλευθέρωσε χάριν αὐτῶν τὸν Βαραββᾶν· καὶ ἀφ' οὗ ἔδειρε τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς διὰ να σταυρωθῇ.

16. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφερον αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) εἰς τὴν κοινὴν περιχθίν, ἡ ὁποία ὀνομάζετο πραιτώριον· καὶ ἐκεῖ συνήθροισαν ὄλον τὸ τάγμα (τῶν φυλάκων).

17. Καὶ τὸν ἐφόρεσαν κόκκινον φόρεμα, καὶ ἔπλεξαν στέφανον ἀπὸ ἀκάνθας, καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλῆν του.

18. Καὶ ἤρχισαν να τὸν χαιρετῶσι (καὶ να τῷ λέγωσι·) Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19. Καὶ ἐκτύπων τὴν κεφαλὴν του με κάλαμον, καὶ ἔπτυσον εἰς (τὸ πρόσωπόν) του, καὶ γονατίζοντες τὸν ἐπροσκύνον.

20. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν περιέπαιζον, τὸν ἐγύμνωσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἐφόρεσαν τὰ ἴδια του φορέματα· καὶ τὸν ἔφερον ἔξω διὰ να τὸν σταυρώσωσι.

21. Καὶ ἠγγάρευσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, [τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφιον, καὶ ἑστέρα ἐκεῖθεν], διὰ να σηκώσῃ τὸν σταυρόν του.

22. Καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Γολγοθᾶς· δηλαδὴ, τόπος κρανίου.

23. Καὶ τῷ ἔδιδον να πῆν κρασίον ἠνωμένον με σμύρναν· ἐκεῖνος ὁμως δὲν ἔπιε.

24. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, διεμέρισαν τὰ φορέματά του, καὶ ἔβηλον λαχὸν εἰς αὐτὰ, (διὰ να ἴδωσι) τί θελεῖ πάρη ὁ καθεὶς.

25. Ἦτον δὲ τρίτη ὥρα (τῆς ἡμέρας) ὅτε τὸν ἐσταύρωσαν.

26. Καὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας (τοῦ θανάτου) ἦτον γεγραμμένη ἐπάνω (εἰς τὸν σταυρόν)· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27. Ἐσταύρωσαν δὲ ὁμοῦ με αὐτόν καὶ δύο κλέπτας, ἕνα εἰς τὰ δεξιὰ (μέρη), καὶ ἄλλον εἰς τὰ ἀριστερά.

28. Καὶ ἔλαβε τέλος ἡ γραφή, ἡ ὁποία λέγει· Ὅτι (ὁ Ἰησοῦς) ἠριθμήθη καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνόμων.

29. Καὶ ὅσοι διεπίρων ἐκεῖθεν, τὸν ἐβλασφήμουν, καὶ ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς των, καὶ ἔλεγον· Ἀλλοίμονον, σὺ, ὁ ὁποῖος ἐμελλες να κηρυχθῆς τὸν ναόν, καὶ εἰς διάστημα ἡμερῶν τριῶν να τὸν κτίσης.

30. Ἐλευθέρωσον τὸν ἑαυτόν σου, καὶ κατὰβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιπαλζοντες ὁμοῦ με τοὺς Γραμματεῖς, ἔλεγον μεταξύ των· (Αὐτὸς) ἠλευθέρωσεν ἄλλους, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται να ἐλευθερώσῃ.

32. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἄς καταβῆ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀπὸ τὸν σταυρόν, διὰ να ἴδωμεν καὶ να πιστεύσωμεν. (Παρομοίως) τὸν ὑβρίζον

αί (οἱ κλέπται), οἱ ὅποιοι ἐσταυρώ-
ησαν ὁμοῦ με αὐτόν.

35. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασεν ἡ ἔκτη
ὥρα (τῆς ἡμέρας), ἐγένετο σκότος εἰς
τὴν γῆν, ἕως εἰς τὴν ἐνάτην ὥ-
ραν.

34. Καὶ εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν, ἐφώ-
αξεν ὁ Ἰησοῦς με μεγάλην φωνήν, καὶ
ἔπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαββα-
λαι; τὸ ὅποῖον ἐξηγούμενον σημαίνει·
Θεέ μου, Θεέ μου, διατί με ἀφήκας
βοηθητόν;

35. Μερικοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς παρε-
πιῶτας, ἀφ' οὗ ἤκουσαν (αὐτοὺς τοὺς
λόγους), εἶπεν· Ἰδοὺ, (αὐτὸς) προσ-
καλεῖ τὸν Ἥλιον.

36. Καὶ εἷς (ἀπὸ αὐτοὺς) ἔτρεξε,
καὶ ἐγένισεν ἐν σπασγάριον ἀπὸ ὀξύ-
λειον, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν ἄκραν ἐνὸς
καλάμου, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν·
Ἄφετε, νὰ ἴδωμεν, ἂν ἔλθῃ ὁ Ἥλιος
ἐκ τὸν καταβιβιάση.

37. Τότε ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἀφῆκε
μῆκαν μεγάλην φωνήν, παρέδωκε τὸ
πνεῦμα.

38. Καὶ τὸ εἰς τὴν μέσην τοῦ ναοῦ
ἐπέσασμα ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἐπά-
νω ἕως κάτω.

39. Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος, ὁ ὅποῖος
ἐστέκετο ἔμπροσθέν του, ἀφ' οὗ εἶδε,
ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἐφώναξε, παρέ-
δωκε τὸ πνεῦμα, εἶπε· Κατὰ ἀλή-
θειαν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦτον Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ.

40. Ἐυρέθησαν δὲ ἐκεῖ καὶ μερικαὶ
γυναῖκες, αἱ ὅποιαι ἐθεώρουν (αὐτὰ)
ἐκ τὸν μακράν· μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτον
ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Μαρία ἡ
μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ
τοῦ Ἰωσή, καὶ ἡ Σαλώμη.

41. Αἱ ὅποιαι τῶν ἡκολούθουν, καὶ
τῶν ὑπαρέτων, καὶ ὅτε ἦτον εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ ἄλλα πολλὰ (γυναῖ-

κες), αἱ ὅποιαι ἀνέβησαν ὁμοῦ με αὐ-
τόν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

42. Καὶ ὅτε ἦτον πλησίον ἡ δίστις
τοῦ ἡλίου, [ἔπειθ ἦτον παρασκευῆ,
δηλαδὴ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου ἐσπέρα,]

43. Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὅποῖος ἦτον
ὑπολιπωτικὸς βουλευτῆς, καὶ (κατή-
γετο) ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, καὶ περιέ-
μενε καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἐτόλμησε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Πιλάτον,
καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44. Ὁ δὲ Πιλάτος ἠπώρησεν, ἂν
ἕως τότε ἀπέθανεν· καὶ ἔστειλε καὶ ἔ-
φερε τὸν ἐκατόνταρχον, καὶ τὸν ἠρώ-
τησεν, ἂν πρὸ πολλοῦ ἀπέθανεν.

45. Καὶ ἔπειθ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν
ἐκατόνταρχον (ὅτι ἀπέθανεν), ἐχάρισε
τὸ σῶμά του εἰς τὸν Ἰωσήφ.

46. Καὶ (ἐκεῖνος) ἠγόρασε σινδόνι,
καὶ ἀφ' οὗ κατεβίβασεν αὐτόν (ἀπὸ
τὸν σταυρόν), τὸν ἐτύλιξε με τὸ σιν-
δόνι· καὶ τὸν ἔθαψε μέσα εἰς ἐν μνήμα,
τὸ ὅποῖον ἦτον ἐσκαμμένον εἰς πέτρην·
καὶ ἐκάλισε (καὶ ἔβαλε) μίαν πέτρην
εἰς τὴν θύραν τοῦ μνήματος.

47. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
ἡ Μαρία ἡ (μήτηρ) τοῦ Ἰωσή, ἐθεώ-
ρουν εἰς ποῖον (μνήμα) ἐτάφη.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

1. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασεν τὸ σάββα-
τον, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Μι-
ρία ἡ (μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σα-
λώμη, ἠγόρασαν μυρωδικὰ, διὰ νὰ ὑπά-
γασιν καὶ νὰ ἀλείψωσιν αὐτόν.

2. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβ-
δομάδος, πολλὰ πρῶτ' ἦλθον εἰς τὸ μνη-
μεῖον, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

3. Καὶ ἔλεγον μεταξὺ τῶν Ποῖος
(τάχα) θελεῖ μᾶς ἀποκυλίσῃ τὴν πέ-
τραν ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνήματος;

4. Καὶ ἀνέβλεψαν, καὶ εἶδον ὅτι ἡ
πέτρα ἦτον κεκυλισμένη (καὶ σηκωμέ-
νη) καλοῦ ἦτον πολλὰ μεγάλη.

5. Καὶ ἄφ' οὗ ἐμβήκαν εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον ἕνα νέον, ὃ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὰ δεξιὰ (μέρη), καὶ ἐφόρει ἄσπρα φορέματα· καὶ ἐπελάγησαν.

6. Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· Μὴ ἐκπλήττεσθε· σεῖς ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον· αὐτὸς ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδῶ· αὐτὸς εἶναι ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τὸν ἐβάλον.

7. Ὑπάγετε ὅμως, καὶ εἴπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἰς τὸν Πέτρον, ὅτι πρὸ τοῦ (νῦν ὑπάγητε) ὑπάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θελετε τὸν ἴδῃ, καθὼς (ὁ ἴδιος) σᾶς εἶπε.

8. Καὶ αὐτὰ· ἐξέβησαν ἀμέσως, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὸ μνήμα· διότι τὰς κατέλαβε τρόμος καὶ ἐκστασις· καὶ δὲν εἶπον εἰς κἀνένα τίποτε· διότι ἐφοβοῦντο.

9. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέστη (ὁ Ἰησοῦς) τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος πρῶτῃ, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀποδιώξῃ ἑπτὰ δαιμόνια.

10. Ἐκεῖνη ὑπῆγε, καὶ ἔδωκε τὴν εἶδησιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πρότερον ὁμοῦ μετ' αὐτὸν, ἐν ᾧ ἔλυποῦντο καὶ ἐκλαῖον.

11. Ἐκεῖνοι ὅμως μ' ὅλον τὸ ὅτι ἤκουσαν ὅτι ζῆ, καὶ ὅτι μετὰ ὅμματα τῆς τὸν εἶδε, δὲν ἔδωκαν πίστιν.

12. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο ἐφανερύθη μετὰ ἄλλο σχῆμα εἰς δύο ἀπὸ αὐτῶν (τοὺς μαθητάς), οἱ ὁποῖοι περιεπάτουσαν, καὶ ἐπήγαγον εἰς τὸ χωράφιον.

13. Καὶ ἐκεῖνοι ἦλθον καὶ ἔδωκαν

τὴν εἶδησιν εἰς τοὺς λοιποὺς· πλὴν μήτε εἰς αὐτοὺς δὲν ἔδωκαν πίστιν.

14. Τελευταῖον ἐφανερῶθη ὁ ἴδιος εἰς αὐτοὺς τοὺς ἑνδεκα (μαθητάς του), ἐν ᾧ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ τοὺς ἐπέλαξε διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ σκληροκαρδίαν (των)· διότι δὲν ἔδωκαν πίστιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶδον ἄφ' οὗ ἀνέστη.

15. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

16. Ὅποῖος πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῆ, (ἐκεῖνος) θελεῖ σωθῆ· ὁποῖος ὅμως δὲν πιστεύσῃ, (ἐκεῖνος) θελεῖ κατακριθῆ (εἰς κόλασιν).

17. Καὶ ὅσοι ἤθελον πιστεύσῃ εἰς ἐμὲ, εἰς αὐτοὺς θελουσιν ἀκολουθήσῃ αὐτὰ τὰ σημεῖα· (Δηλαστῆ) μετὰ τὸ ὄνομά μου θελουσιν ἀποδιώκῃ δαιμόνια· θελουσι λαλῆ μετὰ ξένας γλώσσας·

18. Θελουσι πιάνῃ ὄφεις· ἂν ἤθελον πίνῃ κἀνὲν θανατηφόρον (ποτὸν), δὲν θελεῖ τοὺς βλάψῃ· θελουσι βάλῃ τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς ἀρρώστους, καὶ θελουσιν ὑγιάνῃ.

19. Λοιπὸν ὁ Κύριος, ἄφ' οὗ εἶπεν εἰς αὐτοὺς (τούτους τοὺς λόγους), ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

20. Ἐκεῖνοι δὲ ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ἐκήρυξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον (τὸ εὐαγγέλιον), ὃ δὲ Κύριος συνέπραττε καὶ ἐβεβαίωκε τὸν λόγον των μετὰ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἠκολούθουν.

Τὸ

ΚΑΤ' ΑΛΟΥΚΑΝ

ΙΕΡὸν Εὐαγγέλιον.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐπεχειρίσθησαν νὰ διηγηθῶσι μὲ εὐτακτον ἀκολουθίαν τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μετὰ πληροφορίας ἐγένοντο γνωστὰ εἰς ἡμᾶς,

2. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο ἐξ ἀρχῆς ὑπηρέται τοῦ λόγου, καὶ εἶδον (αὐτὰ) μὲ τοὺς ἰδίους των ὀφθαλμοὺς.

3. Ἐφάνη ἐβλογον καὶ εἰς ἐμὲ, κράτιστε Θεόφιλε, νὰ σοὶ γράψω (περὶ τούτων), κατὰ σειρᾶν, καθότι ἐξ ἀρχῆς ἠκολούθησα εἰς ὅλα μὲ ἀκριβείαν·

4. Διὰ νὰ πληροφορηθῆς τὴν ἀσφαλῆ ἀλήθειαν (τῶν δογμάτων), περὶ τῶν ὁποίων κατηχήθης.

5. Ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεῖς τις, ἀπὸ (τὴν τάξιν) τῆς ἐφημερίας τοῦ Ἀβιά, λεγόμενος Ζαχαρίας, τοῦ ὁποίου ἡ γυνὴ κατήγετο ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀαρῶν, ἡ ὁποία ὠνομάζετο Ἐλισάβετ.

6. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καθότι ἐφύλαττον ὅλας τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, ἀκατακρίτως.

7. Δὲν εἶχον ὅμως τέκνα, καθότι καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἦτον στείρα, καὶ οἱ δύο ἦσαν πολλὰ ἡλικιωμένοι.

8. Ὅτε δὲ ὁ Ζαχαρίας ἐπετελεῖ τὰ ἱερὰ εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

9. Ἐτυχε κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, νὰ ἔμβη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου διὰ νὰ θυσιάσῃ.

10. Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τοῦ λαοῦ προσήνετο ἕξω εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θυμιάματος.

11. Καὶ τότε ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἴστατο εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12. Ὁ δὲ Ζαχαρίας ἀφ' οὗ εἶδε (τὸν ἄγγελον) ἐταράχθη, καὶ φόβος τὸν κατέλαβεν.

13. Ἀλλ' ὁ ἄγγελος τῷ εἶπε· Μὴ φοβεῖσαι, Ζαχαρία· καθότι καὶ ἡ δέησίς σου εἰσηκούσθη· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ θέλει σοὶ γεννήσῃ υἱόν, τὸν ὁποῖον καὶ θέλεις ὀνομάσῃ Ἰωάννην.

14. Διότι καὶ εἰς σὲ θέλει προξενηθῆ ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῆ διὰ τὴν γέννησίν του.

15. Καθότι (αὐτὸς ὁ υἱός σου) θέλει γένηται μέγας ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου· καὶ δὲν θέλει πῆ μῆτε οἶνον μῆτε ἄλλο τι μεθυστικὸν ποτόν· καὶ θέλει πληρωθῆ ἀπὸ ἁγίου Πνεύματος ἐκ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του.

16. Καὶ θέλει ἐπιστρέψῃ πολλοὺς Ἰσραηλίτας εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17. Καὶ θέλει προπορευθῆ ἐμπροσθέν του μὲ τὸ πνεῦμα καὶ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Ἡλιοῦ, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ (ἴδια)

τέκνα, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, καὶ θελεῖ ἐτοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαὸν καλῶς ἡτοιμασμένον.

18. Ὁ δὲ Ζαχαρίας εἶπεν εἰς τὸν ἄγγελον· Πῶς θελω ἐννοήσῃ αὐτὸν (τὸν λόγον σου); διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι γέρον, καὶ ἡ γυνή μου εἶναι πολλὰ ἡλικιωμένη.

19. Καὶ ὁ ἄγγελος ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὀποῖος ἵσταμαι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάλην διὰ νὰ σοὶ ὁμιλήσω, καὶ νὰ σοὶ δώσω τὴν ἀγαθὴν ἀντὴν εἰδήσιν.

20. Καὶ ἰδοὺ, σὺ θελεῖς μείνη βωβὸς, καὶ δὲν θελεῖς δυναθῆ νὰ λαλήσῃς, μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν ὀποίαν θελουσι λάβῃ πέρασ αὐτά· διότι δὲν ἐπίστευσας εἰς τοὺς λόγους μου, οἱ ὀποῖοι θελουσι λάβῃ πέρασ εἰς τὸν καιρὸν των.

21. Ὁ δὲ λαὸς περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον διατί (τόσον) ἤργοσφορεῖ μέσα εἰς τὸν ναόν.

22. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξεβη, δὲν ἐδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ εἰς αὐτούς· καὶ (ἐκ τούτου) ἐνόησαν, ὅτι εἶδε κάμμιαν ὀπτασίαν μέσα εἰς τὸν ναόν· καὶ (αὐτὸ) ἐφανέρωνε μὲ νεύματα εἰς αὐτούς καὶ ὁ ἴδιος, καὶ ἔμεινε βωβός.

23. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς ἱερατικῆς ὑπηρεσίας του, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του οἰκίαν.

24. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας (τῆς ἱερατείας) ἡ γυνή του Ἐλισάβετ ἐγένετο ἐγκυος· καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτὸν τῆς πέντε μῆνας, καὶ ἔλεγε·

25. Τοιαύτη εἶναι ἡ εἰς ἐμὲ πρόνοια τοῦ Κυρίου μου· καθότι εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μὲ εἶδε μὲ εὐμένειαν διὰ νὰ σηκώσῃ τὸ ὄνειδός μου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

26. Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα (μετὰ τούτου), ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ἐστάλη ἀπὸ

τὸν Θεὸν εἰς (μίαν) πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ὀνομαζομένην Ναζαρέτ,

27. Εἰς τῆρα παρθένον ἡρῶαβωνισμένην μὲ (ἐνα) ἄνδρα, ὁ ὀποῖος ὠνομάζετο Ἰωσήφ, (καὶ κατήγετο) ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαβίδ· ὠνομάζετο δὲ (αὐτῇ) ἡ παρθένος Μαριάμ.

28. Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς αὐτὴν ὁ ἄγγελος, εἶπε· Χαίρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος εἶναι ὁμοῦ μὲ σέ· εὐλογημένη εἶσαι σὺ μεταξὺ τῶν γυναικῶν.

29. Καὶ ἡ Μαριάμ, ἀφ' οὗ εἶδε τὸν ἄγγελον, ἐταράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· καὶ ἐστοχάζετο καθ' ἑαυτὴν, ὀποῖος (τάχα) εἶναι αὐτὸς ὁ χαίρετισμός.

30. Καὶ ὁ ἄγγελος εἶπεν εἰς αὐτήν· Μὴ φοβεῖσαι, Μαριάμ· διότι εὐρήκεις χάριν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

31. Καὶ ἰδοὺ, σὺ θελεῖς συλλάβῃ ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, καὶ θελεῖς γεννήσῃ υἱόν· καὶ θελεῖς τὸν ὀνομάσῃ Ἰησοῦν.

32. Αὐτὸς (ὁ υἱός σου) θελεῖ εἶναι μέγας, καὶ θελεῖ ὀνομασθῆ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς θελεῖ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαβίδ·

33. Καὶ θελεῖ βασιλεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰακώβ αἰωνίως, καθότι τέλος τῆς βασιλείας του δὲν θελεῖ εἶναι (ποτέ).

34. Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ εἰς τὸν ἄγγελον· Πῶς (εἶναι δυνατὸν) νὰ γένηται τούτο, ἐν ᾧ ἐγὼ δὲν γνωρίζω ἄνδρα;

35. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν εἰς αὐτήν· Πνεῦμα ἅγιον θελεῖ ἔλθῃ εἰς σέ, καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θελεῖ σέ σκεπάσῃ μὲ τὴν σκιάν της· καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἅγιον (βρέφος), τὸ ὀποῖον θελεῖ γεννηθῆ (ἀπὸ σέ), θελεῖ ὀνομασθῆ Υἱὸς Θεοῦ.

36. Καὶ ἰδοὺ, ἡ συγγενής σου Ἐλισάβετ, συνέλαβεν υἱόν καὶ αὐτὴ εἰς καιρὸν τοῦ γήρατός της· καὶ αὐτὸς ὁ μῆν

εἶναι ὁ ἕκτος (μην) αὐτῆς, ἡ ὁποία ὠνομαζέτο στείρα.

57. Ἐπειδὴ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν Θεόν.

58. Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπεν· Ἰδοῦ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· εἴθε νὰ γένηται εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ (τότε) ἀνεχώρησεν ἀπὸ αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

59. Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας ἡ Μαριάμ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε μὲ σπουδὴν εἰς τὸν βουνοδὴ τόπον, εἰς (μίαν) πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40. Καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Ἐλισάβετ.

41. Καὶ ὅτε ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρετισμὸν τῆν Μαριάς, τὸ βρέφος μὲ χαρὰν ἐπήδησε μέσα εἰς τὴν κοιλίαν της, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἐπληρώθη ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα·

42. Καὶ ἐφώνηξε μὲ μεγάλην φωνὴν, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσι σὺ μετὰξὺ τῶν γυναικῶν· καθότι καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εἶναι εὐλογημένος.

43. Καὶ πόθεν μοι (συνέβη) αὐτὸ, ὥστε ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ;

44. Διότι ἅμα ἔφθασεν ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, καὶ (εὐθύς) τὸ βρέφος μὲ χαρὰν ἐπήδησε μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45. Ὅθεν καὶ μακαρία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐπίστευσε, ὅτι θείουσι πληρωθῆ ὅσα ἐλαλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

46. Ἡ δὲ Μαριάμ εἶπε· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47. Καὶ χαίρει τὸ πνεῦμά μου διὰ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτήρ μου·

48. Καθότι εἶδε (μὲ εὐμενὲς ὄμμα) εἰς τὴν ταπεινώσειν (ἐμοῦ) τῆς δούλης σου, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς ἕξῃς

χρόνους θείουσι μὲ μακαρίζη ὅλαι αἰνεαὶ (τῶν ἀνθρώπων).

49. Διότι ὁ δυνατὸς ἔπραξεν εἰς ἐμὲ μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι ἅγιον·

50. Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ (θῆλει διαδοθῆ) ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεᾶς εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν φοβοῦνται.

51. (Ὁ Θεὸς) ἐποίησε δύναμιν μὲ (τὸν κραταῖόν) του βραχίονα· διεσκόρπισε τοὺς ὑπερηφάνους κατὰ τὴν φαντασίαν τῆς ψυχῆς των.

52. Ἐρρίψε τοὺς τυράννους ἀπὸ τοὺς θρόνους (των), καὶ ὕψωσε τοὺς ταπεινοὺς.

53. Καὶ ἐχόρτασε μὲ ἀγαθὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπεινῶν, καὶ ἀπεδίωξε τοὺς πλουσίους ὑπερηφάνους (αὐτῶν)

54. Καὶ ἐπειδὴ ἐνεθυμήθη τὸ ἔλεός του, ἀνελαβεν εἰς τὴν προστασίαν του τὸν δούλον του Ἰσραὴλ αἰωνίως·

55. Καθὼς ἐλάλησεν εἰς τοὺς προπάτοράς μας, (δηλαδὴ) εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τοὺς ἀπογόνους του.

56. Ἐμεινε δὲ ἡ Μαριάμ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς (Ἐλισάβετ) σχεδὸν τρεῖς μῆνας· ἔπειτα ἀνεχώρησε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν ἰδίαν της οἰκίαν.

57. Ὅτε δὲ ἔφθασεν ὁ καιρὸς τοῦ νὰ γεννηθῇ ἡ Ἐλισάβετ, ἐγέννησεν υἱόν.

58. Καὶ ἔμαθον οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ὁ Κύριος ἐδείξε μέγα τὸ ἔλεός του εἰς αὐτὴν, καὶ συνέχαιρον μὲ αὐτὴν.

59. Καὶ ἂν ὅν ἔφθασεν ἡ ὀγδόη ἡμέρα, ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ τὸ ὀνόμαζον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, Ζαχαρίαν.

60. Ἡ δὲ μήτηρ του ἀποκριθεῖσα εἶπεν· Ὁχι· ἀλλὰ θῆλει ὀνομασθῆ Ἰωάννης.

61. Καὶ ἐκεῖνοι τῇ εἶπον· Ὅτι μετὰξὺ τῶν συγγενῶν σου κἀνεὶς δὲν ὀνομάζεται μὲ τοῦτο τὸ ὄνομα.

62. Καὶ με σχήματα ἡρώτων τὸν πατέρα του, με ποῖον ὄνομα θελεῖ νὰ ὀνομασθῇ ὁ υἱός του.

63. Καὶ ἐκεῖνος ἐζήτησε πινακίδιον, καὶ ἔγραψε, λέγων· Τὸ ὄνομά του Ἰωάννης. Καὶ ὅλοι ἐθύμασαν.

64. Ἠνοιγήθη δὲ καὶ τὸ στόμα του ἀμέσως, καὶ ἐλάληθη ἡ γλῶσσά του· καὶ ὠμίλει καὶ ἐδοξολόγει τὸν Θεόν.

65. Καὶ φόβος μέγας κατέλαβεν ὅλους τοὺς γείτονας· καὶ ὅλοι οἱ λόγοι αὐτοῦ ἐκηρύττοντο εἰς ὅλους τοὺς ὕρεινους (τόπους) τῆς Ἰουδαίας.

66. Καὶ ὅλοι ὅσοι (τοὺς) ἤκουσαν, τοὺς ἐφύλαξαν μέσα εἰς τὴν καρδίαν των, καὶ ἔλεγον· Ὅπως τάχα θελεῖ γένηται τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον ὁμοῦ με αὐτόν.

67. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπληρώθη ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ προεφίητευσε, λέγων·

68. Ἄς εἶνα· εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπέβλεψε με εὐμένειαν, καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαόν του·

69. Καὶ μᾶς ἀνέστησε δυνατὸν σωτήρα μέσα εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ τοῦ δούλου του.

70. Καθὼς (τὸ) προεῖπε με τὸ στόμα τῶν ἁγίων του προφητῶν, οἱ ὅποιοι (ἐστάλησαν) ἀπ' ἀρχῆς·

71. Ὅτι θελεῖ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ ἀπὸ τὰς χειρῶν ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μᾶς μισοῦσι·

72. Διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔλεός του εἰς τοὺς προπάτοράς μας, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν του διαθήκην·

73. Κατὰ τὸν ὄρκον τὸν ὁποῖου ὤμοσεν εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς,

74. Τὸ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τὰς χειρῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ νὰ τὸν λατρεύωμεν χωρὶς φόβου,

75. Μὲ ὀσιότητα καὶ με δικαιοσύ-

νην ἔμπροσθέν του, καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76. Καὶ σὺ, παιδίον, θελεῖς ὀνομασθῇ προφήτης τοῦ Ὑψίστου· καθότι θελεῖς ὑπάγῃ ἔμπροσ εἰς τὸ προσώπον τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἐτοιμάσῃς τοὺς δρόμους αὐτοῦ,

77. Διὰ νὰ δώσῃς εἰς τὸν λαόν του τὴν γνῶσιν τῆς σωτηρίας του, με τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν των,

78. Διὰ τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὰ ὅποια μᾶς ἐπαισκέθη ὁ ἐξ ὕψους ἀνατελεῖας ἥλιος,

79. Διὰ νὰ φωτίσῃ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κἀθηνται εἰς τὸ σκότος, καὶ εἰς τὴν σκίαν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὸν δρόμον τῆς εἰρήνης.

80. Τὸ δὲ παιδίον ἤρξε καὶ ἐνεδυναμοῦτο ἀπὸ τὸ πνεῦμα· καὶ διέτριβεν εἰς τὰς ἐρήμους, ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐμελλε νὰ ἀναφανῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ἡμέρας, ἐξεδόθη δόγμα ἀπὸ τὸν Καίσαρα Αὔγουστον, διὰ νὰ γένη καταγραφὴ (τῶν κατοίκων) ὅλης τῆς οἰκουμένης.

2. [Ἀντὶ τῆς καταγραφῆς ἐγένετο πρώτη, ὅτε ἦτον ἡγεμὼν τῆς Συρίας ὁ Κυρήνιος.]

3. Καὶ ὅλοι ἐπήγαινον διὰ νὰ καταγραφῇ ὁ καθείς εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα.

4. Τότε καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀνέβη ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν Ναζαρετ, εἰς τινὰ πόλιν τοῦ Δαβὶδ, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Βηθλεὲμ, [διότι καὶ αὐτὸς κατήγετο ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαβὶδ,]

5. Διὰ νὰ καταγραφῇ ὁμοῦ με τὴν

Μαριὰμ τὴν ἀρραβωνιστικὴν τοῦ γυκαῖχα, ἡ ὁποία ἦτον ἕγκυος.

6. Ἐν ᾧ δὲ εὐρίσκοντο ἐκεῖ, ἔφθασε καὶ ὁ καιρὸς τοῦ νὰ γεννησῆ.

7. Καὶ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπολογίασεν ἐπάνω εἰς τὴν φάτνην· καθότι· δὲν ἦτον (ἄλλος) τόπος εἰς (αὐτὸ) τὸ ξενοδοχεῖον.

8. Καὶ ποιμένες τινὲς εὐρέθησαν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, καθότι παρεμένον εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαττον κατὰ διαδοχὴν τὰ ποιμνιά των εἰς καιρὸν τῆς νυκτός.

9. Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνη εἰς αὐτούς ὁ ἄγγελος, καὶ δόξα Κυρίου τοὺς περιέλαμψε· καὶ ἐφοβήθησαν καθ' ὑπερβολὴν.

10. Ὁ δὲ ἄγγελος εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ φοβεῖσθε· καθότι ἐγὼ σᾶς φανερώνω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θελεῖ γένηται εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11. Διότι σήμερον ἐγεννήθη διὰ σᾶς, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, σωτήρ, ὁ ὁποῖός εἶναι Χριστὸς-Κύριος.

12. Καὶ τοῦτο (θελεῖ γένηται) εἰς σᾶς σημεῖον· Θέλετε εὐρὴ βρέφος τυλιγμένον, τὸ ὁποῖον κείτεται μέσα εἰς τὴν φάτνην.

13. Καὶ ἀμέσως ὁμοῦ μὲ τὸν ἄγγελον ἦλθε πλῆθος οὐρανίων στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδοξολόγουν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον·

14. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15. Καὶ ἄφ' οὗ οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ αὐτούς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον μεταξὺ των· Ἄς ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ, διὰ νὰ ἴδωμεν τί λέγεται, ὅτι συνέβη ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον ἐφανερώσεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος.

16. Καὶ ἦλθον μὲ σπουδῆν, καὶ ἐξετάσαντες εὐρήκαν καὶ τὴν Μαριὰμ,

καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον ἦτον τεθειμένον μέσα εἰς τὴν φάτνην.

17. Καὶ ἄφ' οὗ εἶδον (αὐτὰ), διεκήρυξαν ὅσα εἶπον εἰς αὐτούς (οἱ ἄγγελοι) διὰ αὐτὸ τὸ παιδίον.

18. Καὶ ὅλοι, ὅσοι ἤκουσαν (αὐτὰ), ἐθαύμασαν δι' ὅσα εἶπον οἱ ποιμένες εἰς αὐτούς.

19. Ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττεν ὅλα αὐτὰ τὰ ῥήματα, βάλλουσά (τα) μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

20. Οἱ δὲ ποιμένες ἐστράφησαν ὀπίσω, καὶ ἐδόξαζον καὶ ὕμνουν τὸν Θεόν, διὰ ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθησαν εἰς αὐτούς.

21. Ἀφ' οὗ δὲ ἐφθασεν ἡ ὀγδόη ἡμέρα, διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, ὠνομάσθη Ἰησοῦς, μὲ τὸ ὁποῖον (ὄνομα) ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν ἄγγελον, καὶ πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῆ εἰς τὴν κοιλίαν (τῆς μητρὸς του).

22. Καὶ ὅτε ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἀνεβίβασαν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) εἰς Ἱερουσόλυμας, διὰ νὰ τὸν παραστήσωσιν εἰς τὸν Κύριον,

23. [Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· Ὅτι ὅποιον ἀρσενικὸν (παιδίον) διανοῖξη τὴν μήτραν, (τοῦτο) θελεῖ ὀνομασθῆ ἀφιερωμένον εἰς τὸν Κύριον].

24. Καὶ (ἐπομένως) διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν, καθὼς διορίζει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, δύο τρυγῶνας, ἡ δύο μικρὰ περιστερία.

25. Εὐρίσκετο δὲ τότε ἄνθρωπός τις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὀνομαζόμενος Συμεών· καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκχιος καὶ ἐλλαβῆς, καὶ περιέμενε τὴν παραμυθίαν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ αὐτὸς εἶχε καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

26. Καὶ (πρὸ καιροῦ) τῷ εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

ὅτι δὲν θέλει ἀποθάνῃ πρότερον ἕως ὅς νὰ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27. Αὐτὸς (λοιπὸν κινούμενος) ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν, ἐν ᾧ οἱ γονεῖς ἔφερον μέσα τὸ παιδίον Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐκτελέσωσι δι' αὐτὸν κατὰ τὴν συνθήκειαν τοῦ νόμου.

28. Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·

29. Τώρα ἐλευθερώνεις, Κύριε, τὸν δούλον σου μὲ εἰρήνην, καθὼς μοι εἶπες·

30. Ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὴν παρὰ σοῦ σωτηρίαν,

31. Τὴν ὁποίαν ἠποιήμασας διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ὅλους τοὺς λαούς·

32. Φῶς διὰ νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ νὰ (γένηται) κλέος τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ σου.

33. Ὁ δὲ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) ἐθαύμαζον δι' ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτόν.

34. Ὁ δὲ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, ὄντος (ὁ υἱός σου) κείται διὰ (νὰ γένηται) πτώσις καὶ ἀνάστασις πολλῶν μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ (διὰ νὰ εἶναι) σημεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἀντιλεγῆται.

35. [Ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν σου τῆς ἰδίας θέλει διαπεράσῃ ῥομφαία·] διὰ νὰ ἀνσκαλυφθῶσι πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36. Ἦτον δὲ ἐκεῖ καὶ Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φαουνήλ, ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Ἀσήρ· καὶ αὐτὴ ἦτον ὑπεργηρως, ἡ ὁποία ἔζησεν ὁμοῦ μὲ τὸν ἄνδρα της ἑπτὰ χρόνους ἀπὸ (τὸν καιρὸν) τῆς παρθενίας της.

37. Καὶ αὐτὴ ἦτον χήρα σχεδὸν ὀνδράκοντα τεσσάρων χρόνων, ἡ ὁποία δὲν ἀπεμκρύνετο ἀπὸ τὸ ἱερόν, ἀλλ

ἐλάτρευε (τὸν Θεὸν) νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ νηστείας καὶ δεήσεις.

38. Καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἰδίαν ὥραν ἔφθασεν (εἰς τὸ ἱερόν), καὶ εὐχαριστοῦσα ἐδοξολόγηε τὸν Κύριον, καὶ ὠμύλει δι' αὐτὸν εἰς ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι περιέμενον τὴν ἐλευθερίαν (τοῦ Ἰσραὴλ) μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

39. Καὶ ἀφ' οὗ (οἱ γονεῖς) ἐτελείωσαν ὅλα (τὰ διοριζόμενα) ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐστράφησαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν ἰδίαν των πόλιν Ναζαρέτ.

40. Τὸ δὲ παιδίον ἡῴξανε, καὶ ἐνεδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἦτον πλήρες σοφίας· καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ καθ' ἕκαστον χρόνον ἤρχοντο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42. Καὶ ὅτε ἐγένετο (ὁ Ἰησοῦς) δώδεκα χρόνων, αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν συνθήκειαν τῆς ἑορτῆς,

43. Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας (τῆς ἑορτῆς), ἐν ᾧ ὑπέστρεφον αὐτοὶ ὀπίσω, τὸ παιδίον Ἰησοῦς ἔμεινεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· ὁ δὲ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν τὸ ἐνόησαν.

44. Καὶ ἐπειδὴ ἐνόμισαν, ὅτι εἶναι μεταξὺ τῆς συνοδίας, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας δρόμον· καὶ (τότε) τὸν ἀνεζήτησαν μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων.

45. Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὑρήκαν, ἐστράφησαν ὀπίσω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ τὸν ζητήσωσι.

46. Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας τὸν εὑρήκαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο μεταξὺ τῶν διδασκάλων, καὶ τοὺς ἤκουε, καὶ τοὺς ἠρώτα.

47. Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουον ἐθαύμαζον διὰ τὴν φρόνησίν (του), καὶ διὰ τὰς ἀποκρίσεις του.

48. Οἱ δὲ (γονεῖς) βλέποντές τον, ἠπόρησαν· καὶ τῷ εἶπεν ἡ μήτηρ του· Τέκνον (μου), διατί ἔκαμες εἰς ἡμᾶς μὲ ἀυτὸν τὸν τρόπον; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ μὲ πόνον ψυχῆς σὲ ἐζητοῦμεν.

49. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί μὲ ἐζητεῖτε; δὲν ἠξεύρετε, ὅτι ἐγὼ πρέπει νὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὰ (πράγματα) τοῦ πατρός μου;

50. Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον (τοῦτον), τὸν ὁποῖον εἶπεν εἰς αὐτούς.

51. Κατέβη δὲ (καὶ ὁ Ἰησοῦς) ὁμοῦ μὲ αὐτούς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ ὑπετάσσετε εἰς αὐτούς· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφιλάττεν ὅλους αὐτούς τοὺς τοὺς λόγους (του) μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52. Καὶ ὁ Ἰησοῦς προέκοπτε καὶ κατὰ τὴν σοφίαν, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ κατὰ τὴν χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ (μεταξὺ) τῶν ἀνθρώπων.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Κατὰ δὲ τὸν δέκατον πέμπτου χρόνον τῆς ἡγεμονίας τοῦ Καίσαρος Τιβερίου, ἐν ᾧ ὁ μὲν Πόντιος Πιλάτος ἦτον ἡγεμὸν τῆς Ἰουδαίας, ὁ δὲ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ δὲ ἀδελφός του Φίλιππος ἦτον τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ τῆς Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ ὁ Λυσανίας ἦτον τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,

2. Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐδόθη παρὰ Θεοῦ παραγγελία εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, (ἐν ᾧ εὐρίσκετο) εἰς τὴν ἔρημον.

3. Καὶ ἦλθεν εἰς ὅλα τὰ περιχώρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν·

4. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν λόγων τοῦ προφήτου Ἡ-

σαίου, ὁ ὁποῖος λέγει (οἷτω)· Φωνὴ (ἠκούσθη) ἀνδρῶς, ὁ ὁποῖος φωνάζει μέσα εἰς τὴν ἔρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ κατασκευάσατε τοὺς δρόμους αὐτοῦ ἴσους·

5. Πᾶν κοίλωμα βουναῶδες θελεὶ γεμισθῆ, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν θελεὶ ταπεινωθῆ· καὶ τὰ διεστραμμένα θέλουσιν ἐξισωθῆ, καὶ οἱ τραχεῖς (δρόμοι) θέλουσι κατασταθῆ· δρόμοι ὁμαλοί·

6. Καὶ πᾶσα γενεὰ (ἀνθρώπων) θελεὶ ἰδῆ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7. Ἐλεγε λοιπὸν εἰς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο διὰ νὰ βλαπτισθῶσιν ἀπὸ αὐτοῦ· Γεννήματα τῶν ἐχιδῶν, ποῖος σᾶς εἰδείξε τὸ νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν μέλλουσαν ὀργήν;

8. Λοιπὸν κάμετε καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσθητε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτούς· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· καθότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται νὰ ἀναστήσῃ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς πέτρας.

9. Καὶ ἡ ἀξίη κεῖται πρὸ καιροῦ ἀποκόψων τῆς ῥίζης τῶν δένδρων· λοιπὸν ὅποιοι δένδρον δὲν γεννᾷ καρπὸν καλὸν, (ἐκεῖνο) κόπτεται, καὶ βλάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

10. Καὶ οἱ λαοὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Τί (πρέπει) λοιπὸν ἡμεῖς νὰ κάμωμεν;

11. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅστις ἔχει δύο φορέματα, ἅς δώσῃ (τὸ ἐν) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει· καὶ ὅστις ἔχει φαγητὰ, ἅς κάμῃ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον.

12. Ἦλθον δὲ καὶ οἱ τελῶναι διὰ νὰ βλαπτισθῶσι, καὶ τῷ εἶπεν· Διδάσκαλε, τί (πρέπει) νὰ κάμωμεν;

13. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ ζητεῖτε νὰ λαμβάνητε περισσότερον ἀπὸ τὸ διωρισμένον (τέλος) σας.

14. Τὸν ἠρώτησαν δὲ καὶ οἱ στρα-

τιωτικοί, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί (πρέπει) νὰ κάμωμεν; Καὶ (ὁ Ἰωάννης) εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴν ἐνοχλήσητε, καὶ μὴ κατηγορήητε ἀδίκως κἀνενα· καὶ εὐχαριστήσθε εἰς τοὺς μισθοὺς σας.

15. Ἐν ᾧ δὲ ὁ λαὸς ἠλπίσσει, καὶ ὅλοι· ἐστοχάζοντο κατ' ἑαυτούς, μήπως αὐτὸς (ὁ Ἰωάννης) εἶναι ὁ Χριστός,

16. Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς ὅλους· Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω με νερόν· ὅμως ἔρχεται ὁ δυνατώτερός μου, καὶ ὁ ἐν εἴμαι ἄξιός νὰ λύσω τὸ σχοινίον τῶν ὑποδημάτων του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσῃ με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με πῦρ.

17. Αὐτὸς κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ πτύου, καὶ θέλει καθάρισιν τῇ ἀλώνιον του· καὶ τὸ μὲν σιτάριον θέλει συναθροίσῃ εἰς τὸ σιτοδοχεῖον, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει κύσῃ με πῦρ ἄσβεστον.

18. Με τοιαύτας λοιπὸν καὶ ἄλλας πολλὰς παραμυθητικὰς διδασκαλίαις ἔδιδε τὰς καλὰς ἀγγελίας εἰς τὸν λαόν.

19. Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐπειδὴ ἠλέγητο ἀπὸ αὐτὸν διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα τὰ ἀτοπήματα, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20. Προσέθηκεν εἰς ὅλα καὶ τοῦτο, δηλαδὴ ἐσφάλισεν τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

21. Ἀφ' οὗ δὲ ἐβαπτίσθη ὁ λαὸς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐβαπτίσθη, καὶ ἐν ᾧ προσήχητο, ἠνεώχθη ὁ οὐρανός,

22. Καὶ κατέβη εἰς αὐτὸν τὸ ἅγιον Πνεῦμα με σωματικὴν μορφήν, ὡσὰν περιστέρα, καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἡ ὅποια ἔλεγε· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, καὶ εἰς σὲ ἐγὼ ἐπαναπαύομαι.

23. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἦτον τότε σχεδὸν τριάκοντα χρόνων, καὶ ἦτον

(καθὼς ἐνομιζέτο) υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλὶ,

24. Τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ,

25. Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαί,

26. Τοῦ Μαθθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεὶ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,

27. Τοῦ Ἰωανῆ, τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθὶλ, τοῦ Νηρι,

28. Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμοδάμ, τοῦ Ἡρ,

29. Τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέξερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ,

30. Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακείμ,

31. Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθαῖ, τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβὶδ,

32. Τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβὶδ, τοῦ Βοὺζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Νακσσών,

33. Τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα,

34. Τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ,

35. Τοῦ Σαροῦχ, τοῦ Ραγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβερ, τοῦ Σαλὰ,

36. Τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ Σῆμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,

37. Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Ἰάρεδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν,

38. Τοῦ Ἐνώε, τοῦ Σῆθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πλήρης ἁγίου Πνεύματος ἐστράφη ὀπίσω ἀπὸ τὸν Ἰερδάνην· καὶ μετὰ τὸ (αὐτὸ) Πνεῦμα ἐφέρθη εἰς τὴν ἔρημον.

2. Καὶ ἐκεῖ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν διάβολον τεσσαράκοντα ἡμέρας· χωρὶς νὰ φάγῃ τίποτε εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας· ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσαν αὐτὰ (αἱ ἡμέραι), ἐπεινάσεν ὑστερον.

5. Καὶ τότε τῷ εἶπεν ὁ διάβολος· Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ εἰς ἀπὸ τὴν τὴν πέτραν νὰ γένηται ψωμίον.

4. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δὲν θέλει ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος μὲ μόνον ψωμίον, ἀλλὰ καὶ μὲ πάντα λόγον τοῦ Θεοῦ.

5. Μετὰ τοῦτο ἀνεβίβασεν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὑψηλὸν βουνὸν, καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν εἰς (μῖαν) στιγμὴν χρόνου ὅλας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης.

6. Καὶ τῷ εἶπεν ὁ διάβολος· Ἐγὼ θέλω δώσῃ εἰς σὲ τὴν ἐξουσίαν καὶ δόξαν ὅλων αὐτῶν (τῶν βασιλείων)· καὶ θότι ἀντὶ ἐδόθη εἰς ἐμὲ, καὶ τὴν δίδω εἰς ὅποιον θέλω.

7. Δοιοῦν ἐὰν σὺ προσκυνήσῃς ἔμπροσθέν μου, ὅλα (αὐτὰ) θέλουσιν εἶναι ἰδιό σου.

8. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Φύγε ἀπ' ἐμοῦ, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Σὺ θέλεις προσκυνήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰς αὐτὸν μόνον θέλεις προσφέρει τὰς λατρείας σου.

9. Ὑστερον ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν ἕστησεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄκρον τῆς κορυφῆς τοῦ ἱεροῦ· καὶ τῷ εἶπεν· Ἄν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψαι τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ αὐτοῦ (τὸ ὕψος) κάτω.

10. Καθότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι (ὁ Θεὸς) θέλει διήσῃ προσταγὴν εἰς τοὺς ἀγγέλους σου διὰ σέ, ὥστε νὰ σὲ διασωλάξουσιν·

11. Καὶ ὅτι θέλουσιν σὲ βαστάσῃ ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ κτυπήσῃς τὸν πόδα σου εἰς κἀμμίαν πέτραν.

12. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐλαλήθη (καὶ τοῦτο)· Δὲν θέλεις πειράξῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.

15. Ἄφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν ὁ διάβολος πάντα πειρασμὸν, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτὸν μέχρι τινὸς καιροῦ.

14. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστράφη ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος· καὶ ἡ φήμη διεδόθη εἰς ὅλα τὰ περίχωρα περὶ αὐτοῦ.

15. Διότι αὐτὸς ἐδίδασκε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ ἐδοξάζετο ἀπὸ ὅλους.

16. Καὶ (ὑστερον) ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἦτον ἀνατεθραμμένος· καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν (του), ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν τὸ σάββατον· καὶ ἐσηκώθη διὰ νὰ κάμῃ ἀνάγνωσιν.

17. Καὶ τῷ ἐδόθη βιβλίον Ἡσαίου τοῦ προφήτου· καὶ ἀφ' οὗ ἤνοιξε τὸ βιβλίον, εὗρηκε τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον γεγραμμένον (τοῦτο)·

18. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου (εἶναι) εἰς ἐμέ· διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε, καὶ μὲ ἔστειλε νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἰατρεύσω τοὺς πεπληγωμένους κατὰ τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὴν ἀνάβλεψιν εἰς τοὺς τυφλοὺς, καὶ νὰ ἀποστείλω μὲ ἐλευθερίαν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατατεθλιμμένοι.

19. Καὶ νὰ διαλαλήσω τὸν εὐπρόσδεκτον τοῦ Κυρίου καιρόν.

20. Καὶ ἀφ' οὗ ἐκείσε τὸ βιβλίον, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἐκάθισε· καὶ τὰ ὄμματα ὅλων, ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἔβλεπον μὲ προσοχὴν εἰς αὐτόν.

21. Καὶ ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς αὐτούς· Σήμερον ἔλαβε τέλος αὐτὸ (τὸ ρητὸν) τῆς γραφῆς, καθὼς καὶ σεῖς τὸ ἠκούσατε.

22. Ὅλοι δὲ ἔθιδον καλὴν μαρτυρίαν δι' αὐτόν· καὶ ἐθαύμαζον διὰ τοὺς λόγους τῆς χάριτος, οἱ ὁποῖοι ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Βέβαια θελετε μοι εἶπη αὐτὴν τὴν παραβολὴν· Ἰατρὲ, ἰάτρευσον τὸν ἑαυτόν σου· καὶ ἐνέργησον καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατριδα σου ἐκεῖνα (τὰ Θάυματα), τὰ ὅποια ἐξ ἀκοῆς ἐμάθομεν, ὅτι ἐγένοντο (ὑπὸ σοῦ) εἰς τὴν Καπερναοῦμ.

24. Κατὰ ἀληθειαν ὅμως σᾶς λέγω, (εἶπεν εἰς αὐτούς), ὅτι κάνεις προφήτης δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἰδίαν του πατριδα.

25. Ἐπὶ ἀληθείας σᾶς λέγω, ὅτι πολλαὶ χῆραι ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ μεταξύ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ὅτε ὁ σὺρανός ἐκλείσθη, (καὶ δὲν ἔβρεξε) τρεῖς χρόνους καὶ ἕξ μῆνας, καὶ (ἐκ τούτου) συνέβη πεῖνα μεγάλη εἰς ὅλην τὴν γῆν.

26. Μὲ ὄλον τούτο εἰς κάμμίαν ἀπὸ αὐτὰς δὲν ἐπέμφθη ὁ Ἡλίας, εἰ μὴ πρὸς (τινα) γυναῖκα χήραν, εἰς Σάρεψτα (χωρίον) τῆς Σιδῶνος.

27. Καὶ λεπτοὶ πολλοὶ ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν Ἐλισαίου τοῦ προφήτου μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν· ὅμως κάνεις ἀπὸ αὐτοῦς δὲν ἐκαθάρισθη, εἰ μὴ ὁ Νεεμᾶν ὁ Σύρος.

28. Καὶ ὅλοι (ὅσοι ἦσαν) μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐν ᾧ ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐθύμωσαν καθ' ὑπερβολὴν.

29. Καὶ ἀφ' οὗ ἐσηκώθησαν, ἔφερον βιβλίως αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὸ κρημνωδὲς ἄκρον τοῦ βουνοῦ, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποῖον ἦτον ἐκτισμένη ἡ πόλις των, διὰ νὰ τὸν ῥίψωσιν εἰς τὸν κρημνόν.

30. Αὐτὸς ὅμως ἐπέφρασε διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐπῆγαινε.

31. Κατέβη δὲ εἰς τὴν Καπερναοῦμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ σαββάτου.

32. Καὶ (ὅλοι) ἠσπύρουσαν διὰ τὴν

διδασκαλίαν του· καθότι ἡ ὁμιλία του ἐγένετο μὲ (τρόπον) ἐξουσιαστικόν.

33. Ἦτον δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἀνθρωπὸς τις, ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα ἀκαθάρτου δαιμονίου, καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνήν,

34. Καὶ εἶπεν· Ἀλλοίμονον, τί (συνέβη) μεταξύ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες διὰ νὰ μᾶς ἀφανίσῃς; σὲ ἡξέρω ποῖος εἶσαι· (σὺ εἶσαι) ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπέσπληξεν αὐτὸ, καὶ εἶπε· Κωφάθητι, καὶ φύγε ἀπὸ αὐτὸν (τὸν ἀνθρώπον). Καὶ τὸ δαιμόνιον, ἀφ' οὗ ἔβριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον, ἔφυγεν ἀπὸ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ τὸν βλάβῃ τελείως.

36. Καὶ (ἐκ τούτου) συνέβη ἐκπλήξις εἰς ὄλους, καὶ ὅλοι συναμύλουσαν ἀναμεταξύ των, καὶ ἔλεγον· Ὅποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος, ὅτι αὐτὸς μὲ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν προστάζει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ φεύγουσι.

37. Καὶ διεδόθη ἔξω εἰς ὅλα τὰ περὶχωρα φήμη δι' αὐτόν.

38. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος· ἡ δὲ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκυριεύετο ἀπὸ σφοδρῶν πυρετῶν· καὶ τὸν παρεκάλεσαν δι' αὐτήν.

39. Καὶ (ἐκεῖνος) ἦλθε καὶ ἐστάθη πλησίον αὐτῆς, καὶ ἔδωκε προσταγὴν εἰς τὸν πυρετὸν, καὶ τὴν ἀφῆκε· καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη καὶ ὑπῆρτεί εἰς αὐτούς.

40. Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀσθενεῖς ἀπὸ διάφορα πάθη, τοὺς ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἔβαλε τὰς χεῖράς του εἰς καθένα ἀπὸ αὐτούς, καὶ τοὺς ἰάτρευσε.

41. Καὶ τὰ δαιμόνια ἐξήρχοντο ἀπὸ πολλοὺς (δαιμονιζομένους) φωνάζοντα καὶ λέγοντα· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ μὲ σφοδρὰν προσεχγὴν δὲν ἄφινεν αὐτὰ νὰ λέγωσι,

πῶς ἤξευρουσιν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός.

42. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσεν, ἐξῆλθεν (ὁ Ἰησοῦς) καὶ ὑπεῆγεν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ τὰ πλήθη (τῶν ἀνθρώπων) τὸν ἐζήτουν, καὶ ἦλθον ἕως ἐκεῖ (ὅπου ἦτον)· καὶ δὲν τὸν ἀφῆνον νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ αὐτούς.

43. Ἐκεῖνος ὁμῶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι πρέπει νὰ κηρύξω εὐαγγελικῶς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις· καθότι δι' αὐτὴν (τὴν αἰτίαν) ἐστάλην.

44. Καὶ ἐκρύπττε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ὄχλος τὸν ἐστενοχώρει διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἐστέκετο εἰς τὴν ἄκρην τῆς λίμνης Γεννησαρέτ.

2. Καὶ ἐκεῖ εἶδε δύο πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐστέκοντο εἰς τὸ ἄκρον τῆς λίμνης· καὶ οἱ ἀλείψ ἐξέβησαν ἀπὸ αὐτὰ, καὶ ἔπλυνον τὰ δίκτυά των.

3. Αὐτὸς δὲ ἐμβήκεν εἰς ἓν ἀπὸ (αὐτὰ) τὰ πλοῖα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀπομακρυνθῇ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθησεν, ἐδίδασκε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ πλοῖον.

4. Ἀφ' οὗ δὲ ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμονα· Φέρε (τὸ πλοῖόν σου) εἰς τὸ βαθύ (μέρος τῆς λίμνης), καὶ ῥίψαι τὰ δίκτυα διὰ νὰ πιάσῃτε ὀψάρια.

5. Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκριθὲν καὶ τῷ εἶπε· Διδάσκαλε, (μὲ ὄλον τὸ ὅτι) καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιάσαμεν, δὲν ἐπιιάσαμεν τίποτε· πλὴν διὰ τὸν λόγον σου θέλω ῥίψῃ τὸ δίκτυον.

6. Καὶ ἀφ' οὗ ἔπραξαν τοῦτο, ἐπίασαν πολλὴν πλῆθος ὀψαρίων· καὶ ἐσχίζετο τὸ δίκτυόν των.

7. Καὶ μὲ νεῦμα προσεκάλεσαν τοὺς συντρόφους των, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, ὥστε νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ βοηθήσωσι εἰς αὐτούς· οἱ ὁποῖοι καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα, ὥστε ἐβυθίζοντο.

8. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος, ἀφ' οὗ εἶδεν (αὐτὸ) ἔπαυσεν ἐμπρὸς εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, ἀναχώρησον ἀπὸ ἐμέ, καθότι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἀμαρτωλός.

9. Διότι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ἐξεπλάγησαν μεγάλως, διὰ τὴν ἄγρην τῶν ὀψαρίων, τὰ ὁποῖα ἐπίασαν·

10. Ὁμοίως (ἐξεπλάγησαν) καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὸν Σίμονα· Μὴ φοβεῖσθε· καθότι ἀπὸ τοῦ νῦν (καὶ εἰς τὸ ἐξῆς) θέλεις πιάνῃ ζωντανούς ἀνθρώπους.

11. Καὶ αὐτοὶ, ἀφ' οὗ ἔφερον τὰ πλοῖα των εἰς τὴν γῆν, ἀφῆκαν ὅλα, καὶ ἠκολούθησαν εἰς αὐτόν.

12. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) εὐρίσχετο εἰς τινα πόλιν, τότε ἦλθεν ἀνθρωπῶς τις λελεπραμένος καθ' ὅλον τὸ σῶμα· καὶ ἐπειδὴ εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπασσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν παρεκάλει, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθάρσῃς.

13. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐξήλωσε τὴν χειρὰ του, καὶ τὸν ἐπίσασε, καὶ εἶπε· Θελω, καθάρσῃσθι. Καὶ ἀμέσως ἠλέπτωρα ἔπαυσεν ἀπὸ (ὅλον τὸ σῶμά) του.

14. Καὶ ὁ Ἰησοῦς παρήγγειλεν εἰς αὐτόν νὰ μὴ (τὰ) εἶπῃ εἰς τινα· ἀλλὰ ὑπάγε παράστηται τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς διώρισεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ (νὰ εἶναι τοῦτο) μαρτυρία εἰς αὐτούς.

15. Ἡ δὲ φήμη του διεδίδετο πε-

ρισσότερον· καὶ συναθροίζοντο πολλὰ πλῆθη, καὶ διὰ τὸν ἀκούουσι, καὶ τὸν ἰατρεύονται ὑπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των.

16. Αὐτὸς ὅμως κρυφίως ἀνεχώρει εἰς τοὺς ἐρήμους (τόπους), καὶ ἐκεῖ προσήχετο.

17. Καὶ ὅτε ἐδίδασκε μίαν ἡμέραν, καὶ ἐκάθηντο (ἐκεῖ) οἱ Φαρισαῖοι, καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία τῆς Γαλιλαίας, τῆς Ἰουδαίας, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου συνήργει εἰς τὸ νὰ τοὺς ἰατρεύῃ.

18. Τότε αἴφνης ἦλθον ἄνθρωποι τινες, οἱ ὅποιοι ἐβάσταζον ἐπάνω εἰς κραμβάτιον ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος ἦτον παραλυτικός· καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν φέρωσι μέσσω, καὶ νὰ τὸν βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

19. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὔρον (μέσσω), διὰ μέσου τοῦ ὁποίου νὰ τὸν βάλωσι μέσσω, ἐξ αἰτίας τοῦ πλῆθους, ἀνέβησαν εἰς τὸ δῶμα, καὶ διὰ μέσου τῶν κεραμιδιῶν τὸν κατεβίβασαν ὁμοῦ μετὰ τὸ κραμβάτιον εἰς τὴν μέσσην ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς αὐτὸν (τὸν παραλυτικόν)· Ἄνθρωπε, ἃς εἶναι συγχεχωρημένοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21. Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤρχισαν νὰ διαλογίζωνται, καὶ ἔλεγον· Ποῖος εἶναι αὐτὸς, ὁ ὅποιος λέγει βλασφημίας; ποῖος (ἄλλος) δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

22. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἐνόησε τοὺς στοχασμούς των, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε μέσσω εἰς τὰς καρδίας σας;

23. Ποῖον εἶναι ἐυκολώτερον, νὰ εἴπω (εἰς τὸν παραλυτικόν)· Ἄς εἶναι

αἱ ἁμαρτίαι σου συγχεχωρημένοι ἢ νὰ εἴπω· Σηκώθητι καὶ περιπάτει;

24. Πλὴν διὰ τὸ ἐννοήσῃτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· Εἰς σὲ λέγω, [εἶπεν εἰς τὸν παραλυτικόν] σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸ κραμβάτιόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν οἰκίαν σου.

25. Καὶ ἀμέσως (αὐτὸς) ἐσηκώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἐσήκωσε (τὸ) κραμβάτιον) ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἐκέιτετο, καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

26. Ὅλοι δὲ ἐξεπλάγησαν, καὶ ἐδοξολόγουν τὸν Θεόν· καὶ ἐφοβήθησαν ὑπερβαλλόντως, καὶ ἔλεγον· (Τῷ ὄντι) παράδοξα πράγματα εἶδομεν σήμερον.

27. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο ἐξῆλθεν (ὁ Ἰησοῦς), καὶ εἶδεν ἓνα τελώνην ὀνομαζόμενον Λευτὴν, ὁ ὅποιος ἐκάθηντο εἰς τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι.

28. Καὶ (ἐκεῖνος) ἀφῆκεν ὅλα, καὶ ἐσηκώθη καὶ τῷ ἠκολούθησεν.

29. Ἐκαθε δὲ ὁ Λευτὴς εἰς τὴν οἰκίαν του συμπόσιον μέγα δι' αὐτόν· καὶ συναθροίσθη ἐκεῖ πλῆθος πολλὸν τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μετ' αὐτούς.

30. Καὶ οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ Φαρισαῖοι ἐγγύγυζον εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες· Δικαί τρώγετε καὶ πίνετε ὁμοῦ μετ' αὐτῶν καὶ ἁμαρτωλούς;

31. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ὑγιεῖς, ἀλλ' ὅσοι ἀσθενοῦσι.

32. Καὶ ἐγὼ δὲν ἦλθον διὰ νὰ προσκαλέσω εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

33. Αὐτοὶ δὲ εἶπον εἰς αὐτόν· Δικαί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νη-

τεύουσι συγχά, καὶ προσεύχονται, οὐ-
οίως καὶ οἱ (μαθηταὶ) τῶν Φαρισαίων·
ἰδὲ σοὶ μαθηταὶ τρώγουσι καὶ πίνου-
σιν;

54. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐ-
τοὺς· Μήπως δύνασθε νὰ κάμητε τοὺς
ὀδούς τοῦ νυμφῶνος νὰ νηστεύωσιν, ἐν
τῷ ὃ νυμφίος εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτούς;

55. Ὅμως θελοῦσιν ἔλθῃ ἡμέραι,
κατὰ τὰς ὁποίας θελεῖ ἀρθῆ ἀπὸ αὐ-
τοὺς ὁ νυμφίος, καὶ τότε θελοῦσι νη-
στεύσῃ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

56. Εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν εἰς
αὐτούς· Κάνεις δὲν ῥάπτει κομμᾶτιον
πανίου κεινοῦ εἰς φύρεμα παλαιόν· κα-
ὐτί (ἂν τὸ ῥάψῃ), καὶ τὸ κεινὸν θελεῖ
χίσι, καὶ τὸ ῥαπτόμενον κεινὸν κομ-
μάτιον δὲν θελεῖ συμφωνήσῃ μὲ τὸ πα-
λαιόν.

57. Μήτε κάνεις βάλλει κρασίον
εἰς παλαιὰ ἀσκία· καθότι (ἂν τὸ
ἄλλῃ), τὸ νέον κρασίον θελεῖ σχίσι
ἢ (παλαιὰ) ἀσκία, καὶ αὐτὸ θελεῖ χυ-
θῆ, καὶ τὰ ἀσκία θελοῦσι φθαρῆ.

58. Ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλῃ (κα-
εἰς) κρασίον νέον εἰς ἀσκὸς κεινοῦ·
καὶ (τότε) καὶ τὰ δύο διαφυλάττονται.

59. Καὶ κάνεις ἀφ' οὗ πῆ παλαιὸν
κρασίον), δὲν θελεῖ ἀμέσως καὶ νέον·
καθότι λέγει· Ὅτι τὸ παλαιὸν εἶναι
ρησιμώτερον.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Συνέβη δὲ τὸ σάββατον τὸ (ὀνο-
μαζόμενον) δευτερόπρωτον νὰ διαπε-
ξῆ ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῶν ἐσπαρμέ-
ων· καὶ οἱ μαθηταὶ του ἕκοπτον καὶ
τριβον μὲ τὰς χεῖράς των τὰ ἀστά-
σια, καὶ τὰ ἔτρωγον.

2. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τῶν Φαρι-
σαίους εἶπον εἰς αὐτούς· Διατί κάμ-
ετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι συγκε-
λωρημένον νὰ κάμητε τὴν ἡμέραν τοῦ
σαββάτου;

3. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν
εἰς αὐτούς· Δὲν ἐδιδάσκατε ποτὲ ἐκεῖνο
τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐπέ-
νασε καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ
αὐτόν;

4. Ὅτι δηλαδὴ ἐμβῆκεν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ
εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ
αὐτόν· τοὺς ὁποίους (ἄρτους) δὲν εἶ-
ναι συγκεχωρημένον νὰ φάγῃ (ἄλλος),
εἰ μὴ μόνον οἱ ἱερεῖς.

5. Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ
τοῦ σαββάτου.

6. Συνέβη δὲ εἰς ἄλλο σάββατον
αὐτὸς νὰ ἐμβῃ εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ
νὰ διδάσκῃ· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἀνθρωπός
(τις), τοῦ ὁποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτον
ξηρά.

7. Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι παρετήρουν αὐτόν, ἂν τὸν ἰα-
τρέυσῃ τὸ σάββατον· διὰ νὰ εὔρωσιν
(αἰτίαν) τοῦ νὰ τὸν κατηγορήσωσιν.

8. Ἐκεῖνος ὁμοῦ ἐνόησε τοὺς στοχα-
σμούς των, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀνθρω-
πων, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρα ξηράν·
σηκώθητι, καὶ στήθητι εἰς τὴν μέσην.
Καὶ ἐκεῖνος ἰσηκώθη, καὶ ἐστήθη.

9. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐ-
τούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσῃ τι (ἐρώτη-
μα)· εἶναι συγκεχωρημένον νὰ κάμη
(τις) καλὸν τὸ σάββατον, ἢ νὰ κάμη
κακόν; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ (τὴν) ἀ-
πολέσῃ;

10. Καὶ ἀφ' οὗ καλῶς παρετήρη-
σεν ὅλους αὐτούς, εἶπεν εἰς τὸν ἀν-
θρωπον· Ἐξάπλωσαι τὴν χεῖρά σου.
Καὶ ἐκεῖνος τὴν ἐξήπλωσε· καὶ ἐγένε-
το ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιής, καθὼς ἦτον καὶ
ἡ ἄλλη.

11. Ἐκεῖνοι δὲ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ
μανίας· καὶ ὤμιλον ἀναμεταξῶ των,

ποῖον (κακὸν) ἐδύναντο νὰ κάμωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12. Καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἦλθεν ἕξω ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ βουνὸν διὰ νὰ προσευχηθῆ· καὶ ἐπέρασεν ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ Θεοῦ.

13. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσε, προσεκάλεσε τοὺς μαθητάς του· καὶ ἐξελέξατο ἀπὸ αὐτοὺς δώδεκα, τοὺς ὁποίους ὠνόμασε καὶ ἀποστόλους.

14. (Δηλαδῆ) τὸν Σίμων, τὸν ὁποῖον καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν του, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον·

15. Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν (υἱὸν) τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμων, ὁ ὁποῖος ὠνομάζεται Ζηλωτής·

16. Ἰούδαν (τὸν ἀδελφὸν) τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος ἐγένετο καὶ προδότης·

17. Καὶ ἀφ' οὗ κατέβη ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, ἐστάθη ἐσάνω εἰς (ἕνα) ἐπίπεδον τόπον· καὶ πολλοὶ μαθηταὶ του, καὶ πολλὴ πλῆθος ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ἀπὸ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς παραθαλάσσιους (τόπους) τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, διὰ νὰ ἀκούσωσιν τὸν Ἰησοῦν, καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των.

18. (Ὁμοίως) καὶ ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα· καὶ ἰατρεύοντο.

19. Καὶ (διὰ τοῦτο) ὄλος ὁ λαὸς ἐζήτηε νὰ πιάσῃ μόνον αὐτόν· καθότι δύναμις ἐξήρχετο ἀπὸ αὐτόν, καὶ ἰατρεῦεν ὄλους.

20. Καὶ αὐτὸς ἐσήκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Μακάριοι (εἴσθε σεῖς) οἱ πτωχοί· διότι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ἰδία σας.

21. Μακάριοι (εἴσθε σεῖς), οἱ ὁποῖοι πεινᾶτε ἐπὶ τοῦ παρόντος· κα-

θότι θελετε χορτασθῆ. Μακάριοι (εἴσθε σεῖς), οἱ ὁποῖοι κλαίετε ἐπὶ τοῦ παρόντος· καθότι θελετε γελᾶσθ.

22. Μακάριοι εἴσθε ὅταν οἱ ἄνθρωποι σᾶς μισήσωσι, σᾶς διώξωσιν (ἀπὸ τὰς συναγωγὰς), σᾶς ὀνειδίσωσι, καὶ δικακῶξωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κακόν, ἐξ αἰτίας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23. Χαίrete καὶ χορεύετε εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθὸς σας (θελεῖ εἶναι) πολλὸς εἰς τὸν οὐρανόν· διότι αὐτὰ τὰ ἴδια (κακὰ) ἔπραξαν οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν προφητῶν.

24. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς σᾶς τοὺς πλουσίους· καθότι (σεῖς) ἀπελαύσατε τὴν παρηγορίαν σας.

25. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐχορτάσθητε· καθότι θελετε πεινᾶσθ· Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι γελᾶτε ἐπὶ τοῦ παρόντος· καθότι θελετε λυπηθῆ, καὶ θελετε κλαύσθ.

26. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, ὅταν σᾶς ἐπαινέσωσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· καθότι μὲ τὸν ἴδιον τρόπον οἱ πατέρες των ἔπραττον καὶ εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας.

27. Ἐγὼ ὅμως λέγω εἰς σᾶς τοὺς ἀκροατάς μου· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας· εὐεργετεῖτε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς μισοῦσιν.

28. Εὐλόγεῖτε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς καταρῶνται· καὶ εὐχῶσθε διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς πειράζουσιν.

29. Ἐὰν σὲ τύψῃ τις εἰς τὴν μίαν σιγῶνα, ἐπίστρεψον εἰς αὐτόν καὶ τὴν ἄλλην· καὶ μὴν ἐμποδίσῃς καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σοῦ ἐπήρε τὸ ἐπανωφόρεμα.

30. Δίδε εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἀπὸ σέ· καὶ μὴ ζητῆς ὀπίσω ὅσα κἀνεὶς ἔλαβεν ἀπὸ σέ.

31. Καὶ καθὼς θελετε νὰ πράτ-

ωσιν εἰς σᾶς οἱ ἄνθρωποι, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον πράττετε καὶ σεῖς εἰς αὐτοῖς.

32. Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκεῖνους, οἱ ποῖοι σᾶς ἀγαπῶσι, ποῖα χάρις χρεωστεῖται εἰς σᾶς; καθότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀγαπῶσιν ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ἀγαπῶσι.

33. Καὶ ἂν εὐεργετῆτε ἐκεῖνους, οἱ ποῖοι σᾶς εὐεργετοῦσι, ποῖα χάρις ἄς χρεωστεῖται; καθότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ ἴδιον πράττουσι.

34. Καὶ ἂν δανειζήτε (εἰς ἐκεῖνους) ἀπὸ τούτων ὁποῖους ἐλπίζετε ὅτι θέλετε λάβη κατὰ χρέος τὸ δάνειον, ποῖα χάρις σᾶς χρεωστεῖται; καθότι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς ἀμαρτωλοὺς δανειζοῦσι, διὰ νὰ λάβωσι κατὰ χρέος τὰ ἴσα.

35. Σεῖς ὅμως ἀγαπᾶτε καὶ εὐεργετεῖτε τοὺς ἐχθρούς σας, καὶ δανειζετε χωρὶς νὰ ἐλπίζητε (ἀμοιβήν)· καὶ ὁ μισθὸς θελεῖ σᾶς δοθῆ μέγας, καὶ θέλετε χρηματίσῃ υἱοὶ Ὑψίστου· καθότι αὐτοὺς εἶναι ἀγαθοποιοὺς εἰς τοὺς ἐχθρίστους καὶ κακοὺς.

36. Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ πατήρ σας.

37. Μὴ κρίνητε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· μὴ καταδικάζητε, καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ.

38. Δίδοτε, καὶ θελεῖ δοθῆ καὶ εἰς σᾶς· μέτρον καλὸν, γεμισμένον σφικτὰ καὶ κεκλιμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον θελουσι δώσῃ εἰς τὸν ἴδιόν σας κόλπον· καθότι θελεῖ σᾶς μετρηθῆ μὲ τὸ ἴδιον μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον καὶ σεῖς μετρεῖτε.

39. Εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν εἰς αὐτούς· Μήσως δύναται τυφλὸς νὰ ὀδηγῇ τυφλόν; (τάχα) δὲν θελουσι πῆσῃ καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40. Κάνεις μαθητῆς δὲν εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του· ἀλλὰ καθεὶς μαθητῆς θελεῖ εἶναι τετελειωμένος, καθὼς εἶναι ὁ διδάσκαλός του.

41. Διατί βλέπεις τὸ μικρὸν ξύλον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου· καὶ δὲν ἐννοεῖς τὴν δοκὸν, ἡ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν ἴδιόν σου ὀφθαλμόν;

42. Ἡ πῶς δύνασαι νὰ εἴπῃς εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφε, ἄφησαι νὰ ἐκβάλω τὸ μικρὸν ξύλον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου· ἐν ᾧ σὺ ὁ ἴδιος δὲν βλέπεις τὴν δοκὸν, ἡ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν ἴδιόν σου ὀφθαλμόν; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν σου τὴν δοκὸν, καὶ τότε θελεῖς διακρίνῃ νὰ ἐκβάλῃς τὸ μικρὸν ξύλον, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43. Διότι δὲν εἶναι καλὸν τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον γεννᾷ καρπὸν σαπρὸν· μήτε εἶναι σεσηπὸς τὸ δένδρον, τὸ ὁποῖον γεννᾷ καρπὸν καλόν.

44. Καθότι καθὲν δένδρον ἀπὸ τὸν ἴδιόν του καρπὸν διακρίνεται· ἐπειδὴ δὲν συνάγουσιν ἀπὸ τὰς ἀκύνθας σύκκα, μήτε ἀπὸ τὴν βάτον τρυγῶσι σταφύλια.

45. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του ἐκβάλλει τὸ καλόν· καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του ἐκβάλλει τὸ κακόν· καθότι τὸ στόμα λαλεῖ ἀπὸ τὸ περίσσειμα τῆς καρδίας του.

46. Διατί μὲ φωνάζετε, Κύριε, Κύριε· καὶ δὲν πράττετε ὅσα (σᾶς) λέγω;

47. Ἐγὼ θελω σᾶς ἀποδείξῃ μὲ ποῖον εἶναι ὁμοίος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τοὺς λόγους μου, καὶ τοὺς βάλλει εἰς πρᾶξιν.

48. Αὐτοὺς εἶναι ὁμοίος μὲ ἄνθρω-

πον, ὁ ὁποῖος κτίζει οἰκίαν, καὶ ὁ ὁποῖος ἐσκαψῆ καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔβαλε τὸ θεμέλιον ἐπάνω εἰς πέτραν· καὶ ὅτε ἐγένετο πλημμύρα, ὁ ποταμὸς ἐκτύπησε (μὲ ὄρμην) τὴν οἰκίαν ἐκείνην, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ τὴν σαλεύσῃ· καθότι ἦτον θεμελιωμένη ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν.

49. Ὅποιος ὅμως ἀκούει (τοὺς λόγους μου) καὶ δὲν (τοῦς) βάλλει εἰς πρᾶξιν, εἶναι ὅμοιος μὲ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσεν οἰκίαν ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα χωρὶς θεμελίον· εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτύπησε μὲ ὄρμην ὁ ποταμὸς· καὶ ἐνθὺς ἔπεσε, καὶ ἐγένετο ἡ πτώσις τῆς οἰκίας ἐκείνης μεγάλη.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσεν (ὁ Ἰησοῦς) ὅλους τοὺς λόγους του εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ἐμβήκεν εἰς τὴν Καπερναοῦμ.

2. Καὶ (τις) δοῦλος ἐνὸς ἐκατοντάρχου ἔπασχεν ἀθλίως, καὶ ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐντιμὸς εἰς αὐτόν.

3. Καὶ ἐπειδὴ ἤκουσεν (ὁ ἐκατόνταρχος) περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν μερικὸς γέροντας τῶν Ἰουδαίων, διὰ νὰ τὸν παρακλέσῃ, ὥστε νὰ ἔλθῃ γὰρ ἰατρύσῃ τὸν δοῦλόν του.

4. Καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν παρεκάλουν μὲ σπουδὴν, λέγοντες, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον θελεῖ χάμη αὐτὴν (τὴν χάριν), εἶναι ἄξιος (αὐτῆς).

5. Καθότι αὐτὸς ἀγαπᾷ καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ αὐτὸς μᾶς ἔκτισε καὶ τὴν συναγωγὴν.

6. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαγεν ὁμοῦ μὲ αὐτούς· καὶ ἐν ᾧ ἐπλησίασε σχεδὸν εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ ἐκατόνταρχος ἔστειλεν εἰς αὐτὸν φίλους (του), διὰ νὰ τῷ εἴπῃ· Κύριε, μὴ ἐμβαίνης εἰς κού-

πον· διότι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος ὥστε νὰ ἐμβῆς εἰς τὴν στέγην μου·

7. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἔκρινε ἄξιον νὰ ἔλθῃ ἐγὼ (ὁ ἴδιος)· ἀλλὰ εἰπέ (μόνον) λόγον, καὶ θελεῖ ἰατρευθῆ ὁ δοῦλός μου.

8. Καθότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκειμένος εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ὑπὸ (τὴν ἐπιστασίαν) μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον· Πήγαίνε, καὶ πήγαίνε· καὶ εἰς τὸν ἄλλον· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ (λέγω) εἰς τὸν δοῦλόν μου· Κάμε τοῦτο (τὸ ἔργον), καὶ τὸ κάμνει.

9. Ἀφ' οὗ δὲ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτούς (τοὺς λόγους), ἐθαύμασεν αὐτὸν, καὶ ἐθύρισε, καὶ εἶπεν εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος τῷ ἠκολούθει· Σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ δὲν εὗρήκα τόσην (πολλὴν) πίστιν μήτε εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

10. Καὶ ἀφ' οὗ οἱ ἀποσταλέντες ὑπέστρεψαν ὁπίσω εἰς τὴν οἰκίαν (τοῦ ἐκατοντάρχου), εὗρήκαν τὸν ἀσθενῆ δοῦλόν του ὑγιᾶ.

11. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαγεν εἰς τινα πόλιν ὀνομαζομένην Ναζὺν· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἐπήγαγον καὶ ἄρκετοὶ μαθηταί του, καὶ πολὺ πλῆθος (ἀνθρώπων).

12. Ὅτε δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν θύρην τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐφέρετο ἔξω (διὰ νὰ ἐνταρυσθῇ) νεκρὸς τις, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενῆς τῆς μητρὸς του, καὶ αὐτὴ ἦτον χήρα· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὴν ἦτον ἄρκετὸν πλῆθος τῆς πόλεως.

13. Καὶ ὅτε εἶδεν αὐτὴν ὁ Κύριος, τὴν ἐσωλαγχνήσθη, καὶ τῇ εἶπε· Μὴ κλαίης.

14. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπλησίασεν, ἐπίασε τὸ νεκροκράββατον· [οἱ δὲ βραστάζοντες αὐτὸ ἐστάθησαν·] καὶ εἶπε· Νέε, εἰς σὲ λέγω, ἀνάστηθι.

15. Καὶ (ἀμέσως) ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη, καὶ ἐκάθησε, καὶ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ· καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.

16. Καὶ ὅλοι ἐφοβήθησαν μεγάλως, ἰδοὺ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, καὶ ἔλεγον· ἵτι μέγας προφήτης ἀνέστη εἰς ἡμᾶς, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἔλαβε πρόνοιαν διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

17. Διεδόθη δὲ ἡ φήμη αὐτοῦ (τοῦ κύματος) εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα.

18. Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου ἔρχοντο εἰς αὐτὸν περὶ τούτων ὅλων.

19. Καὶ (ἐκεῖνος) ὁ Ἰωάννης ἔκραξε ὡς ἀπὸ τῶν μαθητῶν του, καὶ (τοῖς) γείτοσι εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τὸν ἵδιον· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος μέλλοις ἐλθεῖν, ἢ (πρέπει) νὰ ἐπιζώμεν (τινά);

20. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον οἱ ἀπεσταλμένοι μαθηταὶ (τοῦ Ἰωάννου) εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), εἶπον· Ὁ Ἰωάννης βαπτιστὴς μάς ἔστειλε διὰ νὰ σοὶ πωμεν· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος λέλει νὰ ἔλθῃ, ἢ (πρέπει) νὰ ἐπιζώμεν ἄλλον (τινά);

21. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν ὥραν (ὁ Ἰησοῦς) ἰάτρεισε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθενεῖας καὶ μαστίγιας καὶ πονηρὰ πνεύματα· καὶ εἰς πολλοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὴν ἄσπιν.

22. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ φανερώσατε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα ἴδετε καὶ ὅσα οὔσατε· (δηλαθῆ), ὅτι τυφλοὶ ἀναέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, ἐροὶ ἀνασταίνονται, καὶ οἱ πτωχοὶ δάσκονται τὸ εὐαγγέλιον.

23. Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν ἤθελε σκανδαλισθῆ δι' ἐμέ.

24. Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, (ὁ Ἰησοῦς) ἔρχετο νὰ λέγῃ εἰς τοὺς λαοὺς διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐξέβητε νὰ ἴδῃτε εἰς τὴν

ἔρημον; (κάνενα) κάλαμον, ὁ ὅποιος σαλεύεται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

25. Τάχα τί ἐξέβητε νὰ ἴδῃτε; (μήπως κάνενα) ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος εἶναι ἐνδεδυμένος μὲ μαλακὰ ἐνδύματα; ἴδου, ὅσοι ἐνδύονται μὲ λαμπρὰ φορέματα, καὶ (ζῶσι) μὲ τρυφᾶς, (αὐτοὶ) κατοικοῦσιν εἰς τὰς βασιλικὰς αὐλάς.

26. Τάχα τί ἐξέβητε νὰ ἴδῃτε; (μήπως κάνενα) προφήτην; καὶ, σᾶς πληροφορῶ, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

27. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον (τούτο)· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθεν ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ὁ ὅποιος καὶ θείλει ἐτοιμάσῃ ἔμπροσθέν σου τὸν δρόμον σου.

28. Καθότι σᾶς λέγω, ὅτι (κάνεις) προφήτης μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικῶν, δὲν εἶναι μεγαλύτεροι ἀπὸ τὸν Ἰωάννην· ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὅποιος εἶναι μικρότερος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ αὐτόν.

29. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφ' οὗ ἤκουσεν (αὐτὰ), καὶ οἱ τελῶναι, ὡμολόγησαν δίκαιον τὸν Θεόν, καὶ ἐβαπτίσθησαν ὅλοι εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου·

30. Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως καὶ οἱ νομικοὶ κατεφρόνησαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ὅσον (ἀπὸ μέρους) των, καθότι δὲν ἐβαπτίσθησαν ἀπὸ αὐτόν.

31. (Τότε) ὁ Κύριος εἶπε· Μὲ τί τάχα νὰ παρομοιώσω τοὺς ἀνθρώπους αὐτῆς τῆς γενεᾶς; καὶ μὲ τί εἶναι ὁμοιοί;

32. Αὐτοὶ εἶναι ὅμοιοι μὲ παιδιὰ, τὰ ὅποια κάθονται εἰς τὸν φόρον, καὶ φωνάζουσιν ἀναμεταξύ των, καὶ λέγουσιν· Ἡμεῖς σᾶς ἐπαίξαμεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐμυρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.

33. Καθότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, χωρὶς νὰ τρώγῃ ψωμίον, καὶ χωρὶς νὰ πίνῃ κρασίον, καὶ λέγετε· Ὅτι αὐτὸς ἔχει δαιμόνιον.

34. Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖός καὶ τρώγει, καὶ πίνει· καὶ λέγετε· Ἴδού, ἄνθρωπος πολυφάγος καὶ οἰνοπότης, καὶ φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν.

35. Ὅμως ἡ σοφία ἀπεδείχθη δικαία ἀπὸ ὅλα τὰ ἰδιά της τέχνα.

36. Παρεκάλεσε δὲ αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) Φαρισαῖός τις, διὰ νὰ φάγῃ ἡμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν.

37. Εὐρίσκετο δὲ τότε εἰς τὴν πόλιν μίαν γυνή, ἡ ὁποία ἦτον ἁμαρτωλὸς, καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν μέσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐπῆρεν ἕν (κανόν) ἀλαβάστρου (πέτρας), (γεμάτου) ἀπὸ μύρον·

38. Καὶ ἀφ' οὗ ἐστάθη πλησίον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ κατὰ τὸ ὄπισθεν μέρος, ἤρχισε νὰ κλαίῃ, καὶ νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὰ δάκρυά της· καὶ τὰ ἐσπόγγιζε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της, καὶ τὰ κατεφιλει, καὶ τὰ ἤλειφε μὲ τὸ μύρον.

39. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Φαρισαῖος, ὁ ὁποῖός τὸν ἐκάλεσεν, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν· Ἄν αὐτὸς ἤθελεν εἶναι προφήτης, ἤθελε γνωρίσῃ, ὁποία καὶ ποταπὴ εἶναι αὐτῆ ἡ γυνή, ἡ ὁποία τὸν πιάνει· ὅτι εἶναι (δηλαδὴ) ἁμαρτωλός·

40. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Σίμων, ἔχω κάτι νὰ σοὶ εἶπω. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Εἰπέ, διδάσκαλε·

41. Δύο (ἄνθρωποι) ἐχρεώστουν εἰς ἓνα δανειστήν· ὁ εἷς (τῶ) ἐχρεώσται πεντακῶσια δηνάρια, καὶ ὁ ἄλλος πενήκοντα.

42. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοὶ δὲν εἶχον νὰ πληρώσωσι, καὶ εἰς τοὺς δύο (τὰ) ἐχάρισεν· Εἶπέ λοιπόν, ποῖος ἀπὸ αὐτῶν θέλει τὸν ἀγκνήση περισσότερον·

43. Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Νομίζω ὅτι (θέλει τὸν ἀγκνήση περισσότερον) ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῶ εἶπεν· Ὅρθως ἀπεφάσισας.

44. Καὶ ἀφ' οὗ ἐγύρισε (καὶ εἶδε) τὴν γυναῖκα, εἶπεν εἰς τὸν Σίμωνα· Βλέπεις αὐτὴν τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβήκα εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ μήτε νερὸν δὲν ἔχυσας εἰς τὰ ποδάρια μου· αὐτὴ ὅμως μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάρια μου, καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσπόγγισε.

45. Φίλημα δὲν μοὶ ἔδωκας· αὐτὴ ὅμως, ἀφ' ἧς (ὥρας) ἐμβήκα, δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ κατακιλῇ τὰ ποδάρια μου.

46. Σὺ μὲ ἔλαιον δὲν ἤλειψας τὴν κεφαλὴν μου· αὐτὴ ὅμως μὲ μύρον ἤλειψε τὰ ποδάρια μου.

47. Διὰ τοῦτο, σοὶ λέγω, ὅτι θέλουσι συγχωρηθῆ αἱ πολλαὶ ἁμαρτίαι της, διότι ἠγάπησε πολὺ· εἰς ὅποιον ὅμως δίδεται ὀλίγη συγχώρησις, (ἐκεῖνος) καὶ ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· (Γύναι,) ἄς εἶναι συγκεχωρημένα· αἱ ἁμαρτίαι σου.

49. Καὶ ὅσοι ἐκάθητο ἡμοῦ εἰς τὴν τράπεζαν ἤρχισαν νὰ λέγωσι καθ' ἑαυτούς· Ποῖος εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖός καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ;

50. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· (λοιπὸν) ὕπαγε εἰς εἰρήνην.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Μετὰ ταῦτα αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) διήρχετο εἰς πᾶσιν πόλιν καὶ χώραν,

καὶ ἐκήρυττε καὶ ἐμῆνυεν εὐαγγελικῶς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· (ἦσαν) δὲ ὁμοῦ με αὐτῶν καὶ οἱ δώδεκα (μαθηταί του),

2. Καὶ μερικαὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἰατρεύθησαν ἀπὸ πονηρὰ πνεύματα καὶ ἀσθενείας· ἡ Μαρία, ἡ ὁποῖα ὠνομάζετο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐδιώχθησαν ἑπτὰ δαιμόνια,

3. Καὶ Ἰωάννα, ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐβοήθουν εἰς αὐτὸν μετὰ τὰ ἴδια τῶν εἰσοδημάτων.

4. Ἐπειδὴ δὲ καὶ συνθηροίσθη πολὺ πλῆθος, καὶ ὅλοι (οἱ κάτοικοι) τῶν πόλεων, εἰς κατώτην τοῦ ἄλλου, ἔτρεχον εἰς αὐτὸν, ὠμίλησεν εἰς αὐτοὺς μετὰ παραβολῆν·

5. Ὁ σπορευὸς ἐξέβη διὰ τὰ σπείρη τὸ σπέρμα του· καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὸ ἔφαγον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·

6. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφύτρωσεν ἐξηράθη, ἔπειδὴ δὲν εἶχεν ἕγχεσάν·

7. Ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν μέσσην τῶν ἀκνυθῶν, καὶ ἔπειδὴ ὁμοῦ ἐφύτρωσεν καὶ αἱ ἀκνυθαί, τὸ ἀπέσπινιξαν·

8. Ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν καλὴν γῆν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφύτρωσεν, ἔκαμε καρπὸν ἐκκτονταπλασίονα. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτὴν (τὴν παραβολὴν) ἐφώνησεν· Ὅσοις ἔχει ὠτία, ὥστε νὰ ἀκούη, (ἐκεῖνος) ἄς ἀκούη.

9. Τὸν ἡρώτων δὲ οἱ μαθηταί του, καὶ ἔλεγον· Τί (τάχα) σημαίνει αὐτὴ ἡ παραβολή;

10. Ἐκεῖνος δὲ εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἰς σᾶς ἐδόθη τὸ νὰ καταλαμβάνητε τὰ ἀπόκρυφα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς τοὺς ἄλλους ὅμως (θελεῖ ὁμιληταί) μετὰ παραβολάς· ἔπειδὴ μὲ ὅλον τὸ ὅτι

βλέπουσι, δὲν βλέπουσι, καὶ μὲ ὅλον τὸ ὅτι ἀκούουσι, δὲν ἔννοοῦσιν.

11. Αὐτὴ δὲ ἡ παραβολὴ εἶναι (τοιαύτη)· Τὸ σπέρμα εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12. Ὅσοι δὲ (τὸν ἐδέχθησαν) εἰς τὸν δρόμον, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι (τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ)· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν, διὰ τὰ νὰ μὴ σωθῶσι, μετὰ τὸ νὰ πιστεύσωσιν.

13. Καὶ ὅσοι (τὸν ἐδέχθησαν) ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, (εἶναι ἐκεῖνοι), οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσωσι, δέχονται μετὰ χαρὰν τὸν λόγον· πλὴν αὐτοὶ δὲν ἔχουσι ῥίζαν, καθότι αὐτοὶ πιστεύουσι πρὸς καιρὸν, καὶ ὅταν ἀκολουθήσῃ κἀνὲς πειρασμὸς, (ἀμείσως) παραιτοῦνται.

14. Καὶ (ὅσοι ἐδέχθησαν) τὸ σπέρμα τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκνυθὰς, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι μὲν (τὸν λόγον), ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ εἶναι ἐκδοτοὶ εἰς τὰς φροντίδας, καὶ εἰς τὸν πλοῦτον, καὶ εἰς τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς, πνίγονται, καὶ δὲν καρποφοροῦσι.

15. Καὶ (ὅσοι ἐδέχθησαν) τὸ (σπέρμα), τὸ ὁποῖον (ἔπεσεν) εἰς τὴν καλὴν γῆν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ ἀκούσωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ καρδίαν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, τὸν διαφυλάττουσι, καὶ καρποφοροῦσι μετὰ ὑπομονῆν.

16. Κἀνὲς δὲ ἀφ' οὗ ἀνάψῃ λύχνου, δὲν τὸν σκεπάσει μετὰ κἀνὲν ἀγγεῖον, μήτε τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει ἐπάνω εἰς τὴν λυχνίαν, διὰ τὰ βλέπωσι τὸ φῶς, ὅσοι ἐμβραβίνουσιν εἰς τὴν οἰκίαν.

17. Καθότι δὲν εἶναι κἀνὲν κεκρυμμένον (πρᾶγμα), τὸ ὁποῖον δὲν θελεῖ γένηται φανερόν· μήτε κἀνὲν μυστικόν, τὸ ὁποῖον δὲν θελεῖ γνωστῆ, καὶ δὲν θελεῖ φανερωθῆ.

18. Γίνεσθε λοιπὸν προσεχτικοὶ εἰς τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἀκούσετε· καθότι, ὅποιος ἔχει, εἰς ἐκεῖνον θελεῖ δοθῆ· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἂν φαιήται ὅτι ἔχει τίποτε, καὶ (ἐκεῖνο) θελεῖ ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτόν.

19. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ τῷ ὁμιλήσωσιν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους.

20. Καὶ ἐδόθη εἶδῃς εἰς αὐτὸν (ἀπὸ μερικῶς), οἱ ὁποῖοι τῷ εἶπον· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέχονται ἐξω, ἕπειδὴ θελοῦσι νὰ σὲ ἴδωσι.

21. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου εἶναι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν βάλουσιν εἰς πράξιν.

22. Κατὰ τύχην δὲ ἐμβῆκε μίαν ἡμέραν εἰς τι πλοῖον αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταί του· καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄς διαπεράσωμεν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς λίμνης. Καὶ πλέοντες ἀνεχώρησαν.

23. Ἐν ᾧ δὲ αὐτοὶ ἐπλεον, (ὁ Ἰησοῦς) ἀπεκοιμήθη· καὶ (αἰφνης) συνέβη ἀνεμοζάλη εἰς τὴν λίμνην· καὶ (τὸ πλοῖον) ἐγεμίζετο ἀπὸ νερῶ, καὶ ἐκινδύνεον.

24. Καὶ ἐπλησιάσαν, καὶ τὸν ἐξύπνησαν, καὶ τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεθα. Καὶ ἐκεῖνος ἐσηκώθη, καὶ ἔδωκε προσταγὴν σφοδρὰν εἰς τὸν ἄνεμον καὶ εἰς τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος· καὶ ἔσασαν, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας; Καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον μεταξὺ των· Ὅποιος τάχα εἶναι αὐτὸς, ὁ ὁποῖος προστάζει καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὸ νερὸν, καὶ τῷ ὑπακούουσι;

26. Πλέοντες δὲ ἐφθασαν εἰς τὸν τό-

πον τῶν Γαδαρηνῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀντικρὺ τῆς Γαλιλαίας.

27. Καὶ ἐν ᾧ ἐξέβη εἰς τὴν γῆν, τῷ ὑπήντησεν ἄνθρωπος τις ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια πρὸ πολλῶν χρόνων, καὶ φόρεμα δὲν ἐφόρει, καὶ εἰς οἰκίαν δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ μνημεία.

28. Καὶ καθὼς εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐφώνηξε μεγάλως, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδᾶριά του, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν τῷ εἶπε· Τί (συνέβη) μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; σὲ παρκαλῶ, μὴ μὲ βασανίσῃς.

29. Καθότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε προστάξῃ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα νὰ ἐξβῆ ἀπὸ (αὐτὸν) τὸν ἄνθρωπον· ἐπειδὴ πρὸ πολλῶν χρόνων τὸν εἶχεν ἐξουσίαση· καὶ ἐδένετο μὲ ἀλίσεις καὶ μὲ ποδάγρας· καὶ μὲ ὄλον τὸ ὅτι ἐφυλάσσετο, συνέτριβε τὰ δεσμὰ, καὶ ἐφέρετο βιαίως ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους.

30. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν ἠρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμβῆκαν εἰς αὐτόν.

31. Καὶ παρεκάλουν τὸν Ἰησοῦν νὰ μὴ τὰ προστάξῃ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32. Ἦτον δὲ ἐκεῖ ἐν πλήθος χοίρων ἀρκετῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβόσκοντο ἐσῶνω εἰς τὸ βουνόν· καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὰ, νὰ ἐμβωσιν εἰς τοὺς χοίρους. Καὶ (ἐκεῖνος) ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὰ.

33. Καὶ ἔφυγον τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὄλον τὸ πλήθος (τῶν χοίρων) ὤρμησε (καὶ ἔπεσεν) ἀπὸ τὸν κρημνὸν εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἐπνίγη.

34. Οἱ δὲ βοσκοὶ, ἀφ' οὔ εἶδον τοῦτο τὸ συμβάν, ἔφυγον· καὶ ἦλθον, καὶ ἔδωκαν τὴν εἶδησιν, καὶ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰ χωράφια.

35. Καὶ ὅλοι ἔτρεξαν διὰ νὰ ἴδωσιν αὐτὸ τὸ συμβάν· καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὐρήκαν καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐδιώχθησαν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἐκάθητο εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνδεδυμένος καὶ φρόνιμος, καὶ ἐφοβήθησαν.

36. Διηγῆθησαν δὲ (τὸ πρᾶγμα) εἰς αὐτοὺς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶδον (τὸν τρώπον) μὲ τὸν ὅποιον ἠλευθερώθη ὁ δαιμονιζόμενος.

37. Καὶ ὅλον τὸ πλήθος τῶν περιχώρων τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλουν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν (τρώπον) των, διότι ἐξουσιάζοντο ἀπὸ μέγαν φόβον· καὶ αὐτὸς ἐμβήκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.

38. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐδιώχθησαν τὰ δαιμόνια, παρεκάλει νὰ εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτόν· ὁ Ἰησοῦς ὁμως τῷ ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ πηγαίη, καὶ τῷ εἶπε·

39. Γύρισαι ὀπίσω εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ κήρυττε ὅσα σοὶ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ (αὐτὸς) περιήρχετο καθ' ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἐκήρυττεν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς.

40. Ὅτε δὲ ἐστράφη ὁ Ἰησοῦς, ὅλον τὸ πλήθος τὸν ἐδέχθη (μὲ χαράν·) διότι ὅλοι τὸν περιέμενον.

41. Καὶ τότε ἦλθεν (εἰς αὐτόν) ἄνθρωπός τις λεγόμενος Ἰάειρος, ὁ ὅποιος ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του.

42. Διότι αὐτὸς εἶχε μίαν μονογενῆ θυγατέρα, ἕως δωδεκα χρόνων, καὶ αὐτὴ (ἐκινδύνευε) νὰ ἀποθάνῃ. Καὶ ἐν ᾧ (ὁ Ἰησοῦς) ὑπήρχαινε, τὰ πλήθη (τῶν ἀνθρώπων) τὸν κατεστενοχώρουν.

43. Καὶ μία γυνὴ, ἣ ὅποια ἔπασχεν ἀιμorrhαγίαν πρὸ δωδεκα χρόνων,

καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἐξώδευσεν ὅλην τὴν περιουσίαν εἰς τοὺς ἱατροὺς, δὲν ἐδυνήθη νὰ ἱατρευθῇ ἀπὸ κανένα,

44. Ἐπωλήσασεν ἀπὸ τὸ ὅπισθεν μέρος, καὶ ἐπίασε τὴν ἄρχαν τοῦ φορέματός του· καὶ ἀμέσως ἐστάθη ἡ ρύσις τοῦ αἱματός της.

45. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Ποῖος μὲ ἐπίασεν; Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὅλοι τὸ ἠρνήθησαν, ὁ Πέτρος καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτόν, εἶπον· Διδάσκαλε, τὰ πλήθη σὲ περικυκλοῦσι, καὶ σὲ κατκατενοχώρουσι, καὶ ἐρωτᾷς· Ποῖος μὲ ἐπίασεν;

46. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Κάποιος μὲ ἐπίασε· καθότι ἐγὼ ἐνόησα, ὅτι δύναμις ἐξῆλθεν ἀπὸ ἐμέ.

47. Καὶ ἐπειδὴ ἡ γυνὴ ἐνόησεν ὅτι δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε μὲ τρόμον, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ διηγῆθη εἰς αὐτόν ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ πλήθους τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐπίασε, καὶ ὅτι ἀμέσως ἱατρεύθη.

48. Καὶ ἐκεῖνος τῇ εἶπε· Θύγατερ, μὴ φοβείσαι, ἡ πίστις σου σὲ ἱάτρευσε· λοιπὸν ὕπαγε εἰς εἰρήνην.

49. Ἐν τῷ δὲ ὠμίει ἐτι ὁ Ἰησοῦς, ἦλθέ τις ἀπὸ (τὴν οἰκίαν) τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ τῷ εἶπεν· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθινε· μὴ βλάβης εἰς κόσπον τὸν διδάσκαλον.

50. Ὁ Ἰησοῦς ὁμως, ἀφ' οὔ ἤκουσε (τοῦτο) ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Μὴ φοβείσαι· μόνον ἔχε πίστιν, καὶ (ἡ κόρη σου) ζῆλει ζῆση.

51. Καὶ ἀφ' οὔ ἐμβήκεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκε κανένα (ἄλλον) νὰ ἐμβῆ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης καὶ τὴν μητέρα.

52. Ὅλοι δὲ ἔκλιον, καὶ τὴν ἐμυρολόγουν. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ κλαίετε· (διότι) δὲν ἀπέθινεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

53. Καὶ τὸν περιέπαιζον, ἐπειδὴ ἤξευρον ὅτι ἀπέθανεν.

54. Αὐτὸς ὅμως, ἀφ' οὗ ἀπέβαλεν ὄλους ἔξω, ἐπίασε τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ ἐφάναξε, λέγων· Κόρη, σηκώθητι.

55. Καὶ τὸ πνεῦμά της ἐγύρισεν (εἰς αὐτήν), καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη· καὶ ἐπρόσταξε νὰ τῇ δώσωσι νὰ φάγη.

56. Καὶ οἱ γονεῖς της ἔμειναν ἐστατικοί· καὶ (ὁ Ἰησοῦς) παρήγγειλεν εἰς αὐτούς νὰ μὴν εἴπωσιν εἰς κἀνένα τὸ πρῶγμα.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Καὶ ἀφ' οὗ συνήθροισεν (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς δώδεκα μαθητάς του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐναντίον ὄλων τῶν δαιμονίων, καὶ νὰ ἰατρύωσιν ἀσθενεῖας.

2. Καὶ τοὺς ἔστειλε διὰ νὰ κηρύττωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρύωσιν τοὺς ἀσθενεῖς.

3. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ βαστάζετε τίποτε εἰς τὸν δρόμον, μήτε ῥάβδον, μήτε δισάκιον, μήτε ψωμίον, μήτε χρήματα· καὶ μὴ φορεῖτε δύο φορέματα.

4. Μένετε δὲ εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλετε ἔμβη, καὶ ἀπὸ ἐκείνην ἀναχωρεῖτε.

5. Καὶ ὅσοι δὲν ἠθέλου σᾶς δεχθῆναι, ὅταν ἀναχωρῆτε ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἀποτινάξατε καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τὰ ποδάρια σας, δι' ἀποδοεῖξιν ἐναντίον αὐτῶν.

6. Ἀφ' οὗ δὲ (οἱ ἀπόστολοι) ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, περιήρχοντο εἰς τὰ χωρία, καὶ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέλιον, καὶ ἰάτρευον (πάντας) εἰς ὅλα τὰ μέρη.

7. Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἔμαθεν ἐξ ἀκοῆς ὅλα, ὅσα ἐγίνοντο ἀπὸ αὐτόν· καὶ ἦτον εἰς ἀπορίαν, καθότι μερικοὶ ἔλεγον, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς·

8. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, ὅτι ὁ Ἥλιος ἐφάνη· ἄλλοι πάλιν (ἔλεγον), ὅτι κανεῖς ἀπὸ τοὺς παλαιούς προφήτας ἀνέστη.

9. Ὁ δὲ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· ποῖος δὲ εἶναι αὐτὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ μανθάνω τοιαῦτα (παράδοξα); Καὶ ἐζήτει νὰ τὸν ἴδῃ.

10. Ἀφ' οὗ δὲ ἐγύρισαν ὀπίσω οἱ ἀπόστολοι, ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἔπραξαν· καὶ (ἐκεῖνος) παρελαβεν αὐτοὺς συνάμα, καὶ ἀνεχώρησεν ἰδιαιτέρως, εἰς τινὰ ἔρημον τόπον (μῆος) πόλεως, ἣ ὁποία ὀνομάζεται Βηθσαϊδά.

11. Οἱ δὲ λαοί, ἀφ' οὗ ἔμαθον (ποῦ εἶναι), ἠκολούθησαν εἰς αὐτόν· καὶ (ἐκεῖνος) τοὺς ὑποδέχθη, καὶ τοὺς ἐδίδασκε περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰάτρευεν ἐκείνους, ὅσοι εἶχον χρεῖαν (ἰατρείας).

12. Ἦτον δὲ σχεδὸν ἑσπέρα· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ τοῦ ἡλθον, καὶ τῷ εἶπον· Δὸς ἄδειαν εἰς τοὺς λαοὺς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ πέριξ χωρία καὶ χωράφια, νὰ οἰκονεύσωσι, καὶ νὰ εὐρωσι ζωοτροφίαν· διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἐδῶ εἰς ἔρημον τόπον.

13. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς δότε εἰς αὐτούς νὰ φάγωσι. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Δὲν ἔχομεν περισσότερόν (τι), εἰ μὴ πέντε ψωμῖα, καὶ δύο ὑψάρια, μήπως (Θελεῖς) νὰ ὑπάγωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ (ὥστε νὰ φάγη) ὄλος ὁ λαὸς αὐτός;

14. Καθότι (μόνον) οἱ ἄνδρες ἦσαν σχεδὸν πέντε χιλιάδες. (Τότε) αὐτὸς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Βάλετέ τους νὰ καθίσωσι (κατὰ τάξιν) ἀπὸ πεντήκοντα.

15. Καὶ ἔκαμαν καθὼς (εἶπεν εἰς αὐτούς)· καὶ τοὺς ἔβαλον νὰ καθίσωσι.

16. Καὶ (αὐτὸς) ἐπῆρε τὰ πέντε

ψωμιά, καὶ τὰ δύο ὄψαρια, καὶ ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὰ εὐλόγησε· καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

17. Καὶ ἐκεῖνοι ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ τὸ περισσεύμα τῶν κλασμαμάτων, τὸ ὅσποιν ἐσήκωσαν, (ἦτον) δώδεκα κοφίνια.

18. Καὶ ὅτε (ὁ Ἰησοῦς) προσηύχето κατ' ἰδίαν, οἱ μαθηταὶ του ἦσαν ὁμοῦ με' αὐτόν· καὶ τοὺς ἠρώτησε, λέγων· Ποῖος (τάχα) λέγουσιν οἱ λαοὶ ὅτι εἴμαι ἐγώ;

19. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον· (Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι) Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ἄλλοι, (ὅτι εἶσαι) ὁ Ἡλίας· ἄλλοι (πάλιν λέγουσιν), ὅτι κἀνεὶς προφήτης ἀπὸ τοῦ παλαιοῦς ἐσηκώθη.

20. Ἐκεῖνος δὲ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ ποῖος λέγετε ὅτι εἴμαι; (Τότε) ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· (Ἡμεῖς λέγομεν, ὅτι σὺ εἶσαι) ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21. Ἐκεῖνος δὲ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς σφοδρὰν προσταγήν, νὰ μὴν εἴπωσι τοῦτο εἰς ἄλλον τινά·

22. Ἐπειθὴ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ἀνάγκη εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ νὰ ἀναστήθῃ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

23. (Ἐπομένως) ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ὅποιοι θελεῖ νὰ ἔλθῃ κατὼπιν μου, ἅς ἀπαρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἅς σηκώσῃ καθ' ἡμέραν τὸν σταυρὸν του, καὶ ἅς μοὶ ἀκολουθῇ.

24. Καθότι ὅποιοι θελεῖ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, (ἐκεῖνος) θελεῖ τὴν χάσῃ· ὅποιοι ὅμως χάσῃ τὴν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ, ἐκεῖνος θελεῖ τὴν φυλάξῃ.

25. Διότι κατὰ τί θελεῖ ὠφελῆθῃ (καθεὶς) ἀνθρώπου, εἰὰν κερδίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ χάσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἢ τὸν ζημιωθῇ;

26. Διὰ τοῦτο καὶ ὅποιοις ἤθελεν ἀποστραφῆ καὶ ἐμὲ, καὶ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς, αὐτὸν (τὸν υἱὸν) θελεῖ ἀποστραφῆ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν του καὶ τοῦ πατρὸς του, ὁμοῦ με' τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27. Σὰς λέγω κατὰ ἀλήθειαν, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι στέκονται ἐδῶ, δὲν θελοῦσιν ἀποθάνῃ, ἕως οὔ νὰ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρρασαν σχεδὸν ὀκτὼ ἡμέραι ὕστερον ἀπὸ αὐτάς τὰς ὁμιλίας, ἐπῆρσεν (ὁ Ἰησοῦς) συνάμα τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ βουνὸν διὰ νὰ προσευχηθῇ.

29. Καὶ ἐν ᾧ προσηύχето, ἐγένετο ἡ μορφὴ (τοῦ προσώπου) του πολλὰ διαφορετικῆ, καὶ ὅλη του ἡ ἐνδυμασία ἦτον λευκῆ, καὶ ἦστραπτε.

30. Καὶ ἐν ταῦτῳ συνωμίλουν με' αὐτὸν δύο ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας·

31. Καὶ αὐτοὶ ἐφάνησαν με' δόξαν, καὶ τῷ ἔλεγον διὰ τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ ἦσαν (μαθηταὶ) ἦσαν βεβλημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· ἀφ' οὗ ὅμως ἐξενίσταξαν, εἶδον τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ὁμοῦ με' αὐτόν.

33. Ἐν ᾧ δὲ ἐκεῖνοι ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ αὐτῶν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, συμφέρον εἶναι νὰ μένωμεν ἡμεῖς εἰς αὐτὸν τὸν τόπον· (ὅθεν) ἅς κάμωμεν τρεῖς καλύβας, μίαν διὰ σὲ, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ

μίαν διὰ τὸν Ἠλίαν· χωρὶς γὰρ ἐνοῆι τί λέγει.

34. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Πέτρος) ἔλεγεν ἀνθρώπους τοὺς λόγους, κατέβη (μιά) νεφέλη, καὶ τοὺς ἐσκέπασε μὲ τὴν σκιάν της· καὶ (οἱ μαθηταὶ) ἐφοβήθησαν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἐμβήκων εἰς τὴν νεφέλην.

35. Καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἀπὸ τῆν νεφέλην, ἣ ὅποια ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱὸς, καὶ ἀκούετε (τοὺς λόγους) του.

36. Καὶ ἄφ' οὗ ἠκούσθη αὐτῆ ἠφωνῆ, ὁ Ἰησοῦς εὐρέθη μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπον εἰς τινα κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας κἀνὲν ἀπὸ ὅσα εἶδον.

37. Κατὰ δὲ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν, ἐν ᾧ κατέβαινον ἀπὸ τὸ βουνόν, ὑπήνηθηεν εἰς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) πολὺ πλῆθος.

38. Καὶ αἴφνης ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὸ πλῆθος μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπε· Διδάσκαλε, σὲ παρακαλῶ, ἰδὲ (μὲ εὐμενὲς ὕμνα) εἰς τὸν υἱόν μου, ἕπειδὴ μόνον αὐτὸν ἔχω·

39. Καὶ τὸν ἐξουσιάζει πονηρὸν δαιμόνιον, καὶ ἐξαίφνης φωνάζει, καὶ τὸν ταράσσει, καὶ ἀφρίξει, καὶ μόλις ἀναχωρεῖ ἀπὸ αὐτὸν, ἀφ' οὗ τὸν ἐξασθενίσθη.

40. Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς σου, διὰ γὰρ τὸ ἐκβάλλωσι, πλὴν δὲν ἐδυνήθησαν.

41. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω ζῆ ὁμοῦ μὲ σᾶς, (ἕως πότε) θέλω σᾶς ὑποφέρειν; φέρε (μοι) τὸν υἱόν σου ἐδώ.

42. Ἐν ᾧ δὲ ἤρχετο αὐτὸς (ὁ νέος), τὸ δαιμόνιον τὸν κατέσχισε, καὶ τὸν κατετάραξεν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔδωκε σφοδρὰν προσταγὴν εἰς τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, καὶ ἰάτρευσε τὸν νέον· καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα του.

43. Ὅλοι δὲ ἐξεπλήσσοντο διὰ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὅλοι ἐθαύμαζον δι' ὅλα (τὰ θαύματα), τὰ ὅποια ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνος εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

44. Ακούσατε σεῖς ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους· καθότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μελλεῖ γὰρ παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων.

45. Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν αὐτὸν τὸν λόγον, ἀλλὰ ὁ λόγος αὐτὸς ἔμεινε κεκρυμμένος εἰς αὐτοὺς, ἕπειδὴ δὲν τὸν ἐνόησαν· καὶ ἐφοβούντο γὰρ τὸν ἐρωτήσωσι δι' αὐτὸν τὸν λόγον.

46. Ἐμβῆκε δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ διλογισμὸς, τοῦ, ποῖος ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι μεγαλύτερος.

47. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἕπειδὴ ἐνόησεν (αὐτὸν) τὸν διλογισμὸν τῆς ψυχῆς των, ἐπάσεν ἐν παιδίον, καὶ τὸ ἔστησε πλησίον του·

48. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅποιος ἤθελε δεχθῆ αὐτὸ τὸ παιδίον διὰ τὸ ὄνομά μου, (ἐκεῖνος) δέχεται ἐμέ· καὶ ὅποιος δέχεται ἐμέ, ἐκεῖνος δέχεται ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλε· διότι ὅποιος εἶναι μικρότερος μετὰξὺ σας, ἐκεῖνος θελεῖ εἶναι μέγας.

49. Τότε ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, εἶδομεν ἕνα, ὁ ὅποιος ἔδωκε τὰ δαιμόνια μὲ τὸ ὄνομά σου· καὶ τὸν ἐμποδίσσαμεν, διότι αὐτὸς δὲν ἀκολουθεῖ ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς.

50. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίζητε· καθότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι βοηθός μας.

51. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐπλησίαζον αἱ ἡμέραι, εἰς τὰς ὅποιας αὐτὸς ἐμέλλε γὰρ ἀναληφθῆ, ἔκαμε τελείαν ἀπόφασιν πλέον γὰρ ὑπάγη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

52. Καὶ πρὸ τοῦ γὰρ κινήση, ἔστειλεν ἀνθρώπους προμηνυτάς· καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον, καὶ ἐμβήκων εἰς τὸ χωρίον τῶν

Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι (τὰ εἰς ὑποδοχὴν) αὐτοῦ.

53. Πλὴν (οἱ Σαμαρεῖται) δὲν τὸν ἐδέχθησαν· καθότι εἶχεν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

54. Ὁ δὲ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης οἱ μαθηταὶ του, ἀφ' οὗ εἶδον (αὐτὸ), εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ εἴπωμεν νὰ καταβῆ πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ νὰ τοὺς κατακαύσῃ, καθὼς ἔκαμεν ὁ Ἥλιος;

55. Καὶ αὐτὸς ἐστράφη καὶ τοὺς ἐπέπληξε, καὶ εἶπε· Δὲν ἐννοεῖτε ὁποίου πνεύματος (ὑπηρεταί) εἴσθε σαῖς.

56. Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἤλθε διὰ νὰ ἀφανίσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπήγον εἰς ἄλλο χωρίον.

57. Ἐν ᾧ δὲ ὑπήγαινον, (ἀνθρωπῶς) τις εἶπεν εἰς αὐτὸν καθ' ὁδόν· Κύριε, ἐγὼ θέλω σοὶ ἀκολουθήσῃ, ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

58. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεὰς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατοικίας· ὁ Υἱὸς ὅμως τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει μήτε ποῦ νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν (του).

59. (Ἵστερον) εἶπεν εἰς τινα ἄλλον· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Κύριε, δός μοι πρῶτον τὴν ἄδειαν νὰ ὑπάγω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

60. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἀφῆσαι τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἰδίους των νεκρούς· καὶ σὺ ὑπάγε καὶ κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61. Ἄλλος πάλιν εἶπεν (εἰς τὸν Ἰησοῦν)· Κύριε, καὶ ἐγὼ θέλω σοὶ ἀκολουθήσῃ· πλὴν δός μοι πρῶτον τὴν ἄδειαν νὰ ἀποχαιρετίσω τοὺς οἰκιακούς μου.

62. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ὅποιοις βλάβει τὴν χεῖρά του εἰς τὸ ἄρο-

τρον, καὶ (ἔσπειτα) βλέπει ὁπίσω, ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Μετὰ ταῦτα διώρισεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλους ἐβδομήκοντα (μαθητάς), καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀνὰ δύο, νὰ προπορεύωνται ἀπὸ αὐτῶν εἰς πάντα τόπον καὶ χώραν, καὶ τὴν ὅποιαν εἶχε σκοπὸν νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτός.

2. Ἔλεγε λοιπὸν εἰς αὐτούς· Ὁ μὲν Φερισμὸς εἶναι πολλὺς, οἱ ἐργάται ὅμως εἶναι ὀλίγοι· ὅθεν παρκαλέσατε τὸν Κύριον τοῦ Φερισμοῦ, διὰ νὰ στείλῃ ἐργάτας εἰς τὴν Φερισμὸν τοῦ.

3. Ὑπάγετε· ἐγὼ σᾶς στέλλω ὡς ἀρνία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4. Μὴ βαστάζετε πουργεῖον, μήτε διασάκιον, μήτε ὑποδήματα· καὶ μὴ χαρετίσητε κἀνένυ καθ' ὁδόν.

5. Εἰς ὅποιον δὲ οἰκίαν καὶ ἂν ἐμβῆτε, πρῶτον λέγετε· (Ἄς εἶναι!) εἰρήνη εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν.

6. Καὶ ἐὰν εἰς ἐκεῖνην τὴν οἰκίαν εἶναι εἰρηνικὸς ἄνθρωπος, θέλει μείνῃ εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, ἡ εἰρήνη σας θέλει ἐπιστραφεῖ εἰς σᾶς (πάλιν).

7. Μένετε δὲ εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, καὶ τρώγετε, καὶ πίνετε, ὅτι σᾶς δώσωσιν αὐτοί· καθότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ του. Μὴ μεταφέρεσθε ἀπὸ (μῆν) οἰκίαν εἰς ἄλλην.

8. Εἰς ὅποιαν δὲ χώραν καὶ ἂν ἐμβῆτε, καὶ σᾶς δεχθῶσι, τρώγετε τὰ παρατιθέμενα ἐμπροσθέν σας.

9. Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῆς τῆς οἰκίας, καὶ λέγετε εἰς αὐτούς· Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπωλήσασεν εἰς σᾶς.

10. Εἰς ὅποιαν δὲ πόλιν ἐμβῆτε, καὶ δὲν σᾶς δεχθῶσιν, ἀφ' οὗ ἐξέλθητε εἰς τοὺς δρόμους αὐτῆς, εἰπέτε·

11. Ἡμεῖς ἀποτινάζομεν πάλιν εἰς

σᾶς καὶ τὸν κοινορτὸν τῆς πόλεώς σας, ὁ ὁποῖος ἐκάλλησεν εἰς (τοὺς πόδας) μὲς· πλὴν ἤξεύρετε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12. Διότι σᾶς πληροφοροῦ, ὅτι (οἱ κάτοικοι) τῶν Σοδόμων θέλουσι κολασθῆ ἔν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετριώτερον παρὰ (τοὺς κατοίκους) ἐκείνης τῆς πόλεως.

13. Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Χοραζίν! ἀλλοίμονον εἰς σέ, Βηθσαιδά! καθότι ἂν τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο εἰς σᾶς, ἐγένοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, (οἱ Τύριοι καὶ οἱ Σιδῶνιοι) ἤθελον μετανοήσῃ πρὸ πολλοῦ καιροῦ, καθήμενοι μὲ σάκκον καὶ μὲ στάκτην.

14. Διὰ τοῦτο (οἱ κάτοικοι) τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος θέλουσι κολασθῆ ἔν ἡμέρᾳ κρίσεως ὀλιγώτερον ἀπὸ σᾶς.

15. Καὶ σὺ, Καπερναοῦμ, ἡ ὁποία ὑψώθης ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλεις καταβυθισθῆ ἕως εἰς τὸν ἄδην.

16. Ὅποιος σᾶς ἀκούει, ἐκεῖνος ἀκούει ἐμοῦ (τοῦ ἰδίου)· καὶ ὅποιος σᾶς ἀθετεῖ, ἐκεῖνος ἀθετεῖ ἐμέ (τὸν ἰδίον)· καὶ ὅποιος ἀθετεῖ ἐμέ, ἐκεῖνος ἀθετεῖ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν.

17. Ἦλθον δὲ ὀπίσω οἱ ἑβδομηκοντα (μαθηταί) μὲ χαρὰν, καὶ τῷ εἶπον· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτασσονται εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ ὄνομά σου.

18. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὅτε ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡς ἀστραπή.

19. Ἴδοὺ, ἐγὼ σᾶς δίδω τὴν ἐξουσίαν ὥστε νὰ πατήτε καὶ τοὺς ὄφεις, καὶ τοὺς σκορπιούς, καὶ νὰ (καταπατήτε) ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ· καὶ κἀνὲν (ἀπὸ αὐτῶ) δὲν θέλει σᾶς βλάψῃ.

20. Πλὴν μὴ χαίρετε διὰ τοῦτο, διότι τὰ πνεύματα σᾶς ὑποτάσσον-

ται· ἀλλὰ χαίρετε πολὺ περισσότερον, διότι τὰ ὀνόματά σας κατεγράφησαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

21. Αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ Ἰησοῦς ἐχάρη ὑπερβαλλόντως κατὰ τὸ πνεῦμά του, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, διότι σὺ ἀπεκρύψας αὐτὰ (τὰ πράγματα) ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς, καὶ τὰ ἐφάνησας εἰς τὰ νήπια· καὶ, Πάτερ, καθότι τοιαύτη ἦτον ἡ ἰδία σου θέλεις. Μετὰ τοῦτο ἐγύρισεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπεν·

22. Ὅλα (τὰ ὄντα) παρεδόθησαν εἰς ἐμέ ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κἀνεῖς (ἄλλος) δὲν γνωρίζει ποῖος εἶναι ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ (μόνος) ὁ Πατήρ· μήτε (ἄλλος τις γνωρίζει) ποῖος εἶναι ὁ Πατήρ, εἰ μὴ (μόνος) ὁ Υἱὸς, καὶ (ἐκεῖνος), εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Υἱὸς ἤθελε τὸν φανερώσῃ.

23. Ἐπειτα ἐγύρισεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε κατ' ἰδίαν· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, οἱ ὁποῖοι βλέπουσιν ὅσα σεῖς βλέπετε.

24. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφήται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα σεῖς βλέπετε, πλὴν δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα σεῖς ἀκούετε, πλὴν δὲν τὰ ἤκουσαν.

25. Τότε νομικός τις ἐσηκίθη, καὶ διὰ νὰ τὸν πειράξῃ, εἶπε· Διδάσκαλε, ποῖον (ἔργον) ἐὰν κάμω, δύναμαι νὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνιον ζωὴν;

26. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπε· Τί εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον; καὶ πῶς ἀναγινώσχεις (εἰς αὐτόν);

27. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Σὺ θέλεις ἀγαπήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην σου τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν δύναμιν, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου· καὶ τὸν πλησίον σου, καθὼς (ἀγαπᾶς) καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

28. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπε· (Πολ-
λὰ) καλὰ ἀποκριθῆς· λοιπὸν πράττε
αὐτὰ, καὶ θελεῖς ζῆση.

29. Ὅμως αὐτὸς (ὁ νομικὸς), ἐπει-
δὴ ἤθελε νὰ δεῖξῃ δίκαιον τὸν ἑαυτὸν
του, εἶπε· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον
μου;

30. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, τῷ
εἶπεν· Ἀνθρωπῶς τις κατέβαινεν ἀπὸ
τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Ἱεριχὼ, καὶ
ἔπεσεν (εἰς χεῖρας) τῶν κλεπτῶν· οἱ
ὄπισθοι ἀφ' οὗ τὸν ἐγύμνωσαν καὶ τὸν
κατεπλήγωσαν, ἀνεχώρησαν, ἀφίκαν-
τές του ἐν ᾧ ἦτον ἡμιθανής.

31. Κατὰ περίστασιν δὲ ἱερεύς τις
κατέβαινεν ἀπὸ τὸν ἴδιον δρόμον· καὶ
ἀφ' οὗ τὸν εἶδε, τὸν ἀφῆκε, καὶ ἀπέ-
ρασε.

32. Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τις
Λευίτης, ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὸν (ἴδιον)
τόπον, ἀφ' οὗ ἐπλησίασε καὶ τὸν εἶδε,
τὸν ἀφῆκε, καὶ ἀπέρασε.

33. (Γελευταῖον) καὶ τις Σαμαρεί-
της ὁδοιποροῦν, ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ
ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν, εὐσπλαγχνίσθη.

34. Καὶ ἐπλησίασε καὶ ἔθεσε τὰς
πληγὰς του, καὶ ἔχυσεν εἰς αὐτὰς ἑ-
λαιον καὶ κρασίον· καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἀνε-
βίβασεν ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιόν του ζῶον,
τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν
ἐπεμελήθη.

35. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐν
ᾧ ἀνεχώρει, ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον
δύο δηνάρια, καὶ (τῷ) εἶπε· Λάβε πρᾶ-
νοιαν δι' αὐτὸν, καὶ ὅ τι περισσότερον
ἤβηλες ἐξοδεύσῃ, ἐγὼ ὅταν ἐπιστρέψω,
θεῖλω σοὶ τὰ πληρώσῃ.

36. Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς
τρεις σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγινε πλησίον
ἐκεῖνου (τοῦ ἀνθρώπου), ὁ ὁποῖος ἔπε-
σεν (εἰς τὰς χεῖρας) τῶν κλεπτῶν;

37. Καὶ (ὁ νομικὸς) εἶπεν· Ἐκεῖ-
νος, ὁ ὁποῖος ἔκαμεν εἰς αὐτὸν (αὐτὸ)
τὸ ἔλεος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Λοι-

πὸν ὑπάγε καὶ σὺ, καὶ κάμνε καθὼς
(ἔκαμεν) ἐκεῖνος.

38. Καὶ ὅτε ἀνεχώρουν ἐκεῖθεν, ὁ
Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς (ἐν) χωρίον· καὶ
μία γυνὴ ὀνομαζομένη Μάρθα τὸν ὑπε-
δέχθη εἰς τὴν οἰκίαν της.

39. Αὐτὴ δὲ εἶχε καὶ μίαν ἄλλην
ἀδελφήν, λεγομένην Μαρίαν, ἡ ὁποία
καὶ ἐκάθησε πλησίον εἰς τοὺς πόδας
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὸν λόγον του·

40. Καὶ ἡ Μάρθα κατεγίνετο (μὲ
ἀγκῶνα) εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· ὅθεν
ἦλθε καὶ ἐστάθη πλησίον (τοῦ Ἰησοῦ),
καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, δὲν σοὶ μέλει διότι
ἡ ἀδελφή μου μὲ ἀφῆκε μόνην νὰ ὑπη-
ρετῶ; λοιπὸν εἰπὲ εἰς αὐτήν νὰ μοὶ
βοηθήσῃ.

41. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς τῇ
εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, πολλὰ φρον-
τίζεις, καὶ ματαίως ταράττεσαι διὰ
πολλὰ πράγματα·

42. Χρεία εἶναι ἑνὸς μόνου (πράγ-
ματος)· ἡ Μαρία ὅμως προετίμησε τὴν
ἀγαθὴν μερίδα, ἡ ὁποία καὶ δὲν θέλει
ἀφαιρεθῆ ἀπὸ αὐτήν.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) προσήχητο
εἰς τινὰ τόπον, ἀφ' οὗ ἔπαυσε, τῷ εἶ-
πεν εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· Κύ-
ριε, διδάξόν μας νὰ προσευχόμεθα,
καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μα-
θητάς του.

2. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐ-
τούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε (οὐ-
τω)· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ὁποῖος κατοι-
κεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἃς εἶναι ἡγια-
σμένον τὸ ὄνομά σου· εἶθε νὰ ἔλθῃ ἡ
βραχεία σου· εἶθε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ
θελημα σου καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,
καθὼς (ἐκτελεῖται) καὶ ἐπάνω εἰς τὸν
οὐρανόν·

3. Δὲς εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν τὸ ψω-
μίον τὸ συστακτικὸν τῆς φύσεώς μας.

4. Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτίας μας· καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς καθέναν, ὁ ὅποῖός χρεωστεῖ εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ μᾶς ἀφήσης νὰ πέσωμεν εἰς (κάνεν) πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5. Ὑστερον εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀνίσως κάνεις ἀπὸ σᾶς ἤθελεν ἔχη κάνένα φίλον, καὶ ἤθελεν ὑπάγη εἰς αὐτὸν ἐν κκιρῶ μεσουκτίου, καὶ ἤθελε τῷ εἶπη· Φίλε, δάνεισάι μοι τρία ψωμία·

6. Καθότι· φίλος τις ἦλθεν ἀπὸ ὁρόμου εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ δὲν ἔχω τι νὰ τῷ δώσω νὰ φάγη.

7. Καὶ ἂν ἐκεῖνος ἤθελε τῷ ἀποκριθῆ ἔσωθεν· Μὴ μὲ πειράζης· αὐτὴν τὴν ὥραν ἡ θύρα εἶναι ἐσφαλισμένη, καὶ τὰ παιδί μου κοιμῶνται ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὸ στρώμα· καὶ δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ νὰ σοὶ δώσω.

8. Σᾶς λέγω ὅτι καὶ ἂν δὲν σηκωθῆ νὰ τῷ δώσῃ, διότι εἶναι φίλος του, μ' ὅλον τοῦτο διὰ τὴν ἀναίσχυντίαν του· θελεὶ σηκωθῆ καὶ θελεὶ τῷ δώσῃ ὅσα χρειάζεται.

9. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν λέγω εἰς σᾶς τοὺς ἰδίους· Αἰτεῖτε, καὶ (τὸ αἰτούμενον) θελεὶ σᾶς δοθῆ· ζητεῖτε, καὶ θελετε εὖρη (τὸ ζητούμενον)· κτυπάτε (τὴν θύραν), καὶ θελεὶ σᾶς ἀνοιχθῆ.

10. Διότι ὅποιος αἰτεῖ, λαμβάνει· καὶ ὅποιος ζητεῖ εὕρισκει· καὶ (ἡ θύρα) θελεὶ ἀνοιχθῆ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖός (τὴν) κτυπά.

11. Ἐὰν κάνεις ἀπὸ σᾶς ἤθελεν εἶναι πατήρ, καὶ ὁ υἱός του ἤθελε ζητήσῃ ἀπὸ αὐτὸν ψωμίον, μήπως θελεὶ τῷ δώσῃ πέτρον; ἢ ἐὰν (τὸν ζητήσῃ) ὀψάριον, μήπως ἀντὶ ὀψαρίου θελεὶ τῷ δώσῃ ὄφιν;

12. Ἡ ἐὰν τὸν ζητήσῃ αὐτὸν, μήπως θελεὶ τῷ δώσῃ σκorpῖον;

13. Λοιπὸν ἂν σεῖς μ' ὅλον τὸ ὅτι εἴσθε κακοὶ, ἤξεύρετε νὰ διδτε δόμακτα

καλὰ εἰς τὰ ἴδιά σας τέκνα, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ ὁ οὐράνιος θελεὶ δώσῃ Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποῖοι (τὸ) ζητοῦσιν ἀπὸ αὐτόν;

14. Καὶ (τότε) ἀπεδιώξε καὶ ἐν δαιμόνιον, τὸ ὅποῖον ἦτον βουβόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐδιώχθη τὸ δαιμόνιον ὁ βουβός ἐλλάγη· καὶ τὰ πληθὴ ἐθαύμασαν.

15. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶπον· Αὐτὸς ἀποδιώκει τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβούλ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων.

16. Καὶ ἄλλοι πάλιν διὰ νὰ τὸν πειράξωσιν, ἐζήτουν (νὰ διεξῆ εἰς αὐτοὺς) σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανό.

17. Αὐτὸς δὲ ἐπειθὴ ἐνόησε τοὺς διαλογισμούς των, εἶπεν εἰς αὐτούς· Πᾶσα βασιλεία, ἐὰν διαμερισθῆ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, αὐτὴ θελεὶ ἐρημωθῆ, καὶ πᾶσα οἰκία (ἐὰν διαμερισθῆ) ἐναντίου της, κρημνίζεται.

18. Λοιπὸν ἂν καὶ ὁ Σατανᾶς διεμερίσθη ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, πῶς θελεὶ διαρκέσῃ ἡ βασιλεία του; διότι σεῖς λέγετε, πῶς ἐγὼ ἀποδιώκω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβούλ.

19. Καὶ ἐὰν ἐγὼ μὲ τὸν Βεελζεβούλ ἀποδιώκω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας μὲ τίνος (δύναμιν) τὰ ἀποδιώκουσι; διὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ (οἱ ἴδιοι) θελουσι σᾶς κρίνῃ.

20. Ἄν ὅμως ἐγὼ ἀποδιώκω τὰ δαιμόνια μὲ δάκτυλον Θεοῦ, ὁμολογούμενως ἐφθασεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21. Ὅταν ὁ δυνατὸς ἐνοπλος φυλάττῃ τὴν ἀγλήν του, (τότε) ὅλα του τὰ πράγματα εἶναι εἰς ἀσφάλειαν.

22. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ δυνατώτερος του καὶ τὸν νικήσῃ, (τότε) ἀρπάζει καὶ ὅλα του τὰ ἄρματα, εἰς τὰ ὅποια εἶχε τὰς ἐλπίδας του, καὶ διχομοιράζει τὰ κούρση του.

23. Ὅποιος δὲν εἶναι (σήμερον)

μέ ἐμέ, (ἐκεῖνος) εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ὅποιοι δὲν συναθροίζεαι ὁμοῦ με ἐμέ, (ἐκεῖνος) σκοροφίξει.

24. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα φύγη ἀπὸ τὸν ἀνθρώπων, διέρχεται διὰ μέσου τόπων ἀνδρῶν, καὶ ζητεῖ τόπον διὰ νὰ ἀναπαυθῆ, καὶ δὲν εὑρίσκει· τότε λέγει· Ἄς ἐπιστρέψω εἰς τὴν κατοικίαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔφυγον.

25. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὴν εὑρίσκει σεσπαρωμένην, καὶ ἠτοιμασμένην.

26. Ὅτε πηγαίνει, καὶ φέρει συνάμα ἄλλα ἑπτὰ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ αὐτὸ, καὶ ἐμβαίνουνσι, καὶ κατοικοῦσιν εἰς αὐτήν· καὶ γίνονται τὰ ὕστερα ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

27. Ἐν ᾧ δὲ ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοὺς τοὺς λόγους, μία γυνὴ ἀπὸ τὸ πλῆθος ὕψωσε τὴν φωνήν της, καὶ τῷ εἶπε· Μακαρία εἶναι ἡ κοιλία, ἡ ὅποια σὲ ἐβάστασε, καὶ (μακάριοι εἶναι) οἱ μαστοὶ τοὺς ὁποίους ἐβύζασας.

28. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Βεβαίωτατα μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουσιν.

29. Ἀφ' οὗ δὲ συνηθροίσθησαν οἱ λαοὶ, ἤρχισεν (ὁ Ἰησοῦς) νὰ λαλήῃ εἰς αὐτοὺς (οὕτως)· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρά· αὐτὴ ζητεῖ σημεῖον, πλὴν δὲν θελεῖ τῇ δοθῆ (ἄλλο) σημεῖον, παρὰ μόνον τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωῆ τοῦ προφήτου.

30. Διότι καθὼς ὁ Ἰωῆς ἐγένετο σημεῖον εἰς τοὺς Νινευίτας, με τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θελεῖ γένηται σημεῖον εἰς αὐτὴν τὴν γενεάν.

31. Ἡ βασίλισσα τοῦ Νύτου θελεῖ ἀναστηθῆ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως με τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς αὐτῆς, καὶ θελεῖ τοὺς καταδικάσῃ· καθότι ἐκείνη ἦλθεν ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ

τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσύτερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

32. Οἱ κάτοικοι τῆς Νινευὶ θελουσιν ἀναστηθῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως με τὴν γενεάν αὐτῆν, καὶ θελουσι τὴν καταδικάσῃ· καθότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ (προφήτου) Ἰωῆ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσύτερον ἀπὸ τὸν Ἰωῆν.

33. Ὅποιοι ἀνάψῃ λύχνον δὲν τὸν βάλλει εἰς μέρος κεκρυμμένον, μήτε ὑποκάτω ἀπὸ τὸ κοιλόν, ἀλλὰ (τὸν βάλλει) ἐπάνω εἰς τὴν λυχνίαν, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ὅσοι ἐμβαίνουνσιν εἰς τὴν οἰκίαν.

34. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς· ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι ἀπλοῦς, ὅλον τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ὅταν ὁμως (ὁ ὀφθαλμὸς σου) εἶναι πονηρὸς, τότε ὅλον τὸ σῶμά σου (μένει) σκοτεινόν.

35. Πρόσεχε λοιπὸν ὥστε τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς σὲ, νὰ μὴ γένηται σκότος.

36. Λοιπὸν, ἂν τὸ σῶμά σου εἶναι ὅλον φωτεινόν, χωρὶς νὰ ἔχῃ κἀνὲν μέρος σκοτεινόν, τότε θελεῖ εἶναι φωτεινόν ὅλον, καθὼς (εἶναι) ὅταν ὁ λύχνος σὲ φωτίζῃ με τὴν λάμπην του.

37. Ἀφ' οὗ ὠμίλησεν (οὕτω), Φαρισαῖός τις τὸν παρεκάλεσε διὰ νὰ γευματίσῃ εἰς (τὴν οἰκίαν) του· καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκεν, ἐκβλήσεν εἰς τὴν τράπεζαν.

38. Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἀφ' οὗ εἶδε (τοῦτο), ἐθαύμασε, διατὶ πρὸ τοῦ γεύματος δὲν ἔσπλυε τὰς χεῖράς του.

39. Καὶ ὁ Κύριος τῷ εἶπε· Σεῖς οἱ Φαρισαῖοι καθαρίζετε τὸ ἔξω τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου· καὶ τὸ ἐσωτερικόν σας εἶναι γεμάτων ἀπὸ τὴν ἀρπαγὴν καὶ πονηρίαν.

40. Ἀνόητοι, ὅπουτοις ἔκαμε τὸ ἔξω, ὁ ἴδιος δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41. Δότε ὅμως ἐλεημοσύνην, ὅσα ἐνρίσκονται εἰς σᾶς· καὶ τότε ὅλα θε-
λουσιν εἶναι εἰς σᾶς καθαρὰ.

42. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς σᾶς τοὺς
Φαρισαίους, καθότι σεῖς δεκατρίζετε τὸ
ἡδύσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν εἶδος
χόρτου, ἔπειτα παραβλέπετε τὴν κρί-
σιν καὶ τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην· ἔπρεπε
νὰ πράττετε καὶ αὐτὰ, χωρὶς ὅμως
νὰ παρκαμελῆτε καὶ ἐκεῖνα.

43. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς Φα-
ρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτο-
καθεδρίαν μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς,
καὶ τοὺς ἀσπασμούς μέσα εἰς τὰς ἀγο-
ράς.

44. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, καθότι
ὁμοιάζετε μὲ τὰ μνήματα τὰ σκεπα-
σμένα, καὶ ὅσοι ἄνθρωποι περιπατοῦ-
σιν ἐπάνω εἰς αὐτὰ, δὲν ἤξεύρουσι (τὰ
ἔσω αὐτῶν).

45. Τότε καὶ εἶς ἀπὸ τοὺς νομι-
κούς τῶ ἔσπε· Διδάσκαλε, ἐν ᾧ λέγεις
αὐτὰ ὑβρίζεις καὶ ἡμᾶς.

46. Καὶ ὁ (Ἰησοῦς) τῷ ἔσπε· Ἀλ-
λοίμονον καὶ εἰς σᾶς τοὺς νομικούς,
καθότι ἐπιφορτίζετε εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους φορτία δυσκηλοβάστακτα, καὶ
(ἔπειτα) σεῖς δὲν θέλετε μήτε μὲ τὸ
δάκτυλόν σας νὰ τὰ ἐγγίσγητε.

47. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, καθότι ἐν
ᾧ οἱ πρόγονοί σας ἐφόνευσαν τοὺς
προφήτας, σεῖς ἀνακαινίζετε τὰ μνή-
ματά των.

48. Καὶ λοιπὸν μαρτυρεῖτε καὶ
συμφωνεῖτε μὲ τὰ ἔργα τῶν προγόνων
σας· ὅτι (δηλαθῆ) ἐκεῖνοι μὲν τοὺς
ἐφόνευσαν, σεῖς δὲ ἀνακαινίζετε τὰ
μνήματά των.

49. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
Θεοῦ εἶπεν· Ἐγὼ θέλω σταεῖλη εἰς
αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους,
καὶ ἀπὸ αὐτοὺς (ἄλλους μὲν) θέλουσι
φονεῖσθαι, (ἄλλους δὲ) θέλουσι διώξθαι.

50. Διὰ νὰ ζητηθῆ ὅλον τὸ αἷμα
τῶν προφητῶν, τὸ ὅποῖον ἐχύθη ἀπὸ
κτίσεως κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν αὐ-
τὴν·

51. Δηλονότι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ
Ἀβελ, ἕως εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου,
ὁ ὅποῖος ἐφονεύθη μεταξὺ τοῦ θυσια-
στηρίου καὶ τοῦ ναοῦ· καὶ σᾶς λέγω
βεβίαια, ὅτι (αὐτὸ τὸ αἷμα) θέλει ζη-
τηθῆ ἀπὸ αὐτὴν τὴν γενεάν.

52. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς νομι-
κούς, διότι σεῖς ἐσπῆρατε τὸ κλειδίον
τῆς γνώσεως· καὶ ἀφ' οὗ σεῖς δὲν ἐμ-
βήκατε (εἰς αὐτὴν), δὲν ἀφίνετε μήτε
ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ ἐμβω-
σιν.

53. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ἔλεγεν αὐ-
τοὺς τοὺς λόγους εἰς αὐτούς, οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤρχισαν νὰ
τὸν ἀποστρέφονται, καὶ νὰ τὸν ἀπο-
στομίζωσι μὲ τὰς πολλὰς (ἐρωτήσεις)
των·

54. Ἐπειδὴ ἤθελον νὰ τὸν ρίψω-
σιν εἰς ἄτοπον, καὶ ἐζήτησαν νὰ λάβωσι
(μὲ ἀπάτην) ἀπὸ τὸ στόμα του κλ-
νένα λόγον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσωσιν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτων, ἐ-
πειδὴ συνήχθησαν ἄπειρα πλήθη ἀν-
θρώπων, ὥστε κατεπάτου ὁ εἰς τὸν
ἄλλον, ὁ Ἰησοῦς ἤρχισε νὰ λαλῆ εἰς
τοὺς μαθητάς του (οὕτω)· Πρῶτον
φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φα-
ρισαίων, ἡ ὅποια εἶναι ἡ ὑπόκρισις.

2. Πλὴν κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι
σκεπασμένον, τὸ ὅποῖον δὲν θέλει φα-
νερωθῆ· καὶ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι κε-
κρυμμένον, τὸ ὅποῖον δὲν θέλει γνω-
σθῆ.

3. Διὰ τοῦτο ὅσα εἴπατε εἰς τὸ
σκότος, (ἐκεῖνα) θέλουσιν ἀκουσθῆ εἰς
τὸ φῶς· καὶ ὅσα ὠμίλησατε εἰς τὸ
ὠτίον μέσα εἰς τὰ μυστικὰ οἰκήματά

σας, ἐκεῖνα θελοῦσι κηρυχθῆ ἑσάνω εἰς τὰ δώματα.

4. Ἐγὼ δὲ λέγω εἰς σᾶς τοὺς φίλους μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι φονεύουσι τὸ σῶμα, καὶ ὑστερον δὲν θύνανται νὰ πράξωσιν ἄλλο τι περισσότερον.

5. Ἐγὼ θελω σᾶς δεῖξῃ ποῖον (πρέπει) νὰ φοβηθῆτε· φοβήθητε ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἀφ' οὗ σᾶς θανατώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ σᾶς καταδικάσῃ καὶ εἰς τὴν γένναν· σᾶς λέγω, μετὰ βεβαιότητος, αὐτὸν (πρέπει) νὰ φοβηθῆτε.

6. Δὲν πωλοῦνται πέντε μικρὰ πουλίαι μὲ δύο φόλας; (μὲ ὅλον τοῦτο) μήτε τὸ ἐν ἀπὸ αὐτὰ δὲν νομίζεται εὐκαταφρόνητον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

7. Ἀλλὰ καὶ (αὐταὶ) αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας ὅλαι εἶναι μεμετρημέναι· λοιπὸν σῆς μὴ φοβεῖσθε· διότι διαφέρετε ἀπὸ πολλὰ μικρὰ πουλίαι.

8. Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θελεῖ τὸν ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9. Ὅποιος ὅμως μὲ ἀρνηθῆ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, (τὸν τοιοῦτον) θελεῖ ἀρνηθῆ (καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου) ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10. Καὶ ὅποιος εἶπη κἀνένα λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν τοιοῦτον θελεῖ δοθῆ συγχώρησις· ὅποιος ὅμως βλασφημήσῃ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τὸν τοιοῦτον δὲν θελεῖ δοθῆ συγχώρησις.

11. Καὶ ὅταν σᾶς παρρησιάσωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ ἐξουσιαστὰς, μὴ φοροντίσητε μὲ ποῖον τρόπον, ἢ ποῖαν (ἀπολογία) θελετε ἀπολογηθῆ, καὶ ποῖον λόγον θελετε εἶπη.

12. Καθότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα θελεῖ διδάξῃ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια πρέπει· νὰ εἶπητε.

13. Ἐν τούτῳ, εἰς (ἄνθρωπος) ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶ εἶπε· Διδάσκαλε, εἰσὲ εἰς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιράσῃ μὲ ἐμὲ τὴν κληρονομίαν (μας).

14. Καὶ αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπεν· Ἀνθρώπε, ποῖος μὲ διώρισεν εἰς σᾶς χριτὴν, ἢ μοιραστὴν;

15. Ἐπειτα εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσέχετε, καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· καθότι καὶ ἂν κἀνεις ἤθελεν ἀξίησῃ τὰ ὑπάρχοντά του, ἡ ζωὴ του δὲν θελεῖ τῷ ἀξίηθῆ δι' αὐτὰ.

16. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς καὶ μίαν παραβολὴν· Ὅλα τὰ χωράφια ἐνὸς πλουσίου ἀνθρώπου εὐτύχησαν.

17. Καὶ ἐκεῖνος ἐσυλλογίζετο καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἔλεγε· Τί νὰ κάμω; ἐπειδὴ δὲν ἔχω εἰς ποῖον μέρος νὰ συναθροίσω τοὺς καρπούς μου.

18. Καὶ (πάλιν) εἶπεν· Ἐγὼ θελω κάμῃ αὐτό· (δηλαδὴ) θελω ῥίψῃ κάτω τὰ σιτοδοχεῖά μου, καὶ θελω κτίσῃ μεγαλύτερα· καὶ θελω συναθροίσῃ εἰς αὐτὰ ὅλους τοὺς καρπούς μου, καὶ τὰς εὐτυχίας μου.

19. Καὶ θελω εἶπη εἰς τὴν ψυχὴν μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια σὲ ἐξαρκοῦσι διὰ πολλοὺς χρόνους· (λοιπὸν) ἀναπαύου, τρῶγε, πίνε, καὶ χαῖρε.

20. Ὁ Θεὸς ὅμως τῷ εἶπεν· Ἀνόητε, αὐτὴν τὴν νύκτα βιαίως ζητοῦσι τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ σέ· λοιπὸν εἰς ποῖον θελοῦσι μείνῃ (τὰ τόσα ἀγαθὰ), τὰ ὅποια ἠτόμασας;

21. Τοιοῦτον εἶναι (τὸ τέλος) ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος σῆσχυρίζει διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ δὲν μεταχειρίζεται τὸν πλοῦτόν του κατὰ Θεόν.

22. Τότε εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τοῦτο λέγω εἰς σᾶς, μὲ φρον-

τὴν ζωὴν σας, (δηλαδὴ) τί νὰ φάγητε· μήτε διὰ τὸ σῶμά σας, (δηλαδὴ) τί νὰ φορέσητε.

23. Καθότι ἡ ψυχὴ εἶναι πολυτιμότερον (πράγμα) ἀπὸ τὴν τροφήν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ἔνδυμα.

24. Παρατηρήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι μήτε σπεύρουσι, μήτε θερίζουσι· μήτε ἔχουσι καρποδοχεῖα, μήτε τροφοδοχεῖα, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσον πολλὴ διαφέρετε σεῖς ἀπὸ τὰ πουλιά;

25. Ποῖος ἀπὸ σᾶς δύναται νὰ προσθήσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν του ἓνα πῆχυν μὲ τὰς (πολυειδέεις) φροντίδας του;

26. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν δύνασθε νὰ πράξητε οὔτε τὸ παραμικρότερον, τί φροντίζετε διὰ τὰ λοιπά;

27. Παρατηρήσατε μὲ προσοχήν, πῶς ἀξιάουσι τὰ κρίνα· αὐτὰ μήτε κοπιῶσι, μήτε κλάθουσι· μὲ ὅλον τοῦτο, σᾶς λέγω, (ὅτι) μήτε ὁ Σολομὼν μὲ ὄλην του τὴν δόξαν δὲν ἐνεδύθη, καθὼς (εἶναι ἐνεδυμένον) ἐν ἀπὸ αὐτὰ (τὰ κρίνα).

28. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐνδύει μὲ τύσσην (λαμπρότητα) τὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα σήμερον εἶναι εἰς τὰ χωράφια, καὶ αὔριον βιάλλονται εἰς τὸν φοῦρνον, πύσω μᾶλλον (θέλει ἐνδύσῃ) σᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29. Λοιπὸν σεῖς μὴ ζητεῖτε, τί νὰ φάγητε, καὶ τί νὰ πίνητε· καὶ μὴ φρονεῖτε μεγάλα (καὶ ταράττεσθε).

30. Καθότι τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ζητοῦσιν ὅλα αὐτά· ὁ ἰδιὸς σας Πατὴρ ἤξεύρει, ὅτι ἔχετε χροίαν ἀπὸ αὐτά.

31. Ζητεῖτε ὅμως πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλα αὐτὰ θέλουσι σᾶς δοθῆναι μὲ προσθήκην.

32. Μὴ φοβεῖσθαι, τὸ μικρὸν ποίμνιον· καθότι ὁ Πατὴρ σας ἀπεφάσισε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33. Πωλήσατε καὶ ὅσα ἔχετε, καὶ

δοῦτε τα ἐλεημοσύνην· Καὶ ἐτοιμάσατε ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς πλοῦτην, τὰ ὁποῖα δὲν παλαιῶνται, καὶ θησαυρὸν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐκλείπει ποτέ· καθότι ἐκεῖ μήτε κλέπτῃς πληγιάζει, μήτε ὁ σκώληξ τὸν διαφθείρει.

34. Διότι ὅπου εὐρίσκεται ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι (προσηλωμένη) καὶ ἡ ψυχὴ σας.

35. Ἄς εἶναι αἱ ψῶνά σας ἐσφιγμέναι, καὶ οἱ λύγχοι ἀναμμένοι.

36. Καὶ σεῖς (γίνεσθε) ὅμοιοι μὲ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι περιμένουσι πότε ὁ ἀθρόντης των θέλει ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τοὺς γάμους· διὰ νὰ τῶ ἀνοιξῶσιν εὐθύς, ὅταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ τὴν θύραν.

37. Καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι, τοὺς ὁποῖους ἤθελεν εὐρῆ ὁ ἀθρόντης των, ὅταν ἔλθῃ, ἀγρύπνους· κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι θέλει ζωσθῆ, καὶ θέλει τοὺς βάλῃ νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἔπειτα (ὁ ἴδιος) θέλει παρασταθῆ, καὶ θέλει τοὺς ὑπηρετήσῃ.

38. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ εἰς τὴν τρίτην, καὶ τοὺς εὐρῆ ὁμοίως (ἀγρύπνους), καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δοῦλοι.

39. Ἠξεύρετε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἂν ὁ οἰκοκύριος ἤξευρε, ποῖαν ὥραν θέλει ἔλθῃ ὁ κλέπτῃς, (βέβαια) ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ νὰ τρυπηθῇ ἡ οἰκία του.

40. Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἑτοιμοί· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἔλθῃ ἐκείνην τὴν ὥραν, ὅτε σεῖς μήτε τὸ φαντάζεσθε.

41. Ὁ δὲ Πέτρος τῶ εἶπε· Κύριε, εἰς ἡμᾶς (μόνους) εἶπᾶς αὐτὴν τὴν παραβολὴν, ἢ καὶ εἰς ὄλους (τοὺς ἄλλους);

42. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Ποῖος τάχα εἶναι ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος,

τὸν ὁποῖον θελεῖ διορίσῃ ὁ ἀνθέντης του ἐπιστάτην εἰς τοὺς λοιποὺς δούλους του, διὰ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν (διωρισμένον) καιρὸν τὴν ῥηπτὴν ζωοτροφίαν;

43. Καλότυχος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δοῦλος, τὸν ὁποῖον ἤθελεν εὖρη ὁ ἀνθέντης του μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ὅτι πράττει καθὼς (τῷ παρήγγειλε).

44. Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι θελεῖ τὸν ἀποκαταστήσῃ (οἰκονόμον) εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα.

45. Ἄν ὅμως ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ἤθελεν εἶπω μὲ τὴν φωνησάν του· Ὁ ἀνθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἤθελεν ἀρχίσῃ νὰ δαίρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, καὶ νὰ τρώγῃ, καὶ νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθύῃ·

46. Θέλει ἔλθῃ ὁ ἀνθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου καθ' ἣν ἡμέραν αὐτὸς δὲν ἐλπίζει, καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἠξεύρει· καὶ θελεῖ τὸν ὑστερήσῃ (ἀπὸ πᾶσαν ἐπιστάσαν), καὶ θελεῖ τὸν συναριθμήσῃ μὲ τοὺς ἀπίστους.

47. Ὅποιος δὲ δοῦλος ἐννοεῖ τὴν θελήσιν τοῦ κυρίου του, καὶ δὲν ἐτοιμάζει, μήτε ἐργάζεται κατὰ τὴν θελήσιν τοῦ κυρίου του, ἐκεῖνος θελεῖ παιδευθῆ πολλὰ.

48. Ὅποιος ὅμως δὲν ἐννοεῖ, καὶ ἂν κάμῃ ἔργα ἄξια παιδείας, θελεῖ παιδευθῆ ὀλίγον· διότι πολλὴ θελεῖ ζητηθῆ ἀπὸ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολλὸν, καὶ ἔτι πολλῶν περισσότερον θελεῖ ζητηθῆ ἀπὸ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστετέθη καὶ περισσότερον.

49. Ἐγὼ ἤλθον νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν φωτίαν, καὶ πόσον ἐπιθυμῶ (νὰ ἴδω) ἂν μέχρι τούτου ἀνήφθῃ;

50. Ἐγὼ ἔχω νὰ βαπτισθῶ μὲ βάπτισμα, καὶ πόσον στενοχωροῦμαι, ἕως οὔ νὰ ἐκτελεσθῆ (τοῦτο τὸ βάπτισμα);

51. Θαρσείτε, ὅτι ἤλθον νὰ προξε-

νήσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; οὐχί, σὰς πληροφορῶ, ἀλλὰ διαχωρισμὸν.

52. Διότι εἰς τὸ ἐξῆς, ἐὰν εἶναι πέντε ἄνθρωποι εἰς μίαν οἰκίαν, θελοῦσι διαιρεθῆ οἱ τρεῖς ἐναντίον τῶν δύο, καὶ οἱ δύο ἐναντίον τῶν τριῶν.

53. Ὁ πατὴρ θελεῖ διαχωρισθῆ ἐναντίον τοῦ υἱοῦ, καὶ ὁ υἱὸς ἐναντίον τοῦ πατρός· ἡ μήτηρ ἐναντίον τῆς θυγατρὸς, καὶ ἡ θυγάτηρ ἐναντίον τῆς μητρός· ἡ πενθερὰ ἐναντίον τῆς νύμφης, καὶ ἡ νύμφη ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τῆς.

54. Ἐλεγε δὲ (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὰ πλῆθη· Ὅταν ἴδῃτε κἀνὲν νέφος, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀπὸ (τὸ μέρος) τῆς δύσεως, λέγετε εὐθύς· Ὅτι θελεῖ συμβῆ βροχὴ· καὶ τῷ ὅντι συμβαίνει.

55. Καὶ ὅταν (ἴδῃτε), ὅτι φουσᾶ νότος, λέγετε· Ὅτι θελεῖ ἀκολουθήσῃ καὶ σὺς· καὶ τῷ ὅντι ἀκολουθεῖ.

56. Ὑποκριταί, σεῖς ἠξεύρετε νὰ διακρίνητε (ὃ, τι φαίνεται) εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ διατὶ δὲν διακρίνετε αὐτὸν τὸν καιρὸν;

57. Καὶ διατὶ δὲν διακρίνετε τὸ δίκαιον ἐξ ἰδίας σας κρίσεως;

58. Ὅταν πηγαίνῃς μὲ κἀνὲν ἐναντίον σου εἰς τινα κριτὴν, ἐνέργησαι πάντα τρόπον καθ' ὁδόν, διὰ νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ αὐτόν· διὰ νὰ μὴ σὲ παραστήσῃ βιαίως εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀπωαιτητὴν τῶν χρεῶν, καὶ ὁ ἀπωαιτητὴς σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

59. Σὲ πληροφορῶ, ὅτι δὲν θελεῖς ἐλευθερωθῆ ἀπὸ ἐκεῖ, ἕως οὔ νὰ πληρώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν (τοῦ χρέους σου).

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ μεταξὺ ἤλθον μερικοὶ διὰ νὰ φανερώσωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν περὶ ἐκείνων τῶν Γαλιλαίων,

τῶν ὁμοίων τὸ αἴμα ἠνώσεν ὁ Πιλάτος μὲ τὰς θυσίας τῶν.

2. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Νομίζετε τάχα, ὅτι ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ Γαλιλαῖοι ἐδοκίμασαν αὐτὰ τὰ κακὰ, ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ τοὺς ἄλλους Γαλιλαίους;

3. Οὐχὶ (βέβαια), σὰς πληροφοροῦ· ἀλλὰ ἐὰν καὶ σεῖς δὲν μετανοήσητε, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλετε χαθῆ.

4. Ἡ νομίζετε, ὅτι οἱ δεκακοτῶ ἐκείνοι ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἐπλάκωσεν ὁ πύργος τοῦ Σιλωάμ, καὶ τοὺς ἐφόνευσεν, ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους (τοὺς ἄλλους) ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

5. Οὐχὶ, σὰς πληροφοροῦ· ἀλλ' ἐὰν καὶ σεῖς δὲν μετανοήσητε, ὅλοι θέλετε χαθῆ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Τότε (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν (εἰς αὐτούς) αὐτὴν τὴν παραβολὴν· Ἄνθρωπός τις εἶχε μίαν συκῆν πεφυτευμένην εἰς τὸ ἀμπελίον του· καὶ ἦλθεν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ εὔρη καρπὸν, καὶ δὲν εὔρηκε.

7. Καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀμπελοργὸν του· Εἶναι τρεῖς χρόνοι μέχρι τούτου, ἀφ' οὔτου ἔρχομαι εἰς αὐτὴν τὴν συκῆν, διὰ νὰ εὔρω καρπὸν, καὶ δὲν εὔρισκω· λοιπὸν κόψαι τὴν· διατί νὰ κάμνη ἄκαρπον τὴν γῆν;

8. Ὁ δὲ (ἀμπελοργὸς) ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Κύριε, ἄφρησά τὴν καὶ αὐτὸν τὸν χρόνον, ἕως οὔ νὰ σκάψω περίξ αὐτῆς, καὶ νὰ βάλω κοπρίαν·

9. Ἴσως κάμει καρπὸν· ἂν ὄμως καὶ δὲν (καρποφορήσῃ), μετὰ ταῦτα θείλεις τὴν κόψαι.

10. Ἐτυχε δὲ (ὁ Ἰησοῦς) νὰ διδάσκῃ τὸ σάββατον εἰς μίαν συναγωγὴν.

11. Καὶ ἐκεῖ εὔρεθη μία γυνὴ, ἣ ὁποία εἶχε δαιμόνιον ἀσθενείας χρόνους δεκακοτῶ· καὶ ἔκυσεν εἰς τὴν

γῆν, χωρὶς νὰ δύναται· τελείως νὰ σηκωθῆ ὀρθή.

12. Καὶ ἄφ' οὔ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐφώνησε πλησίον του, καὶ τῇ εἶπεν· Ἐλευθερώθητι ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν σου.

13. Καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὰς χεῖράς του· καὶ ἀμέσως ἠνορθώθη, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν.

14. Ὁ δὲ πρῶτος τῆς συναγωγῆς, ἐπειδὴ ἐθύμωσε, διότι ὁ Ἰησοῦς ἰάτρεισε τὸ σάββατον, εἶπεν εἰς τὸ πλῆθος· Ἐξ ἡμέραι (τῆς ἐβδομάδος) εἶναι, εἰς τὰς ὁποίας ἔχετε ἄδειαν νὰ δουλεύητε· εἰς αὐτὰς λοιπὸν (τὰς ἡμέρας) ἔρχεσθε, καὶ ἰατρεύεσθε, καὶ μὴν (ἔρχεσθε) τὸ σάββατον.

15. Τότε ὁ Κύριος ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ὁ καθείς ἀπὸ σὰς δὲν λύει ἀπὸ τὴν φάτην τὸ σάββατον τὸν βοῦν ἢ τὸν ὄνον του, καὶ ὑπάγει καὶ τὸν ποτίζει;

16. Καὶ ἔπειτα δὲν ἔσπερεται αὐτὴ ἢ γυνὴ, τὴν ὁποίαν ἔδεσεν ὁ Σατανᾶς δεκακοτῶ χρόνους, νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν δεσμὸν αὐτὸν (τῆς ἀσθενείας) τὸ σάββατον, ἐν ᾧ εἶναι καὶ ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ;

17. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν αὐτούς τοὺς λόγους, ὅλοι οἱ ἐναντίοι του κατησχύνοντο· καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἐπράττοντο ἀπὸ αὐτόν.

18. Τότε ἔλεγεν (ὁ Ἰησοῦς)· Μὲ ποῖον πρᾶγμα (τάχα) εἶναι ὁμοία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τί πρᾶγμα νὰ τὴν παρομοιάσω;

19. Αὐτὴ εἶναι παρομοία μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν ὁποῖον ἐσῆρε κάμεις, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὸν κῆπόν του· καὶ αὔξησε, καὶ ἔγινε μέγα δένδρον, ὥστε καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἀέρος ἦλθον καὶ κατόκησαν εἰς τοὺς κλάδους του.

20. Πάλιν εἶπε· Μὲ ποῖον πρᾶγ-

μα νὰ παρομοιάσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21. Αὐτὴ εἶναι παρομοία μὲ προζύμην, τὴν ὅποیان ἐπέηρε γυνή τις, καὶ τὴν ἐζύμωσε μὲ τρία κοιλὰ ἀλεύρου, ὥστε ἐζυμώθη ὅλον (καὶ ἀνέβη).

22. Καὶ ὕστερον διεπέρα τὰς πόλεως καὶ τὰ χωρία, καὶ ἐδίδασκε, καὶ ὁ δρόμος τοῦ ἦτον διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.

23. Καὶ τις τῶ εἶπε· Κύριε, πόσον ὀλγοί (ἐπέεται) νὰ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ σωθῶσι; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς·

24. Ἀγωνίζεσθε ὥστε νὰ ἐμβῆτε διὰ μέσου τῆς στενῆς θύρας· καθότι σὰς πληροφορῶ, ὅτι πολλοὶ θέλουσι ζητήσῃ νὰ ἐμβῶσι, καὶ δὲν θέλουσι δυνῆθῃ.

25. Ὅταν ὁ οἰκοκύριος σηκωθῇ, καὶ κλείσῃ τὴν θύραν, καὶ σεῖς ἰστάμενοι ἔξω ἀρχίσητε νὰ κτυπᾶτε τὴν θύραν, καὶ νὰ λέγητε· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον καὶ εἰς ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος σᾶς εἶπη· Δὲν σᾶς γνωρίζω ἀπὸ ποῦ εἴσθε·

26. Τότε θέλετε ἀρχίση νὰ λέγητε· Ἡμεῖς καὶ ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν ἔμπροσθέν σου, καὶ μέσα εἰς τοὺς πλατεῖς δρόμους μας ἐκήρυξας (τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ).

27. Ἐκεῖνος θέλει σᾶς εἶπη· Ἐγὼ σᾶς λέγω, δὲν σᾶς γνωρίζω ἀπὸ ποῦ εἴσθε· ἀπομακρύνθητε ἀπὸ ἐμὲ σεῖς οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28. Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τριξίμον τῶν ὀδόντων, ὅταν ἴδῃτε τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ, τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τοὺς προφήτας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἑαυτόν σας, ὅτι ἀποδιώκεσθε ἔξω.

29. Καὶ θέλουσιν ἔλθῃ (ἄνθρωποι) ἀπὸ ἀνατολῆν καὶ δύσιν, ἀπὸ βορρᾶν καὶ νότον· καὶ θέλουσιν ἀναπαυθῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30. Καὶ τότε θέλουσιν ἀναδειχθῆ πρῶτοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι νομίζονται

ἔσχατοι, καὶ θέλουσιν ἀποδειχθῆ ἔσχατοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι πρῶτοι.

31. Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθον τινες Φαρισαῖοι, καὶ τῶ εἶπον· Φύγε, καὶ ἀναχώρησον ἀπ' ἐδῶ, καθότι ὁ Ἡρώδης ἔχει σκοπὸν νὰ σε θανατώσῃ.

32. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε, καὶ εἴπατε εἰς αὐτὴν τὴν ἀλώπεκα· Ὅτι ἐγὼ ἀποδιώκω δαιμόνια, καὶ ἰατρεύω διὰφόρους ἀσθενείας, καὶ σήμερον, καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειῶν τὴν ζωὴν μου.

33. Ὅμως ἀνάγκη εἶναι, σήμερον καὶ αὔριον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν νὰ περιέρχωμαι· διότι δὲν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ θανατωθῆ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

34. Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ὅποια ἐφόνευσας τοὺς προφήτας, καὶ ἐλιθοβόλησας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν εἰς σέ· πόσαις φοραῖς ἠθέλησα νὰ φέρω εἰς ἐν τοὺς ἰδίους σου ἀπογόνους, καθὼς ἡ ἄρως φέρει τὰ πουλῖα τῆς ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγας τῆς, πλὴν δὲν ἐθελήσατε;

35. Ἰδοὺ, (εἰς τὸ ἐξῆς) ἡ κατοικίᾳ σας μένει ἔρημος· καθότι κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἴδῃ πλέον, ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, κατὰ τὴν ὅποیان θέλετε εἶπη· Ἐὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Συνέβη δὲ νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς τὸ σάββατον εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς ἀπὸ τοὺς πρώτους τῶν Φαρισαίων, διὰ νὰ φάγῃ ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρετήρουν.

2. Καὶ τότε εὐρέθη ἔμπροσθέν του ἄνθρωπός τις ὑδρωπικός.

3. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους· Τάχα εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἰατρευθῇ τις τὸ σάββατον;

4. Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπησαν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐπόασε καὶ τὸν ἰάτρευσε, καὶ τὸν ἔστειλε νὰ πηγαίνῃ.

5. Ἐπειτα ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς (τοὺς Φαρισαίους)· Ἐὰν ὁ ὄνος, ἢ τὸ βόδιον τινὸς ἀπὸ σᾶς, ἤθελε πέσῃ εἰς τὸ πηγάδιον, τόχα δὲν θέλει τὸ ἐκβάλλῃ ἐνθὺς, καὶ ἂν εἶναι καὶ σάββατον;

6. Καὶ εἰς αὐτούς τοὺς λόγους του δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἀποκριθῶσι τελείως.

7. Εἶπε δὲ καὶ παραβολὴν εἰς τοὺς προσκεκλημένους, ἐπειδὴ τοὺς παρετήρει, ὅτι ἐζήτουν νὰ ἔχωσι τὰς πρωτοκαθεδρίας, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς·

8. Ὅταν προσκαλεσθῆς ἀπὸ τινα εἰς γάμον, μὴ καθήσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ (ἄλλος τις) ἐντιμότερος ἀπὸ σέ, εἶναι προσκεκλημένος ἀπὸ αὐτόν·

9. Καὶ τότε θέλει ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε καὶ σέ καὶ ἐκεῖνον, καὶ θέλει σοὶ εἶπῃ· Δὸς (αὐτόν) τὸν τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε σὺ μὲ ἐντροπήν σου θέλεις καταβῆ εἰς τὸν κατώτερον τόπον·

10. Ἄλλ' ὅταν προσκαλεσθῆς, ὕπαγε, καὶ καθῆσαι εἰς τὸν κατώτερον τόπον· ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σέ ἐκάλεσε, νὰ σοὶ εἴπῃ· Φίλε, ἀνάβα εἰς τὸν ἀνώτερον τόπον· καὶ τότε θέλεις δοξασθῆ μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κάθονται εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μὲ σέ.

11. Καθότι ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτόν του, ἐκεῖνος θέλει ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώνει τὸν ἑαυτόν του, ἐκεῖνος θέλει ὑψωθῆ.

12. Ἐλεγε δὲ καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμνης γεῦμα, ἢ δεῖπνον, μὴ προσκαλῆς τοὺς φίλους σου, μήτε τοὺς ἀδελφούς σου, μήτε τοὺς συγγενεῖς σου, μήτε τοὺς

πλουσίους γείτονάς σου· διότι καὶ αὐτοὶ, ἐνδεχόμενον εἶναι, νὰ σέ προσκαλέσωσιν ἀμοιβαίως, καὶ τότε σοὶ γίνεται ἡ ἀμοιβή.

13. Ἀλλὰ ὅταν κάμνης κοινὴν τράπεζαν, προσκαλεῖ ἀνθρώπους πτωχοῦς, ἀσθενεῖς, χωλοὺς καὶ τυφλοὺς·

14. Καὶ (τότε) θέλεις εἶσαι μακάριος· διότι ἐπειδὴ ἐκεῖνοι δὲν δύνανται νὰ σοὶ ἀνταποδώσωσι (τὴν χάριν) διὰ τοῦτο θέλει σοὶ δοθῆ ἡ ἀμοιβή, ὅταν γένηται ἡ ἀνάστασις τῶν δικαίων.

15. Ἀκούσας δὲ τοῦτο εἰς ἀπὸ τοὺς συγκαθημένους εἰς τὴν τράπεζαν, εἶπε· Πόσον μακάριος εἶσθε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει φάγῃ ψωμίον εἰς τὴν βυστιλίαν τοῦ Θεοῦ!

16. Τότε τῷ εἶπεν (ὁ Ἰησοῦς)· Ἀνθρωπῶς τις ἔκαμε συμπόσιον, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς·

17. Καὶ (ὅτε ἤλθεν) ὁ καιρὸς τοῦ δεῖπνου, ἔστειλε τὸν δοῦλόν του διὰ νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἐλθετε, καθότι ὅλα (τὰ τῆς τραπέζης) εἶναι ἔτοιμα.

18. Ἐκεῖνοι ὁμῶς ὄλοι μὲ μίαν γνώμην ἤρχισαν νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ ἠγόρασα χωράφιον, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπάγω, καὶ νὰ τὸ ἴδω· ὅθεν σὲ παρακαλῶ, ἀφῆσαί με.

19. Ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγάρια βόδια ἠγόρασα, καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· ὅθεν σὲ παρακαλῶ, ἀφῆσαί με.

20. Ἄλλος εἶπεν· Ἐγὼ (νεωστὶ) ἐνυμφεθῆν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω.

21. Καὶ ὁ δοῦλος ἤλθεν ὀπίσω, καὶ ἐβανέρωσεν ὅλα αὐτὰ εἰς τὸν αὐθέντην του. Τότε ἐθυμώθη ὁ οἰκοκύριος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν δοῦλόν του· Ἀντὶ τῆ ὥρα τρέξαι εἰς τοὺς πλατεῖς

τόπους, καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς δρόμους τῆς πόλεως, καὶ φέρε ἐδῶ (εἰς τὴν οἰκίαν μου) ὅλους τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς.

22. Καὶ (μετ' ὀλίγον) ὁ δοῦλος εἶπε· Κύριε, ἡ προσταγὴ σου ἐτελείωσε, πλὴν μένει ἀκόμη τόπος (ἄδειος.)

23. Τότε ὁ αὐθέντης τοῦ τῶν εἶπε· Τρέξαι εἰς τοὺς ἔξω δρόμους καὶ τὰ περιφραγμένα χωράφια, καὶ βιάσαι νὰ ἔλθωσιν ἐδῶ, διὰ νὰ γεμισθῇ ἡ οἰκία μου.

24. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι κἀνεὶς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς καλεσμένους δὲν θέλει φάγη ἀπὸ τὸ δεῖπνόν μου.

25. Ἠκολούθουν δὲ ὁμοῦ με αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) πολλὰ πλήθη· καὶ ἐγύρισε καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·

26. Ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμέ, καὶ δὲν μισεῖ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ τὰ τέκνα του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, καὶ τὴν ἰδίαν του ζωὴν, αὐτὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητῆς μου.

27. Καὶ ὅποιος δὲν σηκώνει τὸν σταυρόν του, καὶ δὲν μοὶ ἀκολουθεῖ, αὐτὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητῆς μου.

28. Διότι ἂν κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς θέλῃ νὰ κτίσῃ κἀνεὶν πύργον, (τάχα) δὲν ἀθροῖται πρότερον, καὶ λογαριάζει, ἂν ἔχη τὰ ἀνγκαῖα εἰς τὸ νὰ τὸν τελειώσῃ;

29. Διὰ νὰ μὴ τύχη καὶ βάλῃ τὸ θεμέλιον, καὶ ἔπειτα δὲν δυνήθῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἀρχίσωσιν ὅλοι οἱ θεαταὶ νὰ τὸν περιπαίξωσι,

30. Καὶ νὰ λέγωσιν· Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ κτίσῃ (πύργον), ὅμως δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸν τελειώσῃ.

31. Ἡ ἐὰν κἀνεὶς βασιλεὺς ὑπάγῃ νὰ πολεμήσῃ με ἄλλον βασιλέα, δὲν καθορίζεται (τάχα) πρῶτον καὶ στοχάζε-

ται, ἂν εἶναι δυνατὸν με δέκα χιλιάδας (στρατιωτῶν) νὰ ἀντιπαραταχθῇ εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐναντίον του με εἴκοσι χιλιάδας;

32. Καὶ ἂν ἰδῇ ὅτι δὲν δύναται, τότε, ἐν ᾧ ἐκείνος εἶναι ἀκόμη μακρὰν, στέλλει πρέσβεις, καὶ τὸν παρακαλεῖ (νὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33. Με τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὅποιος ἀπὸ σᾶς δὲν παραιτεῖται ἀπὸ ἅσα πράγματα ἔχει ἰδίᾳ του, αὐτὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι μαθητῆς μου.

34. Τὸ ἄλλας εἶναι ἀνγκαῖον (πρᾶγμα)· ἂν ὅμως τὸ ἄλλας χάσῃ τὴν δυνάμιν του, με ποῖον ἄλλο (πρᾶγμα) θέλει ἀρτυθῆ;

35. Αὐτὸ δὲν εἶναι χρήσιμον μήτε χῶμα (νὰ γένηται,) μήτε κοπρία· τὸ ῥίπτουσιν ἔξω. Ὅποιος ἔχει ὡτία ὥστε νὰ ἀκούῃ, ἐκείνος ἂς ἀκούῃ.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

1. Ὅλοι δὲ οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἤρχοντο πλησίον εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ τὸν ἀκούωσι.

2. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι αὐτὸς (ὁ ἄνθρωπος) δέχεται ἁμαρτωλοὺς, καὶ συντρῶγει με αὐτούς.

3. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξῆς παραβολήν·

4. Ἐὰν κἀνεὶς ἄνθρωπος ἀπὸ σᾶς ἔχη ἑκατὸν πρόβρατα, καὶ ἀπὸ αὐτὰ χάσῃ τὸ ἓν, δὲν θέλει ἀφήσῃ (τάχα) τὰ ἑνενήκοντα ἑνέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ δὲν θέλει ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ τὸ χαμένον, ἕως οὔ νὰ τὸ εὔρῃ;

5. Καὶ ἂν οὔ τὸ εὔρῃ, τὸ βάλλει ἐπάνω εἰς τοὺς ὄμους του με χαράν.

6. Καὶ ἂν οὔ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, προσκαλεῖ τοὺς φίλους του καὶ τοὺς γείτονάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Χαρῆτε ὁμοῦ με ἐμέ, καθότι εὔρηκα τὸ χαμένον πρόβρατόν μου.

7. Σὰς λέγω, ὅτι μὲ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται χαρὰ καὶ ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὅταν μετανοήσῃ, παρὰ διὰ τοὺς ἐννεμήκοντα ἑνῆα δικαίους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι χρεῖαν νὰ μετανοήσωσιν.

8. Ἡ ἐὰν κάμνῃ γυνὴ ἔχη δέκα δραχμάς, καὶ χάσῃ μίαν ἀπὸ αὐτὰς, δὲν ἀνάσπει (τάχα) τὸν λύχνον της, καὶ σαρώνει τὴν οἰκίαν της, καὶ μὲ ἐπιμέλειαν ζητεῖ, ἕως ὅτ' νὰ τὴν εὔρη;

9. Καὶ ὅταν τὴν εὔρη, προσκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονάς της, καὶ ταῖς λέγει· Χαρῆτε ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καθότι εὗρηκα τὴν δραχμὴν, τὴν ὅποιαν ἔχασα.

10. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον (σὰς πληροφωρῶ), γίνεται χαρὰ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὅταν μετανοήσῃ.

11. Πάλιν εἶπεν (εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς)· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς·

12. Καὶ ὁ νεώτερος ἀπὸ αὐτῶν εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του· Πάτερ, δός μοι ἀπὸ τὴν περιουσίαν σου τὸ ἀνάλογόν μου μερίδιον. Καὶ (οὕτως) ἐμοίρασεν εἰς αὐτοὺς τὴν περιουσίαν του.

13. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ὁ νεώτερος υἱὸς του συνήθροισεν ὄλα του τὰ πράγματα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς μακρὸν τόπον· καὶ ἐκεῖ διεσχόρωσεν ὄλην του τὴν περιουσίαν μὲ τὴν ἄσωτόν του ζωὴν.

14. Ἀφ' οὗ δὲ ἐσχόρωσεν ὄλα, συνέβη καὶ πεῖνα μεγάλη εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον· καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ ὑστερήται.

15. Καὶ τότε ὑπέγηγε καὶ προσεκολληθῆ εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πολίτας ἐκείνης τῆς χώρας· ὁ ὅποῦς καὶ τὸν ἔστειλεν εἰς τὰ ὑποστατικά του διὰ νὰ βόσκη χοίρους.

16. Καὶ ἐκεῖνος ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρτα,

τὰ ὅποια ἔτρωγαν οἱ χοῖροι· πλὴν καὶ νεῖς δὲν τῷ ἔδιδε.

17. Καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε· Πόσοι (τάχα) μισθωτοὶ (δοῦλοι) τοῦ πατρός μου χορταίνουσι μὲ ἀφθονίαν, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πείναν;

18. Ἐγὼ (λοιπὸν) θελω σηκωθῆ, καὶ θελω ὑπάγῃ εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ θελω εἶπω εἰς αὐτόν· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς σὲ τὸν ἴδιον.

19. Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ πλέον υἱὸς σου· (σὲ παρακαλῶ) νὰ μὲ μεταχειρισθῆς ὡς ἓνα μισθωτὸν (δοῦλόν) σου.

20. Καὶ ἐσηκούθη καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του. Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς ἦτον ἀκόμη (πολλὰ) μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του, καὶ τὴν ἐλυπήθη· καὶ ἔτρεξε, καὶ ἔσπεσεν εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν κατεφιλήσε.

21. Καὶ ὁ υἱὸς τῷ εἶπε· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς σὲ τὸν ἴδιον, καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ ὀνομασθῶ πλέον υἱὸς σου.

22. Ὁ πατήρ του ὁμοῦς εἶπεν εἰς τοὺς δούλους του· Φέρετε ἐδῶ τὰ καλλιώτερα φορέματα, καὶ ἐνδύσατέ τον, καὶ βάλετε εἰς τὴν χεῖρά του δακτυλίδιον, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας του·

23. Καὶ ἔπειτα φέρετε ἔξω τὸ μισθάριον τὸ θρεπτόν, καὶ σφάζετε το, νὰ φάγωμέν καὶ νὰ χαρῶμεν.

24. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς μου ἦτον νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ χαίρωσιν.

25. Ὁ δὲ μεγαλήτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράριον· καὶ ἐν ᾧ ἐρχόμενος ἐπλησίασεν εἰς πῆν οἰκίαν, ἤκουσεν ὄργανα μουσικὰ καὶ χοροῦς.

26. Καὶ ἐφώνησεν ἓνα ἀπὸ τοὺς δούλους, καὶ ἠρώτα νὰ μάθῃ ἀπὸ αὐτόν, τί τάχα σημαίνουσι αὐτά;

27. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου ἔσφαξε τὸ θρεπτὸν μοσχάριον, διότι τὸν ἀπέλαβεν ὑγιῆ.

28. Καὶ ἐκεῖνος ἐθυμώθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἔμβη (εἰς τὴν οἰκίαν). Λοιπὸν ὁ πατήρ τοῦ ἦλθεν ἔξω, καὶ τὸν παρῆκαλει (νὰ ἔμβη).

29. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς τῷ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ σο! δουλεύω τόσους χρόνους, καὶ ποτὲ κάμμίαν προσταγὴν σου δὲν παρήκουσα, (μὲ ὄλον τοῦτο) μήτε ἐρίφιον δὲν μοι ἔδωκας ποτὲ, διὰ νὰ συνευφρανθῶ καὶ ἐγὼ ὁμοῦ μὲ τοὺς φίλους μου·

30. Καὶ ὅτε ἦλθεν αὐτὸς ὁ υἱός σου, ὁ ὁποῖός ἐραγαθὸν με τὰς πόρναις τὴν περιουσίαν σου, διὰ χάριν τοῦ ἔσφαξας τὸ θρεπτὸν μοσχάριον.

31. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Τέκνον μου, σὺ πάντοτε ζῆς ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ ὅλα τὰ πράγματά μου εἶναι ἰδιά σου·

32. Ἔπαρεπεν ὅμως νὰ χερῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, καθότι αὐτὸς ὁ ἀδελφός σου ἦτον νεκρὸς καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὐρέθη.

ΚΕΦ. ΙΣΤ΄.

1. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἄνθρωπός τις πλούσιος εἶχεν ἓνα οἰκονόμον, ὁ ὁποῖός κατηγορήθη εἰς αὐτὸν, ὅτι διασκορπίζει τὴν περιουσίαν του.

2. Καὶ τὸν ἐφώνησε, καὶ τῷ εἶπε· Τί εἶναι αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἀκούω διὰ σέ; ὁδὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου, διότι δὲν θέλεις θνηθῆ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ οἰκονομήσῃς.

3. Τότε ὁ οἰκονόμος εἶπε καθ' ἑαυτὸν· Τί νὰ κάμω, καθότι ὁ ἀθρόνός μου σηκώνει ἀπ' ἐμὲ τὴν οἰκονομίαν (τῶν πραγμάτων του); ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ σκάπτω, καὶ ἐντρέπομαι νὰ ζητῶ ὡς πτωχός.

4. Ἐγὼ ἐνόησα τί πρέσπει νὰ κάμω, (διὰ νὰ εὐρω ἀνθρώπους) νὰ με δεχθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των, ὅταν ἀποβληθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5. Ἔστειλε λοιπὸν καὶ ἔφερε κατ' ἰδίαν καθένα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ κυρίου του, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν ἀθρόνόν μου;

6. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· (Χρεωστῶ) ἕκατὸν μέτρα ἐλαίου. Καὶ ὁ οἰκονόμος) τῷ εἶπε· Λάβε τὴν ὁμολογίαν σου, καὶ κάθησαι ἀμέσως, καὶ γράψον πεντήκοντα.

7. Ἔπειτα εἶπεν εἰς ἄλλον· Σὺ πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν ἀθρόνον μου; Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· (Χρεωστῶ) ἕκατὸν κοιλὰ σιταρίου· Καὶ ὁ οἰκονόμος) τῷ εἶπε· Λάβε τὴν ὁμολογίαν σου, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8. Καὶ ὁ ἀθρόνος ἐπήνεσε τὸν οἰκονόμον δι' αὐτὴν του τὴν ἀδικίαν, ὅτι φρόνιμα ἔπραξε· καθότι οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος εἶναι φρονιμότεροι εἰς τὴν γενεάν των περισσύτερον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός.

9. Καὶ ἐγὼν σᾶς λέγω· Κάμετε ἰδίους σας φίλους μὲ τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας, διὰ νὰ σᾶς ὑποδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους κατοικίας, ὅταν ἀφήσετε (τὴν παροῦσαν ζωὴν).

10. Ὅποιος ἤθελε φανῆ πιστὸς εἰς τὸ ὀλίγον (πρᾶγμα), ἐκεῖνος θέλει ἀποδεχθῆ πιστὸς καὶ εἰς τὸ πολὺ· ὅποιος ὅμως ἤθελε φανῆ ἀδικος εἰς τὸ ὀλίγον (πρᾶγμα), αὐτὸς θέλει ἀποδεχθῆ ἀδικος καὶ εἰς τὸ πολὺ.

11. Λοιπὸν ἂν σεῖς εἰς τὸν ἀδικον πλοῦτον δὲν ἐστάθητε πιστοὶ, ποῖός θέλει ἐμπιστευθῆ εἰς σᾶς τὸν ἀληθινὸν (πλοῦτον);

12. Καὶ ἂν δὲν ἐφάνητε πιστοὶ εἰς τὸν ξένον πλοῦτον, ποῖός θέλει σᾶς δῶσθαι τὸν ἰδίόν σας (πλοῦτον);

13. Κάνεις δὲν δύναται νὰ δου-
λεύῃ εἰς δύο ἀυθέντας· καθότι ἢ θε-
λει μισήσῃ τὸν ἕνα, καὶ τὸν ἄλλον θελει
ἀγαπήσῃ· ἢ θελει προτιμήσῃ τὸν ἕνα,
καὶ τὸν ἄλλον θελει καταφρονήσῃ· σεις
δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε εἰς τὸν Θεὸν
καὶ εἰς τὸν Μωμμωνᾶν.

14. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουον ἀν-
τοὺς τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ, οἱ ὅποιοι
ἦσαν φιλάργυροι· καὶ μὲ θυμὸν τὸν
κατεφρόνουν.

15. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς ἀν-
τούς· Σεῖς εἴσθε ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι
ἀποδεικνύετε δίκαιον τὸν ἑαυτὸν σας
εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς
ὅμως ἐννοεῖ τὰς καρδίας σας· διότι ὅ-
ποιοιον πράγμα φαίνεται· ὑψηλὸν μεταξὺ
τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνο εἶναι βδελυκτὸν
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

16. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται (ὑ-
περέσχυον) ἕως εἰς τὸν καιρὸν Ἰωάν-
νου (τοῦ βαπτιστοῦ)· καὶ ἀπὸ τότε
κρυπτεται· εὐαγγελικῶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ, καὶ ὁ καθεὶς μὲ προθυμίαν κα-
ταφεύγει εἰς αὐτήν.

17. Ἐνκολιώτερον εἶναι ὅμως νὰ πα-
ρελθῇ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἀπὸ τὸ νὰ
πέσῃ μία κεραία τοῦ νόμου.

18. Ὅποιοις χωρίζει τὴν γυναῖκά
του, καὶ ὑπανδρεύεται μὲ ἄλλην, ἐκεῖ-
νος γίνεται μοιχός· καὶ ὅποιοις λάβῃ
γυναῖκα χωρισμένην ἀπὸ ἄλλον ἄνδρα,
καὶ ἐκεῖνος γίνεται μοιχός.

19. Ἦτον δὲ ποτε ἀνθρωπῶς τις
πλούσιος, ὅστις ἐφόρει κόκκινα καὶ με-
γαλοπρεπεῖ φορέματα, καὶ ἔχαιρε καὶ
ἐτρώφα καθ' ἡμέραν μὲ πολυτελείαν.

20. Ἦτον δὲ καὶ τις πτωχὸς ὑπο-
μαζόμενος Λάζαρος, ὁ ὅποιος ἦτον ἐρ-
ρίμιμος ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ
(τοῦ πλουσίου) πληγωμένος.

21. Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ
ἀπὸ τὰ τρίμματα (τοῦ ψωμίου) τὰ
ὅποια ἔπιπτον ἀπὸ τὴν τράπεζαν

τοῦ πλουσίου· μάλιστα καὶ οἱ κύνες
ἤρχοντο, καὶ μὲ τὴν γλῶσσάν των ἐ-
σπύγγιζον τὰς πληγὰς του.

22. Συνέβη δὲ νὰ ἀποθάνῃ ὁ πτω-
χὸς, καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ἔφερον εἰς τοὺς
κόλπους τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε (μετ'
ὀλίγον) καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23. Καὶ μέσα εἰς τὸν ἄδην, ἐν ᾧ
ἐβασανίζετο, ἐστίκωσε τοὺς ὀφθαλμούς
του, καὶ εἶδεν ἀπὸ μακρὰν τὸν Ἀβρα-
άμ, καὶ τὸν Λάζαρον, ὁ ὅποιος ἦτον
εἰς τοὺς κόλπους του.

24. Καὶ ἐφώνασε, καὶ εἶπε· Πάτερ
Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ στείλε τὸν
Λάζαρον, νὰ βρέξῃ τὸ ἄκρον τοῦ δα-
κτύλου του μὲ νερὸν, καὶ νὰ ὀρσίση
τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ἐλεεινῶς βασα-
νίζομαι μέσα εἰς αὐτὴν τὴν φλόγα.

25. Ὁ δὲ Ἀβραάμ τῷ εἶπε· Τέ-
κνον, ἐνθυμήθητι, ὅτι σὺ ἀπέλαβες τὰς
εὐτυχίας σου ὅτε ἔζης, καθὼς καὶ ὁ
Λάζαρος τὰς δυστυχίας· ὅθεν αὐτὸς
μὲν παρηγορεῖται (καὶ ἀναπαύεται)
ἐδῶ, καὶ σὺ βασανίζεσαι.

26. Τέλος πάντων, ἀνχμεταξὺ εἰς
ἡμᾶς καὶ σᾶς εἶναι κατεσκευασμένον με-
γάλον χανθάκιον· διὰ νὰ μὴ δύνωνται
νὰ περάσωσιν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς σᾶς ὅσοι
θελοῦσι, καὶ διὰ νὰ μὴ διαπερῶσιν εἰς
ἡμᾶς, ὅσοι εὐρίσκονται αὐτοῦ.

27. Ὁ δὲ (πλούσιος τῷ) εἶπε·
Σὲ παρακαλῶ λοιπὸν, πάτερ (Ἀβρα-
άμ), νὰ στείλῃς αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ πατρὸς μου.

28. Ἐπειδὴ ἔχω ἄλλους πέντε ἀ-
δελφούς, καὶ νὰ κηρύξῃ εἰς αὐτοὺς ὁμο-
λογουμένως (περὶ τῶν ἐδῶ)· διὰ νὰ μὴν
ἔλθωσι καὶ ἐκείνοι εἰς αὐτὸν τὸν τόπον
τῆς κολάσεως.

29. Ὁ δὲ Ἀβραάμ τῷ εἶπεν· Ἐ-
κείνοι ἔχουσι τὸν Μωυσῆα καὶ τοὺς
προφῆτας· καὶ ἄς τοὺς ἀκούσωσι.

30. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Δὲν (τοὺς
ἀκούουσι,) πάτερ Ἀβραάμ· ἄνίσως

ὅμως κἀνεὶς ὑπάγη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς εἰς αὐτοὺς, Θέλουσι μετανοήσῃ.

51. Ὁ δὲ (Ἀβραάμ) τῷ εἶπεν· Ἄν δὲν ἀκούωσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφήτας, καὶ ἂν ἀναστῆ κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, πάλιν δὲν Θέλουσι κατὰ πειρασθῆ.

ΚΕΦ. 12'.

1. (Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ συμβῶσι τὰ σκανδάλα· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου συμβαίνουσι.

2. Συμφερώτερον ἦτον εἰς αὐτὸν τὸ νὰ κρεμασθῆ ἀπὸ τὸν λαίμον του μίᾳ πέτρα τοῦ μύλου, καὶ νὰ ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐχὶ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μικροὺς.

3. Σεῖς δὲ προσέχετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας. Καὶ ἐὰν σφάλῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπίσπληξάι τον· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρησάι τω.

4. Καὶ ἀνίσως ἐπὶ τὰ φοραῖς ἤθελε σφάλῃ εἰς σὲ, καὶ ἐπὶ τὰ φοραῖς ἤθελεν ἔλθῃ εἰς σὲ, καὶ ἤθελε σοὶ εἶπῃ· Ὅτι μετενόησα· Θέλεις τῷ συγχώρησῃ.

5. Τότε τῷ εἶπον οἱ ἀποστόλοι· Κύριε, ἀύξησον τὴν πίστιν μας.

6. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν (εἰς αὐτοὺς)· Ἄν εἴχετε πίστιν (τόσον μικρὰν) ὅσοι εἶναι ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως, ἐδύνασθε νὰ εἴπητε εἰς αὐτὴν τὴν συκαμηνίαν· Ἐκκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἤθελε σᾶς ὑπακούσῃ.

7. Ἐὰν κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἤθελεν ἔχη κἀνεῖνα δοῦλον, ἢ γεωργόν, ἢ βοσκόν, αὐτὸς θέλει τῷ εἶπῃ (τάχα) ἀμέσως, ὅταν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὸ χωράφιον· Ὑπαγε νὰ ἀναπαυθῆς;

8. Καὶ δὲν θέλει τῷ εἶπῃ· Ἐτοίμασσι τί νὰ δειπνήσω, καὶ περιζώσθητι, καὶ ὑπαρέτει μοι, ἕως οὗ νὰ

φάγω καὶ νὰ πῶ· καὶ ὑστερον θέλεις φάγη, καὶ θέλεις πῆν καὶ σύ;

9. Μήσως (ὁ ἀυθέντης) θέλει γνωρίζῃ χάριν εἰς τὸν δοῦλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμεν ὅσα τῷ ἐπρόσταξε; δὲν (τὸ) στοχαζόμεαι.

10. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ σεῖς, ἀφ' οὗ ἐτελέσθητε ὄλας τὰς ἐντολάς, αἱ ὁποῖαι σᾶς ἐδόθησαν, λέγετε· Ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ἀχρεῖοι δοῦλοι· καθότι ἡμεῖς ἐπαράξαμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐχρεωστοῦμεν νὰ πράξωμεν.

11. Ὅτε δὲ (ὁ Ἰησοῦς) ὑπήγαγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπέβηκε διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12. Καὶ ἐν ᾧ εἰσέβαιεν εἰς ἕν χωρίον, τῷ ὑπήντησαν δέκα λεπτοί, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν ἀπὸ μακρὰν.

13. Καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπον· Διδάσκαλε Ἰησοῦ, ἐλέησόν μας.

14. Καὶ ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ τοὺς εἶδεν, εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ὑπάγετε, καὶ δεῖξατε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς· Καὶ ἐν ᾧ ὑπήγαγον καθ' ὁδὸν ἐκαθάρισθησαν.

15. Καὶ εἷς ἀπὸ αὐτοὺς, ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι ἱατρεύθη, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεὸν μὲ φωνὴν μεγάλην.

16. Καὶ ἔπεισε κατὰ πρόσωπον (εἰς τὴν γῆν) ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τῷ ἀπεδίδε τὰς εὐχαριστίας· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμχερείτης.

17. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; οἱ ἐννεὰ ὅμως ποῦ (ἔμειναν);

18. Δὲν εὐρέθησαν καὶ ἐκεῖνοι νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ νὰ ἀποδώσωσιν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεὸν, μόνον (ὑπέστρεψεν) αὐτὸς ὁ ἀλλογενής;

19. Καὶ τότε τῷ εἶπε· Σηκώθητι, καὶ ὑπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἠλευθέρωσε.

20. Τότε οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἠρώτη

σαν, πότε θέλει ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν θέλει ἔλθῃ μὲ παρατήρησιν·

21. Μήτε θέλουσι σᾶς εἶπω ποτέ· Ὅτι εἶναι εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἢ εἰς ἐκεῖνο· καθότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτῇ τῇ ὕρᾳ εὐρίσκεται μεταξύ σας.

22. Μετὰ τοῦτο εἶπεν εἰς τοὺς ἰδίους του μαθητάς· Θέλει ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε σεῖς θέλετε ἐπιθυμήσῃ, νὰ ἴδῃτε μίαν ἀπὸ (αὐτάς) τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πλὴν δὲν θέλετε τὴν ἰδέῃ.

23. Καὶ (πολλοὶ) θέλουσι σᾶς εἶπω· Ὅτι (ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εὐρίσκεται) εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἢ εἰς ἐκεῖνο· πλὴν μὴν ὑπάγγητε, καὶ μὴ τρέψῃτε (διὰ νὰ τὸν εὔρητε).

24. Διότι, καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτει, καὶ (εὐθύς) λάμπει ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ οὐρανοῦ ἕως εἰς τὴν ἄλλην· μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θέλει φανῆ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν του.

25. Πρὸ τοῦ νὰ γένηται ὅμως αὐτὸ, εἶναι προωρισμένον αὐτὸς νὰ πάθῃ πολλὰ καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ αὐτὴν τὴν γενεάν.

26. Καὶ καθὼς συνέβη εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θέλει συμβῆ καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27. (Δηλαδή) ἔτρωγον, καὶ ἔπινον, καὶ ὑπανδρεύοντο αὐτοὶ, καὶ ὑπανδρεύον ἄλλους, ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁμοίαν ὁ Νῶε ἐμβήκεν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἔπειτα ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ τοὺς ἠφάνισεν ὅλους.

28. Καὶ καθὼς συνέβη εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λῳτ· (δηλαδή) οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, καὶ ἐκτίζον οἰκίας·

29. Εἰς ἐκείνην ὅμως τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁμοίαν ὁ Λῳτ ἔφυγεν ἀπὸ τὰ Σόδομα, ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πῦρ καὶ θειάφιον, καὶ ἠφάνισεν ὅλους·

30. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον θέλει συμβῆ καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁμοίαν θέλει φανῆ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

31. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐὰν κἀνεὶς εὐρεθῇ εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ πράγματά του (εὐρεθῶσιν) εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂς μὴ καταβῆ διὰ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ὅποιος εὐρεθῇ εἰς τὸ χωράφιον, παρομοίως ἂς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω.

32. Ἐνθυμηθῆτε τὸ συμβεβηκὸς τῆς γυναικὸς τοῦ Λῳτ.

33. Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, ἐκεῖνος θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ, ἐκεῖνος θέλει τὴν κάμῃ νὰ ζῆσῃ.

34. Σᾶς πληροφοροῦ, ὅτι εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα, ἐὰν εὐρεθῶσιν εἰς τὸ αὐτὸ στρώμα δύο ἄνθρωποι, ὁ εἷς θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

35. Καὶ ἐὰν δύο γυναῖκες ἀλέθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν (μύλον), ἢ μία θέλει παρθῆ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῆ.

36. Καὶ ἐὰν δύο εὐρεθῶσιν εἰς τὸ χωράφιον, ὁ εἷς θέλει παρθῆ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῆ.

37. Καὶ (οἱ μαθηταὶ) ἀπεκρίθησαν, καὶ τῷ εἶπον· Καὶ εἰς ποῖον μέρος, Κύριε, (αὐτοὶ θέλουσι μετακομισθῆ); Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅπου εἶναι τὸ νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναθροισθῆ καὶ οἱ αἰετοί.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

1. (Μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς) ἔλεγε καὶ παραβολὴν εἰς αὐτούς (τοὺς μαθητάς του), διὰ τὸ ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴ ἀμελῶσι.

2. Καὶ εἶπεν· Ἦτον εἰς μίαν πόλιν εἷς κριτής, ὁ ὁποῖος μήτε τὸν Θεὸν ἐφοβείτο, μήτε τοὺς ἀνθρώπους ἤσχυνετο.

3. Ἦτον δὲ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ μία χήρα· καὶ ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ τῷ ἔλεγεν· Ἐλευθέρωσόν με κατὰ τὸ δίκαιον ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.

4. Αὐτὸς ὅμως δὲν ἠθέλησεν εἰς διαστημα πολλοῦ καιροῦ· μετὰ ταῦτα δὲ εἶπε καθ' ἑαυτὸν· Ἄν καὶ δὲν φοβοῦμαι τὸν Θεὸν, μήτε τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπομαι·

5. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ μοι προξενεῖ κόπους αὐτὴ ἡ χήρα, ἄς τὴν ἐλευθέρωσω κατὰ τὸ δίκαιον· διὰ νὰ μὴν ἔρχηται, καὶ μὲ καταστενοχωρῇ εἰς τὸ ἐξῆς.

6. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκούετε τί λέγει ὁ ἄδικος κριτής.

7. Καὶ ὁ Θεὸς πῶς δὲν θέλει κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν δούλων του, οἱ ὁποῖοι τὸν παρακαλοῦσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμῇ (καὶ ἀργῇ νὰ τὴν κάμῃ) δι' αὐτούς;

8. Σᾶς πληροφοροῦ, ὅτι θελεῖ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ταχέως· πλὴν τάχα ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ, θελεῖ εὐρη τὴν πίστιν εἰς τὴν γῆν;

9. Πρὸς τούτοις ὁ Ἰησοῦς εἶπε καὶ τὴν ἐξῆς παραβολὴν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον εἰς ὑπόληψιν τὸν ἑαυτὸν των, ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ κατεφρόνουν τοὺς ἄλλους·

10. Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν, νὰ προσευχηθῶσιν· (ἀπὸ τοὺς ὁποίους) ὁ εἷς ἦτον Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος ἦτον τελώνης.

11. Λοιπὸν ὁ Φαρισαῖος ἐστάθη καὶ προσηύχετο καθ' ἑαυτὸν μὲ τοιοῦτον τρόπον· Εὐχαριστῶ σοι, Θεέ μου, καθότι δὲν εἶμαι (τοιοῦτος), ὁποῖοι εἶναι οἱ ἐπίλοιποι ἄνθρωποι,

ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχαῖ, ἢ καὶ ὁποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ τελώνης.

12. Ἐγὼ νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, καὶ δίδω τὸ δέκατον ὧλων μου τῶν εισοδημάτων (εἰς τοὺς πτωχοῦς).

13. Ὁ δὲ τελώνης ἐστάθη μακρὰν, καὶ δὲν ἠθέλε μήτε τὰ ὄμματα του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀλλ' ἐκτύπη τὸ στῆθος του, καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14. Σᾶς πληροφοροῦ, ὅτι αὐτὸς (ὁ τελώνης) κατέβη εἰς τὴν οἰκίαν του δεδίκαιωμένος, καὶ οὐχὶ ἐκεῖνος ὁ Φαρισαῖος· διότι ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸν του, ἐκεῖνος θελεῖ ταπεινωθῆ· καὶ ὅποιος ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του, ἐκεῖνος θελεῖ ὑψωθῆ.

15. Ἐφερρον δὲ τινες τὰ παιδιὰ των εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ βλέποντές τα οἱ μαθηταὶ του, ἐπέπληξαν ἐκείνους (οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον).

16. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὰ ἐφώναξε νὰ ἔλθωσιν, εἶπεν (εἰς τοὺς μαθητάς του)· Ἄφετε τὰ παιδιὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζητε· διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅμοιοι μὲ αὐτά.

17. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἐκεῖνος δὲν θελεῖ ἔμβῃ εἰς αὐτήν.

18. Τότε τὸν ἠρώτησεν εἰς ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, ποῖαν (ἀρετὴν) ἔαν κάμω, θελῶ κληρονομίση ζωὴν αἰώνιον;

19. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Διατί μὲ λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς ἄλλος δὲν εἶναι ἀγαθός, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός.

20. Σὺ ἤξευρεις τὰς ἐντολάς· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.

21. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ ἐφύλαξα ὅλας αὐτάς (τὰς ἐντολάς) ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μου.

22. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτὰ, τῷ εἶπε· Λοιπὸν μία (ἀρετὴ) σοὶ λείπει ἀκόμη· πώλησον ὅλα (τὰ πρῶτα) ὅσα ἔχεις, καὶ διχμέρισαι τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θέλεις εὖρη Σησχυρὸν ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλθῃ, καὶ ἀκολουθεῖ μοι.

23. Ἐκεῖνος ὁμως καθὼς ἤκουσεν αὐτὰ, ἐλυπήθη καθ' ὑπερβολὴν, καθότι ἦτον καθ' ὑπερβολὴν πλούσιος.

24. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, ὅτι ὑπερελυπήθη, εἶπε· Πόσον δύσκολα θέλουσι ἐμβῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅσοι εἶναι πλούσιοι.

25. Ἐυκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ τὸ χονδρὸν σχοινίον τοῦ σιδήρου ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, ἀπὸ τὸ νὰ ἐμβῆ ὁ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

26. Ὅσοι δὲ ἤκουσαν (αὐτοὺς τοὺς λόγους), εἶπον· Λοιπὸν ποῖος δύναται νὰ σωθῇ;

27. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ὅσα δὲν δύνανται νὰ κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι, ὁ Θεὸς δύναται νὰ τὰ κάμῃ.

28. Ὁ δὲ Πέτρος τῷ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σοὶ ἠκολούθησαμεν.

29. Καὶ αὐτὸς τῷ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος ἀφήκῃ οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

30. Ἐκεῖνος θέλει λάβῃ ἄμοιβὴν πολλαπλάσιον εἰς τὸν παρόντα καιρὸν, καὶ εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα ζωῆν αἰώνιον.

31. Μετὰ ταῦτα ἐσῆρε συνάμα

κατ' ἰδίαν τοὺς δώδεκα (μαθητάς του), καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἴδοὺ, ἡμεῖς ἀναβάνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκεῖ θέλουσι τελεῖσθαι ὅσα ἐγράψασαν ἀπὸ τοὺς προφῆτας, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32. Διότι θέλει παραδοθῆ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει περιπαιχθῆ, καὶ θέλει ὑβρισθῆ, καὶ ἐμπτυσθῆ·

33. Καὶ (τελευταῖον), ἀφ' οὗ τὸν καταπαληγγώσωσι, θέλουσι τὸν φρονέσῃ· πλὴν τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστῆθῆ.

34. Οἱ δὲ μαθηταὶ δὲν ἐνόησαν κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰ· καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ἐμεινεν ἀκατανόητος ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ δὲν ἐνόησαν ὅσα ἐλέχθησαν.

35. Ὅτε δὲ Ἰησοῦς ἐπωλησάμενος εἰς τὴν Ἱεριχὼν, πλησίον τοῦ δρόμου ἐκάθητο τις τυφλὸς, καὶ ἐζήτηε ἐλεημοσύνην.

36. Καὶ ἐπειδὴ ἐνόησεν, ὅτι πλῆθος (πολλὸν) διαπερᾶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἠρώτησε νὰ μάθῃ, τί σημαίνει τοῦτο.

37. Καὶ τῷ εἶπον, ὅτι ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς διαπερᾶ (ἐκεῖθεν).

38. Καὶ ἐκεῖνος μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39. Καὶ ὅσοι ἐπήγαγον ἐμπροσθεν τὸν ἐπέπληττον διὰ νὰ σιωπήσῃ· αὐτὸς ὁμως πολλὴν περισσότερον ἐφώνησεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν ἐμπροσθέν του· καὶ ἀφ' οὗ ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν, τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

41. Καὶ τῷ εἶπε· Τί θέλεις νὰ σὲ κάμω; Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Κύριε, (θέλω) νὰ ἀναβλέψω,

42. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· (Λοιπὸν) ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σὲ ἰάτρευσε.

43. Καὶ ἀμέσως ἀνέβλεψε, καὶ τῷ ἠκολούθησε δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ὁ

λος ὁ λαὸς, ἀφ' οὗ εἶδε (τοῦτο), ἀπέδωκεν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

1. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ ἐμβήκεν εἰς τὴν Ἱεριχῶν, περιεπάτει (διὰ τῆς λεωφόρου).

2. Καὶ τότε ἦτον ἀνὴρ τις ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος· ὁ ὁποῖος ἦτον ὁ πρῶτος τελώνης, καὶ πλούσιος (ἄνθρωπος).

3. Καὶ ἐζήτει νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν, ποῖος εἶναι· πλὴν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους δὲν ἐδύνατο, καθότι ἦτον πολλὰ μικρόσωμος.

4. Ὅθεν καὶ ἔτρεξεν ἐμπρὸς, καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς μίαν συκομορέαν, διὰ νὰ τὸν ἴδῃ· διότι ἐμελλε νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖνην.

5. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, καθὼς ἔφθασεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἐσῆκωσε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ τὸν εἶδε, καὶ τῷ εἶπε· Ζακχαῖε, με σπουδὴν κατὰβηθι· διότι πρέπει σήμερον νὰ οἰκονεύσω εἰς τὴν οἰκίαν σου.

6. Καὶ ἐκεῖνος κατέβη με σπουδὴν, καὶ τὸν ὑπεδέχθη (εἰς τὴν οἰκίαν του) με μεγάλην χαράν.

7. Καὶ ὄλοι (οἱ ἄλλοι), ἀφ' οὗ εἶδον τοῦτο, ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι (ὁ Ἰησοῦς) ἦλθε νὰ οἰκονεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἀνθρώπου ἀμαρτωλοῦ.

8. Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, Κύριε, ἐγὼ διαμοιράζω (σήμερον) εἰς τοὺς πετωχούς τὰ ἡμίση τῶν ὅσα ἔχω· καὶ ἐὰν ἔλαβον ἀπὸ τινος τίποτε (με διαβολὴν), ἐπιστρέφω (αὐτὸ) εἰς αὐτὸν τετραπλάσιον.

9. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὅτι σήμερον ἐμβήκεν ἡ σωτηρία εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, καθότι καὶ αὐτὸς (ὁ Ζακχαῖος) εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ.

10. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ χαμένον (πρόβατον).

11. Ἀφ' οὗ αὐτοὶ ἤκουσαν αὐτὰ, (ὅσα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς), ἐπειδὴ καὶ ἦτον πλέον πληθύνον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτοὶ (οἱ μαθηταὶ του) ἐνούμιζον ὅτι ἀμέσως θέλει φανῆ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, προσέθηκε (τὴν ἐξῆς) παραβολήν.

12. Εἶπε λοιπὸν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ὑπέστη εἰς μακρὸν τόπον, διὰ νὰ λάβῃ δι' ἑαυτὸν τὴν ἡγεμονίαν (τῆς πατρίδος του), καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ.

13. Καὶ ἐκάλεσε δέκα δούλους του, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δέκα φλωρία, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μεταχειρισθῆτε εἰςπραγματεῖαν (αὐτὰ τὰ φλωρία), ἕως οὗ ἐγὼ νὰ ἐπιστρέψω.

14. Οἱ συμπολιταὶ του ὅμως τὸν ἐμίσουν, καὶ ἔστειλαν κατόπιν του πρέσβεις διὰ νὰ εἴπωσιν (εἰς τὸν βασιλεῖα)· Ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ λάβῃ αὐτὸς τὴν ἡγεμονίαν (τῆς πατρίδος) μας.

15. Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὴν ἡγεμονίαν, καὶ ὑπέστρεψεν, εἶπε νὰ φωνάξωσιν ἐκείνους τοὺς δούλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὰ χρήματα· διὰ νὰ μάθῃ, ποῖον κέρδος ἔκαμεν ὁ καθεὶς αὐτῶν.

16. Ἦλθε λοιπὸν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπε· Κύριε, τὸ φλωρίον σου ἐκέρδισε δέκα φλωρία.

17. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Εὐγέ σοι, καλὲ δούλε· ἐπειδὴ καὶ ἐφάνης πιστὸς εἰς (πραῖγμα) μικρότατον, ἔχε τὴν ἐξουσίαν δέκα πόλεων.

18. Ἦλθεν (ἔπειτα) ὁ δεύτερος, καὶ εἶπε· Κύριε, τὸ φλωρίον σου ἔκαμε (κέρδος) πέντε φλωρία.

19. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Ἐχε καὶ σὺ τὴν ἐξουσίαν πέντε πόλεων.

20. (Ἦστερον) ἦλθε καὶ ἄλλος, καὶ

εἶπε· Κύριε, ἰδοὺ, τὸ φλωρίον σου, τὸ ὑποῖον εἶχον πεφυλαγμένον μέσα εἰς πανῖον.

21. Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος σκληρός· καὶ λαμβάνεις βιαίως ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ἔδωκας, καὶ Σεριζεις ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ἔσπειρας.

22. Τότε ὁ κύριός του τῷ εἶπεν· Ἀχρεῖε δοῦλε, μὲ τοὺς ἰδίους σου λόγους θελω σὲ κρίνῃ· σὺ ἤξευρες, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος σκληρός, καὶ λαμβάνω βιαίως ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ἔδωκα, καὶ Σεριζω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ἔσπειρα·

23. Διὰ τί δὲν ἔδωκας τὰ χρήματά μου νὰ τοκίζωνται, καὶ ἐγὼ ἐδυνάμην μετὰ τὸν ἐρχομόν μου νὰ τὰ λάβω μὲ τὸ διάφορόν των;

24. Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς πικρεστῶτας· Λάβετε ἀπὸ αὐτὸν τὸ φλωρίον, καὶ δότε το εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιός ἐχει τὰ δέκα φλωρία.

25. Οἱ δὲ δοῦλοι τῷ εἶπον· Κύριε, ἐκεῖνος ἔχει δέκα φλωρία·

26. (Καὶ ὁ Κύριος ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς), Σὰς πληροφοροῦ, ὅτι ὅποιος ἔχει, εἰς ἐκεῖνον θελεῖ δοθῆ (καὶ ἄλλο)· ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἂν ἔχη (ὀλίγον), καὶ ἐκεῖνο θελεῖ ἀφαιρηθῆ ἀπὸ αὐτόν.

27. Ὅμως φέρετέ μοι ἐδῶ τοὺς ἐχθρούς μου, οἱ ὅποιοι δὲν ἤθελον νὰ γένωμαι ἡγεμὸν εἰς αὐτούς, καὶ κατασφάζατέ τους ἔμπροσθέν μου.

28. Ἀφ' οὗ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν αὐτούς τοὺς λόγους, ἐπροχώρει ἔμπροσθεν (ἐπὶ σκοπῶ) τοῦ νὰ ἀναβῆ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

29. Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν, πλησίον εἰς τὸ βουνόν, τὸ ὅποιον ὀνομάζεται (ὄρος) Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

30. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς τὸ ἀντικρυνόν χωρίον· εἰς τὸ ὅποιον ἐμβαίνοντες, θελετε εὔρη δεδεμένον ἐν πωλάριον, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον μέχρι τοῦτου κἀνεῖς δὲν ἐκάθισε· καὶ λύσατε καὶ φέρετέ το (ἐδῶ).

31. Καὶ ἂν σὰς ἐρωτήσῃ κἀνεῖς· Διὰ τί τὸ λύετε; θελετε τῷ εἶπη μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον· Ὅτι ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται.

32. Ὑπήγον λοιπὸν οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν εἰς αὐτούς (ὁ Ἰησοῦς).

33. Ἐν ᾧ δὲ ἔλυον τὸ πωλάριον, οἱ κύριός του εἶπον εἰς αὐτούς· Διὰ τί λύετε τὸ πωλάριον;

34. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον εἰς αὐτούς· Ὁ Κύριος τὸ χρειάζεται.

35. Καὶ ἔφερον τὸ πωλάριον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀφ' οὗ ἔρριψαν τὰ φορέματά των ἐπάνω εἰς αὐτό, (ἐπάνω εἰς αὐτὰ) ἀνεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36. Ἐν ᾧ δὲ ἤρχετο ὁ Ἰησοῦς, (οἱ ἄνθρωποι) ἔστρωννον τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον.

37. Καὶ ὅτε ἐπλησίασε πλέον εἰς τὸν κατήφορον τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ὄλον τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν ἤρχισαν νὰ δοξολογῶσι τὸν Θεὸν μὲ μεγάλην φωνὴν διὰ ὅλα τὰ θαύματα, τὰ ὅποια εἶδον,

38. Καὶ νὰ λέγωνσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39. Τότε μερικοὶ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὸ πλῆθος εἶπον εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, πρόσταξαι τοὺς μαθητάς σου (νὰ σιωπήσωσι).

40. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀποκριθεὶς εἶπεν εἰς αὐτούς· Σὰς πληροφοροῦ, ὅτι ἀνίσως αὐτοὶ σιωπήσωσιν, αἱ πέτραι θελοσι φωνάξῃ (μὲ μεγάλην φωνήν).

41. Ὅτε δὲ ἐπλησίασεν (ὁ Ἰη-

σοῦς), καὶ εἶδε τὴν πόλιν, ἔκλαυσε δι' αὐτήν,

42. Καὶ εἶπεν· Εἴθε νὰ ἤθελες ἐννοήσῃ καὶ σὺ, εἰς αὐτὴν τοῦλάχιστον τὴν ἡμέραν σου, ὅσα (ἀποβλέπουσιν) εἰς τὴν εἰρήνην σου· πλὴν (ὅλα αὐτὰ) ἐκρύβησαν ἀπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς σοῦ.

43. Διὰ τοῦτο θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραι κατὰ σοῦ, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι σὲ περιφράξῃ μὲ χαρρακώματα, καὶ θέλουσι σὲ περικυκλώσῃ, καὶ θέλουσι σὲ στενοχωρήσῃ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

44. Καὶ τελευταῖον θέλουσι ῥίψῃ κατὰ γῆς καὶ σὲ, καὶ τοὺς κατοίχους σου· καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσῃ πέραν ἐπάνω εἰς (ἄλλην) πέτραν· καθότι δὲν ἐνόησας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψεώς σου.

45. Ἀφ' οὗ δὲ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἀποδιώκῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐσώλουν καὶ ἠγοράζον μέσα εἰς αὐτὸ,

46. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ὁ οἶκός μου, εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεῖς ὅμως τὸν ἐκάμετε σπηλαῖον κλεπτῶν.

47. Ἐδίδασκε δὲ καὶ ἡμέραν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτησαν νὰ τὸν ἀφαιρίσωσι·

48. Πλὴν δὲν εὗρισκον, μὲ ποῖον τρόπον νὰ τὸ ἐκτελέσωσι· καθότι ὅλον τὸ πλῆθος ἦτον ἐκδοτον εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ (τοῦς λόγους) του.

ΚΕΦ. Κ'.

1. Ἐν ᾧ δὲ ἐδίδασκε τὸν λαὸν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον, ἦλθον πλησίον του οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι,

2. Καὶ τῷ ὠμίλησαν, καὶ εἶπον· Εἰπέ μας, μὲ ποίαν ἐξουσίαν πράττεις αὐτὰ, καὶ ποῖος σοὶ ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν;

3. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Καὶ ἐγὼ θελω σὰς ἐρωτήσῃ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκριθῆτέ μοι.

4. Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπους;

5. Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτούς, καὶ εἶπον· Ἀνίσως εἰπώμεν· (Ὅτι ἦτον) ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει μᾶς εἶπῃ· Λοιπὸν διατὶ δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτό;

6. Πάλιν ἐὰν εἰπώμεν· (Ὅτι ἦτον) ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπους· τὸ πλῆθος θέλει μᾶς λιθοβολήσῃ, διότι εἶναι πεπληροφορημένον, ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προφήτης.

7. Ὅθεν καὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν ἤξεύρουσι πόθεν ἦτον.

8. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν μήτε ἐγὼ δὲν σὰς λέγω, μὲ ποίαν ἐξουσίαν πράττω αὐτὰ.

9. (Μετὰ τούτου) ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν αὐτὴν τὴν παραβολήν· Ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσεν ἀμπέλιον, καὶ τὸ ἔδωκε μὲ συμφωνίαν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρησεν (ἀπὸ τὴν πατρίδα του) ἀρκετοῦς χρόνους.

10. Καὶ εἰς καιρὸν (τῶν καρπῶν) ἔστειλεν ἓνα δοῦλόν του εἰς τοῦς γεωργούς, διὰ νὰ λάβῃ (μέρος) ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου· ἐκεῖνοι ὅμως τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄπρακτον.

11. Πάλιν ἔστειλε καὶ ἄλλον δοῦλον ἐκεῖνοι ὅμως ἔδειραν καὶ ἔτιμασαν καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν ἔστειλαν ἄπρακτον.

12. Πρὸς τούτοις ἔστειλε καὶ τρίτον (δοῦλον)· ἐκεῖνοι ὅμως κατεσλήγωσαν καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν ἀπεδίωξαν.

13. Τότε ὁ κύριος τοῦ ἀμπελίου εἶπε· Τί νὰ κάμω; ἂς στείλω εἰς αὐτούς τὸν ἀγκαστὸν μου υἰόν· ἴσως θέλουσιν ἐντραπῆ βλέποντές τον.

14. Οἱ γεωργοὶ ὅμως, ἀφ' οὗ τὸν

εἶδον, ἐσκέφθησαν μεταξύ των, καὶ εἶπον· Αὐτὸς εἶναι ὁ κληρονομός· ὡς τὸν φρονεῦσωμεν, διὰ νὰ μείνῃ εἰς ἡμᾶς ἡ κληρονομία του.

15. Καὶ τὸν ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον, καὶ τὸν ἐφρόνευσαν· Λοιπὸν τί θέλει κάμῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελίου εἰς αὐτούς (τοὺς γεωργούς);

16. Αὐτὸς θέλει ἔλθῃ, καὶ θέλει ἀφανίσῃ αὐτούς τοὺς γεωργούς, καὶ θέλει δώσῃ τὸ ἀμπελίον του εἰς ἄλλους (γεωργούς). Καὶ αὐτοὶ ἀφ' οὔ ἤκουσαν (αὐτὰ), εἶπον· Εἴθε νὰ μὴ συμβῆ τοιοῦτον.

17. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς), ἀφ' οὔ τοὺς εἶθε (μὲ πρόσροχόν), εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί σημαίνει λοιπὸν αὐτὸ τὸ ῥητόν· Ἡ πέτρα, τὴν ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται, αὐτὴ ἐγένετο κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18. Καὶ ὅποιος ἤθελε πέσῃ εἰς ἐκείνην τὴν πέτραν, ἐκεῖνος θέλει συντριβῆ· καὶ εἰς ὅποιον (αὐτὴ ἢ πέτρα) ἤθελε πέσῃ, θέλει τὸν διασπείρῃ (εἰς λεπτὰ κομμάτια).

19. Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἐπειδὴ ἐνόησαν ὅτι δι' αὐτούς εἶπεν αὐτὴν τὴν παρβολὴν, ἠθέλησαν νὰ τὸν πιάσωσι, πλὴν ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος.

20. Καὶ ἀφ' οὔ παρετήρησαν, ἔστειλαν (μερικὸς) κατασκόπους, οἱ ὅποιοι ὑπεκρίνοντο ὅτι ἦσαν δίκαιοι· διὰ νὰ λάβωσι μὲ ἀπάτην κἀνένα λόγον (του), ὥστε νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.

21. Λοιπὸν αὐτοὶ τὸν ἠρώτησαν καὶ τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, ἡμεῖς ἤξευρομεν, ὅτι ὁμιλεῖς ὀρθῶς καὶ διδάσκεις (ὀρθά), καὶ οὐχὶ μὲ προσωποληψίαν, ἀλλὰ κατὰ ἀλήθειαν διδάσκεις τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.

22. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν ὁσίμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ δὲν πρέπει;

23. Ὁ δὲ (Ἰησοῦς) ἐπειδὴ ἐνόησε τὴν παροργίαν των, εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί μὲ πειράζετε;

24. Δεῖξατέ μοι ἓν δηνάριον· τίνας εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν ἔχει; Καὶ ἐκεῖνοι ἀποκριθέντες, τῷ εἶπον· Τοῦ Καίσαρος.

25. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Λοιπὸν ἀπόδοτε εἰς τὸν Καίσαρα ὅσα (εἶναι ἴδια) τοῦ Καίσαρος, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὅσα (εἶναι ἴδια) τοῦ Θεοῦ.

26. Καὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ λάβωσι μὲ ἀπάτην λόγον του, ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἐθαύμασαν δι' αὐτὴν τὴν ἀπόκρισίν του, ἐσιώπησαν.

27. (Μετὰ τοῦτο) ἦλθον μερικὸι ἀπὸ τοὺς Σαδδουκαίους, [οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὸ, ὅτι εἶναι ἀνάστασις], καὶ τὸν ἠρώτησαν,

28. Καὶ τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ· Ἀνίσως ἀδελφός τινος ἔχη γυναῖκα, καὶ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, ὁ ἀδελφός του νὰ λαμβάνῃ τὴν γυναῖκά του, διὰ νὰ ἀναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

29. Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, ἀφ' οὔ ἔλαβε γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30. Ὁ δεύτερος ἔλαβε τὴν γυναῖκά του, πλὴν καὶ αὐτὸς ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31. (Μετὰ τοῦτον) τὴν ἔλαβεν ὁ τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτὰ· καὶ ὅλοι ἀπέθανον, καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα.

32. Ὑστερον ἀπὸ ἄλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33. Λοιπὸν, ἐπειδὴ καὶ ὅλοι τὴν ἔλαβον γυναῖκα, ὅταν γένηται ἡ ἀνάστασις (τῶν νεκρῶν), τίνας θέλει εἶναι γυνή;

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν

εἰς αὐτούς· Οἱ ἄνθρωποι τούτου τοῦ κόσμου λαμβάνουσι γυναῖκας, καὶ αἱ γυναῖκες ἄνδρας.

55. Ὅσοι ὅμως ἀξιοθῶσι νὰ ἀναστῶσιν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ νὰ γένωνται μέτοχοι ἐκείνου τοῦ αἰῶνος, μήτε γυναῖκας λαμβάνουσι, μήτε αἱ γυναῖκες ἄνδρας.

56. Καθότι αὐτοὶ δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀποθάνωσιν· ἐπειδὴ εἶναι ὅμοιοι μὲ τοὺς ἀγγέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ καὶ ἀνέστησαν ἀπὸ τῆς νεκρότης.

57. Ὅτι δὲ οἱ νεκροὶ ἀνίστανται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐφανέρωσεν, ὅτε ἐδιηγήθη τὰ περὶ τῆς βάρου, ἐπειδὴ καὶ ὀνομάζει τὸν Κύριον, Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, Θεὸν τοῦ Ἰσαάκ, καὶ Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

58. Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι (Θεὸς) νεκρῶν, ἀλλ' (εἶναι Θεὸς) ζώντων· διότι ὅλοι ζῶσιν εἰς αὐτόν.

59. Τότε τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλὰ ἀπεκρίθης.

40. Καὶ ἔκτοτε πλέον δὲν ἐτόλμησεν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι τίποτε.

41. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί λέγουσιν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

42. Ἐν ᾧ ὁ ἴδιος Δαβὶδ λέγει εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν (οὕτως)· Ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου εἰς τὰ δεξιὰ μου,

43. Ἔως νὰ βάλω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας σου.

44. Λοιπὸν ὁ ἴδιος Δαβὶδ τὸν ὀνομάζει Κύριον, καὶ πῶς εἶναι υἱὸς του;

45. Ἐν ᾧ δὲ ὅλον τὸ πλῆθος ἤκουεν, (αὐτὰ, ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

46. Φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περιπατώσιν ἐστολισμένοι, καὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀσπασμοὺς μέσα εἰς τοὺς φόρους, καὶ τὰς

πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγάς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους εἰς τὰ δεῖπνα.

47. Αὐτοὶ ἀφανίζουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ καθ' ὑπόκρισιν προσεύχονται διεξοδικῶς· πλὴν (διὰ τοῦτο) θέλουσι κατακριθῆ καὶ περισσύτερον.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

1. Καὶ ἀφ' ᾧ ἀνέβλεψεν (ὁ Ἰησοῦς), εἶδε τῶν πλουσίων, οἱ ὁποῖοι ἔβαλον τὰ δῶρά των εἰς τὸ ἱερόν κιβώτιον.

2. Καὶ εἶδε καὶ μίαν πτωχὴν χήραν, ἡ ὁποία ἔβλεπεν εἰς τὸ αὐτὸ δῶρον λεπτά.

3. Καὶ εἶπε· Σὰς λέγω κατὰ ἀλήθειαν, ὅτι αὐτὴ ἡ πτωχὴ χήρα ἔβλεπεν (εἰς τὸ κιβώτιον) περισσότερον ἀπὸ ὅλους.

4. Καθότι οἱ ἄλλοι ὅλοι ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ὅ, τι ἐπερίσσευεν εἰς αὐτούς· αὐτὴ ὅμως ἐπρόσφερεν ὅλην τὴν περιουσίαν, τὴν ὅποιαν εἶχεν, ἐν ᾧ μάλιστα ὑστερεῖτο.

5. Ἐν ᾧ δὲ μερικοὶ ἔλεγον διὰ τὸ ἱερόν, ὅτι ἦτον ἐκτισμένον μὲ ὠραίας πέτρας, καὶ ἐστολισμένον μὲ ἀφιερώματα, ὁ Ἰησοῦς εἶπε·

6. Βλέπετε αὐτὰς τὰς οἰκοδομάς; Θέλει ἔλθῃ καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον μήτε πέτρα δὲν θέλει μείνῃ ἐπάνω εἰς (ἄλλην) πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει κατασραφῆ.

7. Τότε τὸν ἠρώτησάν (τινὲς), λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε θέλουσι συμβῆ αὐτά; καὶ τί σημεῖον (θέλει ἀκολουθήσῃ τότε), ὅταν μέλλωσι νὰ γένωνται ταῦτα;

8. Καὶ αὐτὸς εἶπε· Προσέχετε νὰ μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθῃ μὲ τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι εἴμαι ἐγὼ· καὶ ὅτι ἔφθασεν ὁ καιρὸς·

σεῖς ὅμως μὴν ἀκολουθήσητε εἰς αὐτούς.

9. Καὶ ὅταν ἀκούσητε πολέμους, καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· καθότι ἔπεται νὰ συμβῶσι πρότερον αὐτά· ὅμως δὲν θέλει ἀκολουθήσῃ εὐθύς τὸ τέλος.

10. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τότε ἐν γένος θέλει κινηθῆ ἑναντίον (ἄλλου) γένους, καὶ μία βασιλεία ἑναντίον (ἄλλης) βασιλείας.

11. Καὶ θέλουσι συμβῆ εἰς διαφορούς τόπους μεγάλοι σεισμοὶ, καὶ πεῖλαι, καὶ θανατηφόροι ἀσθένειαι, καὶ τέρατα τρομερὰ, καὶ μεγάλα σημεῖα θείουσι φωνῇ εἰς τὸν οὐρανόν.

12. Πρὸ τοῦ ἧε (νὰ συμβῶσιν) ὅλα αὐτὰ, θέλουσι κινήσῃ τὰς χεῖράς των ἑναντίον σας (οἱ ἄνθρωποι), καὶ θέλουσι σᾶς κατατρέξῃ, μὲ τὸ νὰ σᾶς παραδώσωσιν εἰς συνχωγὰς καὶ φυλακὰς, καὶ θέλετε παρόρησιασθῆ εἰς βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνοματός μου.

13. Καὶ (αὐτὰ ὅλα) θέλουσι σᾶς προσενήσῃ τὸ μαρτύριον.

14. Ἐνθυμηθῆτε λοιπὸν νὰ μὴ προμελετᾶτε, πῶς πρέπει νὰ ἀπολογηθῆτε·

15. Διότι ἐγὼν θέλω σᾶς δώσῃ στόμα καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀντεῖπωσι μήτε νὰ ἐναντιωθῶσιν ὅλοι οἱ ἑναντίοι σας.

16. Πρὸς τούτοις θέλετε προδοθῆ καὶ ἀπὸ γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ φίλους, καὶ ἀδελφούς· καὶ θέλουσι θανάτωσῃ (πολλοὺς) ἀπὸ σᾶς.

17. Καὶ θέλετε μισηθῆ ἀπὸ ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου.

18. (Πλὴν) μήτε θρῖξ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν σας δὲν θέλει χαθῆ.

19. Κερδίσατε τὰς ψυχὰς σας μὲ τὴν ὑπομονὴν σας.

20. Καὶ ὅταν ἴδῃτε τὴν Ἱερουσα-

λὴν, ὅτι περικυκλοῦται ἀπὸ στρατεύματα, τότε ἐνόησατε, ὅτι ἔφθασεν ἡ ἐρήμωσις τῆς.

21. Καὶ τότε, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἃς φεύγωσιν ἔξω· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὰς χώρας, ἃς μὴν ἐμβάινωσιν εἰς αὐτήν.

22. Καθότι αὐτὰ αἱ ἡμέραι εἶναι (ἡμέραι) τῆς ἐκδικήσεώς τῆς, διὰ νὰ λάβωσι τέλος ὅλα ὅσα εἶναι γεγραμμένα.

23. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνας τὰς γυναικάς, αἱ ὁποῖαι ἤθελον εὐρεθῆ ἔγκυοι, ἢ ἤθελον βυζᾶνῃ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας· καθότι πολλὴ στενοχωρία θέλει συμβῆ τότε εἰς τὴν γῆν, καὶ πολλὴ ὀργὴ κατ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

24. Καὶ θέλουσιν ἀποθάνῃ φονευόμενοι, καὶ θέλουσιν αἰχμαλωτισθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ θέλει χιταπατήται ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως οὔ νὰ τελειώσῃ καὶ ὁ καιρὸς (ἐκείνου) τῶν ἐθνῶν.

25. Καὶ θέλουσι συμβῆ σημεῖα καὶ εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ θέλει συμβῆ εἰς τὴν γῆν θλίψις τῶν ἐθνῶν, χωρὶς νὰ ἤξέυρωσι (τὴν θέλει συμβῆ), καὶ ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὀρμὴ τῶν κυμάτων θέλουσι κάμῃ (φρικτοῦς) ἤχους·

26. Καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποθνήσκῃ διὰ τὸν φόβον, καὶ τὴν ὑποψίαν (τῶν κακῶν) τὰ ὁποῖα θέλουσι συμβῆ εἰς τὴν οἰκουμένην· καθότι αἱ οὐράνια στρατιαὶ θέλουσι συγκινηθῆ.

27. Καὶ τότε (οἱ ἄνθρωποι) θέλουσιν ἴδῃ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται ἐπάνω εἰς νεφέλην μὲ δύναμιν καὶ δόξαν πολλήν.

28. Ὅταν δὲ ἀρχίσωσι νὰ γίνονται αὐτὰ, σεῖς ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας· καθότι πλησιάζει πλέον ἡ (τελεία) σας λύτρωσις.

29. (Μετὰ τοῦτο) εἶπεν εἰς αὐτούς

(μίαν) παραβολήν· θεωρήσατε τὴν συκῆν, καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30. Ὅταν ἀνοίγωσι τὰ φύλλα τῶν, πλέον (ἅμα) τὰ βλέπετε, καὶ ἐξ ἰδίας σας κρίσεως λέγετε, ὅτι τὸ θερος πλέον πλησιάζει·

31. Μετὸν ἴδιον τρόπον, ὅταν σεῖς ἴδῃτε ὅτι συμβαίνουσιν αὐτὰ (τὰ σημεῖα), καταλάβετε, ὅτι πλησιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32. Κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θελεῖ ἐκλείψῃ αὐτὴ ἡ γενεά, ἕως οὗ νὰ γένωνται ὅλα αὐτὰ.

33. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θελοῦσι παρελθῆ, οἱ λόγοι μου ἅμως δὲν θελοῦσι παρελθῆ.

34. Προσέχετε δὲ μὲ ὅλας σας τὰς δυνάμεις, διὰ νὰ μὴ σατασιῶσιν αἱ ψυχαὶ σας ἀπὸ κερηβαρίαν καὶ μέθην, καὶ φροντίδας αὐτῆς τῆς ζωῆς, καὶ ἔλθῃ εἰς σᾶς ἀφηνίδιας ἐκείνη ἡ ἡμέρα·

35. Διότι ἐκείνη θελεῖ καταλάβῃ ὡς παγὶς ὄλους ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι κάθηνται ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον ὅλης τῆς γῆς.

36. Λαιπὸν ἀγρυπνεῖτε, καὶ πικραλλεῖτε τὸν θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν, διὰ νὰ ἀξιώθῃτε νὰ ἀποφύγητε ὅλα αὐτὰ (τὰ κακά), τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ συμβῶσι, καὶ νὰ παρασταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37. Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὰς νύκτας ἐξήρχετο, καὶ ἔμενε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εἰς τὸ βουνόν, τὸ καλούμενον (βουνόν) τῶν Ἑλαιῶν.

38. Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἀπὸ τὴν βασιθεῖαν ἀγγῆν ἤρχετο εἰς αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

1. Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων, ἡ ὅποια λέγεται Πάσχα.

2. Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμμα-

τεῖς ἐζήτουν (τρόπον), μετὸν ὅποιον νὰ τὸν φονεύσωσι· καθότι ἐφοβοῦντο τὸ πλῆθος.

3. Ὁ δὲ Σατανᾶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν Ἰούδαν, ὁ ὅποιος ἐλέγετο Ἰσκαριώτης, καὶ ἦγον (εἰς) ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα (ἀποστόλων).

4. Καὶ ὑπῆγε καὶ συνωμίλησε μετὸς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς (περὶ τοῦ τρόπου), μετὸν ὅποιον αὐτὸς ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς.

5. Καὶ ἐκεῖνοι ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν, ὅτι θελοῦσι τῷ δώσει χρήματα.

6. Ἐκεῖνος δὲ βεβαίως ὑπεσχέθη (τὴν προδοσίαν)· καὶ ἔκτοτε ἐζήτηε ἀρμόδιον καιρὸν νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς αὐτούς, μόνον χωρὶς θύρουβον.

7. Ἐφθασε δὲ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα·

8. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε, ἐτοιμάσατε τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν.

9. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ποῦ θελεῖς νὰ (τὸ) ἐτοιμάσωμεν;

10. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀμέσως, καθὼς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θελεῖ σᾶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός τις, ὁ ὅποιος βαστάζει ἕν σταμνίον μετὸν νερόν· ἀκολουθήσατέ τω ἕως εἰς ἐκείνην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θελεῖ ἐμβῆ.

11. Καὶ θελετε εἶπη εἰς τὸν οἰκονόμον· Ὁ διδάσκαλος σοὶ λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ οἶκημα, εἰς τὸ ὅποιον θελω φάγη τὸ πάσχα ὁμοῦ μετὸς μαθητᾶς μου;

12. Καὶ ἐκεῖνος θελεῖ σᾶς δεῖξῃ ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· καὶ ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

13. Ὑπῆγον λαιπὸν ἐκεῖνοι, καὶ

εὐρήκαν καθὼς εἶπεν εἰς αὐτοὺς (ὁ Ἰησοῦς)· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

14. Καὶ ὅτε ἔφθασεν ἡ ὥρα, ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ αὐτοὺς, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

15. Καὶ (τότε) εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὲ ἄρχαν ἔφεισιν ἐπειθύμῃσα νὰ φάγω αὐτὸ τὸ πάσχα ὁμοῦ μὲ σᾶς, πρὸ τοῦ νὰ πάθω.

16. Καθότι σᾶς λέγω, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλω φάγη ἀπὸ αὐτὸ, ἕως οὔ νὰ γένηται τέλειον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

17. (Ἐγώ) ἔλαβεν (εἰς τὰς χεῖρας του) ποτήριον, καὶ ἀφ' οὔ εὐχαρίστησεν, εἶπεν (εἰς τοὺς μαθητάς του)· Λάβετε αὐτὸ (τὸ ποτήριον), καὶ διαμερίσατέ (το) μεταξύ σας·

18. Καθότι· σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πῆν ἀπὸ (αὐτὸ) τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19. Ἐπειτα ἐσῆρε ψωμίον, καὶ ἀφ' οὔ εὐχαρίστησε, τὸ ἔκοψεν (εἰς κομμάτια)· καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπεν· Αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον διδοται διὰ σᾶς· αὐτὸ πράττετε, διὰ νὰ μὲ ἐνθυμᾶσθε.

20. Ὁμοίως (ἔδωκεν εἰς αὐτούς) καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνον, καὶ εἶπεν· Αὐτὸ τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη μὲ τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ σᾶς.

21. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ προδότου μου εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τὴν τράπεζαν.

22. Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι προωρισμένον· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον παραδίδοται.

23. Αὐτοὶ δὲ ἤρχισαν ἀναμεταξύ τω νὰ ἐξετάζωσι, ποῖος (ταχῶ) ἀπὸ

αὐτοὺς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ πράξῃ αὐτὴν (τὴν προδοσίαν).

24. Συνέβη δὲ ἐν ταύτῳ καὶ φιλονεικία μεταξύ αὐτῶν περὶ τοῦ, ποῖος νομίζεται ὅτι εἶναι μεγαλύτερος μεταξύ αὐτῶν.

25. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν εἶναι κύριοί των· καὶ ὅσοι τὰ ἐξουσιάζουσιν, ἐκεῖνοι ὀνομάζονται ἐνεργέται των.

26. Σεῖς ὅμως δὲν (θέλετε πράξῃ) μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἀλλ' ὅποιος εἶναι μεταξύ σας μεγαλύτερος, ἐκεῖνος ἄς γένηται ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὅποιος εἶναι πρῶτος, ἐκεῖνος ἄς γένηται ὡς ὁ ὑπηρέτης.

27. Καθότι ποῖος εἶναι μεγαλύτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν, ἢ ὁποῖος ὑπηρετῆι; δὲν εἶναι (τάχα) ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν; ἐγὼ ὅμως εἶμαι μεταξύ σας ὡς ὁ ὑπηρέτης.

28. Σεῖς εἴθε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐμείνατε μέχρι τέλους ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἰς τοὺς πειρασμούς μου.

29. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐτοιμάζω διὰ σᾶς βασιλείαν, καθὼς (τὴν) ἠτοίμασε καὶ ὁ Πατήρ μου δι' ἐμέ·

30. Ὡστε νὰ τρώγητε, καὶ νὰ πίνητε εἰς τὴν τράπεζάν μου ἐν τῷ καιρῷ τῆς βασιλείας μου, καὶ νὰ καθήσητε ἐπάνω εἰς θρόνους, διὰ νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα γενεὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

31. Ἐπειτα ὁ Κύριος εἶπεν (εἰς τὸν Πέτρον)· Σίμων, Σίμων, βέβαια ὁ Σατανᾶς ἐζήτησε νὰ σᾶς κοσπινήσῃ, καθὼς κοσπινίζουσι τὸ σιτάριον.

32. Πλὴν ἐγὼ παρεκάλησα διὰ σέ, ὥστε νὰ μὴ λείψῃ διόλου ἡ πίστις σου· ὅθεν καὶ σὺ ἀφ' οὔ ἐπιστρέψῃς, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33. Καὶ αὐτὸς (ὁ Πέτρος) τῷ εἶπε· Κύριε, ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος καὶ νὰ φυλακωθῶ, καὶ νὰ ἀποθάνω ὁμοῦ μὲ σέ.

34. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Σε πλη-

ροφορῶ, Πέτρε, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ αὐτὴν τὴν νύκτα ὁ πετεινὸς, θέλεις ἀρνηθῆί τρίς, ὅτι δὲν μὲ γνωρίζεις.

55. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουγγεῖον, καὶ δισάκκιον, καὶ ὑποδήματα, μήπως ὑστερήθητε κἀνὲν (πρᾶγμα); Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· (Δὲν ὑστερήθημεν) κἀνὲν (πρᾶγμα).

56. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς· Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὅμως, ὅποιοι ἔχει πουγγεῖον, ἅς τὸ πάρῃ, ὁμοίως καὶ δισάκκιον· καὶ ὅποιοι δὲν ἔχει μάχαιραν, ἅς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἅς ἀγοράσῃ μάχαιραν.

57. Καθότι· σᾶς λέγω, ὅτι πρέπει νὰ τελειώσῃ πρὸς τούτοις εἰς ἐμὲ καὶ αὐτὸ τὸ ρήτῶν τῆς γραφῆς· Αὐτὸς ἐνομισθῆ καὶ ὡς ἄνομος· Ἐπειδὴ ὅσα ἐγράφησαν δι' ἐμὲ, λαμβάνουσι τέλος.

58. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ, ἐδὼν δύο μάχαιραι. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀρκετὸν εἶναι.

59. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ ὑπῆγε κατὰ τὴν συνήθειάν του εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ οἱ μαθηταὶ του τῷ ἠκολούθησαν.

40. Καὶ ἄφ' οὗ ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσεύχεσθε διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς (κἀνὲν) πειρασμόν.

41. Αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτῶν σχεδὸν ἐν ῥίψιμον πέτρας, καὶ γονατίζας προσήγγετο.

42. Καὶ ἔλεγε· Πάτερ, ἂν εἶναι θέλημα σου, ἅς σηκωθῆ ἀπὸ ἐμὲ αὐτὸ τὸ ποτήριον· μὴ ὅλον τοῦτο ἅς μὴ γένηται τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀλλὰ τὸ σὸν.

43. (Τότε) ἐφάνη ἄγγελος ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸν ἐδυναμωσε.

44. Καὶ ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰς ἀγώνιαν, προσήγγετο μὲ περισσοτέραν θερμότητα ὥστε ὁ ἰδρῶς του ἐγένετο ὡς

ῥανίδες αἵματος, καὶ ἔσπιπτον εἰς τὴν γῆν.

45. Καὶ ἄφ' οὗ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχῆν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς εὐλόγηκεν, ὅτι ἐκοιμῶντο ἐξ αἰτίας τῆς λύπης των.

46. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατι κοιμᾶσθε; σηκώθητε, καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσητε εἰς (κἀνὲν) πειρασμόν.

47. Ἐν τῷ δὲ αὐτῶν ἔλεγεν αὐτούς τοὺς λόγους, τότε ἔφθασε πλῆθος (ἀνθρώπων), τῶν ὁποίων ἦτον ὁδηγὸς εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα (μαθητάς) ὁ λεγόμενος Ἰούδας, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπλησίασεν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ τὸν φιλήσῃ.

48. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49. Τότε, ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἐπειδὴ προσέidon τί μέλλει νὰ συμβῆ, τῷ εἶπον· Κύριε, θέλεις νὰ (τούς) κτυπήσωμεν μὲ μάχαιραν;

50. Καὶ εἶς ἀπὸ αὐτούς (τοὺς μαθητάς) ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ δεξιὸν ὠτίον.

51. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Φθάνει ἕως αὐτοῦ. Καὶ ἐπάσχε τὸ ὠτίον αὐτοῦ (τοῦ δοῦλου), καὶ τὸν ἰάτρυσεν.

52. Ἐπειτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ πρεσβυτέρους καὶ εὐταξίας τοῦ ἱεροῦ, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ τὸν πιάσωσιν· Ἠλθετε μὲ μαχαίρας καὶ ξύλα, ὡσὰν νὰ ἤμην κἀνεὶς κλέπτῃς;

53. Ἐγὼ καθ' ἡμέραν ἤμην ὁμοῦ μὲ σᾶς μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἐκινήσατε χεῖρας ἐναντίον μου· πλὴν αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς σας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπάσχαν τὸν Ἰησοῦν, ἔφερον, καὶ τὸν ἔβαλον μέσα εἰς

τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχιερέως· Καὶ ὁ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακρᾶν.

55. Ἐπειδὴ δὲ (οἱ ὑπογράφεται) ἀνῆψαν πῦρ εἰς τὴν μέσην τῆς ἀλλῆς καὶ ἐκάθητο ὅλοι ὁμοῦ (ἐκεῖ), καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο μεταξὺ αὐτῶν.

56. Καὶ μία δοῦλη, ἐπειδὴ τὸν εἶδεν, ὅτι ἐκάθητο πλησίον τοῦ φωτός, καὶ τὸν παρετήρησε καλῶς, εἶπε· Καὶ αὐτὸς ἦτον ὁμοῦ με' αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν).

57. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρώτηθη, καὶ εἶπε· Γύναι, μήτε τὸν γνωρίζω.

58. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγην ὥραν ἄλλος τις τὸν εἶδε, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ εἶσαι (εἷς) ἀπὸ αὐτούς· Καὶ ὁ Πέτρος (τῷ) εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὲν εἶμαι.

59. Καὶ ἀρ' οὗ ἐπέρασε σχεδὸν μία ὥρα, ἄλλος τις ἐπέμενε, καὶ ἔλεγε· Ἐπ' ἀληθείας, καὶ αὐτὸς ἦτον ὁμοῦ με' αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν)· καθότι καὶ αὐτὸς εἶναι Γαλιλαῖος·

60. Καὶ ὁ Πέτρος (τῷ) εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὲν καταλαμβάνω τί λέγεις· Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς ἔλεγεν ἀκόμη (αὐτοῦς τοῦς λόγους), ἀμέσως ὁ πετεινὸς ἔκραξε.

61. Καὶ ὁ Κύριος ἐστράφη, καὶ εἶδεν ἀσαρκῶς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ Κύριος τῷ εἶπε, πῶς, πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις με' ἀρνηθῆ τρίς.

62. Καὶ ἐξέβη ἔξω ὁ Πέτρος, καὶ ἐκλαυσε με' πικρὰ δάκρυα.

63. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπερίπαιζον, καὶ τὸν ἔδαιρον.

64. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσκέπασαν, ἐκτύπων τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Προφήτευσον εἰς ἡμᾶς, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός σε ἐκτύπησε.

65. Καὶ ἄλλας πολλὰς βλασφημίας ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσε, σινη-

θοοίσθησαν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ ἔφερον αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) εἰς τὴν συνέλευσίν των,

67. Καὶ τῷ εἶπον· Φανέρωσον εἰς ἡμᾶς ἂν εἶσαι σὺ ὁ Χριστός· Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄν σᾶς (τὸ) εἶπω, δὲν θέλετε (τὸ) πιστεύσῃ·

68. Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοι ἀποκριθῆ, μήτε θέλετε με' ἐλευθερώσῃ.

69. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει κάθηται εἰς τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70. Τότε τῷ εἶπον ὅλοι· Λοιπὸν σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

71. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Δὲν ἔχομεν πλέον χρεῖαν μαρτυρίας· διότι ὅλοι ἡμεῖς (τὸ) ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόμα του.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

1. Τότε ἐσηκώθη ὅλον τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν Πιλάτον.

2. Καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν κατηγορῶσι, καὶ νὰ λέγωσιν· Ἡμεῖς ἐνόηκαμεν αὐτὸν (τὸν ἄνθρωπον), ὅτι διαφθείρει τὰ ἔθνη τοῦ ἔθνους μας, καὶ τὸ ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ δίδῃ δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἐπειδὴ ὀνομάζει τὸν ἑαυτὸν του Χριστὸν βασιλέα.

3. Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς τῷ εἶπε· Σὺ (τὸ) λέγεις αὐτό.

4. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ πλῆθος· Ἐγὼ δὲν εἰρήσχω καμμίαν αἰτίαν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον.

5. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐπέμενον ἰσχυρῶς καὶ ἔλεγον· Αὐτὸς κινεῖ εἰς ἀπο-

στασίαν τὸν λαόν, μὲ τὴν διδασκαλίαν του εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἔκαμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἕως ἐδώ.

6. Λοιπὸν ὁ Πιλάτος, ἀφ' οὗ ἤκουσε (τὸ ὄνομα) τῆς Γαλιλαίας, ἠρώτησεν, ἂν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἴναι Γαλιλαῖος.

7. Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὅτι κατάγειται ἀπὸ τὴν ἐπικρατείαν τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἐπειδὴ εὐρέθη καὶ αὐτὸς κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

8. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀφ' οὗ εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη καθ' ὑπερβολὴν· καθότι ἐπεθύμει πρὸ πολλοῦ καιροῦ νὰ τὸν ἴδῃ, ἐπειδὴ ἤκουσε πολλοὺς (ἐπαίνους) δι' αὐτόν· καὶ ἠλπίζεν, ὅτι θείλει ἴδῃ καὶ κἀνὲν θαῦμα γινόμενον ἀπὸ αὐτόν.

9. Καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ πολλὰ ἐρωτήματα· αὐτὸς ὅμως δὲν τῷ ἀπεκρίθη τίποτε.

10. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐστέκοντο ἐκεῖ, καὶ τὸν κατηγοροῦν μὲ μεγάλην ἐπιμονήν.

11. Καὶ ὁ Ἡρώδης, ἀφ' οὗ τὸν ἐξουθένησεν αὐτὸς καὶ οἱ στρατιῶταί του, διὰ ἐμπαιγμὸν τὸν ἐφόρσε λαμπρὸν φόρεμα, καὶ τὸν ἔστειλεν ὀπίσω εἰς τὸν Πιλάτον.

12. Καὶ ὁ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐγένοντο φίλοι· αὐτὴν τὴν ἡμέραν· καθότι πρότερον ἦσαν ἐχθροὶ μεταξὺ των.

13. Καὶ ὁ Πιλάτος συνήθροισε τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὅλον τὸν λαόν,

14. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς ἐφέρετε εἰς ἐμὲ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, λέγοντες, ὅτι φέρει εἰς ἀποστασίαν τὸν λαόν· πλὴν ἰδοὺ, ἐγὼ τὸν ἐζήτησα ἐμπροσθέν σας, καὶ δὲν εὐρέθηκα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον κἀνὲν ἐγκλημα, ἀπὸ ὅσα λέγετε κατ' αὐτοῦ.

15. Ἀλλὰ μήτε ὁ Ἡρώδης· καθότι ἐγὼ σᾶς ἔστειλα καὶ εἰς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς δὲν ἔπραξε κἀνὲν ἔργον ἄξιον θανάτου.

16. Λοιπὸν ἐγὼ, ἀφ' οὗ τὸν παιδεύσω, θείλω τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον.

17. Εἶχε δὲ ἀφεικτον συνήθειαν νὰ ἐλευθερώῃ χάριν τοῦ λαοῦ ἐν καιρῷ τῆς ἐορτῆς ἑνᾶ.

18. Ἐφώναζαν δὲ ὅλοι κοινῶς καὶ εἶπον· Σήκωσαι τον (ἀπὸ τὴν μέσην), καὶ ἐλευθερώσον διὰ χάριν ἡμῶν τὸν Βαραββᾶν.

19. Αὐτὸς δὲ (ὁ Βαραββᾶς) ἦτον φυλακωμένος διὰ μίαν ἐμφύλιον ταραχὴν, ἣ ὁποία συνέβη εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ τινὰ φόνον.

20. Πάλιν λοιπὸν ὁ Πιλάτος τοὺς παρεκίνησε μὲ λόγους, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰησοῦν.

21. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφώναζον (ἀδικήτως), καὶ ἔλεγον· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ τρίτην φορά· Καὶ τί κελὸν (σᾶς) ἔκαμεν; ἐγὼ δὲν εὐρέθηκα εἰς αὐτὸν κἀνὲν αἴτιον θανάτου· λοιπὸν ἀφ' οὗ τὸν παιδεύσω, θείλω τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον.

23. Ἐκεῖνοι ὅμως ἐπίμενον μὲ μεγάλης φωνᾶς, καὶ ἐζήτουν νὰ σταυρωθῇ αὐτός· καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.

24. Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γένηται τὸ ζήτημά των.

25. Καὶ ἠλευθέρωσε διὰ χάριν αὐτῶν τὸν Βαραββᾶν, ὁ ὁποῖος δι' ἐμφύλιον ταραχὴν καὶ φόνον ἦτον φυλακωμένος, καὶ τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἐζήτουν· καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν θελισίν των.

26. Καὶ ὅτε τὸν ἔφερον ἔξω (εἰς τὴν καταδίκην), ἐπίασεν βιαίως Κυρηναῖον τινὰ Σίμωνα, ὁ ὁποῖος ἤρ-

χετο ἀπὸ τὸ χωράφιόν του, καὶ τῷ ἔδωκαν νὰ βαστάζῃ τὸν σταυρὸν, καὶ νὰ ἀκολουθῇ ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27. Ἠκολούθουν δὲ εἰς αὐτὸν καὶ πολλὴ πλῆθος λαοῦ, καὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἔτυπτον τὰ στήθη των, καὶ τὸν ἔκλαιον.

28. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστράφη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτάς· Οὐγαῖρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμὲ, κλαίετε ὅμως διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ διὰ τὰ τέκνα σας.

29. Καθότι βέβηκα θελουσιν ἔλθῃ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας θελουσιν εἶπῃ· Μακάριαι εἶναι αἱ στειῖραι, καὶ αἱ κοιλῖαι, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοὶ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐβίβασαν.

30. Τότε θελουσιν ἀρχίσῃ νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ἔρη· Πέστετε ἐπάνω εἰς ἡμᾶς· καὶ εἰς τὰ βουνά· Σκεπάσατέ μας.

31. Διότι, ἐπειδὴ εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον αὐτοὶ πράττουσι τοιαῦτα (κακά), τί θελεῖ συμβῆῃ εἰς τὸ ξηρὸν ξύλον;

32. Ἐφέροντο δὲ καὶ δύο ἄλλοι κκοποιοὶ νὰ φονευθῶσιν ὁμοῦ με αὐτόν.

33. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασαν εἰς τὴν τύπον, ὁ ὁποῖος λέγεται Κρυνίον, ἐσταύρωσαν ἐκεῖ καὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς δύο κκοποιοὺς, τὸν ἕνα εἰς τὰ δεξιὰ (μέρη), καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὰ ἀριστερά.

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον εἰς αὐτούς· καθότι δὲν ἐνοοοῦσι τί πράττουσιν. Ἐν ᾧ δὲ διεμοίραζον τὰ φορέματά του, ἔβαλον λαχνοῦς.

35. Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔστειχε, καὶ παρετήρει· οἱ δὲ ἄρχοντες ὁμοῦ με τὸ πλῆθος τὸν ὑβρίζον καὶ ἔλεγον· Αὐτὸς ἠλευθέρωσεν ἄλλους, ἃς ἔλευθερώσῃ καὶ τὸν ἑαυτὸν του, ἂν εἶναι αὐτός ὁ Χριστὸς, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ.

36. Τὸν περιέπειζον δὲ καὶ οἱ στρατιῶται, ἐπειδὴ ἐπωλησίαζον εἰς αὐτόν, καὶ τῷ ἔδιδον νὰ πῆῃ ὀξυδαίον,

37. Καὶ ἔλεγον· Ἄν εἶσαι σὺ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἔλευθέρωσον τὸν ἑαυτὸν σου.

38. Ἦτον δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ὑπεράνω (τῆς κεφαλῆς) αὐτοῦ, γεγραμμένη με γράμματ' Ἑλληνικὰ, καὶ Λατινικὰ, καὶ Ἑβραϊκὰ· Αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

39. Καὶ ὁ εἶς ἀπὸ τοὺς κρεμασθέντας κκοποιοὺς τὸν ἐβλασφήμει· καὶ ἔλεγε· Ἄν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ἔλευθέρωσον καὶ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἡμᾶς.

40. Ὁ δὲ ἄλλος ἀπεκρίθη, καὶ τὸν ἐπέσληξε, καὶ τῷ εἶπεν· (Ἄνθρωπε,) δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεὸν, ἐν ᾧ καὶ σὺ ὁ ἴδιος εἶσαι εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν;

41. Καὶ ἡμεῖς μὲν (τιμωρούμεθα) με δίκαιον τρόπον· καθότι ἀπολαμβάνομεν (τὴν τιμωρίαν) ἢ ὁποῖα εἶναι κατ' ἀλλήλους εἰς τὰ ἔργα μας· αὐτὸς ὅμως δὲν ἔπραξε καλὸν ἄτοπον.

42. Καὶ ἔλεγε εἰς τὸν Ἰησοῦν· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Σοὶ λέγω κατὰ ἀλήθειαν, ὅτι σήμερον θελεῖς ἔμβῃ ὁμοῦ με ἐμὲ εἰς τὸν παράδεισον.

44. Ἦτον δὲ τότε σχεδὸν ἕκτη ὥρα (τῆς ἡμέρας), καὶ ἐγένετο σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν.

45. Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὴν μέσην.

46. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησε μετὰ γλῆν φωνῆν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐγὼ παραδίδω τὸ πνεῦμά μου εἰς τὰς χεῖράς σου. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ἐξέπνευσεν.

47. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, ἀφ' οὗ εἶ-

δεν αὐτὸ τὸ συμβῆν, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.

48. Καὶ ὅλα τὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα ἦλθον ὁμοῦ διὰ τὰς Θεωρήσασιν (τὴν σταύρωσιν), ἀφ' οὗ εἶδον αὐτὰ τὰ συμβάντα, ἔτυπτον τὰ στήθη των, καὶ ἐγύριζον ὀπίσω.

49. Καὶ ὅλοι οἱ γνώριμοί του ἐστέχοντο ἀπὸ μακρὰν, ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἠκολούθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐθεώρουν ὅλα αὐτὰ (τὰ γινόμενα.)

50. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ τις, ὀνομαζόμενος Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτῆς, ἄνθρωπος καλὸς καὶ δίκαιος,

51. [Αὐτὸς δὲν συνειφώνησε μὲ τὴν ἀπόφασιν μήτε μὲ τὸ ἔργον των], κατήγετο δὲ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, καὶ περιέμενε καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

52. Αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὸν Πιλάτου, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53. Καὶ ἀφ' οὗ τὸ κατεβίβασεν (ἀπὸ τὸν σταυρὸν), τὸ ἐτύλιξε μὲ σινδόνι, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἓν μνήμα, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐσκαλισμένον (μέσα εἰς τὴν πέτρην), εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐτάφη μέχρι τότε ἄλλος νεκρός.

54. Ἦτον δὲ τότε ἡμέρα παρασκευῆ, καὶ ἐξημέρωνε σάββατον.

55. Καὶ μερικαὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἦλθον ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἠκολούθησαν καὶ αὐταὶ, καὶ εἶδον τὸ μνήμα, καὶ ὅτι ἐτέθη (εἰς αὐτὸ) τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56. Καὶ ἀφ' οὗ ὑπέστρεψαν, ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· πλὴν ἐπειδὴ ἦτον σάββατον, ἠσύχασαν κατὰ τὴν προσταγήν (τοῦ νόμου).

ΚΕΦ. ΚΔ'.

1. Τὴν δὲ πρώτην (ἡμέραν) τῆς ἑβδομάδος πολλὰ πρωῒ, αὐταὶ καὶ ὁμοῦ

μὲ αὐτὰς καὶ τινες (ἄλλαι) ἦλθον εἰς τὸ μνήμα, καὶ ἔφερον καὶ τὰ μυρωδικὰ, τὰ ὁποῖα εἶχον ἠτοιμασμένα.

2. Καὶ εὐρῆκαν τὴν πέτρην σηκωμένην ἀπὸ (τὸ στόμιον) τοῦ μνήματος.

3. Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκην μέσα, δὲν εὐρῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4. Ἐν ᾧ δὲ αὐταὶ ἠπόρουν δι' αὐτὸ (τὸ συμβῆν), τότε αἰφνης δύο ἄνδρες ἐφάνησαν εἰς αὐτὰς μὲ φορέματα, τὰ ὁποῖα ἤστραπτον.

5. Καὶ ἐπειδὴ αὐταὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἔκλιναν τὸ πρόσωπόν των εἰς τὴν γῆν, ἐκεῖνοι ταῖς εἶπον· Διατί ζητεῖτε μεταξὺ τῶν νεκρῶν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός τις ζῆ;

6. Ἐκεῖνος δὲν εἶπαι εὐαί, ἀλλὰ ἀνέστη· Ἐνθυμήθητε, πῶς σᾶς ὠμίλησεν, ὅτε ἀκόμη εὐρίσκατο εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7. Καὶ σᾶς εἶπεν· Ὅτι ἀνάγκη εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀθρώπου νὰ παραδοθῆ εἰς χεῖρας ἀθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστῆ.

8. Τότε (αἱ γυναῖκες) ἐνθυμήθησαν τοὺς λόγους του.

9. Καὶ ἀφ' οὗ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τὸ μνήμα, ἐφανέρωσαν ὅλα αὐτὰ εἰς τοὺς ἑνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιπούς.

10. (Αὐταὶ δὲ αἱ γυναῖκες) ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ ἡ Ἰωάννα, καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὰς αἱ ἐπίλοιποι, αἱ ὁποῖαι ἔλεγον εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτά.

11. Οἱ λόγοι δὲ αὐτῶν ἐφάνησαν σχεδὸν φλυαρία εἰς αὐτοὺς, καὶ δὲν τὰς ἐπίστευον.

12. Ὁ Πέτρος ὅμως ἐσηκώθη, καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ μνήμα· καὶ ἔκυψε καὶ εἶδεν, ὅτι ἦσαν κείμενα μόνα τὰ σάββαντα· καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἠπόρει μόνος δι' αὐτὸ τὸ συμβεβηκός.

13. Καὶ τότε, δύο ἀπὸ αὐτοὺς

ἐπήγαγον εἰς ἓν χωρίον, ὀνομαζόμενον Ἐμμαοὺς, τὸ ὁποῖον ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐξήκοντα σταδία.

14. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν μεταξὺ των δι' ὅλα αὐτὰ τὰ συμβεβηκότα.

15. Καὶ ἐν ᾧ αὐτοὶ ὠμίλουν, καὶ ἐφιλονείκουν μεταξὺ των, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασε, καὶ περιεπάτει ὁμοῦ με αὐτούς.

16. Οἱ ὀφθαλμοὶ των ὁμως ἐμπόδιζοντο ἀπὸ τὸ νὰ τὸν γνωρίσωσι.

17. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Περὶ τίνος εἶναί οἱ λόγοι αὐτοὶ, τοὺς ὁποίους με ἀγῶνα λαλεῖτε μεταξύ σας, ἐν ᾧ περιπατεῖτε, καὶ διατί εἴσθε κατηφεῖς;

18. Τότε ὁ εἶς ἀπὸ αὐτούς, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Κλεόπας, ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Σὺ μόνος κατοικεῖς ὡς ξένος εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν ἔμαθες, ὅσα συνέβησαν μέσα εἰς αὐτὴν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας;

19. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖα; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ὅσα (συνέβησαν) διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισεν ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς καὶ με ἔργον καὶ με λόγον, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄλου τοῦ λαοῦ.

20. Ὅτι (δηλαδή) οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας τὸν παρέδωκαν διὰ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21. Ἡμεῖς ὁμως εἴχομεν ἐλπίδας, ὅτι αὐτὸς ἐμελλε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος· τέλος πάντων, τρίτη ἡμέρα εἶναι αὐτὴ σήμερον, ἀφ' οὔ ἐπράχθησαν αὐτὰ.

22. Ἐπομένως καὶ μερικοὶ γυναῖκες ἀπὸ ἡμᾶς, μᾶς παρεζάλισαν, ἔπειθθη ὑπῆγον εἰς τὸ μνημα πολλὰ πρωί.

25. Καὶ ἀφ' οὔ δὲν εὐρήκαν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ὑπέστρεψαν, καὶ μᾶς εἶπον, ὅτι εἶδον ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἀγγέλους,

οἱ ὁποῖοι ταῖς εἶπον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ζωντανός.

24. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ με ἡμᾶς, ὑπῆγον εἰς τὸν τάφον, καὶ εὐρήκαν (τὸ πρᾶγμα) με τὸν ἴδιον τρόπον, καθὼς εἶπον καὶ αἱ γυναῖκες· τὸν ἴδιον ὁμως (Ἰησοῦν) δὲν τὸν εἶδον.

25. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι, καὶ δυσκίνητοι κατὰ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ νὰ πιστεύσητε εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶπον οἱ προφῆται!

26. Δὲν ἔσπερετε (τάχα) ὁ Ἰησοῦς νὰ πάθῃ αὐτὰ, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν του;

27. Καὶ ἔκαμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους προφῆτας, καὶ ἐξήγει εἰς αὐτούς ἐκεῖνα, ὅσα ἐγράφησαν διὰ τὸν ἑαυτὸν του εἰς ὅλας τὰς γραφάς.

28. (Ἐν τούτῳ) ἐπλησίασαν εἰς τὸ χωρίον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπήγαγον, καὶ αὐτὸς ἐπροφασίζετο, ὅτι πηγαίνει εἰς τόπον μακρύτερον.

29. Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐβίασαν ἐπιμῶνως, λέγοντες· Μεῖνον ἐνταῦθα ὁμοῦ με ἡμᾶς, καθότι εἶναι βράδυ, καὶ ἡ ἡμέρα ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος. Καὶ ἐμβῆκεν (εἰς τὴν κώμην), διὰ νὰ μεῖνῃ ὁμοῦ με αὐτούς.

30. Ἀφ' οὔ δὲ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ με αὐτούς, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ τὸ εὐλόγησε, καὶ ἀφ' οὔ τὸ ἔκοψε, τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτούς.

31. Καὶ τότε οἱ ὀφθαλμοὶ των ἠνοίχθησαν, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· αὐτὸς ὁμως ἐγένετο ἄφαντος ἀπὸ αὐτούς.

32. Καὶ αὐτοὶ εἶπον μεταξὺ των· Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μας ἐκαίετο (καὶ ἐκτύπα), ὅτε ἐλάλει με ἡμᾶς εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτε μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς.

35. Καὶ ἀμέσως αὐτὴν τὴν ὥραν ἐσηκώθησαν, καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς

τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐρήκων τοὺς ἑνδεκά (μαθητάς) καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοῦ μὲ ἀποτοὺς συνθηροισμένους,

34. Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπον εἰς αὐτοὺς· Ὅτι τῷ ὄντι ἀνέστη ὁ Κύριος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Πέτρον.

35. Καὶ αὐτοὶ διηγούντο ὅσα ἠκούσθησαν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτι τὸν ἐγνώρισαν, ὅτε ἔκοψε τὸ ψωμίον.

36. Ἐν ᾧ δὲ αὐτοὶ ἔλεγον αὐτοὺς τοὺς λόγους, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπαρρησιάσθη εἰς τὴν μέσση των, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἐκείνοι ἐξιπλάσθησαν, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐνόμιζον ὅτι ἐβλεπων πνεῦμα.

38. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Διατί ἐταράχθητε, καὶ διατί διαλογίζεσθε καθ' ἑαυτούς;

39. Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, διότι ἐγὼ εἶμαι αὐτὸς ὁ ἴδιος· πιάσατέ με μὲ τὰς χεῖράς σας, καὶ γνωρίσατε, ὅτι τὸ πνεῦμα δὲν ἔχει κρέατα καὶ κόκκαλα, καθὼς βλέπετε ὅτι ἔχω ἐγώ.

40. Καὶ ἄφ' οὗ εἶπεν αὐτὸ ἔδειξεν (εἰς αὐτούς) καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας του.

41. Ἐπειδὴ δὲ πάλιν αὐτοὶ ἠπίστουν, καὶ ἐθαύμαζον ἀπὸ τὴν χαράν των, (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἔχετε ἐδὼ τίποτε φαγητόν;

42. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἔδωκαν ἓν μέρος ψητοῦ ὀψαρίου, καὶ ὀλίγον κηρόμελι.

43. Καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔφαγεν ἔμπροσθεν των.

44. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Αὐτοὶ

εἶναι οἱ λόγοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους σὰς εἶπον, ὅτε ἀκόμη ἔζων ὁμοῦ μὲ σὰς, ὅτι πρέπει νὰ λάβωσι τέλος ὅσα ἐγράφησαν δι' ἐμὲ εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωυσέως, καὶ εἰς τοὺς προφήτας, καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς.

45. Τότε ἤνοιξε τὸν νοῦν των, ὥστε νὰ ἐννοῶσι τὰς γραφάς.

46. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι μὲ τοιοῦτον τρόπον ἦτον γεγραμμένον, καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον ἔπρεπεν ὁ Χριστὸς νὰ πάθῃ, καὶ νὰ ἀναστῇ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

47. Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά του μετάνοια καὶ ἄφεσις τῶν ἀμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, (τοῦτο) θελεῖ λάβῃ ἀρχὴν πρῶτον ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

48. Σεῖς δ' εἴσθε μάρτυρες (ὄλων) αὐτῶν.

49. Καὶ ὁμολογουμένως, ἐγὼ θελω στείλῃ εἰς σὰς (τὴν χάριν), τὴν ὁποίαν ὑπέσχετο ὁ Πατὴρ μου· καὶ σεῖς μείνετε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ νὰ ἐνδυσθῆτε τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν.

50. Καὶ ὕστερον ἔφερον αὐτούς ἔξω, ἕως εἰς Βηθαθαῖαν· καὶ ἐστίκωσε τὰς χεῖράς του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.

51. Καὶ ἐν ᾧ τοὺς εὐλόγει, ἀπεχωρίσθη ἀπὸ αὐτούς, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52. Καὶ αὐτοὶ, ἄφ' οὗ τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐστράφησαν ὀπίσω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ μὲ μεγάλην χαράν.

53. Καὶ εὐρίσκοντο πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ὕμνουσιν, καὶ ἔδοξολογοῦσιν τὸν Θεόν. Ἀμήν.

τὸ
ΚΑΤ' ἸΩΑΝΝΗΝ
ἹΕΡὸΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ἄπ' ἀρχῆς ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον ὁμοῦ μετὸν Θεόν, καὶ ὁ λόγος ἦτον Θεός.

2. Αὐτὸς ἦτον ἀπ' ἀρχῆς ὁμοῦ μετὸν Θεόν.

3. Ὅλα (τὰ κτίσματα) ἐδημιουργήθησαν δι' αὐτοῦ (τοῦ λόγου), καὶ κἀνὲν ἀπὸ ὅσα ἐδημιουργήθησαν, δὲν ἐδημιουργήθη χωρὶς αὐτοῦ.

4. Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων.

5. Καὶ τὸ φῶς λάμπει μέσα εἰς τὸ σκότος, καὶ τὸ σκότος δὲν τὸ κατελάβεν.

6. Ἐγένετό τις ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐστάλη ἀπὸ τῶν Θεῶν.

7. Αὐτὸς ἦλθε διὰ νὰ γένηται μάρτυς, καὶ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.

8. Δὲν ἦτον ἐκεῖνος (ὁ Ἰωάννης) τὸ φῶς, (ἐστάλη) ὅμως διὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9. Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἦτον, τὸ ὁποῖον φωτίζει καθένα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10. Εἰς τὸν κόσμον ἦτον, καὶ ὁ κόσμος ἐδημιουργήθη δι' αὐτοῦ· πλὴν ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11. Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδιά του, καὶ οἱ ἰδιοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

12. Ὅσοι ὅμως τὸν ἐδέχθησαν, εἰς

αὐτοὺς ἔδωκε δικαίωμα τοῦ νὰ γένωνται υἱοὶ Θεοῦ, δηλαδὴ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του·

13. Αὐτοὶ δὲν ἐγεννήθησαν ἀπὸ αἵμα, μήτε ἀπὸ Σέλησιν σαρκὸς, μήτε ἀπὸ Σέλησιν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐγεννήθησαν ἀπὸ τῶν Θεῶν.

14. Καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σὰρξ· καὶ κατόκησεν εἰς ἡμᾶς, γεμάτος ἀπὸ χάριν καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἡμεῖς εἶδομεν τὴν δόξαν αὐτοῦ (τοῦ λόγου), ὡς δόξαν (υἱοῦ) ὁ ὁποῖος εἶναι μονογενὴς ἀπὸ τὸν Πατέρα.

15. Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτὸν, καὶ ἐφώνασε, καὶ ἔλεγεν· Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τῶν ὁποῖων (σῶς) εἶπον (πρότερον)· Ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ὕστερον ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι παλαιότερος μου· διότι εἶναι καὶ μεγαλύτερός μου.

16. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἐλάβομεν ἀπὸ τὸ περίσσευμα αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17. Καθότι ὁ (γραπτὸς) νόμος ἐδόθη διὰ μέσου τοῦ Μωυσέως· ἡ χάρις ὅμως καὶ ἡ ἀλήθεια ἐδόθη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

18. Κἀνεὶς δὲν εἶδε ποτὲ τὸν Θεόν· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρὸς, αὐτὸς (μᾶς) τὸν ἐξήγησε.

19. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι ἔπειλαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα Ἱερεῖς καὶ Λευίτας,

διὰ τὰ τὸν ἑρωτήσωσι· Σὺ ποῖος εἶσαι;

20. Καὶ ἐκεῖνος ὡμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἠρνήθη· ἀλλὰ εἶπε παρόρησι· Ὅτι δὲν εἶμι· ἐγὼ ὁ Χριστός.

21. Πάλιν τὸν ἠρώτησαν· Τί (λέγεις) λοιπὸν; μήπως εἶσαι· ὁ Ἥλιος; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Δὲν εἶμι. Μήπως εἶσαι ὁ προφήτης; Καὶ ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς)· Δὲν εἶμι.

22. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ποῖος εἶσαι λοιπὸν; διὰ τὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔστειλαν· τί λέγεις διὰ τὸν ἑαυτοῦ σου;

23. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Ἐγὼ εἶμι ἡ φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος φωνάζει εἰς τὴν ἔρημον· Ἐξιστάσθε τὸν ὁρόμον τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας.

24. Οἱ δὲ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ μέρους τῶν Φαρισαίων·

25. Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ τῷ εἶπον· Διατί λοιπὸν σὺ βλαπτίζεις, ἀνίσως δὲν εἶσαι· μήτε ὁ Χριστός, μήτε ὁ Ἥλιος, μήτε ὁ προφήτης;

26. Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ βλαπτίζω μὲ νερόν· εἰς τὸ μέσον σας ὅμως στέκεται ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν τὸν γνωρίζετε.

27. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔργεται ὑστερον ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι ὅμως παλαιότερος μου· τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἶμι ἄξιος οὔτε νὰ λίσω τὸ δέσιμον τοῦ ὑποδήματός του.

28. Ἀπὸ ὅλα ἐγένοντο εἰς τὴν Βηθαβαρὰν, ἀντικρὺ εἰς τὸν Ἰορδάνην, ὅπου ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης.

29. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ὁ Ἰωάννης εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ (ἔρχεται) ὁ ἄμυθος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σηκώνει (καὶ ἀφάνιζει) τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπον· Ὅτι ἀνὴρ τις ἔρχεται ὑστερον ἀπὸ ἐμὲ, ὁ ὁποῖος εἶναι παλαιότερός μου, διότι εἶναι καὶ μεγαλύτερός μου.

31. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνωρίζον· πλὴν ἦλθον καὶ βαπτίζω (τοὺς λαούς) μὲ νερόν δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ τὰ νὰ φανερωθῇ αὐτὸς εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

32. Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐμκτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶδον τὸ Πνεῦμα, ὅτι κατέβη εἰς σχῆμα περιστερᾶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔμεινεν εἰς αὐτόν.

33. Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνωρίζον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε νὰ βαπτίζω μὲ τὸ νερόν, ἐκεῖνος μοι εἶπε, πῶς εἰς ὅποιον ἦθελες ἴδῃ ὅτι τὸ Πνεῦμα κατέβη, καὶ ἐκάθισεν εἰς αὐτόν, αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος βαπτίζει μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

34. Καὶ ἐγὼ τὸ εἶδον, καὶ μαρτυρῶ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35. Τὴν ἄλλην ἡμέραν πάλιν ἔστηκεν ὁ Ἰωάννης (εἰς αὐτὸ τὸ μέρος), καὶ δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.

36. Καὶ ἐν ᾧ εἶδε μὲ προσοχὴν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι περιεπάτει (ἔχει), εἶπεν, Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄμυθος τοῦ Θεοῦ.

37. Καὶ ἀφ' οὗ δύο του μαθητὰ ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους του, ἤκολούθησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

38. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδεν αὐτούς, ὅτι τῷ ἠκολούθουν, εἶπεν εἰς αὐτούς·

39. Τί ζητεῖτε; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ῥαββί, [τὸ ὁποῖον ἐξηγούμενον σημαίνει, Διδάσκαλε,] εἰς ποῖαν οἰκίαν μένετε;

40. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. ἦλθον λοιπὸν καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ ἔμειναν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἐκεῖνην τὴν

ἡμέραν· ἦτον δὲ σχεδὸν δεκάτη ὥρα τῆς ἡμέρας.

41. Εἰς δὲ ἀπὸ τούτους δύο, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἠκολούθησαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἦτον ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου.

42. Αὐτὸς εὗρήκε πρῶτον τὸν ἰδίον του ἀδελφὸν Σίμωνα, καὶ τῷ εἶπεν· Ἡμεῖς εὗρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὁποῖον ἐξηγούμενον σημαίνει, Χριστός.

43. Καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸν παρετήρησε καλῶς, τῷ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωαῆ· σὺ ζήσεις ὀνομασθῆ Κηφαῖς, τὸ ὁποῖον ἐξηγεῖται Πέτρος.

44. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρήκε τὸν Φίλιππον, καὶ τῷ εἶπεν· Ἀκολούθει μοι.

45. Ὁ δὲ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαιῶν, τὴν πατρίδα Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46. Καὶ ὁ Φίλιππος εὗρήκε τὸν Ναθαναὴλ, καὶ τῷ εἶπεν· Ἡμεῖς εὗρήκαμεν τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος (κατάγεται) ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον γράφει ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον, καὶ οἱ προφηταὶ (ὁμοίως).

47. Ὁ δὲ Ναθαναὴλ τῷ εἶπεν· Εἶναι δυνατὸν νὰ γενηθῆ τίποτε καλὸν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ; Καὶ ὁ Φίλιππος τῷ εἶπεν· Ἐρχου καὶ ἴδε.

48. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναὴλ, ὅτε ἤρχετο εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· αὐτὸς εἶναι ἀληθινὸς Ἰσραηλῆτης, διότι εἰς αὐτὸν κάμμία δολιότης δὲν εὗρίσκεται.

49. Καὶ ὁ Ναθαναὴλ τῷ εἶπε· Καὶ ἀπὸ ποῦ μὲ γνωρίζεις; Καὶ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Πρὸ τοῦ νὰ σοὶ ὁμιλήσῃ ὁ Φίλιππος, ἐγὼ σὲ εἶδον, ἐν ᾧ ἦς ὑποκάτω εἰς τὴν συκῆν.

50. Τότε ὁ Ναθαναὴλ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Διότι σοὶ εἶπον, ὅτι σὲ εἶδον ὑποκάτω τῆς συκῆς, (διὰ τοῦτο) πιστεύεις; σὺ ζήσεις ἰδὴ μεγαλύτερα (πράγματα) ἀπὸ αὐτά.

52. Ἐπειτα τῷ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ζήσετε ἰδὴ τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀναβαίνουνσι καὶ καταβαίνουνσιν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένετο γάμος εἰς τὴν Κανᾶν (χωρίον) τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτον ἐκεῖ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2. Καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του ὁμοίως προσεκαλέσθησαν εἰς τὸν γάμον.

3. Καὶ ἔπειδὴ ἐτελείωσε τὸ κρασίον, ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ εἶπεν εἰς αὐτόν· Δὲν ἔχουσι κρασίον.

4. Ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Γύναι, τί χρέος ἔχομεν εἰς τοῦτο ἐγὼ καὶ σύ; ὁ καιρὸς μου δὲν ἦλθεν ἀκόμη.

5. Ἡ δὲ μήτηρ του εἶπεν εἰς τοὺς ὑπαρρέτας· Ὁ, τι ἤθελε σὰς εἶπη (ὁ υἱὸς μου), ἐκεῖνο κάμμετε.

6. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ πλησίον ἕξ σταμνία πέτρινα διωρισμένα διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, καὶ καθὲν ἀπὸ αὐτὰ ἐχώρει δύο ἢ τρία μέτρα.

7. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτοὺς (τοὺς δούλους)· Γεμίσατε αὐτὰ τὰ σταμνία ἀπὸ νερόν. Καὶ ἐκείνοι· τὰ ἐγέμισαν ἕως ἐπάνω.

8. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς· Τραβήσατε αὐτῇ τῇ ὥρᾳ (ἀπὸ αὐτὰ), καὶ φέρετέ το εἰς τὸν πρῶτον ἐπιστάτην

τῆς τρῆπέζης. Καὶ ἐκεῖνοι τὸ ἔφερον (εἰς αὐτόν).

9. Ἀφ' οὗ δὲ ἐδοκίμασεν ὁ ἐπιστάτης τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον μετεβλήθη καὶ ἔγινε κρασί, [καὶ αὐτὸς δὲν ἤξευρε, πότεν εὐρέθη αὐτό· οἱ ὑπηρεταὶ ὁμῶς οἱ ὁποῖοι ἐτράβησαν τὸ νερὸν τὸ ἤξευρον,] ἐφύναξε τὸν νύμφιον,

10. Καὶ τῷ εἶπε· Καθεῖς ἄνθρωπος πρῶτον βάλλει (εἰς τὴν τράπεζαν) τὸ καλὸν κρασί, καὶ ὅταν μεθύσωσι, τότε (μεταχειρίζεται) τὸ κατώτερον· σὺ ὁμῶς ἐφύλαξας τὸ καλὸν κρασί ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν.

11. Αὐτὸ εἶνα τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὴν Κανᾶ (πόλιν) τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του.

12. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του, καὶ οἱ ἀδελφοὶ του καὶ οἱ μαθηταὶ του· καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ὀλίγας ἡμέρας.

13. Καὶ ἐπειδὴ ἐπλησίαζε τὸ πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14. Καὶ εὐρῆκε μέσσω εἰς τὸ ἱερόν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ βόδια καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ περιστέρια, καὶ τοὺς τοικιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐκάλουντο ἐκεῖ.

15. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπλεξεν ἀπὸ σχοινία ἐν φραγγελλίῳ (στρόβου), καὶ ἀπεδίωξεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὄλους, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια, καὶ διεσχόρπισε τὰ ψιλά νομίσματα τῶν τοικιστῶν, καὶ ἐγύρισεν ἄνω κάτω τὰ τρῆπέζια (τῶν ἄσπρων).

16. Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια· Σηκώσατε αὐτὰ ἀπὸ ἐδῶ· καὶ μὴ κάμνετε τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρὸς μου οἰκίαν προαγματείας·

17. Τότε ἐνεθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ του, ὅτι εἶναι γεγραμμένον· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου με κατέφαγε.

18. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ τῷ εἶπον· Ποῖον σημεῖον φανερώνεις εἰς ἡμᾶς, ὅτι ἔχεις ἐξουσίαν νὰ κάμνης αὐτά;

19. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Χαλάσατε αὐτὸν τὸν ναὸν, καὶ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν ἐγὼ θελω τὸν ἀναστήσει.

20. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῷ εἶπον· Αὐτὸς ὁ ναὸς ἐκτίσθη εἰς (διάστημα) τεσσαράκοντα ἔξ χρόνων, καὶ σὺ θελεῖς τὸν κτίσει εἰς τρεῖς ἡμέρας;

21. Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ σώματός του.

22. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ μαθηταὶ του, ἀφ' οὗ ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἐνεθυμήθησαν, ὅτι αὐτὸ ἔλεγεν εἰς αὐτοῦς· καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὴν γραφήν, καὶ εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπεν (εἰς αὐτοῦς) ὁ Ἰησοῦς.

23. Καὶ ἐν τῷ ὁ Ἰησοῦς διέτριβεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του, ἐπειδὴ ἔβλεπον τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν.

24. Αὐτὸς ὁμῶς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπίστευεν εἰς αὐτοῦς τὸν ἐκυτόν του, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος τοὺς ἤξευρεν ὄλους.

25. Καὶ μάλιστα δὲν εἶχε χρεῖαν νὰ μαρτυρήσῃ κανεὶς εἰς αὐτὸν διὰ καθεὶν ἀνθρώπου· διότι μόνος κατελάμβανεν ὁποῖον (φρόνημα) εὐρίσκεται εἰς καθεὶν ἀνθρώπου.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Ἦτον δὲ τις ἄνθρωπος ἀπὸ (τὸ τάγμα) τῶν Φαρισαίων, ὀνομαζόμενος Νικόδημος, (ὁ ὁποῖος ἦτον) ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

2. Αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν (ἐν κενῷ) νυκτὸς, καὶ τῷ εἶπε· Διδά-

σκαλε, ἡμεῖς καταλαμβάνομεν, ὅτι σὺ ἐστάλης ἀπὸ τὸν Θεὸν διδάσκαλος· καθότι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ κάμη αὐτὰ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα σὺ κάμεις, ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

5. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τῷ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι ἀνίσως κἀνεὶς δὲν γεννηθῆ ἄνωθεν, (αὐτός) δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4. Ὁ Νικόδημος τῷ εἶπε· Πῶς εἶναι δυνατόν γέρον ἄνθρωπος νὰ γεννηθῆ; μήπως εἶναι δυνατόν νὰ ἔμβῃ δευτεραν φορὰν εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του καὶ νὰ γεννηθῆ;

5. Καὶ ὁ Ἰησοῦς (τῷ) ἀπεκρίθη· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ἐὰν κἀνεὶς δὲν ἀναγεννηθῆ μὲ νερὸν καὶ πνεῦμα, (ἐκεῖνος) δὲν δύναται νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6. Ὅποιον γεννᾶται ἀπὸ τὴν σάρκα, (ἐκεῖνο) εἶναι σὰρξ, καὶ ὅποιον γεννᾶται ἀπὸ τὸ πνεῦμα, (ἐκεῖνο) εἶναι πνεῦμα.

7. Μὴ θαυμάσης διότι σοὶ εἶπον· Ὅτι πρέπει νὰ γεννηθῆτε ἐκ νέου.

8. Ὁ ἄνεμος ὅπου φέλει φουᾶ, καὶ σὺ ἀκούεις τὴν βοήν του· πλὴν δὲν καταλαμβάνεις ἀπὸ ποῦ ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εἶναι καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος γεννᾶται ἀπὸ τὸ πνεῦμα.

9. Ὁ δὲ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ γίνωνται αὐτά;

10. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τῷ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἐννοεῖς αὐτὰ (ὅσα λέγω);

11. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι ἡμεῖς λαλοῦμεν (ἐκεῖνο), τὸ ὁποῖον ἤξεύρομεν, καὶ μαρτυροῦμεν (ἐκεῖνο), τὸ ὁποῖον εἶδα-

μεν (καθαρὰ), πλὴν σεῖς δὲν δέχεσθε τὴν ἰδίαν μας μαρτυρίαν.

12. Ἄν δὲν πιστεύητε ὅτε σᾶς εἶπον ἐπίγεια (πράγματα), πῶς θελετε πιστεύσῃ, ἐὰν σᾶς εἴπω οὐράνια (πράγματα);

13. Κἀνεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ (ἐκεῖνος), ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, (δηλαδὴ) ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

14. Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν μέσα εἰς τὴν ἔρημόν, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον πρέπει νὰ ὑψωθῆ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

15. Διὰ νὰ μὴ χαθῆ ὅποιος ἤθελε πιστεύσῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16. Διότι τόσον πολλὰ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔστειλεν εἰς αὐτόν τὸν μονογενῆ του Υἱόν, διὰ νὰ μὴ χαθῆ ὅποιος ἤθελε πιστεύσῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

17. Καθότι δὲν ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ καταδικάσῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῆ ὁ κόσμος μὲ τὸ μέσον αὐτοῦ.

18. Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτόν, (ἐκεῖνος) δὲν καταδικάζεται· ὅποιος ὅμως δὲν πιστεύει (εἰς αὐτόν, ἐκεῖνος) πρὸ πολλοῦ καταδικάσθη, διότι δὲν ἐπίστευσε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19. Διὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ καταδίκη, διότι φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, πλὴν οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν τὸ σκότος περισσότερο παρὰ τὸ φῶς· καθότι τὰ ἔργα των ἦσαν κακά.

20. Καὶ ὅποιος κάμνει ἔργα κακά, ἐκεῖνος μισεῖ τὸ φῶς, καὶ δὲν πλησιάζει εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ θεωρηθῶσι τὰ ἔργα του.

21. Ὅποιος ὅμως ἐργάζεται τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος πλησιάζει εἰς τὸ

φῶς, διὰ τὸ γέννηται φανερόν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι πεπραγμένα κατὰ Θεόν.

22. Ὑστερον ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταί του ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἐκεῖ διέτριβεν ἄμοῦ με τοὺς μαθητάς του, καὶ ἐβάπτιζε.

23. Καὶ ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζεν εἰς τὸν (τόπον) Αἰνῶν, πλησίον τοῦ Σαλείμ, καθότι ἐκεῖ ἦσαν πολλὰ νερά· καὶ (οἱ ἄνθρωποι) ἤρχοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24. Διότι ὁ Ἰωάννης δὲν εἶχε φυλακωθῆ ἀκόμη.

25. Ἐν τούτῳ ἠκολούθησε μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰωάννου καὶ μερικῶν Ἰουδαίων φιλονεικία διὰ τὸν καθαρισμόν.

26. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ τῶ εἶπον· Διδάσκαλε, ἴδε, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἦτον ἄμοῦ με σὲ εἰς τὸ ἄντικρῶ (μέρος) τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἔδωκας τὴν (καλὴν) μαρτυρίαν, καὶ αὐτὸς βαπτίζει καὶ ὄλοι τρέχουσιν εἰς αὐτόν.

27. Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Δὲν δύναται κανεὶς νὰ λάβῃ τίποτε, εἰ μὴ δὲν τῶ δοθῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28. Σεῖς οἱ ἴδιοι εἶσθε μάρτυρες, ὅτι ἐγὼ εἶπον, πῶς δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἐγὼ ἐστάλην ἔμπροσθεν ἐκεῖνου.

29. Ὅποιος ἔχει τὴν νύμφην, (ἐκεῖνος) εἶναι ὁ νυμφίος· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ὅποιος εἶναι παρὼν καὶ ἀκούει τὸν νυμφίον, (ἐκεῖνος) χαίρει μεγάλως, διότι ἀκούει τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου· λοιπὸν αὐτῇ ἡ ἰδίᾳ μου χαρὰ ἔλαβε πλέον τέλος.

30. Πρέπει ἐκεῖνος νὰ ἀγξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.

31. Ὅποιος ἦλθεν ἀπ' ἐπάνω, ἐκεῖνος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους· ὁ ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν γῆν, εἶναι ἀ-

πὸ τὴν γῆν, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ὅποιος ὅμως κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐκεῖνος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους.

32. Καὶ ὁμολογεῖ καὶ κηρύττει ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἶδε καὶ ἤκουσε· (πλὴν) κἀνεὶς δὲν δέχεται τὴν μαρτυρίαν του.

33. Ὅποιος ὅμως δεχθῆ τὴν μαρτυρίαν του, αὐτὸς ὁμολογουμένως βεβαιώνει, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34. Καθότι ἐκεῖνος λαλεῖ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον (αὐτὸς ὁ ἴδιος) Θεὸς ἐστείλεν· ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν δίδει εἰς αὐτόν τὸ πνεῦμα με μέτρον.

35. Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὅλα (τὰ ὄντα).

36. Καὶ ὁποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν, (ἐκεῖνος) ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὅποιος ὅμως ἀπειθεῖ εἰς τὸν Υἱόν, δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν (αἰώνιον) ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Ἀφ' οὗ ὅμως ἐνόησεν ὁ Κύριος, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἔμαθον πῶς ὁ Ἰησοῦς κἀνεὶς περισσοτέρους μαθητάς, καὶ βαπτίζει περισσοτέρους παρὰ ὁ Ἰωάννης,

2. [Μ' ὅλον τὸ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν (ὁ ἴδιος), ἀλλ' οἱ μαθηταί του·]

3. Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4. Καὶ ἦτον ἐπόμενον νὰ περάσῃ διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας.

5. Ἦλθε λοιπὸν εἰς (μίαν) πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἡ ὅποια ὠνομάζετο Σιχαρ, πλησίον (ἐκεῖνος) τοῦ ὑποστατικοῦ, τὸ ὅποιον ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν υἱόν του.

6. Ἦτον δὲ ἐκεῖ καὶ ἕν πηγάδιον τοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἦτον κεκοπιακῶς ἐξ αἰτίας τῆς ὁδοπορίας, ἐκάθησεν, ὡς εὐρέθη, πλησίον εἰς τὸ

πηγάδιον ἦτον δὲ σχεδὸν ἕκτη ὥρα (τῆς ἡμέρας).

7. Τότε ἦλθε μία γυνὴ ἀπὸ τὴν Σαμαρείαν διὰ τὰ ἀνασύρη νερόν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Δός μοι (νερόν) γὰρ πίω.

8. Διότι οἱ μαθηταὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου ὑπῆγον εἰς τὴν πόλιν διὰ τὰ ἀγοράσσει ζωοτροφίαις.

9. Λοιπὸν ἡ Σαμαρεῖτις γυνὴ τῷ εἶπε· Πῶς σὺ, ἀφ' οὗ εἶσαι Ἰουδαῖος, ζητεῖς γὰρ πίης (νερόν) ἀπὸ ἐμέ, ἡ ὁποία εἶμαι Σαμαρεῖτις γυνή; καθότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἔχουσι καμίαιαν κοινωνίαν μὲ τοὺς Σαμαρεῖτας.

10. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῇ εἶπεν· Ἄν ἤξευρες ὁποῖον εἶναι τὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σοὶ λέγει· Δός μοι (νερόν) γὰρ πίω· καὶ σὺ ἤθελες ζητήσῃ ἀπὸ αὐτὸν, καὶ ἤθελε σοὶ δώσῃ νερόν ζωηρόν.

11. Καὶ ἡ γυνὴ τῷ εἶπε· Κύριε, μήτε μὲ τι γὰρ ἀνασύρης ἔχεις, καὶ τὸ πηγάδιον εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ ζωηρόν νερόν;

12. Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλῆτερος ἀπὸ τὸν πατέρα ἡμῶν Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος ἀφήκεν εἰς ἡμᾶς αὐτὸ τὸ πηγάδιον, καὶ ὁ ἴδιος ἔπειν ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ τὰ παιδία του, καὶ τὰ ζῶά του;

13. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῇ εἶπεν· Ὁποῖος πῆγ ἀπὸ αὐτοῦ τὸ νερόν, (αὐτὸς) θελεὶ διψήσῃ πάλιν.

14. Ὁποῖος ὅμως ἤθελε πῆγ ἀπὸ τὸ νερόν, τὸ ὁποῖον ἤθελα τῷ δώσει ἐγὼ, δὲν θελεὶ διψήσῃ ποτέ· ἀλλὰ τὸ νερόν, τὸ ὁποῖον θελω τῷ δώσει ἐγὼ, θελεὶ γένηται μέσα εἰς αὐτὸν βρύσις νεροῦ, τὸ ὁποῖον ἀναβρύει πάντοτε διὰ (τὰ τῷ δίδῃ) ζῶην αἰώνιον.

15. Καὶ ἡ γυνὴ τῷ εἶπε· Κύριε, δός μοι αὐτὸ τὸ νερόν, διὰ τὰ μὴ διψῶ, καὶ διὰ τὰ μὴν ἔρχωμαι ἐδῶ γὰρ τραβῶ (νερόν).

16. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· Ὑπαγε, καὶ φώνησαι τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἐπίστρεψον ἐδῶ.

17. Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἔχω ἄνδρα· Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Καλὰ εἶπες· Ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα.

18. Διότι πέντε ἄνδρας ἔλαβες· καὶ ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἔχεις κατὰ τὸ παρόν, δὲν εἶναι ἄνθρωπος σου· ἀληθινὰ εἶπες αὐτό.

19. Τότε ἡ γυνὴ τῷ εἶπε· Κύριε, ἐγὼ καταλαμβάνω ὅτι σὺ εἶσαι προφήτης.

20. Οἱ προπάτορες ἡμῶν ἐπροσκύνησαν ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ βουνόν· καὶ σεῖς λέγετε, ὅτι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον πρέσπει γὰρ προσκυνῶσιν, εἶναι μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

21. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Πίστευσόν μοι, γύναι, ὅτι θελεὶ ἔλθῃ καιρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν θελετε προσκυνήσῃ τὸν Πατέρα, μήτε ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ βουνόν, μήτε μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

22. Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἤξευρετε· ἡμεῖς ὅμως προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἤξευρομεν· καθότι καὶ ἡ σωτηρία ἀπὸ (τὸ γένος) τῶν Ἰουδαίων γίνεται.

23. Ὅμως θελεὶ ἔλθῃ καιρὸς, καὶ μάλιστα ἐφθασε, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θελουσι προσκυνήσῃ τὸν Πατέρα μὲ πνεῦμα καὶ ἀληθειαν· καθότι ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνητάς του.

24. Ὁ Θεὸς (εἶναι) πνεῦμα· διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι, πρέπει γὰρ (τὸν) προσκυνῶσι μὲ πνεῦμα καὶ ἀλήθειαν.

25. Καὶ ἡ γυνὴ τῷ εἶπεν· Ἠξεύρω, ὅτι θελεὶ ἔλθῃ ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστὸς· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θελεὶ μῶς φανερώσῃ ὅλα.

26. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· Ἐγὼ, ὁ ὁποῖος ὀμιλῶ με σέ, εἶμαι (ὁ Μεσσίας).

27. Καὶ ἐπῶνω εἰς τοῦτο ἔφθασαν καὶ οἱ μαθηταὶ του, καὶ ἠπώρησαν, διότι ὁ Ἰησοῦς ὠμίλει με γυναῖκα· καὶ οὕτως δὲν (τῷ) εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, Διατί λαλεῖς με αὐτήν;

28. Λοιπὸν ἡ γυνὴ ἀφῆκεν (ἐκεῖ) τὸ σταμνίον της, καὶ ἔφυγε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

29. Τρέξατε, διὰ νὰ ἴδῃτε ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μοι εἶπεν ὅσα ἔπραξα· μήπως εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός;

30. Λοιπὸν (πολλοὶ) ἐξέβησαν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31. Εἰς τὸ μεταξύ τοῦτο τὸν περικάλουν οἱ μαθηταὶ του, καὶ τῷ ἔλεγον· Διδάσκαλε, φάγε.

32. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν διὰ νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἔχετε.

33. Λοιπὸν οἱ μαθηταὶ του ἔλεγον μεταξύ των· Μήπως κύνεις τῷ ἔφερε τίποτε νὰ φάγῃ;

34. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἴδ' ἰδίον μου φαγητὸν εἶναι, τὸ νὰ ἐκτελῶ τὸ θέλημα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος με ἔστειλε, καὶ νὰ τελειώσω τὸ ἔργον του.

35. Σεῖς δὲν λέγετε, ὅτι (ἀφ' οὗ παρῶσι) τέσσαρες μῆνες, φθάνει καὶ τὸ θέρος; Ἴδου, σᾶς λέγω, σηκώσατε τὰ ὄμματά σας, καὶ παρατηρήσατε τὰ χωράφια, ὅτι πλέον ἤσπρισαν, (ὥστε εἶναι ἕτοιμα) διὰ νὰ θερισθῶσι.

36. Καὶ ὁποῖος θερίζει, λαμβάνει πληρωμὴν, καὶ συναθροίζει καρπὸν διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὰ νὰ χαίρῃ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ (ἐκεῖνος), ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ (ἐκεῖνος), ὁ ὁποῖος θερίζει.

37. Διότι περὶ τούτου αὐτὸς ὁ λό-

γος εἶναι ἀληθινός, ὅτι ἄλλος εἶναι (ἐκεῖνος), ὁ ὁποῖος σπείρει, καὶ ἄλλος (ἐκεῖνος), ὁ ὁποῖος θερίζει.

38. Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νὰ θερισθῆτε (τὸν καρπὸν), διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐκοπιάσατε· ἀλλὰ ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεῖς ἐμβήκητε διὰ νὰ συνάξῃτε τὸν καρπὸν τῶν κόπων ἐκείνων.

39. Πολλοὶ δὲ (ἀπὸ τοὺς πολίτας) ἐκεῖνης τῆς πόλεως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Ἰησοῦν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικῆς, ἐπειδὴ παρήρησά ἐκήρυττεν· Ὅτι αὐτὸς μοι εἶπεν ὅλα, ὅσα ἔπραξα.

40. Λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, τὸν περικάλουν νὰ μείνῃ εἰς αὐτούς, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41. Καὶ πολλῶν περισσότεροι ἐπίστευσαν ἐξ αἰτίας τῆς διδασκαλίας του.

42. Καὶ ἔλεγον καὶ εἰς τὴν γυναῖκα· Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὴν ἐδικὴν σου μαρτυρίαν· καθότι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠκούσαμεν (τοὺς λόγους του), καὶ ἐννοήσαμεν, ὅτι τῷ ὄντι αὐτὸς εἶναι ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43. Καὶ ὑστερον ἀπὸ τὰς δύο ἡμέρας ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44. Καθότι ὁ ἴδιος Ἰησοῦς εἶπε παρήρησά, ὅτι (κύνεις) προφήτης δὲν ἔχει τιμὴν εἰς τὴν ἰδίαν του πατρίδα.

45. Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, οἱ Γαλιλαῖοι τὸν ἐδέχθησαν, ἐπειδὴ εἶδον ὅλα, ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορτῆς· καθότι καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46. Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸ νερὸν κρασίον. Καὶ ἐκεῖ εὗρέθη κάποιος βασιλικὸς (ἄνθρωπος), τοῦ ὁποῖου ὁ υἱὸς ἦτον ἄρρωστος εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

47. Καὶ αὐτὸς ἐπειδὴ ἐξ ἀκοῆς ἔ-

μαθεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἀπὸ τῆν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ κηταβῆ, διὰ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν του, διότι ἐκινδύνευε νὰ ἀποθάνῃ.

48. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Σεῖς ἀνίσως ὅν ἴσθεις σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσῃ.

49. Καὶ ὁ βασιλικὸς τῷ εἶπε· Κύριε, κατὰβηθι πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου.

50. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε· ὁ υἱὸς σου ζῆ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔδωκε πίστιν εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρησεν.

51. Ἐν τῷ δὲ αὐτὸς κατέβαινε, τῷ ὑπήντησαν οἱ δοῦλοι του, καὶ τῷ ἔδωκαν τὴν εἰδήσιν· Ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ.

52. Αὐτὸς λοιπὸν ἠρώτησε νὰ μάθῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγύρισεν εἰς τὸ καλλιώτερον· καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ὅτι ἐχθὲς εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας (τῆς ἡμέρας) τὸν ἀρῆκεν ἡ θέρμη.

53. Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι αὐτὴ ἡ ὥρα ἦτον ἐκεῖνη, εἰς τὴν ὁποίαν τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσε καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι του οἱ οἰκίκοι.

54. Αὐτὸ εἶναι τὸ δεύτερον θαῦμα, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ἦτον ἡ εορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2. Εὗρίσκειται δὲ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κολυμβήθρα, πλησίον (τῆς πύλης) τῶν προβάτων, ἡ ὁποία λέγεται Ἐβραϊκὰ Βηθεσδὰ, καὶ ἔχει πέντε καμάρας.

3. Μία εἰς αὐτὰς ἐχρῆτετο πολλὴ

πλῆθος ἀρρώστων, (δηλαδὴ) τυφλῶν, ποδάλγων, καὶ παραλύτων, οἱ ὁποῖοι περιέμενον πότε μέλλει νὰ κινήθῃ τὸ νερόν.

4. Διότι ἄγγελος κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, καὶ ἐτάρασσε τὸ νερόν· λοιπὸν, ὅποιος ἤθελεν ἔμβῃ εἰς αὐτὴν πρῶτος, ἀφ' οὗ ἐταράττετο τὸ νερόν, ἰατρεύετο, ἀπὸ ὁποῖον πάθος ἐξουσιάζετο.

5. Εὗρέθη δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός (τις), ὁ ὁποῖος ἐτυραννῆτο ἀπὸ τῆν ἀσθενίαν τριάκοντα ὀκτὼ χρόνους.

6. Καὶ ἐπειδὴ τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ἐξηλωμένον ἐκεῖ, καὶ ἐνόησεν ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ πάσχει, τῷ εἶπε· Θελεῖς νὰ υγιαίνῃς;

7. Καὶ ὁ ἀσθενὴς τῷ ἀπεκρίθη· Κύριε, δὲν ἔχω ἄνθρωπων διὰ νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθρα, ὅταν παραχθῇ τὸ νερόν· ἀλλ' ὅταν ἐγὼ ἔρχωμαι, ἄλλος ἐμβαίνει (εἰς αὐτὴν) πρότερον ἀπὸ ἐμέ.

8. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

9. Καὶ εὐθὺς ἐγένεν υγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐσήκωσε τὸ κραββάτιόν του, καὶ περιπάτει· ἦτον δὲ ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη σάββατον.

10. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος ἰατρεύθη· (Σήμερον) εἶναι σάββατον, καὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς σὲ νὰ σηκώσῃς τὸ κραββάτιόν σου·

11. (Καὶ αὐτὸς) ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἰατρεύσε, μοι εἶπε· Σήκωσον τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει.

12. Ἐκεῖνοι λοιπὸν τὸν ἠρώτησαν· Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σοι εἶπε· Σήκωσον τὸ κραββάτιόν σου, καὶ περιπάτει;

13. Ὁ ἰατρευθεὶς ὁμοῦς δὲν ἤξευρε ποῖος ἦτον· καθότι ὁ Ἰησοῦς ἔφυγε.

(κρυφίως) διὰ μέσου τοῦ πλήθους, τὸ ὅποιον εὗρέθη εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

14. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς τὸν εὗρηξεν μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ τῷ εἶπεν· Ἴδε ἱατρούθης· λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς μὴν ἀμαρτάνης, διὰ τὸ μὴ σοὶ ἀκολουθήσῃ τι (κακὸν) χειρότερον.

15. Τότε ὁ ἄνθρωπος (ἐκεῖνος) ὑπάγγη καὶ ἔδωκε τὴν εἰδησίην εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἰάτρεισε.

16. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν θανατώσωσι, διότι ἔκαμεν αὐτὰ (τὰ θαύματα) τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

17. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ὁ πατήρ μου μέχρι τούτου ἐνεργεῖ, καὶ ἐγὼ ἐνεργῶ (ὁμοίως).

18. Καὶ διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν περισσύτερον νὰ τὸν θανατώσωσι, διότι οὐχὶ μόνον παρέβινε τὸ σαββάτον, ἀλλὰ ὠνόμαζε καὶ τὸν Θεὸν ἰδιόν του πατέρα, καὶ ἔκκαμε τὸν ἑαυτοῦ ἴσον μετὰ τὸν Θεόν.

19. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ὁ υἱὸς δὲν δύναται νὰ πράξῃ κἀνὲν (ἔργον) ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν δὲν ἴδῃ τὸν πατέρα, ὅτι τὸ πράττει· διότι ὅσα ἔργα πράττει ὁ πατήρ, τὰ ἴδια μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πράττει καὶ ὁ υἱός.

20. Διότι ὁ πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ φανερώσει εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ ἔργα, ὅσα ὁ ἴδιος πράττει· καὶ θελεῖ δεῖξαι εἰς αὐτὸν ἔργα μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτὰ, διὰ τὸ νὰ θαυμάζητε σεις.

21. Διότι, καθὼς ὁ πατήρ ἀνίστα τὸς νεκρούς, καὶ δίδει ζωὴν εἰς αὐτούς, μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ υἱὸς δίδει ζωὴν εἰς ὅσους θελεῖ.

22. Διότι ὁ πατήρ δὲν κρίνει κἀνέ-

να, ἀλλ' ἔδωκεν εἰς τὸν υἱὸν τὴν κρίσιν ὅλην.

23. Διὰ τὸ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν υἱόν, μετὰ ὅποιον τρόπον τιμῶσι καὶ τὸν πατέρα· ὅποιος δὲν τιμᾷ τὸν υἱόν, (ἐκεῖνος) δὲν τιμᾷ μήτε τὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλε.

24. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μετὰ ἔστειλεν, αὐτὸς ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θελεῖ καταδικασθῆ, ἀλλὰ μετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι θελεῖ ἔλθῃ καιρὸς, καὶ πλεον ἐφθασεν, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ νεκροὶ θελουσιν ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι τὴν ἀκούσωσι, θελουσι ζῆσθαι.

26. Διότι καθὼς ὁ πατήρ ἔχει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ζῶντος, μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἔδωκε καὶ εἰς τὸν υἱόν τὸ νὰ ἔχῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ζῶντος.

27. Καὶ (παρομοίως) τῷ ἔδωκεν ἐξουσίαν καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν κρίσιν, ὅτι εἶναι υἱὸς ἀνθρώπου.

28. Μὴ θαυμάζετε διὰ τοῦτο· θελεῖ ἔλθῃ καιρὸς, καὶ τὸν ὁποῖον ὅσοι ἐτάφησαν εἰς τὰ μνήματα, ὅλοι θελουσιν ἀκούσῃ τὴν φωνὴν του.

29. Καὶ θελουσιν ἐξέλθῃ (ἀπὸ αὐτὰ), καὶ ὅσοι μὲν ἐπραξάν τὰς ἀρετὰς, θελουσιν ἀναστηθῆ διὰ τὸ νὰ ζήσωσιν· ὅσοι ὅμως ἐπραξάν τὰς κακίας, θελουσιν ἀναστηθῆ διὰ τὸ νὰ κολασθῶσιν.

30. Ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ κρίνω τίποτε ἀπὸ ἑμαυτοῦ· ἐγὼ κρίνω καθὼς ἀκούω, καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δίκαια· διότι ἐγὼ δὲν ζητῶ τὸ ἴδιόν μου θελημα, ἀλλὰ τὸ θελημα τοῦ πατρὸς, ὁ ὁποῖος μετὰ ἔστειλεν.

31. Ἄν ἐγὼ δώσω μαρτυρίαν διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθινή.

52. Ἄλλος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ δι' ἐμέ, καὶ ἐγὼ ἤξεύρω, ὅτι ἢ μαρτυρία, τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος μαρτυρεῖ δι' ἐμέ, εἶναι ἀληθινή.

53. Σεῖς οἱ ἴδιοι ἐστεῖλατε (τινας) εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνος ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν (του) εἰς τὴν ἀλήθειαν.

54. Ἐγὼ δὲν ἔχω χρεῖαν νὰ μαρτυρηθῶ ἀπὸ ἀνθρώπων· ἀλλὰ λέγω αὐτὰ διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς.

55. Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος, ὁ ὁποῖος ἐκαίετο καὶ ἔφεγγε· σεῖς ὅμως ἠθελήσατε νὰ χαρῆτε (μόνον) προσωρινὰ μὲ τὸ φῶς του.

56. Ἐγὼ ὅμως ἔχω μαρτυρίαν μεγαλύτεραν ἀπὸ (τὴν μαρτυρίαν) τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ὁ πατὴρ ἔδωκεν εἰς ἐμέ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ πράττω, αὐτὰ μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ πατὴρ μὲ ἔστειλε.

57. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος πατὴρ, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν, ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν του δι' ἐμέ· σεῖς οὔτε τὴν φωνὴν του ἠκούσατε ποτὲ, οὔτε εἶδετε τὸ εἶδός του.

58. Καὶ δὲν ἔχετε τὸν λόγον του κατ' οἰκον εἰς τὸν ἐαυτὸν σας· διότι δὲν πιστεύετε εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἔστειλε.

59. Σεῖς ἐξετάζετε τὰς γραφὰς, ἐπειδὴ νομίζετε ὅτι μὲ αὐτὰς θελετε εὐρη αἰώνιον ζωὴν· καὶ αὐτὰ! αἱ ἴδιαι γραφαὶ μαρτυροῦσι δι' ἐμέ·

40. Σεῖς ὅμως δὲν θελετε νὰ ἔλθητε εἰς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν (αἰώνιον).

41. Ἐγὼ δὲν λαμβάνω δόξαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

42. Καταλαμβάνω ὅμως, ὅτι σεῖς δὲν ἔχετε εἰς τὸν ἐαυτὸν σας τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

43. Ἐγὼ ἦλθον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, σεῖς ὅμως δὲν μὲ δέχεσθε·

ἀνίσως ἔλθη κανεὶς ἄλλος μὲ τὸ ἴδιόν του ὄνομα, ἐκεῖνον θελετε δεχθῆ.

44. Πῶς δύνασθε νὰ πιστεύσῃτε, ὅταν λαμβάνητε δόξαν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ δὲν ζητεῖτε τὴν δόξαν, ἢ ὁποῖα (δίδονται) ἀπὸ τὸν μόνον Θεόν;

45. Μὴ νομίζητε, ὅτι ἐγὼ θελω σᾶς κατηγορήσῃ εἰς τὸν πατέρα (μου)· σᾶς κατηγορεῖ ὁ ἴδιος Μωϋσῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχετε τὰς ἐλπίδας σας.

46. Διότι ἂν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθελετε πιστεύσῃ καὶ εἰς ἐμέ, καθότι ἐκεῖνος δι' ἐμέ ἔγραψεν.

47. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν διδέτε πίστιν εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἔγραψε, πῶς θελετε πιστεύσῃ εἰς τοὺς ἐδικούς μου λόγους;

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Ὑστερον ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας. (ἢ ὁποῖα λέγεται θαλάσσα) τῆς Τιβεριάδος.

2. Καὶ τῷ ἠκολούθησε πολὺ πλῆθος, διότι ἔβλεπον τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμνεν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

3. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἀνέβη εἰς τὸ βουνόν, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.

4. Ἐπλησίαζε δὲ καὶ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ ὄμματα του καὶ εἶδεν ὅτι πολὺ πλῆθος ἐρχεται εἰς αὐτὸν, εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Ἄπὸ ποῦ νὰ ἀγοράσω μὲν ψωμία διὰ νὰ φάγωσιν αὐτοὶ (οἱ ἄνθρωποι);

6. [Ἐῖπε δὲ αὐτὸν τὸν λόγον διὰ νὰ τὸν δοκιμάσῃ· καθότι ὁ ἴδιος ἤξευρε, τί εἶχε σκοπὸν νὰ κάμῃ.]

7. Τότε ὁ Φίλιππος τῷ ἀπεκρίθη· Διακοσίων θηναρίων ψωμία δὲν φθά-

νοισι, διὰ νὰ πάρῃ, ὁ καθείς ἀπὸ αὐ-
τοὺς ἀπὸ ἓν μικρὸν (κομμάτιον).

8. Καὶ ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαθητάς
του, (δηλαδὴ) ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
τοῦ Σίμωνος Πέτρου, εἶπεν·

9. Εὐρίσκειται ἐδῶ ἓν παιδάριον,
τὸ ὅποῖον ἔχει πέντε κριθίνα ψωμιά,
καὶ δύο ὀψάρια· ὅμως τί εἶναι αὐτὰ εἰς
τόσον πολὺ πλῆθος;

10. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν (εἰς τοὺς
μαθητάς του)· Κάμειτε τοὺς ἀνθρώ-
πους (αὐτούς) νὰ καθίσωσιν. Ἦτον
δὲ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον πολλὸς χόρτος·
Ἐκάθησαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες, (οἱ ὅποιοι
ἦσαν) κατὰ τὸν ἀριθμὸν σχεδὸν πέντε
χιλιάδες.

11. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐποίηρε τὰ ψω-
μιά, καὶ ἀφ' οὗ εὐχαρίστηρε, τὰ ἔκο-
ψε, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς
του, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ καθήμενα
πλήθη· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια,
ὅσον ἤθελον.

12. Καὶ ἀφ' οὗ ἐχόρητασεν, ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Συν-
άξατε τὰ κομμάτια, τὰ ὅποια ἐπερίσ-
σεισεν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.

13. Λοιπὸν τὰ συνήθροισαν, καὶ
ἐγέμισαν δύοδεκα κοφίνια ἀπὸ τὰ κομ-
μάτια τῶν πέντε κριθίνων ψωμίων, τὰ
ὅποια ἐπερίσειυσαν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅ-
ποιοι ἔφαγον.

14. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἀφ' οὗ
εἶδον αὐτὸ τὸ θαῦμα, τὸ ὅποῖον ἔκαμεν
ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Κατ' ἀλήθειαν αὐ-
τὸς εἶναι ὁ προφήτης, ὁ ὅποιος ἔμελλε
νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ἐπειρᾶτο ἐν-
νόησεν, ὅτι αὐτοὶ ἔχουσι σκοπὸν νὰ
ἐλθωσι, νὰ τὸν ἀρπάσωσι διὰ νὰ τὸν
κάμνωσι βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς
τὸ βουνὸν μόνος.

16. Καὶ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου,
οἱ μαθηταὶ του κατέβησαν εἰς τὴν θά-
λασσαν.

17. Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ
ἤρχοντο εἰς τὸ ἀντικρὺ τῆς θαλάσσης
εἰς τὴν Καπερναοῦμ· καὶ πλεόν ἐνύ-
κτωσε, καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχεν ἔλθῃ εἰς
αὐτούς.

18. Καὶ ἐπειδὴ ἐφύσα σφοδρὰς
ἄνεμος, ἡ θάλασσα ἵψωνε τὰ κύματά
της.

19. Ἀφ' οὗ λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἔ-
πλευσαν μὲ τὰ κωπιά σχεδὸν εικοσι-
πέντε ἢ καὶ τριάκοντα στάδια, εἶδον
τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐπεριπάτα· ἐπάνω
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅτι ἐφθασε πλη-
σίον εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20. Ἐκεῖνος ὅμως εἶπεν εἰς αὐτούς·
Μὴ φοβεῖσθε, (διότι) ἐγὼ εἼμι.

21. Ἦθελον λοιπὸν νὰ τὸν πάρω-
σιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀμέσως τὸ πλοῖον
εὐρέθη (εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο) τῆς γῆς, εἰς
τὸ ὅποῖον ἐπήγγισον.

22. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν τὸ πλη-
θος, τὸ ὅποῖον ἐστέκετο εἰς τὸ ἀντικρὺ
μέρος τῆς θαλάσσης, ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι
ἄλλο πλοιάριον δὲν ἦτον ἐκεῖ, εἰ μὴ μό-
νον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποῖον ἐμβῆκαν οἱ
μαθηταὶ του, καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐμ-
βῆκεν εἰς τὸ πλοιάριον ὁμοῦ μὲ αὐτούς,
ἀλλὰ μόνον οἱ μαθηταὶ του ἀνεχώρη-
σαν·

23. Ὑστερον ὅμως ἦλθον καὶ ἄλλα
πλοιάρια ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, πλησίον
ἐκείνου τοῦ τόπου, ὅπου ἐφαγον τὰ
ψωμιά, ἀφ' οὗ εὐχαρίστησεν ὁ Κύριος.

24. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸ πλῆθος εἶ-
δεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦτον ἐκεῖ, μήτε οἱ
μαθηταὶ του, ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς
τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Καπερ-
ναοῦμ, καὶ ἐζήτησαν τὸν Ἰησοῦν.

25. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν εὐρέηκαν εἰς τὸ
ἀντικρὺ μέρος τῆς θαλάσσης, τῷ εἶ-
πον· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ
ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι δὲν με ζητεῖτε,

διότι εἶδετε θανάματα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἀπὸ τοὺς ἄρτους, καὶ ἐχορτάσθητε.

27. Μὴν ἐργάζεσθε διὰ τὴν τροφήν, ἢ ὅποια φθείρεται, ἀλλὰ (περισσότερον) διὰ τὴν τροφήν, ἣτις μένει καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὴν ὅποιαν (τροφὴν) θελεῖ σὰς δόσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· διότι αὐτὸν ἐσφράγισεν ὁ πατήρ, (ὁ ὁποῖος εἶναι) ὁ Θεός.

28. Τότε τῷ εἶπον ἐκεῖνοι· Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ πράξωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ εἶναι τοῦτο, τὸ νὰ πιστεῦσῃτε εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἔστειλεν ἐκεῖνος.

50. Πάλιν τῷ εἶπον ἐκεῖνοι· Λοιπὸν τί θάυμα κάμνεις, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ πιστεῦσωμεν εἰς σέ; ποῖον ἔργον πράττεις;

51. Οἱ προπάτορές μας ἔφαγον τὸ μάννα μέσα εἰς τὴν ἔρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἄρτον νὰ φάγωσιν.

52. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀληθειαν, κατὰ ἀληθειαν σὰς λέγω, ὅτι ὁ Μωϋσῆς δὲν σὰς ἔδωκεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν ἄρτον, ἀλλὰ ὁ πατήρ μου σὰς δίδει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν ἀληθινὸν ἄρτον.

53. Καθότι ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ δίδει εἰς τὸν κόσμον ζωὴν.

54. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Κύριε, δὸς εἰς ἡμᾶς αὐτὸν τὸν ἄρτον πάντοτε.

55. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμέ, δὲν θελεῖ πεινάσῃ ποτέ· καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θελεῖ διψῆσῃ ποτέ.

56. Ἐγὼ ἅμως σὰς εἶπον, ὅτι σεῖς καὶ με εἶδετε, πλὴν δὲν πιστεύετε.

57. Πᾶν ὅ, τι μοι δίδει ὁ πατήρ, ἐκεῖνο θελεῖ ἔλθῃ εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ δὲν θελω ἀποδιώξῃ ἕξω ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμέ.

58. Διότι ἐγὼ δὲν κατέβην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ κάμω τὸ ἴδιόν μου θελημα, ἀλλὰ τὸ θελημα ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος με ἔστειλε.

59. Καὶ τὸ θελημα τοῦ πατρὸς, ὁ ὁποῖος με ἔστειλεν, εἶναι, τὸ νὰ μὴν ἀπολέσω κανένα ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ὁ πατήρ ἔδωκεν εἰς ἐμέ, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀναστήσω εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.

40. Τὸ θελημα ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος με ἔστειλεν εἶναι τοῦτο, τὸ νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον καθεὶς, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὸν υἱὸν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν· καὶ θελω τὸν ἀναστήσῃ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.

41. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐγόγγυζον ἐναντίον του, διότι εἶπεν· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος, ὁ ὁποῖος κατέβην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν.

42. Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι αὐτός ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς ἤξεύρομεν τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λέγει λοιπὸν αὐτός· Ὅτι ἐγὼ κατέβην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν;

43. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ γογγύζετε μετὰξὺ σας.

44. Κάνεις δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ, ἢ ἂν σὺς ὁ πατήρ, ὁ ὁποῖος με ἔστειλε, δὲν ἤθελε τὸν ἐλύσῃ, καὶ ἐγὼ θελω τὸν ἀναστήσῃ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.

45. Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· (Ὅτι) ὅλοι θελοῦσι διδασθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν· Ὅποιος λοιπὸν ἤκουσε καὶ ἔμαθεν ἀπὸ τὸν πατέρα, ἐκεῖνος ἔρχεται εἰς ἐμέ.

46. Οὐχὶ ὅτι κἀνεὶς εἶδε τὸν πατέρα, (ἄλλος) εἰ μὴ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· αὐτὸς εἶδε τὸν πατέρα.

47. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, (ἐκεῖνος) ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49. Οἱ προσπάτορές σας ἔφαγον τὸ μάννα μέσα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθανον.

50. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρτος, ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, διὰ τὰ μὴν ἀπηθάνη ὅποιος ἤθελε φάγη ἀπὸ αὐτόν.

51. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζωντανός, ὁ ὁποῖος κατέβην ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὅποιος ἤθελε φάγη ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄρτον, ἐκεῖνος θέλει ζῆσαι αἰωνίως· καὶ ὁ ἄρτος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω δώσω, εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον ἐγὼ θέλω παραδώσω διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐφίλονεῖσκον μεταξύ των, καὶ ἔλεγον· Μὴ ποῖον τρόπον δύναται αὐτὸς νὰ μᾶς δώσῃ τὸ σῶμά του, νὰ τὸ φάγωμεν;

53. Τότε εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σὰς λέγω, ὅτι ἀνίσως δὲν φάγητε τὸ σῶμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν πίνετε τὸ αἷμά του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν σας.

54. Ὅποιος τρώγει τὸ σῶμά μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἐκεῖνος ἔχει αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν·

55. Διότι τὸ σῶμά μου εἶναι ἀληθῶς βρώσις, καὶ τὸ αἷμά μου εἶναι ἀληθῶς πόσις.

56. Ὅποιος τρώγει τὸ σῶμά μου, καὶ πίνει τὸ αἷμά μου, ἐκεῖνος μένει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ μένω εἰς αὐτόν.

57. Καὶ καθὼς μὲ ἔστειλεν ὁ πα-

τήρ, ὁ ὁποῖος ζῆ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· (μὲ τὸν ἴδιον τρόπον) καὶ ὅποιος μὲ τρώγει, καὶ ἐκεῖνος θέλει ζῆσαι διὰ μέσου μου.

58. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄρτος, ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ δὲν εἶναι τοιοῦτος) καθὼς ἦτον τὸ μάννα, τὸ ὁποῖον ἔφαγον οἱ προσπάτορές σας εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἀπέθικον· ὅποιος τρώγει αὐτὸν τὸν ἄρτον, (ἐκεῖνος) θέλει ζῆσαι αἰωνίως.

59. (Ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ἐν ᾧ ἐδίδασκε μέσα εἰς (μίαν) συναγωγὴν εἰς τὴν Καπερναοῦμ.

60. Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἀφ' οὗ ἤκουσαν (αὐτὰ), εἶπον· Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι σκληρὸς, ποῖος δύναται νὰ τοῦ ἀκούσῃ;

61. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπειδὴ ἐνόησε καθ' ἑαυτόν, ὅτι οἱ μαθηταὶ του γογγύουσι διὰ αὐτόν (τὸν λόγον), εἶπεν εἰς αὐτούς· Σὰς ἐσκηνδάλισεν αὐτὸς (ὁ λόγος) ;

62. Λοιπὸν (τί θέλει γένηται), ἀνίσως ἴδητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἀναβαίνει ἐκεῖ, ὅπου ἦτον πρότερον ;

63. Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προξενεῖ ζωὴν, ἡ σὰρξ ὅμως δὲν προξενεῖ χάρμειαν ὠφέλειαν· οἱ λόγοι, τοὺς ὁποῖους λέγω ἐγὼ, εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

64. Εἶναι ὅμως μερικὸι ἀπὸ σὰς, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι. Διότι ἤξενον ὁ Ἰησοῦς ἐξ ἀρχῆς, ποῖοι εἶναι (ἐκεῖνοι), οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι, καὶ ποῖος εἶναι (ἐκεῖνος) ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

65. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν σὰς εἶπον, ὅτι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, ἀνίσως δὲν ἤθελε τῷ δοθῆ (τοῦτο) ἀπὸ τὸν πατέρα μου.

66. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν περιεπάτουν ὁμοῦ με' αὐτόν.

67. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς δώδεκα (μαθητάς του)· Μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ ἀναχωρήσητε;

68. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος τῷ ἀπεκρίθη· Κύριε, εἰς ποῖον (ἄλλον) θέλωμεν ὑπάγει; σὺ ἔχεις λόγους ζωῆς αἰωνίου·

69. Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, καὶ ἐπληροφορήθημεν, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐγὼ δὲν διέλεξα σᾶς τοὺς δώδεκα; (μὲ ὄλον τοῦτο) εἷς ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος.

71. Καὶ (μὲ τοῦτο) ἔλεγε τὸν Ἰσκαριώτην Ἰούδαν (τὸν υἱὸν) τοῦ Σίμωνος· διότι αὐτὸς (μὲ ὄλον τὸ ὅτι) ἦτον εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διότι δὲν ἤθελε νὰ περιφεύρηται εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν νὰ τὸν φονεύσωσι.

2. Καὶ ἐπλησίαζεν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ (λεγομένη) σκηνοπηγία.

3. Οἱ ἀδελφοί του λοιπὸν τῷ εἶπον· Φύγε ἀπὸ ἐδῶ, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ νὰ ἴδωσι καὶ οἱ μαθηταί σου ὅσα ἔργα πράττεις.

4. Διότι κἀνεὶς δὲν ζητεῖ νὰ εἶναι φανερός, ὅταν πράττῃ τὰ ἔργα του κρυφῶς· ἐπειδὴ λοιπὸν πράττεις αὐτὰ, φανέρωσαι τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν κόσμον.

5. Διότι μήτε οἱ ἀδελφοί του δὲν ἐπίστευον ἀκόμη εἰς αὐτόν.

6. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὁ ἰδίος μου καιρὸς δὲν ἦλθεν ἀκόμη· ὁ καιρὸς ὅμως ὁ ἰδίος σας εἶναι πάντοτε ἔτοιμος.

7. Ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ σᾶς μισηῖ· μισεῖ ὅμως ἐμὲ, διότι ἐγὼ τὸν ἐλέγχω, διότι τὰ ἔργα του εἶναι κακὰ.

8. Λοιπὸν σεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν· ἐγὼ ὅμως δὲν ἀναβαίνω, καθότι ὁ καιρὸς μου δὲν ἐπληρώθη ἀκόμη.

9. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν εἰς αὐτούς αὐτούς (τοὺς λόγους), ἔμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοί του, τότε ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐχὶ (ὅμως) φανερὰ, ἀλλὰ τρόπων τινὰ κρυφῶς.

11. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτουν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐλεγον· Εἰς ποῖον μέρος εἶναι ἐκεῖνος;

12. Καὶ πολλὴ λογοτριβὴ ἐγένετο δι' αὐτὸν μεταξὺ τοῦ πλήθους· διότι ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι εἶναι καλὸς (ἄνθρωπος)· ἄλλοι πάλιν ἔλεγον· Δὲν (εἶναι καλός), ἀλλὰ ἐξαπατᾷ τὸν λαόν.

13. Κἀνεὶς ὅμως δὲν ὠμίλει φανερὰ δι' αὐτόν, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους.

14. Καὶ περὶ τὰ μέσα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠπόρουσαν καὶ ἔλεγον· Πῶς αὐτὸς ἠξεύρει γράμματα, ἐν ᾧ δὲν ἔμαθε;

16. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶναι ἰδία μου διδασκαλία, ἀλλ' εἶναι (διδασκαλία) ἐκείνου, ὁ ὁποῖος με' ἔστειλεν.

17. Ὅσοις θέλει νὰ πράττῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ), ἐκεῖνος θέλει καταλάβῃ τὴν διδασκαλίαν μου, ποῖον ἀπὸ τὰ δύο, ἀπὸ τὸν Θεὸν εἶναι, ἢ ἂν ἐγὼ ὁμιλῶ ἰδίως μου λόγους.

18. Ὅποιοι ὀμιλεῖ ἰδίους του λόγου, (ἐκεῖνος) ζητεῖ τὴν ἰδίαν του δόξαν· ὅποιοι ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου, ὁ ὅποιος τὸν ἔστειλεν, ἐκεῖνος εἶναι ἀληθινός, καὶ δὲν εὐρίσκεται εἰς αὐτὸν ἀδικία.

19. Ὁ Μωϋσῆς δὲν σᾶς ἔδωκε τὸν νόμον, κἀνεὶς ὅμως ἀπὸ σᾶς δὲν φυλάττει τὸν νόμον· διατί ζητεῖτε νὰ μὲ φρονέσητε;

20. Καὶ τὸ πλῆθος ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Σὺ ἔχεις δαιμόνιον· ποῖος ζητεῖ νὰ σὲ φρονέση;

21. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἕκαμα ἐν ἔργον, καὶ ὅλοι ἀποροεῖτε.

22. Ὁ Μωϋσῆς σᾶς παρῆδωκε τὴν περιτομὴν, [οὐχὶ πῶς αὐτὴ εἶχε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλὰ (τὴν εἶχεν) ἀπὸ τοὺς προπάτορας], καὶ σεῖς περιτέμνετε ἄνθρωπον (τὴν ἡμέραν) τοῦ σαββάτου.

23. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνεται (τὴν ἡμέραν) τοῦ σαββάτου, διὰ νὰ μὴ καταπατηθῆ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως, διατί θυμώνετε ἐναντίον μου, καθότι ἀποκατέστησα ὑγιῆ ὀλόκληρον ἄνθρωπον τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου;

24. Μὴ κρίνετε κατὰ τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ κρίνετε τὴν δίκαιον κρίσιν.

25. Μερικοὶ λοιπὸν ἀπὸ τοὺς Ἰεροσολυμίτας ἔλεγον· Δὲν εἶναι αὐτός (ἐκεῖνος), τὸν ὁποῖον ζητοῦσι νὰ φρονέσωσι;

26. Καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς φανερὰ ὀμιλεῖ, καὶ δὲν τῷ λέγουσι τίποτε· μήπως οἱ ἄρχοντες ἐνόησαν βέβαια, ὅτι αὐτὸς εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ὁ Χριστός;

27. Μὲ ὅλον τοῦτο ἡμεῖς ἠξέυρομεν αὐτὸν πόθεν εἶναι· ὅταν ὅμως ἔρχηται ὁ Χριστός, κἀνεὶς δὲν ἠξέυρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐφώνησεν,

ἐν ᾧ ἐδίδασκεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εἶπε· Σεῖς ἠξέυρετε καὶ ἐμὲ, καὶ ἠξέυρετε ἀπὸ ποῦ εἶμαι· ἐγὼ δὲν ἦλθον μὲ μόνον τὸ θελημα μου, εἶναι ἀληθινὸς ἐκείνος, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε, καὶ τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε.

29. Ἐγὼ ὅμως τὸν γνωρίζω, διότι ἀπὸ αὐτὸν εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

30. Λοιπὸν ἐζήτουν νὰ τὸν πιάσωσι· κἀνεὶς ὅμως δὲν ἔβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν χεῖρά του, διότι ἀχώμη δὲν εἶχεν ἔλθῃ ὁ καιρὸς του.

31. Ἀλλὰ πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι μήπως ὁ Χριστός, ὅταν ἔλθῃ, θέλει κάμη περισσώτερα θαύματα, ἀπὸ ὅσα ἔκαμεν αὐτός;

32. Ἐμαθον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ὅτι τὸ πλῆθος ἐψιθύριζον αὐτούς (τοὺς λόγους) διὰ αὐτὸν, καὶ ἔστειλαν τοὺς δούλους (των), καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ τὸν πιάσωσι.

33. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ θελω εἶμαι ὁμοῦ μὲ σᾶς ὀλίγον καιρὸν ἀχώμη, καὶ (ὕστερον) ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλε.

34. Σεῖς θέλετε μὲ ζητήσῃ, πλὴν δὲν θέλετε μὲ εὐρη· καὶ σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθῃτε ὅπου εἶμαι ἐγώ.

35. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἶπον μετὰξὺ των· Εἰς ποῖον μέρος ἔχει σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ αὐτός, (καὶ λέγει), ὅτι ἡμεῖς δὲν θελομεν τὸν εὐρη; μήπως ἔχει σκοπὸν νὰ ὑπάγῃ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι διεσπαρμένοι μετὰξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἑλληνας;

36. Τί σημαίνει ὁ λόγος αὐτός, τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι σεῖς θέλετε μὲ ζητήσῃ, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὐρη· καὶ ὅτι σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθῃτε ἐκεῖ, ὅπου εἶμαι ἐγώ.

37. Εἰς δὲ τὴν τελευταίαν τὴν με-

γάλην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἰησοῦς ἐστέκετο, καὶ μετὰ μεγάλην φωνὴν ἔλεγεν Ἄνίστως κἀνεὶς διψᾷ, ἃς ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἃς πίνῃ.

58. Ὁσποῖος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ζωντανοῦ νεροῦ θείλουσιν· τρέξῃ ἀπὸ τῆν κοιλίαν του.

59. Αὐτὸς δὲ εἶπε τοῦτο διὰ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔμελλον νὰ λάβωσιν, ὅσοι ἐπίστευον εἰς αὐτόν· καθότι ἕως τότε δὲν εἶχε διαδοθῆ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἔπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶχε δεξασθῆ ἀνάμνη.

40. Πολλοὶ λοιποὶ ἀπὸ τὸ πληθθος, ἀφ' οὗ ἤκουσαν (αὐτόν) τὸν λόγον, ἔλεγον· Κατὰ ἀλήθειαν αὐτὸς εἶναι ὁ προφήτης.

41. Ἄλλοι ἔλεγον· Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός· καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Μήπως ὁ Χριστὸς θελεῖ ἔλθῃ ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν;

42. Δὲν λέγει ἡ γραφὴ, ὅτι ὁ Χριστὸς θελεῖ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆν γενεάν του Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὸ χωρίον Βηθλεέμ, ὅπου ἦτον καὶ ὁ Δαβὶδ;

43. Ἐξ αἰτίας του λοιποῦ συνέβη διαίρεσις μεταξὺ του πληθους.

44. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἤθελον νὰ τὸν πιάσωσι· κἀνεὶς ὁμως δὲν ἔβαλε τὰς χεῖράς του εἰς αὐτόν.

45. Ἦλθον λοιποὶ οἱ δοῦλοι εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ ἐκεῖνοι· εἶπον εἰς αὐτούς· Διατί δὲν τὸν ἐφέρετε;

46. Καὶ οἱ ὑπηρέται ἀπεκρίθησαν (εἰς αὐτούς)· Κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν ὠμίλησε κἀμίαν φορὰν τόσον (καλὰ), καθὼς (ὁμιλεῖ) αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

47. Ἀπεκρίθησαν λοιποὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς αὐτούς· Μήπως καὶ σεῖς ἐπλανήθητε;

48. Μήπως κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρ-

χοντας, ἢ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν;

49. Μόνον αὐτὸς ὁ κοινὸς λαὸς ὁ ὁποῖος δὲν καταλαμβάνει τὸν νόμον, καὶ αὐτοὶ εἶναι κατηραμένοι.

50. Τότε ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἀπὸ αὐτοὺς (τοὺς Φαρισαίους), καὶ εἶχεν ἔλθῃ (εἰς καιρὸν) νυκτὸς εἰς τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν εἰς αὐτούς·

51. Μήπως ὁ νόμος μας καταδικάζει τὸν ἄνθρωπον, ἀνίστως δὲν ἀκούση πρότερον ἀπὸ αὐτόν, καὶ δὲν καταλάβῃ τί πράττει;

52. Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ τῷ εἶπον· Μήπως καταγγεσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν; ἔξέτασον καὶ μάθε, ὅτι (κἀνεὶς) προφήτης δὲν ἀνεφάνη ἀπὸ τῆν Γαλιλαίαν.

53. Καὶ τότε καθεὶς ὑπῆγεν εἰς τῆν οἰκίαν του.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ βουρὸν τῶν Ἑλκιδῶν.

2. Καὶ πρὸ του νὰ ἐξημερώσῃ, ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθησε, τοὺς ἐδίδασκε.

3. Τότε οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔφερον εἰς αὐτόν μίαν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπίαθη εἰς μοιχείαν, καὶ τῆν ἔστησαν εἰς τῆν μέσην.

4. Καὶ τῷ εἶπον· Διδάσκαλε, ἀντὴ ἡ γυνὴ ἐπίαθη φανερώς εἰς τὸ ἔργον, ὅτε ἐμοιχεύετο.

5. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἐντολὴν εἰς τὸν νόμον, ὥστε αἱ τοιαῦται (γυναῖκες) νὰ λιθοβολῶνται· λοιπὸν σὺ τί λέγεις;

6. Καὶ ἔλεγον αὐτὸ διὰ νὰ τὸν δοκιμάσωσιν, ἐπὶ σκοπῷ του νὰ εὕρωσιν (αἰτίαν) κατηγορίας ἐναντίον του· Ὁ

δὲ Ἰησοῦς ἔκυψε κάτω, καὶ ἔγραψε μὲ τὸ δάκτυλόν του ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

7. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέμενον καὶ τὸν ἠρώτων, ἐθήκωσε τὴν κεφαλὴν του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅσοις ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρτίαν, (ἐκεῖνος) πρῶτος ἄς ρίψῃ τὴν πέτραν ἐναντίον εἰς αὐτήν.

8. Καὶ πάλιν ἔκυψε κάτω, καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

9. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οἷς ἤκουσαν (αὐτὸ), ἐπειδὴ ἠλέγχοντο ἀπὸ τὴν συνειδησίῃ των, ἀνεχώρουν εἰς κατόπιον τοῦ ἄλλου, (δηλαδὴ) πρῶτον οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ὕστερον οἱ τελευταῖοι· καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ, ἡ ὁποία ἴστατο εἰς τὴν μέσην.

10. Καὶ ἀφ' οἷς ὁ Ἰησοῦς ἐθήκωσε τὴν κεφαλὴν του, καὶ δὲν εἶδε κανένα εἰ μὴ τὴν γυναικίαν, εἶπεν εἰς αὐτήν· Γύναι, ποῦ εἶνα; ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; δὲν σε κατεδίκασε κανεὶς;

11. Καὶ ἐκείνη τῷ εἶπε· Κύριε, κανεὶς (δὲν μὲ κατεδίκασε). Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ δὲν σε καταδικάζω· ὕψαγε, καὶ μὴν ἁμαρτάνης εἰς τὸ ἐξῆς.

12. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν ὠμίλησε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅσοις ἀκολουθεῖ εἰς ἐμὲ, ἐκεῖνος δὲν θέλει περιπατήσῃ μέσα εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τῷ εἶπον (Ἐπειδὴ) σὺ μαρτυρεῖς διὰ τὸν ἐαυτόν σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μ' ὅλον τὸ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ τὸν ἐαυτόν μου, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθινή· διότι· ἐγὼ ἤξεύρω ἀπὸ ποῦ ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὅμως δὲν ἤξεύρετε, ἀπὸ ποῦ ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15. Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ ὅμως δὲν κρίνω κανένα.

16. Καὶ ἀνίσως κρίνω (κανένα), ἡ κρίσις μου εἶναι ἀληθινή· διότι μόνος ἐγὼ δὲν εἶμαι, ἀλλὰ ὁμοῦ μὲ ἐμὲ (εἶναι) καὶ ὁ πατήρ, ὁ ὅσοις μὲ ἔστειλε.

17. Καὶ εἰς τὸν ἰδίον σας νόμον εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ἡ μαρτυρία δύο ἀνθρώπων εἶναι ἀληθινή.

18. Ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ τὸν ἐαυτόν μου, καὶ ὁ πατήρ μου, ὁ ὅσοις μὲ ἔστειλεν, (ὁμοίως) μαρτυρεῖ δι' ἐμέ.

19. Τῷ ἔλεγον λοιπὸν (οἱ Ἰουδαῖοι)· Καὶ ποῦ εἶνα; ὁ πατήρ σου; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς)· Μῆτε ἐμὲ ἤξεύρετε, μῆτε τὸν πατέρα μου· ἂν ἤξεύρετε ἐμὲ, ἠθέλετε ἤξεύρῃ καὶ τὸν πατέρα μου.

20. Ὁ Ἰησοῦς ὠμίλησεν αὐτούς τοὺς λόγους, μέσα εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, ὅτε ἐδίδασκε μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανεὶς δὲν τὸν ἐπίσασε, διότι ὁ καιρός του δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἀκόμη.

21. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπε πάλιν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἀναχωρῶ, καὶ σεῖς θέλετε μὲ ζητήσῃ, καὶ θέλετε ἀποθάνῃ εἰς τὴν ἰδίαν σας ἁμαρτίαν· σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθῃτε (ἐκεῖ) ὅπου ὑπάγω ἐγώ.

22. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἔλεγον· Μήπως θέλει φονεύσῃ τὸν ἐαυτόν του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει· Ὅτι σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθῃτε ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγώ;

23. Εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς εἶσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἐπάνω· σεῖς εἶσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν.

24. Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπον, ὅτι θέλετε ἀποθάνῃ εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διότι, ἐὰν δὲν πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἶμαι (ὅσοις εἶμαι), βέβαια θέλετε ἀποθάνῃ εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25. Ἐκεῖνοι λοιπὸν τῷ εἶπον· ποῖος εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς· (Εἶμαι ἐκεῖνα), τὸ ὅποῖον σᾶς εἶπεν ἐξ ἀρχῆς.

26. Ἐγὼ δύναμαι νὰ εἶπω πολλὰ διὰ σᾶς, καὶ νὰ σᾶς καταδικάσω· ἀλλ' ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖος με ἔστειλεν, εἶναι ἀληθινός· (διὰ τοῦτο) καὶ ἐγὼ κηρύττω εἰς τὸν κόσμον (ἐκεῖνα), τὰ ὅποια ἤκουσα ἀπὸ αὐτόν.

27. Ἐκεῖνοι ὁμως δὲν ἐνόησαν, ὅτι ὠμίλει εἰς αὐτοὺς διὰ τὸν πατέρα του.

28. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θελετε καταλάβη, ὅτι ἐγὼ εἶμαι (ὁ Χριστός), καὶ με τὴν ἰδίαν μου θελήσιν δὲν πράττω τίποτε, ἀλλὰ λέγω ἐκεῖνα, τὰ ὅποια με ἐδίδαξεν ὁ πατήρ μου.

29. Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖος με ἔστειλεν, εἶναι ὁμοῦ με ἐμέ· καὶ δὲν με ἀφήκεν ὁ πατήρ (μου) μόνον, διότι ἐγὼ πράττω πάντοτε ὅσα εἶναι ἀρεστὰ εἰς αὐτόν.

30. Ἐν ᾧ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

31. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἀνίσως σεῖς μείνητε εἰς τὴν ἰδίαν μου διδασκαλίαν, εἴσθε ἀληθινοὶ μαθηταὶ μου·

32. Καὶ θελετε γνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θελεῖ σᾶς ἐλευθερώσῃ.

33. Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καὶ δὲν ἐγενόμεθα πατὲρ δοῦλοι εἰς κανένα· πῶς σὺ μᾶς λέγεις· Ὅτι θελετε ἐλευθερωθῆ;·

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος κάμνῃ τὴν ἀμαρτίαν, (ἐκεῖνος) εἶναι δοῦλος τῆς ἀμαρτίας.

35. Καὶ ὅποῖος εἶναι δοῦλος, ἐκεῖνος δὲν μένει εἰς τὴν οἰκίαν πάντοτε· ὁ υἱὸς (ὁμως) μένει αἰείποτε.

36. Ἀνίσως λοιπὸν ὁ υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, τότε τῇ ἀληθείᾳ γίνεσθε ἐλεύθεροι·.

37. Ἡξεύρω ὅτι εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ· με ὅλον τοῦτο ζητεῖτε νὰ με φονεύσητε, διότι ἡ διδασκαλία μου δὲν χωρεῖ εἰς (τὸν νοῦν) σας.

38. Ἐγὼ λαλῶ ὅσα ἔμαθον ἀπὸ τὸν πατέρα μου· καὶ σεῖς πράττετε ὅσα ἐμάθετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας.

39. Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ τῷ εἶπον· Ὁ πατήρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄν ἦτε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, ἠθέλετε πράττῃ ὅσα ἐπράττε καὶ ὁ Ἀβραάμ.

40. Γώρα ὁμως ζητεῖτε νὰ με φονεύσητε, διότι ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὅποιαν ἔμαθον ἀπὸ τὸν (Ἰδιον) Θεόν· τοῦτο ὁ Ἀβραάμ δὲν τὸ ἔκαμε.

41. Διὰ τοῦτο σεῖς πράττετε τὰ ἔργα τοῦ ἰδίου σας πατρός. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς δὲν ἐγεννηθῆμεν ἀπὸ πορνείαν· (ἀλλὰ) ἔχομεν ἓνα πατέρα, τὸν Θεόν.

42. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀνίσως καὶ ὁ Θεὸς ἦτον ἰδιός σας πατήρ, ἠθέλετε ἀγαπᾶ ἐμέ· καθότι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐστάλην καὶ ἦλθον· διότι δὲν ἦλθον ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀλλὰ ἐκεῖνος με ἔστειλε.

43. Διὰ τί σεῖς δὲν καταλαμβάνετε τὴν ἰδίαν μου διδασκαλίαν; διότι μήτε δύνασθε νὰ ἀκούσητε αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν μου.

44. Σεῖς εἴσθε ἀπὸ πατέρα τὸν διάβολον, καὶ διὰ τοῦτο θελετε νὰ πράττητε τὰς ἀρεξίεις τοῦ ἰδίου σας πατρός· ἐκεῖνος ἐξ ἀρχῆς ἦτον ἀνθρωποκτόνος, καὶ δὲν ἴσταται εἰς τὴν ἀλήθειαν· καθότι ἀλήθεια δὲν εὐρίσκεται εἰς αὐτόν·

καὶ ὅταν ὁμιλῇ τὸ ψεῦδος, τότε ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦς ἰδίους τοῦ λόγου· διότι εἶναι ψεύστης αὐτός, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45. Εἰς ἐμὲ ὅμως δὲν πιστεύετε, διότι ἐγὼ λαλῶ τὴν ἀλήθειαν.

46. Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐξελέγχει ὡς ἀμαρτωλόν; καὶ ἂν ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν, διατί δὲν πιστεύετε εἰς ἐμέ;

47. Ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνος ἀκούει τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ· σεῖς ὅμως δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν δὲν ἀκούετε (τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ), διότι δὲν εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Καλὰ εἴπωμεν ἡμεῖς, ὅτι σὺ εἶσαι· Σαμαρεῖτης, καὶ ἔχεις δαιμόνιον.

49. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς)· Ἐγὼ δὲν ἔχω δαιμόνιον, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ καταφρονεῖτε.

50. Ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν ἰδίαν μου δόξαν· εἶναι τις ἄλλος, ὁ ὁποῖος ζητεῖ (τὴν δόξαν μου) καὶ θελεῖ κρίνη (περὶ τούτου).

51. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἀνίσως κἀνεὶς ἤθελε φυλάξῃ τὸν λόγον μου, (ὁ τοιοῦτος) δὲν θελεῖ ἰδῆ ποτὲ θάνατον.

52. Τότε οἱ Ἰουδαῖοι εἶπον εἰς αὐτόν· Αὐτὴν τὴν ὥραν ἐνοήσαμεν, ὅτι ἔχεις δαιμόνιον· ὁ Ἀβραάμ καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπέθικον, καὶ σὺ λέγεις· Ὅτι ἀνίσως κἀνεὶς φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θελεῖ δοκιμάσῃ ποτὲ θάνατον.

53. Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μου Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν; (ὁμοίως) καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· ποῖον κἀνεὶς σὺ τὸν ἐαυτόν σου;

54. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς)· Ἀνίσως ἐγὼ δοξάζω τὸν ἐ-

μαυτόν μου, ἢ δόξα μου δὲν εἶναι τίποτε· ὁ πατὴρ μου εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε, ὅτι εἶναι ἰδίος σας Θεός.

55. Πλὴν δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ ὅμως τὸν γνωρίζω· καὶ ἂν εἴπω ὅτι δὲν τὸν γνωρίζω, θελω ἀποδειχθῆναι ψεύστης, καθὼς εἴσθε καὶ σεῖς· ἐγὼ ὅμως τὸν γνωρίζω, καὶ φυλάττω καὶ τὸν λόγον του.

56. Ὁ πατὴρ σας Ἀβραάμ ἐπεθύμησε μὲ χαρὰν, νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέραν μου· καὶ τὴν εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57. Τότε οἱ Ἰουδαῖοι εἶπον εἰς αὐτόν· Σὺ δὲν εἶσαι ἀκόμη πενήντα χρόνων, καὶ (πῶς) εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι, πρὸ τοῦ νὰ γενῆται ὁ Ἀβραάμ.

59. Λοιπὸν ἐπέτρην πέτρας, διὰ νὰ τὰς ρίψωσιν ἐπάνω εἰς αὐτόν· ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐκρύβη, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ ἱερόν, διαπεράσας διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ περιήρχετο ἀπλῶς.

ΚΕΦ. 9.

1. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Ἰησοῦς) διεπέρα, εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τυφλός.

2. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἠρώτησαν τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Διδάσκαλε, ποῖος ἤμαρτεν αὐτός, ἢ οἱ γονεῖς του, ὥστε νὰ γεννηθῆ τυφλός;

3. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς)· Μήτε αὐτὸς ἤμαρτε, μήτε οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (αὐτὸ συνέβη) διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4. Ἀνάγκη εἶναι ἐγὼ νὰ πράττω τὰ ἔργα ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος μὲ ἔστειλεν, ἕως οὔ εἶναι ἡμέρα· θελεῖ ἔλθῃ νύξ, καὶ τότε κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται.

5. Ἐν ὅσῳ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν κόσμον, φωνάζω τὸν κόσμον.

6. Ἀφ' οὗ (ὁ Ἰησοῦς) εἶπεν αὐτοῦς τοὺς λόγους, ἐπτυσεν εἰς τὴν γῆν, καὶ μὲ τὸ πτύσμα του ἔκαμε πηλὸν, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν τὸν πηλὸν ἐπάνω εἰς τὰ ὄμματα τοῦ τυφλοῦ.

7. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὑπαγε νὰ πλυθῆς εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ· [ἡ ὁποία ἐξηγῆται, ἀπεσταλμένως]. Ἐκεῖνος λοιπὸν ὑπῆγγε, καὶ ἐπλήσθη, καὶ ἤλθε καὶ ἔβλεπε.

8. Λοιπὸν οἱ γείτονες, καὶ ὅσοι τὸν ἔβλεπον πρότερον, ὅτι ἦτον τυφλὸς, ἔλεγον· Αὐτὸς δὲν εἶναι (τάχα) ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο (εἰς τὸν δρόμον), καὶ ἐζήτηε ἐλεημοσύνην;

9. Καὶ ἄλλοι μὲν ἔλεγον· Ὅτι αὐτὸς εἶναι (ἐκεῖνος)· ἄλλοι πάλιν (ἔλεγον)· Ὅτι αὐτὸς ὁμοιάζει μὲ ἐκεῖνον. Αὐτὰς (ὅμως) ἔλεγεν (εἰς αὐτούς)· Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἴδιος.

10. Ἐκεῖνοι ἔλεγον εἰς αὐτόν· Λοιπὸν μὲ ποῖον τρόπον ἠνοίχθησαν τὰ ὄμματα σου;

11. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη (εἰς αὐτούς), καὶ εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις, ὀνομαζόμενος Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλὸν, καὶ (μὲ αὐτὸν) ἔχρισε τὰ ὄμματα μου, καὶ μοι εἶπεν· Ὑπαγε νὰ πλυθῆς εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Καὶ ἐγὼ ὑπῆγγον καὶ ἐπλήσθην, καὶ ἀνέβλεψα.

12. Ἐκεῖνοι λοιπὸν εἶπον εἰς αὐτόν· Καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος (ὁ Ἰησοῦς); Καὶ αὐτὸς εἶπε· Δὲν ἤξεύρω.

15. Τότε ἐκεῖνοι ἔφερον εἰς τοὺς Φαρισαίους αὐτὸν τὸν ποτὲ τυφλόν.

14. Ἦτον ὅμως σάββατον (τότε), ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τὸν πηλόν, καὶ ἠνοίξε τὰ ὄμματα αὐτοῦ.

15. Λοιπὸν τὸν ἠρώτησαν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πάλιν, μὲ ποῖον τρόπον ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· (Ὁ Ἰησοῦς) ἔβαλε πηλὸν ἐπάνω εἰς

τὰ ὄμματα μου, καὶ ἐπλήσθην, καὶ βλέπω.

16. Ἐλεγον λοιπὸν μερικοὶ ἀπὸ τοῦς Φαρισαίους· Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, καθότι δὲν φιλᾷται τὸ σάββατον. Ἄλλοι (πάλιν) ἔλεγον· Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος νὰ κάμνη τέτοια θαύματα; Καὶ σχίσμα συνέβαινε μεταξὺ αὐτῶν.

17. Αὐτοὶ εἶπον πάλιν εἰς τὸν τυφλόν· Σὺ τί λέγεις δι' αὐτόν (τὸν Ἰησοῦν), ἐπειδὴ καὶ σοῦ ἠνοίξε τὰ ὄμματα; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὅτι αὐτὸς εἶναι προφήτης.

18. Οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως δὲν ἐπίστευσαν, ὅτι αὐτὸς ἦτον τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως οὗ ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ (τοῦ ἰδίου), ὁ ὁποῖος ἀνέβλεψε.

19. Καὶ τοὺς ἠρώτησαν, καὶ εἶπον· Αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς σης, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε, ὅτι ἐγεννήθη τυφλός; πῶς λοιπὸν αὐτῇ τῇ ὕρᾳ βλέπει;

20. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτούς καὶ εἶπον· Ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι ἐγεννήθη τυφλός·

21. Δὲν ἤξεύρομεν ὅμως, μὲ ποῖον τρόπον αὐτῇ τῇ ὕρᾳ βλέπει, μήτε ποῖος ἠνοίξε τὰ ὄμματα του· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, λοιπὸν ἐρωτήσατέ τον, καὶ αὐτὸς θέλει ὁμιλήσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

22. Καὶ εἶπον αὐτοὺς τοὺς λόγους οἱ γονεῖς του, ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· καθότι συμφώνως ἀπεφάσισαν πρότερον οἱ Ἰουδαῖοι, ὥστε ἀπίσως κἀνεὶς ἤθελεν ὁμολογήσῃ (ὅτι αὐτὸς εἶναι) ὁ Χριστὸς, νὰ τὸν ἀποδιώκωσιν ἀπὸ τὴν συναγωγῆν.

23. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ γονεῖς· Ὅτι αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, καὶ αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24. Ἐκραξάν λοιπὸν ἐκ δευτέρου

τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλός, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Εὐχαριστήσῃαι τὸν Θεόν· (διότι) ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἁμαρτωλός.

25. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἤξεύρω, ἀν αὐτὸς εἶναι ἁμαρτωλός, τοῦτο (μόνον) ἤξεύρω, ὅτι ἐν ᾧ ἤμην τυφλός, κατὰ τὸ παρὸν βλέπω.

26. Ἐκεῖνοι· πάλιν εἶπον εἰς αὐτόν· Τί σέ ἔκαμε; καὶ μὲ ποῖον τρόπον ἤνοιξε τὰ ὄμματά σου;

27. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Σᾶς (τὸ) εἶπον καὶ πρότερον τὸν τρόπον, καὶ δὲν (τὸ) ἠκούσατε· διατί· θελετε νὰ (τὸ) ἀκούσητε πάλιν; μήπως ἔχετε σκοπὸν καὶ ὑμεῖς νὰ γένησθε μαθηταὶ του;

28. Ἐκεῖνοι λοιπὸν τὸν περιέπειαιζαν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶσαι μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς ὅμως εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29. Ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ὠμίλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· δὲν ἤξεύρομεν ὅμως ἀπὸ ποῦ κατάγεται αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς).

30. Ὁ ἄνθρωπος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Αὐτὸ (μάλιστα) εἶναι θαυμαστόν, ὅτε (ἐν ᾧ) σεῖς δὲν ἤξεύρετε ἀπὸ ποῦ κατάγεται, αὐτὸς ἤνοιξε τὰ ὄμματά μου.

31. Ἠξεύρομεν ὅμως, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἀκούει ἐκείνου, ὅποιος εἶναι θεοσεβῆς, καὶ πράττει τὸ θέλημά του.

32. Ἀφ' οὗ ἐκτίσθη ὁ κόσμος, δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξε κἀνεῖς τὰ ὄμματα ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τυφλός.

33. Ἄν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτον ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν εἰδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε.

34. Ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Σὺ ἐγεννήθης διόλου μέσα εἰς τὰς ἀμαρτίας, καὶ θελεῖς νὰ διδάξῃς

ἡμᾶς; Καὶ τὸν ἀπεδίωξαν ἔξω (ἀπὸ τὴν συναγωγὴν.)

35. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔμαθεν, ὅτι τὸν ἀπεδίωξαν· καὶ ἐπειδὴ τὸν εὐρήκεν, εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριε, (ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,) διὰ νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ τὸν εἶδες, καὶ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ μὲ σέ.

38. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Πιστεύω, Κύριε, καὶ προσεκύνησεν αὐτόν.

39. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ ἤλθον εἰς τὸν κόσμον διὰ (αὐτὴν) τὴν κρίσιν, ὥστε ὅσοι δὲν ἔβλεπον, ἐκεῖνοι νὰ βλέπωσι, καὶ ὅσοι ἔβλεπον, ἐκεῖνοι νὰ τυφλωθῶσιν.

40. Ὅσοι δὲ Φαρισαῖοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ αὐτόν, ἠκούσαν αὐτὰ, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Μήπως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα τυφλοί;

41. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνίστως καὶ ἦτε τυφλοί, δὲν ἠθέλετε ἔχῃ ἁμαρτίαν· ἐπειδὴ ὅμως λέγετε, ὅτι βλέπετε, ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν διαμένει.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν ἐμβαίνει εἰς τὴν ἀγλὴν τῶν προβάτων διὰ μέσου τῆς θύρας, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπὸ διάφορα ἄλλα μέρη, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2. Ὅποιος ὅμως ἐμβαίνει διὰ μέσου τῆς θύρας, ἐκεῖνος εἶναι ὁ (ἀληθινός) βοσκὸς τῶν προβάτων.

3. Καὶ εἰς αὐτόν ἀνοίγει (τὴν θύραν) καὶ ὁ θύρωρός· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουσι τὴν φωνὴν του· καὶ αὐτὸς προσκαλεῖ τὰ ἰδιά του πρόβατα μὲ τὰ ὀνόματά των, καὶ τὰ φέρει ἔξω.

4. Καὶ ὅταν φέρῃ ἔξω τὰ ἰδιά του πρόβατα, αὐτὸς περιπατεῖ ἔμπροσθέν

των, καὶ τὰ πρόβατα ἀκολουθοῦσιν εἰς αὐτόν, διότι καταλαμβάνουσι τὴν φωνὴν του.

5. Εἰς ξένον ὅμως ἀνθρώπων δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ θέλουσι φύγη ἀπὸ αὐτόν· καθύτι δὲν καταλαμβάνουσι τὴν φωνὴν τῶν ξένων.

6. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς ἀντὴν τὴν παραβολὴν· ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόησαν τί ἐσήμαινον οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους εἶπεν εἰς αὐτούς·

7. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς πάλιν· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8. Ὅλοι ὅσοι ἤλθον πρότερον ἀπὸ ἐμέ, ἐκεῖνοι ἦσαν κλέπται καὶ ἀπατεῶνες· πλὴν τὰ πρόβητα δὲν ἔδωσαν ἀκρόασιν εἰς αὐτούς.

9. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ὅποιος ἔμβη (εἰς τὴν ἀλλήν τῶν προβάτων) μὲ τὸ μέσον ἐμοῦ, ἐκεῖνος θέλει σωθῆ· καὶ θέλει ἔμβη, καὶ θέλει ἔκβη, καὶ θέλει εὔρη τὴν (ἀναγκαίαν) βοσκήν.

10. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰ μὴ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ φρονεῖσῃ, καὶ νὰ φέρῃ εἰς ἀπώλειαν· ἐγὼ ὅμως ἤλθον διὰ νὰ ἔχωσι (τὰ πρόβητά μου) ζωὴν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ περισσώτερον.

11. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς βοσκός· ὁ καλὸς βοσκὸς δίδει ἐκουσίως τὴν ζωὴν του διὰ τὰ πρόβητά του.

12. Ὅποιοι ὅμως εἶναι μισθωτοὶ, καὶ δὲν εἶναι βοσκοί, μήτε εἶναι ἰδιὰ του τὰ πρόβητα, ἐκεῖνος βλέπει τὸν λύκον ὅτι ἔρχεται, καὶ ἀφίνει τὰ πρόβητα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβητα.

13. Ὁ μισθωτὸς ὅμως φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν ἔχει φροντίδα διὰ τὰ πρόβητα.

14. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλὸς βοσκός, καὶ γνωρίζω τὰ ἰδιὰ μου (πρόβητα), καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδιὰ μου.

15. Καὶ καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ πατήρ, καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν πατέρα· καὶ (ἐκουσίως) δίδω τὴν ζωὴν μου διὰ τὰ πρόβητά (μου).

16. Ἐγὼ ἔχω καὶ ἄλλα πρόβητα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλλήν· πρέπει νὰ τὰ φέρω καὶ ἐκεῖνα· καὶ θέλουσιν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ τότε ἡ μάνδρα θέλει γένηται μία, καὶ ὁ βοσκὸς εἷς.

17. Διὰ τοῦτο μὲ ἀγαπᾷ ὁ πατήρ μου, διότι ἐγὼ (ἐκουσίως) δίδω τὴν ζωὴν μου, διὰ νὰ τὴν λάβω πάλιν.

18. Κάνεις μὲ βίαν δὲν τὴν λαμβάνει ἀπὸ ἐμέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐκουσίως τὴν δίδω· καὶ ἔχω ἐξουσίαν καὶ νὰ τὴν δώσω, καὶ πάλιν ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν λάβω· τοιαύτην προσταγὴν ἔδωκεν εἰς ἐμέ ὁ πατήρ μου.

19. Τότε ἠκολούθησε μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων σχίσμα διὰ αὐτοὺς τοὺς λόγους.

20. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἔλεγον· Αὐτὸς ἔχει δαιμόνιον, καὶ εἶναι πρελλός· διατί τοῦ ἀκούετε;

21. Ἄλλοι ἔλεγον· Αὐτοὶ οἱ λόγοι δὲν εἶναι (λόγοι) δαιμονιζομένου· μήπως καὶ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοίγῃ τὰ ὄμματα τῶν τυφλῶν;

22. Ἐφθασε δὲ (ἡ ἑορτὴ) τῶν ἐγκαινίων (τοῦ ναοῦ) τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἦτον χειμῶν.

23. Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπατέι μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ὑποκάτω εἰς τὴν στολὴν τοῦ Σολομῶντος.

24. Λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν περιεκύκλωσαν, καὶ ἔλεγον εἰς αὐτόν· Ἔως πότε κρατεῖς εἰς ὑποψίαν τὴν ψυχὴν μας; ἂν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας το φανερά.

25. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐγὼ σᾶς (τὸ) εἶπον, πλὴν δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα πράτ-

τω με τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦσι ποῖος εἶμαι ἐγώ.

26. Σεῖς ὅμως δὲν πιστεύετε, διότι· σεῖς δὲν εἴσθε ἀπὸ τὸ ἴδιόν μου πρόβατα, καθὼς σᾶς εἶπον.

27. Τὰ ἴδιά μου πρόβατα καταλαμβάνουσι τὴν φωνήν μου, καὶ ἐγὼ τὰ γκαρίζω, καὶ αὐτὰ ἀκολουθοῦσιν εἰς ἐμέ.

28. Καὶ ἐγὼ θέλω δώσῃ εἰς αὐτὰ ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν θέλουσι χάθῃ ποτέ, καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ τὰ πάρῃ με βίαν ἀπὸ τὴν χειρᾶ μου.

29. Διότι ὁ πατήρ μου, ὁ ὁποῖος τὰ ἐνεχειρίσεν εἰς ἐμέ, εἶναι μεγαλῆτερος ἀπὸ ὅλους· καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ τὰ πάρῃ με βίαν ἀπὸ τὴν χειρᾶ τοῦ πατρὸς μου.

30. Ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ μου εἴμεθα ἓν.

31. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἐπῆραν πάλιν πέτρας διὰ νὰ τὸν πετροβολήσωσι.

32. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἔδειξά σας πολλὰ καλὰ ἔργα ἀπὸ τοῦ πατρὸς μου· λοιπὸν διὰ ποῖον ἀπὸ αὐτὰ θέλετε νὰ με πετροβολήσῃτε;

33. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε πετροβολοῦμεν, ἀλλὰ διότι βλασφημεῖς· καὶ διότι, ἐν ᾧ εἶσαι ἄνθρωπος, κἀμνεὶς τὸν ἑαυτὸν σου Θεόν.

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Καὶ δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας τοῦτο· Ἐγὼ εἶπα, σεῖς εἴσθε Θεοί;

35. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ὠνόμασε Θεοὺς ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπετείνετο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντραπῶ ἡ γραφή·

36. Πῶς σεῖς λέγετε· Ὅτι ἐγὼ βλασφημῶ, τὸν ὁποῖον ὁ πατήρ ἠγάπησε (καὶ ἀφιέρωσε) καὶ ἔστειλεν εἰς τὸν

κόσμον, διότι σᾶς εἶπον, Ὅτι εἶμαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

37. Ἀνίσως ἐγὼ δὲν πράττω τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε εἰς ἐμέ.

38. Ἐπειδὴ ὅμως (τὰ) πράττω, πιστεύσατε καὶ εἰς τὰ ἔργα μου, ἀνίσως δὲν πιστεύητε εἰς ἐμέ· διὰ νὰ γνωρίσητε καὶ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ πατήρ μου εἶναι εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα.

39. Ἐζήτησαν λοιπὸν (οἱ Ἰουδαῖοι) πάλιν νὰ τὸν πιάσωσιν· αὐτὸς ὅμως ἔφυγεν ἀπὸ τὰς χειρᾶς των.

40. Καὶ ὑπέγηγε πάλιν εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τοῦ Ἰορδάνου εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου ὁ Ἰωάννης κατ' ἀρχὰς ἐβάπτιζε· καὶ ἔμεινεν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

41. Καὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς αὐτόν, καὶ τῷ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔπραξε μὲν κἀνὲν θαῦμα· ὅσα ὅμως εἶπε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ὅλα ἦσαν ἀληθῆ.

42. Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκείνῃ εἰς αὐτόν.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Ἦτον δὲ ἀσθενὴς κάποιος Λάζαρος ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς τῆς.

2. Αὐτὴ δὲ ἡ Μαρία ἦτον ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἤλειψε τὸν Κύριον με μύρον, καὶ ἐσπόγγισε τοὺς πόδας του με τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς, τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.

3. Λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ του ἔστειλαν ἄνθρωπον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τῷ εἶπον· Κύριε, ἤξουρε, ὅτι ὁ φίλος (Λάζαρος) πάσχει.

4. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε τοῦτο, εἶπεν· Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν τοῦ

Θεοῦ, διὰ τὴν δοξασθῆ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.

5. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ (τὴν Μαρίαν) τὴν ἀδελφὴν τῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.

6. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔμαθεν, ὅτι εἶναι ἀσθενῆς, πάλιν ἔμεινε δύο ἡμέρας εἰς τὸν ἴδιον τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐρέθη.

7. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἄς ὑπάγωμεν πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8. Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τῶ εἶπον· Διδάσκαλε, πρὸ ὀλίγου καιροῦ οἱ Ἰουδαῖοι ἐξήτουν τὴν σὲ λιθοβολήσωσι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς·) Αἱ ὥραι τῆς ἡμέρας δὲν εἶναι δώδεκα; ὅποιος περιπατεῖ ὅταν εἶναι ἡμέρα, ἐκεῖνος δὲν προσκόπτει· καθότι βλέπει τὸ φῶς αὐτοῦ τοῦ κόσμου·

10. Ὅποιος ὅμως περιπατεῖ ὅταν εἶναι νύξ, ἐκεῖνος προσκόπτει· καθότι δὲν ἔχει τὸ φῶς.

11. Ἀ' οὗ εἶπεν αὐτούς τοὺς λόγους, ὕστερον ἀπὸ τοῦτο εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὁ φίλος μας Λάζαρος ἐκοιμήθη· ὅμως ἐγὼ πηγαίνω διὰ τὴν νῦν ἐξυπνίσω.

12. Οἱ μαθηταὶ τοῦ λοιπὸν τῶ εἶπον· Κύριε, ἔπειδῆ ἐκοιμήθη, τί ἔχει σωθῆ.

13. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως, ἐν τῷ ἔλεγε τοῦτο, ἐνόησε τὸ ὅτι ἀπέθανε· πλὴν ἐκεῖνος ἐνόμισαν, ὅτι ἔλεγε διὰ τὸν συνειθισμένον ὕπνον.

14. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτοὺς φανερά· Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε.

15. Καὶ χαίρω διὰ σᾶς, διὰ τὴν πιστεύσατε, διότι ἐγὼ δὲν ἤμην ἐκεῖ· ὅμως ἄς ὑπάγωμεν εἰς αὐτόν.

16. Ὁ Θωμᾶς λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο καὶ Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς

συμμαθητάς του· Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ τὴν ἀποθάνωμεν ὁμοῦ με αὐτόν.

17. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν, εὐρέθη (τὸν Λάζαρον) πρὸ τεσσαρῶν ἡμερῶν τεθαμμένον εἰς τὸ μνήμα.

18. Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων, σχεδὸν δεκαπέντε μόνον στάδια·

19. Καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι συνηθροίσθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας, ὥστε τὰς παρηγορήσασσι διὰ (τὸν θάνατον) τοῦ ἀδελφοῦ τῶν.

20. Ἡ δὲ Μάρθα, καθὼς ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήγγει τὸν προὔπαντήσῃ· ἡ Μαρία ὅμως ἐκάθητο εἰς τὴν οἰκίαν.

21. Λοιπὸν ἡ Μάρθα εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἀνίστως ἦθελον εὐρεθῆ ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦθελεν ἀποθάνῃ·

22. Μὲ ὅλον τοῦτο αὐτῇ τῇ ὥρᾳ εἶμαι βεβραία, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει σοὶ δῶσθαι ὅσα ἦθελον ζητήσῃ ἀπὸ αὐτόν.

23. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· Ὁ ἀδελφός σου θέλει ἀναστῆθῃ.

24. Καὶ ἡ Μάρθα τῶ εἶπεν· Ἡξεύρω ὅτι θέλει ἀναστῆθῃ εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ὅταν γένηται ἡ ἀνάστασις.

25. (Τότε λοιπὸν) ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, (πάλιν) θέλει ζῆσθαι·

26. Καὶ ὅποιος ζῆ, καὶ πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνῃ ποτέ. Πιστεύεις αὐτό;

27. Ἐκεῖνη τῶ εἶπε· Ναί, Κύριε· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμελλε τὴν ἐλθῆ εἰς τὸν κόσμον.

28. Ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὑπήγγει καὶ ἐφώνησε τὴν ἀδελφὴν

της Μαρίας κρυφίως, καὶ τῇ εἶπεν·
 Ὁ διδάσκαλος ἤλθε, καὶ σὲ φωνάζει.

29. Ἐκείνη, καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἀ-
 μέσως ἐσηκώθη, καὶ ἦλθεν εἰς αὐτόν.

30. Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν εἶχε φθάσῃ
 ἀκόμη εἰς τὸ χωρίον (Βηθανίαν)· ἀλλ'
 ἦτον εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅπου τὸν
 ὑπώπητησεν ἡ Μάρθα.

31. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν, οἱ ὅποιοι
 ἦσαν εἰς τὴν οἰκίαν ὁμοῦ με αὐτὴν καὶ
 τὴν ἐπαρηγόρουν, ἀφ' οὗ εἶδον τὴν Μα-
 ρίαν, ὅτι ἐξάφηνος ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν
 ἕξω, τὴν ἠκολούθησαν, ἐπειδὴ ἔλεγον·
 Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνήμα, διὰ νὰ
 κλάσῃ ἐκεῖ.

32. Ἡ Μαρία ὁμως καθὼς ἦλθεν
 (ἐκεῖ), ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ
 τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του,
 καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, ἀνίστως ἤθελες εὐ-
 ρεῖσθαι ἐδῶ, δὲν ἤθελεν ἀποθάνῃ ὁ ἀδελ-
 φός μου.

33. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καλῶς εἶδε
 καὶ αὐτὴν ὅτι ἔκλαιε, καὶ τοὺς ἄλλους
 ὅσοι ἦλθον ὁμοῦ με αὐτὴν, ὅτι ἔκλαιον,
 ἐλυπήθη ἐκ ψυχῆς, καὶ ἐταράχθη·

34. Καὶ εἶπε· Ποῦ τὸν ἐθάψετε ;
 Καὶ ἐκείνοι τῷ εἶπον· Κύριε, ἀκολού-
 θησον διὰ νὰ ἰδῆς.

35. (Τότε) ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον·
 Πικρατηρήτατε, πόσον (πολὸν) τὸν ἠ-
 γάσα.

37. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶπον·
 Αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) ὁ ὅποιος ἤνοιξε τὰ
 ὄμματα τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἐδύνατο νὰ
 ἐνεργήσῃ ὥστε καὶ αὐτὸς (ὁ Λάζαρος)
 νὰ μὴ ἀποθάνῃ ;

38. Ὁ Ἰησοῦς πάλιν λυποῦμενος
 καθ' ἑαυτὸν, ἦλθεν εἰς τὸ μνήμα· τὸ
 ὅποῖον ἦτον σπηλαιον, καὶ ἐπάνω εἰς
 (τὸ στόμιόν) του ἦτον βεβλημένη μίσα
 (μεγάλῃ) πέτρα.

39. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Σηκώ-
 σατε τὴν πέτραν. Ἡ Μάρθα ὁμως ἡ

ἀδελφὴ τοῦ ἀποθανόντος τῷ εἶπε· Κύ-
 ριε, ἐκεῖνος πλέον βρωμαῖ· καθότι εἶναι
 τεσσάρων ἡμερῶν (νεκρός).

40. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Δὲν σοὶ
 εἶπον, ὅτι ἐὰν ἔχῃς πίστιν, θελεῖς ἰδῆ
 τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ;

41. Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν
 (τοῦ μνήματος), εἰς τὸ ὅποῖον ἦτον
 τεθαμμένος ὁ νεκρός (Λάζαρος)· καὶ
 ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ ὄμματα του
 ἐπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, σοὶ εὐχα-
 ριστῶ, διότι μοῦ ἤκουσας.

42. Μ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ εἶμαι βέ-
 βαιος, ὅτι πάντοτε μοῦ ἀκούεις· εἶ-
 πον ὁμως (τοῦτο) διὰ αὐτὸ τὸ πλη-
 θος, τὸ ὅποῖον στέκεται ἐδῶ κύκλῳ,
 διὰ νὰ πιστεῦσωσιν ὅτι σὺ με ἔστειλας.

43. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἀφ' οὗ εἶπεν
 αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐφώνησε με μεγά-
 λην φωνήν· Λάζαρε, ἔλθε ἕξω.

44. Καὶ ἀμέσως ὁ νεκρός ἐξέβη
 (ἀπὸ τῆ μνήμα), δεδεμένος καὶ χεῖρας
 καὶ πόδας με τὰ σάβαννα· ὁμοίως καὶ
 τὸ πρόσωπόν του ἦτον δεδεμένον με
 λεπτῶν πανίον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 εἰς αὐτοὺς· Λύσατέ τον, καὶ ἄφετέ
 τον νὰ ὑπάγῃ.

45. Πολλοὶ λοιπὸν Ἰουδαῖοι, οἱ
 ὅποιοι ἦλθον εἰς (τὸν τάφον ὁμοῦ με)
 τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδον ὅσα ἔπραξεν ὁ
 Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46. Καὶ ἄλλοι πάλιν ἀπὸ αὐτοὺς
 ὑπῆγον εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶ-
 πον εἰς αὐτοὺς ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἰη-
 σοῦς.

47. Λοιπὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φα-
 ρισαῖοι συνήθροισαν συμβούλιον, καὶ
 ἔλεγον· Τί (πρέπει) νὰ κάμωμεν ἡμεῖς ;
 καθότι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος κάμνει πολ-
 λά θαύματα.

48. Καὶ ἀνίσως τὸν ἀφίσωμεν (νὰ
 κάμνῃ) με αὐτὸν τὸ τρόπον, ὅλοι θε-
 λουσι πιστεῦσῃ εἰς αὐτόν· καὶ οἱ Ῥω-
 μαῖοι θελοῦσιν ἔλθῃ, καὶ θελοῦσιν ἀ-

φάνιση καὶ τὸν τόπον μας, καὶ τὸ γένος μας. ται (ὁ Ἰησοῦς), νὰ δώσῃ τὴν εἰδῆσιν, διὰ νὰ τὸν πιάσωσιν.

49. Καὶ εἶς ἀπὸ αὐτοὺς, (λεγόμενος) Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς ἐκείνου τοῦ χρόνου, εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲν ἐννοεῖτε τίποτε·

50. Καὶ δὲν συλλογίζεσθε, ὅτι εἶναι ὠφέλιμον εἰς ἡμᾶς, νὰ ἀποθάνῃ εἰς ἄνθρωπος διὰ νὰ σωθῇ τὸ πλῆθος, καὶ νὰ μὴ χαθῇ ὅλον τὸ γένος (μας).

51. Αὐτὸς ὁμοίως δὲν εἶπεν αὐτὸν τὸν λόγον μὲ τὴν ἰδίαν του (θελήσιν)· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτον ἀρχιερεὺς ἐκείνου τοῦ χρόνου, προεφήτευσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους (του).

52. Καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὴν σωτηρίαν (αὐτοῦ) τοῦ γένους, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συναθροίσῃ καὶ νὰ ἐνώσῃ ὅλα τὰ δισκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ.

53. Λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπεφάσισαν κοινῶς ὅλοι νὰ τὸν θανατώσωσι.

54. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς δὲν περιεπάτει πλέον παρῶσθα μετὰξὺ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ εἰς τινὰ τόπον πλησίον τῆς ἐρήμου, εἰς μίαν πόλιν ὀνομαζομένην Ἐφραῖμ, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.

55. Ἐπληθίσαιζε δὲ τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰ περιχώρα ἀνέβησαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸ (τῆς ἑορτῆς) τοῦ πάσχα, διὰ νὰ καθαρισθῶσι.

56. Λοιπὸν αὐτοὶ ἐζήτουν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετὰξὺ των, ἐν ᾧ ἐστέκοντο μέσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς σὰς φαίνεται; δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἶχον δώσῃ προσταγήν, ὥστε ἀνίστως κανεὶς ἤβηλε μαθεῖ ποῦ εὕρισκε-

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔξ ἡμέρας πρὸ (τῆς ἑορτῆς) τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτον καὶ ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποθάνῃ, καὶ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

2. Ἐκεῖ λοιπὸν τῷ ἠτοιμάσαν δειπνον, καὶ ἡ Μάρθα ὑπερέτει· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον εἰς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

3. Τότε ἡ Μαρία ἔλαβε μίαν λίτραν μύρου καθαρῷ καὶ πολυτίμου, (τὸ ὁποῖον ὀνομαζέται) νάρδος, καὶ ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐσπόγγισε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τοὺς πόδας του· καὶ ἡ οἰκία ἐγένετο ἀπὸ τὴν εὐωδίαν τοῦ μύρου.

4. Λοιπὸν εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἰούδας (ὁ υἱὸς) τοῦ Σίμωνος, ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος καὶ ἐμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ, εἶπε·

5. Διατί αὐτὸ τὸ μύρον δὲν ἐπωλήθη διακόσια δηνάρια, καὶ δὲν ἐδόθη εἰς τοὺς πτωχοὺς;

6. Καὶ αὐτὸς εἶπε τοῦτο, οὐχὶ διότι εἶχε τὴν φροντίδα περὶ τῶν πτωχῶν, ἀλλὰ διότι ἦτον κλέπτῃς, καὶ εἶχε τὸ κοινὸν σακκούλιον, καὶ ἐκράτει ὅσα ἐβάλλοντο εἰς αὐτό.

7. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες αὐτήν· (διότι) αὐτὴ ἐφύλαξεν αὐτὸ (τὸ μύρον) διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8. Σεῖς ἔχετε πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν τοὺς πτωχοὺς, δὲν θέλετε ἔχη ὁμοίως καὶ ἐμὲ πάντοτε.

9. Ἐμαθε λοιπὸν πολλὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, ὅτι (ὁ Ἰησοῦς) εὕρισκεται ἐκεῖ· καὶ ἦλθον οὐχὶ μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδωσι καὶ τὸν Λάζα-

ρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τῶν νεκρῶς.

10. Οἱ ἀρχιερεῖς ὅμως ἀπεφάσι-
σαν νὰ φονεύσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Λά-
ζαρον·

11. Διότι πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐξ αἰτίας
του ἐπήγαινον, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν
Ἰησοῦν.

12. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν πολλὸς
λαὸς, ὁ ὅσῳτος ἦλθεν εἰς τὴν ἑορτήν,
ἔπειδὴ ἔμαθον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται
εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13. Ἐπῶσαν τοὺς κλάδους τῶν
φοινίκων, καὶ ἦλθον ἔξω διὰ νὰ τὸν
προὔπαντήσωσι, καὶ ἐφώναζον· Ὁ-
σαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐρῆκεν
ὄσῳρον, ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ, κα-
θὼς εἶναι γεγραμμένον·

15. Μὴ φροβείσαι, Σύγατερ Σιών·
ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, κατήμε-
νος ἐπάνω εἰς πωλάριον ὄνου.

16. Οἱ μαθηταὶ του ὅμως δὲν ἐν-
νόησαν αὐτὰ κατ' ἀρχάς· ἀλλ' ἀφ' οὗ
ὁ Ἰησοῦς ἐδοξάσθη, τότε ἐνθυμήθησαν
ὅτι αὐτὰ ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτὸν,
καὶ αὐτὰ ἐπράξαν (οἱ Ἰουδαῖοι) εἰς
αὐτόν.

17. Τὸ πλῆθος λοιπὸν, τὸ ὁποῖον
ἦτον ὁμοῦ με' αὐτόν, ἐμαρτύρει, ὅτι
ἐφώνησεν ἀπὸ τὸ μῆμα τὸν Λάζαρον,
καὶ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τῶς νεκρῶς.

18. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ἦλθε νὰ
τὸν προὔπαντήσῃ διότι ἔμαθε πῶς
ἐπράξεν αὐτὸ τὸ Θαῦμα.

19. Λοιπὸν οἱ Φαρισαῖοι εἶπον με-
ταξῷ των· Βλέπετε, ὅτι δὲν ὠφελεί-
τε τίποτε; ἰδοὺ, ὅλος ὁ κόσμος ὑπῆγε
κατόπιν αὐτοῦ.

20. Ἐρέθησαν δὲ (ἐκεῖ) καὶ μερι-
κοὶ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀνέβησαν διὰ νὰ
προσκυνησωσιν εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορ-
τῆς.

21. Αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὸν Φίλιπ-
πον, ὁ ὅσῳτος κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηθ-
σαϊδὰ (πόλιν) τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν
παρεκάλεσαν, λέγοντες· Κύριε, ἐπιθυ-
μοῦμεν νὰ ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν.

22. Καὶ ὁ Φίλιππος ἦλθε, καὶ τὸ
εἶπεν εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ πάλιν ὁ
Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος τὸ εἶπον εἰς
τὸν Ἰησοῦν.

23. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐφθάσεν ὁ καιρὸς,
διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν
σᾶς λέγω, ὅτι ὁ σπῶρος τοῦ σιταρίου,
ἀνίσως ἀφ' οὗ πίση εἰς τὴν γῆν, δὲν
ἀποθάνη, μόνος αὐτὸς μένει· ἀνίσως
ὅμως ἀποθάνη, φέρει πολλὸν καρπὸν.

25. Ὅσοιός ἀγκωᾶ τὴν ζωὴν του,
(ἐκεῖνος) θέλει τὴν χάσῃ· καὶ ὅσοιός
μισεῖ τὴν ζωὴν του εἰς αὐτὸν τὸν κύ-
σμον, (ἐκεῖνος) θέλει τὴν φυλάξῃ διὰ
τὴν αἰώνιον ζωὴν·

26. Ὅσοιός με ὑπηρετῇ, ἐκεῖνος
ὄς ἀκολουθῇ εἰς ἐμέ· καὶ ὅσπου εἶμαι
ἐγὼ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρετῆς
μου· καὶ ἂν κάνεις με ὑπηρετῇ, ὁ πα-
τήρ μου θέλει τὸν τιμήσῃ.

27. Αὐτὴν τὴν ὥραν ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη, καὶ τί νὰ εἶπω; Πάτερ,
ἔλευθέρωσόν με ἀπὸ αὐτῆν τὴν ὥραν·
πλὴν διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς αὐτὴν τὴν
ὥραν.

28. Πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου.
Ἦκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, (καὶ
εἶπεν)· Ἐγὼ καὶ (τὸ) ἐδόξασα, καὶ
πάλιν θέλω (τὸ) δοξάσῃ.

29. Τὸ δὲ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἐστέ-
χετο (ἐκεῖ) καὶ ἤκουεν (τὴν φωνὴν),
ἔλεγεν, ὅτι ἐγένετο βροντή. Ἄλλοι (πά-
λιν) ἔλεγον· Ὅτι ἄγγελος ἀμίλησε με'
αὐτόν.

30. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν εἰς αὐτούς· Αὐτὴ ἡ φωνὴ δὲν
ἐγένετο δι' ἐμέ, ἀλλὰ ἐγένετο διὰ τῶς.

51. Ἄπ' αὐτῆς τῆς ὥρας γίνεται ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· ἀπ' αὐτῆς τῆς ὥρας ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει διωχθῆ ἔξω.

52. Καὶ ὅταν ἐγὼ ὑψωθῶ ἀπὸ τῆν γῆν, (τότε) θέλω ἐκλύσῃ ὄλους εἰς τὸν αἰυτόν μου.

53. Ἐλεγε δὲ τοῦτο, διὰ νὰ φανερώσῃ μὲ ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

54. (Τότε) τὸ πλῆθος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐμάθομεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει αἰωνίως· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

55. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὀλίγον καιρὸν ἀκόμη τὸ φῶς εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς· (διὰ τοῦτο) περιπατεῖτε, ἕως οὗ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς κυριεύσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅποιος περιπατεῖ μέσα εἰς τὸ σκότος, (αὐτὸς) δὲν ἤξεύρει ποῦ ὑπάγει.

56. (Λοιπὸν) ἕως οὗ ἔχετε (αὐτὸ) τὸ φῶς, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γένησθε καὶ σεῖς υἱοὶ τοῦ φωτός. Ἄφ' οὗ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς τοὺς λόγους, ἀνεχώρησε, καὶ ἐκρύβη ἀπὸ αὐτούς.

57. Καὶ μὲ ὄλον τὸ ὅτι αὐτὸς ἔκαμε τόσα θαύματα ἔμπροσθέν των, αὐτοὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

58. Διὰ νὰ λάβῃ τέλος καὶ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, ὁ ὅποιος εἶπεν οὕτω· Κύριε, ποῖος ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυμά μας; καὶ εἰς ποῖον ἀπεκαλύφθη ὁ βραχίον τοῦ Κυρίου;

59. Καὶ διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν δὲν ἐδύναντο νὰ πιστεύσωσι, διότι πάλιν ὁ Ἡσαΐας εἶπεν·

40. Αὐτὸς ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ ἐσκότισε τὴν καρδίαν των· ὥστε νὰ μὴ ἴδωσι μὲ τὰ ὀμματα των, καὶ νὰ μὴ ἐνοήσωσι μὲ τὴν καρ-

δίαν των, καὶ νὰ μὴ ἐπιστραφῶσι διὰ νὰ τοὺς ἰατρεύσω.

41. Ὁ Ἡσαΐας εἶπεν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ὠμίλησε δι' αὐτόν.

42. Μὲ ὄλον τοῦτο καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· πλὴν δὲν τὸ ἐκήρυττον παρῤῥησια, διὰ νὰ μὴ ἀποδιωχθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγῆν.

43. Διότι αὐτοὶ ἠγάπησαν περισσότερο τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44. (Ἔστερον) ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν· Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, αὐτὸς δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ (πιστεύει) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλε.

45. Καὶ ὅποιος θεωρεῖ ἐμὲ, αὐτὸς θεωρεῖ ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλεν.

46. Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος καθεὶς, ὁ ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ.

47. Καὶ ἐὰν κἀνεις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν θέλω τὸν κρίνῃ· διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.

48. Ὅποιος ἀθετεῖ ἐμὲ, καὶ δὲν δέχεται τοὺς λόγους μου, ἐκεῖνος ἔχει (τὸν κρίτην), ὁ ὅποιος θέλει τὸν κρίνῃ· ὁ λόγος, τὸν ὅποιον ἐγὼ ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνῃ εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν·

49. Διότι ἐγὼ δὲν ὠμίλησα ἄπ' ἐμαυτοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ, ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλεν, ἐκεῖνος ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ἐντολήν του, τί νὰ εἶπω καὶ τί νὰ ὀμιλήσω.

50. Καὶ ἤξεύρω (ὁμολογουμένως) ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ (τοῦ πατρός μου) εἶναι αἰώνιος ζωὴ· ὅσα λοιπὸν ἐγὼ λέγω, (τὰ) λέγω κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον, καθὼς μοὶ παρήγγειλεν ὁ πατήρ μου.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1. Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ἔπειθ' ὁ Ἰησοῦς ἤξευρεν ὅτι ἐφθασεν ἡ ὥρα του, διὰ νὰ μεταβῆ ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον εἰς τὸν πατέρα του, καθὼς (ἐξ ἀρχῆς) ἠγάπησε τοὺς ἰδίους του, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τέλους τοὺς ἠγάπησε.

2. Καὶ ἀφ' οὗ ἐδείπνησεν, [ἐν ᾧ ὁ διάβολος ἔβαλεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰσκαριώτου Ἰούδα, τὸ νὰ τὸν προδώσῃ,]

3. Ὁ Ἰησοῦς ἔπειθ' ἤξευρεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς του ὅλα (τὰ ὄντα), καὶ ὅτι ἦλθεν ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφει,

4. Ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ ἐξεδύθη τὰ φορέματά του· καὶ ἐπῆρε προσώπιον, καὶ περιέζωσε τὸν ἑαυτὸν του.

5. Ἐπειτα ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἤρχισε νὰ πλύνῃ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν (του), καὶ νὰ τὰ σπογγίζῃ μὲ τὸ προσώπιον, μὲ τὸ ὅποῖον ἦτον περιεζωσμένος.

6. Ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπε· Κύριε, σὺ θέλεις νὰ πλύνῃς τὰ ποδάριά μου;

7. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· Σὺ δὲν ἐννοεῖς κατὰ τὸ παρὸν ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐγὼ κάμνω, θέλεις τὸ ἐννοῆσαι ὁμῶς ὕστερον.

8. Ὁ δὲ Πέτρος τῷ εἶπε· Νὰ μὴ πλύνῃς ποτὲ τὰ ποδάριά μου. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἀνίσως δὲν πλύνω (τὰ ποδάριά) σου, δὲν ἔχεις κάμμιαν κοινωνίαν μὲ ἐμέ.

9. Τότε ὁ Σίμων Πέτρος εἶπε· Κύριε, νὰ μὴ (πλύνῃς) μόνον τὰ ποδάριά μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν μου.

10. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὅσοιός ἐῖναι λελουμένος, δὲν ἔχει

χρεῖαν μῆτε τοὺς πόδας του νὰ πλύνῃ, ἀλλὰ εἶναι ὅλος καθαρός· καὶ σεῖς εἶσθε καθαροὶ, οὐχὶ ὁμῶς ὅλοι.

11. Διότι ἤξευρεν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός ἐμελλε νὰ τὸν προδώσῃ· καὶ διὰ τοῦτο εἶπε· Δὲν εἶσθε ὅλοι καθαροί.

12. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔπλυνε τοὺς πόδας των, καὶ ἐφόρεσε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐννοῆσατε αὐτὸ, τὸ ὅποῖον ἔκαμα εἰς σᾶς;

13. Σεῖς μὲ φωνάζετε· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ λέγετε ὀρθῶς· καθότι ἐγὼ εἶμαι (τοιούτος).

14. Ἐπειθ' ἵστατον ἐγὼ, ὁ διδάσκαλος καὶ κύριος, ἔπλυνα τοὺς πόδας σας, καὶ σεῖς ἔχετε χρεὸς νὰ πλύνητε τοὺς πόδας ὁ εἰς τοῦ ἄλλου.

15. Διότι ἐγὼ σᾶς ἔδωκα παράδειγμα, διὰ νὰ κάμητε καὶ σεῖς (μεταξὺ σας). ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐγὼ ἔκαμα εἰς σᾶς.

16. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς δοῦλος δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀνθέντην του, μῆτε κανεὶς ἀπεισταλμένος δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖός τὸν ἔστειλεν.

17. Ἀνίσως (λοιπὸν) σεῖς ἠξεύρετε αὐτὰ, εἶσθε μακάριοι, καὶ ἀνίσως τὰ πράττετε.

18. Δὲν λέγω τοῦτο διὰ ὅλους σᾶς· ἔπειθ' ἐγὼ ἠξεύρω ἐκείνους, τοὺς ὁποῖούς ἐκλεξά· πλὴν (συμβαίνει) νὰ λάβῃ τέλος καὶ τὸ (ἐξῆς ῥητὸν) τῆς γραφῆς· Ὅτι ὅποῖος τρώγει ψωμίον ὁμοῦ μὲ ἐμέ, ἐκεῖνος ἐκίνησε τὸν πόδα του ἐναντίον μου.

19. Ἐγὼ σᾶς λέγω (αὐτὰ) ἀπ' αὐτὴν τὴν ὥραν, πρὸ τοῦ νὰ γένωνται, διὰ νὰ πιστεῦσητε ὅταν γένωνται, ὅτι ἐγὼ εἶμαι.

20. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω· Ὅτι ὅποῖος δέχεται ὅποιον

ἤθελον σταύλη ἔγῳ, ἐκεῖνος δέχεται ἐμέ· καὶ ὅποιοις δέχεται ἐμέ, ἐκεῖνος δέχεται ἐκεῖνον, ὁ ὅποιοις μὲ ἔστειλεν.

21. Ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐταράχθη κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ ὠμολόγησε (παρῆρσις), καὶ εἶπε· Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἅπαν σᾶς θέλει με προδώσει.

22. Λοιπὸν οἱ μαθηταὶ του ἔβλεπον ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἤξευρον διὰ ποῖου λέγει.

23. Ἐκάθητο δὲ ἀμέσως εἰς τὸ πλάγιον τοῦ Ἰησοῦ εἰς ἅπαν τοὺς μαθητάς του, τὸν ὅποιον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24. Λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἔκαμει νεῦμα εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, καὶ νὰ μάθῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον λέγει.

25. Καὶ ἐκεῖνος ἔπαισεν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι αὐτός;

26. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἐγὼ θέλω βρέξῃ τὸ ψωμίον, καὶ εἰς ὅποιον ἤθελον τὸ δῶσῃ, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ ἀφ' οὗ ἔβρεξε τὸ ψωμίον, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰσακαριώτην Ἰούδαν (τὸν υἱὸν) τοῦ Σίμωνος.

27. Καὶ ἀφ' οὗ (ἐκεῖνος ἔλαβε) τὸ ψωμίον, τότε ὁ διάβολος ἐμβῆκεν εἰς αὐτόν. Καὶ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Κάμε (πλέον) ταχέως, ὅ, τι (ἔχεις σκοπὸν) νὰ κάμῃς.

28. Κάνεις δὲ ἅπαν τοὺς συγκαθημένους δὲν ἐνόησε, διὰ ποῖαν αἰτίαν εἶπεν εἰς αὐτόν (τοῦτο).

29. Διότι μερικοὶ ἐνόμισαν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε τὸ κοινὸν σακκούλιον, ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἀγόρασον ὅσα χρειάζομεθα διὰ τὴν ἑορτήν· ἢ νὰ δῶσῃ τίποτε εἰς τοὺς πτωχοῦς.

30. Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, ἔφυγεν εὐθὺς· ἦτον δὲ νύξ.

31. Ἀφ' οὗ ἔφυγεν (ἐκεῖνος), ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὐτὴν τὴν ὥραν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη διὰ μέσου αὐτοῦ.

32. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ ὁ ἴδιος Θεὸς (ἐπίσης) θέλει τὸν δοξάσῃ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλει τὸν δοξάσῃ.

33. Παιδιά μου, ὀλίγον καιρὸν ἀκόμη εἶμαι ὁμοῦ με σᾶς. Θέλετε με ζητήσῃ, καὶ καθὼς εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἐλθῆτε· (τὸ ἴδιον) λέγω καὶ εἰς σᾶς ἀπὸ τὴν τὴν ὥραν.

34. Ἐγὼ σᾶς δίδω νέαν ἐντολήν, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον· πλὴν νὰ ἀγαπᾶτε καὶ σεῖς ὁ εἰς τὸν ἄλλον με τὸν ἴδιον τρόπον, καθὼς σᾶς ἠγάπησα ἐγὼ.

35. Τότε θέλει καταλάβῃ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι εἶσθε μαθηταὶ μου, ὅταν φυλάττητε (αὐτὴν) τὴν ἀγάπην μετὰς σας.

36. Ὁ δὲ Σίμων Πέτρος τῷ εἶπε· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Σὺ δὲν δύνασαι κατὰ τὸ παρὸν νὰ μοι ἀκολουθήσῃς (εἰς τὸ μέρος) εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγω, ὕστερον ὁμοῦ θέλεις μοι ἀκολουθήσῃς.

37. Ὁ δὲ Πέτρος τῷ εἶπε· Κύριε, διατί δὲν δύναμαι νὰ σοὶ ἀκολουθήσω κατὰ τὸ παρὸν; ἐγὼ καὶ τὴν ζωὴν μου θέλω παραδώσει διὰ σέ.

38. Τότε τῷ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Θέλεις παραδώσει ζωὴν σου δι' ἐμέ; Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σοὶ λέγω, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ κράξῃ ὁ πετεινὸς, θέλεις με ἀρνῆθῃ τρίς.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδιά σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ πιστεύετε (ὁμοίως) εἰς ἐμέ.

2. Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου

εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· καὶ ἂν δὲν (ἦσαν), ἤθελον σᾶς εἶπω· πηγαίνω διὰ νὰ σᾶς ετοιμάσω τόπων.

5. Καὶ ἄφ' οὗ ὑπάγω, καὶ σᾶς ετοιμάσω τόπων, πάλιν θέλω ἐπιστρέψῃ, καὶ θέλω σᾶς παραλάβῃ συναμα· διὰ νὰ ἦτε καὶ σεῖς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου εἴμι καὶ ἐγὼ.

4. Καὶ σεῖς ἤξεύρετε ποῦ πηγαίνω, καὶ ἤξεύρετε καὶ τὴν ὁδόν.

5. Τότε ὁ Θωμαῆς τῷ εἶπε· Κύριε, ἡμεῖς δὲν ἤξεύρομεν ποῦ πηγαίνεις· καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἤξεύρωμεν τὴν ὁδόν;

6. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν πατέρα, εἰ μὴ διὰ μέσου μου.

7. Ἄν ἐγνωρίζετε ἐμὲ, ἠθέλετε γνωρίσῃ καὶ τὸν πατέρα μου· εἰς τὸ ἐξῆς ὁμῶς τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἶδετε.

8. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Φιλιππος· Κύριε, φανέρωσον εἰς ἡμᾶς τὸν πατέρα, καὶ τοῦτο μᾶς ἀρκεῖ.

9. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Φιλιππε, ἐγὼ ζῶ ὁμοῦ με σᾶς τόσον καιρὸν, καὶ ἀκόμη δὲν με ἐγνωρίσατε; ὅποιος εἶδεν ἐμὲ, ἐκεῖνος εἶδε καὶ τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν πατέρα;

10. Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατήρ (μου) εἶναι εἰς ἐμέ; ὅσα λόγια ἐγὼ λέγω, δὲν τὰ λέγω ἅπ' ἑμαυτοῦ, ἀλλὰ ὁ πατήρ ὁ ὅποιος μένει εἰς ἐμὲ, ἐκεῖνος ἐνεργεῖ τὰ ἔργα.

11. Πιστευέτέ μοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι εἰς ἐμέ· καὶ ἂν δὲν (μοὶ πιστεύητε διὰ τοὺς λόγους μου), πιστεύσατέ μοι κἂν διὰ αὐτὰ τὰ ἔργα (μου).

12. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἐκεῖνος θέλει ἐνεργήσῃ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐνεργῶ καὶ ἐγὼ, καὶ θέλει ἐνε-

ργήσῃ καὶ μεγαλύτερα, καθότι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν πατέρα μου.

13. Καὶ ὅποιον (πράγμα) ἠθέλετε ζητήσῃ με τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ ἐκτελέσῃ· διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ πατήρ διὰ μέσου τοῦ υἱοῦ.

14. Ἐγὼ θέλω ἐκτελέσῃ ὅ, τι ἠθέλετε ζητήσῃ με τὸ ὄνομά μου.

15. Ἀνίσως με ἀγαπᾶτε, φυλάξτε ὅσα σᾶς παρήγγειλα.

16. Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσῃ τὸν πατέρα μου, καὶ θέλει σᾶς δώσῃ ἄλλον παρακλητὸν, διὰ νὰ μὲνῃ πάντοτε ὁμοῦ με σᾶς·

17. Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὅποιον ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ λάβῃ, καθότι μήτε τὸ θεωρεῖ, μήτε τὸ ἤξεύρει· σεῖς ὁμῶς τὸ ἤξεύρετε, ἔπειδὴ αὐτὸ μένει εἰς σᾶς, καὶ θέλει μὲνῃ.

18. Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσῃ ὀρφανούς· ἀλλὰ (πάλιν) θέλω ἐπιστρέψῃ πρὸς σᾶς.

19. Ὑστερον ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν ὁ κόσμος δὲν θέλει με ἴδῃ πλέον· σεῖς ὁμῶς θέλετε με ἴδῃ· καθότι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὁμοίως θέλετε ζῆσῃ.

20. Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ἐνοηθῇ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν πατέρα, καὶ σεῖς εἴσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἶμαι εἰς σᾶς.

21. Ὅποιος ἔχει τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνος με ἀγαπᾶ· καὶ ὅποιος με ἀγαπᾶ, ἐκεῖνος θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσῃ, καὶ θέλω ἐμφανίσῃ τὸν ἑμαυτόν μου εἰς αὐτόν.

22. Τότε τῷ εἶπεν ὁ Ἰούδας [οὐχὶ ὁμῶς ὁ Ἰσκαριώτης]· Κύριε, πόθεν προέρχεται, τὸ ὅτι θέλεις ἐμφανισθῇ εἰς ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον;

23. Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὅποιος με ἀγαπᾶ, ἐκεῖνος θέλει φυλάξῃ τὸν λόγον μου· καὶ ὁ πατήρ μου θέλει τὸν ἀγαπήσῃ, καὶ ἡμεῖς

Θέλωμεν ἔλθῃ, καὶ θέλωμεν κατοικήσῃ εἰς αὐτόν.

24. Ὅποιος ὅμως δὲν με ἀγαπᾷ, ἐκεῖνος δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος, τὸν ὅποιον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδιός μου, ἀλλὰ εἶναι τοῦ πατρὸς (μου), ὁ ὅποιος με ἔστειλεν.

25. Ἐγὼ σᾶς εἶπον αὐτοὺς (τοὺς λόγους), ἐν ᾧ εἶμαι ἀκόμῃ ὁμοῦ με σᾶς·

26. Ὁ παράκλητος ὅμως, (δηλαδῆ) τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὅποιον ὁ πατήρ θέλει στείλῃ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξῃ ὅλα, καὶ θέλει σᾶς κάμῃ νὰ ἐλυθηθῆτε, ὅσα σᾶς εἶπον ἐγὼ.

27. Ἐγὼ σᾶς ἀφῶν εἰρήνην, ἐγὼ σᾶς δίδω τὴν ἰδίαν μου εἰρήνην· καὶ δὲν σᾶς δίδω (εἰρήνην), καθὼς ὁ κόσμος τὴν δίδει· (λοιπὸν) ἄς μὴ ταράττηται ἡ καρδιά σας, καὶ ἄς μὴ θειλιᾷ.

28. Ἡκούσατε, ὅτι σᾶς εἶπον· Ὑπάγω, καὶ (πάλιν) ἐπιστρέφω εἰς σᾶς· λοιπὸν ἂν με ἀγαπᾶτε, ἠθέλετε χαρῆς, διότι σᾶς εἶπον, ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου· ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ ἐμέ.

29. Ἐγὼ σᾶς εἶπον (αὐτὰ) πρὸ τοῦ νὰ συμβῶσι, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅταν συμβῶσιν.

30. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλω ὁμιλήσῃ πολλοὺς (λόγους) με σᾶς· διότι ὁ ἔρχων αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔρχεται, πλὴν δὲν ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ.

31. Ἀλλὰ διὰ νὰ καταλάβῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα μου, καὶ πράττω κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον, καθὼς ἐκεῖνος μοὶ παρήγγειλε· σηκώθητε, ἄς ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ ἐδῶ.

ΚΕΦ. ΙΕ'.

1. Ἐγὼ εἶμαι τὸ ἀληθινὸν ἀμπελίον, καὶ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ ἀμπελοφυτουργός.

2. (Λοιπὸν ὁ πατήρ μου) κόπτει

ἐκεῖνος τὸ κλῆμα, τὸ ὅποιον εἰς ἐμέ δὲν καρποφορεῖ· καὶ καθαρῶς ἐκεῖνο τὸ κλῆμα, τὸ ὅποιον εἶναι καρποφορὸν, διὰ νὰ κάμῃ καρπὸν περισσότερον.

3. Σεῖς εἶσθε καθαροὶ πρὸ καιροῦ ἐξ αἰτίας τοῦ λόγου, τὸν ὅποιον ἐγὼ σᾶς ἐκήρυξα.

4. Μείνατε εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς· (διότι) καθὼς τὸ κλῆμα δὲν δύνεται νὰ καρποφωρῇ, ἀνίσως δὲν μείνῃ εἰς τὸ ἀμπελίον· με τὸν ἴδιον τρόπον οὔτε σεῖς (δὲν δύνασθε νὰ καρποφορῆτε), ἀνίσως δὲν μείνητε εἰς ἐμέ.

5. Ἐγὼ εἶμαι τὸ ἀμπελίον, καὶ σεῖς εἶσθε τὰ κλήματα· ὅποιος μένῃ εἰς ἐμέ, καὶ εἰς ὅποιον ἐγὼ (μένω), ἐκεῖνος κάμνει καρπὸν πολὺν· διότι σεῖς δὲν δύνασθε νὰ κατορθώσητε τίποτε χωρὶς ἐμοῦ.

6. Ἀνίσως κάνεις δὲν μείνῃ εἰς ἐμέ, ἐκεῖνος θέλει ῥιφθῆ ἔξω, καθὼς (ρίπτεται) τὸ κλῆμα, καὶ ξηραίνεται· καὶ (τότε) συναθροίζουσι τὰ τοιαῦτα (κλήματα), καὶ τὰ ῥίπτουσιν εἰς τὴν φωτιάν, καὶ καίονται.

7. Ἀνίσως μείνητε εἰς ἐμέ, καὶ οἱ λόγοι μου μένωσιν εἰς σᾶς, θέλετε ζητήσῃ ὅποιον πρᾶγμα θέλήσητε, καὶ θέλει σᾶς δοθῆ.

8. (Διότι) αὐτὴ εἶναι ἡ δόξα τοῦ πατρὸς μου, τὸ νὰ φέρητε πολὺν καρπὸν· καὶ (τότε) θέλετε χρηματίσῃ μαθηταί μου.

9. Ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα (με τὸν ἴδιον τρόπον), με τὸν ὅποιον με ἠγάπησεν ὁ πατήρ μου· μείνατε (λοιπὸν) εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10. Καὶ θέλετε μείνῃ εἰς τὴν ἀγάπην μου, ἀνίσως φυλάξῃτε τὰς παραγγελίας μου· καθὼς καὶ ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας τοῦ πατρὸς μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11. Ἐγὼ σᾶς εἶπον αὐτοὺς (τοὺς λόγους), διὰ νὰ μείνῃ εἰς σᾶς ἡ ἰδία

μου χαρὰ, καὶ διὰ τὸ γένηται ἡ χαρὰ σας τελεία.

12. Αὐτὴ εἶναι ἡ παραγγελία μου, τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα.

13. Καὶ δὲν ἔχει κανεὶς ἄλλην μεγαλύτεραν ἀγάπην ἀπὸ τὸ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του διὰ τοὺς φίλους του.

14. Σεῖς θελετε εἶσθαι φίλοι μου, εἰάν πράττητε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15. Δὲν σᾶς ὀνομάζω εἰς τὸ ἐξῆς δούλους, καθότι ὁ δούλος δὲν ἠξέουρει τι πράττει ὁ κύριός του· ἐγὼ σᾶς ὠνόμασα φίλους, ἔπειδὴ ὅσα ἔμαθον ἀπὸ τὸν πατέρα μου, τὰ ἐφανέρωσα εἰς σᾶς.

16. Σεῖς δὲν μὲ διελέξατε, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς διελέξα, καὶ σᾶς διώρισα διὰ τὸ νὰ ὑπάγητε, καὶ νὰ κάμητε καρπὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ μένῃ· ὥστε, ὅποιον (πράγμα) ἠθέλετε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα μου μὲ τὸ ὄνομά μου, νὰ σᾶς τὸ δώσῃ.

17. Ἐγὼ σᾶς δίδω αὐτὴν τὴν ἐντολήν, (δηλαδὴ) νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

18. Καὶ ἂν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἠξέουρετε ὅτι αὐτὸς ἐμίσησε πρῶτον ἐμέ.

19. Ἀνίσως σεῖς ἠθέλετε εἶσθαι ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἠθελεν ἀγαπᾶ τὸ ἰδίόν του (πράγμα)· ἔπειδὴ ὅμως καὶ σεῖς δὲν εἴσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς διελέξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.

20. Ἐνθυμηθῆτε τὸν λόγον, τὸν ὅποιον σᾶς εἶπον· Ὅτι κανεὶς δούλος δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀνθέντην του· ἂν (οἱ ἄνθρωποι) κατέτρεξαν ἐμέ, καὶ σᾶς θέλουσι κατὰ τρέξῃ· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, θέλουσι φυλάξῃ καὶ τὸν ἰδίόν σας.

21. Πλὴν αὐτοὶ θέλουσι σᾶς κάμη ὅλα αὐτὰ (τὰ κακὰ) διὰ τὸ ὄνομά μου,

ἔπειδὴ δὲν ἐγνώρισαν ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος μὲ ἔστειλεν.

22. Ἄν ἐγὼ δὲν ἠθελον ἔλθῃ, καὶ δὲν ἠθελὸν ὁμιλήσῃ εἰς αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲν ἠθελον ἔχῃ ἁμαρτίαν· ἔπειδὴ ὅμως (ἦλθον καὶ ὠμίλησα), αὐτοὶ δὲν ἔχουσι (κάμμιαν) πρόφασιν διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.

23. (Διότι) ὅποιος μισεῖ ἐμέ, ἐκείνος μισεῖ καὶ τὸν πατέρα μου.

24. Ἄν ἐγὼ δὲν ἠθελον κάμη εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνα τὰ ἔργα, τὰ ὅποια κανεὶς ἄλλος δὲν ἔκαμεν, αὐτοὶ δὲν ἠθελον ἔχῃ ἁμαρτίαν· μὴ ὅλον τοῦτο αὐτοὶ τὰ εἶδον, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμέ καὶ τὸν πατέρα μου.

25. Ὅμως (τοῦτο ἐγένετο) διὰ τὸ λάβῃ τέλος καὶ ὁ λόγος ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος εἶναι γεγραμμένος μέσσω εἰς τὸν νόμον αὐτῶν· Ὅτι αὐτοὶ ἀδίκως μὲ ἐμίσησαν.

26. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ παράκλητος, τὸν ὅποιον ἐγὼ θέλω σᾶς στείλῃ ἀπὸ τὸν πατέρα μου, [δηλαδὴ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὅποιον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν πατέρα,] ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσῃ δι' ἐμέ.

27. Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἐξ ἀρχῆς ἦτε ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

ΚΕΦ. 15Τ΄.

1. Ἐγὼ σᾶς εἶπον αὐτὰ τὰ πράγματα, διὰ τὸ νὰ μὴ σκνυδαλισθῆτε.

2. Αὐτοὶ θέλουσι σᾶς ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὰς συναγωγὰς· καὶ θέλει ἔλθῃ καιρὸς, ὥστε ὅποιος ἠθέλε σᾶς θανατώσῃ, νὰ νομίξῃ ὅτι προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3. Καὶ θέλουσι σᾶς κάμη (ὅλα) αὐτὰ, διότι δὲν ἐγνώρισαν μήτε τὸν πατέρα (μου), μήτε ἐμέ.

4. Ἐγὼ ὅμως σᾶς εἶπον αὐτὰ, ὥστε, ὅταν ἔλθῃ (ἐκεῖνη) ἡ ὥρα, νὰ ἐνθυμηθῆτε αὐτὰ, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπον.

καὶ δὲν σᾶς τὰ εἶπον ἐξ ἀρχῆς, διότι ἐγὼ ἤμουν ὁμοῦ με σᾶς.

5. Κατὰ τὸ παρὸν ὅμως πηγαίνω εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός με ἔστειλε, καὶ κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν με ἐρωτᾷ· Ποῦ ὑπάγετε;

6. Ἀλλ' ἐπειδὴ σᾶς εἶπον αὐτὰ, ἡ λύπη ἐγένεσε τὴν καρδίαν σας.

7. Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν· συμφέρον εἶναι νὰ ὑπάγω· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς σᾶς· ὅταν ὅμως ἐγὼ ὑπάγω, ἐγὼ θέλω σᾶς τὸν στείλῃ.

8. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος (ὁ παράκλητος), θέλει ἐλέγξῃ τὴν κόσμον διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ διὰ τὴν κρίσιν.

9. Διὰ τὴν ἁμαρτίαν, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10. Διὰ τὴν δικαιοσύνην, καθότι πηγαίνω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ δὲν θέλετε με ἴδῃ πλέον·

11. Καὶ διὰ τὴν κρίσιν, ἐπειδὴ ὁ ἄρχων αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἐκρίθη.

12. Ἐγὼ ἔχω ἀκόμη πολλὰ νὰ σᾶς εἶπω· πλὴν δὲν εἴσθε ἱκανοὶ κατὰ τὸ παρὸν νὰ τὰ βαστάσητε.

13. Ὅταν ἔλθῃ ὅμως ἐκεῖνος (ὁ παράκλητος), τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, (ἐκεῖνος) θέλει σᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· καθότι δὲν θέλει (σᾶς) ὁμιλήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἠθέλην ἀκούσῃ, ἐκεῖνα θέλει σᾶς εἶπῃ, καὶ θέλει σᾶς φανερώσῃ, ὅσα μέλλουσι νὰ συμβῶσιν.

14. Ἐκεῖνος θέλει με δοξάσῃ, διότι αὐτὸς θέλει λάβῃ ἀπὸ τὸ ἴδιόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ φανερώσῃ.

15. Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, εἶναι ἰδιά μου· διὰ τοῦτο σᾶς εἶπον, ὅτι θέλει λάβῃ ἀπὸ τὸ ἴδιόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ φανερώσῃ.

16. Μετ' ὀλίγον (καιρὸν) δὲν θέλετε με ἴδῃ· καὶ πάλιν ὕστερον ἀπὸ

ὀλίγον θέλετε με ἴδῃ, ἐπειδὴ ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου.

17. (Μερικοὶ) λοιπὸν ἀπὸ τοῦς μαθητάς του εἶπον μεταξὺ των· Τί σημαίνει αὐτὸ, τὸ ὁποῖον λέγει· Ὅτι μετ' ὀλίγον δὲν θέλετε με ἴδῃ· καὶ πάλιν· Ὑστερον ἀπὸ ὀλίγον θέλετε με ἴδῃ· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου;

18. Ἔλεγον λοιπὸν· Τί σημαίνει αὐτὸ τὸ ὀλίγον, τὸ ὁποῖον λέγει; δὲν ἐννοοῦμεν τί λαλεῖ.

19. Ἐνόησε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι εἶχον σκοπὸν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο ζητεῖτε μεταξὺ σας, διότι (σᾶς) εἶπον, πῶς μετ' ὀλίγον δὲν θέλετε με ἴδῃ· καὶ πάλιν ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον θέλετε με ἴδῃ;

20. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς θέλετε κλαύσῃ καὶ θέλετε θρηγήσῃ, ὁ κόσμος ὅμως θέλει χαρῇ· καὶ σεῖς θέλετε λυπηθῆ, πλὴν ἡ λύπη σας θέλει μεταβληθῆ εἰς χαράν.

21. Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, λυπεῖται, διότι ἦλθεν ὁ καιρὸς τῆς· ἀφ' οὗ ὅμως γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμεῖται πλέον τὴν λύπην διὰ τὴν χαράν, διότι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22. Καὶ σεῖς λοιπὸν λυπεῖσθε ἀπὸ τῆ τῆ ὥρα· ἐγὼ ὅμως θέλω σᾶς ἴδῃ πάλιν, καὶ θέλει χαρῇ ἡ καρδία σας, καὶ κἀνεῖς δὲν θέλει σᾶς ὑστερήσῃ ἀπὸ τὴν τὴν χαράν.

23. Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν δὲν θέλετε ἐρωτήσῃ ἐμὲ τίποτε. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλήθειαν σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ἠθέλετε ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα μου με τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24. Ἔως αὐτὴν τὴν ὥραν δὲν ἐζητήσατε τίποτε με τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε, καὶ θέλετε λάβῃ, διὰ νὰ εἶναι πλήρης ἡ χαρὰ σας.

25. Ἐγὼ σὰς ὠμίλησα αὐτὰ μὲ πηρομίας· θέλει ἔλθῃ ὁμως καιρὸς, εἰς τὸν ὅποῖον δὲν θέλω σὰς ὠμίλησῃ πλέον μὲ παρομίας, ἀλλὰ φανερά· θέλω σὰς φανερώσῃ διὰ τὸν πατέρα μου.

26. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ με τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσῃ τὸν πατέρα μου διὰ σὰς·

27. Διότι αὐτὸς ὁ (ἴδιος) πατήρ (μου) σὰς ἀγαπᾷ, διότι σεῖς μὲ ἠγαπήσατε, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἦλθον ἀπὸ τὸν Θεόν.

28. Ἐγὼ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν πατέρα, καὶ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον· εἰς τὸ ἐξῆς ἀφῆνω τὸν κόσμον, καὶ ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα (μου).

29. (Τότε) οἱ μαθηταὶ του εἶπον εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, αὐτὴν τὴν ὥραν ὠμιλεῖς φανερά, καὶ δὲν (μᾶς) λέγεις κἀμμίαν παρομίαν.

30. Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν ἐνοήσαμεν, ὅτι καταλαμβάνεις ὅλα, καὶ δὲν ἔχεις χρεῖαν νὰ σὲ ἐρωτήσῃ κανεῖς· καὶ διὰ τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἦλθες ἀπὸ τὸν Θεόν.

31. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Πιστεύετε καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν;

32. Ἰδοὺ, θέλει ἔλθῃ καιρὸς, καὶ πλέον ἔφθασεν, ὅτε θέλετε διασκορπισθῆ ὁ καθεὶς εἰς τὰ ἴδιά του, καὶ θέλετε μὲ ἀφήσῃ μόνον· πλὴν ἐγὼ δὲν εἶμαι μόνος, καθότι ὁ πατήρ μου εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

33. Ἐγὼ σὰς εἶπον αὐτὰ, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνην εἰς ἐμέ· εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχῃ Σλίψιν· πλὴν ἔχετε Σάρρος, (διότι) ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

ΚΕΦ. ΙΖ΄.

1. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὰ, καὶ ὕψωσε τὰ ὄμματα του εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἔφθασεν ὁ καιρός· δό-

ξασον τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ (αὐτὸς) ὁ υἱός σου·

2. Καθὼς ἔδωκας εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἔδωκας εἰς αὐτόν.

3. Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ τὸ νὰ γνωρίζωσιν (οἱ ἄνθρωποι) σὲ τὸν μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὅποῖον σὺ ἔστειλας.

4. Ἐγὼ σὲ ἐδόξασα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτελείωσα τὸ ἔργον, τὸ ὅποῖον ἔδωκας εἰς ἐμέ διὰ νὰ τελειώσω.

5. Καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ σὺ, Πάτερ, δόξασόν με πλησίον σου μὲ ἐκείνην τὴν δόξαν, τὴν ὁποῖαν εἶχα, πρὸ τοῦ νὰ δημιουργηθῇ ὁ κόσμος ὑπὸ σοῦ.

6. Ἐγὼ ἐκήρυξα τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους (ἐκείνους), τοὺς ὁποῖους ἔδωκας ἀπὸ τὸν κόσμον εἰς ἐμέ· αὐτοὶ ἤσαν ἴδιοί σου, καὶ τοὺς ἔδωκας εἰς ἐμέ, καὶ αὐτοὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7. Αὐτοὶ ἐν τούτῳ ἐγνώρισαν, ὅτι ὅσα ἔδωκας εἰς ἐμέ, ὅλα προέρχονται ἀπὸ σέ·

8. Διότι ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτούς τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα σὺ ἔδωκας εἰς ἐμέ· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐδέχθησαν, καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐγνώρισαν, ὅτι ἐγὼ ἦλθον ἀπὸ σέ, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλας.

9. Ἐγὼ δι' αὐτούς (σέ) παρακαλῶ· δὲν (σέ) παρακαλῶ διὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἐνεχείρισας εἰς ἐμέ, διότι αὐτοὶ εἶναι ἴδιοί σου.

10. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα εἶναι ἴδιά σου, καὶ τὰ σὰ εἶναι ἴδιά μου· καὶ ἐγὼ ἐδοξάσθην εἰς αὐτούς.

11. Ἐγὼ δὲν εἶμαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν κόσμον, αὐτοὶ ὁμως εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ· Πάτερ ἅγιε, δικαλύαξον μὲ τὸ ὄνομά σου ἐκεί-

νοῦς, τοὺς ὁποίους ἐνεχείρισας εἰς ἐμέ, διὰ νὰ εἶναι ἓν, καθὼς καὶ ἡμεῖς.

12. Ὅτε ἤμην ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, τοὺς ἐφύλαττον ἐγὼ μὲ τὸ ὄνομά σου· ἐγὼ ἐφύλαξα ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐνεχείρισας εἰς ἐμέ, καὶ κἀνεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν ἀπωλέσθη, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, διὰ νὰ λάβῃ τέλος ἡ γραφή.

13. Κατὰ τὸ παρὸν ὅμως ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ (ἐύρισκόμενος) εἰς τὸν κόσμον ὁμιλῶ αὐτοὺς τοὺς λόγους, διὰ νὰ ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πλήρη εἰς τὸν ἑαυτὸν των.

14. Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, καθότι αὐτοὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15. Δὲν (σέ) παρκαλῶ διὰ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ πᾶν κακόν.

16. Δὲν εἶναι αὐτοὶ ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17. Ἀγάσῃ σου αὐτοὺς μὲ τὴν ἰδίαν σου ἀλήθειαν· (καθότι) ὁ λόγος σου εἶναι ἀλήθεια.

18. Καθὼς σὺ μὲ ἔστειλες εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ τοὺς ἔστειλα εἰς τὸν κόσμον.

19. Ἐγὼ δι' αὐτοὺς ἀγιαζῶ τὸν ἑμαυτὸν μου, διὰ νὰ ἀγιασθῶσι καὶ αὐτοὶ διὰ μέσου τῆς ἀληθείας.

20. Δὲν παρκαλῶ δὲ μόνον δι' αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θελοῦσι πιστεύσῃ εἰς ἐμέ μὲ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν.

21. Διὰ νὰ εἶναι ὅλοι ἓν, καθὼς σὺ, Πάτερ, εἶσαι εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σέ, διὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἓν εἰς ἡμᾶς· καὶ διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος, ὅτι σὺ μὲ ἔστειλας.

22. Καὶ ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς ἐκεί-

νην τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν σὺ ἔδωκας εἰς ἐμέ· διὰ νὰ εἶναι ἓν, καθὼς ἡμεῖς εἴμεθα ἓν.

23. Καὶ ἐγὼ (εἶμαι) εἰς αὐτοὺς, καὶ σὺ (εἶσαι) εἰς ἐμέ, διὰ νὰ εἶναι τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ διὰ νὰ ἐνοήσῃ ὁ κόσμος, ὅτι σὺ μὲ ἔστειλας, καὶ ὅτι ἠγάπησας καὶ αὐτοὺς, καθὼς ἠγάπησας καὶ ἐμέ.

24. Πάτερ, θελὼ ὥστε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἔδωκας εἰς ἐμέ, νὰ εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ, εἰς ὁποῖόν μέρος εἶμαι καὶ ἐγὼ· διὰ νὰ βλέπωσι τὴν ἰδίαν μου δόξαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἐμέ, διότι σὺ μὲ ἠγάπησας πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.

25. Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν σέ ἐγνώρισεν, ἐγὼ ὅμως σέ ἐγνώρισα, καὶ αὐτοὶ (οἱ μαθηταὶ μου) ἐγνώρισαν ὅτι σὺ μὲ ἔστειλας.

26. Καὶ ἐγὼ ἔκαμα γνωστὸν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομά σου, καὶ θελὼ τὸ κάμη γνωστὸν· διὰ νὰ εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐκείνη ἡ ἀγάπη, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ ἠγάπησας, (καὶ διὰ νὰ εἶμαι) καὶ ἐγὼ εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

1. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὰ, ἐξέβη ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τοῦ χειμερινοῦ ποταμοῦ τῶν Κέδρων, ὅπου ἦτον κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβήκεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του.

2. Ὁ δὲ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν προέδωκεν, ἤξυρεν (ἐκεῖνον) τὸν τόπον· διότι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκεῖ πολλάκις φοραῖς ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς του.

3. Λοιπὸν ὁ Ἰούδας ἔλαβε τὸ στρατιωτικὸν τάγμα, καὶ (μερικοὺς) δούλους ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μὲ λαμπάδας, καὶ φανάρια, καὶ ἄρματα.

4. Ὅθεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ ἤξυρεν

ὅλα ὅσα ἔμελλον νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν, ἐξέβη ἔξω, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖον ζητεῖτε;

5. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ εἶμαι. Ἔστέκετο δὲ ὁμοῦ μὲ αὐτούς καὶ ὁ Ἰούδας ὁ προδότης του.

6. Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ἐγὼ εἶμαι, ἐκεῖνοι ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ ἔπασσον χαμαί.

7. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἠρώτησε πάλιν· Ποῖον ζητεῖτε; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Σᾶς εἶπα, ὅτι ἐγὼ εἶμαι· λοιπὸν ἔπειδὴ ζητεῖτε ἐμὲ, ἀφήσατε αὐτούς νὰ ὑπάγωσι.

9. Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐγὼ δὲν ἀφήκα νὰ χαθῇ κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποῖοις ἔδωκας εἰς ἐμέ.

10. Τότε ὁ Σίμων Πέτρος ἔπειδὴ εἶχε μάχαιραν, τὴν ἐτράβισε, καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ δεξιὸν ὠτίον· καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὠνομάζετο Μάλχος.

11. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· (Θέλεις) νὰ μὴ πλώ τὸ πατήριον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ πατήρ μου;

12. Λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν τάγμα καὶ ὁ χιλιάρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων ἐπάσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδησαν.

13. Καὶ τὸν ἔφερον πρῶτον εἰς τὸν Ἄνναν· καθότι αὐτὸς ἦτον πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς ἐκείνου τοῦ χρόνου.

14. Ἦτον δὲ ὁ Καϊάφας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος συνεβούλευεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι εἶναι συμφέρον νὰ χαθῇ εἰς ἄνθρωπος διὰ τὸν λαόν.

15. Ἠκολούθει δὲ εἰς τὸν Ἰησοῦν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· καὶ αὐτὸς ὁ μαθητής ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἐμβήκεν εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ ἀρχιερέως ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

16. Ὁ Πέτρος ὅμως ἐστάθη ἔξω πλησίον εἰς τὴν θύραν· λοιπὸν ὁ ἄλλος μαθητής, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ ἀρχιερέως, ἐξέβη, καὶ ὠμίλησεν εἰς τὴν θυρωρὸν, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέτρον.

17. Εἶπε λοιπὸν ἡ δοῦλη ἡ θυρωρὸς εἰς τὸν Πέτρον· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Δὲν εἶμαι.

18. Οἱ δὲ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνῆψαν μίαν ἀνθρακίαν, καὶ ἐστέκοντο ἐκεῖ καὶ ἐξεσταίνοντο, καθότι ἦτον ψύχρα· καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετο ὁμοῦ μὲ αὐτούς καὶ ἐξεσταίνετο.

19. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητάς του, καὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν του.

20. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν· Ἐγὼ ἐλάλησα φανερὰ εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ὅπου συναθροίζονται πάντοθεν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν ὠμίλησα κανένα λόγον εἰς κρύβιον μέρος.

21. Διατί μὲ ἐρωτᾷς; ἐρώτησον ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν, τί ὠμίλησα εἰς αὐτούς· αὐτοὶ βέβαια ἠξέουσιν ὅσα εἶπα ἐγώ.

22. Ἀφ' οὗ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτούς τοὺς λόγους, εἰς ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο πλησίον, τῷ ἔδωκεν ἕν ῥάπισμα, καὶ τῷ εἶπε· Μὲ τοιοῦτον τρόπον ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν ἀρχιερέα;

23. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἀνίσως ὠμίλησα κακῶς, μαρτύρησον διὰ τὴν κακίαν (ὀμίλιαν) μου· ἂν ὅμως ὠμίλησα καλῶς, διὰ ποῖον αἰτίαν μὲ δαίρεις;

24. Ὁ Ἄννας δὲ τὸν εἶχε στελιη δεδεμένον εἰς τὸν ἀρχιερέα Καϊάφα.

25. Ἔστέκετο δὲ ὁ Πέτρος (ἐκεῖ) καὶ ἐξεσταίητο. Τῷ εἶπον λοιπῶν (μερικοί)· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ εἷς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τὸ ἠρνήθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶμι.

26. Καὶ εἷς ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου (τοῦ δούλου), τοῦ ὁποίου τὸ ὠτίον ἔκοψεν ὁ Πέτρος, εἶπε· καὶ δὲν σὲ εἶδον ἐγὼ μέσα εἰς τὸν κῆπον ὁμοῦ μὲ αὐτόν;

27. Καὶ ὁ Πέτρος πάλιν τὸ ἠρνήθη, καὶ εὐθύς ἔκραξεν ὁ πετεινός.

28. Τότε ἔφερον τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ (τὴν οἰκίαν) τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ πλέον ἐξημέρωσε· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μολυνθῶσιν, ἀλλὰ νὰ φάγωσι τὸ πάσχα.

29. Λοιπὸν ὁ Πιλάτος ἐξέβη ἔξω εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Ποίαν κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου;

30. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἄν αὐτὸς δὲν ἤθελεν εἶναι· κακοποιός, δὲν ἠθέλαμεν τὸν παρδῶσθαι εἰς σέ.

31. Λοιπὸν ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Πάρετέ τον σεῖς καὶ κρίνατέ τον, καθὼς διορίζει· ὁ ἰδίος σας νόμος. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῷ εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φονεύσωμεν κανένα.

32. (Καὶ τοῦτο συνέβη) διὰ νὰ λάβῃ πέρας ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτε ἐφανέρωσε μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33. Ἐμβῆκε λοιπὸν ὁ Πιλάτος πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐφώνηξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τῷ εἶπεν· Εἶσαι σὺ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Σὺ ἀπὸ ἰδίου σου προαίρεσιν λέγεις

τοῦτο, ἢ ἄλλοι σοὶ τὸ εἶπον δι' ἐμέ;

35. Καὶ ὁ Πιλάτος τῷ εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἶμι Ἰουδαῖος; τὸ ἴδιόν γενοσ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς σὲ παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί (σφάλμα) ἔκαμες;

36. Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία μου δὲν εἶναι ἀπὸ (τὰς βασιλείας) αὐτοῦ τοῦ κόσμου· (διότι) ἂν ἡ βασιλεία μου ἦτον ἀπὸ (τὰς βασιλείας) αὐτοῦ τοῦ κόσμου, (βέβαια) οἱ ὑπηρέται μου ἤθελον πολεμήσῃ, ὥστε νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· λοιπὸν ἡ βασιλεία μου δὲν εἶναι ἀπὸ ἐδῶ.

37. Τότε ὁ Πιλάτος τῷ εἶπε· Λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι σὺ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη· Σὺ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ κηρύξω φανερὰ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ὅποιος εἶναι (φίλος) τῆς ἀληθείας, ἐκεῖνος ἀκούει τὴν φωνὴν μου.

38. Καὶ ὁ Πιλάτος τῷ εἶπε· Καὶ τί (πράγμα) εἶναι ἡ ἀλήθεια; Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτόν (τὸν λόγον) ὁ Πιλάτος, ἦλθε πάλιν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω κάμμίαν αἰτίαν εἰς αὐτόν τὸν ἀνθρώπων.

39. Εἶναι ὅμως συνήθεια εἰς σᾶς νὰ σᾶς ἐλευθερώωμ ἓνα (κατὰδικον) εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα· Θέλετε λοιπὸν νὰ ἐλευθερώσω διὰ χάριν σας τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40. Ἐκεῖνοι ὅμως ὅλοι ἐφώνησαν πάλιν, καὶ εἶπον· Μὴ (ἐλευθερώσῃς) αὐτόν, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ὁ δὲ Βαραββᾶς ἦτον κλέπτης.

ΚΕΦ. 1Θ'.

1. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπάσσε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδριε.

2. Καὶ οἱ στρατιῶται ἔπλεξαν στέφανον ἀπὸ ἀκάθας, καὶ τὸν ἔβα-

λαν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὸν ἐφόρεσαν μὲ φόρεμα κόκκινον,

3. Καὶ (τῷ) ἔλεγον· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ τῷ ἔδιδον ῥαπίσματα.

4. Ὁ δὲ Πιλάτος ἤλθε πάλιν ἔξω, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἐγὼ τὸν φέρω ἔξω ἔμπροσθέν σας, διὰ νὰ καταλάβητε, ὅτι ἐγὼ δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτὸν κάμμίαν αἰτίαν.

5. Ἦλθε λοιπὸν ἔξω καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐφόρει τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ κόκκινον φόρεμα. Καὶ (ὁ Πιλάτος) εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.

6. Καὶ καθὼς τὸν εἶδον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται (των), ἐφώναζαν, καὶ εἶπον· Σταύρωσον, σταύρωσον (αὐτόν). Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· Πάρετέ τον σεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διότι ἐγὼ δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτὸν κἀνὸν σφάλμα.

7. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῷ ἀπεκρίθησαν· Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ καθὼς προστάζει ὁ νόμος μας, εἶναι ἀνάγκη αὐτὸς νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτὸν του υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8. Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος αὐτὸν τὸν λόγον, ἐφοβήθη περισσότερον.

9. Καὶ ἐμβήκεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Ἀπὸ ποῖον τόπον εἶσαι σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν τῷ ἔδωκε κάμμίαν ἀποκρίσιν.

10. Καὶ ὁ Πιλάτος τῷ εἶπεν· Εἰς ἐμὲ δὲν λαλεῖς; καὶ δὲν ἔγνωεῖς, ὅτι ἐγὼ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἐλευθερώσω;

11. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν ἤθελες ἔχη κάμμίαν ἐξουσίαν ἐναντίον μου, ἀν (τοῦτο) δὲν ἤθελε σοὶ δοθῆ ἀπὸ ἐπάνω· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με παρέδωκεν εἰς σέ, ἔχει μεγαλύτεραν ἀμαρτίαν.

12. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο ὁ Πιλά-

τος ἐζήτηε νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ· οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ἀντίσως τὸν ἐλευθερώσης, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· διότι ὁποῖος κάμνει τὸν ἑαυτὸν του βασιλέα, ἐκεῖνος κηρύττεται ἐχθρὸς τοῦ Καίσαρος.

13. Λοιπὸν ὁ Πιλάτος, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτὸν τὸν λόγον, ἔφερε τὸν Ἰησοῦν ἔξω, καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὸ βῆμα, εἰς ἕνα τόπον, ὁ ὁποῖός ὀνομάζεται· Λιθόστρωτος, καὶ Ἑβραϊκῶς Γαββαθᾶ.

14. Καὶ (ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα) ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, καὶ ἦτον σχεδὸν ἕκτη ὥρα· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἰδοὺ ὁ (ἰδιός) σας βασιλεὺς.

15. Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώναζαν· Σήκωσαι, σήκωσαι, καὶ σταύρωσαί τον. Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς αὐτούς· (Θέλετε) νὰ σταυρώσω τὸν βασιλέα σας; (Τότε) οἱ ἀρχιερεῖς ἀπεκρίθησαν· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἄλλον βασιλέα εἰ μὴ τὸν Καίσαρα.

16. Τότε λοιπὸν τὸν παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφερον (ομοῦ μὲ αὐτούς).

17. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐσήκωνε τὸν σταυρὸν του καὶ ἦλθεν ἔξω εἰς ἕνα τόπον ὀνημαζόμενον Κρανίου τόπον, ὁ ὁποῖός λέγεται Ἑβραϊκῶς Γολγοθᾶ.

18. Εἰς τὸν ὁποῖον τόπον τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν καὶ ἄλλους δύο, (τὸν ἕνα) ἀπὸ τὸ ἕν μέρος, καὶ (τὸν ἄλλον) ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς τὴν μέσην τὸν Ἰησοῦν.

19. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔγραψε καὶ μίαν ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν. Εἰς τὴν ὁποῖαν ἦτον γεγραμμένον (τοῦτο)· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ Τῶν Ἰουδαίων.

20. Πολλοὶ λοιπὸν Ἰουδαῖοι ἐδιέβασαν αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν· διότι ὁ

τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτον πλησίον τῆς πόλεως, καὶ (ἢ ἐπιγραφῇ) ἦτον γεγραμμένη εἰς Ἑβραϊκὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν.

21. Οἱ ἀρχιερεῖς λοιπὸν τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράφῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλὰ (γράψον), ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

22. Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς· Ἐγὼ ἔγραψα, ὅ, τι ἔγραψα.

23. Καὶ ἀφ' οὗ οἱ στρατιῶται ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἐπήραν τὰ φορέματά του, [καὶ τὰ ἔκαμν τέσσαρα μερίδια, δηλαδὴ ἐν μερίδιον εἰς καθένυ στρατιώτην,] καὶ τὸ ἐπανωφόρεμά του, τὸ ὁποῖον ἦτον ἄρρακρον, (δηλαδὴ) ὑφασμένον διόλου ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος ἕως κάτω.

24. Καὶ αὐτοὶ εἶπον μετὰξὺ των· Ἄς μὴ τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἄς βάλωμεν λαχρὸν δι' αὐτὸ, ποῖος θελεῖ τὸ λάβῃ· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφή, ἡ ὁποία λέγει (οὕτως)· Ἀὐτοὶ διεμοίρασαν τὰ φορέματά μου, καὶ εἰς τὸ ἐπανωφόρεμά μου ἔβαλον λαχρὸν. Ἀὐτὰ λοιπὸν ἐπραξῶν οἱ στρατιῶται.

25. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς του, Μαρία ἡ (γυνὴ) τοῦ Κλωπᾶ, καὶ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἐστέκοντο πλησίον τοῦ σταυροῦ.

26. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐπειδὴ εἶδε τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητήν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, ὅτι ἐστέκοντο ἐκεῖ πλησίον, εἶπεν εἰς τὴν μητέρα του· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27. Καὶ ὕστερον εἶπε καὶ εἰς τὸν μαθητήν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἰδίαν του (οἰκίαν).

28. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι ὄλα πλέον ἐτελείω-

σαν, διὰ νὰ λάβῃ πέρας ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.

29. Εὗρίσκετο δὲ (ἐκεῖ) ἐν ἀγγεῖον γεμάτον ἀπὸ ὀξύδειον· καὶ αὐτοὶ (οἱ στρατιῶται) ἐγέμισαν ἐν σπογγάριον ἀπὸ ὀξύδειον, καὶ τὸ ἔβαλον εἰς τὴν ἄκρην ἐνὸς καλάμου, καὶ τὸ ἐπληρώσαν εἰς τὸ στόμα του.

30. Λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ ἐπήρα τὸ ὀξύδειον, εἶπεν· Ἐτελείωσαν (ὄλα)· καὶ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν του, καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, διὰ νὰ μὴ μείνωσι τὰ σώματα ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν εἰς τὸ σάββατον, καθότι αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευὴ, [καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου ἦτον ἡμέρα μεγάλῃ,] παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον διὰ νὰ συντρίψωσι τὰ σκέλη των, καὶ νὰ σηκωθῶσιν.

32. ἤλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ συνέτριψαν τὰ σκέλη τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ ἄλλου, ὁ ὁποῖος ἐσταυρώθη ὁμοῦ με' αὐτόν.

33. Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἤλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἐπειδὴ τὸν εἶδον, ὅτι πλέον ἀπέθανε, δὲν συνέτριψαν τὰ σκέλη του.

34. Ὅμως εἰς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐρύπησε με' τὴν λόγχην του τὴν πλευράν του, καὶ ἐχύθη αἷμα καὶ νερόν.

35. Καὶ (τὸ) ἐμαρτύρησεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος (τὸ) εἶπε, καὶ ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθινή· καὶ ἤξευρει, ὅτι λέγει ἀληθείαν, διὰ νὰ πιστεύσῃτε σεῖς.

36. Καθότι τοῦτο ἐγένετο (με' αὐτὸν τὸν τρόπον), διὰ νὰ λάβῃ πέρας (αὐτὸ τὸ ῥητὸν) τῆς γραφῆς· Κάνεν κόκκαλον αὐτοῦ δὲν θελεῖ συντριβῆ.

37. Καὶ πάλιν ἄλλη γραφή λέγει· Ἀὐτοὶ θελουσιν ἰδεῖ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐτύπησαν.

38. Μετὰ ταῦτα παρεκάλεσε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ (καταγόμενος)

ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, [ὁ ὁποῖος ἦτον μὲν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, πλὴν δὲν ἐφαινετο διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,] διὰ τὴν ἀνάγκην (ἀπὸ τὸν σταυρὸν) τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τῷ ἔδωκε τὴν ἄδειαν· ἦλθε λοιπὸν (ὁ Ἰωσήφ), καὶ ἐπῆρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

59. Ἦλθε δὲ καὶ ὁ Νικόδημος, [ὁ ὁποῖος ἦλθε κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν Ἰησοῦν ἐν καιρῷ νυκτός,] καὶ ἔφερε μύγμα σμύρνης καὶ ἀλόης σχεδὸν ἑκατὸν λίτρας.

40. Αὐτοὶ λοιπὸν ἐπῆραν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἐτύλιξαν μὲ σινδόνα ὁμοῦ μὲ τὰ μυρωδικὰ, καθὼς ἦτον συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἑσπερίᾳ (τὸς νεκρούς).

41. Ἦτον δὲ κῆπος εἰς (ἐκεῖνον) τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσταυρώθη (ὁ Ἰησοῦς), καὶ μέσσω εἰς (αὐτὸν) τὸν κῆπον ἦτον ἐν μνήμα καινούριον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐβλήθη ἕως τότε ἄλλος.

42. Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὸ τὸ μνήμα ἦτον πλησίον, ἔβαλον εἰς αὐτὸ τὸν Ἰησοῦν, διότι ἦτον παρὰ τὴν ἑσπερίαν τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦ. Κ΄.

1. Τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδόμης ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ἦλθεν εἰς τὸ μνήμα ἀπὸ τὸ πρῶτον, πρὸ τοῦ να ἐξημερώσῃ ἀκόμη, καὶ βλέψῃ τὴν πέτραν σηκωμένη ἀπὸ τὸ μνημεῖον.

2. Ἐτρεξε λοιπὸν καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον, καὶ εἰς τὸν ἄλλον μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐσπῆραν τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνήμα, καὶ δὲν ἤξεύρω, ποῦ τὸν ἔβαλον.

3. Ἐξέβησαν λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνήμα.

4. Καὶ ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ, ὁ δὲ ἄλλος μαθητῆς ἔτρεξε ταχύτερον

ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνήμα.

5. Καὶ ἔκυψε καὶ εἶδε τὰ σινδόνα κείμενα· δὲν ἐμβῆκεν ὅμως (εἰς τὸ μνήμα).

6. Ἦλθεν ἔπειτα καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ ὁποῖος ἠκολούθει εἰς αὐτὸν, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ μνήμα, καὶ εἶδε τὰ σινδόνα κείμενα.

7. Καὶ (εἶδεν ὅτι) τὸ πανίον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, δὲν ἔκειτο ὁμοῦ μὲ τὰ σινδόνα, ἀλλὰ ἦτον χωριστὰ τυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8. Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνήμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε.

9. Διότι αὐτοὶ δὲν εἶχον ἐννοήσῃ ἀκόμη τὴν γραφήν, (ἡ ὁποία λέγει), ὅτι πρέπει αὐτὸς τὴν ἀνάστασιν ἀπὸ τῶν νεκρούς.

10. Ὑστερον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια.

11. Ἡ δὲ Μαρία ἔσπεκεν ἔξω ἀπὸ τὸ μνήμα, καὶ ἔκλαιε· καὶ ἐν ᾧ ἔκλαιεν, ἔκυψε (διὰ τὴν ἰδίαν) εἰς τὸ μνήμα.

12. Καὶ εἶδε δύο ἀγγέλους μὲ λευκὰ (φορέματα), οἱ ὁποῖοι ἐκάθηντο, ὁ εἰς εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ πόδια, ὅπου ἦτον τεθειμένον τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ ἐκεῖνοι τῇ εἶπον· Γύναι, διατί κλαίεις; Καὶ (ἐκείνη) εἶπεν εἰς αὐτούς· Διότι ἐπῆραν τὸν Κύριόν μου (ἀπὸ τὸν τάφον), καὶ δὲν ἤξεύρω εἰς ποῖον μέρος τὸν ἔβαλον.

14. Ἀφ' οὗ (αὐτῇ) εἶπεν αὐτοῦς τοὺς λόγους, ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐστέκετο· δὲν ἐνόησεν ὅμως ὅτι ἦτον ὁ Ἰησοῦς.

15. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Γύναι, διατί κλαίεις; ποῖον ζητεῖς; Καὶ ἐκείνη, ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι εἶναι ὁ κηπουρὸς, τῷ εἶπε· Κύριε, ἀνὸς τὸν ἐσθί-

κωσας, εἰπέ μοι, ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἐπάρα.

16. Τότε ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Μαρία· Ἐκείνη ἐγύρισε ὀπίσω, καὶ τῷ εἶπε· Ραββουνί· δηλαδή, Διδάσκαλε.

17. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῇ εἶπε· Μὴ με πιάνεις· διότι ἐγὼ δὲν ἀνέβην ἀκόμη εἰς τὸν πατέρα μου· ὕπαγε δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ἀναβαίνω εἰς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα σας, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεόν σας.

18. Ἦλθεν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία διὰ τὴν φαμερῶση εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι τῇ εἶπεν αὐτούς (τοὺς λόγους).

19. Κατ' ἐκείνην λοιπὸν τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἀφ' οὔ ἐνύκτωσε, καὶ ἐν ᾧ ἦσαν κεκλεισμένοι αἱ θύραι (τῆς οἰκίας), εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν συνηθροισμένοι οἱ μαθηταί· διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν μέσην, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄς εἶναι εἰρήνη μεταξὺ σας.

20. Καὶ ἀφ' οὔ εἶπεν αὐτὸ, εἰδείξεν εἰς αὐτούς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν του. Λοιπὸν οἱ μαθηταί· ἐχάρησαν, διότι εἶδον τὸν Κύριον.

21. Καὶ αὐτοὺς εἶπε πάλιν εἰς αὐτούς· Ἄς εἶναι εἰρήνη μεταξὺ σας· καθὼς ὁ πατήρ μου ἐστειλεν ἐμὲ, μετὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἐγὼ σὰς στέλλω.

22. Καὶ ἀφ' οὔ εἶπεν αὐτὸ, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23. Καὶ ἂν τινων τὰς ἀμαρτίας ἠθέλετε συγχωρήσῃ, εἰς αὐτούς θέλουσι συγχωρηθῆ· καὶ ἂν τινων (τὰς ἀμαρτίας) ἠθέλετε κρατήσῃ, εἰς αὐτούς θέλουσι κρατηθῆ.

24. Ὁ δὲ Θωμᾶς, εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα (μαθητάς), ὁ ὀποῖος ὠνομάζετο Δίδυμος, δὲν ἦτον ὁμοῦ με αὐτούς, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25. Ἐλεγον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἡμεῖς εἶδομεν τὸν Κύριον. Ἐκεῖνος ὅμως εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἀνίσως ἐγὼ δὲν ἶδω εἰς τὰς χεῖράς του τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεῦσῃ.

26. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρας ἦσαν πάλιν οἱ μαθηταί μέσα (εἰς τὴν οἰκίαν), καὶ ὁ Θωμᾶς ὁμοῦ με αὐτούς· τότε ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν, ἐν ᾧ ἦσαν κεκλεισμένοι αἱ θύραι, καὶ ἐστάθη εἰς τὴν μέσην των, καὶ εἶπεν· Ἄς εἶναι εἰρήνη μεταξὺ σας.

27. Ἐπειτα εἶπεν εἰς τὸν Θωμᾶν· Φέρε ἰδὼ τὸν δάκτυλόν σου, καὶ παρητήρησαι τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε την εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος, ἀλλὰ πιστεύε.

28. Καὶ ὁ Θωμᾶς ἀπεκρίθη καὶ τῷ εἶπε· (Σὺ εἶσαι) ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29. (Τότε) τῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Διότι με εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευσας· μακάριοι (ὅμως) εἶναι ἐκεῖνοι, ὅσοι δὲν (μὲ) εἶδον, καὶ (μὲ) ἐπίστευσαν.

30. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔπραξε καὶ πολλὰ ἄλλα θαύματα ἔμπροσθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γεγραμμένα μέσα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον.

31. Αὐτὰ ὅμως ἐγράφησαν, διὰ τὴν πιστεῦσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν ἔχητε ζωὴν μετὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὸ τὴν πιστεῦσῃτε αὐτὰ.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

1. Ὑστερον ἀπὸ τοῦτο ὁ Ἰησοῦς ἐφανερῶθη πάλιν εἰς τοὺς μαθητάς του πλησίον τῆς Σαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἐφανερῶθη μετὸν ἐξῆς πρώτων·

2. Ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Διδύμος, καὶ ὁ Ναθαναήλ, ὁ ὁποῖος (κατήγγετο) ἀπὸ τῆν Κανᾶ (πόλιν) τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἦσαν ὅλοι συνάμα.

3. Ὁ Σίμων Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐγὼ ὑπάγω διὰ νὰ ὀψαρεύσω. Τῷ εἶπον καὶ ἐκείνοι· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς ὁμοῦ με σέ. Ἐξεβήσαν λοιπὸν, καὶ εὐθὺς ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, πλὴν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπώσασαν τίποτε.

4. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσεν, ὁ Ἰησοῦς ἦλθε καὶ ἐστάθη εἰς τὸ παρκατάσσειον· οἱ μαθηταὶ ὅμως δὲν ἐνόησαν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5. Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μήπως ἔχετε τίποτε προσφάγιον; Καὶ ἐκείνοι τῷ ἀπεκρίθησαν· Δὲν (ἔχομεν).

6. Καὶ ἐκείνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Ῥίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ θέλετε εὖρη. Τὸ ἔρριψαν λοιπὸν, καὶ δὲν ἐδυνήθησαν πλέον νὰ τὸ τραβήσωσιν ἐξ αἰτίας τοῦ πληθους τῶν ὀψαριῶν.

7. Τότε ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπη ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· (Αὐτὸς) εἶναι ὁ Κύριος. Λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος καθὼς ἤκουσεν, ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ἐφόρισε τὸ ἐπένδυμά του, καθότι ἦτον γυμνός, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

8. Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖον, [καθότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν περισσότερον ἀπὸ διακοσίους πήγεις,] καὶ ἔστυρον τὸ δίκτυον τῶν ὀψαριῶν.

9. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐξεβήσαν εἰς τὴν γῆν, εἶδον ἐκεῖ μίαν ἀθρακίαν ἐτοιμίην, καὶ ἐπῶνω εἰς αὐτὴν ἐν ὀψαριῶν, καὶ ψωμίον.

10. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ὀψάρια, τὰ ὁποῖα ἐπώσασατε αὐτὴν τὴν ὥραν.

11. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἀνέβη (εἰς τὸ πλοῖον), καὶ ἐτράβησε τὸ δίκτυον ἐπῶνω εἰς τὴν γῆν, (τὸ ὁποῖον ἦτον) γεμάτον ἀπὸ ἑκάτον πεντήκοντα τρία μεγάλα ὀψάρια· καὶ μὲ ὅλον τὸ ὅτι ἦσαν τόσον πολλὰ, τὸ δίκτυον δὲν ἐτρίσθη.

12. (Τότε) ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐλάτε, καὶ γευθήτε. Κάνεις ὅμως ἀπὸ τοὺς μαθητὰς δὲν ἐτόλμα νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, Ποῖος εἶσαι σὺ; ἐπειδὴ ἤξευρον, ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.

13. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐπαρηγόησε, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τὸ διαιουρίασεν εἰς αὐτούς, ὁμοίως καὶ τὸ ὀψάριον.

14. Αὕτῃ εἶναι ἡ τρίτη φορὰ, εἰς τὴν ὁποῖαν ὁ Ἰησοῦς ἐφανερῶθη εἰς τοὺς μαθητὰς του, ἀφ' οὗ ἀνίστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

15. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐγένθησαν, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τὸν Σίμονα Πέτρον· Σίμων, υἱὲ τῷ Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; (Καὶ ὁ Πέτρος) τῷ εἶπε· Ναί, Κύριε, σὺ (τὸ) ἠξέουεις, ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16. Δευτέρην φορὰν πάλιν τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς· Σίμων, (υἱὲ) τοῦ Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με; Καὶ ὁ Πέτρος τῷ εἶπε· Ναί, Κύριε, σὺ (τὸ) ἠξέουεις, ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Ποίμικε τὰ πρόβατά μου.

17. Τρίτην φορὰν τὸν ἠρώτησε· Σίμων, (υἱὲ) τοῦ Ἰωῆ, ἀγαπᾷς με; Ὁ Πέτρος ἐλυπήθη, διότι (ὁ Ἰησοῦς) τῷ εἶπε τὴν τρίτην φορὰν· Ἀγαπᾷς με; καὶ τῷ εἶπε· Κύριε, σὺ ἠξέουεις ὅλα τὰ πράγματα, καὶ σὺ τὸ καταλαμβάνεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18. Κατὰ ἀλήθειαν, κατὰ ἀλή-

θειαν, σοὶ λέγω, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώνωνυς μόνος τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ περιεπάτεις εἰς ὅσοιον μέρος ἤθελες· ὅταν ὁμως γηράσῃς, θέλεις ἐξαπλώσῃ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζῶσῃ, καὶ θέλεις ἀχθῆ ὅπου δὲν θέλεις.

19. Εἶπε δὲ (ὁ Ἰησοῦς) αὐτὸν τὸν λόγον, διὰ νὰ φανερώσῃ μὲ ποῖον θάνατον (ὁ Πέτρος) ἔμελλε νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολουθεῖ εἰς ἐμέ.

20. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Πέτρος ἐγύρισεν ὀπίσω, εἶδεν ὅτι ἠκολούθει καὶ ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ ὁποῖος εἰς τὸν καιρὸν τοῦ δείπνου ἔπεισεν ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει σὲ παραδώσῃ;

21. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τὸν εἶδεν ὁ Πέτρος, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, αὐτὸς (ὁ μαθητῆς) τί (θέλει γένηται);

22. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπεν· Ἄν ἐγὼ θέλω αὐτὸς νὰ μένῃ (ἐδῶ), ἕως οὔ (πάλιν) νὰ ἔλθω, τί σοὶ μέλει; σὺ ἀκολουθεῖ εἰς ἐμέ.

23. Ἀπὸ τοῦτο διεδόθη λόγος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ μαθητῆς δὲν θέλει ἀποθάνῃ· ὁ Ἰησοῦς ὁμως δὲν εἶπεν, ὅτι δὲν θέλει ἀποθάνῃ· ἀλλὰ μόνον εἶπεν· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένῃ (ἐδῶ) ἕως οὔ (πάλιν) νὰ ἔλθω, τί σοὶ μέλει;

24. Αὐτὸς εἶναι ὁ μαθητῆς, ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ δι' αὐτὰ, καὶ ὁ ὁποῖος τὰ ἔγραψε· καὶ ἠξέυρομεν ὅτι ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθινή.

25. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ (ἔργα), ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα, ἂν γραφῶσι λεπτομερῶς, νομίζω, ὅτι οὔτε αὐτὸς ὁ κόσμος δὲν θέλει χωρέσῃ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα θέλουσι γραφῆ· Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤῶΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ΚΕΦ. Α'.

1. Ἐγὼ, ὦ Θεόφιλε, ὡμίλησα εἰς τὸν πρῶτον λόγον μου δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἐξ ἀρχῆς ἔπραξε καὶ ἐδίδαξεν,

2. Ἔως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποῖαν, ἀφ' οὗ ἔδωκε διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὰς ἐντολάς του εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποῖους ὁ ἴδιος ἐξελέξατο, ἀνελήφθη (καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν).

3. Εἰς τοὺς ὁποῖους καὶ παρρησίᾳ ἐφανέρωσε τὸν ἑαυτὸν του ζωντανὸν ὑστερον ἀπὸ τὸ πάθος του, μὲ πολλὰς

πληροφορίας, ἔπειδὴ καὶ εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐφάνητο εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς ἐδίδασκεν, ὅσα ἔπρεπε νὰ ἠξέύρωσι διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4. Καὶ ἐν ᾧ συνανεστρέφετο μὲ αὐτοῦς, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς παραγγελίαν, νὰ μὴ ἀναχωρήσῃτε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ νὰ περιμένητε τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατρὸς μου, τὴν ὁποῖαν ἠκούσατε ἀπ' ἐμέ (πρότερον)·

5. Καθότι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε (τοὺς ἀνθρώπους) μὲ ὕδωρ, σεῖς ὁμως

Θέλετε βαπτισθῆ με τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὑπερτον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας.

6. Αὐτοὶ λοιπὸν ὅλοι ὁμοῦ ἐπαρρησιάσθησαν καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Κύριε, τάχα αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς πλέον, εἰς τὸν ὅποῖον θέλεις ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν τὴν βασιλείαν;

7. Καὶ αὐτὸς εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν εἶναι ἰδίον σας ἔργον τὸ νὰ γνωρίζητε τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ περιώρισεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν.

8. Σεῖς ὅμως θέλετε λάβῃ δύναμιν, ὅταν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἔλθῃ εἰς σας· καὶ θέλετε με μαρτυρήσῃ καὶ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ Σαμαρείαν, καὶ ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς.

9. Καὶ ἄφ' οὗ εἶπεν αὐτούς τοὺς λόγους, ἐσηκώθη ὑψηλὰ, ἐν ᾧ αὐτοὶ τὸν ἔβλεπον, καὶ μία νεφέλη τὸν ἔλαβεν ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των.

10. Καὶ ἐν ᾧ (οἱ ἀπόστολοι) ἔβλεπον με ἄκραν προσοχὴν εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅτε ἀνέβαινεν αὐτὸς, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐστάθησαν ἔμπροσθέν των με ἄσπρα φορέματα.

11. Οἱ ὁποῖοι καὶ εἶπον (εἰς αὐτούς)· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διατί στέκεσθε, καὶ με τόσῃ προσοχῇ βλέπετε εἰς τὸν οὐρανόν; αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἀνελήφθη ἀπὸ σας (καὶ ἀνέβη) εἰς τὸν οὐρανόν, θέλει ἔλθῃ πάλιν με τὸν ἰδίον τρόπον, καθὼς τὸν εἶδετε, ὅτε ἀνέβαινεν εἰς τὸν οὐρανόν.

12. Τότε (οἱ ἀπόστολοι) ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὸ βουρνον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται· Ἐλαιῶν, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ (τόσον) ὅσος εἶναι ὁ περίπατος τοῦ σαββάτου.

13. Καὶ ἄφ' οὗ ἐμβῆκαν (εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ), ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώ-

γειον, εἰς τὸ ὅποῖον ἐκάθητο, (δηλαδῆ) ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος, ὁ Ἰωάννης, ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος, ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος, ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος ὁ (υἱὸς) τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ ὁ Ἰούδας ὁ (ἀδελφὸς) τοῦ Ἰακώβου.

14. Ὅλοι αὐτοὶ κατεγίνοντο μετὴν αὐτῆν συμφωνίαν εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν παράκλησιν ὁμοῦ με (τινάς) γυναῖκας, καὶ μετὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ με τοὺς ἀδελφούς του.

15. Καὶ κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, [ἐν ᾧ ἦτον εἰς τὸν ἰδίον τόπον καὶ πλῆθος ἄλλων ἀνθρώπων, σχεδὸν ἑκατὸν εἴκοσι·] καὶ εἶπεν·

16. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔπρεπε νὰ λάβῃ τέλος τὸ ῥητὸν τῆς γραφῆς ταύτης, τὸ ὁποῖον εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μετὰ τὸ στόμα τοῦ προφήτου Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδαν, ὁ ὁποῖος ὠδήγησεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν·

17. Καθὼτι καὶ αὐτὸς ἦτον συνηριθμημένος με ἡμᾶς, καὶ εἶχε πάρῃ τὸν διωρισμένον τόπον αὐτῆς τῆς (ἀποστολικῆς) διακονίας.

18. Αὐτὸς ὅμως ἠγόρασε μετὴν ἄδικον πληρωμὴν του ἐν χωράφιον, καὶ ἄφ' οὗ ἔπρεπε κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, ἔσκασεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐχύθησαν ὅλα του τὰ ἐντόσθια.

19. Καὶ (ἀπὸ) ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε καὶ ὠνομάσθη ἐκεῖνο τὸ χωράφιον κατὰ τὴν ἰδίαν των γλῶσσαν Ἀκελδαμὰ, δηλαδῆ, χωράφιον αἵματος.

20. Καθὼτι εἶναι γεγραμμένον καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ψαλμῶν· Ἄς ἐρημωθῇ ἡ κατοικία του, καὶ ἄς μὴ μείνῃ

εἰς αὐτὴν κάτοικος. Καὶ ἄλλος ἄς λάβῃ τὴν ἐπιστάσιαν του.

21. Πρέπει λοιπὸν ἀπ' ἐκείνου τοὺς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι συνηκολούθησαν με ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον ὁ Κύριος (ἡμῶν) Ἰησοῦς συνανηστράφη ἡμοῦ με ἡμᾶς,

22. Κάμνων ἀρχὴν ἀπὸ τὸ βᾶπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήθη ἀπὸ ἡμᾶς, ὥστε εἰς ἀπὸ αὐτοὺς νὰ γένηται μάρτυς τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ἡμοῦ με ἡμᾶς.

23. Ἐφερον λοιπὸν εἰς τὴν μέσσην δύο, τὸν Ἰωσήφ, ὁποῖος ὠνομάζετο Βαρσαβᾶς, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη καὶ Ἰούστος, καὶ τὸν Ματθίαν.

24. Καὶ ἀφ' οὗ ἐρχήθησαν, εἶπον· Σὺ, Κύριε, ὁ ὁποῖος καταλαμβάνεις τὰς καρδίαις ὄλων, ἀνάδειξον ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο, τὸν ὁποῖον θελεῖς ἐκλέξῃ,

25. Διὰ νὰ λάβῃ (τὸν διωρισμένον) τόπον ἐκείνης τῆς διακονίης καὶ ἀποστολικῆς ὑπηρεσίης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέπεσεν ὁ Ἰούδας, ὥστε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον ἐκείνου.

26. Καὶ (μετὰ τοῦτο) ἔρριψαν λαχνούς διὰ αὐτούς, καὶ ὁ λαχνὸς ἔπεσεν εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συνηριθμήθη ἡμοῦ με τοὺς ἕνδεκα ἀποστόλους.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς πεντηκοστῆς, ὅλοι (οἱ ἀπόστολοι) ἦσαν εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν με τὸ αὐτὸ φρόνημα.

2. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βοῆ μεγάλη, καθὼς ἂν ἤρχετο ὀρμητικὸν φύσημα ἀέρος, καὶ ἐγένετο ὅλην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐκάθητο.

3. Καὶ ἐφάνησαν, ὅτι διμερίζοντο εἰς αὐτούς γλώσσαι ὡσὰν πυρρίαι, καὶ

(ἐκάστη) ἐκάθησεν εἰς καθένα ἀπὸ αὐτούς.

4. Καὶ ὅλοι ἐπληρώθησαν ἀπὸ ἄγιον Πνεῦμα, καὶ ἔκαμον ἀρχὴν νὰ ὁμῶσι με διαφόρους ξένας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα (τὸ ἅγιον) τοὺς ἔδιδε δύναμιν νὰ λαλῶσιν.

5. Ἐτυχον δὲ νὰ κατοικῶσι τότε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνθρωποι εὐλαβεῖς, ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, ὅσα κατοικοῦσιν ὑποκάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

6. Ἀφ' οὗ δὲ ἐγένετο αὐτῇ ἡ βοή, ὅλον τὸ πλῆθος συνέτρεξε, καὶ ἐξεπλήγη, διότι καθεῖς ἀπ' αὐτοὺς ἤκουεν αὐτοὺς (τοὺς ἀποστόλους), ὅτι ἐλάλουν με τὴν ἰδίαν του γλώσσαν.

7. Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον μετὰξὺ των· Τάχα ὅλοι αὐτοὶ, ὅσοι λαλοῦσι, δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι;

8. Καὶ διατί ἡμεῖς ἀκούομεν ὁ καθεῖς (ὅτι ὁμιλοῦσι) με τὴν ἰδίαν μας διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννηθήμεν;

9. (Δηλαστῆ) Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον, τὴν Ἀσίαν,

10. Τὴν Φρυγίαν, τὴν Παμφυλίαν, καὶ τοὺς τόπους τῆς Διβύης πρὸς τὰ μέρη τῆς Κυρήνης, καὶ ὅσοι ἦλθον Ῥωμαῖοι, τὸσον Ἰουδαῖοι, ὅσον καὶ προσήλυτοι;

11. Καὶ Κρήτες, καὶ Ἀραβες, ἡμεῖς ἀκούομεν αὐτούς, ὅτι λαλοῦσι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ με τὰς ἰδίας μας γλώσσας.

12. Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον καὶ ἠπείθουσαν, καὶ ὁ εἷς ἔλεγεν εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τί σημαίνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

13. Ἄλλοι ὁμως περιεγέλων καὶ ἔλεγον· Αὐτοὶ ἔπιον πολὺ γλυκὺ κρασί.

14. Τότε ὁ Πέτρος ἐσημῶθη ἡμοῦ

μέ τους ἑνδεκα, καὶ ὑψώσε τὴν φωνήν του καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ ὅλοι ὅσοι κατοικεῖτε τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀκούσατε τοὺς λόγους μου, καὶ ἃς γένηται φανερόν εἰς σᾶς αὐτὸ, (τὸ ἐξῆς).

15. Αὐτοὶ δὲν μεθύουσι, καθὼς σεῖς νομίζετε· καθότι ἡ ὥρα εἶναι τρίτη τῆς ἡμέρας·

16. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπροφητεύθη ἀπὸ τὸν προφήτην Ἰωήλ·

17. Ὁ Θεὸς λέγει· τοῦτο θέλει συμβῆ εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς· (δηλαδῆ) ἐγὼ θέλω χύσῃ πλουσίως ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ οἱ υἱοὶ σας θέλουσι προφητεύσῃ, καὶ αἱ θυγατέρες σας καὶ οἱ νέοι σας θέλουσιν ἴδῃ ὀπτασίας, καὶ οἱ γέροντές σας θέλουσιν ἴδῃ καθ' ὑπνους ὄνειρα.

18. Καὶ ὁμολογουμένως θέλω χύσῃ πλουσίως κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τοὺς δούλους μου, καὶ εἰς τὰς δούλας μου ἀπὸ τὸ Πνεῦμά μου, καὶ θέλουσι προφητεύσῃ.

19. Καὶ θέλω δεῖξῃ τέρατα ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ σημεῖα κάτω εἰς τὴν γῆν, δηλαδῆ αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀναθυμιάσιν καπνοῦ.

20. Ὁ ἥλιος θέλει μεταβληθῆ εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη θέλει μεταβληθῆ εἰς αἶμα, πρὸ τοῦ νὰ φθάσῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ ἡ λαμπρά.

21. Καὶ τότε, ὅποιος ἤθελεν ἐπικαλεσθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖνος θέλει σωθῆ.

22. Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε αὐτούς τοὺς (ἐξῆς) λόγους μου· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, τὸν ὁποῖον ἀπέδειξεν ὁ Θεὸς μεταξύ σας μεθ' ἡμῶν καὶ θαύματα, καὶ σημεῖα, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου του ἔμπροσθέν σας, καθὼς σεῖς οἱ ἴδιοι ἠξέυρετε,

23. Αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) σεῖς, κατὰ τὴν προδιωρισμένην θέλησιν καὶ πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐπάσατε μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐκαρφώσατε ἐπάνω (εἰς τὸν σταυρὸν) καὶ ἐθανατώσατε μετὰ τὰς χεῖρας τῶν ἀνόμων.

24. Ὁ Θεὸς ὁμως ἀνέστησεν αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀνέτρεψε τοὺς πύλους (καὶ τὰ δεσμὰ) τοῦ θανάτου, καθότι δὲν ἦτον δυνατὸν αὐτὸς νὰ κρατῆται ἀπὸ αὐτὸν (τὸν θάνατον).

25. Διότι καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐτόν· Ἐγὼ ἐβλεψὼν τὸν Κύριον ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶψοτε, καὶ ὅτι ἴσταται εἰς τὰ δεξιὰ μου διὰ νὰ μὴ σαλευθῶ.

26. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐνφρόνηθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἐχάρη καθ' ὑπερβολὴν, καὶ πρὸς τοῦτοις καὶ τὸ σῶμά μου θέλει ἀναπαυθῆ εἰς τὴν ἐλπίδα,

27. Διότι (σὺ Κύριε) δὲν θέλεις ἀφήσῃ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν ᾄδην, καὶ δὲν θέλεις συγχωρήσῃ, ὥστε ὁ ὀσίός σου νὰ δοκιμάσῃ διαφθοράν.

28. Σὺ μὲ ἐδίδάξῃς τὰς ὁδοὺς τῆς ζωῆς· καὶ θέλεις μεθ' ἡμῶν ἀπὸ χαρὰν μετὰ τὴν θεωρίαν τοῦ προσώπου σου.

29. Ἄνδρες ἀδελφοί, εἶναι συγχωρημένον νὰ σᾶς εἶπω μεθ' ἡμῶν εὐθυμίας διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνήμα του μέχρι τῆς σήμερον εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς τὴν πατρίδα μας.

30. Μ' ὅλον τοῦτο ἐπειδὴ ἦτον προφήτης, καὶ ἤξευρεν, ὅτι μεθ' ὄρκου ὁ Θεὸς ἐβεβαίωσεν εἰς αὐτόν, τὸ ὅτι θέλει (εὐδοκήσῃ) νὰ γεννηθῆ ἀπὸ τὸ γένος του σωματικῶς ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ καθήσῃ ἐπάνω εἰς τὸν ἰδίον του θρόνον,

31. Καὶ ἐπειδὴ προεῖθε (τοῦτο,) ὠμίλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι (δηλαδῆ) ἡ ψυχὴ του δὲν ἔ-

μεινεν εις τον ἄθην, μήτε τὸ σῶμά του ἐδοκίμασε διαφθοράν.

52. Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἀνέστησεν αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα μάρτυρες (τούτου).

53. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐκεῖνος ὑψώθη μετὰ τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποσχέθη, διεδώκεν (ἀφθονοπαρόχως) αὐτὸ, τὸ ὁποῖον σεῖς οἱ ἴδιοι αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε.

54. Καθότι ὁ Δαβιδ δὲν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἀλλ' ὁ ἴδιος λέγει· Ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθησαι εἰς τὰ δεξιὰ μου,

55. Ἔως νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

56. Ἄς ἤξεύρη λοιπὸν με βεβαιότητά πᾶσα οἰκία τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξε Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν τὸν ἴδιον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε.

57. (Οἱ Ἰουδαῖοι) ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἤλθον εἰς κατάνυξιν, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέτρον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Ἄνδρες ἀδελφοί, τί (πρέπει) νὰ κάμωμεν;

58. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπτισθῆτε καθεὶς ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ λάβη τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν (του), καὶ (τότε) θέλετε λάβη τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

59. Διότι ἡ ὑπόσχεσις (αὐτῆς τῆς χάριτος) διὰ σᾶς ἐγένετο, καὶ διὰ τὰ τέκνα σας, καὶ δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι (κατοικοῦσι) μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, ὅσους ἤθελε προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40. Καὶ με ἄλλας πολλὰς μαρτυρίας τοὺς ἐπληροφόρει καὶ τοὺς παρι-

κίνει, καὶ ἔλεγεν· Ἐλευθερώθητε ἀπὸ αὐτὴν τὴν διεστραμμένην γενεάν.

41. Ὅσοι λοιπὸν ἐδέχθησαν μετὰ τὸν λόγον αὐτοῦ (τοῦ Πέτρου), ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) ἐκείνην τὴν ἡμέραν σχεδὸν τρεῖς χιλιάδες ψυχῶν.

42. Καὶ ὅλοι ἐκαρτέρουν προσεκτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὴν δικονομίαν τοῦ ἄρτου, καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

43. Συνέβη δὲ φόβος εἰς καθέναν ἀνθρώπων· καὶ πολλὰ θαύματα καὶ σημεῖα ἐγένοντο διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.

44. Καὶ ὅλοι, ὅσοι ἐπίστευον, ἔμενον εἰς τὸ ἴδιον μέρος, καὶ εἶχον καὶ ὅλα τὰ πράγματα κοινά.

45. Καὶ ἐπώλουν τὰ ὑποστατικά καὶ τὰς περιουσίας των, καὶ τὰ διέμεριζον εἰς ὅλους, κατὰ ἀνγκομίαν τῆς χρείας, τὴν ὁποίαν εἶχε καθεὶς.

46. Καὶ ὅλοι ἐκαρτέρουν ὅλας τὰς ἡμέρας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τὴν αὐτὴν συμφωνίαν, καὶ διέμεριζον καθ' ἑκάστην οἰκίαν τὸ ψωμίον, καὶ ἐτρέφοντο (λιτῶς) μετὰ χαρὰν καὶ ἀπλότητα ψυχῆς,

47. Καὶ ἐδοξολογοῦν τὸν Θεὸν, καὶ ἀπέδιδον εὐχαριστίας εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος ἐπαύθητεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκείνους, ὅσοι ἐπεθεύμου τὴν σωτηρίαν των.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαινον κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς τὸ ἱερὸν περὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, ἡ ὁποία ἦτον ἡ ἐνάτη (τῆς ἡμέρας).

2. Καὶ τις ἀνθρώπος ἦτον ἐκεῖ, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του χωλὸς, καὶ ἐσηκώνετο (ἀπ' ἄλλους,) τὸν ὁποῖον ἐβαλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν πλησίον εἰς τὴν πόρταν

τοῦ ἱεροῦ, ἣ ὁποῖα ὠνομάζετο Ὀρραία, διὰ τὴν ζήτησιν ἐλεημοσύνης ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἰσέβαινον εἰς τὸ ἱερόν.

5. Αὐτὸς καθὼς εἶδε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅτι εἶχον σκοπὸν τὴν ἐμβῶσιν εἰς τὸ ἱερόν, τοὺς παρεκάλει τὴν λάβην ἐλεημοσύνης.

4. Καὶ ὁ Πέτρος ὁμοῦ μὲ τὸν Ἰωάννην (ἐγύρισε καὶ) τὸν εἶδε προσεκτικῶς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδὲ μας καλῶς.

5. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔβλεπε μὲ πολλὴν προσοχὴν, ἐπειδὴ ἤλπικεν, ὅτι δελεῖ λάβην ἀπ' αὐτοὺς κάμμιαν (ἐλεημοσύνην).

6. Τότε ὁ Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ δὲν ἔχω μήτε ἀργύριον μήτε χρυσίον· σοὶ δίδω ὅμως ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον δύνῃμαι (τὴν σοὶ δώσω)· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει.

7. Καὶ (ἐν ταύτῳ) τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν δεξιᾶν χεῖρα, καὶ τὸν ἐσῆκωσε· καὶ ἀμέσως οἱ πόδες του καὶ οἱ ἀπτραγάλλοι του ἔλαβον τὰς φυσικὰς δυνάμεις των.

8. Καὶ ἐσηύθη, καὶ ἐστάθη (εἰς τοὺς πόδας του), καὶ περιεπάτει· καὶ ἐμῆκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸν ναὸν περιπατῶν, καὶ πηδῶν, καὶ δοξολογῶν τὸν Θεόν.

9. Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν, ὅτι περιεπάτει καὶ ἐδοξολόγει τὸν Θεόν.

10. Καὶ τὸν ἐγνώριζον, ὅτι αὐτὸς ἦτον ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐκάθητο εἰς τὴν Ὀρραίαν πόρταν τοῦ ἱεροῦ διὰ τὴν ζήτησιν ἐλεημοσύνης· καὶ (ὅλοι) ἐξεπλάγησαν καὶ ἐξέστησαν δι' αὐτὸ, τὸ ὅποῖον συνέβη εἰς αὐτόν.

11. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἰατρὸς ἐκείνος ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅλος ὁ λαὸς ἔτρεξεν ὁμοῦ πρὸς αὐτοὺς μὲ θαυμασμὸν εἰς τὴν κμαράν, ἣ ὁ-

ποῖα ὠνομάζετο (κμαρά) τοῦ Σολομῶντος.

12. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε (τοῦτο) ὁ Πέτρος, εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλιταί, διατί ἀπορεῖτε δι' αὐτὸ (τὸ θαῦμα), καὶ διατί βλέπετε ἡμᾶς μὲ τὴν προσοχὴν, νομίζοντες, ὅτι ἡμεῖς μὲ ἰδίαν μας δυνάμιν ἢ εὐσεβειαν ἐκάμομεν αὐτὸν τὴν περιπατῆ;

13. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν υἱόν του Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον σεῖς ἐδώκατε εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ τὸν ἠρνήθητε ἐμπροσθεν τοῦ Πιλάτου, καὶ μὴ ὄλοντο ὅτι ἐκεῖνος ἀπεφάσισε τὸν ἐλευθερώσει.

14. Σεῖς ὅμως ἠρνήθητε (αὐτόν) τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον (ἄνδρα) καὶ ἐζητήσατε τὴν σῶς χρυσίον ὁ φονεύς.

15. Καὶ ἐφρονέυσατε τὸν πρωταίτιον τῆς ζωῆς, τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα μάρτυρες (τῆς ἀναστάσεως) του·

16. Καὶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ), τὸ ὄνομα του ἐστερέωσεν αὐτόν, τὸν ὅποιον βλέπετε καὶ ἤξεύρετε· καὶ ἡ πίστις, ἣ ὁποῖα ἐκηρύχθη ἀπὸ αὐτοῦ, ἐδώκεν εἰς αὐτόν τὴν τελείαν ὑγίειαν τοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματά σας.

17. Τέλος πάντων ἀδελφοί, ἐγὼ ἤξεύρω, ὅτι σεῖς ἐπράξατε (τοῦτο) μὲ ἄγνοιαν, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας.

18. Ὁ Θεὸς ὅμως μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνήργησεν, ὥστε πρότερον ἐφανερώσει μὲ τὸ στόμα ὅλων τῶν προφητῶν του, (δηλαδὴ) τὴν πάθη ὁ Χριστός.

19. Λοιπὸν μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ τὴν ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας· ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς παρηγορίας ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου.

20. Καὶ ὅταν στείλῃ (εἰς σᾶς) τὸν

Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος πρότερον ἐκπύρηνθη,

21. Τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποδεχθῆ ὁ οὐρανὸς, ἕως εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὁποῖον θείλουσι λάβῃ πέρασ ὅλα ἐκεῖνα, ὅσα εἶπεν ὁ Θεὸς μὲ τὸ στόμα ὄλων τῶν ἀγίων του προφητῶν ἀπ' ἀρχῆς.

22. Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας (μας), ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει ἀναστήσῃ εἰς σᾶς ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ἀδελφούς προφήτην, καθὼς (ἀνέστητε) καὶ ἐμέ· καὶ θέλετε τοῦ ἀκούσῃ καθ' ὅλα, ὅσα ἤθελε σας εἶπῃ.

23. Καθότι ὁποῖος δὲν ἤθελεν ἀκοῦσῃ ἐκεῖνου τοῦ προφήτου, ἐκεῖνος βέβαια θέλει ἐξολοθρευθῆ ἀπὸ τὸν λαόν.

24. Καὶ ὅλοι οἱ προφήται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ μέχρι τῶν τελευταίων, ὅσοι ὠμίλησαν, καὶ προεμήνυσαν αὐτὰς τὰς ἡμέρας.

25. Σεῖς εἴσθε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς διέταξεν εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτε ἔλεγεν εἰς τὸν Ἀβραάμ· Ὁλαί αἱ γενεαὶ τῆς γῆς θείλουσιν ἐλογηθῆ διὰ μέσου τῶν ἀπογόνων σου.

26. Καὶ ὅτε ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὸν υἱόν του τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔστειλε πρῶτον εἰς σᾶς διὰ νὰ σᾶς ἐλογήσῃ, ὅταν καὶ σεῖς ἀποστραφῆτε ἀπὸ τὰς κακίας σας.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἐν ᾧ δὲ (ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης.) ἐλάλουν εἰς τὸν λαόν, ὥρμησαν κατ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι·

2. Ἐπειδὴ ἐταράττοντο, διότι ἐδίδασκον τὸν λαόν, καὶ ἐκίρυστον παρρησία τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν μὲ (τὸ ὄνομα) τοῦ Ἰησοῦ.

3. Καὶ τοὺς ἐπέλασαν, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς φυλακὴν ἕως εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν· ἔπειδὴ τότε ἦτον πλέον ἐσπέρα.

4. Πολλοὶ ὁμως ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὸν λόγον (τῶν ἀποστόλων), ἐπίστευσαν (εἰς τὸν Ἰησοῦν)· καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς (τῶν πιστῶν) ἀνδρῶν σχεδὸν πέντε χιλιάδες.

5. Τὴν δὲ ἐπομένην ἡμέραν συνέβη νὰ συναθροισθῶσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς·

6. Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἄννας, καὶ Καϊάφας, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι (ἄλλοι) κατήγοντο ἀπὸ ἀρχιερατικῶν γένος·

7. Καὶ ἀπ' οὗ ἔστησαν αὐτοὺς (τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην) εἰς τὴν μέσην, τοὺς ἠρώτησαν· Μὲ ποῖαν δύναμιν καὶ μὲ τίνοσ ὄνομα ἐκάμετε αὐτὸ (τὸ θαῦμα);

8. Τότε ὁ Πέτρος ἐπληρώθη ἀπὸ ἁγίου Πνεύματος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς, διότι εὐεργετήσαμεν ἄνθρωπον ἀσθενῆ, ἐταραζόμεθα σήμερον, μὲ τίνοσ δύναμιν ἰατρεύθη αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος·

10. Μάθετε ὅλοι σεῖς, καὶ ὅλος ὁ λοιπὸς Ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ὅτι μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, ὁ Θεὸς ὁμως ἀνέστησεν αὐτὸν τοὺς νεκρούς, μὲ αὐτὸ, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος παρίσταται ὑγιῆς ἔμπροσθέν σας.

11. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος, ὁ ὁποῖος κτερονηθῆ ἀπὸ σας, οἱ ὁποῖοι κτίζετε, καὶ ὁ ὁποῖος ἐγένετο κεφαλὴ τῆς γωνίας.

12. Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ σωθῶμεν διὰ μέσου κἀνεὸς ἄλλου· διότι δὲν εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν κἀνὲν ἄλλο

ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπόμενον νὰ σωθῶμεν.

13. Ἐκεῖνοι δὲ, ἐπειδὴ εἶδον τὴν ἐλευθεροστομίαν τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἐπειδὴ εἶχον ἀκριβῆ πληροφορίαν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνθρωποι ἀγαθὰ καὶ ἰδιῶται, ἔμειναν ἐκστατικοὶ, καὶ (μάλιστα) ἤξευρον, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἡμοῦ μὲ τὸν Ἰησοῦν.

14. Καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπον καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἰατρούθη, ὅτι ἐστέκετο (ἐκεῖ) ἡμοῦ μὲ αὐτούς, δὲν ἐδύνχτο πλέον νὰ ἐναντιωθῶσιν.

15. Ἀλλ' ἀφ' οὗ τοὺς ἐπρόσταξαν νὰ φύγωσιν ἔξω ἀπὸ τὸ συνέδριον, συμβουλευθήσασιν μεταξὺ των,

16. Καὶ εἶπον· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἡμεῖς εἰς αὐτούς τοὺς ἀθρώπους; εἶναι φανερόν ὅτι εἰς ὅλους, ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι αὐτοὶ ἐνήργησαν (αὐτὸ) τὸ θαῦμα, καὶ ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ (τὸ) ἀρνηθῶμεν.

17. Μὲ ὅλον τοῦτο διὰ νὰ μὴ διαδοθῆ περισσύτερον εἰς τὸ πλῆθος, ἅς τοὺς φοβερῶσιν μὲ σφοδρότητα διὰ νὰ μὴν ὁμιλῶσι πλέον εἰς κἀνὲν ἄνθρωπον διὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα (τοῦ Ἰησοῦ.)

18. Καὶ οὕτως τοὺς ἔφερον μέσσα, καὶ τοὺς ἐπρήγγειλαν νὰ μὴν ὁμιλῶσιν εἰς τὸ εἶξῃ μήτε νὰ διδάσκωσι (κηρύττοντες) τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19. Τότε ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον εἰς αὐτούς· κρίνατε, ἂν εἶναι δίκαιον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ἡμεῖς νὰ ἀκούσωμεν σᾶς περισσότερον παρὰ τὸν Θεόν·

20. Βέβαια ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ κηρύττωμεν, ὅσα εἶδομεν, καὶ ὅσα ἤκούσαμεν.

21. Ἐκεῖνοι δὲ ἀφ' οὗ τοὺς ἐφοβέρισαν πολλὰ, τοὺς ἀφῆκαν ἐλευθέρους,

ἐπειδὴ δὲν εὗρισκον κἀνὲν (σφάλμα) διὰ νὰ τοὺς τιμωρήσωσιν, ἐξ αἰτίας τοῦ πλῆθους, διότι ὅλοι ἐδόξαζον τὸν Θεὸν διὰ (τὸ θαῦμα,) τὸ ὁποῖον συνέβη.

22. Διότι· ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς ἰατρείας, ἦτον ἐπέκεινα τῶν τεσσαράκοντα χρόνων.

23. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἠλευθερώθησαν, ἦλθον καὶ εἰς τοὺς ἰδίους των (συμμεθητάς,) καὶ ἐφανέρωσαν ὅσα εἶπον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς αὐτούς.

24. Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τὰ ἤκουσαν, ὅλοι μὲ τὴν αὐτὴν συμφωνίαν ὑψωσαν τὴν φωνήν των, καὶ εἶπον εἰς τὸν Θεόν· Δέσποτα, σὺ εἶσαι Θεός, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅσα ἄλλα (πράγματα) εὗρισκονται εἰς αὐτά.

25. Σὺ ὁ ὁποῖος εἶπας μὲ τὸ στόμα τοῦ δούλου σου Δαβὶδ· Διατί τὰ ἔθνη ἀλόγως συνεκινήθησαν, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν ματαίους (στυχασμούς);

26. Διατί οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὑπεκινήθησαν, καὶ οἱ ἄρχοντες συνηθροίσθησαν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ;

27. Διότι κατὰ ἀλήθειαν ὁ Ἡρώδης, καὶ ὁ Πόντιος Πιλάτος ἡμοῦ μὲ τοὺς ἔθνικους, καὶ μὲ τὰ πλῆθη τῶν Ἰσραηλιτῶν συνηθροίσθησαν ἐναντίον εἰς τὸν ἄγιον υἱόν σου Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σὺ (ὁ ἴδιος) ἔχρισας.

28. Διὰ νὰ ἐτελέσωσιν, ὅσα ἡ ἰδέα σου χεῖρ καὶ ἡ ἰδέα σου βουλή πρὸ (αἰώνων) διώρριπεν, ὥστε νὰ γένωντα,

29. Διὰ τοῦτο αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, Κύριε, μὲ προσεκτικὸν ὄμμα ἰδὲ τοὺς φοβερισμούς αὐτῶν, καὶ δὸς εἰς (ἡμᾶς) τοὺς δούλους σου νὰ κηρύττωμεν τὸν λόγον σου μὲ ὅλην τὴν ἐλευθερίαν,

30. Μὲ τὸ νὰ ἐξαπλώνης τὴν χεῖ-

ρά σου εἰς τὸ νὰ γίνωνται ἰατρεῖαι καὶ σημεῖα καὶ τέρατα μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου υἱοῦ σου Ἰησοῦ.

51. Ἀφ' οὗ δὲ αὐτοὶ ἐτελείωσαν τὴν προσεύχην των, ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν συνηθροισμένοι, ἐσεισθη, καὶ ὅλοι ἐγείσθησαν ἀπὸ (τὴν χάριν) τοῦ ἀγίου Πνεύματος, καὶ ἐκήρυττον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ ἐλευθερίαν.

52. Ὅλοι δὲ, ὅσοι ἐπίστευσαν (εἰς τὸν Ἰησοῦν,) εἶχον μίαν ψυχὴν καὶ μίαν καρδίαν· καὶ κἀνεὶς ἀπὸ αὐτῶν δὲν ἔλεγεν, ὅτι τὰ πράγματά του ἦσαν ἴδια του (πράγματα,) ἀλλ' ὅλα ἦσαν κοινὰ εἰς αὐτούς.

53. Καὶ οἱ ἀπόστολοι μετὰ μεγάλην δύναμιν ἀπέδιδον τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ μεγάλη χάρις εὐρίσκετο εἰς ὅλους αὐτούς.

54. Καθότι μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἦτον κἀνεὶς πτωχός· ἐπειδὴ, ὅσοι εἶχον ἴδια χωράφια, ἢ ὀσπητία, τὰ ἐπώλουν, καὶ ἔφερον τὴν τιμὴν αὐτῶν τῶν πωλουμένων (πραγμάτων),

55. Καὶ τὴν ἔβαλον ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· καὶ (ἀπ' αὐτῆν) ἐδίδοτο εἰς τὸν καθ' ἕνα, ὃ, τι ἦτον ἀναγκαῖον εἰς αὐτόν.

56. Καὶ τις Ἰωσήs, Κύπριος τὸ γένος, ἀπὸ Λευιτικὸν ἀτάγμα, ὁ ὁποῖος (ὑστερον) ὠνομάσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας, [τὸ ὅποῖον σημαίνει υἱὸν παρηγορίας,]

57. Ἐπειδὴ εἶχεν ἐν χωράφιον, τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. (Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ) καὶ κἀποῖος ὀνομαζόμενος Ἀνανίας, ὁμοῦ μετὰ τὴν Σαπφείραν τὴν γυναῖκά του, ἐπώλησεν ἐν ὑποστατικῶν του·

2. Καὶ ἀπὸ τὴν τιμὴν ἔκρυψε μέρος (διὰ τὸν ἑαυτὸν του) μετὰ τὴν εἴδησιν τῆς γυναικὸς του, καὶ τὸ λοιπὸν μέρος ἔφερε καὶ ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

3. Ὅμως ὁ Πέτρος (τῷ) εἶπεν· Ἀνανία, διατί ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκεν εἰς τὴν καρδίαν σου, ὥστε νὰ ἐξαπατήσῃς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ νὰ κρύψῃς (τὸ ἴδιον σου χρεῖαν) μέρος ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου σου;

4. Ὅτε ἦτον ἀπώλητον, δὲν ἦτον ἴδιόν σου κτῆμα, καὶ πάλιν ἀφ' οὗ ἐπωλήθη, (ἡ τιμὴ του) δὲν ἦτον εἰς τὴν ἰδίαν σου ἐξουσίαν; διατί ἐστοχάσθῃς νὰ κάμῃς τοιοῦτον πρᾶγμα; (ἤξευρε,) ὅτι δὲν ἐφάνηs ψεύστῃς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν.

5. Ὁ δὲ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτούς τοὺς λόγους, ἔπεσε καὶ ἐξεψύχῃσεν· καὶ (ἐκ τούτου) ἠκολούθησε μέγας φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους ὅσοι ἤκουσαν αὐτά.

6. Καὶ οἱ νεώτεροι ἐσηκώθησαν, καὶ τὸν ἐσαβάνωσαν, καὶ τὸν ἔφερον ἔξω καὶ τὸν ἔθαψαν.

7. Ὑστερον ἀπὸ τρεῖς σχεδὸν ὥρας ἐμβῆκεν (εἰς τὸν Πέτρον) καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Ἀνανίου, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον συνέβη.

8. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτήν· Εἰπέ μοι, ἂν μετὰ τὴν τιμὴν ἐπώλησατε τὸ ὑποστατικὸν σας; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, μετὰ τὴν.

9. Καὶ ὁ Πέτρος τῇ εἶπε· Διατί συνεφωνήσατε καὶ οἱ δύο, ὥστε νὰ πειράξῃτε τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου; Ἰδοὺ ἔφθασαν εἰς τὴν θύραν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, καὶ αὐτοὶ θέλουσι σὲ φέρῃ εἰς τὸν τάφον.

10. Καὶ αὐτὴ ἀμέσως ἔωσεν ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξεψύχῃσεν· καὶ οἱ νεοί, ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν, τὴν εὐρήκων νεκρὰν, καὶ τὴν ἔφεραν ἔξω καὶ

τὴν ἔθραψαν, ὅπου (ἔθραψαν) καὶ τὸν ἄνδρα τῆς.

11. Συνέβη δὲ φόβος μέγας εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, ὅσοι ἤκουσαν αὐτά.

12. Πρὸς τοῦτοις πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα ἐγένοντο μετὰ τοῦ πλῆθους, διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων, καὶ ὅλοι ἔμενον μετὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον εἰς τὴν καμάραν τοῦ Σολομῶντος.

13. Κάνεις δὲ ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτούς, ἀλλ' ὅλον τὸ πλῆθος τοὺς ἐμεγάλυνεν.

14. Καὶ κατὰ συνέχειαν πολλὰ πλῆθη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐγίνοντο προσθήκη (εἰς τοὺς πιστούς.)

15. Ὡστε ἔφερον ἔξω εἰς τοὺς πλατεῖς δρόμους τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς ἔβαλον ἐπάνω εἰς κλῖνας καὶ κραββάτια, διὰ νὰ σκεπάσῃ τοῦλάχιστον ἢ σκιά τοῦ Πέτρου κἀνέναν ἀπ' αὐτούς, ὅταν περάσῃ ἀπ' ἐκεῖ.

16. Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων ἔτρεχε σωρηδὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφερον τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ἐκεῖνοὺς, ὅσοι ἠνωχλοῦντο ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα, οἱ ὅποιοι καὶ ἰατρεύοντο ὅλοι.

17. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἐσηκώθη (καὶ αὐτὸς,) καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μ' αὐτὸν, [οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Σαδδουκαίων,] ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνου.

18. Καὶ μετὰ τὰς ἰδίας των χεῖρας ἐπίασαν τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔβαλον εἰς τὴν κοινὴν φυλακὴν.

19. Ὅμως ἄγγελος Κυρίου ἠνοιξε τὰς πόρτας τῆς φυλακῆς ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ ἀπ' οὗ τοὺς ἔφερον ἔξω (ἀπὸ τὴν φυλακὴν), εἶπεν (εἰς αὐτούς).

20. Ὑπάγετε, καὶ σταθῆτε μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κηρύττετε εἰς τὸν λαόν

ὅλους τοὺς λόγους αὐτῆς τῆς ζωῆς.

21. Καὶ (οἱ ἀπόστολοι,) ἀπ' οὗ ἤκουσαν (αὐτοὺς τοὺς λόγους,) ἐμβήκην εἰς τὸ ἱερόν πρὸ τοῦ νὰ ἐξημερώσῃ, καὶ ἐδιδάσκον. Καὶ ἀπ' οὗ ἦλθεν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μ' αὐτὸν, ἔφερον (εἰς τὸ ἴδιον μέρος) ὅλους τοὺς βουλευτάς καὶ ὅλους τοὺς γέροντας τῶν Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἔστειλαν (ἀνθρώπους) εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ τοὺς φέρωσι.

22. Καὶ οἱ δοῦλοι ὑπήγον, πλὴν δὲν τοὺς εὔρηκαν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἀπ' οὗ ἐγύρισαν, ἔδωκαν τὴν εἰδήσιν,

23. Καὶ εἶπον· Εὔρηκαμεν τὴν φυλακὴν κεκλεισμένην μετὰ πάντας ἀφάλειαν, καὶ τοὺς φύλακας, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἔξω, ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας· ἀπ' οὗ ὅμως ἠνοιξαμεν (τὴν φυλακὴν), δὲν εὔρηκαμεν κἀνέναν μέσα.

24. Καὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ (λοιποὶ) ἀρχιερεῖς, ἀπ' οὗ ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἔμειναν ἐκστατικοὶ δι' αὐτούς (τοὺς ἀποστόλους,) καὶ δὲν ἤξευραν, τί δύναται νὰ συμβῆ ἐκ τούτου.

25. Ὅμως ἄλλος τις ἦλθε καὶ ἔδωκεν εἰδήσιν εἰς αὐτούς, καὶ εἶπεν· Ἴδοὺ, ἐκεῖνοι (οἱ ἄνδρες) τοὺς ὁποίους σεῖς ἐβάλετε εἰς τὴν φυλακὴν, στέκονται μετὰ εἰς τὸ ἱερόν καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.

26. Τότε ὑπήγεν ὁ στρατηγὸς ὁμοῦ μετὰ τοὺς δούλους, καὶ ἔφερον αὐτούς, χωρὶς βίαν ὅμως· καθότι αὐτοὶ ἐφοβοῦντο τὸν λαόν νὰ μὴ τοὺς λιθοβολήσωσιν.

27. Ἀπ' οὗ δὲ τοὺς ἔφερον καὶ τοὺς ἔστησαν εἰς τὴν μέσσην τῆς συνλεύσεως, τοὺς ἠρώτησεν ὁ ἀρχιερεὺς,

28. Καὶ εἶπεν· Ἡμεῖς δὲν σᾶς ἐδώκαμεν σφοδρὰν παραγγελίαν, ὥστε νὰ μὴ διδάσκητε διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ); καὶ ἰδοὺ σεῖς ἐγεμίσατε

(ὄλην) τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν διδ-
χὴν σας, καὶ ἔχετε σκοπὸν νὰ φέρητε
ἐναντίον ἡμῶν τὸ αἷμα αὐτοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.

29. Τότε ὁ Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ
ἀπόστολοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον·
Ἔἵναι ἀνάγκη νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὸν
Θεὸν περισσύτερον παρὰ εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους.

30. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς
ἐκρεμάσατε ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον (τοῦ
σταυροῦ), καὶ ἐθάνατώσατε.

31. Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἐμεγάλυνε,
καὶ τὸν ἀνεβίβασεν εἰς τὰ δεξιὰ του,
(διὰ νὰ γένηται) ἀρχηγὸς καὶ σωτήρ,
ὥστε νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσ-
ραηλιτικὸν λαόν, καὶ συγχώρησιν τῶν
ἁμαρτιῶν του.

32. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες αὐ-
τῶν τῶν λεγομένων δι' αὐτὸν, ὁμοίως
(μάρτυρεῖ) καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ
ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους, οἱ
ὁποῖοι ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν.

33. Αὐτοὶ δὲ ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐ-
τὰ, κατεκόπτοντο ἀπὸ τὸν θυμὸν,
καὶ ἐμελέτων νὰ τοὺς θανατώσωσιν.

34. Ὅμως εἷς Φαρισαῖος ἀπὸ τοῦς
εὐρισκομένους εἰς τὴν συνέλευσιν, ὀνο-
μαζόμενος Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος,
καὶ ἐνυπόληπτος μεταξὺ τοῦ πλήθους
ἔλεγε, ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἐκ-
βάλλωσιν ἔξω τοὺς ἀποστόλους πρὸς
ὀλίγην ὥραν·

35. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες
Ἰσραηλιταί, πάρετε τὰ μέτρα σας δι'
αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους, (καὶ στο-
χασθῆτε,) τί ἔχετε σκοπὸν νὰ κάμητε.

36. Καθότι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν
ἀνεφάνη ὁ Θεοῦδᾶς, καὶ ἐκήρυττεν, ὅτι
εἶναι κάποιός τις (μέγας,) μετὰ τὸν ὁ-
ποῖον ἠνώθησαν (καὶ συνεφώνησαν)
σχεδὸν τετρακόσιοι ἄνδρες· ἀφ' οὗ ὅ-
μως ἐκεῖνος ἐφανεύθη, καὶ ὅλοι ἐκείνοι,

ὅσοι ἐπεισθήσαν εἰς αὐτὸν, διεσκορπί-
σθησαν, καὶ ἐγένοντο μηδέν.

37. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὸν ἀνεφάνη
Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, καθ' ὃν καιρὸν ἐ-
γένετο ἡ ἀπογραφὴ, καὶ κατόρθωσε νὰ
τῷ ἀκολουθήσῃ ἀρχετὸν πλῆθος· ὅ-
μως καὶ ἐκεῖνος ἐχάθη, καὶ ὅσοι ἐπει-
σθήσαν εἰς αὐτὸν, ὅλοι διεσκορπίστη-
σαν.

38. Καὶ τώρα (λοιπὸν) σᾶς λέγω,
μὴν ἐνοχλῆτε αὐτούς τοὺς ἀνθρώπους·
διότι ἀνίσως ὁ στοχασμὸς καὶ τὸ κή-
ρυγμά των ἔχη τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ
ἀνθρώπων, θελεῖ καταπαύσῃ.

39. Ἄν ὅμως ἔχη τὴν ἀρχὴν του
ἀπὸ τὸν Θεόν, σεῖς δὲν θελετε δυνηθῆ
νὰ τὸ ἀνατρέψητε, καὶ (φοβοῦμαι) μή-
πως εὐρεθῆτε καὶ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ.

40. Καὶ αὐτοὶ ἐπεισθήσαν εἰς αὐ-
τόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐπροσκάλεσαν τοὺς
ἀποστόλους, τοὺς ἔδειραν, καὶ παρήγ-
γειλαν εἰς αὐτούς νὰ μὴν ὀμνῶσι πλέον
διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἀ-
φῆκαν ἐλευθέρους.

41. Οἱ (ἀπόστολοι) λοιπὸν ἀνε-
χώρησαν ἀπὸ τὴν συνέλευσιν μετὰ χα-
ράν, διότι ἤξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ)·

42. Καὶ δὲν ἔπαυον καθ' ὅλην τὴν
ἡμέραν ἀπὸ τὸ νὰ διδάσκωσιν εἰς τὸ
ἱερὸν, καὶ εἰς τὰς οἰκίας, καὶ νὰ κη-
ρύττωσιν εὐαγγελικῶς τὸν Ἰησοῦν
Χριστόν.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐ-
πειθῆ καὶ οἱ μαθηταὶ ἠῤῥξονον κατὰ
τὸν ἀριθμὸν, οἱ ἔξ Ἑλλήνων (μαθηταὶ)
ἐγόγγυζον εἰς τοὺς Ἑβραίους (μαθητάς,
καὶ ἔλεγον), ὅτι αἱ χῆραὶ των ἔμενον
παρημελημέναι εἰς τὴν καθημερινὴν ὑ-
πηρέσειαν (των).

2. Διὰ τοῦτο οἱ δώδεκα προτεκά-
λεσαν τὸ (λοιπὸν) πλῆθος τῶν μαθη-

τῶν, καὶ εἶπον· Δὲν εἶναι ἀρεστὸν (πρᾶγμα), ἡμεῖς γὰ ἀφ' ἡσώμεν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰ ὑπερη- τῶμεν εἰς τὰ τραπέζια.

3. Λοιπῶν ἀδελφοί, φροντίσατε γὰ εὔρητε ἑσπτά ἀνδρας ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους, ἀνθρώπους μεμαρτυρημένους, γεμάτους ἀπὸ (τὴν χάριν) τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἀπὸ σοφίαν, τοὺς ὁποίους θέλομεν διορίση εἰς αὐτὴν τὴν χρείαν.

4. Καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἐπιμεῖνῃ (πάντοτε) εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν διακονίαν τῆς διδασκαλίας (τοῦ Θεοῦ).

5. Καὶ αὐτὸς ὁ λόγος ἐφάνη πολλὰ ἀρεστὸς εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ διελέ- ξαν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος ἦτον πλή- ρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τίμωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀντιόχεια, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀλλοφύλου ἐγένετο Ἑβραῖος·

6. Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ (ἐκεῖνοι,) ἀφ' οἷ προσευχῆθησαν, ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖράς των.

7. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρξανε, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπερίσσευε καθ' ὑπερβολὴν μέσα εἰς τὴν Ἱερουσα- λὴμ· (ὥστε) καὶ πολὺ πλῆθος τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν.

8. Καὶ ὁ Στέφανος, ἔπειδὴ ἦτον γεμάτος ἀπὸ πίστιν καὶ ἀπὸ δύναμιν, ἔκαμνε τέρατα καὶ μεγάλα σημεῖα μετα- ξὺ τοῦ πλῆθους.

9. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τὴν συναγω- γὴν, ἡ ὁποία λέγεται (συναγωγὴ) τῶν Λιβερτίνων, καὶ τῶν Κυρηναίων, καὶ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν Κιλικίων καὶ τῶν Ἀσιανῶν ἐσηκώθησαν καὶ ἐφι- λονεύουσαν μετὸν Στέφανον.

10. Ὅμως δὲν ἐδυνήθησαν γὰ ἐν- κ-

τιωθῶσιν εἰς τὴν σοφίαν του καὶ εἰς τὸ πνεῦμα μετὸ ὁποῖον ὠμίλει.

11. Τότε ἔβαλον κρυφίως μερικοὺς ἀνθρώπους γὰ λέγωσιν, ὅτι ἡμεῖς ἠ- κούσαμεν αὐτὸν, ὅτε ἔλεγε βλασφημίας ἐναντίον τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Θεοῦ.

12. Καὶ ἐν ταῦτῳ παρεκίνουσαν (εἰς θυμὸν) τὸ πλῆθος, καὶ τοὺς πρεσβυ- τέρους, καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἤλ- θον μ' ὄρμην, καὶ τὸν ἤρπασαν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸ συνέδριον.

13. Καὶ πρῆστήτησαν καὶ ψευδο- μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· Αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος δὲν παύει ἀπὸ τὸ γὰ λέγει βλασφημίας ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἁγίου τόπου καὶ (ἐναντίον) τοῦ νόμου.

14. Καὶ μάλιστα ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν, ὅτε ἔλεγε, πῶς αὐτὸς ὁ Ναζω- ραῖος Ἰησοῦς θέλει ἀφανίσῃ αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξῃ τὰς συνη- θείας, τὰς ὁποίας παρέδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Μωϋσῆς.

15. Καὶ ὅλοι, ὅσοι ἐκάθησαν μέσα εἰς τὸ συνέδριον, ἐσήκωσαν μετὰ προσυ- χὴν τὰ ὄμματα των εἰς αὐτὸν, καὶ εἶ- δον, ὅτι τὸ πρόσωπόν του ἦτον παρό- μοιον μετὰ πρόσωπον ἀγγελοῦ.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτησεν, Ἄν τάχα αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι καθὼς τὰ λέγουσιν;

2. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν (εἰς αὐτοὺς)· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκού- σατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν προπάτορα ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅτε ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὸ τοῦ (γὰ ἔλθῃ καὶ) γὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν (γῆν τὴν λεγομένην) Χαρρῶν.

3. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Φύγε ἀπὸ τὴν πατριδα σου καὶ ἀπὸ τὴν συ- γένειάν σου, καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον ἐ- κείνον, τὸν ὁποῖον θέλω δεῖξῃ εἰς σέ.

4. Τότε ἐκεῖνος ἐφυγεν ἀπὸ τὴν γῆν

τῶν Καλδαίων, (καὶ ἦλθε) καὶ κατώ-
κρηεν εἰς τὴν Χαρράν. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέ-
θανεν ὁ πατήρ του, (ὁ Θεὸς) τὸν με-
τόκησεν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν, εἰς τὴν ὀ-
ποίαν καὶ σεις κατοικεῖτε κατὰ τὸ
παρόν.

5. Μ' ὄλον τοῦτο δὲν ἔδωκεν εἰς
αὐτὸν κληρονομίαν, μήτε ἐν βῆμα πο-
δῶς ἀπὸ αὐτὴν (τὴν γῆν)· ἀλλὰ τῷ ὑ-
πεσεσχέθη, ὅτι θελεὶ δώσει αὐτὴν (τὴν
γῆν) κληρονομίαν εἰς αὐτὸν, καὶ μετὰ
(τὸν θάνατόν) του θελεὶ τὴν δώσει
εἰς τοὺς ἀπογόνους του, ἐν ᾧ δὲν εἶχε
τέκνον (ἀκόμη).

6. Καὶ (πρὸς τοῦτοις) ὁ Θεὸς τῷ
ὤμιλησε καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον·
"Ὅτι οἱ ἀπόγονοὶ του θελοῦσι κατοι-
κήσῃ εἰς ξένον τόπον, καὶ θελοῦσι τοὺς
καταδουλώσῃ καὶ τοὺς τυραννήσῃ τε-
τρακοσίους χρόνους.

7. Πλὴν ὁ (ἰδίος) Θεὸς εἶπεν· Ἐ-
γὼ θελω κρίνῃ ἐκεῖνο τὸ ἔθνος, εἰς τὸ
ὅποῖον (οἱ ἀπόγονοὶ σου) ἤβηλον δου-
λεύσῃ· καὶ ὕστερον θελοῦσιν ἀναχω-
ρήσῃ (ἀπὸ τὴν ξένην γῆν), καὶ θελοῦσι
προσφέρῃ εἰς ἐμέ τὰς λατρείας των ἐ-
σπᾶνω εἰς αὐτὸν τὸν τόπον.

8. Καὶ (ἐπομένως) ἔδωκεν εἰς αὐ-
τὸν τὴν διαταγὴν τῆς περιτομῆς· καὶ
ἔπειτα (ὁ Ἀβραάμ), ἐγέννησε τὸν Ἰ-
σαάκ, καὶ τὴν ὀγδόην ἡμέραν τὸν περιέ-
τεμε· καὶ ὁ Ἰσαάκ (ἐγέννησε) τὸν Ἰα-
κώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ (ἐγέννησε) τοὺς δώ-
δεκα πατριάρχας.

9. Καὶ οἱ πατριάρχαι, ἐπειδὴ ἐ-
φθόνησαν τὸν Ἰωσήφ, (τὸν) ἐπώλη-
σαν, (ὥστε καὶ μετεκομίσθη) εἰς τὴν
Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὅμως ἦτον ὁμοῦ με-
αὐτόν·

10. Καὶ τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ ὅ-
λας τὰς θλίψεις του, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐ-
τὸν χάριν καὶ σφίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν
ἐφάνη ἀρεστὸς εἰς τὸν Φαραῶν βασιλέα
τῆς Αἴγυπτου, ὁ ὅποιος τὸν ἀποκα-

τέστησε διοικητὴν ὅλης τῆς Αἴγυπτου,
καὶ ὅλης τῆς οἰκίας του.

11. Τότε συνέβη πείνα εἰς ὅλην τὴν
γῆν τῆς Αἴγυπτου καὶ εἰς (ὅλην τὴν
γῆν) Χαναὰν, καὶ μεγάλη στενοχωρία·
ὥστε οἱ πατέρες μας δὲν εὗρισκον ζωο-
τροφίας.

12. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰακώβ ἔμαθεν,
ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον εὗρισκονται ζωο-
τροφίαί, ἔστειλε κατὰ πρώτην φορὰν
τοὺς πατέρας ἡμῶν.

13. Καὶ εἰς τὴν δευτέραν φορὰν ὁ
Ἰωσήφ ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς ἀδελφούς
του, καὶ ὁ Φαραῶν ἔμαθε τὴν γενεὰν τοῦ
Ἰωσήφ.

14. Καὶ τότε ὁ Ἰωσήφ ἔστειλε καὶ
ἔφερεν (εἰς τὴν Αἴγυπτον) τὸν πατέρα
του Ἰακώβ, καὶ ὅλους τοὺς συγγενεῖς
του, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐβδομήκοντα πέντε
ψυχαί.

15. Ὁ Ἰακώβ λοιπὸν κατέβη εἰς
τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν (ἐκεῖ) καὶ
αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16. Καὶ ὕστερον μετεκομίσθησαν
(τὰ σώματά των) εἰς Συχέμ, καὶ ἐτά-
φησαν εἰς τὸ μνήμα, τὸ ὅποῖον ἠγύρα-
σεν ὁ Ἀβραάμ μετὰ πληρωμὴν ἀργυρίου
ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμὸρ τοῦ Συ-
χέμ.

17. Ὅτε ὁμοῦς ἐπλησίασεν ὁ και-
ρὸς, εἰς τὸν ὅποῖον ἔμελλε νὰ τελειώσῃ
ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἔδω-
κεν ἐνόρκως εἰς τὸν Ἀβραάμ, τότε ὁ
λαὸς (τῶν Ἑβραίων) ἠῤῥήσθη καὶ ἐπλη-
θύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον.

18. Ἔως οὗ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον
ἄλλος βασιλεὺς, ὁ ὅποιος δὲν ἐγνώριζε
τὸν Ἰωσήφ.

19. Αὐτὸς (ὁ βασιλεὺς) ἐπειδὴ
μετεχειρίσθη δολιότητα ἐναντίον τοῦ
γένους μας, ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας
μας, ἐπειδὴ διὰ προσταγῆς του ἐβρί-
πτον ἔξω τὰ ἀρσενικὰ βρέφη των,
διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται.

20. Εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐγεννήθη καὶ ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον (καθ' ὑπερβολὴν) ὠραῖος καὶ Θεοφιλῆς, καὶ ἀνετρέφθη εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ οἰκίαν τρεῖς (ὀλοκλήρους) μῆνας.

21. Ὑστερον, ἐπειδὴ ἐρρόφηθη ἔξω, τὸν ἀνέλαβεν ἡ Συγάτηρ τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸν ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιόν της υἱόν.

22. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐδιδάχθη ὅλην τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰ ἔργα.

23. Ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς τοὺς τεσσαράκοντα χρόνους τῆς ἡλικίας του, ἦλθεν εἰς τὴν ψυχὴν του (ὁ στοχασμὸς) τοῦ νὰ ἐπισκεφθῆ τοὺς ἀδελφούς του, τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραήλ.

24. Καὶ ἐπειδὴ εἶδεν ἓνα (ἀδελφόν του,) ὅτι ἐβλάπτετο ἀδικῶς, (τὸν) ὑπερασπίσθη, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατεπονείτο, ἐπειδὴ ἐφόνευσε τὸν Αἰγύπτιον.

25. Διότι ἐνόμιζεν, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ του θέλουσιν ἐννόησιν, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δούσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν σωτηρίαν των μὲ τὸ μέσον αὐτοῦ· ὅμως ἐκεῖνοι δὲν τὸ ἐνόησαν (τελειῶς.)

26. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἶδε μερικούς ἀπὸ αὐτοὺς (τοὺς ἀδελφούς του,) οἱ ὁποῖοι ἐπολέμουν μεταξὺ των, καὶ παρεκίνησεν αὐτοὺς νὰ εἰρηνεύσωσι, καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς·) Ἄνδρες, σεῖς εἴσθε ἀδελφοὶ, διατί ἀδικεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον;

27. Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἠδίκει τὸν ἄλλον, ἀπεδίωξε τὸν (Μωϋσῆν,) καὶ εἶπεν (εἰς αὐτόν·) Ποῖος σὲ διώρισεν ἄρχοντα, καὶ κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;

28. Μήπως θέλεις νὰ φονεύσῃς καὶ ἐμὲ, καθὼς ἐφόνευσας ἐχθρῶς τὸν Αἰγύπτιον;

29. Καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ λόγου ὁ Μωϋσῆς ἔφυγε, καὶ ἦλθε καὶ ἐ-

κάθησεν ὡς ξένος εἰς τὴν γῆν Μαδιὰμ, ὅπου ἐγέννησε δύο υἱούς.

30. Καὶ ἀπ' οὗ ἀπέρασαν τεσσαράκοντα χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν (τὸν Μωϋσῆν) μέσα εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς μιᾶς βιάτου.

31. Καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἀπ' οὗ εἶδε τοῦτο, ἠσπόρησε δι' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐβλεπε· καὶ ἐν τῷ ἐπλησίαζε διὰ νὰ παρατηρήσῃ καλῶς, (τί ἦτον αὐτὸ,) ἦλθεν εἰς αὐτὸν φωνὴ Κυρίου, (ἡ ὁποία ἔλεγεν·)

32. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἐπειδὴ ἐτρόμαξε, δὲν ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ (τί πρᾶγμα ἦτον αὐτό.)

33. Εἶπε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· Ἐκβαλε τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τοὺς πόδας σου· διότι ὁ τόπος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34. Ἐγὼ μὲ παρατήρησιν εἶδον τὴν κακοπάθειαν τοῦ λαοῦ μου, ὁ ὁποῖος εὗρίσκεται εἰς τὴν Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσα τὸν στεναγμὸν του, καὶ κατέβην νὰ τοὺς ἐλευθέρωσω· λοιπὸν σπούδασον, διότι ἐγὼ θέλω σὲ στείλῃ εἰς τὴν Αἰγύπτου.

35. Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἀπέβαλον, ὅτε εἶπον· Ποῖος σὲ διώρισεν ἄρχοντα καὶ κριτὴν; αὐτὸν τὸν ἴδιον ὁ Θεὸς ἔστειλε καὶ ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν μὲ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος τῷ ἐφάνη μέσα εἰς τὴν βιάτον.

36. Αὐτὸς (ὁ Μωϋσῆς) τοὺς ἔφευγεν ἔξω (ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου,) ἐπειδὴ ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα, καὶ μέσα εἰς τὴν Αἰγύπτου, καὶ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν ἔρημον, εἰς (διάστημα) τεσσαράκοντα χρόνων.

37. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος εἶπεν εἰς τοὺς υἱούς τοῦ Ἰσ-

ραήλ· Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει ἀναστήσει ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ἀδελφούς ἓνα προφήτην, καθὼς ἐμέ· καὶ ἀκούσατέ του.

58. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἐν ᾧ ὁ λαὸς εἶχε συναθροισθῆ εἰς ἓν μέρος μέσα εἰς τὴν ἔρημον, ἦτον μὲ τὸν ἄγγελον, ὁ ὁποῖος τῷ ὠμίλει ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, καὶ (ἦτον ὁμοῦ μὲ) τοὺς πατέρας μας, ὁ ὁποῖος ἔλαβε λόγους ζωῆς διὰ νὰ τοὺς δώσῃ εἰς ἡμᾶς.

59. Οἱ πατέρες μας ὅμως δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὰ τὰ λόγια, ἀλλὰ τὰ ἀπέβαλον, καὶ ἐστράφησαν μὲ τὴν ψυχὴν των εἰς τὴν Αἴγυπτον.

40. Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἄαρών· Κάμε μας Θεούς, οἱ ὁποῖοι θέλουσι πορευθῆ ἔμπροσθέν μας· διότι αὐτὸς ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἡμεῖς δὲν ἤξεύρομεν τί τῷ ἠκολούθησε.

41. Καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας κατεσκεύασαν τὸ (χρυσοῦν) μοσχάριον, καὶ προσέφερον θυσίαν εἰς τὸ εἶδωλον, καὶ ἔχαιρον εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των.

42. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοὺς ἀπεστράφη, καὶ τοὺς παρέδωκεν, ὥστε νὰ λατρεύωσι τὸ στρατεύμα τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· Οἰκία τοῦ Ἰσραήλ, μήπως ἐφέρετε εἰς ἐμέ μέσα εἰς τὴν ἔρημον ἐσφαγμένα ζῶα καὶ θυσίαις τεσσεράκοντα χρόνους;

43. Καὶ (σεῖς) ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολὼχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ σας Ῥεμφάν, τὰ σχήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐκάμετε (σεῖς οἱ ἴδιοι) διὰ νὰ τὰ προσκυνῆτε· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς μετοκίσει καὶ πλέον μακρὰν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.

44. Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτον ὁμοῦ μὲ τοὺς πατέρας μας εἰς τὴν ἔ-

ρημον, καθὼς διώρισεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐλάλει μὲ τὸν Μωϋσῆν, νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς (ὁ ἴδιος) εἶχεν ἴδῃ.

45. Τὴν ὁποῖαν διεδέχθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ τὴν ἔφερον μὲ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Ἰησοῦ (τοῦ Ναυῆ) εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος ἐξουσιάζετο ἀπὸ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἀπεδίωξεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν πατέρων μας, ἕως τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβὶδ.

46. Ὁ ὁποῖος εὐρίσκει χάριν ἔμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐζήτησεν (ἀπ' αὐτὸν) τὸ νὰ δυναθῆ νὰ οἰκοδομήσῃ ἓνα ναὸν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47. Καὶ ὁ Σολομὼν ἔκτισε ναὸν δι' αὐτόν.

48. Πλὴν ὁ ὕψιστος δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς, τοὺς ὁποῖους κτίζουσι χεῖρες ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ὁ προφήτης λέγει·

49. Ὁ οὐρανὸς (εἶναι) θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ (εἶναι) ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· Ποῖον ναὸν σεῖς θέλετε κτίσει δι' ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος· ἢ ποῖος (θέλει εἶναι) ὁ τόπος τῆς ἀναπαύσεώς μου;

50. Ἡ ἰδία μου χεὶρ δὲν κατεσκεύασεν ὅλα αὐτὰ (τὰ πράγματα);

51. Σκληροτράχηλοι, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς καρδίας καὶ τῶν ὠτίων, σεῖς πάντοτε ἐναντιεῖσθε εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καθὼς (ἐναντιώθησαν) καὶ οἱ ἴδιοι σας πατέρες.

52. Ποῖον προφήτην δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; αὐτοὶ ἐθανάτωσαν ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι προεῖπον διὰ τὸν ἐρχομὸν αὐτοῦ τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποῖου σεῖς οἱ ἴδιοι ἐχρηματίσατε καὶ προδόται καὶ φονεῖς·

53. Σεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐλάβετε τὸν νόμον κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξατε.

54. Ἐν ᾧ δὲ ἤκουον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ

λόγοις, αἱ καρδίαι τῶν κατεκόπτοντο καὶ ἔτριζον τὰ ὀδόντια τῶν ἐναντίον αὐτοῦ.

55. Ἐπειδὴ δὲ (ὁ Στέφανος) ἦτον γεμάτος ἀπὸ ἁγίου Πνεύματος, ἐσκόπεε μετὰ προσοχὴν τὰ ὀμμάτια του εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶδε (τὴν) δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ (αὐτόν) τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ἐστέκετο εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

56. Καὶ εἶπεν· Ἴδοῦ, ἐγὼ βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτούς, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι στέκεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

57. Τότε αὐτοὶ ἐφώναξαν μετὰ μεγάλην φωνήν, καὶ ἐσφάλισαν τὰ ὠτία των, καὶ ὤρμησαν ὅλοι ὁμοῦ ἐναντίον του.

58. Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἔφερον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, τὸν ἐκτύπον μετὰ τὰς πέτρας· καὶ οἱ μάρτυρες ἐξέδυσαν καὶ ἔβαλλον τὰ φορέματά των πλησίον εἰς τὰ ποδάρια ἐνὸς νέου, ὃ ὀνομαζέτο Σαῦλος.

59. Καὶ ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸν ἐπετροβόλουν, ὁ Στέφανος προσήχετο, καὶ ἔλεγε· Κύριε Ἰησοῦ, παράλαβε τὸ πνεῦμά μου.

60. Ἐπειτα ἐγονάτισε, καὶ ἐφώναξε μετὰ μεγάλην φωνήν· Κύριε, μὴ μετρήσις εἰς αὐτοὺς αὐτὴν τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ἄφ' οὗ εἶπεν αὐτὸν τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Ὁ δὲ Σαῦλος ἦτον καὶ αὐτὸς σύμφωνος εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ (τοῦ Στεφάνου). Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν συνέβη μέγας διωγμὸς ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἦτον μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὅλοι (οἱ πιστοὶ), πλὴν τῶν ἀποστόλων, διεσπάρησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας, καὶ Σαμαρείας.

2. Καὶ μερικοὶ ἄνδρες ἐλλαβεῖς ἔφε-

ρον τὸν Στέφανον διὰ τὸν θάψωσι, καὶ τὸν ἐκλάσαν καθ' ὑπερβολήν.

3. Ὁ δὲ Σαῦλος ἐβλάσφη (καθ' ὑπερβολήν) τὴν ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ ἔμβαιεν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ἔπερνε δυναστικῶς καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ τοὺς παρέδιδεν εἰς φυλακὴν.

4. Ὅσοι λοιπὸν (πιστοὶ) διεσκορπίσθησαν, περιήρχοντο ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ ἐκύρυστον εὐαγγελικῶς τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ).

5. Καὶ ὁ Φίλιππος, ἀφ' οὗ κατέβη εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν Χριστόν.

6. Καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἔδιδον πολλὴν προσοχὴν εἰς ὅσα ἔλεγον ὁ Φίλιππος μετὰ κοινὴν συμφωνίαν, ἐπειδὴ καὶ ἤκουον οἱ ἴδιοι καὶ ἔβλεπον τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκλυε.

7. Διότι πολλὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἐφώναζον μετὰ μεγάλην φωνήν καὶ ἔφευγον ἀπὸ πολλοῦς, τοὺς ὁποίους ἐξουσίαζον πρότερον· καὶ πολλοὶ παραλυτικοὶ καὶ χωλοὶ ἰατρούθησαν.

8. Καὶ συνέβη εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν μεγάλη χαρὰ.

9. Καὶ κάποιος ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Σίμων, εὕρισκετο πρότερον εἰς (τὴν ἰδίαν) πόλιν, ὃ ὀνομαζέτο μετεχειρίζετο τὴν μαγείαν, καὶ ἔφερεν εἰς ἐκπλήξιν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, ἐπειδὴ καὶ ἐκήρυττε τὸν ἑαυτοῦ του ὡς μέγαν ἄνθρωπον.

10. Καὶ ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἔδιδον πολλὴν προσοχὴν εἰς αὐτόν, ἐπειδὴ ἔλεγον· Ὅτι αὐτὸς εἶναι ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ Θεοῦ.

11. Καὶ αὐτοὶ ἔδιδον προσοχὴν εἰς αὐτόν, ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ καιροῦ τοὺς ἔφερον εἰς θαυμασμὸν μετὰ τὰς μαγείας του.

12. Ὅτε ὁμοῦς ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὃ ὀνομαζέτο ἐκήρυττεν εὐαγγελικῶς διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

καὶ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔβαπτιζοντο καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

15. Καὶ ὁ ἴδιος Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ἀφ' οὗ ἔβαπτίσθη, ἔμενον αἰείποτε ὁμοῦ μετὸν Φίλιππον· καὶ ἐπειδὴ ἔβλεπεν, ὅτι ἐγίνοντο (ἀπ' αὐτὸν) σημεῖα καὶ μεγάλα θαύματα, ἐθαύμαζε.

14. Καὶ ἐπειδὴ ἔμαθον οἱ ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅτι ἡ Σαμαρεία ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·

15. Οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ κατέβησαν, προσευχήθησαν δι' αὐτοὺς, ὥστε νὰ λάβωσιν ἅγιον Πνεῦμα.

16. Καθότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶχε καταβῆ εἰς κἀνένα ἀπ' αὐτοὺς ἕως τότε, ἀλλ' αὐτοὶ ἔβαπτίσθησαν μόνον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

17. Τότε (οἱ ἀπόστολοι) ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς αὐτοὺς, καὶ (αὐτοὶ) ἐλάβαν τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

18. Καὶ ὁ Σίμων ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι μετὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐδίδοτο τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἔφειρεν εἰς αὐτοὺς χρήματα,

19. Καὶ εἶπε· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν, ὥστε εἰς ὅποιον καὶ ἂν βάλω τὰς χεῖράς μου, νὰ λαμβάνη (καὶ αὐτὸς) ἅγιον Πνεῦμα.

20. Ὁ Πέτρος ὅμως τῷ εἶπεν· Εἶθε νὰ χαθῶσι τὰ χρήματά σου ὁμοῦ μετὰ τὸν ἴδιον, καθότι ἐνόμισας, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτάται μετὰ χρήματα.

21. Σὺ δὲν ἔχεις μέρος μήτε μετοχὴν ἀπὸ αὐτοῦ τῦ κήρυγμα· διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι εὐλικρινὴς ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

22. Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ αὐτῆν τὴν κακίαν σου, καὶ παρακάλεσον τὸν Θεόν, ἵσως εἶναι δυνατὸν νὰ συγχωρηθῇ εἰς σὲ αὐτὸς ὁ στοχασμὸς τῆς ψυχῆς σου.

23. Διότι ἐγὼ βλέπω, ὅτι σὺ εὐρίσκεσαι εἰς πολλὴν πικρίαν, καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.

24. Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Σειῖς περὶ κλέσατε τὸν Κύριον δι' ἐμὲ, ὥστε νὰ μὴν ἔλθῃ ἐναντίον μου κἀνὲν ἀπὸ ὅσα εἶπατε.

25. Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἔμαρτύρησαν παρρησίᾳ, καὶ ἐδίδαξαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς πολλὰ χωρία τῶν Σαμαρειτῶν, καὶ (ἔπειτα) ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

26. Καὶ ἄγγελος Κυρίου ὠμίλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ τῷ εἶπε· Σηκώθητι, καὶ ὕπαγε πρὸς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας εἰς τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι ἔρημος.

27. Καὶ αὐτὸς ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε· καὶ ἰδοὺ εὐνοῦχος τις ἀπὸ τὴν Λιβυτικῆν, πρῶτος ἀξιωματικὸς τῆς βασιλείας τῶν Αἰθιοπῶν Κανδάκης, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐπιστάτης ὅλων τῶν Φησαυρῶν αὐτῆς, καὶ ὁ ὁποῖος ἦλθε διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

28. Καὶ τότε ἐπέστρεψε, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ἀμάξιόν του, καὶ ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν.

29. Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Πλησίασαι, καὶ ἔγγισαι εἰς αὐτὸ τὸ ἀμάξιον.

30. Καὶ ἀφ' οὗ ὁ Φίλιππος ἔτρεξε πλησίον, τὸν ἤκουσεν, ὅτι ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, καὶ τῷ εἶπε· Τάχα καταλαμβάνεις, ὅσα διαβάζεις;

31. Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη· Καὶ πῶς δύναμαι (νὰ καταλάβω), ἀπίστος κἀνεὶς δὲν ἤθελε μετ' ὀδηγήσει; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῆ καὶ νὰ καθίσῃ ὁμοῦ μετ' αὐτόν.

32. Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἐδιάβαζεν, ἦτον αὐτό· Ὡς πρό-

βατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγὴν· καὶ καθὼς ὁ χρίδς μένει ἄφωνος ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κόπτει τὸ μακλίον του, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον δὲν ἤνοιγε τὸ στόμα του.

53. Εἰς τὴν ταπεινώσιν του ἐσηκώθη ἡ κρίσις του· ποῖος ὅμως δύναται νὰ διηγηθῆ τὴν γενεάν του; διὰ τοῦτο καὶ σηκώνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωὴ του.

54. Τότε ὁ εὐνοῦχος ἀνέλαβε τὸν λόγον, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Σὲ παρακαλῶ, (νὰ μοι εἴπῃς) διὰ ποῖον ὁ προφήτης λέγει αὐτὸ (τὸ ῥητόν); τὸ λέγει (τάχα) διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ἢ δι' ἄλλον τινά;

55. Καὶ ὁ Φίλιππος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ ἤρχισεν ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ τῆς γραφῆς, καὶ ἐκήρυξεν εὐαγγελικῶς εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.

56. Καὶ ἐν ᾧ ἐξηκολούθουν τὸν δρόμον των, ἤλθον εἰς τι νερόν· καὶ ὁ εὐνοῦχος εἶπεν· Ἰδοὺ νερόν· τί μὲ ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

57. Καὶ ὁ Φίλιππος τῷ εἶπεν· Ἄν πιστεύσῃς μ' ὅλην σου τὴν καρδίαν, εἶναι δυνατόν (νὰ βαπτισθῆς). Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Πιστεύω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

58. Καὶ ἐπύρωσταξε νὰ σταθῆ τὸ ἄμάξιον· καὶ κατέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισε.

59. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν ἀπὸ τὸ νερόν, πνεῦμα Κυρίου ἤσπασε τὸν Φίλιππον, καὶ ὁ εὐνοῦχος δὲν τὸν εἶδε πλέον· ἀλλ' ἐσπεριώαται τὸν δρόμον του μὲ χαράν.

40. Καὶ ὁ Φίλιππος εὗρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ ἐν ᾧ διεσπέρνα ἐκεῖθεν, ἐκήρυττε τὸ εὐαγγελιον εἰς ὅλας τὰς πόλεις, ἕως οὗ ἤλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Ὁ δὲ Σαῦλος, ἐπειδὴ ἔπνεεν ἀκόμη ἀπὸ φοβερισμόν καὶ φρόνον ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸν ἀρχιερέα,

2. Καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτὸν γράμματα εἰς τὰς συναγωγὰς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν, ὥστε ἐὰν εὔρη ἐκεῖ, ἢ ἄνδρας, ἢ γυναῖκας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν αἵρεσιν αὐτὴν, νὰ τοὺς φέρῃ δεδεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

3. Ἐν ᾧ δὲ ἐπήγαγεν, καὶ πλέον ἦτον πλησίον εἰς τὴν Δαμασκόν, αἰφνιδίως φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔλαμψε κύκλωθεν αὐτοῦ·

4. Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε φωνήν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς αὐτόν· Σαῦλ, Σαῦλ, δικαί μὲ κατατρέχεις;

5. Καὶ (ἐκεῖνος) εἶπε· Ποῖος εἶσαι, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος (τῷ) εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ κατατρέχεις· σκληρὸν πρᾶγμα εἶναι εἰς σὲ τὸ νὰ κτυπᾷς τοὺς πόδας σου εἰς τὰ κέντρα.

6. Καὶ (ὁ Σαῦλ) εἶπε μὲ τρόμον καὶ ἐκπληξιν· Κύριε, τί θελεῖς νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος τῷ εἶπε· Σηκώθητι, καὶ ἔμβα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκεῖ θελεῖ σοὶ ὁμιληθῆ, τί πρέπει νὰ κάμῃς.

7. Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συνοδοιπόροι του ἐστέκοντο ἄφωνοι, ἐπειδὴ ἤκουον τὴν φωνήν, δὲν ἔβλεπον ὅμως κίνενα.

8. Ὁ δὲ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι τὰ ὀμμάτια του ἦσαν ἀνοιχτά, δὲν ἔβλεπε κινενα· ὥστε τὸν ὠδήγησαν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ τὸν ἔβαλον μέτα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9. Καὶ εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν δὲν ἔβλεπε· μήτε ἔφαγε, μήτε ἔσπινε.

10. Εὗρίσκετο δὲ τότε εἰς τὴν Δαμασκόν εἷς μαθητῆς ὀνομαζόμενος Ἀγνανίας, καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν

εἰς τὸ ὄνειρόν του· Ἀνακία. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐδὼ εἶμαι, Κύριε.

11. Καὶ ὁ Κύριος (εἶπεν) εἰς αὐτόν· Σηκώθητι καὶ ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον, ὃ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἴσος (δρόμος), καὶ ζήτησαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰουδά (ἓνα ἄνθρωπον) ἀπὸ τὴν Ταρσὸν ὀνομαζόμενον Σαῦλον· καθότι προσεύχεται αὐτὴν τὴν ὥραν.

12. (Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὁ Σαῦλος) εἶδεν εἰς τὸ ὄραμά του ἓνα ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Ἀνακίαν, ὃ ὁποῖος ἐμβῆκε, καὶ ἔβηκε τὴν χειρὰ του ἐπάνω εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.

13. Καὶ ὁ Ἀνακίας ἀπεκρίθη· Κύριε, ἐγὼ ἔμαθον ἀπὸ πολλοὺς δι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, πόσα κακὰ ἔκαμην εἰς τοὺς ἀγίους σου μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

14. Καὶ ἐδὼ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ νὰ δέσῃ ὅλους ἐκείνους, ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.

15. Καὶ ὁ Κύριος τῷ εἶπεν· Ὑπάγε, καθότι αὐτὸς θελεῖ χρηματίσῃ εἰς ἐμὲ ἐκλεκτὸν ὄργανον, ὥστε νὰ στηρίξῃ τὸ ὄνομά μου ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

16. Καὶ ἐγὼ θελω τῷ δείξῃ, πόσα πρέπει νὰ πάθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου.

17. Καὶ ὁ Ἀνακίας ὑπήγγε, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἂφ' οὗ ἔβηκε τὰς χειρὰς του ἐπάνω εἰς αὐτόν, εἶπε· Σαουλ ἀδελφε, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ὃ ὁποῖος σοὶ ἐφάνη εἰς τὸν δρόμον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἦλθες, με ἔστειλε διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ πληρωθῆς ἀπὸ ἄγιον Πνεῦμα.

18. Καὶ εὐθὺς ἔπαισαν ἀπὸ τὰ ὄμματά του ὡσὰν λέπια, καὶ ἀμέσως ἀνέβλεψε, καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐβαπτίσθη.

19. Καὶ ἐπειδὴ ἔφαγεν, ἀνέλαβε τὰς δυνάμεις του· καὶ ἔμενε μερικὰς

ἡμέρας ὁμοῦ με τοὺς μαθητὰς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20. Καὶ ἀμέσως ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21. Καὶ ὅλοι, ὅσοι τὸν ἤκουον, ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Αὐτὸς δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃ ὁποῖος κατεπολέμει μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπεκαλοῦντο αὐτὸ τὸ ὄνομα; καὶ (μάλιστα) ἦλθε καὶ ἐδὼ δι' αὐτὸ, διὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεδεμένους εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς;

22. Ὁ Σαῦλος ὅμως περισσότερον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ ἐτάραττε τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι κατῴκουν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐπειδὴ ἀπεδείκνυν, ὅτι αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) εἶναι ὁ Χριστός.

23. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ἀρκετὰς ἡμέρας οἱ Ἰουδαῖοι ἐβουλεύθησαν νὰ τὸν θανατώσωσιν.

24. Ἡ ἐπιβουλὴ ὅμως ἐγνώσθη εἰς τὸν Σαῦλον· καὶ αὐτοὶ ἐφύλαττον ἡμέραν καὶ νύκτα τὰς θύρας τῆς πόλεως διὰ νὰ τὸν φονεύσωσιν.

25. Οἱ μαθηταὶ ὅμως τὸν ἐσῆραν ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ (τὸν ἔβαλον) μέσα εἰς μίαν σπυρίδα, καὶ τὸν κατεβίβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος.

26. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ Σαῦλος ἐφθασεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐδοκίμαζε νὰ ἐνωθῇ με τοὺς μαθητὰς· ὅμως ὅλοι τὸν ἐφοβοῦντο, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστανον, ὅτι εἶναι μαθητῆς.

27. Ὁ δὲ Βαρνάβας τὸν ἐσῆρε, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήθη εἰς αὐτοὺς, ὅτι αὐτὸς εἶδε τὸν Κύριον καθ' ὁδόν, καὶ ὅτι τῷ ὡμίλησε, καὶ πῶς μέσα εἰς τὴν Δαμασκὸν ὡμίλησε πᾶρρησιὰ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28. Καὶ συνανεστρέφετο ὁμοῦ μ' αὐτοὺς μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκήρυττε με ἀφοβίαν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29. Καὶ ὠμίλει καὶ ἐφιλονείκει μὲ τὸν παρακαλέσασαι νὰ μὴν ἀμελήσῃ νὰ ἐλθῇ ἕως εἰς αὐτούς.

30. Ἐπειδὴ δὲ ἐνόησαν (τοῦτο) οἱ ἀδελφοί, τὸν ἔφερον κάτω εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσύν.

31. Λοιπὸν αἱ ἐκκλησίαι εἶχον εὐρηγὴν καθ' ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ Γαλιλαίαν, καὶ Σαμαρείαν, καὶ ἐστηρίζοντο καὶ περιεπάτουν μὲ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπληθύνοντο μὲ τὴν παρηγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

32. Συνέβη δὲ ὁ Πέτρος, ἐν ᾧ διήρχετο διὰ μέσου ὄλων (αὐτῶν τῶν τόπων), νὰ ἐλθῇ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι κατώκουν εἰς Λύδδαν.

33. Καὶ εὐρήχεν ἐκεῖ ἓνα ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Αἰνέαν, ὁ ὁποῖος ἐκείτετο εἰς τὸν κράββατον πρὸ ὀκτῶ χρόνων, καὶ ἦτον παραλυτικός.

34. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν εἰς αὐτόν· Αἰνέα, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σὲ ἰατρεύει· ἀνάστηθι, καὶ στρώσαι τὸ στρώμα σου· καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη.

35. Καὶ ὅλοι, ὅσοι κατώκουν εἰς τὴν Λύδδαν, καὶ εἰς τὸν Σάρωνα, εἶδον αὐτὸν (τὸν Αἰνέα,) οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

36. Ἦτον πρὸς τοῦτοίς εἰς τὴν Ἰώππην μία μαθήτρια ὀνομαζομένη Ταβιθά, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς Ἕλληνας λέγεται Δορκὰς· αὐτὴ ἦτον γεμάτη ἀπὸ κλά ἔργα καὶ ἐλεημοσύνας, τὰς ὁποίας ἔκαμνεν.

37. Αὐτὴ ἠσθένησε κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἀπ' οὗ τὴν ἐπλύναν, τὴν ἔβαλον ἐπάνω εἰς ἕν ἀκώγειον.

38. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ Λύδδα εἶναι πλησίον εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταί, ἔπειδὴ ἔμαθον, ὅτι ὁ Πέτρος εὐρίσκειται εἰς αὐτὴν (τὴν Λύδδαν,) ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν δύο ἀνθρώπους, διὰ νὰ

τὸν παρακαλέσασαι νὰ μὴν ἀμελήσῃ νὰ ἐλθῇ ἕως εἰς αὐτούς.

39. Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν (εἰς τὴν Ἰόππην) ὁμοῦ μὲ αὐτούς· καὶ ἀπ' οὗ ἔφθασαν ἐκεῖ, τὸν ἀνεβίβασαν ἐπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον· καὶ τότε ἐπαρρησιάζεσθον εἰς αὐτὸν ὅλοι αἱ χῆραι καὶ ἔκλειον, καὶ ἐφανέρωνον ὑποκάμισα καὶ ἄλλα φορέματα, ὅσα ταῖς ἔκαμνεν ἡ Δορκὰς, ὅτε ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτάς.

40. Καὶ ἀπ' οὗ ἐξέβαλεν ὅλους ἔξω ὁ Πέτρος, ἐγονάτισε καὶ ἐπροσευχήθη· καὶ ἔπειτα ἐγύρισεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶπε· Ταβιθά, σηκώθητι. Καὶ ἐκείνη ἤνοιξε τὰ ὄμματά της, καὶ ἔπειδὴ εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41. Καὶ ὁ Πέτρος ἔδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν χειρὰ του, καὶ τὴν ἐσήκωσε· καὶ ὕστερον ἐφώνασε τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, καὶ τὴν παρέστησεν εἰς αὐτοὺς ζωντανήν.

42. Τοῦτο ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43. Καὶ ὁ Πέτρος ἔμεινεν ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς Σίμωνος δερματεργάτου.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Εὐρίσκετο δὲ εἰς τὴν Καισάρειαν κάποιος ἐκατόνταρχος ὀνομαζόμενος Κορνήλιος, ἀπὸ τοῦ στρατιωτικῶν τάγμα, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἰταλικόν·

2. Αὐτὸς ἦτον εὐσεβὴς, καὶ ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν, καὶ αὐτὸς καὶ ὅλη του ἡ οἰκογένεια, καὶ ἔκαμνε πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς τὸν λαόν, καὶ παρεκάλει τὸν Θεὸν ἀδιακόπως.

3. Καὶ εἶδεν εἰς ὄραμά του φανερὰ, εἰς τὴν ἐνάτην σχεδὸν ὥραν τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθε πλησίον του, καὶ τῷ εἶπε· Κορνήλιε.

4. Καὶ ἐκεῖνος ἐσήκωσε τὰ ὄμματά

του καὶ εἶδε, καὶ ἐπειδὴ ἐτρόμαξεν, εἶπε. Τί εἶναι Κύριε; Καὶ (ὁ ἄγγελος) τῷ εἶπεν· Λί προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ διὰ ἐνθούμησίν σου.

5. Καὶ λοιπὸν στείλαι αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς τὴν Ἰόππην ἀνθρώπους, καὶ ἐνέργησον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Πέτρος.

6. Αὐτὸς φιλοξενεῖται εἰς ἓνα δερματεργάτην Σίμωνα, τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκία εἶναι πλησίον εἰς τὴν Θάλασσαν· αὐτὸς (ὁ Πέτρος) θέλει σοὶ εἶπει, τί πρέπει νὰ κάμῃς.

7. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ὠμίλει μὲ τὸν Κορνήλιον, αὐτὸς ἐφώνωξε δύο ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ ἓνα στρατιώτην Σεβήν ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πάντοτε πλησίον του,

8. Καὶ ἀφ' οὗ διηγήθη εἰς αὐτοὺς ὅλα (τὰ εἰρημένα,) τοὺς ἔστειλεν εἰς τὴν Ἰόππην.

9. Καὶ τὴν ἀριεὴν ἡμέραν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι περιεπάτουν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐπλησίαζον εἰς τὴν πόλιν, ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὸ δῶμα διὰ νὰ προσευχηθῆ, σχεδὸν εἰς τὰς ἕξ ὥρας.

10. Καὶ (ἐν τοῦτω) ἐπένευσε, καὶ ἤθελε νὰ φάγῃ· καὶ ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἠτοίμαζον, ἔπεσεν ἕκστασις εἰς αὐτόν.

11. Καὶ εἶδεν, ὅτι ἠνοήχθη ὁ οὐρανὸς, καὶ ὅτι κατέβαινον εἰς αὐτὸν ἐν ἀγγελῶν, ὡς ἂν ἐν σινδόνι μεγάλῳ, τὸ ὁποῖον ἦτον δεδεμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ κατεβιβάζετο εἰς τὴν γῆν,

12. Μέτα εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13. Καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ εἰς αὐτόν, (ἡ ὁποία τῷ εἶπε·) Πέτρε, σηκώθητι, καὶ σφάξαι, καὶ φάγε.

14. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ποτὲ (δὲν θέλω φάγῃ)· διότι κἀμίαν φοράν δὲν ἔφαγον κἀνὲν (πρᾶγμα) μεμιασμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15. Καὶ ἐκ δευτέρου ἦλθε πάλιν φωνὴ εἰς αὐτόν· Ὅσα (πράγματα) ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ νομίζῃς μεμιασμένα.

16. Τοῦτο (τὸ πρᾶγμα) ἐγένετο εἰς τρεῖς φορές· καὶ πάλιν τὸ ἀγγελεῖον ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν οὐρανόν.

17. Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἠπόρει καθ' ἑαυτὸν, τί τάχα νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ ὄραμα, τὸ ὁποῖον εἶδε, τότε καὶ οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποῖους ἔστειλεν ὁ Κορνήλιος, ἀφ' οὗ ἠρώτησεν καὶ ἔμαθον τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος, ἔφθασαν εἰς τὴν θύραν τῆς ἀλύης.

18. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφώνωσαν, ἠρώτησαν, ἂν ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Πέτρος, φιλοξενῆται εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν.

19. Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἐσυλλογίζετο διὰ τὸ ὄραμά του, τὸ Πνεῦμα τῷ εἶπεν· Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνθρωποι σὲ ζητοῦσι·

20. Λοιπὸν σηκώθητι καὶ κατὰβηθι, καὶ ὑπάγε ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, χωρὶς νὰ διατάξῃς τελείως· διότι ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21. Καὶ ὁ Πέτρος ἀφ' οὗ κατέβη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους ἔστειλεν ὁ Κορνήλιος εἰς αὐτόν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ζητεῖτε· ποία εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθετε;

22. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ὁ ἐκαστόνταρχος Κορνήλιος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται (ὡς τοιοῦτος), καὶ ἀπὸ ὅλον τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ἔλαβε προσταγὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ τὸ μέσον ἐνὸς ἀγίου ἀγγέλου, νὰ στείλῃ νὰ σε

φέρη εἰς τὸν οἶκόν του, διὰ τὰ ἀκούσῃ λόγους ἀπὸ σέ.

25. Ὁ Πέτρος λοιπὸν, ἀφ' οὗ τούδε ἐκάλεσε μέσα (εἰς τὴν οἰκίαν), τοὺς ἐφιλοξένησε· καὶ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ἀνεχώρησεν ὁμοῦ με' αὐτούς, καὶ μερικὸι ἀπὸ τούδε ἀδελφοὺς, οἱ ὅσοιτοι ἦσαν εἰς τὴν Ἰόππην, ἠκολούθησαν ὁμοῦ με' αὐτόν.

24. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Καισάρειαν· ὅπου ὁ Κορνήλιος τοὺς περιέμενεν, ἀφ' οὗ εἶχε συγκαλέσῃ ἐκεῖ ὅλους τοὺς συγγενεῖς του, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους του.

25. Καὶ καθὼς ὁ Πέτρος ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ Κορνήλιος τὸν ὑπήνητησε, καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του, καὶ (τὸν) ἐπροσκύνησεν.

26. Ὅμως ὁ Πέτρος τὸν ἐσῆκωσε, λέγων· Σηκώθητι· καθότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος.

27. Καὶ συνομιλῶν με' αὐτὸν ἐμβῆκεν (εἰς τὴν οἰκίαν), καὶ εὗρηκε πολλοὺς, οἱ ὅσοιτοι ἦσαν ἐκεῖ συνηθροισμένοι.

28. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς ἠξεύρετε, ὅτι εἶναι πικράνομον εἰς ἓνα Ἰουδαῖον τὸ νὰ συναναστρέφεται, ἢ νὰ πλησιάζῃ εἰς ἀλλόφυλον· ὁ Θεὸς ὁμως ἐδείξεν εἰς ἐμὲ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λέγω κἀνέναν ἄνθρωπον μιὰρὸν, μήτε ἀκάθαρτον.

29. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ᾧ ἐζητήθη νὰ ἔλθω, ἦλθον χωρὶς κἀμμίαν ἀντιλογίαν· Σὰς ἐρωτῶ λοιπὸν διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπέστατε καὶ με' ἐφέρετε;

30. Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπε· Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐγὼ ἐνήστευον, καὶ ἐν ᾧ προσηυχόμην μέσα εἰς τὴν οἰκίαν μου εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν· τότε αἴφνης ἐφάνη ἔμπροσθέν μου εἷς ἄνθρωπος με' λαμπρὰ φορέματα·

31. Καὶ μοι εἶπε· Κορνήλιε, ἡ

προσευχὴ σου (ἠκούσθη), καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐγνώσθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

32. Στεῖλαι λοιπὸν (ἄνθρωπων) εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ ζήτησον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Πέτρος· καὶ αὐτὸς φιλοξενεῖται εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς Σίμωνος θερματεργάτου πλησίον εἰς τὴν Θάλασσαν· καὶ αὐτὸς ὅταν ἔλθῃ, Φελεὶ σοὶ ὁμιλήσῃ.

33. Ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν λοιπὸν ἔστειλα ἄνθρωπον εἰς σέ· καὶ σὺ ἔκαμες καλὰ, ἐπειδὴ ἦλθες· λοιπὸν ἡμεῖς ὅλοι αὐτὴν τὴν ὥραν εἴμεθα ἐδῶ ἔμπροσθς εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὰ ἀκούσωμεν ὅλας τὰς προσταγὰς, αἱ ὅσοιαι σοὶ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Θεόν.

34. Τότε ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπε· Κατ' ἀλήθειαν πληροφοροῦμαι, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς τὰ πρόσωπα (τῶν ἀνθρώπων).

35. Ἀλλὰ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅποιοι φοβεῖται αὐτὸν (τὸν Θεόν), καὶ πράττει τὴν ἀρετὴν, ἐκεῖνος εἶναι δεκτὸς εἰς αὐτόν.

36. Κατὰ τὸν λόγον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐδηλοποίησεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ ἐκήρυξεν εὐαγγελικῶς εἰς αὐτούς τὴν εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ὁποῖος εἶναι Κύριος ὅλων·

37. Σεῖς ἠξεύρετε ἐκεῖνο τὸ κήρυγμα, τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ὕστερον ἀπὸ τὸ βᾶπτισμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ἰωάννης ἐκήρυττε·

38. Πῶς ὁ Θεὸς ἔχρισε με' Πνεῦμα ἁγίου, καὶ με' δύναμιν τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηθὸν, ὁ ὁποῖος περιῆλθεν (ἀπὸ τόπου εἰς τόπον) καὶ εὐηργέτει, καὶ ἰάτρειεν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅσοιτοι ἐτυραννοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολον, καθότι ὁ Θεὸς ἦτον ὁμοῦ με' αὐτόν.

39. Καὶ ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες ὁ-

λων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἔκαμε καὶ εἰς τὸν τόπον τῶν Ἰουδαίων, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· τὸν ὁποῖον ἐρόνευσαν, ἐπειδὴ τὸν ἐκρέμασαν εἰς τὸ ξύλον.

40. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀνέστησεν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν) τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ εὐδόκησεν ὥστε νὰ τὸν κάμῃ φανερόν·

41. Οὐχί! εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι ἐξ ἀρχῆς εἴμεθα ἐκλελεγμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν μάρτυρες, καθότι ἡμεῖς καὶ ἐφάχομεν καὶ ἐπίομεν ὁμοῦ με αὐτὸν, ἀφ' οὗ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ νεκροῦς.

42. Καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαόν, καὶ νὰ μαρτυρησώμεν παρρησίᾳ, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ διωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸν κριτῆς καὶ τῶν ζωντανῶν καὶ τῶν νεκρῶν.

43. Ὅλοι οἱ προφήται ἔδωκαν δι' αὐτὸν τοιαύτην μαρτυρίαν, ὅτι ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὸν, ἔξει λάβῃ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν του μετὰ τὸ ὄνομά του.

44. Ἐν τῷ ἀκόμῃ ὁ Πέτρος ἔλεγεν αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἤκουον τὸν λόγον του.

45. Καὶ ὅλοι οἱ ἐξ Ἰουδαίων πιστοὶ, ὅσοι ἦλθον ὁμοῦ μετὰ τὸν Πέτρον, ἐξεπλάγησαν διὰ τὸ ὅτι ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐξεχύθη καὶ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς.

46. Διότι αὐτοὶ ἤκουον τοὺς ἐθνικοὺς, ὅτι ἐλάλουν μετὰ (δικήρους) γλώσσας, καὶ ὅτι ἐμεγάλυνον τὸν Θεόν. Τότε ὁ Πέτρος εἶπε·

47. Μήπως δύναται τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὕδωρ διὰ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν αὐτοὶ, οἱ ὅποιοι ἐλάβον τὸ ἅγιον Πνεῦμα καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48. Καὶ οὕτως ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν παρεκάλεσαν νὰ μεῖνῃ ἐκεῖ μερικὰς ἡμέρας.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ (ὅλοι) οἱ ἀδελφοί, ὅσοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἤκουσαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2. Καὶ ὅτε ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, οἱ περιτέτμημένοι (πιστοὶ) ἐφίλονεῖκον μετὰ αὐτὸν,

3. Καὶ (τῷ) ἔλεγον· Σὺ συναεστράφης μετὰ ἀνθρώπους ἀπεριτεμητούς, καὶ ἔφαγες ὁμοῦ μετὰ αὐτούς.

4. Καὶ ὁ Πέτρος ἤρχισε καὶ ἐδιηγεῖτο εἰς αὐτοὺς κατὰ τάξιν τὰ (γινόμενα,) λέγων·

5. Ἐγὼ προσηυχόμην εἰς τὴν πόλιν Ἰόππην, καὶ ἐν τῷ ἤμῃ εἰς ἕκστασιν, εἶδον ὄραμα, (θηλαδῆ,) ὅτι κατέβαινον ἐν ἀγγεῖον, ὡσὰν μέγαν σινδόνι, τὸ ὅποιον δεσμεύον ἀπὸ τέσσαρας ἄκρας κατεβιβάζετο ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς ἐμέ·

6. Ἐν τῷ δὲ ἐβλεψον μετὰ προσοχὴν εἰς αὐτὸ, παρετίθηκα καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

7. Ἦκουσα καὶ φωνὴν, ἡ ὁποία μοι ἔλεγε· Πέτρε, σηκώθητι, σφάξαι, καὶ φάγε.

8. Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, ποτὲ (δὲν θέλω φάγε)· διότι κάμμιαν φοράν δὲν ἔφαγον κἀνὲν πρᾶγμα μεμιασμένον, καὶ ἀκάθαρτον.

9. Ἡ φωνὴ μοι ἀπεκρίθη δευτέραν φοράν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· Ὅσα πράγματα ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ νομίζῃς μεμιασμένα.

10. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο τρεῖς φορές· καὶ πάλιν ὅλα (τὰ ζῶα) ἀνεβιβάσθησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

11. Τότε εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν τρεῖς ἄνθρωποι· ἔφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, εἰς

τὴν ὁποίαν εὐρισκόμην, οἱ ὁποῖοι ἐστάλησαν εἰς ἐμὲ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

12. Καὶ τὸ Πνεῦμα μοι εἶπε νὰ ὑπάγω ὁμοῦ μὲ αὐτούς, χωρὶς νὰ διστάσω τελείως· ἦλθον δὲ ὁμοῦ μὲ ἐμὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἕξ ἄδελφοί, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὴν οἰκίαν (ἐκεῖνου) τοῦ ἀνθρώπου.

13. Καὶ αὐτὸς διηγήθη εἰς ἡμᾶς, ὅτι εἶδε τὸν ἄγγελον, ὅτι ἐστάθη μέσα εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ τῷ εἶπε· Στεῖλαι εἰς τὴν Ἰόσῳην ἀνθρώπους, καὶ ζήτησον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ὁ Σίμων, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται καὶ Πέτρος,

14. Ὁ ὁποῖος θέλει ὁμιλήσῃ εἰς σὲ λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους θέλεις σωθῆ καὶ σὺ, καὶ ὅλη σου ἡ οἰκογένεια.

15. Καὶ ἐν ᾧ ἐγὼ ἔκαμον ἀρχὴν νὰ ὁμιλῶ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη εἰς αὐτούς, καθὼς (κατέβη) καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16. Τότε ἐγὼ ἐνεθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καθὼς εἶπεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε με νερόν, σεῖς ὅμως θέλετε βαπτισθῆ με ἁγίου Πνεύμα.

17. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτούς τὴν ἰδίαν χάριν, τὴν ὁποίαν ἔδωκε καὶ εἰς ἡμᾶς, ἔπειδὴ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ποῖος λοιπὸν ἤμην ἐγὼ, ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18. Καὶ ἐκεῖνοι ἄφ' οὗ ἤκουσαν αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἤσυχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον· Βεβία ὁ Θεὸς ἔδωκε καὶ εἰς τὰ ἔθνη τὴν μετάνοιαν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ζωήν.

19. Ὅσοι δὲ πιστοὶ διεσπάρησαν ἔξ αἰτίας τῆς Σιλίφως, ἡ ὁποία ἠκολούθησε διὰ (τὸν Σάσατον) τοῦ Στεφάνου, ἐπέρασσαν ἕως εἰς τὴν Φοινίκην, καὶ Κύπρον, καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ) εἰς κἀνὲν ἄλλον, εἰ μὴ εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20. Μερικοὶ δὲ ἀπ' αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Κύπριοι, καὶ Κυρηναῖοι,

ἐμβήκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ὠμίλουν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐκήρυττον εὐαγγελικῶς εἰς αὐτούς τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21. Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον ὁμοῦ μὲ αὐτούς, ὥστε καὶ πολὺ πλῆθος ἐπίστευσε, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον.

22. Αὐτὴ ἡ φήμη ἔφθασεν ἕως εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἱερουσαλήμ δι' αὐτούς· καὶ ἐστείλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23. Ὁ ὁποῖος ἄφ' οὗ ἔφθασεν ἐκεῖ, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκίνηε ὅλους νὰ μένωσι (προσηλωμένοι) εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλην τὴν σταθερότητα τῆς καρδίας (των).

24. Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως, διὰ τοῦτο καὶ πολὺ πλῆθος προσετέθη (καὶ ἐπίστευσεν) εἰς τὸν Κύριον.

25. Ὑπῆγε δὲ ὁ Βαρνάβας ἕως εἰς τὴν Ταρσὸν διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν Σαῦλον, καὶ ἄφ' οὗ τὸν εὗρηκε, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26. Καὶ ἐν διαστήματι ἐνὸς ὁλοκλήρου χρόνου συνήρχοντο ὁμοῦ μὲ τὴν (ἐκεῖ) ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν ἰκανὸν πλῆθος, ὥστε καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν πρῶτον ἔλαβε τὴν ἀρχὴν, τὸ νὰ ὀνομαζῶνται οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί.

27. Καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας κατέβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα (μερικοὶ) προφηταὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28. Καὶ εἷς ἀπὸ αὐτῶν ὀνομαζόμενος Ἄγαθος, ἐσηκώθη, καὶ ἐφανέρωσεν διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, ὅτι θέλει ἀκολουθήσῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην πεῖνα μεγάλη· ἡ ὁποία καὶ ἠκολούθησεν, ὅτε ἐβασίλευσεν ὁ Καῖσαρ Κλαύδιος.

29. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀπέφρασαν νὰ στείλωσι βοήθειαν, καθὼς ὁ καθείς

εἶχε τὸν τρόπον, εἰς τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι κατῴκουν εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

50. Τὸ ὅποῖον καὶ ἔπραξαν, καὶ τὴν ἔστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, διὰ χειρὸς τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοῦ Σαύλου.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης ἐπεχειρίσθη νὰ κακοποιήσῃ μερικὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

2. Καὶ ἐφόνευσε μὲ μάχαιραν τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου.

5. Καὶ ἔπειδὴ εἶδεν, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστὸν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπεχειρίσθη πρὸς τοὺς τοῦτους νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον [ἦσαν δὲ τότε αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·]

4. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπίασε, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν παρέδωκεν εἰς τέσσαρα (τάγματα) ἀπὸ τέσσαρας στρατιώτας νὰ τὸν φυλάττωσιν, ἐπειδὴ εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν παρρησιάσῃ (εἰς καταδίκην) ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

5. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἡ ἐκκλησία προσήχθητο ἀδιακόπως διὰ τὴν ἐλευθερίαν του.

6. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἡρώδης εἶχε σκοπὸν νὰ τὸν ἐκβάλῃ (ὡς κατάδικον,) ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν μέσην δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος μὲ διπλᾶς ἀλύσεις, καὶ οἱ φύλακες ἐφυλάττον ἔμπροσθς εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7. Καὶ αἰφνης ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη ἐκεῖ, καὶ φῶς ἔλαμψε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ (ὁ ἄγγελος) ἐκτύπησε τὸ πλευρὸν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, λέγων· Σηκώθητι ὀλίγωρα. Καὶ (ἀμέσως) αἱ ἀλύσεις ἔπεσον ἀπὸ τὰς χεῖρας του.

8. Καὶ ὁ ἄγγελος τῷ εἶπε· Ζώσθητι, καὶ βάλε τὰ σανδάλια σου. Τὸ ὅποῖον ἔκαμεν ὁ Πέτρος· καὶ (ὁ ἄγγελος) τῷ εἶπε· Φόρεσαι τὸ φόρεμά σου καὶ ἀκολούθει μοι.

9. Καὶ ἐξέβη καὶ τῷ ἠκολούθησε, καὶ δὲν ἤξευρεν, ὅτι εἶναι ἀληθὲς ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐγίνετο διὰ μέσου τοῦ ἀγγέλου, ἀλλ' ἐνόμιζεν, ὅτι ἐβλεπεν ὄραμα.

10. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέρρασαν τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν (στρατιωτικὴν) φυλακὴν, ἦλθον εἰς τὴν σιδηρᾶν θύραν, ἣ ὅποια φέρει (τοὺς ἀνθρώπους) εἰς τὴν πόλιν, καὶ αὐτὴ μόνη ἠνοίχθη εἰς αὐτούς· καὶ ἀφ' οὗ ἐξέβησαν, προεχώρησαν ἕως εἰς ἓν διάστημα δρόμου· καὶ τότε εὐθὺς ἔφυγεν ἀπὸ αὐτὸν ὁ ἄγγελος.

11. Καὶ ὁ Πέτρος, ἔπειδὴ ἦλθεν εἰς τὸν ἐαυτόν του, εἶπεν· Αὐτὴν τὴν ὄραν ἐνόησα ἀληθινὰ, ὅτι ὁ Κύριος ἔστειλε τὸν ἄγγελόν του καὶ μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπ' ὅλην τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12. Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐνόησε καλῶς, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται καὶ Μάρκος, ὁποῦ ἦσαν ἀρκετοὶ συνηθροισμένοι, καὶ προσήχοντο.

15. Καὶ ὅτε ὁ Πέτρος ἐκτύπησε τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, μία νέα ὀνομαζομένη Ῥόδη ἐπλησίασε, διὰ τὴν ἀκούσῃ κρυφίως (ποῖος εἶναι·)

14. Καὶ ἔπειδὴ ἐγνώρισε τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς δὲν ἦνοιξε τὸ προαύλιον, ἀλλ' ἔτρεξε καὶ ἔδωκε τὴν εἰδήσιν, ὅτι ὁ Πέτρος στέκεται ἔξω ἀπὸ τὸ προαύλιον.

15. Καὶ ἐκεῖνοι τῇ εἶπον· Σὺ εἶσαι τρελλή. Καὶ αὐτὴν ἐκείνην ἔβεβαίωσεν, ὅτι (τὸ πρᾶγμα) ἔχει οὕτω. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὅτι εἶναι ἄγγελός του.

16. Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Πέτρος ἐπέμενε καὶ ἐκτύπη τὴν θύραν· καὶ ἀφ' οὗ ἤνοιξαν, καὶ τὸν εἶδον, ἐξεπλάγησαν.

17. Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμε νεῦμα μὲ τὴν χειρὰ (τοῦ) διὰ νὰ σιωπήσωσι, διηγήθη εἰς αὐτοὺς, πῶς ὁ Κύριος τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν φυλακῆν· καὶ εἶπε· Φκνερῶσατε αὐτὰ εἰς τὸν Ἰάκωβον καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ἐπειτα ἔφυγεν ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ὑπῆγεν εἰς ἄλλον τόπον.

18. Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἠκολούθησε μεγάλη ταρχῆ μετὰ τῶν στρατιωτῶν, (διὰ νὰ μάθωσι,) τί τάχα ἐγένετο ὁ Πέτρος.

19. Καὶ ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ ἐζήτησε τὸν Πέτρον καὶ δὲν τὸν εὗρῆκεν, ἀφ' οὗ ἐξέτασεν ἀκριβῶς τοὺς φύλακας, ἐπρόσταξε νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὴν καταδίκην· καὶ (ἔπειτα) αὐτὸς κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ διέτριβεν (ἐκεῖ).

20. Ὁ δὲ Ἡρώδης ἐπεθύμει νὰ πολεμήσῃ τοὺς Τυρίους καὶ τοὺς Σιδωνίους· ἐκεῖνοι ὅμως συμφώνως ἤλθον εἰς αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἔπεισαν Βλάστων τὸν ἐπιστάτην τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἐζήτησαν (μὲ τὸ μέσον του) τὴν εἰρήνην· ἐπειδὴ καὶ ἡ χώρα των τρέφεται ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ βασιλέως.

21. Καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς μίαν προσδιωρισμένην ἡμέραν, φορέσας τὰ βασιλικὰ φορέματα, ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον του, καὶ ἐδημηγόρει εἰς αὐτούς.

22. Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναξεν· (Αὐτὴ ἡ φωνὴ εἶναι) φωνὴ Θεοῦ, καὶ οὐχί (φωνὴ) ἀνθρώπου.

23. Καὶ ἀμέσως ἄγγελος Κυρίου τὸν ἐκτύπησε, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐφωγώθη ἀπὸ σκώληκας, καὶ ἐξεψύχησεν.

24. Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔκαμνε μεγάλας προσόδους καὶ ἐπληθύνετο.

25. Ὁ δὲ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος

ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὸ ὑπόργημα των, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶχον μαζῆ των καὶ τὸν Ἰωάννην, ὁ ὀποῖος ὠνομάσθη Μάρκος.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1. Ἦσαν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας, μερικοὶ προφῆται καὶ διδάσκαλοι, δηλαδὴ ὁ Βαρνάβας, καὶ Συμεὼν, ὁ ὀποῖος ὠνομάζετο Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναιὸς, καὶ ὁ Μαννῆν ὁ συνκνάτροφος τοῦ τετράρχου Ἡρώδου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2. Καὶ ἐν ᾧ αὐτοὶ κατεγίνοντο εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κυρίου, καὶ ἐνήστευον, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Χωρίσπέ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὀποῖον ἐγὼ τοὺς ἐκάλεσα.

3. Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χειρὰς των, τοὺς ἔστειλαν νὰ ὑπάγωσιν.

4. Αὐτοὶ λοιπὸν ἐστάθησαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπέερασαν διὰ Σαλάσσης εἰς τὴν Κύπρον.

5. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασαν εἰς τὴν (πόλιν) Σαλαμίαν, ἐκήρυττον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μέσῃ εἰς τὰς συνκνωγὰς τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχον καὶ τὸν Ἰωάννην διὰ νὰ τοὺς ὑπηρετῇ.

6. Καὶ ἀφ' οὗ διεπέερασαν τὴν νῆσον, καὶ ἤλθον ἕως εἰς τὴν Πάφον, εὗρῆκεν ἐκεῖ κληροῖον μάγυν ψευδοπροφήτην Ἰουδαίου, ὁ ὀποῖος ὠνομάζετο Βαρϊησοῦς,

7. Αὐτὸς ἦτον ὁμοῦ μὲ τὸν ἀνθύπατον Σέργιον Παῦλον, ὁ ὀποῖος ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος· καὶ αὐτὸς ἔστειλε καὶ ἔφερε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐζήτησε νὰ ἀκούσῃ (ἀπὸ αὐτούς) τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8. Ὁ Ἐλύμας ὅμως, δηλαδὴ ὁ μά-

γος (διότι τὸ ὄνομα αὐτὸ σημαίνει τοῦτο) ἠναντιώμετο εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ ἐζήτει νὰ γυρίσῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆν πίστιν.

9. Ὁ Σαῦλος ὁμως, ὁ (ὁποῖος ὠνομάσθη) καὶ Παῦλος, ἐπειδὴ ἐσπληρώθη ἀπὸ ἁγίου Πνεῦμα, ἐστράφη καὶ τὸν εἶδε μὲ προσοχὴν,

10. Καὶ τῶ εἶπεν· Ὡ υἱὲ διχόλου, καὶ ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, (ἀγγεῖον) γεμῆτον ἀπὸ πᾶν εἶδος δουλοσύνης, καὶ πονηρίας, δὲν θέλεις παύσῃ ἀπὸ τῆ νὰ διαστρέφῃς τοὺς ἴσους δρόμους τοῦ Κυρίου;

11. Διὰ τοῦτο αὐτὴν τὴν ὄραν ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου (ἔρθησεν) ἐναντίον σου, καὶ θέλεις μείνῃ τυφλός, χωρὶς νὰ βλέπῃς τὸν ἥλιον μέχρι τινὸς καιροῦ. Καὶ ἐν ταυτῶ (μία) ἀγγίξῃ καὶ (ἐν) σκότος ἔπαισεν ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ περιφερόμενος ἐζήτει χειραγωγούς.

12. Τότε ὁ ἀνθύπατος, ἀφ' οὔ εἶδεν αὐτὸ τὸ συμβάν, ἐπίστευσεν, ἐπειδὴ ἐξεπλάγη διὰ τὴν διδασχὴν τοῦ Κυρίου.

13. Καὶ ἀφ' οὔ ὁ Παῦλος καὶ ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μ' αὐτόν, ἀνεχώρησαν διὰ θαλάσσης ἀπὸ τὴν Πάφον, ἦλθον εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ὁ Ἰωάννης ὁμως ἀνεχώρησεν ἀπὸ αὐτούς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14. Αὐτοὶ δὲ ἀφ' οὔ ἀπέβησαν ἀπὸ τὴν Πέργην, ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ ἐμβήκαν μὲσα εἰς τὴν συναγωγὴν τὸ σάββατον, καὶ ἐκάθισαν.

15. Καὶ ἀφ' οὔ ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ πρῶτοι τῆς συναγωγῆς ἔστειλαν (ἄνθρωπων) εἰς αὐτούς νὰ τοὺς εἴπῃ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἂν ἔχητε νὰ εἴπητε κάμμειαν συμβουλίην εἰς τὸν λαὸν, ὁμιλεῖτε.

16. Τότε ἐσηκώθη ὁ Παῦλος, καὶ ἀφ' οὔ ἔκαμε μὲ τὴν χεῖρά του σημεῖον

(νὰ σιωπήσωσιν), εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλιταί, καὶ ὅσοι φοβεῖσθε τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17. Ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ τοῦ λαοῦ ἐδιάλειξε τοὺς προπάτοράς μας, καὶ ἐδόξασε τὸν λαὸν του, ἐν οὗ πρὸς κχιρὸν κατώκει εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τοὺς ἔφερεν ἔξω ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μὲ ὑψηλὴν χεῖρα·

18. Καὶ μὲ διαφόρους τρόπους τοὺς οἰκονόμησε μὲσα εἰς τὴν ἔρημον τεσσαράκοντα χρόνους.

19. Καὶ ἀφ' οὔ ἠράνισεν ἐπὶ τὸ γένη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναάν, διέμοιρασσε μὲ λαχνοὺς εἰς αὐτούς τὴν γῆν ἐκείνων.

20. Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, εἰς (διάστημα) τετρακοσίων πενήκοντα χρόνων ἔδωκεν εἰς αὐτούς κριτάς, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ προφήτου Σαμουὴλ.

21. Μετὰ ταῦτα ἐζήτησαν βασιλέα, καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτούς τὸν Σαούλ τὸν υἱὸν τοῦ Κίς, ὁ ὁποῖος (κατήγετο) ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Βενιαμίν, (καὶ ἐβασίλευσε) τεσσαράκοντα χρόνους.

22. Καὶ ἀφ' οὔ μετέστησεν αὐτόν (τὸν Σαούλ), ἀνέστησεν εἰς αὐτούς βασιλέα τὸν Δαβίδ, καὶ εἶπε τοιαύτην μαρτυρίαν δι' αὐτόν· Ἐγὼ εὗρηκα τὸν Δαβίδ τὸν (υἱὸν) τοῦ Ἰεσσαί, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄνθρωπος κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ὁ ὁποῖος θέλει κάμῃ ὅλα τὰ θελήματά μου.

23. Καὶ ἀπὸ τὴν γενεάν αὐτοῦ τοῦ (Δαβίδ) ὁ Θεὸς ἀνέστησεν εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν τὸν Ἰησοῦν (διὰ νὰ εἶναι) σωτὴρ του κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του,

24. Καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ἰωάννης ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ τὸ βᾶπτισμα τῆς μετανοίας.

25. Καὶ ὅτε ὁ Ἰωάννης ἐτελείωσε

τὸν δρόμον του, ἔλεγε· Ποῖος νομίζετε ὅτι εἶμαι ἐγώ; δὲν εἶμαι ἐγώ (ὁ Χριστός)· ἔρχεται ὅμως ἕστερον ἀπὸ ἐμὲ (ἄλλος τις), καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν του.

26. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι ἀναμεταξύ σας φοβῶνται τὸν Θεόν, ὁ λόγος αὐτῆς τῆς σωτηρίας εἰς σᾶς ἐστάλη.

27. Διότι, ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντές των, ἐπειδὴ δὲν ἐγνώρισαν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), τὸν κατεδίκασαν, καὶ (μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον) ἐπλήρωσαν τὰς προρρήσεις τῶν προφητῶν, αἱ ὁποῖαι διαβάζονται εἰς καθὲν σάββατον.

28. Καὶ μὲ ὄλον τὸ ὅτι δὲν εὐρήκην εἰς αὐτὸν κήμειαν αἰτίαν θανάτου, ἐξήγησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτον τὸ νὰ θανατωθῇ.

29. Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλον εἰς πᾶξιν ὅλα ἐκεῖνα, ὅσα ἦσαν γεγραμμένα δι' αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), τὸν κατεδίκασαν ἀπὸ τὸ ξύλον, καὶ τὸν ἔβαλον εἰς τὸ μνήμα.

30. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν).

31. Ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἐν διαστάμῃ πολλῶν ἡμερῶν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀνέβησαν ἑμοῦ μὲ αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι μάρτυρές του ἔμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος.

32. Καὶ ἡμεῖς εὐαγγελικῶς κηρύττομεν εἰς σᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἔφερεν εἰς τέλος τὴν ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τοὺς πατέρας μας διὰ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ἀπόγονοι των, ἐπειδὴ ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν.

33. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν δεῦτερον ψαλμόν· Σὺ εἶσαι υἱός μου, καὶ ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

34. Καὶ (διὰ νὰ δείξῃ) ὅτι τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, ὥστε νὰ

μὴν εἶναι ἐπόμενον νὰ ἐπίσπεψῃ πλέον εἰς τὴν φθοράν, λέγει οὕτω· Ἐγὼ θεῶλω ἐκπληρώσῃ βεβαίως εἰς σᾶς τὰς ἱεράς ὑποσχέσεις, (τὰς ὁποίας ἔδωκα) εἰς τὸν Δαβίδ.

35. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλο μέρος τῶν ψαλμῶν λέγει· Σὺ δὲν θελεῖς συγχωρήσῃ, ὥστε ὁ ὅσιός σου νὰ δοκιμάσῃ διαφθοράν.

36. Καθότι ὁ Δαβίδ, ἀφ' οὗ ὑπηρετήσεν εἰς τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἑμοῦ μὲ τοὺς πατέρας του, καὶ ἐδοκίμασε διαφθοράν.

37. Ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν ἐδοκίμασε διαφθοράν.

38. Ἡξεύρετε λοιπὸν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι ἡ συγχώρησις τῶν ἀμαρτιῶν κηρύττεται εἰς σᾶς διὰ μέσου αὐτοῦ.

39. Καὶ ὁποῖος πιστεύει (εἰς αὐτὸν), θελεῖ δικιωθῆ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σεῖς δὲν ἐδυνήθητε νὰ δικιωθῆτε διὰ μέσου τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου.

40. Προσέχετε λοιπὸν διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ ἐναντίον σας ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάληθῃ εἰς τοὺς προφήτας.

41. Ἰδετε (σεῖς) οἱ καταφρονηταί, καὶ θυμιάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· καθότι ἐγὼ θελω ἐκτελέσῃ ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σας, τριῶντον ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν θελετε δώσῃ πίστιν, ἀνίσως σᾶς τὸ διηγῆται κἀνεὶς.

42. Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἐξέβησαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἔθνηκοι τοὺς παρεκάλουν διὰ νὰ λαλήσωσιν εἰς αὐτοὺς ἀντὰ τὰ λόγια τὸ ἐρχόμενον σάββατον.

43. Καὶ ἀφ' οὗ διελάθη ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ Ἰουδαῖοι, καὶ εὐσεβεῖς προσηλυτοὶ ἠκολούθησαν εἰς τὸν Παῦλον

καὶ τὸν Βαρνάβαν· καὶ αὐτοὶ τοὺς ἐδί-
δασκον, καὶ τοὺς ἔπειθον νὰ μένωσι
σταθεροὶ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44. Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον
ὄλησχεδὸν ἢ πόλις συνηθροίσθη διὰ νὰ
ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι εἶδόν τὰ
πλήθη, ἐγεμίσθησαν ἀπὸ φθόνου, καὶ
ἔπασχον νὰ ἀνατρέψωσιν ὅσα ἔλεγεν
ὁ Παῦλος, ἐπειδὴ ἐναντιοῦντο καὶ ἐ-
βλασφήμουν.

46. Τότε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνά-
βας ὠμίλησαν μὲ ἐλευθερίαν καὶ εἶπον·
Ἀναγκαιὸν ἦτον νὰ κηρυχθῇ εἰς σὰς
πρώτους ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ
ὅμως σεῖς (μόνοι) τὸν ἀποβάλλετε,
καὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογεῖτε, ὅτι δὲν εἴσθε
ἄξιοι τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, ἡμεῖς
ἐπιστρέφομεν εἰς τὰ ἔθνη.

47. Διότι τοιαύτην προσταγὴν ἐ-
δωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, (ὅτε εἶπεν)
Ἐγὼ σὲ ἔβαλον διὰ νὰ εἶσαι φῶς τῶν
ἐθνῶν, ἐπὶ σκοπῶ τῶ νὰ σωθῶσιν
ἕως εἰς τὰ τελευταῖα ἄκρα τῆς γῆς.

48. Καὶ οἱ ἐθνικοὶ, ἀφ' οὗ ἤκουσαν
αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἐχάρησαν, καὶ ἐ-
δόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ
ἐπίστευσαν, ὅσοι ἦσαν διωρισμένοι διὰ
τὴν αἰώνιον ζωὴν.

49. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διε-
δίδετο εἰς ὅλον ἐκεῖνον τὸν τόπον.

50. Οἱ Ἰουδαῖοι ὅμως παρεκίνησαν
τὰς εὐλαβεῖς γυναικας, καὶ τὰς τιμίας,
καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐ-
κίνησαν διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Παύλου
καὶ τοῦ Βαρνάβη, καὶ τοὺς ἀπεδίω-
ξαν ἀπὸ τὰ σύνορά των.

51. Τότε (ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνά-
βης) ἀφ' οὗ ἐξέτιναξαν τὸν κοινορτὸν
τῶν ποδῶν των εἰς αὐτοὺς, ἦλθον εἰς
τὸ Ἰκόνιον.

52. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἦσαν πλήρεις
χαρᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασαν (ὁ Παῦλος
καὶ ὁ Βαρνάβης) εἰς τὸ Ἰκόνιον, ἐμβῆ-
καν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ οἱ δύο εἰς
τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐ-
λάλησαν μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε
πολὺ πλῆθος καὶ Ἰουδαίων, καὶ Ἑλ-
λήνων ἐπίστευσαν.

2. Ὅσοι ὅμως Ἰουδαῖοι δὲν ἐπέ-
σθησαν, διήγειραν (καὶ διηρέθισαν) τὰς
ψυχὰς τῶν ἐθνικῶν, ὥστε νὰ κακοποι-
ήσωσι τοὺς ἀδελφοὺς.

3. Μὲ ὅλον τοῦτο (οἱ ἀπόστολοι)
ἔμειναν (ἐκεῖ) ἀρκετὸν καιρὸν καὶ ἐκή-
ρυττον μὲ ἐλευθερίαν τὸν Κύριον, ὁ
ὅποῖος ἐπιβεβαίωκε τὸν λόγον τῆς
χάριτός του, ἐπειδὴ ἐνήργει σημεῖα
καὶ τέρατα μὲ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

4. Τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως διε-
μερίσθη· καὶ ἄλλοι μὲν ἦσαν μὲ τοὺς
Ἰουδαίους, καὶ ἄλλοι (πάλι) ἦσαν
(σύμφωνοι) μὲ τοὺς ἀποστόλους.

5. Καὶ ὅτε ὤρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ
οἱ Ἰουδαῖοι ὁμοῦ μὲ τοὺς ἄρχοντας διὰ
νὰ ἀτιμάσωσι καὶ νὰ λιθοβολήσωσιν
αὐτούς,

6. Ἐκεῖνοι ἐπειδὴ τὸ ἐνόησαν, ἔφυ-
γον καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυ-
καονίας, (δηλαδὴ) εἰς τὴν Λύστραν καὶ
εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περίχωρά
των·

7. Καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττον τὸ εὐαγγέ-
λιον.

8. Ἦτον δὲ εἰς τὴν Λύστραν κά-
ποιος ἄνθρωπος ἀδύνατος εἰς τὰ πο-
δάρι, ἐπειδὴ ἐγεννήθη χλωδὸς ἀπὸ τὴν
κοιλίαν τῆς μητρός του, καὶ ἐκάθητο,
ὁ ὅποῖος δὲν ἐπεριπατήσε ποτέ.

9. Αὐτὸς ἤκουε τὸν Παῦλον, ὅτε
ἔλάλει· καὶ ὁ Παῦλος, ἀφ' οὗ τὸν εἶδε
μὲ προσοχὴν καὶ ἐνόησεν, ὅτι ἔχει πί-
στιν διὰ νὰ ἰατρευθῇ,

10. Εἶπεν εἰς αὐτὸν μὲ μεγάλῃν

φωνήν· Σηκώθητι εἰς τὰ ποδάρια σου ὀρθός. Καὶ ἐκεῖνος ἐπέθρα, καὶ περιεπάτει.

11. Καὶ οἱ λαοί, ἀφ' οὔ εἶδον (τὸ Θαῦμα), τὸ ὅσοτον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐφώναξαν μὲ Λυκαονικὴν γλῶσσαν, καὶ εἶπον· Οἱ Θεοὶ ὠμοιωθήσαν μὲ ἀνθρώπους, καὶ κτετέθησαν εἰς ἡμᾶς.

12. Καὶ ὠνόμαζον τὸν Βαρνάβην, Δία, καὶ τὸν Παῦλον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦτον ὁ ἑφορος τοῦ λόγου.

13. Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στεφάνους εἰς τὰ προκύβια, καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς θυσίαν ὁμοῦ μὲ τὸ πλήθος.

14. Οἱ δὲ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, ἀφ' οὔ ἐνόησαν (τοῦτο), ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπέδησαν εἰς τὴν μέσην τοῦ πλήθους, καὶ ἐφώναζαν

15. Καὶ ἔλεγον· Ἄνδρες, διατί κάμνετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; ἄνθρωποι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, ὑποκείμενοι εἰς τὰ ἴδια πάθη, καθὼς καὶ σεῖς, καὶ κηρύττομεν εὐαγγελικῶς εἰς σᾶς· τὸ νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ αὐτὰ τὰ μάταια (πράγματα) εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εὐρίσκονται εἰς αὐτά·

16· Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς προτέρας γενεὰς ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν εἰς τοὺς ἰδίους δρόμους.

17. Μὲ ὅλον τὸ ὅτι μὲ διαφόρους κερτυρίας ἐφάνερωτε τὸν ἑαυτὸν του, ἐπειδὴ μᾶς εὐεργετῆ, καὶ μᾶς στέλλει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχὰς καὶ καρπὸς καρποφόρους, καὶ μᾶς δίδει μὲ ἀφθονίαν τὰς ζωοτροφίας μας, καὶ χαροποιεῖ τὰς καρδίας μας.

18. Καὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς λόγους μάλις κατέπαυσαν τὸ πλήθος ἀπὸ τὸ νὰ μὴ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς θυσίαις.

19. Μερικοὶ δὲ Ἰουδαῖοι ἦλθον ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον, καὶ ἔπεισαν τὰ πλήθη, ὥστε καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυρον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐπειδὴ καὶ ἐνόμισαν, ὅτι ἀπέθνηκεν.

20. Καὶ ἀφ' οὔ τὸν περιεκύκλωσαν οἱ μαθηταί, ἐσηκώθη καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔφυγε καὶ ἦλθεν ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν εἰς τὴν Δέρβην.

21. Καὶ ἀφ' οὔ ἐδιθάξεν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ ἔκαμον ἀρκετοὺς μαθητάς, ἐψύρισαν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ Ἰκόνιον, καὶ Ἀντιόχειαν·

22. Καὶ ἐστήριζον τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, καὶ τοὺς παρεκίνου νὰ εἶναι σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν (μὲ τὸ νὰ ἡξεύρωσιν), ὅτι μὲ πολλὰς θλίψεις τρέπει νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23. Καὶ ἀφ' οὔ ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους εἰς πᾶσαν ἐκκλησίαν, καὶ προσευχήθησαν μὲ νηστείας, τοὺς ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐπίστευσαν.

24. Καὶ ἀφ' οὔ διεπέρασεν τὴν Πισιδεικν, ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν·

25. Καὶ ἀφ' οὔ ἐκήρυξαν εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον, κτετέθησαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν·

26. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὑπήγον διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν εἶχον παραδοθῆ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐτέλεσαν.

27. Καὶ ἀφ' οὔ ἐφθασαν ἐκεῖ, συνήθρισαν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ διηγήθησαν, ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ ὅτι (ὁ Θεὸς) ἤνοιξεν εἰς τὰ ἔθνη τὴν θύραν τῆς πίστεως.

28. Καὶ αὐτοὶ διέτριψαν ἐκεῖ ἱκανὸν καιρὸν ὁμοῦ μὲ τοὺς μαθητάς.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1. Μερικοὶ δὲ ἤλθον ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐδίδασκον (καὶ ἔλεγον) εἰς τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν δὲν περιτέμνησθε κατὰ τὸ ἔθος τοῦ Μωϋσέως, δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.

2. Καὶ ἐπειδὴ ἐγένετο ἀρχετὴ φιλονεικία καὶ λογοτριβὴ μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, διώρισαν, ὥστε ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ὁμοῦ μὲ ἄλλους τινὰς ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ (νὰ ὁμιλήσωσι) μὲ τῶν ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

3. Αὐτοὶ λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διεπέρασαν τὴν φοινίκην καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ διηγοῦντο τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνων· καὶ ἐπροξένουν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς μεγάλην χαράν.

4. Καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τοὺς ὑπεδέχθη ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ διηγήθησαν, ὅσα ὁ Θεὸς ἐνήργησε μὲ τὸ μέσον αὐτῶν.

5. Μερικοὶ ὅμως, (εἶπον αὐτοὶ,) ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων, ὅσοι ἐπίστευσαν, ἐσηκώθησαν καὶ λέγουσιν· Ὅτι πρέπει νὰ περιτέμνωμεν αὐτοὺς τοὺς ἔθνικοὺς, καὶ νὰ τοὺς προστάξωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6. Τότε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνηθροίσθησαν διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος.

7. Καὶ ἀφ' οὗ ἐγένετο πολλὴ ἐξέτασις, ὁ Πέτρος ἐσηκώθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ὁ Θεὸς ἐξείλετο μετὰξὺ ἡμῶν τὸ νὰ ἀκούσωσι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἀπὸ τὸ στόμα μου, καὶ νὰ πιστεῦσωσι.

8. Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἔδωκε τὸ ἄγιον Πνεῦμα καὶ εἰς αὐτοὺς, καθὼς (τὸ ἔδωκε) καὶ εἰς ἡμᾶς·

9. Καὶ δὲν ἔκαμε καμμίαν διάκρισιν μετὰξὺ ἡμῶν καὶ αὐτῶν, ἐπειδὴ ἔκαθάρισε τὰς καρδίας των μὲ τὴν πίστιν.

10. Λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος διατί πειράζετε τὸν Θεόν, (μὲ τὸ νὰ θέλῃτε) νὰ βάλῃτε εἰς τὸν λαίμῳ τῶν μαθητῶν ἕνα ζυγόν, τὸν ὁποῖον μήτε οἱ πατέρες ἡμῶν, μήτε ἡμεῖς ἐδυνήθημεν νὰ βαστάσωμεν;

11. Ἄλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι θέλομεν σωθῆ μὲ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς (θέλουσιν σωθῆ) καὶ ἐκεῖνοι.

12. Τότε ὅλον τὸ πλῆθος ἐσιώπησεν, καὶ ὅλοι ἤκουον τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον, οἱ ὅποιοι διηγοῦντο, ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μὲ τὸ μέσον αὐτῶν μετὰξὺ εἰς τὰ ἔθνη.

13. Καὶ ἀφ' οὗ αὐτοὶ ἐσιώπησαν, ὁ Ἰάκωβος ἀνέλαβε τὸν λόγον, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14. Ὁ Συμεὼν ἐσαφήνισε, μὲ ποῖον τρόπον ὁ Θεὸς κατὰ πρῶτον ἐπεσεκέφη, ὥστε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ ἔθνη λαὸν (ἀφιερωμένον) εἰς τὸ ἴδιόν του ὄνομα.

15. Καὶ μὲ αὐτὸν (τὸν λόγον τοῦ Συμεῶνος) συμφωνοῦσι καὶ οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

16. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ἐγὼ θέλω ἐπιστρέψῃ, καὶ θέλω ἀνακτίσῃ τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ, ἡ ὅποια ἔπεσε, καὶ θέλω ἀνακτίσῃ, ὅσα μέρη κατεσκάφησαν, καὶ θέλω τὴν ἀνορθῶσιν·

17. Διὰ νὰ ζητήσωσι τὸν Κύριον οἱ ἐπίλοιποι ἄνθρωποι, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια θέλει ἐπικληθῆ τὸ ὄνομά μου· (οὕτω) λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὅποῖος πράττει ὅλα αὐτά.

18. Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἶναι γνωστὰ εἰς αὐτὸν ἀπὸ αἰῶνος.

19. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ κρίνω (εὐλογον) νὰ μὴ παρενοχλῶμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὰ ἔθνη ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν Θεόν.

20. Ἀλλὰ νὰ γράψωμεν εἰς αὐτούς, νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τὰς μεμιασμένας θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν, καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ, καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα.

21. Διότι ὁ Μωϋσῆς ἔχει ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν κηρύττουσι πρὸ πολλῶν γενεῶν εἰς ἐκάστην πόλιν μέσθ' εἰς τὰς συναγωγὰς, ἐπειδὴ καὶ ἀναγινώσκειται κητὰ πᾶν σάββατον.

22. Τότε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ ἐκκλησία ἔκριναν εὐλογον, νὰ διαλέξωσιν ἄνδρας μεταξὺ τῶν, καὶ νὰ τοὺς στείλωσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁμοῦ μετὰ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβην· δηλαδὴ τὸν Ἰούδαν, ὁ ὅσπερος ἐπωνομάσθη Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀδελφῶν.

23. Καὶ ἔγραψαν διὰ μέσου αὐτῶν τὰ ἐξῆς· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ εἰς τοὺς (ιδίους) ἀδελφοὺς, οἱ ὅποιοι ἀπεστράφησαν ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, χαίρετε.

24. Ἐπειδὴ καὶ ἐμάθομεν ἐξ ἀκοῆς, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ ἡμᾶς, ὅποιοι ἀναχωρήσαντες ἦλθον (αὐτόσε), σᾶς ἐτάραξαν μετὰ λόγους, καὶ ἐκλόνησαν τὰς ψυχὰς σας, ἐπειδὴ σᾶς λέγουσι νὰ περιτέμνησθε, καὶ νὰ φυλάττητε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὅποιους ἡμεῖς δὲν διωρίσαμεν (τοῦτο).

25. Ἐφάνη εὐλογον εἰς ἡμᾶς, ἀφ' οὗ συνήλθομεν ὀλοψύχως, νὰ ἐκλέξωμεν ἄνδρας, καὶ νὰ τοὺς στείλωμεν εἰς σᾶς, ὁμοῦ μετὰ τὸν Βαρνάβην καὶ τὸν

Παῦλον, τοὺς ἀγαπητοὺς μας (ἀδελφοὺς),

26. Δηλαδὴ μετὰ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῶν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27. Ἐστειλωμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὅποιοι θέλουσι σᾶς εἶπῃ καὶ αὐτοὶ διὰ στόματος τὰ αἰτιά.

28. Διότι ἐφάνη εὐλογον καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ εἰς ἡμᾶς, νὰ μὴν ἐπιφορτίζωμεν εἰς σᾶς κἀνὲν ἄλλο περισσότερον βάρος, ἔξω ἀπὸ αὐτὰ (τὰ ὅποια εἶναι) ἀναγκαῖα.

29. Δηλαδὴ νὰ ἀπέχησθε ἀπὸ ἐκείνα, τὰ ὅποια θυσιάζονται εἰς τὰ εἶδωλα, καὶ ἀπὸ αἷμα, καὶ ἀπὸ πνιγμένον (ζῶον), καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὅποια ἐὰν φυλάξητε τὸν ἐαυτόν σας, θέλετε πράξῃ καλῶς. Ὑγιαίνετε.

30. Αὐτοὶ λοιπὸν, ἀφ' οὗ μετὰ ἀδειαν ἀνεχώρησαν, ἦλθον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἀφ' οὗ συνήθρισαν τὸ πλῆθος, ἔδωκαν (εἰς αὐτούς) τὴν ἐπιστολήν.

31. Καὶ ἀφ' οὗ τὴν ἀέγνωσαν, ἐχώρησαν, διότι ἐπαρηγορήθισαν.

32. Ὁ δὲ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ἐπειδὴ ἦσαν καὶ αὐτοὶ προφήται, ἐνομήθησαν καὶ ἐστερέωσαν τοὺς ἀδελφοὺς μετὰ πολλοὺς λόγους.

33. Καὶ ἀφ' οὗ ἔμειναν ἐκεῖ μερικὸν καιρὸν, ἀπεστάλησαν μετὰ εἰρήνην ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τοὺς ἀποστόλους.

34. Ὁ Σίλας ὅμως ἐνόμισεν εὐλογον τὸ νὰ μείνῃ αὐτοῦ.

35. Ὁ δὲ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διετίριβον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐδίδασκον καὶ ἐκήρυττον εὐαγγελικῶς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁμοῦ καὶ μετὰ ἄλλους πολλοὺς.

56. Ὑστερον ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν Βαρνάβαν· Ἄς ἐπιστρέψωμεν διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡμεῖς ἐκηρύξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, (δηλαδὴ) πῶς διαγούσιν.

57. Ὁ δὲ Βαρνάβας ἐστοχάσθη νὰ πάρῃ συνάμα τὸν Ἰωάννην, ὁ ὅποῖος ὠνομάζετο Μάρκος.

58. Ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν εὐλόγον, νὰ μὴ λάβωσι συνάμα ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν συνηκολούθησεν εἰς τὸ (ἀποστολικὸν) ἔργον.

59. Συνεβη λοιπὸν μεταξὺ αὐτῶν κάποια φιλονεικία, ὥστε καὶ διεχωρίσθησαν μεταξὺ τῶν, καὶ ὁ μὲν Βαρνάβας ἐπῆρε συνάμα τὸν Μάρκον καὶ ἐξέπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον.

40. Ὁ δὲ Παῦλος προέκρινε νὰ λάβῃ συνάμα τὸν Σίλαν, καὶ ἀνεχώρησεν, ἀφ' οὗ τὸν παρέδωκαν οἱ ἀδελφοὶ εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

41. Καὶ περιήρχετο τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, καὶ ἐστερέωνε τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

1. Καὶ κατήνησεν εἰς τὴν Δέρβην καὶ εἰς τὴν Λύστραν· καὶ ἐκεῖ ἦτον κάποιος μαθητῆς ὀνομαζόμενος Τιμόθεος, (ὁ ὅποῖος ἦτον) υἱὸς μιᾶς γυναικὸς πιστῆς Ἰουδαίας, πατρὸς ὅμως Ἑλληνος,

2. Ὁ ὅποῖος ἐμαρτυρεῖτο (ὡς καλὸς) ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

5. Καὶ ὁ Παῦλος ἠθέλησεν, ὥστε καὶ αὐτὸς νὰ συνηκολούθησῃ ὁμοῦ· καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπῆρε, τὸν περιέτεμεν ἐξ αἰτίας τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους· κα-

θὸτι ὅλοι ἤξευρον, ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ἦτον Ἕλληνας.

4. Καὶ ἐν ᾧ περιήρχοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον εἰς αὐτοὺς (τοὺς πιστοὺς), νὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα, τὰ ὅποια ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5. Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερέωνοντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ ἠύξανον κατὰ τὸν ἀριθμὸν καθ' ἡμέραν.

6. Ἀφ' οὗ δὲ διεπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὸν τόπον τῆς Γαλατίας, ἐκωλύθησαν ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα νὰ λαλήσωσι τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ) εἰς τὴν Ἀντιολίην,

7. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν Μυσίαν, ἠτοιμάζοντο νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· καὶ δὲν τοὺς ἀφῆκε τὸ (ἅγιον) Πνεῦμα.

8. Καὶ ἀφ' οὗ διεπέρασαν τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9. Καὶ ἐν καιρῷ τῆς νυκτὸς ἐφάνη ὄραμα εἰς τὸν Παῦλον· (Δηλαδὴ) εἰς ἀνθρώπου Μακεδῶν παρεστάθη (εἰς αὐτὸν), καὶ τὸν παρεκάλει, καὶ τῷ ἔλεγε· Πέρασον εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ βοήθησον καὶ εἰς ἡμᾶς.

10. Καὶ καθὼς εἶδεν (ὁ Παῦλος) τὸ ὄραμα, εὐθὺς ἐζητήσαμεν νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες, ὅτι ὁ Κύριος μᾶς προσκαλεῖ διὰ νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον εἰς αὐτούς·

11. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἀπεπλεύσαμεν ἀπὸ τὴν Τρωάδα, ὑπήγαμεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἐρχομένην (ἡμέραν) εἰς τὴν Νεάπολιν,

12. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ (ἦλθομεν) εἰς τοὺς Φιλίππους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἡ πρώτη πόλις ἐκείνου τοῦ μέρους τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀποικία (Ῥωμαίων)· διετρέψαμεν δὲ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν μερικὰς ἡμέρας.

15. Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἤλθομεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν πλησίον ἐνὸς ποταμοῦ, ὅπου ἦτον συνήθεια νὰ προσεύχωνται· καὶ ἀφ' οὗ ἐκαθήσαμεν, ἐλαλοῦμεν μὲ τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι συνηθροίσθησαν (ἐκεῖ).

14. Καὶ μία γυνὴ ὀνομαζομένη Λυδία ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, ἡ ὁποία ἐπέωλει τὴν (βαψῆν) πορφύραν, καὶ ἐσέβετο τὸν Θεόν, ἤκουε· τῆς ὁποίας ὁ Κύριος ἤνοιξε τὴν καρδίαν, ὥστε νὰ βάλῃ προσοχὴν εἰς ὅσα ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15. Καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη αὐτὴ, καὶ οἱ οἰκεῖοί της, παρεκάλεσε, καὶ (μᾶς) εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ μὲ ἐκρίνατε, ὅτι εἴμι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἐμῆτε εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ μένατε. Καὶ μᾶς παρεβίβασε.

16. Συνέβη δὲ ἐν τῷ ἡμεῖς ἐσηγαίνομεν εἰς τὴν προσευχὴν, νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ μία δοῦλη, ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα Πύθωνος, ἡ ὁποία καὶ ἐδίδοε πολλὸν κέρδος εἰς τοὺς κυρίους της, ὥπειδὴ ἔμαντεύετο.

17. Αὐτὴ ἠκολούθησεν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐφώναζε, καὶ ἔλεγεν· Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι· εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἱ ὁποῖοι κηρύττουσιν εἰς ἅς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

18. Καὶ αὐτὴ ἔπραττε τοῦτο πολλὰς ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Παῦλος ἐβαρύνθη, ἐπέστρεψε, καὶ εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· Σὲ προστάζω μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ φύγῃς ἀπὸ αὐτῆν. Καὶ ἔφυγε τὴν ἰδίαν ὥραν.

19. Οἱ κύριοί της ὁμως, ὥπειδὴ εἶδον, ὅτι ἐλάθη ἡ ἐλπίς τοῦ κέρδους των, ἐπίασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔφερον μὲ βίαν εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου ἦσαν οἱ ἄρχοντες.

20. Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐπαρρησίασαν εἰς τοὺς στρατηγούς, εἶπεν· Αὐ-

τοὶ οἱ ἄνθρωποι καταταράττουσι τὴν πόλιν μας, ὥπειδὴ εἶναι Ἰουδαῖοι·

21. Καὶ μᾶς κηρύττουσιν ἔθιμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι συγχωρημένον εἰς ἡμᾶς μήτε νὰ τὰ διεχθῶμεν, μήτε νὰ τὰ ἐνεργήσωμεν, ὥπειδὴ εἴμεθα Ῥωμαῖοι.

22. Καὶ ἐν ταυτῷ πλῆθος πολλὸν ὤρμησεν ἐναντίον των, καὶ οἱ στρατηγὸν, ἀφ' οὗ ἔσγισαν τὰ φορέματά των, ἔδωκαν προσταγὴν νὰ τοὺς ῥαβδίωσι.

25. Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔδειραν ἀρκετὰ, τοὺς ἔβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα, νὰ τοὺς φυλάττῃ μὲ ἀσφάλειαν.

24. Ὁ ὁποῖος, ὥπειδὴ ἔλαβε τοιαύτην προσταγὴν, τοὺς ἔβαλεν εἰς τὴν ἐσωτέρην φυλακὴν, καὶ ἐσφάλισε τοὺς πόδας των εἰς τὸ ξύλον.

25. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσήγγοντο, καὶ ἔδοξολόγουν τὸν Θεόν· καὶ οἱ δέσμοι τοὺς ἤκουον.

26. Ἐξαίφνης δὲ ἐγένετο μέγας σεισμός, ὥστε ἐσαλευθῆσαν καὶ τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ ἀμέσως ἠνοίχθησαν ὅλαι αἱ θύραι, καὶ τὰ δεσμὰ ὅλων ἐλύθησαν.

27. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ, ἀφ' οὗ ἐξύπνησε, καὶ εἶδεν ἀνοικτὰς τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐτράβησε τὴν μάχαιραν, καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ φονεύσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὥπειδὴ ἐνόμιζεν, ὅτι οἱ δέσμοι ἔφυγον.

28. Ὁ Παῦλος ὁμως μεγαλοφῶνως τὸν ἐφώναζε, καὶ τῷ εἶπε· Μὴ κάμῃς κἀνὲν κακὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου· καλοῦτι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ.

29. Τότε ἐκεῖνος ἐζήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μέσα, καὶ ὥπειδὴ ἐτρόμαξεν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.

30. Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔφερον ἔξω,

εἶπε· Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ σωθῶ;

51. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῆ καὶ σὺ, καὶ ὅλοι οἱ οἰκεῖοί σου.

52. Καὶ (αὐτοὶ) ἐλάλησαν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὴν οἰκίαν του.

53. Καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπέστρεψανάμα τὴν ἰδίαν ὥραν τῆς νυκτός, καὶ ἔπλυνε τὰς πληγὰς των· καὶ ἀμέσως ἐβαπτίσθη καὶ αὐτὸς, καὶ ὅλοι οἱ οἰκεῖοί του.

54. Καὶ ἅψ' οὗ τοὺς ἀνεβίβασεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐβαλεν ἔμπροσθέν των τράπεζαν, καὶ ἐχάρη καθ' ὑπερβολὴν μὲ ὅλην του τὴν οἰκίαν, διότι ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν.

55. Καὶ ἅψ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἔστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς βραβδούχους (ὑπηρέτας), καὶ εἶπον (εἰς τὸν δεσμοφύλακα)· Ἐλευθέρωσον ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους.

56. Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ ἐφάνέρωσεν αὐτοὺς τοὺς λόγους εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν (προσταγὴν) διὰ νὰ ἐλευθερωθῆτε· λοιπὸν ἀνχωρήσατε, καὶ ὑπάγετε εἰς εἰρήνην.

57. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς αὐτοὺς τοὺς (βραβδούχους)· Αὐτοὶ μᾶς ἔδειραν παρόρησια, χωρὶς κρίσιν, ἐν ᾧ εἴμεθα ἄνθρωποι· Ῥωμαῖοι, καὶ μᾶς ἐβαλον εἰς τὴν φυλακὴν, ἔπειτα μᾶς ἀποβάλλουσι κρυφίως; ἅς ἐλθωσιν οἱ ἴδιοι, καὶ ἅς μᾶς ἐβάλωσι.

58. Καὶ οἱ βραβδούχοι ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς στρατηγούς αὐτοὺς τοὺς λόγους· καὶ ἐκεῖνοι ἐφοβήθησαν, ἅψ' οὗ ἔμαθον, ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ῥωμαῖοι.

59. Καὶ ἦλθον καὶ ἐζήτησαν συγγνώμην, καὶ ἅψ' οὗ τοὺς ἐξέβαλον (ἀπὸ τὴν φυλακὴν), τοὺς παρεκάλεσαν νὰ ἀνχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν πόλιν.

40. Καὶ αὐτοὶ ἅψ' οὗ ἐξέβησαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν, ἐμβῆκαν εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ εἶδον τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐπαρηγόρησαν, καὶ ἀνεχώρησαν.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

1. Καὶ ἅψ' οὗ διεπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2. Καὶ ὁ Παῦλος κατὰ τὴν συνήθειάν του ἐμβῆκεν εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς ἐδίδασκεν ἀπὸ τὰς γραφὰς τρία σάββατα,

3. Καὶ ἐξήγει καὶ ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ἔσπερην ὁ Χριστὸς νὰ πάθῃ, καὶ νὰ ἀναστῆ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς κηρύττω, εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός.

4. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπίστευσαν, καὶ ἠνώθησαν μὲ τὸν Παῦλον καὶ μὲ τὸν Σίλαν, καὶ πολλὸν πλῆθος ἀπὸ τοὺς θεοσεβεῖς Ἑλλήνας, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰς πρώτας γυναῖκας.

5. Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπίστευσαν, ἐφθόνησαν καὶ συνήθροισαν μερικοὺς δημότας κακοὺς, καὶ κάμνοντες σύγχυσιν ἐτάραττον τὴν πόλιν· καὶ ἅψ' οὗ ὤρμησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτησαν αὐτοὺς (τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν) διὰ νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὸν δῆμόν.

6. Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς εὐρήκαν, ἔσπρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, καὶ ἐφώναζον· Αὐτοὶ (οἱ ἄνθρωποι), οἱ ὅποιοι ἀνεστάτωσαν τὴν οἰκουμένην, ἦλθον καὶ ἐδώ.

7. Τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη ὁ Ἰάσων· καὶ αὐτοὶ ὅσοι εἶναι διόλου ἐναντίοι πρὸς τὰ δόγματα τοῦ Καίσαρος, ἐπειδὴ κηρύττουσιν, ὅτι εἶναι ἄλλος βασιλεὺς, ὁ Ἰησοῦς.

8. Καὶ (οὕτως) ἐτάραξαν τὸ πλῆ-

θος, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, ὅτε ἤκουσαν αὐτά.

9. Ὅμως ἀφ' οὗ ἔλαβον τὸ ἱκανὸν ἀπὸ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς λοιποὺς, τοὺς ἀφῆκαν ἐλευθέρους.

10. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἀμέσως ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀπέστειλαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βεῤῥόϊαν· οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ ἔφθασαν (ἐκεῖ) ὑπῆγον εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11. Αὐτοὶ (οἱ Βεῤῥόϊοι) ἦσαν ἐυγενέστεροι ἀπὸ τοὺς Θεσσαλονικεῖς, διότι αὐτοὶ ἐδέχθησαν τὸν λόγον μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν, ἐξετάζοντες καθ' ἡμέραν τὰς γραφάς, (διὰ τὰ μάθωσιν) ἂν αὐτοὶ (οἱ λόγοι τῶν ἀποστόλων) εἶναι σύμφωνοι.

12. Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ αὐτοῦ ἐπίστευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς σεμνὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

13. Ὅμως ἀφ' οὗ οἱ Θεσσαλονικεῖς Ἰουδαῖοι ἔμαθον, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκηρύχθη καὶ εἰς τὴν Βεῤῥόϊαν ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἦλθον καὶ ἐκεῖ, διὰ τὰ ὑποκινήσωσι τὸν λαόν.

14. Ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ ἔστειλαν ἀμέσως τότε τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ κατὰ τὸ μέρος τῆς Βαλαάσης· καὶ ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἔμειναν ἐκεῖ.

15. Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔλαβον εἰς τὴν ἐπιστάσιαν τῶν (τὸ νὰ διασώσωσι) τὸν Παῦλον, τὸν ἔφερον ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβον προσταχθῆναι εἰς τὸν Σίλαν καὶ εἰς τὸν Τιμόθεον, διὰ τὰ ἐλθῶσιν εἰς αὐτὸν ὄσον τάχος, ἀνεχώρησαν.

16. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Παῦλος περιέμενεν αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ ψυχὴ του ὑπερελυπεῖτο, ἐπειδὴ ἐβλεπεν ὄλην τὴν πόλιν γεμάτην ἀπὸ εἰδωλῶν.

17. Λοιπὸν ὠμίλει μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν μὲ τοὺς Ἰουδαίους καὶ μὲ τοὺς θεοσεβεῖς, καὶ μέσα εἰς τὴν ἀγο-

ρὰν καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τοὺς παρευρεθέντας.

18. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἐπικουρείους καὶ Στωϊκοὺς φιλοσόφους συνωμίλουν μὲ αὐτόν· καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Τί θελεὶ τάχα κηρύξῃ αὐτὸς ὁ σπερμολόγος; Καὶ ἄλλοι (ἔλεγον)· Αὐτὸς φαίνεται, ὅτι κηρύττει ξένους θεούς· διότι αὐτὸς εὐαγγελικῶς ἐκήρυττεν εἰς αὐτοὺς τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19. Καὶ τὸν ἐπίασαν, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν Ἄρειον πάγον, καὶ τῷ εἴπον· (Τάχα) δυνάμεθα νὰ ἐγνοήσωμεν, ὅποια εἶναι αὐτῆ ἡ νέα διδασχῆ, τὴν ὅποίαν σὺ κηρύττεις;

20. Διότι ὅσα διδάσχεις, φαίνοντα, εἰς τὰς ἀκοάς μας παράξενα· καὶ θελομεν νὰ καταλάβωμεν, ὅποια τάχα ἔπεται νὰ εἶναι αὐτά.

21. [Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσοι ξένοι παρευρίσκοντο (εἰς τὰς Ἀθήνας), δὲν εἶχον εὐκαιρίαν διὰ κἀνὲν ἄλλο (πρᾶγμα), εἰ μὴ νὰ λέγωσιν ἢ νὰ ἀκούωσι τίποτε νεώτερον].

22. Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἄρειου πάγου, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ παρατηρῶ, ὅτι σεῖς εἴθε κατὰ πάντα θεισιδαίμονες ὑπὲρ τὸ θεόν.

23. Διότι ἐν ᾧ ἐγὼ διεσέρων καὶ παρετήρουν τὰ ὅσα σεβασθε, εὗρήκα καὶ ἔνθα βωμῶν, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον αὐτῆ ἡ ἐπιγραφή· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ἐγὼ λοιπὸν κηρύττω αὐτὸν (τὸν Θεόν,) τὸν ὅποιον σεῖς τιμᾶτε χωρὶς νὰ τὸν ἠξέζυρετε.

24. Ὁ Θεός, ὁ ὅποῖός ἐδημιούργησε τὸν κόσμον, καὶ ὅσα εὗρίσκονται εἰς αὐτόν, αὐτὸς ἐπειδὴ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς κατεσκευασμένους ἀπὸ χεῖρας (ἀνθρώπων).

25. Μῆτε θεραπεύεται ἀπὸ χεῖρας ἀνθρώπων, ὡς ἔχων χρεῖαν κἀνεὺς

πραγματος, ἔπειδὴ αὐτὸς θίδει εἰς ὄλους καὶ ζῶνι καὶ πνοῇ καὶ ὄλα (τὰ ἄλλα).

26. Καὶ ἔκαμεν ἀπὸ τοῦ ἴδιον αἵμα πᾶν γένος ἀνθρώπων, διὰ νὰ κατοικῶσιν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ διώρισε τεταγμένους τοὺς καιροὺς, καὶ τὰ σύνορα τῆς κατοικίας των·

27. Διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, καὶ ἂν τύχον ἤθελον τὸν εὖρη ψηλαφῶντες· μὴ ὄλον τὸ ὅτι (ὁ Θεὸς) δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ καθένα ἡμῶν.

28. Διότι ἡμεῖς ἀπὸ αὐτὸν ἔχομεν τὴν ζῶνι, καὶ τὴν κίνησιν, καὶ τὸ εἶναι· καθὼς εἶπον καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ποιητὰς σας· Ἡμεῖς εἴμεθα γένος αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ).

29. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεθα γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχομεν δίκαιον νὰ νομίζωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος μὲ χρυσόν, ἢ ἄργυρον, ἢ λίθον, τὰ ὅποια σχηματίζονται ἀπὸ τὴν τέχνην καὶ τὸν στοχασμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

30. Ὁ Θεὸς λοιπὸν παραβλέπει τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας μας, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος παραγγέλλει εἰς ὄλους τοὺς ἀπειταχοῦ ἀνθρώπους νὰ μετανοήσωσι.

31. Διότι (ὁ Θεὸς) προσδιώρισε μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὅποιαν μέλλει νὰ κρίνη τὴν οἰκουμένην μὲ δικαιοσύνην διὰ μέσου τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον διώρισε, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπιτοποίησεν ὄλους, ἔπειδὴ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροῦς.

32. Καὶ αὐτοὶ, ἀφ' οὗ ἤκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι μὲν τὸν περιέπαιζον, ἄλλοι δὲ τῶν εἶπον· Ἡμεῖς θέλομεν σοῦ ἀκοῦσῃ ἄλλην φωνὴν περὶ τοῦ σου.

33. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Παῦλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ μέσον αὐτῶν.

34. Μερικοὶ δὲ ἄνδρες ἠνώθησαν μὲ αὐτὸν, καὶ ἐπίστευσαν· μετὰ δὲ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ Διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυνὴ ὀνομαζομένη Δάμαρις, καὶ ἄλλοι ὁμοῦ μὲ αὐτοῦς.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

1. Μετὰ ταῦτα ὁ Παῦλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

2. Καὶ ἔπειδὴ εὐρῆκεν (ἐκεῖ) ἕνα Ἰουδαῖον ὀνομαζόμενον Ἀκύλαν, καὶ καταγόμενον ἀπὸ τὸν Πόντον, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχεν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκά του Πρίσκιλλαν, [καθότι ὁ Κλαύδιος εἶχε προστάξῃ ὄλους τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τὴν Ῥώμην], ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν·

3. Καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ὁμοτέχνη, ἔμενον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, καὶ ἐργάζετο· καθότι ἡ τέχνη των ἦτον τὸ νὰ κατασκευάζωσι σκηνάς.

4. Καὶ αὐτὸς ὠμίλει μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν κατὰ πᾶν σάββατον, καὶ ἐπληροφόρει τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5. Ἀφ' οὗ δὲ κατέβησαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ Παῦλος ἐστενωχωρήθη ἀπὸ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

6. Ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ ἠναντιοῦντο εἰς αὐτὸν καὶ ἐβλασφήμουν, αὐτὸς ἔρριψε τὰ ἱμάτια του καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τὸ αἷμά σας ἄς εἶναι εἰς τὴν κεφαλὴν σας· ἐγὼ μὲν καθαρὸς, καὶ εἰς τὸ εἶξῃ θελῶ ὑπάγειν εἰς τὰ ἔθνη.

7. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς, ὁποῖος ὀνομαζέτο Ἰούστος, καὶ ἐσέβετο τὸν Θεόν, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἦτον πολλὰ πλησίον εἰς τὴν συναγωγὴν.

8. Ὁ Κρίσπος δὲ ὁ πρῶτος τῆς

συναγωγῆς ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον ὁμοῦ με ὄλους τοὺς οἰκιακούς του· καὶ πολλοὶ ἄλλοι Κορίνθιοι, ἀφ' οὔ ἤκουον (τὸν Παῦλον), ἐπίστευον, καὶ βεβαπτίζοντο.

9. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον ἐν καιρῷ νυκτὸς με ὄραμα· Μὴ φοβῆσαι, ἀλλὰ ὁμίλει, καὶ μὴ σιωπήσης·

10. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁμοῦ με σέ, καὶ κἀνεὶς δὲν θέλει βάλῃ χεῖρα ἐπάνω σου, ὥστε νὰ σέ κακοποιήσῃ· καθότι πολλὸς λόγος μου εὐρίσκεται μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.

11. Λοιπὸν ἐκάθησεν ἕνα χρόνον καὶ ἕξ μῆνας (εἰς τὴν Κορίνθον), καὶ ἐδίδασκεν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἀνθρώπουτος τῆς Ἀχαΐας ὁ Γαλλίων, οἱ Ἰουδαῖοι με μίαν γνώμην ὄρμησαν ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸ κριτήριον,

13. Καὶ ἔλεγον· Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πεῖθει τοὺς ἀνθρώπους, νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν με τρόπον ἐναντίον εἰς τὸν νόμον.

14. Καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος ἐμελλε νὰ ἀνοιξῇ τὸ στόμα του, (νὰ ὁμιλήσῃ), ὁ Γαλλίων εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἀνίσως, ᾧ Ἰουδαῖοι, (ἡ ἀγωγή σας) ἦτον κἀνὲν ἀδίκημα, ἢ κἀμμία πονηρία, ἤθελον ὑπομείνῃ (νὰ σᾶς ἀκούσω) εὐλόγως·

15. Ἐπειδὴ ὁμως καὶ τὸ ζήτημά σας εἶναι περὶ λόγου, καὶ ὀνομάτων, καὶ τοῦ ἰδίου σας νόμου, σεῖς μόνου θεωρήσατε τοῦτο· διότι ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γίνωμαι κριτῆς τούτων.

16. Καὶ τοὺς ἀπεδίδωξεν ἀπὸ τὸ κριτήριον.

17. Καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπάσσαν τὸν Σωσθένην τὸν πρῶτον τῆς συναγωγῆς, καὶ τὸν ἔδερν ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον·

καὶ ὁ Γαλλίων διὰ αὐτὸ (τὸ κίνημά των) δὲν ἐταράχθη τελείως.

18. Καὶ ὁ Παῦλος, ἀφ' οὔ διέτριψεν ἀκάμῃ μερικὰς ἡμέρας, ἀπεχαιρέτησε τοὺς ἀδελφούς, καὶ διὰ Θαλάσσης ἀνεχώρησε διὰ τὴν Συρίαν· καὶ ὁμοῦ με αὐτὸν καὶ ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ἀφ' οὔ ἐξῆρσε τὴν κεφαλὴν του εἰς (τὴν πόλιν) Κεγχρέας· διότι εἶχε (τοιαύτην) ὑπόσχασιν.

19. Ἐφθασε δὲ εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖνους μὲν ἀφῆκεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ὡμίλησε με τοὺς Ἰουδαίους.

20. Καὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι αὐτοὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μείνῃ εἰς τὴν πόλιν των περισσότερον καιρὸν, αὐτὸς δὲν ἔκλιεν·

21. Ἀλλὰ τοὺς ἀπεχαιρέτησε, καὶ τοῖς εἶπε· Πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν ἐρχομένην ἑορτήν· καὶ ἐὰν θελῇ ὁ Θεὸς, θέλω ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς σᾶς. Καὶ ἀνεχώρησε διὰ Θαλάσσης ἀπὸ τὴν Ἐφεσον.

22. Καὶ ἀφ' οὔ κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἀνέβη (εἰς Ἱεροσόλυμα), καὶ ἀφ' οὔ ἔχαιρέτησε τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23. Καὶ ἀφ' οὔ ἕκαμεν (ἐκεῖ) μερικὸν καιρὸν, ἀνεχώρησε, καὶ διήρχετο κατὰ σειρὰν τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ τὴν Φρυγίαν, καὶ ἐστήριζεν ὄλους τοὺς μαθητάς.

24. Ἐν τούτῳ εἰς Ἰουδαῖος ὀνομαζόμενος Ἀπολλῶς, καὶ κατὰχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἄνθρωπος πεπαιδευμένος, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἐφεσον, ὁ ὁποῖος ἦτον δυνατὸς εἰς τὰς γραφάς.

25. Αὐτὸς εἶχε διδαχθῆ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ἦτον θερμῶτατος κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ὡμίλει καὶ ἐδίδασκε με ἐκρήβαιν, ὥσα ἀναφέρονται·

εἰς τὸν Κύριον, μ' ὅλον τὸ ὅτι ἤξευρε μόνον τὸ βράπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

26. Καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ ἐλευθέρως εἰς τὴν συναγωγὴν. Καὶ ἄφ' οὗ τὸ ἔμαθεν ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς πῆν οἰκίαν των, καὶ τὸν ἐδίδασκαν με περισσοτέραν ἀκριβείαν τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.

27. Καὶ ὅτε αὐτὸς ἤθελγε νὰ περᾶσθαι εἰς τὴν Ἀχαΐαν, οἱ ἀδελφοί, ἄφ' οὗ τὸν παρεκλήσαν, ἔγραψαν εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ τὸν δεχθῶσιν· ὁ ὁποῖος, ἄφ' οὗ ὑπήγεν ἐκεῖ, ἐχρησίμεισε πολλὸν μετὰ τὴν χάριν (τοῦ Θεοῦ) εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν.

28. Διότι αὐτὸς μετὰ πολλὴν τὸνον ἤλεγχε παρρησίᾳ τοὺς Ἰουδαίους, ἐπειδὴ ἀπεδείκνυε διὰ μέσου τῶν γραφῶν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

ΚΕΦ. ΙΘ'.

1. Ἐν ᾧ δὲ ὁ Ἀπολλὼς ἦτογ εἰς τὴν Κόρινθον, συνέβη ὁ Παῦλος νὰ διέλθῃ τὰ ἀνωτερικὰ μέρη (τῆς Ἀσίας), καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἐφεσον· καὶ νὰ εὑρῇ ἐκεῖ μερικὸς μαθητὰς,

2. Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τάχα ἐλάβετε ἅγιον Πνεῦμα, ὅτε ἐβαπτίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Βεβαία μῆτε ἂν εἶναι Πνεῦμα ἅγιον, δὲν ἤκούσαμεν.

3. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἰς τί λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Εἰς τὸ βράπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε μετὰ τὸ βράπτισμα τῆς μετανοίας, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν λαόν, νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐρχεται ὕστερον ἀπὸ αὐτὸν, δηλαδὴ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

5. Καὶ ἐκεῖνοι, ἄφ' οὗ ἤκουσαν (τοῦτο), ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6. Καὶ ἄφ' οὗ ὁ Παῦλος ἐβάλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτούς, τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἦλθεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐλάλουν διαφόρους γλώσσας, καὶ προεφήτευσον.

7. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἕως δώδεκα.

8. Καὶ ἄφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐλάλει παρρησίᾳ τρεῖς μῆνας, καὶ ἐδίδασκε καὶ τοὺς ἔπειθεν εἰς ἐκεῖνα, ὅσα διαλαμβάνουσι διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

9. Ἐπειδὴ δὲ τινες ἐσκληρόνουντο, καὶ δὲν ἐπίστευσον, καὶ ἐκακολόγουν τὴν ὁδὸν (τῆς διδασκαλίας) ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ αὐτούς, καὶ διεχώρισε τοὺς μαθητὰς, καὶ τοὺς ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν εἰς τὸ σχολεῖον ἐνδὸς (λεγομένου) Τυράνου.

10. Καὶ τοῦτο ἐξηκολουθεῖτο δύο χρόνους· ὥστε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀσίας, καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες, ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11. Καὶ ὁ Θεὸς ἔκαμε μεγάλα θαύματα διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου.

12. Ὡστε ἔφρον καὶ ἔβαλλον ἐπάνω εἰς τοὺς ἀσθενεῖς μαγνητὰς, καὶ ἄλλα πανικὰ ἀπὸ τὸ σῶμα αὐτοῦ (τοῦ Παύλου), καὶ ἠλευθεροῦντο ἀπὸ τὰς ἀσθενείας των, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐδιώκοντο ἀπὸ αὐτούς.

13. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς περιερχομένους ἐξοριστὰς Ἰουδαίους ἐπεχειρίσθησαν νὰ ἐπικαλῶνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὰ πονηρὰ πνεύματα, καὶ ἔλεγον· Σὺς ὀρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον κηρύττει ὁ Παῦλος.

14. Καὶ ὅσοι ἐπραττον τοῦτο, ἤσαν ἑπτὰ υἱοὶ ἐνδὸς Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως.

15. Καὶ τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν· Ἐγὼ γνωρίζω τὸν

Ἰησοῦν, καὶ ἤξεύρω καὶ τὸν Παῦλον· πλὴν σεῖς ποῖοι εἴσθε;

16. Καὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον τὸ πονηρὸν πνεῦμα, ἐπήθησεν εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς κατεξουσίασε καὶ ὑπερίσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε ἔφυγον ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἐκείνην γυμνοὶ καὶ πεπληγωμένοι.

17. Αὐτὸ ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους, καὶ Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι κατῴκουν εἰς τὴν Ἐφεσον· καὶ πολλὸς φόβος ἔσπεσεν εἰς ὅλους αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18. Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν, ἤρχοντο, καὶ ἐξωμολογοῦντο, καὶ ἐφανέρωνον τὰ ἔργα τῶν.

19. Καὶ ἴκανοι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔσφαττον τὰς μαγείας, ἔφερον ὁμοῦ τὰ βιβλία τῶν, καὶ τὰ ἔκαιον ἐμπρὸς εἰς ὅλους· καὶ ὅτε ἐμέτρησαν τὴν τιμὴν αὐτῶν, εὗρηκαν, (ὅτι συνεποσοῦτο) εἰς πεντήκοντα χιλιάδας ἀργυρίου.

20. Μὲ τοιοῦτον τρόπον ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρξανε κατὰ κράτος, καὶ ἐγένετο ἰσχυρός.

21. Ἀφ' οὗ δὲ ἐτελείωσαν αὐτὰ, ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε μὲ τὸ πνεῦμά του νὰ διέλθῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω ἐκεῖ, πρέπει νὰ ἴδω καὶ τὴν Ῥώμην.

22. Καὶ ἀφ' οὗ ἔστειλεν εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τῶ ὑπηρετοῦν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἐραστον, αὐτὸς ἔμεινεν μερικὸν καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν πολλὴ ταραχὴ διὰ τὴν διδασκαλίαν (τῆς πίστεως).

24. Διότι Δημήτριός τις τὸ ὄνομα, χρυσοχόος, ἐπειδὴ κατῳκιάζεε νοσοὺς

ἀργυροῦς τῆς Ἀρτέμιδος, εἶδιδε πολλὸ κέρδος εἰς τοὺς τεχνίτας (αὐτῶν),

25. Τοὺς ὁποίους συνήθροισε, καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας, ὅσοι εἰργάζοντο τὰ τοιαῦτα, καὶ εἶπεν· Ἄνδρες, σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι ὄλον τὸ κέρδος μας εἶναι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν·

26. Καὶ (ἐν τοσοῦτῳ) βλέπετε καὶ ἀκούετε, ὅτι αὐτὸς ὁ Παῦλος μὲ τὴν πειθῶ του ἐπίστρεψε πολλὴ πλῆθος οὐχὶ μόνον τῆς Ἐφέσου, ἀλλὰ καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἐπειδὴ κηρύττει, ὅτι δὲν εἶναι Θεοὶ, ὅσοι γίνονται ἀπὸ χεῖρας (ἀνθρώπων).

27. Καὶ οὐχὶ μόνον αὐτὸ τὸ μέρος (τῆς τέχνης) μας κινδυνεύει νὰ ἐξελεγχθῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ καταφρονηθῇ τὸ ἱερόν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ μέλλει νὰ καθαιρεθῇ ἡ μεγαλειότης της, τὴν ὁποῖαν σέβεται ὅλη ἡ Ἀνατολὴ καὶ (ὅλη) ἡ οἰκουμένη.

28. Ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐτὰ, ἐθυμώθησαν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐφύναζον, καὶ ἔλεγον· Μεγάλῃ (εἶναι) ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων.

29. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐγεμίσθη ἀπὸ σύγχυσιν· καὶ αὐτοὶ ὤρμησαν συμφῶνως εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἤρπασαν τὸν Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνοδοιπόροι τοῦ Παύλου.

30. Καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ παρήρσιασθῇ εἰς τὸν δῆμον, οἱ μαθηταὶ δὲν τὸν ἀφῆκαν.

31. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἀσίας, ἐπειδὴ ἦσαν φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μὴ παρήρσιασθῇ εἰς τὸ θέατρον.

32. Ἄλλοι λοιπὸν ἐφύναζον ἄλλο, (καὶ ἄλλοι ἄλλο)· καθότι ἡ συνέλευσις ἦτον τεταραχμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευρον, διὰ τοῖσιν ἀφορμῆν συνήθηροισθησαν.

33. Καὶ μερικοὶ ἔβαλλον ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους κάποιον Ἀλέξανδρον, τὸν ὁποῖον ἐπρόβαλον οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔκαμε σημεῖον μετὰ τὴν χεῖρά του, (ὅτι) ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὸ καλὸν τοῦ δήμου.

34. Ἀφ' οὗ ὁμως ἐνόησαν, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰουδαῖος, ὅλοι ὁμοφώνως ἐφώνηζον σχεδὸν δύο ὥρας, καὶ ἔλεγον· Μεγάλη (εἶναι) ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων.

35. Καὶ ὁ γραμματεὺς, ἀφ' οὗ καθύπευθε τὸ πλήθος, εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Καὶ ποῖος εἶναι, ὧ ἄνδρες Ἐφεσίοι, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξεῖρε, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐφεσίων ἔχει τὴν ἐπιμελεῖν τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (εἰδώλου της), τὸ ὁποῖον κατέβη ἀπὸ τὸν Δία;

36. Ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτὰ εἶναι ἀναμφίβολα, πρέπει σεῖς νὰ ἠσυχάζητε, καὶ νὰ μὴ πράξῃτε τίποτε μετὰ ἀντιθέου.

37. Διότι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποῖους ἐφέρετε ἐδῶ, μήτε ἱερόσυλοι εἶναι, μήτε τὴν Θεάν σας βλασφημοῦσι.

38. Λοιπὸν ἂν ὁ Δημήτριος, καὶ ὅσοι τεχνῖται εἶναι ὁμοῦ μετ' αὐτῶν, ἔχουσι κάμμιαν διαφορὰν μετὰ κανένα, εἶναι ἡμέρῃ διωρισμένοι κρίσεων, εἶναι καὶ ἀντίπατοι· καὶ ἐκεῖ ὡς προβάλωσι τὰ δίκαιά των καὶ τὰ δύο μέρη.

39. Πλὴν ἂν ἔχητε ζήτημα διὰ ἄλλας ὑποθέσεις, αὐτὸ θέλει ἀποφασισθῆ εἰς τὴν διωρισμένην ἀπὸ τὸν νόμον συνέλευσιν.

40. Διότι ἡμεῖς κινδυνεύομεν νὰ κατηγορηθῶμεν ὡς στασιασταὶ διὰ τὸ συμβῆναι σήμερον, χωρὶς νὰ εἶναι κάμμιαι αἰτίαι, διὰ τὴν ὁποῖαν θέλομεν δυναθῆναι νὰ ἀποδώσωμεν λόγον διὰ αὐτὸ τὸ αἰφνιδιον κίνημα (τοῦ λαοῦ). Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτὰ, διέλυσε τὴν συνέλευσιν.

ΚΕΦ. Κ'.

1. Ἀφ' οὗ ἔπαυσεν ὁ Σάββας, ὁ Παῦλος προσεκάλεσε τοὺς μαθητάς, καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἀνεχαίρετότησεν, ἀνεχώρησε διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2. Καὶ ἀφ' οὗ διεπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ τοὺς ἐνουθέτησε μετὰ πολλοὺς λόγους, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3. Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, ἔπειδὴ καὶ τὸν ἐπεβουλεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Συρίαν, συνεβουλεύθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4. Ἠκολούθησαν δὲ εἰς αὐτὸν ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ Σώπατρος ὁ Βερρόιαιος· καὶ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σκεῦυδος, καὶ Γάϊος Δερβανός καὶ Τιμόθεος· καὶ Τυχικός καὶ Τρόφιμος, οἱ Ἀσianoί.

5. Καὶ αὐτοὶ ἐπειδὴ πρότερον ἀνεχώρησαν, μᾶς περιέμενον εἰς τὴν Τρωάδα.

6. Ἡμεῖς δὲ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν ἀσύμων ἀνεχωρήσαμεν διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, καὶ ἦλθομεν εἰς τὴν Τρωάδα πρὸς αὐτούς εἰς διάστημα πέντε ἡμερῶν, καὶ ἐκεῖ διετρίψαμεν ἑπτὰ ἡμέρας.

7. Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐν ᾗ ἦσαν συνηθρισμένοι οἱ μαθηταὶ διὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἄρτου, ὁ Παῦλος ὡμῆλει εἰς αὐτούς, ἔπειδὴ ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν αὐριον· καὶ ἐξήσλωσε τὴν ὁμιλίαν του ἕως εἰς τὸ μεσονύκτιον.

8. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἀρχεταὶ εἰς τὸ ἀνώγειον, εἰς τὸ ὁποῖόν ἦσαν συνηθρισμένοι.

9. Καὶ εἰς νέος ὀνομαζόμενος Εὐτυχος, ἐκάθητο ἐπάνω εἰς ἓν παραθύριον, καὶ ἐπειδὴ ἐκυριεύθη ἀπὸ ὕψους

νον βαλῶν, ἐν ᾧ ὁ Παῦλος διελέγετο ἐκτεταμένως, ἐρρίφθη κοιμώμενος, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὴν τρίτην στέγην κάτω καὶ τὸν ἐσθήκωσεν νεκρὸν.

10. Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη, καὶ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτόν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐνηγκαλίσθη, εἶπε· Μὴ ταράττεσθε· διότι ἡ ψυχὴ του εἶναι μέσα εἰς αὐτόν.

11. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβη (πάλιν), καὶ ἔκοψε τὸν ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ὠμίλησεν ἀρχετὰ ἕως εἰς τὴν αὐγὴν, μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν.

12. Ἐφερον δὲ καὶ τὸν νέον ζωντανὸν, καὶ ἐπαρηγορήθησαν (ἐκ τοῦτου) καθ' ὑπερβολὴν.

13. Ἡμεῖς δὲ ἐμβήκαμεν πρότερον εἰς πλοῖον, καὶ ἐπλεύσαμεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐπειδὴ ἐμέλλομεν νὰ ἀναλάβωμεν ἀπὸ ἐκεῖ τὸν Παῦλον· καθότι τοιαύτην παραγγελίαν μᾶς εἶχε δώσει, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ (ἕως ἐκεῖ) διὰ ξηραῶς.

14. Καὶ ἀφ' οὗ μᾶς ἔφθασεν εἰς τὴν Ἄσσον, τὸν ἐπήραμεν, καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Μιτυλήνην.

15. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἀπεπλεύσαμεν τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καὶ ἐφθάσαμεν ἀντικρὺ εἰς τὴν Χίον· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἠράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἀφ' οὗ ἐμείναμεν εἰς τὸ Τρωγύλλιον, τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἤλθομεν εἰς τὴν Μίλητον.

16. Διότι ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσῃ τὴν Ἐφεσον χωρὶς νὰ ἀράξῃ, διὰ νὰ μὴ συμβῆ νὰ χρονοτριβήσῃ εἰς τὴν Ἀνατολήν· διότι ἐβιάζετο, ἂν ἦτον δυνατὸν, νὰ εὐρεθῇ εἰς Ἱεροσόλυμα τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

17. Ἀπὸ τὴν Μίλητον ὁμοως ἔπεμφεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐμήνυσε νὰ ἔλθωσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας.

18. Καὶ ἀφ' οὗ ἤλθον εἰς αὐτόν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς ἠξέυρετε μὲ

ποῖον τρόπον ἐγὼ ἔζησα ὁμοῦ μὲ σᾶς ὅλον τὸν καιρὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀνατολήν·

19. Ὅτι ὑπηρετοῦν εἰς τὸν Κύριον μὲ ὅλην τὴν ταπεινοφροσύνην, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα καὶ πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι συνέβησαν εἰς ἐμὲ διὰ μέσου τῶν ἐπιβουλῶν τῶν Ἰουδαίων.

20. Καὶ ὅτι δὲν ἐφύλαξα μυστικὸν κἀνὲν ἀπὸ ὅσα εἶναι συμφέροντα, ὥστε νὰ μὴ σᾶς τὸ φανερώσω, καὶ νὰ μὴ σᾶς τὸ διδάξω, καὶ κοινῶς, καὶ μερικῶς εἰς τὰς οἰκίας·

21. Καὶ ἐκήρυττον μὲ μαρτυρίας καὶ ἔξ' τούτους Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετανοίαν, καὶ τὴν πίστιν, (ἡ ὁποία χρεωστεῖται) εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ, δεδεμένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, πηγαίνω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, χωρὶς νὰ ἠξέυρω, ὅσα μέλλουσι νὰ μοὶ ἀκολουθήσωσι μέσα εἰς αὐτήν·

23. Εἰ μὴ ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον μὲ ἐπληροφόρησε καθ' ἐκάστην πόλιν, ὅτι δεσμὰ καὶ Φίλιπποις μὲ περιμένουσι.

24. Μ' ὅλον τοῦτο δὲν φροντίζω διὰ κἀνὲν, μήτε ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμῆν εἰς τὸν ἐαυτόν μου, ἐπὶ σκωπῶ τοῦ νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μὲ χαρὰν καὶ τὴν διακονίαν μου, τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, εἰς τὸ νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25. Καὶ ἐν τοσούτῳ ἐγὼ ἠξέυρω, ὅτι σεῖς ὅλοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐγὼ ἔζησα, καὶ ἐκήρυξα τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, δὲν ζέετε ἴδη πλέον τὸ πρόσωπόν μου.

26. Διὰ τοῦτο καὶ δίδω μαρτυρίαν ἔμπροσθέν σας τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι καθαρὸς ἀπὸ τὸ αἷμα ὄλων.

27. Διότι δὲν συνεστάλην, ὥστε

να μη σᾶς φανερώσω ὅλην τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ.

28. Λοιπὸν ἔχετε προσοχὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἅγιον Πνεῦμα σᾶς διώρισεν ἐπισκόπους, ὥστε νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν οἰκαιοποιήθη μετὰ τὸ ἴδιόν του αἵμα.

29. Διότι ἐγὼ ἤξεύρω, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θέλουσιν ἔμβη μεταξὺ σας λῆκοι βαρεῖς, χωρὶς νὰ ποιωῖσι τὸ ποίμνιον.

30. Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θέλουσιν ἀναστηθῆ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θέλουσι καλῆ λόγους διεστραμμένους, διὰ νὰ ἐκλύσωσι τοὺς μαθητὰς κατόπιν των.

31. Διὰ τοῦτο ἀγρυπνεῖτε, μετὰ τὸ νὰ ἐνθυμῆσθε, ὅτι τρεῖς χρόνους ἔπαυστα νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπὸ τὸ νὰ νουθετῶ καθ' ἓνα σας μετὰ δάκρυα.

32. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀδελφοί, ἐγὼ σᾶς ἀφιερώνω εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σᾶς ἐποικοδομήσῃ, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ ὅλους τοὺς ἡγιασμένους.

33. Ἐγὼ δὲν ἐπεθύμησα μήτε ἀργύριον, μήτε χρυσίον, μήτε κανὲν εἶδος ἐνδυμάτων.

34. Σεῖς οἱ ἴδιοι ἤξεύρετε, ὅτι αὐταὶ αἱ χεῖρες ὑπερέτησαν καὶ εἰς τὰς χρεῖας μου, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μετὰ ἐμέ.

35. Ἐγὼ σᾶς ἐδείξα ὅλους τοὺς τρόπους, ὅτι μετὰ τοιοῦτον τρόπον κοπιᾶζοντες, πρὸς τὴν νὰ βοηθῆτε τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, διότι αὐτὸς εἶπε· Μακάριον εἶναι περισσότερον τὸ νὰ δίδῃ τις, παρὰ τὸ νὰ λαμβάνῃ.

36. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτοὺς τοὺς

λόγους, ἐγονάτισε, καὶ προσευχήθη ὁμοῦ μετὰ ὅλους αὐτούς.

37. Ἐγένετο δὲ ἀρκετὸς κλαυθμὸς ὅλων· καὶ ἔπεσον εἰς τὸν λαίμυρον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἐφίλουσαν.

38. Ἐπειδὴ κυρίως ἐλυπήθησαν διὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπεν, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλουσιν ἴδῃ τὸν πρόσωπόν του· καὶ τὸν προέπειμνον ἕως εἰς τὸ πλοῖον.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

1. Καὶ ἀφ' οὗ ἐχωρίσθημεν ἀπὸ αὐτούς, ἀπεπλεύσαμεν, καὶ ἤλθομεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἐπομένῃ ἡμέραν εἰς τὴν Ρόδον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα.

2. Καὶ ἐπειδὴ εὗρομεν πλοῖον, τὸ ὁποῖον διεπέρα εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπεπλεύσαμεν.

3. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδομεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν εἰς τὰ ἀριστερά, ἐπλεύομεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Τύρον· διότι τὸ πλοῖον ἐκεῖ ἔμελλε νὰ ἐκβάλλῃ τὸ φορτίον του.

4. Καὶ ἐπειδὴ εὗρήκαμεν τοὺς μαθητὰς, ἐμείναμεν αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ αὐτοὶ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν Παῦλον, νὰ μὴν ἀναβῆ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5. Ἀφ' οὗ ὁμοῦς ἀπέρασαν αὐταὶ αἱ ἡμέραι, ἡμεῖς ἐξέβημεν, καὶ ἐπηγαίνομεν, καὶ ὅλοι μετὰ τὰς γυναῖκας καὶ παιδιὰ των μᾶς προέπειμνον ἕως ἕξω τῆς πόλεως· (καὶ ἐκεῖ) ἐγονατίσαμεν εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ προσευχήθημεν.

6. Καὶ ἀφ' οὗ ἀπεχαιρετήθημεν, ἡμεῖς ἀνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκεῖνοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7. Καὶ ἡμεῖς ἀφ' οὗ ἐτελειώσαμεν τὸν πλοῦν μᾶς, κατηντήσαμεν ἀπὸ τὴν Τύρον εἰς τὴν Πτολεμαῖδα· καὶ ἀφ' οὗ ἠσπασθήμεν τοὺς ἀδελφούς, ἐμείναμεν ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς μίαν ἡμέραν.

8. Καὶ τὴν ἑπαύριον ὁ Παῦλος καὶ ἡμεῖς ἀνεχωρήσαμεν, καὶ ἤλθομεν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἄφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Φιλίππου, [ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ διακόνους], μένοντες εἰς τὴν οἰκίαν του.

9. Αὐτὸς εἶχε τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἱ ὅποια προεφίτευν.

10. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς ἐμένομεν ἐκεῖ περισσοτέρας ἡμέρας, εἰς προφήτης ὀνομαζόμενος Ἀγαβος, κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν·

11. Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ἔπαρε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ ἔθηκε τὰς ἰδίους του χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ εἶπε· Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει ἀνά· Οἱ Ἰουδαῖοι· Σέλουσι δέσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὀποίου εἶναι αὐτὴ ἡ ζώνη, καὶ Σέλουσι τὸν παραδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἔθνῶν.

12. Καὶ ἄφ' οὗ ἠκούσαμεν αὐτὰ, παρεκαλοῦμεν αὐτὸν (τὸν Παῦλον) καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴν ἀναβῆ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

13. Καὶ ὁ Πῦλος ἀπεκρίθη· Τί κάμετε μετὰ τὸ νὰ κλαίητε καὶ συντριβῆτε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος οὐχὶ μόνον νὰ θεῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14. Καὶ ἔπειδὴ δὲν ἐπέθετο, ἠσυχάσαμεν καὶ ἔπαομεν· Ἄς γένηται τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

15. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἄφ' οὗ ἠτοιμάσαμεν τὰ ἀναγκαῖα, ἀνεβάνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

16. Καὶ μερικὸι μαθηταὶ ἦλθον ὀμοῦ μετ' ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Καισάρειαν, καὶ ἔπαρσαν ὀμοῦ καὶ κάποιον Μνάσωνα Κύπριον, παλαιὸν μαθητὴν, εἰς τὸν ὀποίου (ἐμέλλομεν) νὰ οἰκονεύσωμεν.

17. Ἀφ' οὗ δὲ ἐφθάσαμεν εἰς Ἱε-

ροσόλυμα, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μετὰ χαρὰν.

18. Τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ὁ Παῦλος ὀμοῦ μετ' ἡμᾶς ἐμβήκεν εἰς (τὴν οἰκίαν) τοῦ Ἰακώβου· καὶ (ἐκεῖ) ἦλθον καὶ ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι.

19. Καὶ ἄφ' οὗ τοὺς ἐχαίρητε, διηγεῖτο λεπτομερῶς, ὅσα ὁ Θεὸς ἔπραξεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.

20. Καὶ ἐκεῖνοι ἄφ' οὗ ἤκουσαν αὐτὰ, ἐδόξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἀδελφε, βλέψεις, πόσαι μυριάδες Ἰουδαίων εἶναι, οἱ ὀποῖοι ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21. Καὶ αὐτοὶ ἰδεάσθησαν περὶ σοῦ, ὅτι σὺ διδάσκεις τοὺς Ἰουδαίους ὅλους, οἱ ὀποῖοι κατοικοῦσι μεταξὺ τῶν ἔθνῶν, νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἔπειδὴ καὶ λέγεις νὰ μὴ περιτέμνωσιν τὰ παιδιὰ των, καὶ νὰ μὴ περιπατῶσιν κατὰ τὰ ἔθιμα (τοῦ νόμου.)

22. Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμεις; βεβαία πρέπει νὰ συνελθῇ πλῆθος· διότι (ὅλοι) Σέλουσι μάθῃ, ὅτι ἦλθεις.

23. Ὅθεν κάμε αὐτὸ, τὸ ὀποῖον σοὶ λέγομεν· Εὐρίσκονται εἰς ἡμᾶς τέσσαρες ἄνδρες, οἱ ὀποῖοι ἔδωκαν ὑπόσχασιν (Ναζωραίων).

24. Λάβε τοὺς συνάμα, καὶ καθαρίσθητι ὀμοῦ μετ' αὐτούς, καὶ ἐξόδευσον δι' αὐτούς, διὰ νὰ ξυρίσωσιν τὴν κεφαλὴν των· διὰ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι, ὅτι ὅσα ἤκουσαν περὶ σοῦ, δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ καὶ σὺ ἐξακολουθεῖς (τὸ ἔθος) καὶ φυλάττεεις τὸν νόμον.

25. Διὰ δὲ τὰ ἔθνη, τὰ ὀποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν καὶ ἀπεφασίσαμεν, αὐτοὶ νὰ μὴ φυλάττωσιν κανὸν τοιοῦτον, εἰ μὴ νὰ ἀποφεύγωσι τὸ εἰδωλόθυτον, τὸ αἶμα, τὸ πνικτόν, καὶ τὴν πορνείαν.

26. Τότε ὁ Παῦλος ἔλαβε μετ' ἐκυ-

τοῦ τοὺς ἀνδρας, καὶ ἀφ' οὗ ἑκαθαρίσθη, τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν ἐμβήκεν ὁμοῦ με αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐμήνυσε φανερὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ ὅτε ἔσπευε νὰ φερθῇ προσφορὰ διὰ καθέναν ἀπὸ αὐτούς.

27. Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ τελειώσωσιν αἱ ἑπτὰ ἡμέραι, ὅσοι Ἰουδαῖοι ἠλθον ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, ἐπειδὴ εἶδον αὐτὸν μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ἐτάραξαν ὄλον τὸ πλῆθος, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς αὐτόν.

28. Καὶ ἐφώνηζον Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος διδάσκει πανταχοῦ ὄλους, καὶ κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ (κατὰ) τοῦ νόμου, καὶ (κατὰ) τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τούτοις ἔφερε καὶ Ἑλληνας μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐμάχυνεν αὐτὸν τὸν ἅγιον τόπον.

29. [Διότι αὐτοὶ εἶχον εἶδη πρότερον τὸν Τρόφιμον τὸν Ἐφεσίον μέσα εἰς τὴν πόλιν ὁμοῦ με αὐτόν, καὶ ἐνόμιζον, ὅτι τὸν ἔβαλεν ὁ Παῦλος μέσα εἰς τὸ ἱερόν].

30. Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐκινήθη, καὶ συνέτρεξε τὸ πλῆθος· καὶ ἀφ' οὗ ἐπίασαν τὸν Παῦλον, τὸν ἐτράβησαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερόν· καὶ ἀμέσως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31. Καὶ ἐν ᾧ ἐζήτουν νὰ τὸν θανατώσωσιν, ἐφθασεν ἡ εἰδησις εἰς τὸν χιλιάρχον τῶν φυλάκων τοῦ ἱεροῦ, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλὴμ ἔβγαλε εἰς σύγχυσιν.

32. Καὶ αὐτὸς ἀμέσως ἐπῆρε στρατιώτας, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἔτρεξεν εἰς αὐτούς. Καὶ αὐτοὶ, ἀφ' οὗ εἶδον τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν ἀπὸ τὸ νὰ δέρωσι τὸν Παῦλον.

33. Τότε ὁ χιλιάρχος ἐπληρώσασε καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν δέσωσι με δύο ἀλύσεις· καὶ ἡρώτα νὰ μάθῃ, ποῦτος εἶναι, καὶ τί ἔπραξε.

34. Ἄλλοι δὲ ἐφώνηζον ἄλλο, (καὶ ἄλλο ἄλλο) μεταξὺ τοῦ πλῆθους· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐδύνατο νὰ καταλάβῃ τὸ βέβαιον διὰ τὸν Θόρυβον, ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ κάστρον.

35. Ἀφ' οὗ δὲ ἐφθασαν εἰς τὰ σκαλοπάτια, ἐβαστάζετο ἀπὸ τοὺς στρατιώτας διὰ τὴν βίαν τοῦ πλῆθους.

36. Διότι πλῆθος ἠκολούθει, καὶ ἐφώνησε· Σήκωσαί του (ἀπὸ τὴν μέσσην).

37. Καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος ἔμελλε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ κάστρον, εἶπεν εἰς τὸν χιλιάρχον· Τάχα εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοὶ εἶπω τίποτε; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἥξεύρεις Ἑλληνικά;

38. Δὲν εἶσαι λοιπὸν σὺ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ ὁποῖος ἀπεστάτησε πρὸ τῶν ἡμερῶν τούτων, καὶ ἔφερεν ἔξω εἰς τὴν ἔρημον τέσσαρας χιλιάδας ἀνδρας τῶν σικαριῶν;

39. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος ἀπὸ τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, πολίτης πόλεως ἐνθάδου· καὶ σὲ παρακαλῶ, δός μοι τὴν ἄδειαν νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν λαόν.

40. Καὶ τῷ ἔδωκε τὴν ἄδειαν, καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη ἐπάνω εἰς τὰ σκαλοπάτια, καὶ ἔκαμε σημεῖον μετὰ τὴν χεῖρά του εἰς τὸν λαόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐγένετο μεγάλη σιωπὴ, ὡμίλησε μετὰ Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, καὶ εἶπεν·

ΚΕΦ. ΚΒ'.

1. Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε τὴν ἀπολογίαν, τὴν ὁποίαν κάμνω εἰς σᾶς σήμερον.

2. [Καὶ ἐπειδὴ ἤκουσαν, ὅτι ὡμίλει μετὰ Ἑβραϊκὴν διάλεκτον εἰς αὐτούς, ἔδωκαν περισσοτέραν ἡσυχίαν· καὶ εἶπεν]

3. Ἐγὼ εἶμι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη μὲν εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀνετράφη ὅμως μέσα εἰς

αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Γαμαλιήλ, καὶ ἐδιδάχθη με ἀκριβείαν τὸν πετροπαράδοτον νόμον, καὶ εἴμιμι ζηλωτῆς τοῦ Θεοῦ καθὼς εἴσθε καὶ σεῖς σήμερον·

4. Ὁ ὅποιος ἐγὼ κατέτρεξα αὐτὸν τὸν δρόμον (τῆς διδασκαλίας) μέχρι θανάτου, ἐπειδὴ ἐδέσμευον, καὶ παρέδιδον εἰς φυλακὰς καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας·

5. Καθὼς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶναι μάρτυς μου, καὶ ὅλον τὸ πρεσβυτέριον ἀπὸ τοῦς ὁποίους ἐπήρα καὶ ἐπιστολάς εἰς τοῦς ἀδελφούς, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκόν, ὥστε νὰ φέρω δεδεδεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκέλευους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο ἐκεῖ, διὰ νὰ τιμωρηθῶσι.

6. Συνέβη δὲ, ἐν ᾧ περιεπύπτουν καθ' ὁδὸν, καὶ ἤγγιζον εἰς τὴν Δαμασκὸν περὶ τὸ μεσημέριον, ἑξάφνης νὰ ἀστράψῃ κύκλῳ μου ἀπὸ τὸν οὐρανὸν φῶς ἀρχετόν.

7. Καὶ ἐγὼ ἔπεσον εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα μίαν φωνήν, ἣ ὅποια μοι ἔλεγε· Σαούλ, Σαούλ, διατί με διώκεις;

8. Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην· Ποῖος εἶσαι Κύριε; Καὶ μοι εἶπεν· Ἐγὼ εἴμιμι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὅποιον σὺ διώκεις.

9. Ὅσοι δὲ ἦσαν ὁμοῦ με ἐμέ, εἶδον τὸ φῶς, καὶ ἐφοβήθησαν πολλὰ· δὲν ἤκουσαν ὅμως τὴν φωνὴν ἐκείνου, ὁ ὅποιος μοι ἐλάλει.

10. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τί νὰ πράξω, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος μοι εἶπε· Σηκώθητι, καὶ πῆγαινε εἰς τὴν Δαμασκόν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι λαλήθῃ εἰς σέ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶσαι διωρισμένος νὰ πράξῃς.

11. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐβλεπον ἀπὸ τὴν λαμπρότητα ἐκείνου τοῦ φωτός,

ὠδηγήθη ἀπὸ τοῦς συνοδοιπόρους μου, καὶ ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12. Καὶ κάποιος Ἀνανίας, ἀνὴρ εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον, μεμρτυρημένος ἀπὸ ὅλους τοῦς Ἰουδαίους, οἱ ὅποιοι κητοικοῦσιν (ἐκεῖ), ἦλθεν εἰς ἐμέ,

13. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπλησίασεν εἰς ἐμέ, μοι εἶπε· Σαούλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. Καὶ τὴν ἰδίαν ὥραν ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ τὸν εἶδον.

14. Καὶ ἐκεῖνος μοι εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν σὲ διώρισε νὰ γνωρίσῃς τὸ θελήμα του, καὶ νὰ ἴδῃς τὸν δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσῃς φωνὴν ἀπὸ τὸ στόμα του·

15. Διότι σὺ θέλεις γένῃ μάρτυς του εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δι' ὅσα (πράγματα) εἶδες καὶ ἤκουσας.

16. Καὶ ἐν τοσοῦτω, τί ἀργοπορεῖς; σηκώθητι, καὶ βαπτίσθητι, καὶ ἀπόπλυε τὰς ἁμαρτίας σου, ἀφ' οὗ ἐπικαλεσθῆς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17. Καὶ ἀφ' οὗ ὑπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐν ᾧ προσηυχόμην εἰς τὸ ἱερὸν, συνέβη νὰ ἔλθω εἰς ἔκστασιν,

18. Καὶ εἶδον αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν), ὁ ὅποιος μοι ἔλεγε· Σποῦδασον, καὶ ἀναχώρησον ταχέως ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ· διότι αὐτοὶ δὲν θέλουσι δεχθῆ τὴν μαρτυρίαν (τὴν ὅποιαν θέλεις δώσει) δι' ἐμέ.

19. Καὶ ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἤξέφρυσιν, ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον καὶ ἔδερον εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς σέ.

20. Καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα τοῦ μάρτυρός σου Στεφάνου, καὶ ἐγὼ ἤμην παρὼν, καὶ συναφώνουν εἰς τὸν θάνατόν του, καὶ ἐφύλαττον τὰ φορέματα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὸν ἐφόνευον.

21. Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν εἰς ἐμέ· Ἀναχώρησον (ἀπ' αὐτοῦ)· διότι ἐγὼ θέλω σέ στελεῖν μακρὰν εἰς τὰ ἔθνη.

22. Καὶ (οἱ Ἰουδαῖοι) τὸν ἤκουον ἕως εἰς αὐτὸν τὸν λόγον, καὶ ἐσῆκωσαν τὴν φωνήν των, καὶ ἔλεγον· Σῆκωσαι ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν τοιοῦτον (ἄνθρωπον), διότι δὲν πρέπει αὐτὸς νὰ ζῆ.

25. Καὶ ἔπειδὴ αὐτοὶ ἐφώναζον, καὶ ἔρριπτον τὰ φορέματά των, καὶ ἐσῆκωνον κοινορτὸν εἰς τὸν ἄερα,

24. Ὁ χιλιάρχος ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ κάστρον, καὶ εἶπε, νὰ τὸν ἐξετάσωσι μὲ πληγὰς, διὰ νὰ μάθῃ, διὰ ποίαν αἰτίαν μὲ τοιοῦτον τρόπον ἐφώναζον κατ' αὐτοῦ.

25. Ἀφ' οὗ ὅμως ἐξαπλώσαντες τὸν ἔδωσαν μὲ τὰ λωρῖα, ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκεῖ· Τάχα εἶναι συγκεχωρημένον εἰς σᾶς νὰ παιδεύητε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς νὰ κατακριθῆ;

26. Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἦλθε καὶ ἔδωκεν εἰδῆσιν εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ τῷ εἶπε· Δάβε προσοχὴν, τί μέλλεις νὰ πράξῃς; διότι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι Ῥωμαῖος.

27. Καὶ ὁ χιλιάρχος ἦλθεν εἰς αὐτὸν καὶ τῷ εἶπεν· Εἶσαι σὺ (τῷ ὄντι) Ῥωμαῖος; Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ναί (εἶμαι).

28. Καὶ ὁ χιλιάρχος ἀπεκρίθη· Ἐγὼ ἐκέρδισα αὐτὸ τὸ νὰ εἶμαι πολιτῆς (τῆς Ῥώμης) μὲ πολλὴν ποσότητα (χρημάτων). Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ ὅμως ἐγεννήθην (Ῥωμαῖος).

29. Καὶ παρευθὺς ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι ἐμελλον νὰ τὸν ἐξετάσωσιν, ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ αὐτόν· καὶ ὁ ἴδιος χιλιάρχος, ἀφ' οὗ ἐγνώρισεν, ὅτι (ὁ Παῦλος) ἦτον Ῥωμαῖος, ἐφοβήθη διότι τὸν ἔδωσε.

30. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, διὰ ποίαν αἰτίαν κατηγορήθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ, καὶ ἐπρόσταξε νὰ ἔλθωσιν οἱ

ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλον τὸ συμβούλιόν των· καὶ κατεβίβασε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν παρέστησεν εἰς αὐτούς.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

1. Καὶ ὁ Παῦλος, ἀφ' οὗ ἐσῆκωσε τὰ ὀμμάτιά του, καὶ εἶδε τὸ συμβούλιον, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔζησα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μὲ ἄληθην τὴν ἀγαθὴν συνείδησιν μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2. Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἔδωκε προσταγὴν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο πλησίον του, νὰ τοῦ κτυπήσωσι τὸ στόμα.

3. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Θέλει σὲ τύψῃ ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκοιναμένε· διότι σὺ κάθησαι νὰ μὲ κρίνῃς κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἔπειτα παραβαίνεις τὸν νόμον, καὶ προστάξεις νὰ μὲ δέρωσιν;

4. Ὅσοι δὲ ἐστέκοντο ἐκεῖ, τῷ εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὑβρίζεις;

5. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευρον ἀδελφοί, ὅτι εἶναι ἀρχιερεὺς· διότι εἶναι γεγραμμένον· Σὺ δὲν θέλεις κακολογῆσαι ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου.

6. Καὶ ἔπειδὴ ἐγνώρισεν ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρος εἶναι Σαδδουκαῖοι, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι Φαρισαῖοι, ἐφώναξεν ἔμπροσθεν τοῦ συμβουλίου· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ ἐγὼ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

7. Ἀφ' οὗ δὲ αὐτὸς εἶπε τοῦτο, ἐγένετο σχίσμα μεταξὺ τῶν Σαδδουκαίων καὶ τῶν Φαρισαίων· καὶ τὸ πλῆθος διέβηθη.

8. Διότι οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις, μήτε ἄγγελος, μήτε πνεῦμα· οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ὁμολογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9. Συνέβη λοιπὸν μεγάλος ἀλαλαγμὸς· καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν

Φαρισαίων ἐσηκώθησαν, καὶ ἐμάχοντο (κατὰ τῶν ἄλλων) καὶ ἔλεγον· Ἡμεῖς δὲν εἰρήσκομεν κἀνὲν κακὸν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον· πλὴν ὃν πνεῦμα ἢ ἄγγελος τῷ ὠμίλησεν, ἃς μὴ πολεμῶμεν μετὰ τὸν Θεόν.

10. Καὶ ἔπειδὴ ἐγένετο μεγάλη φιλονεικία, ὁ χιλιάρχος ἔπειδὴ ἐφοβήθη μήπως ὁ Παῦλος διασχισθῆ ἀπὸ αὐτοῦς, ἐπαρόσταξε τὸ στρατεύμα νὰ καταβῆ καὶ νὰ τὸν ἀρπάσῃ ἀπὸ τὴν μέσην των, καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὸ κάστρον.

11. Τὴν δὲ ἐρχομένην νύκτα ὁ Κύριος ἐφάνη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ τῷ εἶπε· Μὴ φοβεῖσαι, Παῦλε· διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ μέσα εἰς τὴν Ῥώμην.

12. Καὶ ἄφ' οὗ ἐξημέρωσε, μερικοὶ Ἰουδαῖοι συνήχθησαν, καὶ ἀνάθεμάτισαν τὸν ἑαυτὸν των, λέγοντες νὰ μὴ φάγωσι, καὶ νὰ μὴ πῖωσιν, ἕως οὗ νὰ θανατώσωσι τὸν Παῦλον.

13. Καὶ ὅσοι ἕκαμον αὐτὴν τὴν συνωμοσίαν, ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ τεσσαράκοντα.

14. Καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ εἶπον· Ἡμεῖς ἀνάθεματίσαμεν τὸν ἑαυτὸν μας μετὰ ἀνάθεμα, νὰ μὴ γευθῶμεν κἀνὲν πρᾶγμα, ἕως οὗ νὰ θανατώσωμεν τὸν Παῦλον.

15. Λοιπὸν σείς αὐτὴν τὴν ὥραν μηνύσατε εἰς τὸν χιλιάρχον μετὰ τὴν γνώμην τοῦ βουλευτήρου, διὰ νὰ τὸν φέρῃ αὐρίον ἐμπροσθέν σας, μετὰ πρόφασιν, ὅτι ἔχετε σκοπὸν νὰ πληροφορηθῆτε τὰ περὶ αὐτοῦ μετὰ περισσότεραν ἀκριβείαν· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὸν φωνεύσωμεν πρὸ τοῦ νὰ πλησιάσῃ.

16. Ὅμως ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου, ἔπειδὴ ἔμαθε τὴν ἐπιβουλήν,

ὑπέστη καὶ ἐμβήκεν εἰς τὸ κάστρον, καὶ (τὸ) ἐφανέρωσεν εἰς τὸν Παῦλον.

17. Καὶ ὁ Παῦλος ἔκραξεν ἕνα ἐκατοντάρχον, καὶ τῷ εἶπε· Φέρε αὐτὸν τὸν νέον εἰς τὸν χιλιάρχον· διότι ἔχει ἅτι τι νὰ τῷ εἴπω.

18. Αὐτὸς λοιπὸν ἐπέηρεν αὐτὸν (τὸν νέον) καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ εἶπεν· Ὁ δέσμιος Παῦλος μετὰ ἐκράξε καὶ μετὰ ἐπαρακάλεσε νὰ φέρω εἰς σὲ τοῦτον τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἔχει νὰ σοὶ ὁμίλησῃ τί.

19. Καὶ ὁ χιλιάρχος ἐσίασεν αὐτὸν (τὸν νέον) ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ ἀνεχώρησε κατ' ἰδίαν, καὶ τὸν ἠρώτα· Τί εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ μοὶ φανερώσῃς;

20. Καὶ (ὁ νέος) εἶπεν· Οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι διὰ νὰ καταβιάσῃς αὐρίον τὸν Παῦλον εἰς τὸ βουλευτήριον, μετὰ πρόφασιν, ὅτι ἔχουσι σκοπὸν ἐρωτήσαντες νὰ μάθωσι τὰ περὶ αὐτοῦ μετὰ περισσότεραν ἀκριβείαν.

21. Σὺ λοιπὸν μὴ πεισθῆς εἰς αὐτούς· διότι περισσότεροι ἀπὸ τεσσαράκοντα ἄνθρωποι ἀπὸ αὐτούς τὸν παραφυλάττουσιν, οἱ ὁποῖοι ἀνάθεμάτισαν τὸν ἑαυτὸν των νὰ μὴ φάγωσι μήτε νὰ πῖωσιν, ἕως οὗ νὰ τὸν θανατώσωσι· καὶ κατὰ τὸ παρὸν εἶναι ἕτοιμοι, καὶ περιμένουσι τὴν ὑπόσχεσίν σου.

22. Λοιπὸν ὁ χιλιάρχος ἔστειλε τὸν νέον, ἄφ' οὗ τῷ παρήγγειλε νὰ μὴν εἴπω εἰς κἀνένα, ὅτι μοὶ τὰ ἐφανέρωσας.

23. Καὶ ἔκραξε δύο ἐκατοντάρχους, καὶ εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας, καὶ ἐβδομήκοντα ἰσιπαιεῖς, καὶ διακοσίους τοξότας, ἀπὸ τῆς τρίτης ὥραν τῆς νυκτός, διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως εἰς τὴν Καισάρειαν·

24. Καὶ ἐτοιμάσατε καὶ ζῶα διὰ

νὰ βάλωσιν ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τὸν φέρωσι ζωντανὸν εἰς τὸν Φήλικα·

25. Ἐγραψε καὶ ἐπιστολὴν, ἣ ὁποῖα διελάμβανε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον·

26. Κλάυδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐπίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἐκινδύνευε νὰ φονευθῆ ἀπ' αὐτούς, καὶ ἐγὼ ἐπειδὴ ἔμαθον, ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος, ἔφθασα μὲ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν ἠλευθέρωσα.

28. Καὶ ἐπειδὴ ἤθελον νὰ μάθω τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸν κατηγοροῦν, τὸν κατεβίβασα εἰς τὸ βουλευτήριόν των·

29. Ὅπου τὸν εὐρήκα, ὅτι ἐκατηγορεῖτο διὰ ζητήματα τοῦ νόμου των, καὶ δὲν εἶχε κανὲν ἔγκλημα ἄξιον μῆτε θανάτου μῆτε δεσμῶν.

30. Ἐπειδὴ δὲ καὶ μοι ἐδόθη εἰδῆσις, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἐπιβουλευθῶσιν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ἀμέσως σοὶ τὸν ἔστειλα· καὶ ἔδωκα τὴν εἰδήσιν εἰς τοὺς κατηγοροῦς του νὰ ἀναφέρωσιν ἐνώπιόν σου, ὅσα (προβάλλουσι) κατ' αὐτοῦ Ὑγιαινε.

31. Λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καθὼς ἐπροσάχθησαν, ἐπῆραν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔφερον διὰ νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀφῆκαν τοὺς ἰππεῖς νὰ ὑπάγωσιν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ αὐτοὶ ἐγύρισαν εἰς τὸ κάστρον.

33. Καὶ αὐτοὶ (οἱ ἰσπεῖς), ἀφ' οἷς ἐμβῆκαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνεχείρισαν εἰς τὸν ἡγεμόνα τὴν ἐπιστολὴν, ἐπαρρησιάσαν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν Παῦλον.

34. Καὶ ὁ ἡγεμὸν, ἀφ' οἷς ἐδιάβασε τὴν ἐπιστολὴν, ἠρώτησε (τὸν Παῦλον), ἀπὸ ποῖαν ἐσαρχίαν εἶναι,

καὶ ἔμαθεν, ὅτι (εἶναι) ἀπὸ τὴν Κιλικίαν·

35. Καὶ τῷ εἶπεν· Ἐγὼ θέλω σοῦ ἀκούσῃ, ὅταν ἔλθωσι καὶ οἱ κατήγοροί σου. Καὶ ἐπρόσταξε νὰ τὸν φυλάττωσιν εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Ἡρώδου.

ΚΕΦ. ΚΔ'.

1. Καὶ μετὰ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ὁμοῦ μὲ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιον ῥήτορα Τέρτυλλον, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔδωκαν ἀγωγὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα κατὰ τοῦ Παύλου.

2. Καὶ ἀφ' οἷς προσελήθη αὐτὸς (ὁ Παῦλος), ὁ Τέρτυλλος ἤρχισε νὰ τὸν κατηγορῇ, καὶ ἔλεγε·

3. Κοῦράτιστε Φήλιξ, ἡμεῖς ἐπειδὴ ἀπολαμβάνομεν πολλὴν ἡσυχίαν διὰ μέσου σου, καὶ ἐπειδὴ πολλὰ κατορθώματα γίνονται εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο διὰ μέσου τῆς προνοίας σου, γνωρίζομεν τὴν χάριν κατὰ πάντα τρόπον, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ, καὶ σοὶ εὐχαριστοῦμεν.

4. Καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ ἐνοχλῶ περισσότερον, σὲ παρακαλῶ νὰ ἀκούσης κατὰ τὴν ἐπειθείαν σου, ὅσα μέλλομεν νὰ εἴπωμεν μὲ συντομίαν.

5. Διγλαθὴ ἡμεῖς εὐρήκαμεν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι εἶναι φθοροποιὸς, ὅτι κινεῖ ἀποστασίαν μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς αἰρέσεως τῶν Ναζωραίων,

6. Ὁ ὁποῖος ἐπεχείρισε νὰ μιάνῃ καὶ τὸ ἱερὸν, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπίασαμεν, καὶ ἠθελήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν κατὰ τὸν νόμον μας·

7. Ὅμως ὁ χιλιάρχος Λυσίας ὤρμησε, καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰς χεῖράς μας μὲ πολλὴν βίαν,

8. Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς κατηγόρους του νὰ ἔλθωσιν εἰς σέ· καὶ ἀπὸ αὐτῶν,

ἐὰν τὸν ἐξετάσῃς, Φέλεις πληροφορηθῆ δι' ὅλα αὐτὰ, ὅσα ἡμεῖς λέγομεν κατ' αὐτοῦ.

9. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν, καὶ ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ (ὅσα εἶπεν), ἔχουσιν οὕτως:

10. Καὶ ὁ Παῦλος, ἐπειδὴ ὁ ἡγεμῶν τῶ ἕκαμ νειῦμα νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη· Ἐπειδὴ σὲ ἤξεύρω πρὸ πολλῶν χρόνων, ὅτι εἶσαι χριτῆς αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, Φέλω δικαιολογηθῆ διὰ τὸν ἑαυτὸν μου μὲ περισσοτέρην εὐχαρίστησιν·

11. Σὺ δύνασαι νὰ μάθῃς, ὅτι δὲν εἶναι περισσύτεραι ἀπὸ δώδεκα ἡμέρας, ἀφ' ὅπου ἐγὼ ἀνέβην εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ νὰ προσκυνήσω.

12. Καὶ αὐτοὶ οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν μὲ εἰρήκαν νὰ φιλονεικῶ μὲ κἀνένα, ἢ νὰ κινῶ εἰς ἀποστασίαν τὸν λαόν, οὔτε μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς, οὔτε μέσα εἰς τὴν πόλιν·

13. Οὔτε δύνανται νὰ παραστήσωσιν αὐτὰ, τὰ ὅποια αὐτὴν τὴν ὥραν λέγουσι κατ' ἐμοῦ.

14. Ὁμολογῶ δὲ τοῦτο εἰς σὲ, ὅτι ἐγὼ λατρεύω τὸν πατροπαράδοτόν μου Θεόν, κατὰ τὸν τρόπον (τῆς Σηρασκείας), τὸν ὅποιον αὐτοὶ ὀνομάζουσιν αἵρεσιν, καὶ πιστεύω εἰς ὅλα, ὅσα εἶναι γεγραμμένα καὶ εἰς τὸν νόμον, καὶ εἰς τοὺς προφήτας·

15. Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, ὅτι Φέλει γενήσεται ἀνάστασις νεκρῶν, καὶ δικαίων, καὶ ἀδίκων, τὴν ὅποιαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐλπίζουσι.

16. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ σπουδάζω πάντοτε νὰ ἔχω τὴν συνειδήσιν μου ἀνέγκλητον καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τῶ ἀνθρώπου·

17. Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ἦλθον διὰ νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ (καὶ ἀποδώσω) τὰς προσφορὰς (μου).

18. Καὶ (ἐν ᾧ κατεγινόμεν) εἰς αὐτὰ, μερικοὶ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Λακατολὴν μὲ εἰρήκαν μέσα εἰς τὸ ἱερὸν κεκαθαρισμένον χωρὶς πλῆθος καὶ χωρὶς παραχίν·

19. Οἱ ὅποιοι ἔσπευε νὰ εἶναι ἐδῶ ἔμπροσθέν σου, καὶ νὰ εἴπωσι κατ' ἐμοῦ, ἂν ἔχωσί τι (νὰ εἴπωσιν).

20. Ἡ αὐτοὶ (οἱ ἐλθόντες) ἄς εἴπωσιν, ἂν εἰρήκαν εἰς ἐμὲ κἀνὲν ἀδίκημα, ἐν ᾧ ἐσπεκόμην εἰς τὸ συνέδριον·

21. Ἐξὼ μόνου ἀπὸ αὐτὴν τὴν μίαν φωνὴν, τὴν ὅποιαν ἐφώνησα, ἐν ᾧ ἐσπεκόμην μεταξὺ αὐτῶν· Ὅτι ἐγὼ κρίνομαι ἀπὸ σῶς σήμερον διὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

22. Καὶ ὁ Φῆλιξ, ἀφ' οὗ ἤκουσεν αὐτὰ, τοὺς ἀφῆκε διὰ δευτέραν φοράν, ἐπειδὴ εἶπεν· Ἀφ' οὗ ἴδρασθῶ δι' αὐτὴν τὴν αἵρεσιν μὲ περισσοτέρην ἀκριβείαν, καὶ ἀφ' οὗ καταβῆ (ἐδῶ) ὁ χιλιάρχος Λυσίας, Φέλω διακρίνῃ τὴν διαφορὰν σας.

23. Καὶ ἔδωκε προσταγὴν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον νὰ φυλάττῃ τὸν Παῦλον, νὰ ἔχῃ τὴν ἀνεσίαν του, καὶ νὰ μὴν ἐμποδίσῃ κἀνένα τῶν οἰκείων του ἀπὸ τὸ νὰ ὑπηρετῆ καὶ νὰ ἐρχῆται εἰς αὐτόν.

24. Καὶ ὕστερον ἀπὸ μερικὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φῆλιξ ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκά του Δρουσίλλην, ἡ ὅποια ἦτον Ἰουδαία, καὶ ἔστειλε, καὶ ἔφερε τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν ἀπὸ αὐτὸν περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25. Καὶ ὅτε αὐτὸς (ὁ Παῦλος) ὠμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, ὁ Φῆλιξ ἐπειδὴ ἐφοβήθη, ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν πῆγαινε, καὶ ὅταν εὔρω καιρὸν, Φέλω σὲ κράξῃ.

26. Ἐν ταῦτῳ δὲ ἤλπιζεν, ὅτι Φέλουσι τῷ δοθῆ καὶ χρήματα ἀπὸ τὸν Παῦλον, διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ·

ὄθεν καὶ συνεχέστερον ἔστειλε καὶ τὸν ἔφερε, καὶ ὠμίλει μὲ αὐτόν.

27. Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν δύο χρόνοι, διεδέχθη τὸν Φήλιχα ὁ Πόρκιος Φῆστος· καὶ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φήλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον εἰς τὰ δεσμά.

ΚΕΦ. ΚΕ΄.

1. Ὁ Φῆστος λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2. Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐδώκαν ἀγωγὴν εἰς αὐτὸν κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ τὸν παρεκάλουν.

3. Καὶ ἐζήτησαν χάριν κατ' αὐτοῦ, τὸ νὰ ἀπελθῇ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· καὶ αὐτοὶ εἶχον διορίσει ἐπιβούλους διὰ νὰ τὸν φονεύσωσι καθ' ὁδόν.

4. Ὅμως ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττεται εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔχει σκοπὸν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ ἐκεῖ.

5. Λοιπὸν, εἶπεν (ὁ Φῆστος), ὅσοι ἀπὸ σᾶς δύνανται, ἄς καταβῶσιν (ἐκεῖ) ὁμοῦ (μὲ ἐμὲ), καὶ ἂν αὐτὸς ὁ ἀνθρωπος ἔχη κἀνὲν ἔγκλημα, ἄς τὸν καταγορήσωσι.

6. Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ περισσότερον ἀπὸ δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀφ' οὗ ἐκάθησεν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐπρώσταξε νὰ φέρωσι τὸν Παῦλον.

7. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν αὐτὸς, ἐπαρρησιάσθησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὅποιοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔφερον πολλὰ καὶ βαρέα ἐγκλήματα κατὰ τοῦ Παύλου, τὰ ὅποια δὲν ἐδύναντο νὰ ἀποδείξωσιν·

8. Ἐπειδὴ αὐτὸς (ὁ Παῦλος) ἐδικαιολογεῖτο (λέγων)· Ὅτι ἐγὼ δὲν ἔπραξα κἀνὲν ἀμαρτήριμα οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς τὸν Καισάρα.

9. Καὶ ὁ Φῆστος, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ εἶπε· Θέλεις νὰ ἀναβῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῆς δι' αὐτὰ ἔμπροσθέν μου;

10. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ στέχομαι εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Καισάρου, εἰς τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ κριθῶ· δὲν ἠδίκησα κατὰ τι τοὺς Ἰουδαίους, καθὼς καὶ σὺ πολλὰ καλὰ τὸ γνωρίζεις.

11. Διότι ἂν τοὺς ἀδικῶ, καὶ ἔπραξα κἀνὲν (σφάλμα) ἄξιον θανάτου, δὲν ἀποφεύγω τὸν θάνατον· ἂν ὅμως, ὅσα μοῦ κατηγοροῦσιν αὐτοί, εἶναι τίποτε, κενεὶς δὲν δύναται νὰ μὲ χαρίσῃ εἰς αὐτούς· ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι (εἰς τοῦτο) τὸν Καισάρα.

12. Τότε ὁ Φῆστος, ἀφ' οὗ συνωμίλησε μὲ τὸ συμβούλιόν του, ἀπεκρίθη· Σὺ ἐπεκαλέσθης τὸν Καισάρα; (λοιπὸν) εἰς τὸν Καισάρα θέλεις ὑπάγη.

13. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπέρασαν μερικαὶ ἡμέραι, ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη ἔφθασαν εἰς τὴν Καισάρειαν, διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φῆστον.

14. Καὶ ἐπειδὴ διέτριβον ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Φῆστος ἀνέφερεν εἰς τὸν βασιλέα τὰ περὶ τοῦ Παύλου, λέγων· Ὁ Φήλιξ ἀφῆκεν ἐδῶ ἕνα ἀνθρώπων δεσμίον·

15. Διὰ τὸν ὅποῖον, ὅτε ὑπήγα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, μοι ἐδώκαν ἀγωγὴν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ καταδικασθῇ.

16. Ἐγὼ ὅμως ἀπεκρίθην εἰς αὐτούς, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς

Ῥωμαίους νὰ χαρίζωσι κίνενα ἀνθρώπων διὰ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ὁ κατηγορούμενος τοὺς κατηγοροῦς του ἔμπροσθέν του, καὶ πρὸ τοῦ νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἐγκλημὰ του.

17. Ἀφ' οὗ λοιπὸν συνηθροίσθησαν αὐτοὶ ἐδῶ, ἐγὼ χωρὶς νὰ ἀναβάλω τὸν καιρὸν, ἐκάθησα εἰς τὸ κριτήριον τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος.

18. Καὶ οἱ κατήγοροί του παρεστάθησαν, πλὴν δὲν εἶπον κατ' αὐτοῦ κάμμιαν κατηγορίαν, ἀπὸ ὅσας ἐγὼ ὑποπτευόμην.

19. Ἀλλὰ εἶχον μὲ αὐτὸν μερικὰ ζητήματα διὰ τὴν ἰδίαν των δεισιδαιμονίαν, καὶ διὰ τινὰ ἀποθανόντα Ἰησοῦν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ὅτι ζῆ.

20. Καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἤξευρον (τί νὰ εἶπω) δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπον εἰς αὐτὸν, ἂν Σέλη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὥστε νὰ κριθῇ ἐκεῖ δι' αὐτὰ (τὰ ζητήματα).

21. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Παῦλος προβάλλων τὸ ὄνομα τοῦ Σεβαστοῦ (Καίσαρος), ἐζήτησε νὰ φυλαχθῇ, ἕως οὗ νὰ διακρίνῃ ἐκεῖνος (τὴν διαφορὰν του) ἐπρόσταξα νὰ φυλάττηται, ἕως οὗ νὰ τὸν στείλω εἰς τὸν Καίσαρα.

22. Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἦθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἐκεῖνος τῷ εἶπεν· Ἀῦριον Σέλεις τοῦ ἀκούσῃ.

25. Καὶ τὴν ἐρχομένην ἡμέραν ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μὲ πολλὴν προσωπομνην, καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁμοῦ μὲ τοὺς χιλιάρχους, καὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως, ἐπρόσταξεν ὁ Φῆστος, καὶ ἐφέρθη ὁ Παῦλος.

24. Καὶ ὁ Φῆστος εἶπεν· Ἀγρίππας βασιλεῦ, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες, ὅσοι

εὐρίσκεσθε ἐδῶ μὲ ἡμᾶς, βλέπετε αὐτὸν, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων μὲ ἐπιμονὴν μοὶ ὠμίλησαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες ἀδιακόπως, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ζῆ πλέον.

25. Ἐγὼ ὅμως ἐπειδὴ καὶ ἐνόησα, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐπραξέ κἀνὲν ἔργον ἄξιον θανάτου, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπεκαλέσθη τὸν Σεβαστὸν (Καίσαρα), ἀπεφάσισα νὰ τὸν στείλω εἰς αὐτόν.

26. Ὅμως ἐπειδὴ δὲν ἤξεύρω τί βέβαιον νὰ γράψω περὶ αὐτοῦ εἰς τὸν κίριόν (μου), διὰ τοῦτο τὸν ἔφερον ἔμπροσθέν σου, καὶ μάλιστα ἔμπροσθέν σου, βασιλεῦ Ἀγρίππας, ὥστε ἀφ' οὗ γένηται ἀκριβῆς ἐξέτασις, νὰ καταλάβω, τί (πρέπει) νὰ γράψω.

27. Διότι παράλογον μοὶ φαίνεται, ἐν ᾧ στείλλω ἄνθρωπον δέσμιον, νὰ μὴ φανερώσω καὶ τὰς κατηγορίας, αἱ ὁποῖαι (λέγονται) κατ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΣΤ'.

1. Τότε ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Σοὶ ἐδόθη ἄδεια νὰ ὁμιλήσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου. Καὶ τότε ὁ Παῦλος ἐξήλωσε τὴν χειρὰ του, καὶ ἔλεγε τὰ δίκαιά του (οὕτως).

2. Ὡ βασιλεῦ Ἀγρίππας, ἐγὼ νομίζω τὸν ἑαυτόν μου μακάριον, ἐπειδὴ μελλῶ σήμερον νὰ δικαιολογηθῶ ἔμπροσθέν σου δι' ὅλα ἐκεῖνα, κατὰ τὰ ὁποῖα κατηγοροῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

3. Μάλιστα ἐπειδὴ ἤξεύρεις ὅλας τὰς συνθηεῖας καὶ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο σὲ παρακλῶ, νὰ μοῦ ἀκούσῃς μὲ μακροθυμίαν.

4. Λοιπὸν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι ἤξεύρουσι τὴν ζωὴν μου ἀπὸ τὴν νεότητά μου, ἐπειδὴ ἐγὼ ἔζησα ἐξ ἀρχῆς μέσα

εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μεταξὺ τοῦ ἔθνους μου·

5. Καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων μὲ ἠξεύρουσιν, [ἂν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν], ὅτι ἔζησα Φαρισαῖος κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἰδίας μας Ἰσραηλαίας.

6. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος παρέστην, καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποσχέσεως, ἣ ὅποια ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τοὺς πατέρας μας·

7. Εἰς τὴν (ἐκτελεσιν) τῆς ὁποίας αἱ δώδεκα φυλαὶ μας μὲ τὰς ἐκτενεῖς νυκτερινὰς καὶ ἡμερινὰς λατρείας τῶν ἐλπίζουσιν, ὅτι θέλουσι καταστήσῃ δι' αὐτὴν τὴν ἐλπίδα κατηγοροῦμαι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, βασιλεῦ Ἀγρίππα.

8. Τί (φρονεῖτε); δὲν πιστεύετε σεῖς, ὅτι ὁ Θεὸς (δύναται) νὰ ἀναστήσῃ νεκρούς;

9. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐγὼ ἐφρόνησα εἰς τὸν ἐχυτόν μου, ὅτι πρέπει νὰ πράξω πολλὰ ἐναντία (κινήματα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

10. Τὸ ὅποῖον καὶ ἔπραξα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· διότι ἐγὼ, ἐπειδὴ ἔλαβον ἐξουσίαν ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, ἐσφάλισα εἰς τὰς φυλακὰς πολλοὺς ἀγίους· καὶ ὅτε ἐφονεύοντο, καὶ ἐγὼ συνεφώνουν εἰς τὸν θάνατόν των.

11. Καὶ πολλαῖς φοραῖς τοὺς ἐπαίδευον εἰς ὅλας τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσιν, ἐπειδὴ εἶχον μεγάλην μαίαν κατ' αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12. Καὶ ὅτε ἐγὼ ἐπήγχινον εἰς τὴν Δαμασκὸν μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν κατὰ τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπήν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἔδωκαν οἱ ἀρχιερεῖς,

13. (Τότε) περὶ τὸ μεσημέριον, ἐν ᾧ ἤμην εἰς τὸν δρόμον, εἶδον, βασιλεῦ, ὅτι κατέβη φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν, λαμ-

πρότερον ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τὸ ὁποῖον περιέλαμψε καὶ ἐμέ, καὶ ἐκέλευς, οἱ ὅποιοι περιεπάτουν ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

14. Καὶ ἀφ' οὗ ὅλοι ἡμεῖς ἐπέεσομεν εἰς τὴν γῆν, ἐγὼ ἤκουσα φωνὴν, ἣ ὅποια ἐλάλει εἰς ἐμέ, καὶ μοὶ ἔλεγε μὲ Ἑβραϊκὴν διάλεκτον· Σαουλ, Σαουλ, διὰ τί μὲ κατατρέχεις; σκληρόν εἶναι εἰς σέ τὸ νὰ χτυπῆς τοὺς πόδας σου εἰς τὰ κέντρα.

15. Τότε ἐγὼ εἶπον· Ποῖος εἶσαι, Κύριε; Καὶ ἐκεῖνος μοὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ κατατρέχεις.

16. Ὅμως σηκώθητι, καὶ στᾶθητι· ἐπάνω εἰς τοὺς πόδας σου· διότι διὰ τοῦτο σοὶ ἐφάνη, διὰ νὰ σὲ ἀποκαταστήσω ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶδες, καὶ ἐκείνων, κατὰ τὰ ὁποῖα θέλω σοὶ φανῆ·

17. Καὶ θέλω σὲ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα θέλω σὲ στείλῃ,

18. Διὰ νὰ ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμοὺς των, ὥστε νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὸ σκότος εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσι τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ κληρονομίαν μεταξὺ τῶν ἡγιασμένων, μὲ τὸ νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐμέ.

19. Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἐφάνην ἀπειθῆς εἰς (αὐτὴν) τὴν οὐράνιον ὀψασίαν·

20. Ἀλλὰ ἐκήρυξα πρῶτον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δαμασκού καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, (ὑστερον) καὶ εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοήσωσι, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεόν, μὲ τὸ νὰ πράττωσιν ἔργα ἄξια τῆς μετανοίας.

21. Δι' αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπία-

σαν μέσα εἰς τὸ ἕρδον, καὶ ἐδοκίμασαν νὰ μὲ φρονέσωσιν.

22. Ἐπειδὴ ὁμοῦ καὶ μοὶ ἐβοήθησεν ὁ Θεὸς, μένω ζωντανὸς ἕως τὴν σήμερον, καὶ μὲ μαρτυρίας κηρύττω (τὸν Ἰησοῦν), καὶ εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, ἐπειδὴ δὲν λέγω ἄλλο τι, εἰ μὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα οἱ προφηταὶ, καὶ ὁ Μωϋσῆς προεφήτευσαν, ὅτι μέλλουσι νὰ γένωνται·

25. Ὅτι (δηλαδὴ) ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι ἀφ' οὗ ἀναστῆ πρῶτος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, μέλλει νὰ κηρύξῃ τὸ φῶς εἰς (αὐτὸν) τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

26. Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς ἀπελογεῖτο μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ Φῆστος μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπε· Μαίνεσαι, Παῦλε· καὶ πολλὰ γράμματα σὲ φέρουσιν εἰς μνῆκιν.

25. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν μαίνομαι, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ὁμιλῶ λόγους ἀληθείας καὶ φρονήσεως.

26. Διότι ὁ βασιλεὺς ἤξευρε ὅλα αὐτὰ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ὁμιλῶ εἰς αὐτὸν μὲ ἐλευθερίαν· ἐπειδὴ εἶμαι βέβαιος, ὅτι κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰ δὲν τὸν λυθάνει· διότι τοῦτο δὲν ἐπαράχθη εἰς κἀμῖν γωνίαν.

27. Ὁ βασιλεὺς Ἀγρίππα, πιστεύεις εἰς τοὺς προφήτας; ἐγὼ ἤξεύρω, ὅτι πιστεύεις.

28. Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Ὀλίγον λείπει νὰ μὲ πείσης νὰ γινῶμαι Χριστιανός.

29. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Εἴθε νὰ σὲ ἀξιῶσῃ ὁ Θεὸς, εἴτε μὲ ὀλίγην (διδασκαλίαν), εἴτε μὲ πολλὴν οὐχὶ μόνον θε, ἀλλὰ καὶ ὅλους, ὅσοι μὲ ἀκούουσι σήμερον, νὰ γέννησθε τοιοῦτοι, ὁποῖος εἶμαι καὶ ἐγὼ, χωρὶς (ὁμοῦ) αὐτὰ τὰ δεσμά.

30. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτὸς (τοὺς λόγους) αὐτοῦς, ὁ βασιλεὺς, ὁ ἡγεμὼν,

ἡ Βερνίκη, καὶ ὅλοι οἱ συγκαθήμενοι ἐσηκώθησαν.

31. Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρουν, ὠμίλουν μεταξὺ τῶν καὶ ἔλεγον· Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν πράττει κἀνὲν ἔργον ἀξίον μήτε θανάτου, μήτε δεσμῶν.

32. Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἐδύνατο αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐλευθερωθῇ, ἀν δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῆ τὸν Καίσαρα.

ΚΕΦ. ΚΖ'.

1. Ἀφ' οὗ ἀπεφασίσθη νὰ ὑπάγωμεν διὰ θαλάσσης εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ ἄλλους τινὰς δεσμώτας εἰς ἕνα ἐκατόνταρχον τοῦ τάγματος τοῦ (λεγομένου) Σεβαστοῦ, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἰούλιος.

2. Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς ἕνα πλοῖον Ἀδραμυττηνόν, ἐπειδὴ εἶχομεν σκοπὸν νὰ πλεύσωμεν πρὸς τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ἀπεμακρύνθημεν εἰς τὴν Θάλασσαν· ἦτον δὲ ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς κάποιος Μακεδὼν Ἀρίσταρχος Θεσσαλονικεύς.

3. Καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰούλιος μετεχειρίζετο τὸν Παῦλον μὲ φιλανθρωπῶς, τῷ ἔδωκεν ἄδειαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς φίλους του, διὰ νὰ τὸν ἐπιμελήσῃσι.

4. Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχωρήσαμεν ἐκεῖθεν, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τῆς Κύπρου, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄνεμοι ἦσαν ἐναντίοι.

5. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπεράσαμεν τὸ πέλαγος τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6. Καὶ ἐπειδὴ εὐρήκην ἐκεῖ ὁ ἐκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὁποῖον ἔπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἀνεβίβασεν εἰς αὐτό.

7. Καὶ ἐπειδὴ ἐπλόμεν ἀργὰ, ὥστε μόλις ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Κνίδον, καθό-

τι δὲν μᾶς ἄφινεν ὁ ἄνεμος, ἐπλεύσαμεν ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τῆς Κρήτης κατὰ Σαλμαίην·

8. Καὶ ἀφ' οὗ ἐπεράσαμεν τὰ παράλια τῆς μεθυσκολίας, ἤλθομεν εἰς τινα τόπον ὀνομαζόμενον Καλοῦς λιμένας, πλησίον τοῦ ὄψοιου εἶναι ἡ πόλις Λασαία.

9. Ἐπειδὴ δὲ ἐπέρασεν ἰκανὸς καιρὸς, καὶ ὁ πλοῦς ἦτον σχεδὸν ἐπικίνδυνος, διότι καὶ ἡ νηστεία πλέον εἶχε περάσῃ, ὁ Παῦλος συνεβούλευε,

10. Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτι ὁ πλοῦς μας θέλει γένηται μετὰ πολλὴν κίνδυνον, καὶ πολλὴν ζημίαν οὐχὶ μόνου τοῦ φορτώματος καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων μας ψυχῶν.

11. Ὁ ἐκπτόνταρχος ὅμως ἐπέθετο εἰς τὸν κυβερνήτην καὶ εἰς τὸν ναύκληρον περισσότερον παρὰ εἰς ὅσα ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λιμὴν ἦτον ἀνεπιτήδειος διὰ τὰ μέγιστα τὸν χειμῶνα ἐκεῖ, οἱ περισσότεροι ἀπεφάσισαν νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ ἐκεῖ, ἵσως ἦθελον δυνηθῆναι νὰ καταντήσωσιν εἰς τὸν Φοίνικα λιμένα τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸν Λίβαν (ἄνεμον) καὶ εἰς τὸν Χῶρον, διὰ τὰ νὰ παραχειμάσωσιν (ἐκεῖ).

13. Καὶ ἐπειδὴ ἐφύσησεν ὀλίγον Νότος, ἐνόμισαν, ὅτι ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ, καὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἔπλεον πολλὰ πλησίον τῶν παραθαλασσίων τῆς Κρήτης.

14. Ὁμοως ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν ἐφύσησε μετὰ ὀρμὴν ἄνεμος τετρακίδης, [ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Εὐροκλύδων], καὶ ἀπεμακρύνθημεν ἀπὸ αὐτῆν.

15. Καὶ ἐπειδὴ ἠρπάγη ἀπὸ τῆν βίαν τὸ πλοῖον, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἐ-

ναντιωθῆ εἰς τὸν ἄνεμον, ἀφέθημεν νὰ φερώμεθα (ἀπὸ τὸν ἄνεμον).

16. Καὶ ἐπειδὴ ἐπέσαμεν πρὸς τὸ μέρος ἐνὸς νησίου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Κλαύδη, μόλις ἐδυνήθημεν νὰ βαστάσωμεν τὴν βάρκαν·

17. Ἦν ὁποῖον, ἀφ' οὗ ἐπῆραν μέσα (οἱ ναῦται), μετεχειρίζοντο βοθηθικὸς τρόπους, καὶ ἐζώνουν τὸ πλοῖον (μεσχονίξ)· ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο, μήπως πέσωσιν εἰς τὴν Σύρτην (ἀμύδιον ξηρὰν τῆς Ἀφρικῆς), καὶ κατεβίβασαν τὰ παντὰ, καὶ ἐφέροντο μετὰ τὸν τὸν τρόπον (ἀπὸ τὸν ἄνεμον).

18. Καὶ ἐπειδὴ ἐκινδυνεύομεν ἐξ αἰτίας τοῦ σφοδροῦ χειμῶνος, τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν ἐρρίψαν (εἰς τὴν Θάλασσαν) μέρος τοῦ φορτώματος.

19. Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὰς ἰδίας μας χεῖρας ἐρρίψαμεν (εἰς τὴν Θάλασσαν) τὰ ἀναγκαῖα πράγματα τοῦ πλοίου.

20. Καὶ ἐπειδὴ μήτε ἥλιος, μήτε ἄστρον ἐφαίνετο εἰς πολλὰς ἡμέρας, καὶ χειμῶν πολλὸς ἐπέκειτο, δὲν μᾶς ἐμείνεν ἔλπις τοῦ νὰ σωθῶμεν.

21. Ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς πολλὰς ἡμέρας δὲν ἐφαγον τίποτε, τότε ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐπρεπεν, ὦ ἄνδρες, νὰ ὑπακούσῃτε εἰς ἐμὲ, καὶ νὰ μὴ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τὴν Κρήτην, καὶ οὕτως ἠθέλομεν ἀποφύγη αὐτὸν τὸν κίνδυνον, καὶ αὐτὴν τὴν ζημίαν.

22. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος σᾶς συμβουλεύω νὰ χαίρητε· διότι κἀνεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν θέλει χαθῆ, εἰ μὴ μόνον τὸ πλοῖον.

23. Διότι εἰς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου εἶμαι ἐγὼ, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον λατρεύω, μοὶ ἐφάνη αὐτὴν τὴν νύκτα,

24. Καὶ μοὶ εἶπε· Μὴ φοβῆσαι, Παῦλε, πρέσπει νὰ παρασταθῆς εἰς τὸν

Καίσαρα· καὶ ἰδοὺ ὁ Θεὸς σοὶ ἐχάρισεν ὅλους, ὅσοι πλέουσιν ὁμοῦ μὲ σέ.

25. Διὰ τοῦτο χαίρετε, ὦ ἄνδρες· διότι ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν μου, ὅτι (τὸ πρᾶγμα) θελεῖ συμβῆναι με αὐτὸν τὸν τρόπον, καθὼς μοὶ ἐλαλήθη.

26. Πρέσβει ὁμως ἡμεῖς νὰ πείσωμεν εἰς ἓν νησίον.

27. Καὶ ὅτε ἔφθασεν ἡ δεκάτη τετάρτη νύξ, ἀφ' οὗ καιροῦ ἡμεῖς ἐφερόμεθα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν, περὶ τὰ μεσάνυχτα οἱ ναῦται ὑποπέτυθησαν, ὅτι ἐπλησίασαν εἰς κάμειαν ξηράν.

28. Καὶ ἐπειδὴ ἔρριψαν τὸ βαθόμετρον, εὐρήκαν εἴκοσι ὀργυιάς (βάθος)· καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀλίγον διάστημα, πάλιν ἔρριψαν, καὶ εὐρήκαν ὀργυιάς δεκαπέντε.

29. Καὶ ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο μήπως πείσωσιν εἰς τόπους δυσκόλους, ἔρριψαν ἀπὸ τὴν πρύμνῃ τεσσαρα σίδηρα, καὶ παρεκάλουν τὸν Θεὸν νὰ ἐξημερώσῃ.

30. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐζήτουν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ κατεβίβασαν τὴν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, με πρόφασιν, ὅτι ἔχουσι σκοπὸν νὰ ρίψωσι σίδηρα ἀπὸ τὴν πρῶραν·

31. Ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατόνταρχον καὶ εἰς τοὺς στρατιώτας· Ἄν αὐτοὶ δὲν μείνωσι μέσα εἰς τὸ πλοῖον, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.

32. Τότε οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ σχοινία τῆς βάρκας, καὶ τὴν ἀφήκῃσαν νὰ πῆσῃ ἔξω.

33. Καὶ ἕως οὗ νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος παρεκίνει ὅλους νὰ φάγωσι τίποτε, καὶ ἔλεγε· Δεκατέσσαρες ἡμέραι εἶναι σήμερον, ἀφ' οὔτου μένετε νησιχοί, χωρὶς νὰ φάγητε τίποτε, ἐπειδὴ περιμένετε (μεταβολὴν καιροῦ).

34. Διὰ τοῦτο ὅσας παρακινῶ νὰ φάγητε τίποτε· διότι τοῦτο εἶναι ἀ-

ναγκαῖον εἰς τὴν σωτηρίαν σας· ἐπειδὴ μήτε τρίχα δὲν θελεῖ πῆσῃ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν κάνατος ἀπὸ σᾶς.

35. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν αὐτὰ, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἐμπροσθεν ὄλων, καὶ τὸ ἔκοψε, καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ.

36. Τότε ἐπειδὴ ἔλαβον ὄλοι θάρσρος, ἔφαγον καὶ αὐτοί.

37. Ἡμεῖθ δὲ ὄλοι μέσα εἰς τὸ πλοῖον ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἕξ ψυχαί.

38. Καὶ ἀφ' οὗ ἐχορτάσθησαν ἀπὸ φαγητόν, ἐλάφρωσαν τὸ πλοῖον, ἐπειδὴ ἔρριψαν τὸ σιτάρι· εἰς τὴν θάλασσαν.

39. Ἄφ' οὗ δὲ ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· κατελάμβανον ὁμως, ὅτι εἶναι κάποιος κόλπος, ὁ ὁποῖος ἔχει αἰγιαλὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐστοχάσθησαν, ἂν δυναθῶσι νὰ ρίψωσι τὸ πλοῖον.

40. Καὶ ἀφ' οὗ ἐσήκωσαν τὰ σίδηρα, ἀφήκῃσαν (τὸ πλοῖον) εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταύτῳ ἔλυσαν καὶ τὰ σχοινία τῶν τιμονίων, καὶ ἤνοιξαν τὸ πλῆθος τοῦ καταρτίου τῆς πρῶρας εἰς τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου, καὶ ἔπασχον νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41. Καὶ ἐπειδὴ ἔπεσον εἰς τύπον, ὁ ὁποῖος ἐκτυπᾶτο ἀπὸ δύο θαλάσσης, ἔρριψαν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐκάθησε καὶ ἔμενον ἀκίνητος, ἡ δὲ πρύμνα διεφθειρέτο ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπεφάσισαν νὰ φονεύσωσι τοὺς δεσμώτας (φοβούμενοι), μήπως κάνας κολυμβήσῃ καὶ φύγῃ.

43. Ὁ ἑκατόνταρχος ὁμως, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ διασώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, καὶ ἐπρόσταξεν, ὅσοι δύνανται νὰ κολυμβῶσι, νὰ πείσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νὰ ἐκβῶσιν εἰς τὴν γῆν.

44. Καὶ οἱ λοιποὶ (ὡς ἐχθῶσιν), ἄλλοι μὲν ἐπάνω εἰς σανίδας, ἄλλοι δὲ ἐπάνω εἰς κομμάτια τοῦ πλοίου· καὶ μὲν αὐτὸν τὸν τρόπον συνέβη νὰ ἐχθῶσι ζωντανοὶ ὅλοι εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

1. Καὶ ἄφ' οὗ διεσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν, ὅτι (ἀντὶ) ἡ νῆσος ὀνομάζεται Μελίτη.

2. Καὶ οἱ βάρβαροι ἔδειξαν εἰς ἡμᾶς πολλὴν φιλοφροσύνην· ἀνῆψαν φωτιά, καὶ μᾶς ἐδέχθησαν εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ διότι ἔβρεχε, καὶ διότι ἦτον ψύχος.

3. Τότε ὁ Παῦλος συνήθροισε πλήθος φρυγάνων, καὶ τὰ ἔβλεπεν ἐπάνω εἰς τὴν φωτιά, καὶ μία ἐχθὸν ἐξ αἰτίας τῆς Θέρμης ἐξέβη ἀπὸ αὐτὰ, καὶ τὸν ἐδάγκασεν εἰς τὴν χεῖρα.

4. Καὶ ὅτε οἱ βάρβαροι εἶδον τὸ θηρίον, ὅτι ἐκρέματο ἀπὸ τὴν χεῖρά του, ἔλεγον μεταξύ των· Βεβαία αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι φονεὺς, διότι μὴ ὅλον τὸ ὅτι διεσώθη ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἡ (θεία) δίκη δὲν τὸν ἀφῆκε νὰ ζῇ.

5. Αὐτὸς ὅμως ἐτίναξε τὸ θηρίον εἰς τὴν φωτιά, καὶ δὲν ἔπαθε τίποτε κακόν.

6. Ἐκεῖνοι δὲ ἠλπίζον, ὅτι αὐτὸς μέλλει νὰ πρισθῇ, ἢ νὰ πέσῃ αἰφνιδίως νεκρός. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ περιέμενον ἰκανὴν ὥραν, καὶ ἔβλεπον, ὅτι δὲν τῷ ἠκολούθησε κακὸν, ἠλλαχθὲν γνώμην, καὶ ἔλεγον, ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεός.

7. Καὶ περὶ ἐκεῖνου τοῦ τόπου ἤσαν χωρία τοῦ πρώτου τῆς νήσου, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Πόπλιος, αὐτὸς μᾶς ἀνεδέχθη, καὶ μᾶς ἐφιλοξένησε μὲν φιλικὴν διαθέσιν τρεῖς ἡμέρας.

8. Συνέβη δὲ ὁ πατὴρ τοῦ Ποπλίου νὰ εἶναι κατ'ἀκοίτος, ἐπειδὴ ἔπασχεν

ἀπὸ Θέρμης καὶ δυσεντερίαν· εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέγηεν ὁ Παῦλος, καὶ ἄφ' οὗ προσευχίθη, ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐγένετο τοῦτο, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας, ἤρχοντο εἰς αὐτὸν καὶ ἰατρεύοντο.

10. Οἱ ὁποῖοι καὶ μᾶς ἐτίμησαν μὲν πολλὰς τιμὰς, καὶ ὅτε ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον διὰ νὰ φύγωμεν, ἔβαλον ὅλα τὰ ἀναγκαῖά μας.

11. Καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀνεχωρήσαμεν ἀπ' ἐκεῖ μὲν πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, ἔχον τὸ σημεῖον τῶν Διοσκουρίων, τὸ ὁποῖον ἐξεχείμασεν εἰς τὴν νῆσον.

12. Καὶ ἄφ' οὗ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς Συρακούσας, ἐμεῖναιμεν (ἐκεῖ) τρεῖς ἡμέρας.

13. Ἀπὸ ἐκεῖ, ἄφ' οὗ περιήλθομεν (τὴν Σικελίαν), κατηντήσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον, καὶ ὕστερον ἀπὸ μίαν ἡμέραν, ἐπειδὴ ἐφύσησε νότος, εἰς δύο ἡμέρας ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14. Ὅπου, ἐπειδὴ εἰρήκαμεν ἀδελφούς, παρεκινήθημεν δι' αὐτοὺς νὰ μείνωμεν ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15. Καὶ οἱ ἐκεῖ ἀδελφοὶ, ἄφ' οὗ ἔμαθον, ὅτι ἐρχόμεθα, ἐξέβησαν ἕως εἰς τὸν Ἀσπίον φόρον καὶ Τρεῖς ταβέρνας διὰ νὰ μᾶς προῦπαντήσωσι· καὶ ἄφ' οὗ τοὺς εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ ἔλαβε θάρρος.

16. Καὶ ἄφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἐκκόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους εἰς τὸν ἄρχοντα τοῦ στρατοπεδου· εἰς τὸν Παῦλον ὅμως ἐδόθη ἄδεια νὰ μείνῃ εἰς ἰδιαίτερον τόπον ὁμοῦ μὲν τὸν στρατιώτην, ὁ ὁποῖος τὸν ἐφύλαττε.

17. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος συνεκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν

Ἰουδαίων Καὶ ἀπ' οὗ συνηθροίσθησαν, εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ χωρὶς νὰ πράξω κἀνὲν ἔνυπτιον μήτε εἰς τὸν λαόν, μήτε εἰς τὰ ἔθιμα τῶν προπατόρων, παρεδόθην δέσμιος εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα.

18. Οἱ ὁποῖοι, ἀπ' οὗ μὲ ἐξήτασαν, ἤθελον νὰ μὲ ἀφήσωσιν, ἔπειδὴ δὲν ἐρῆχαν κῆμμιαν αἰτίαν θανάτου εἰς ἐμέ.

19. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἠνυκτιοῦντο, ἐβιάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· χωρὶς ὅμως νὰ ἔχω σκοπὸν νὰ κατηγορήσω τὸ ἔθνος μου.

20. Διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν λοιπὸν ἐγὼ σᾶς ἐκάλεσα, διὰ νὰ σᾶς ἴδω, καὶ νὰ σᾶς ὁμιλήσω· διότι ἐγὼ φορῶ αὐτὴν τὴν ἄλυσιν διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραήλ.

21. Καὶ ἐκεῖνοι τῷ εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου περὶ σοῦ, οὔτε κῆνεις ἀδελφὸς ἦλθεν, ὥστε νὰ φανερώσῃ, ἢ νὰ εἴπῃ τι κακὸν περὶ σοῦ.

22. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως πολλὰ νὰ μάθωμεν ἀπὸ σὲ (τὸν ἴδιον) τὰ φρονήματά σου· διότι ὅσον δι' αὐτὴν τὴν ἄρεσιν ἠξέερόμεν, ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη γίνονται ἐναντιότητες.

23. Καὶ οὕτω διώρισαν εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, καὶ ἦλθον πολλοί, ὅπου ἦγον οἰκονευμένους· τοὺς ὁποῖους καὶ ἐδίδασκε μὲ μαρτυρίας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπληροφόρει, δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἀπὸ

τοὺς προφήτας, ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας.

24. Καὶ ἄλλοι μὲν ἐπέειθοντο εἰς ὅσα ἔλεγεν, ἄλλοι ὅμως δὲν ἐπέειθοντο.

25. Καὶ ἔπειδὴ ἦσαν ἀσύμφωνοι μεταξ' ἑαυτῶν, ἀνεχώρησαν, ἀπ' οὗ εἶπεν εἰς αὐτούς ὁ Παῦλος αὐτὸν τὸν λόγον, ὅτι καλῶς ἐλάλητε τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἰς τοὺς πατέρας μας μὲ τὸ στόμα τοῦ προφήτου Ἠσαΐου,

26. Καὶ εἶπεν· Ὑπαγε εἰς αὐτὸν τὸν λαόν, καὶ εἶπέ· Θέλετε ἀκοῦσῃ μὲ τὰ ὠτά σας, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσῃ· καὶ θέλετε ἴδῃ μὲ τὰ ἴδια σας ὀμμάτια, καὶ δὲν θέλετε ἴδῃ.

27. Διότι ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ἐπαχύνθη· καὶ μὲ τὰ ὠτά των ἤκουσαν βραβείως, καὶ τὰ ὀμμάτια των ἐσφάλησαν· διὰ νὰ μὴν ἴδωσι μὲ τὰ ὀμμάτια των, καὶ νὰ μὴν ἀκούσωσι μὲ τὰ ὠτά των, καὶ νὰ ἐννοήσωσι μὲ τὴν καρδίαν των, καὶ νὰ ἐπιστραφῶσι, διὰ νὰ τοὺς ἱατρῶσω.

28. Λοιπὸν ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς σᾶς, ὅτι τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐστάλη εἰς τὰ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἀκούσῃ.

29. Καὶ ἀπ' οὗ αὐτὸς εἶπεν αὐτὰ, οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεχώρησαν, καὶ εἶχον μεταξ' ἑαυτῶν πολλὴν φιλονεικίαν.

30. Ὁ δὲ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ὀλοκλήρους χρόνους μὲ ἴδιά του ἕξοδα· καὶ ἐδέχετο εὐμενῶς ὅλους, ὅσοι ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31. Καὶ ἐκήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐδίδαττε τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐλευθερίαν, ἀνεμπροδίστως.

Τ Ἡ Σ

ΚΑΙΝῆΣ ΔΙΑΘῆΚΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ,

περιέχον

ΤΑΣ ἘΠΙΣΤΟΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΝ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσκεκλημένος ἀπόστολος, διωρισμένος εἰς (τὸ νὰ κηρύξῃ) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,

2. [Τὸ ὅποῖον πρότερον ὑπεσχέθη (ὁ Θεὸς) διὰ μέσου τῶν προφητῶν του μέσα εἰς τὰς ἀγίας γραφάς],

3. Διὰ τὸν υἱόν του, [ὁ ὅποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4. Καὶ ὁ ὅποῖος ἐγνωρίσθη Υἱὸς Θεοῦ με δύναμιν, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγιότητος, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς του ἀπὸ τοὺς νεκροῦς], (δηλαδὴ) τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

5. [Ἀπὸ τὸν ὅποῖον ἡμεῖς ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, διὰ (νὰ κηρύξωμεν) τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως μεταξὺ ὅλων τῶν ἐθνῶν ἐπ' ὀνόματί του.

6. Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴσθε καὶ σεῖς προσκεκλημένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν].

7. Εἰς ὅλους τοὺς ἀγκυπητοὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ προσκεκλημένους ἁγίους, ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ῥώμην· Χάρις εἴη εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεόν μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἕξ αἰτίας σας ὅλων, διότι ἡ πίστις σας κηρύττεται· εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

9. Διότι ὁ Θεὸς, εἰς τὸν ὅποῖον ἀποδίδω τὰς λατρείας μου με τὴν ψυχὴν μου, ἐν ᾧ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, (αὐτὸς) εἶναι μάρτυς, ὅτι ἀδιακόπως σᾶς ἐνθυμούμαι·

10. Καὶ ἐν ᾧ προσεύχομαι, παρακαλῶ, ἵσως κλημίαν φορὰν μετέπειτα εὐρω εὐκαιρίαν μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἔλθω εἰς σᾶς.

11. Διότι ἐπιποθῶ νὰ σᾶς ἴδω, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω κἀνὲν χάρισμα πνευματικόν, διὰ νὰ στηριχθῆτε·

12. Τοῦτο δὲ εἶναι τὸ νὰ συμπαραρηγορηθῶμεν, (ἐν ᾧ καὶ ἐγὼ εἶμαι) μεταξὺ σας, διὰ μέσου τῆς πίστεως· ἡ ὁποία εἶναι κοινὴ μεταξὺ μας, (δηλαδὴ) καὶ εἰς σᾶς καὶ εἰς ἐμέ.

13. Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι πολλαῖς φοραῖς ἀπεφάσισα νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ἀπολαύσω κἀνένα καρπὸν καὶ μεταξὺ σας, καὶ ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, πλὴν ἐκωλύθη μέχρι τούτου.

14. Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τοὺς βαρβάρους, καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἀνοήτους·

15. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶμαι πρόθυμος, ὅσον δύναμαι, νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς σᾶς τοὺς Ῥωμαίους.

16. Διότι ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ

αὐτὸ εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σωθῆῖ καθείς, ὁ ὅποιος πιστεύει, πρῶτον Ἰουδαῖος, καὶ (ὑστερον) Ἕλλην.

17. Καθότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανεροῦται διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ εὐαγγελίου) ἀπὸ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δίκαιος ζήσει ζήτη διὰ μέσου τῆς πίστεως.

18. Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ φανεροῦται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐναντίον εἰς πᾶσιν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι κρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν ἀδίκως·

19. Ἐπειδὴ, ὅ, τι δύναται νὰ ἐνοήσῃ κἀνεὶς περὶ Θεοῦ, αὐτὸ ἐφανερώθη εἰς αὐτούς· διότι ὁ (ἴδιος) Θεὸς τοῖς τὸ ἐφανέρωσεν.

20. Ἐπειδὴ αἱ ἀόρατοι (τελειότητες) τοῦ Θεοῦ, (δηλαδὴ) ἡ αἰνιόσ του δύναμις, καὶ ἡ θειότης βλέπονται προφανῶς, ἀφ' οὗ ἐκτίσθη ὁ κόσμος· ἐπειδὴ ἐννοοῦνται διὰ (τῆς πεπραττήσεως) τῶν ποιημάτων του· ὥστε αὐτοὶ (οἱ ἄνθρωποι) μένουσιν ἀναπολόγητοι.

21. Διότι μ' ὄλον τὸ ὅτι ἐγνώρισαν τὸν Θεὸν, δὲν τὸν ἐδόξασαν ὡς Θεὸν, μήτε τὸν εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν μὲ τοὺς διαλογισμούς των, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετός των καρδιά.

22. Καὶ ἐν ᾧ λέγουσιν, ὅτι εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν·

23. Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ μὲ ὁμοίωμα εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν, καὶ ζῶων τετραπόδων, καὶ ἐρπετῶν.

24. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἀφῆκε νὰ πείσῃ διὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν των εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν, ὥστε νὰ μολύνωνται ἀπὸ τοὺς ἰδίους τὰ ἰδιά τῶν σώματα·

25. Διότι αὐτοὶ μετέβαλον τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν κτί-

σιν, καὶ οὐχὶ ἐκείνον, ὁ ὅποιος τὴν ἐκτίσεν, ὅς τις εἶναι εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

26. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς τοὺς ἀφῆκε νὰ πείσῃ εἰς ἄτιμα πάθη· καθότι καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἤλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν ἐναντίαν τῆς φύσεως.

27. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἄνδρες ἀφῆκαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξεκαύθησαν μεταξύ των μὲ τὴν ἐπιθυμίαν των, ἐπειδὴ πράττουσι τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἄνδρες εἰς τοὺς ἄνδρας, καὶ ἀπολαμβάνουσιν εἰς τὰ ἰδιά των σώματα τὴν ἀντιμισθίαν τῆς πλάνης των, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε (νὰ ἀπολαμβάνωσι).

28. Καὶ καθὼς αὐτοὶ δὲν ἔκριναν ἄξιον τὸ νὰ γνωρίσωσι μὲ πίστιν τὸν Θεὸν, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἀφῆκε νὰ ἔλθωσιν εἰς νοῦν ἀδόκιμον, καὶ νὰ πράττωσιν, ὅσα δὲν πρέπει·

29. Ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ πᾶσιν ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν· (εἶναι) γεμάτοι ἀπὸ φθόνου, φθόνου, φιλονεικίαν, δόλου, καὶ κακοήθειαν·

30. Εἶναι ψιθυρισταὶ, κατήγοροι, θεομισεῖς, ὑβρισταὶ, ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες, ἐφευρεταὶ κακῶν, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς,

31. Εἶναι ἀσύνητοι, ἀσύμφωνοι, ἄσπλαγχοι, ἀφιλοι, καὶ ἀνελεήμονες.

32. Διότι αὐτοὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι γνωρίζουσι τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ, [ὅτι, (δηλαδὴ), ὅσοι πράττουσι τοιαῦτα, εἶναι ἄξιοι θανάτου], οὐχὶ μόνον αὐτοὶ τὰ πράττουσιν, ἀλλὰ καὶ συμφωνοῦσι καὶ μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὰ πράττουσι.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Λοιπὸν, ἄνθρωπε, ὅποιος καὶ ἂν εἶσαι σὺ, ὁ ὅποιος καταδικάζεις

τοὺς ἄλλους, (ὁ ἴδιος) εἶσαι ἀνυπολόγητος· διότι σὺ καταδικάζεις τὸν ἑαυτὸν σου, ὅταν καταδικάζῃς τὸν ἄλλον· καθότι σὺ, ὁ ὁποῖος καταδικάζεις (τοὺς ἄλλους), πράττεις τὰ ἴδια.

2. Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐναντία εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πράττουσι τὰ τοιαῦτα.

3. Νομίζεις (τάχα) σὺ, ἄνθρωπε, ὁ ὁποῖος καταδικάζεις ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πράττουσιν ἀνὰ, καὶ (ἔπειτα) τὰ πράττεις καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι θέλεις ἀποφύγη τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4. Ἡ καταφρονεῖς τὴν ἄπειρον κληροσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπομονὴν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, χωρὶς νὰ ἐνοήσῃς, ὅτι (αὐτὴ) ἡ κληροσύνη τοῦ Θεοῦ σε ὀδηγεῖ (νὰ ἔλθῃς) εἰς μετάνοιαν;

5. Διὰ τὴν σκληρότητά σου ὅμως καὶ τὴν ἀμετανόητόν σου καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δικταίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ·

6. Ὁ ὁποῖος θέλει ἀποδώσῃ εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του·

7. (Δηλαδή θέλει δώσει) ζωὴν αἰώνιον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ὑπομονὴν των εἰς τὰ καλὰ ἔργα ζητοῦσι δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ ἀθλησίστιαν·

8. Θυμὸς ὅμως καὶ ὀργὴ (θέλει δοθῆ) εἰς τοὺς φιλονείκους, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνυπότακτοι εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ πείθονται εἰς τὴν ἀδικίαν·

9. Θλίψις καὶ στενοχωρία (θέλει δοθῆ) εἰς καθένα, Ἰουδαῖον πρῶτον καὶ Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος πράττει τὸ κακόν.

10. Ὅμως δόξα καὶ τιμὴ καὶ εὐρίνη (θέλει δοθῆ) εἰς καθένα, Ἰουδαῖον πρῶτον καὶ Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος πράττει τὸ καλόν.

11. Διότι προσωποληψία δὲν εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

12. Καθότι ὅσοι ἤμαρτον, χωρὶς (νὰ ἔχωσι) νόμον, αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆ, χωρὶς (νὰ κριθῶσιν ἀπὸ) νόμον· ὅσοι ὅμως ἤμαρτον, ἐν (ᾧ εἶχον) νόμον, ἐκείνοι θέλουσι κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13. [Διότι οὐχὶ ὅσοι ἀκούουσι τὸν νόμον, (λογίζονται) δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὅσοι πράττουσι τὸν νόμον, ἐκείνοι θέλουσι δικαιοθῆ.]

14. Καθότι, ὅταν οἱ ἔθνη, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι νόμον, πράττωσιν ἐκ φύσεως, ὅσα (διορίζει) ὁ νόμος, αὐτοὶ μὴ ὄλον τὸ ὅτι δὲν ἔχουσι νόμον, γίνονται νόμος εἰς τὸν ἑαυτὸν των.

15. Διότι αὐτοὶ δεικνύουσιν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ νόμου εἶναι γεγραμμένον μέσα εἰς τὰς καρδίας των, ἔπειδὴ καὶ ἡ ἰδιότητων συνείδησις δίδει τὴν μαρτυρίαν, καὶ οἱ ἴδιοι των λογισμοὶ ἀναμεταξύ των κατηγοροῦσιν, ἢ ἀπολογοῦνται.]·

16. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὑπόσταν ὁ Θεὸς θέλει κρίνῃ τὰ κρύφια (ἔργα) τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγελίον μου.

17. Σὺ λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ κληρονομήσεις εἰς τὸν Θεόν,

18. Καὶ καταλαμβάνεις τὸ δέλημα (τοῦ Θεοῦ), καὶ διακρίνεις, ὅσα εἶναι ἐναντία, ἔπειδὴ καὶ διδάσκεισαι ἀπὸ τὸν νόμον·

19. Καὶ θάρρεις, ὅτι εἶσαι ὀδηγὸς τῶν τυφλῶν, καὶ φῶς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ σκότος,

20. Ὅτι εἶσαι παιδευτὴς τῶν ἀφρόνων, διδάσκαλος τῶν ἀπλῶν, μετὰ νὰ ἔχῃς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας διὰ μέσου τοῦ νόμου.

21. (Σὺ) λοιπὸν, ὁ ὁποῖος διδάσκεις τὸν ἄλλον, δὲν διδάσχεις τὸν ἑαυ-

τόν σου; (σὺ), ὁ ὅποῖος κηρύττεις νὰ μὴ κλέπτωσι, κλέπτεις;

22. (Σὺ), ὁ ὅποῖος λέγεις νὰ μὴ μοιχεύωσι, μοιχεύεις; (σὺ), ὁ ὅποῖος βδελύττεσαι τὰ εἰδῶλα, κλέπτεις τὰ ἱερά;

23. (Σὺ), ὁ ὅποῖος καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ἀτιμάζεις τὸν Θεὸν μὲ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24. Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλασφημεῖται ἐξ αἰτίας σας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

25. Καθότι ἡ περιτομὴ (σὲ) ὠφελεῖ, ἐὰν φυλάττης τὸν νόμον· ἐὰν ὅμως εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου, ἡ περιτομὴ σου ἐγένετο ἀπεριτμησία.

26. Ἀνίσως λοιπὸν ὁ ἀπεριτμητος φυλάττη τὰς ἐντολάς τοῦ νόμου, (τάχα) ἡ ἀπεριτμησία του δὲν θέλει λογισθῆ ἀντὶ περιτομῆς;

27. Καὶ ὅποῖος εἶναι ἐκ γενετῆς ἀπεριτμητος, ἐὰν ἐκτελῇ τὸν νόμον, θέλει κατακρίνῃ σὲ, ὁ ὅποῖος εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου (ἐν ᾧ ἔχεις) τὸ γράμμα τοῦ νόμου, καὶ τὴν περιτομὴν.

28. Διότι δὲν εἶναι Ἰουδαῖος ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖος εἶναι εἰς τὸ φανερόν (Ἰουδαῖος)· μήτε εἶναι περιτομὴ ἢ σαρκικὴ (περιτομὴ), ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὸ φανερόν·

29. Ἀλλὰ Ἰουδαῖος εἶναι, ὅποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυπτὸν (Ἰουδαῖος), καὶ περιτομὴ εἶναι (ἡ περιτομὴ) τῆς καρδιάς, κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ γράμμα· τοῦ ποιούτου (Ἰουδαίου) ὁ ἔπαινος δὲν γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Ποία εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου; ἢ ποία εἶναι ἡ ὠφελεία τῆς περιτομῆς;

2. Αὐτὴ εἶναι πολλή, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν, διότι (οἱ Ἰου-

δαῖοι) ἐνεπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ ἂν μερικοὶ δὲν ἐπίστευσαν, τί (ἐκ τούτου); μήπως ἡ ἀπιστία αὐτῶν θέλει ἀνατρέψῃ τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4. Μὴ γένοιτο· ἄς ἀναγνωρισθῇ ὁ Θεὸς ἀληθινός, καὶ πᾶς ἀνθρώπος ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τὰ ἀποδειχθῆς δίκαιος εἰς τοὺς λόγους σου, καὶ διὰ τὰ νικήσης εἰς τὴν κρίσιν σου.

5. Καὶ ἂν ἡ ἰδία μας ἀδικία συνιστᾷ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θελομεν εἶπῃ; μήπως ὁ Θεὸς (εἶναι) ἄδικος, ὁ ὅποῖος ἐπιφέρει (καθ' ἡμῶν) τὴν ὀργήν; [ἐγὼ λαλῶ ὡς ἀνθρώπος].

6. Μὴ γένοιτο· ἐπειδὴ (ἂν τοῦτο εἶναι), πῶς ὁ Θεὸς θέλει κρίνῃ τὸν κόσμον;

7. Διότι ἂν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἀγξάνῃ διὰ μέσου τοῦ ἰδίου μου ψεύσματος, εἰς τὸ νὰ δοξασθῇ αὐτός, διὰ τί πλέον ἐγὼ καταδικάζομαι, ὡς ἁμαρτωλός;

8. Καὶ (διὰ τί) δὲν (γίνεται) [καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς μερικοὶ κηρύττουσι, πῶς ἡμεῖς λέγομεν], ὅτι, ἄς κάμωμεν τὰ κακὰ, διὰ τὰ ἐλθῶσι τὰ καλὰ, τῶν ὁποίων (τούτων) ἡ καταδίκη εἶναι δικαία.

9. Τί λοιπὸν; ἔχομεν ὑπεροχὴν (τάχα ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς); Τελείως· διότι ἡμεῖς ἐξηλέγξαμεν πρότερον καὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς Ἑλληνας, ὅτι ὅλοι εἶναι ὑποκείμενοι εἰς τὴν ἀμαρτίαν·

10. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος οὐδὲ εἰς.

11. Δὲν εἶναι κἀνεὶς, ὁ ὅποῖος ἐννοεῖ, δὲν εἶναι κἀνεὶς, ὁ ὅποῖος ζητεῖ τὸν Θεόν.

12. Ὅλοι ἐξέβησαν (ἀπὸ τὴν ἐπιθεῖαν ὁδόν), ὅλοι ὁμοῦ ἠχρειώθησαν·

δὲν εἶναι (ἄνθρωπος), ὁ ὁποῖος πράττει τὸ καλὸν, δὲν εἶναι σχεδὸν μήτε εἶς.

15. Ὁ λάρυγξ των εἶναι τάφος ἀνοιχτός· πράττουσι δολιότητας μετὰς γλώσσας των· φαρμάκιον τῶν ἀσπίδων εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ χεῖλη των.

14. Τὸ στόμα των εἶναι γεμάτον ἀπὸ κατάρου καὶ πικρίας·

15. Οἱ πόδες των εἶναι ταχεῖς εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα.

16. Ἐρῆμωσις καὶ ταλαιπωρία εἶναι μίσα εἰς τοὺς δρόμους των.

17. (Αὐτοὶ) δὲν ἐγνώρισαν τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.

18. Φόβος Θεοῦ δὲν εἶναι ἔμπροσθεν τῶν ὀμμάτων των.

19. Ἡμεῖς ἠξέβημεν, ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑπόκεινται εἰς τὸν νόμον· διὰ νὰ φραγῇ πᾶν στόμα, καὶ διὰ νὰ γένηται ὁ κόσμος ὅλος ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

20. Διότι κἀνεὶς (ἄνθρωπος) δὲν θέλει δικαιοῦθῃ ἐνώπιον αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ) μετὰ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· διότι ἡ ἀμχρτία γνωρίζεται διὰ μέσου τοῦ νόμου.

21. Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ὅμως ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ χωρὶς νόμον ἐφανερώθη, ἡ ὁποία εἶναι μαρτυρομένη ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ τοῦς προφήτας.

22. Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ (δηλαθῆ φανεροῦται) διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὅλους καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσι· καθότι δὲν εἶναι διαφορὰ.

23. Διότι καὶ ὅλοι ἤμχρτον, καὶ ὑστερήθησαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

24. Ἐπειδὴ χάρισμα ἐδικαιώθησαν διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀπολύτρωσιν (των), ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

25. Τὸν ὁποῖον προδιώρισεν ὁ Θεὸς (διὰ νὰ γένηται) ἐξέλασμός διὰ τῆς πίστεως μετὰ τὸ ἴδιόν του αἷμα, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἡ δικαιοσύνη του, διὰ τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο πρότερον·

26. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ὑπομονῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ ἡ δικαιοσύνη του καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν· ὅτι (δηλαθῆ) εἶναι δίκαιος, καὶ δικαιοῦναι ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27. Ποῦ (μένει) λοιπὸν ἡ καύχησις; Ἀπεβλήθη ἔξω. Διὰ μέσου ποῖου νόμου; (τάχα διὰ τοῦ νόμου) τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ νόμου τῆς πίστεως.

28. Ἡμεῖς λοιπὸν συμπερχίνομεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιοῦνεται διὰ μέσου τῆς πίστεως, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29. Ἡ (τάχα) ὁ Θεὸς εἶναι (Θεὸς) μόνον τῶν Ἰουδαίων; καὶ οὐχὶ καὶ τῶν ἔθνῶν; Βέβαια (ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς) καὶ τῶν ἔθνῶν.

30. Καθότι εἶς (καὶ μόνος εἶναι) ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος θέλει δικαιοῦσθαι τοὺς περιτετμημένους διὰ μέσου τῆς πίστεως, καὶ τοὺς ἀπεριτεμήτους (ὁμοίως) διὰ τῆς πίστεως.

31. Λοιπὸν ἀνατρέπομεν (τάχα) τὸν νόμον διὰ μέσου τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· μάλιστα συνιστῶμεν τὸν νόμον.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Τί θέλομεν εἶπη λοιπὸν, ὅτι ἀπήλαυσε (περισσότερον) ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ;

2. Διότι ἀνίσως ὁ Ἀβραάμ ἐδικαιώθη διὰ μέσου τῶν ἔργων, ἔχει καύχημα, οὐχὶ ὅμως εἰς τὸν Θεόν.

3. Καὶ διὰ τὴν γραφὴν λέγει· Ὅτι ὁ Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ

(τοῦτο) ἐμετρήθη εἰς αὐτὸν ἀντὶ δικαιοσύνης.

4. Ὁ μισθός, (ὁ ὁποῖος δίδεται) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται, δὲν μετρεῖται ὡς χάρις, ἀλλ' ὡς (ἀμοιβή), ἡ ὁποία χρεωστεῖται (εἰς αὐτόν).

5. Ὅποιος ὅμως δὲν ἐργάζεται, ἀλλὰ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δικαιώνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις τοῦ τοιοῦτου μετρεῖται ἀντὶ δικαιοσύνης.

6. Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην (ἦτοι δικαιώνει κατὰ χάριν), χωρὶς ἔργα (ὅταν λέγη).

7. Μακάριοι (εἶναι ἐκεῖνοι), τῶν ὁποίων συνεχωρήθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ (ἐκεῖνοι), τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

8. Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος (ἐκεῖνος), εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θελεῖ μετρήσῃ ὁ Θεὸς ἀμαρτίαν.

9. Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν αὐτὸς ἀρμόζει (τάχα) εἰς τοὺς περιτετμημένους, ἢ καὶ εἰς τοὺς ἀπεριτμητούς; Διότι λέγομεν, ὅτι ἡ πίστις ἐμετρήθη εἰς τὸν Ἀβραάμ ἀντὶ δικαιοσύνης.

10. Πλὴν πότε (ἡ πίστις) τῷ ἐλογίσθη (ἀντὶ δικαιοσύνης); τάχα ἀπ' οὗ περιετμήθη, ἢ ἐν ᾧ ἦτον ἀπεριτμητός; Οὐχὶ (βεβαία) ἀπ' οὗ περιετμήθη, ἀλλ' ἐν ᾧ ἦτον ἀπερίτμητος.

11. Καὶ ὕστερον ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, ὡς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης, (τὴν ὁποίαν ἔλαβε διὰ μέσου) τῆς πίστεως, ἐν ᾧ ἦτον ἀκόμη ἀπερίτμητος· διὰ τὸ γέννηται πατὴρ ὄλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὄντες ἀπερίτμητοι πιστεύουσιν, ὥστε νὰ μετρηθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη (διὰ τῆς πίστεως).

12. Καὶ (νὰ γέννηται) πατὴρ καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι οὐχὶ μόνον εἶναι περιτετμημένοι, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν

εἰς τὰ ἴχνη τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, (τὴν ὁποίαν εἶχεν) ὅτε ἦτον ἀκόμη ἀπερίτμητος.

13. Διότι ἡ ὑπόσχεσις του, ὅτι θελεῖ γέννηται ἀπὸ τὸς κληρονόμος τοῦ νόμου (δὲν ἐδόθη) εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του διὰ μέσου τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14. Διότι ἀπίσως εἶναι κληρονόμοι, ὅσοι (εἶναι) ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις ἐματαιώθη, καὶ ἡ ὑπόσχεσις ἔμεινε ἀπρακτος.

15. Ἐπειδὴ ὁ νόμος ἐπιφέρει ὀργὴν· διότι ὅπου δὲν εἶναι νόμος, (ἐκεῖ) δὲν εἶναι μήτε παράβασις (νόμος).

16. Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία ἐδόθη) ἐξ αἰτίας τῆς πίστεως, διὰ τὸ εἶναι κατὰ χάριν, ὥστε ἡ ὑπόσχεσις νὰ εἶναι βεβαία εἰς ὄλους τοὺς ἀπογόνους (τοῦ Ἀβραάμ), οὐχὶ μόνον εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνους, (οἱ ὁποῖοι ἐμιμήθησαν) τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι πατὴρ πάντων ἡμῶν.

17. [Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐγὼ σὲ κατέστησα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν], (εἶναι λέγω πατὴρ ἡμῶν) ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ κλεῖ ὅσα (πράγματα) δὲν εἶναι, ὡς ἂν ἦσαν.

18. Ὁ ὁποῖος (Ἀβραάμ) με ἐλάσθη ἀνωτέραν ἀπὸ ἐλάσθη ἐπίστευσεν, ὅτι θελεῖ γέννηται πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, κατ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλάθηθη (εἰς αὐτόν). Με τοιοῦτον τρόπον θελεῖ εἶναι τὸ σπέρμα σου.

19. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠσθένητε κατὰ τὴν πίστιν, δὲν παρετήρησα τὸ ἴδιόν του σώμα, ὅτι ἦτον πλέον νεκρωμένον, ἐπειδὴ ἦτον σχεδὸν ἑκατὸν χρόνων, μήτε τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας τῆς Σάρρας.

20. Καὶ δὲν ἐδίδαξασεν εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὸ νὰ ἀπιστήσῃ, ἀλλ' ἐνεθυναμώθη μετὰ τὴν πίστιν, ἐπειδὴ ἐδόξασε τὸν Θεόν·

21. Καὶ ἐπειδὴ ἐπίστευσεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι (ὁ Θεός) εἶναι δυνατός νὰ πράξῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη·

22. Διὰ τοῦτο (καὶ αὐτὸ) ἐμετρήθη εἰς αὐτὸν ἀπὸ δικαιοσύνης.

23. Καὶ τοῦτο δὲν ἐγράφη μόνον δι' αὐτὸν, ὅτι ἐμετρήθη εἰς αὐτὸν (ἀπὸ δικαιοσύνης)·

24. Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νὰ μετρηθῇ (ἀπὸ δικαιοσύνης), οἵτινες ἐπίστευσαν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

25. Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ τὰς ἰδίας μας ἁμαρτίας, καὶ ἀνέστη διὰ νὰ μᾶς δικαιοσύνη.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐδικαιώθημεν διὰ μέσου τῆς πίστεως, ἔχομεν εἰρήνην μετὰ τὸν Θεὸν μετὰ τὴν μεσιτείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2. Διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ἐλάβομεν τὴν εἴσοδον μετὰ τὴν πίστιν εἰς αὐτὴν τὴν χάριν, εἰς τὴν ὁποίαν ἰστάμεθα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ οὐχὶ μόνον (τοῦτο), ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις μας· ἐπειδὴ ἤξεύρομεν, ὅτι ἡ θλίψις προξενεῖ ὑπομονήν·

4. Καὶ ἡ ὑπομονὴ (προξενεῖ) δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ (προξενεῖ) ἐλπίδα·

5. Καὶ ἡ ἐλπίς δὲν καταισχύνει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μετὰ ἀφθονίαν ἐχύθη μέσα εἰς τὰς καρδίας μας διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς ἡμᾶς.

6. Διότι ἐν ᾧ ἡμεῖς εἴμεθα ἀκόμη ἀσθενεῖς, ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν εἰς τὸν

(διωρισμένον) καιρὸν διὰ (ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα) ἀσεβεῖς.

7. Διότι μόλις θελεῖ ἀποθάνῃ καθεὶς διὰ τὸν δίκαιον· μετὰ τὸ ὅτι ἴσως τολμᾷ κανεὶς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸν καλόν.

8. Ὅμως καὶ ὁ Θεὸς συνιστᾷ τὴν ἀγάπην του εἰς ἡμᾶς, διότι, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἦμεθα ἀκόμη ἁμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς.

9. Λοιπὸν ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐδικαιώθημεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μετὰ τὸ ἄμμα αὐτοῦ, πολὺ περισσότερον θελομεν σωθῆ ἀπὸ τὴν ὀργὴν διὰ μέσου αὐτοῦ.

10. Διότι ἐπειδὴ ἐφιλιώθημεν μετὰ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἦμεθα ἐχθροὶ (του), κατὰ πολὺν περισσότερον θελομεν σωθῆ μετὰ τὴν ζωὴν του, ἀφ' οὗ ἐφιλιώθημεν.

11. Καὶ οὐχὶ μόνον (τοῦτο), ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ ἐν τῷ παρόντι ἐφιλιώθημεν μετὰ τὸν Θεόν.

12. Διὰ τοῦτο καθὼς ἡ ἁμαρτία ἐμβῆκεν εἰς τὸν κόσμον διὰ μέσου ἐνὸς ἀνθρώπου, καὶ διὰ μέσου τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ θάνατος διεδόθη εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθότι ὅλοι ἥμαρτον.

13. Διότι ἡ ἁμαρτία ἦτον εἰς τὸν κόσμον, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου· ἀλλ' ἡ ἁμαρτία δὲν μετρεῖται, ὅταν δὲν εἶναι νόμος.

14. Ὁ θάνατος ὅμως ἐβασίλευσεν ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἀδάμ, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωϋσέως, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἥμαρτον διὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος ἦτον τύπος ἐκείνου, ὅστις ἐμελλε (νὰ ἔλθῃ).

15. Πλὴν τὸ χάρισμα δὲν ἦτον τοιοῦτον, ὁποῖον ἦτον τὸ ἁμαρτήμα·

διότι, ἂν οἱ πολλοὶ ἀπέθανον διὰ τὸ ἀμάρτημα ἑνός, κατὰ πολὺ περισσώτερον ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐπερίσσευσεν εἰς τοὺς πολλοὺς διὰ μέσου τῆς χάριτος ἑνός ἀνθρώπου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

16. Καὶ ἡ χάρις δὲν εἶναι τοιαύτη, καθὼς ἐκεῖνο, (ὅπερ συνέβη) διὰ μέσου ἑνός, ὁ ὅποσος ἤμαρτε· διότι ἡ κρίσις ἐξ αἰτίας ἑνός κατήντησεν εἰς καταδίκην· ἡ χάρις ὅμως μᾶς ἐδικαίωσεν ἀπὸ πολλὰ ἀμαρτήματα.

17. Διότι, ἂν ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ μέσου τοῦ ἀμαρτήματος ἑνός (ἀνθρώπου), ἐξ αἰτίας (αὐτοῦ) τοῦ ἑνός, κατὰ πολὺ περισσώτερον, ὅσοι ἔλαβον τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν ἐξ αἰτίας τοῦ ἑνός, (δηλαδὴ) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18. Καθὼς λοιπὸν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κατεκρίθησαν ἐξ αἰτίας ἑνός ἀμαρτήματος· μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐδικαίωθησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι (νὰ λάβωσι) τὴν ζωὴν ἐξ αἰτίας ἑνός δικαίωματος.

19. Διότι καθὼς οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἀμαρτωλοὶ ἐξ αἰτίας τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνός ἀνθρώπου, μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουσι κατασταθῆ οἱ πολλοὶ δίκαιοι ἐξ αἰτίας τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνός.

20. Καὶ ὁ νόμος πρὸς καιρὸν ἐμβήκε, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀμαρτία, ὅπου ὅμως ἐπερίσσευσεν ἡ ἀμαρτία, (ἐκεῖ) περισσώτερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις·

21. Ὡστε, καθὼς ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία διὰ (νὰ δώσῃ) τὸν θάνατον, μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης, διὰ (νὰ δώσῃ) τὴν ζωὴν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Τί θέλομεν εἶπω λοιπὸν; θέλομεν ἐπιμένει εἰς τὴν ἀμαρτίαν, διὰ νὰ περισσεύσῃ ἡ χάρις;

2. Εἴθε νὰ μὴ συμβῆ τοῦτο· διότι κατὰ ποῖον λόγον ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἀμαρτίαν, θέλομεν ζῆσθαι πλέον εἰς αὐτήν;

3. Ἡ δὲν ἠξεύρετε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ;

4. Ἡμεῖς λοιπὸν ἐτάφημεν ὁμοῦ μετὰ τὸν θάνατον διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· διὰ νὰ περιπατήσωμεν μετὰ νεάν ὁδὸν ζωῆς, μετὰ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ πατρὸς.

5. Διότι, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐγενόμεθα τὸ αὐτὸν φυτόν (μετὰ αὐτὸν) μετὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ θανάτου του, θέλομεν ὑπάρξῃ (τὸ αὐτὸ) καὶ (μετὰ τὴν ὁμοιότητα) τῆς ἀναστάσεώς του.

6. Μετὰ τὸ νὰ ἠξεύρωμεν αὐτὸ, ὅτι ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος ἐσταυρώθη ὁμοῦ (μετὰ αὐτὸν), διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, ὥστε καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ δουλεύωμεν πλέον εἰς τὴν ἀμαρτίαν.

7. Διότι ὅσοι οὐκ ἀπέθανον, (ἐκεῖνος) ἠλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν.

8. Καθότι, ἂν ἡμεῖς ἀπεθάνομεν ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστὸν, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλομεν ζῆσθαι ὁμοῦ μετὰ αὐτόν·

9. Μετὰ τὸ νὰ ἠξεύρωμεν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· καὶ ὁ θάνατος δὲν τὸν ἐξουσιάζει πλέον.

10. Διότι, καθ' ὃ ἀπέθανον (ὁ Χριστὸς), ἀπέθανε μίαν φοράν διὰ τὴν ἀμαρτίαν· καθ' ὃ δὲ ζῆ, ζῆ διὰ τὸν Θεόν.

11. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ

σεῖς μετρήσατε τὸν ἐκυτόν σας, ὅτι εἶσθε νεκροὶ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὅτι ζητε εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12. Ἡ ἁμαρτία λοιπὸν ἄς μὴ βασιλεύῃ ἐσάνω εἰς τὸ θνητὸν σῶμά σας, ὥστε νὰ ὑπακούητε εἰς αὐτὴν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ (τοῦ σώματος).

13. Καὶ μὴ παριστάνετε τὰ μέλη σας εἰς τὴν ἁμαρτίαν, (ὥστε νὰ γίνωνται) ὄργανα τῆς ἀδικίας· ἀλλὰ παραστήσατε τὸν ἐκυτόν σας εἰς τὸν Θεόν, ὅτι ζητε, ἐν ᾧ ἦσθε πρότερον νεκροί, καὶ (παραστήσατε) τὰ μέλη σας εἰς τὸν Θεόν, (διὰ νὰ γίνωνται) ὄργανα τῆς δικαιοσύνης.

14. Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς ἐξουσιάζῃ· ἐπειδὴ δὲν εἶσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15. Τί (ἐπιτετα) λοιπὸν; Θέλομεν ἁμαρτήσῃ, διότι δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν; Μὴ γένοιτο.

16. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ὅταν παριστάνητε τὸν ἐκυτόν σας δούλους, ὥστε νὰ ὑπακούητε, γίνεσθε δούλοι ἐκείνου, εἰς τὸν ὅποιον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας διὰ θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς διὰ δικαιοσύνην;

17. Ἄλλ' ἔστω χάρις εἰς τὸν Θεόν, διότι, ἐν ᾧ σεῖς ἦσθε (ποτὲ) δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπακούσατε (τώρα) μὲ ὅλην σας τὴν καρδίαν, (συμμορφούμενοι) μὲ τὸν κανόνα τῆς διδασκαλίας, εἰς τὸν ὅποιον παρεδύθητε.

18. Καὶ ἐπειδὴ ἠλευθερώθητε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ὑπεδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19. Ἀνθρωπίνως λαλῶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας· λοιπὸν καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ εἰς τὴν

ἀνομίαν, διὰ νὰ (πράττητε) τὴν ἀνομίαν· μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος παραστήσατε τὰ μέλη σας ὑπόδουλα εἰς τὴν δικαιοσύνην διὰ τὸν ἁγιασμόν.

20. Διότι, ὅτε ἦσθε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, (τότε) ἦσθε ἐλεύθεροι ὡς πρὸς τὴν δικαιοσύνην.

21. Ποῖον καρπὸν λοιπὸν ἀπελαμβάνετε τότε (ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἔργα), διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐντρέψεσθε; Καθότι τὸ τέλος ἐκείνων (τῶν ἔργων) ἦτον θάνατος.

22. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως, ἐπειδὴ ἠλευθερώθητε ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἐδουλώθητε εἰς τὸν Θεόν, ἀπολαμβάνετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23. Καθότι ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος· τὸ χάρισμα ὅμως τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Ἡ δὲν ἤξεύρετε, ἀδελφοί, [διότι ἐγὼ λαλῶ εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐνοοοῦσι τὸν νόμον], ὅτι ὁ νόμος ἔχει κυριότητα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν ὅσῳ ζῆ;

2. Καθότι ἡ ὕπανδρος γυνὴ εἶναι δεδεδεμένη νομίμως μὲ τὸν ἄνδρα της, ὅταν ζῆ· ἀφ' οὗ ὅμως ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ (της), ἐλευθεροῦται ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν νόμον, (ὁ ὅποιος τὴν ἔδενε) μὲ τὸν ἄνδρα.

3. Λοιπὸν ὁμολογουμένως, ὅταν ζῆ ὁ ἀνὴρ, ἐὰν (ἡ γυνὴ) ὕπανδρουθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα, θέλει γέννηται μοιχαλῆς· ἐὰν ὅμως ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ της, εἶναι ἐλευθερὰ ἀπὸ τὸν νόμον· ὥστε νὰ μὴ γέννηται μοιχαλῆς, ἐὰν ὕπανδρουθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα.

4. Ὁ Θεὸν, ἀδελφοί μου, καὶ σεῖς ἀπεθάνετε ὡς πρὸς τὸν νόμον, διὰ μὲ-

σου τοῦ σώματος, τοῦ Χριστοῦ· ὥστε νὰ συζευχθῆτε μὲ ἄλλον, (δηλαδή) μὲ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροῦς, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν Θεόν.

5. Καθότι, ὅτε ἤμεθαι εἰς τὴν σάρκα, τὰ πάθη τῶν ἀμαρτιῶν, τὰ ὁποῖα (συνίσταντο) διὰ μέσου τοῦ νόμου ἐνηργούντο εἰς τὰ μέλη μας, διὰ νὰ καρποφορήσωμεν εἰς τὸν Θάνατον·

6. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως ἠλευθερώθημεν ἀπὸ τὸν νόμον, ἐπειδὴ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξουσιαζόμεθα· ὥστε νὰ δουλεύωμεν (εἰς τὸν Θεόν) κατὰ τὴν καινότητα τοῦ πνεύματος, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παιδιότητα τοῦ γράμματος.

7. Λοιπὸν τί θελώμεν εἶπῃ; (ὅτι) ὁ νόμος (εἶναι αἰτία) ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἐγνώρισα τὴν ἀμαρτίαν, εἰ μὴ διὰ μέσου τοῦ νόμου· διότι ἐγὼ δὲν ἐμάνθικον τὴν ἐπιθυμίαν (ὡς ἀμαρτίαν,) ἂν ὁ νόμος δὲν μοι ἔλεγε· Μὴ ἐπιθυμήσης.

8. Ὅμως ἡ ἀμαρτία ἐπειδὴ ἔλαβεν ἀφορμὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, ἐνήργησεν εἰς ἐμὲ πᾶν εἶδος ἐπιθυμίας· καθότι χωρὶς νόμον ἡ ἀμαρτία εἶναι νεκρά·

9. Καὶ ἐγὼ ἔζων ἕνα καιρὸν, ὅτε δὲν εἶχον νόμον· ἀπ' οὗ ὅμως ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησε·

10. Καὶ ἐγὼ ἀπέθανον· ὥστε εὐρέθη, ὅτι ἡ ἐντολή, (ἡ ὁποῖα μοι ἐδόθη) διὰ ζωῆν, μοι (προεξένησε) Θάνατον.

11. Διότι ἡ ἀμαρτία, ἐπειδὴ ἔλαβεν ἀφορμὴν διὰ μέσου τοῦ νόμου, μὲ ἐξηπάτησε, καὶ μὲ ἐθανάτωσε διὰ μέσου τῆς ἰδίας (ἐντολῆς).

12. Ὡστε ὁ νόμος εἶναι ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἁγία, καὶ δικαία, καὶ ἀγαθή.

13. Λοιπὸν (αὐτὸ) τὸ ἀγαθὸν ἐγένετο εἰς ἐμὲ Θάνατος; Μὴ γένοιτο·

ἀλλ' ἡ ἀμαρτία (μοι ἐγένετο Θάνατος)· διὰ νὰ φανῆ ἀμαρτία, ἐπειδὴ ἐνήργησεν εἰς ἐμὲ τὸν Θάνατον διὰ μέσου ἐνός (πράγματος), τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγαθόν, διὰ νὰ γένηται μὲ ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

14. Διότι ἡμεῖς ἠξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικὸς· ἐγὼ ὅμως εἶμαι σαρκικός, ἐπειδὴ ἐπωλήθημι εἰς τὴν ἀμαρτίαν.

15. Καθότι ἐγὼ δὲν ἐγκρίνω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πράττω· διότι δὲν πράττω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θελω· ἀλλὰ πράττω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μισῶ.

16. Καὶ ἂν ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θελω (νὰ πράξω), ὁμολογῶ (μὲ τοῦτο), ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός.

17. Δὲν πράττω λοιπὸν αὐτὸ ἐγὼ πλέον, ἀλλὰ (τὸ πράττει) ἡ ἀμαρτία, ἡ ὁποῖα κατοικεῖ εἰς ἐμὲ.

18. Διότι ἐγὼ ἠξεύρω, ὅτι τὸ ἀγαθὸν δὲν κατοικεῖ εἰς ἐμὲ, [δηλαδή εἰς τὴν σάρκα μου]· ἐπειδὴ ἡ θελήσις (τοῦ νὰ πράξω τὸ καλόν), εὐρίσκεται εἰς ἐμὲ, πλὴν δὲν εὐρίσκω (τὸν τρόπον) τοῦ νὰ τὸ πράξω.

19. Διότι ἐγὼ δὲν πράττω τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον θελω· ἀλλὰ πράττω τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν θελω.

20. Καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ πράττω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θελω, δὲν τὸ πράττω πλέον ἐγὼ, ἀλλὰ (τὸ πράττει) ἡ ἀμαρτία, ἡ ὁποῖα κατοικεῖ εἰς ἐμὲ.

21. Ἐγὼ λοιπὸν εὐρίσκω αὐτὸν τὸν νόμον εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ὅτι καὶ ἐν ᾧ θελω νὰ κάμω τὸ καλόν, τὸ κακὸν εἶναι προσκεκολλημένον εἰς ἐμὲ.

22. Διότι ἐγὼ συγχαίρω μὲ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπων·

23. Βλέπω ὅμως ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὁ ὁποῖος ἀντιπολεμεῖ μὲ τὸν νόμον τοῦ νοῦς μου, καὶ μὲ ὑ-

ποδουλώνει εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὰ μέλη μου.

24. Ταλαίπωρος εἶμαι ἐγὼ ὁ ἄνθρωπος· ποῖος θελεῖ με ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25. Εὐχαριστῶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐγὼ λοιπὸν δουλεύω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ με τὸν νόον μου· καὶ με τὴν σάρκα μου (δουλεύω) εἰς τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Λοιπὸν καμία καταδίκη εἰς τὸ ἐξῆς (δὲν γίνεται) εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι (εἶναι οἰκεῖοι) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

2. Διότι ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς με ἠλευθέρωσε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν νόμον τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3. Διότι ὅ, τι ἦτον ἀδύνατον εἰς τὸν νόμον, κατὰ τὸ ὅποῖον ἦτον ἀσθένης (ὁ νόμος) ἐξ αἰτίας τῆς σαρκός, (τοῦτο ἔπραξεν) ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ ἔστειλε τὸν ἴδιόν του Υἱὸν με ὁμοίότητα ἀμαρτωλῆς σαρκός, καὶ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ κατεδίκασε τὴν ἀμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα.

4. Διὰ τὸ ἐκπληρωθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα.

5. Διότι ὅσοι ζῶσι σαρκικῶς, ἐκεῖνοι φρονοῦσι τὰ σαρκικά· ὅσοι ὅμως (ζῶσι) πνευματικῶς, (ἐκεῖνοι φρονοῦσι) τὰ πνευματικά.

6. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι θάνατος· τὸ φρόνημα ὅμως τοῦ πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7. Ἐπειδὴ τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, εἶναι ἐχθρὰ εἰς τὸν Θεόν· διότι (τοῦτο) δὲν ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ

Θεοῦ· οὔτε δύναται (να ὑποτάσσεται).

8. Καὶ (διὰ τοῦτο) ὅσοι εἶναι (προσηλωμένοι) εἰς τὴν σάρκα, δὲν δύνανται· να ἀρέσωσιν εἰς τὸν Θεόν.

9. Σεῖς ὅμως δὲν εἴσθε (προσηλωμένοι) εἰς τὴν σάρκα, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα, ἐὰν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικῇ ἐντός σας· ἂν ὅμως κἀνεὶς (ἀπὸ σᾶς) δὲν ἔχη τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς δὲν εἶναι αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ).

10. Ἄν ὅμως ὁ Χριστὸς εἶναι ἐντός σας, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ τὴν ἀμαρτίαν· ὅμως τὸ πνεῦμα εἶναι ζῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11. Καὶ ἂν τὸ πνεῦμα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦς νεκροῦς, κατοικῇ ἐντός σας, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοῦς νεκροῦς, θελεῖ ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματά σας, διὰ μέσου τοῦ πνεύματος, τὸ ὅποῖον κατοικεῖ ἐντός σας.

12. Λοιπὸν, ἀδελφοί, (ὁμολογουμένως) ἡμεῖς εἴμεθα χρεώσται οὐχὶ εἰς τὴν σάρκα, ὥστε να ζῶμεν κατὰ σάρκα.

13. Διότι ἂν ζῆτε κατὰ σάρκα, μέλλετε να ἀποθάνητε· ἂν ὅμως σεῖς θανατώνητε τὰς πράξεις τοῦ σώματος διὰ μέσου τοῦ πνεύματος, θελετε ζῆσθ.

14. Διότι, ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

15. Διότι (σεῖς) δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, ὥστε πάλιν να φοβῆσθε, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἰοθεσίας, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου (ὅλοι) φωνάζομεν Ἀββᾶ, (δηλαδὴ) ὁ Πατήρ.

16. Αὐτὸ (τὸ ἴδιον) πνεῦμα συμμαρτυρεῖ εἰς τὸ πνεῦμά μας, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17. Καὶ ἐπειδὴ (εἴμεθα) τέκνα

(τοῦ Θεοῦ, εἴμεθα ὡσαύτως) καὶ κληρονόμοι· (δηλαδὴ) κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκληρονόμοι τοῦ Χριστοῦ· ἂν ὅμως πάσχωμεν ὁμοῦ (μὲ αὐτὸν), διὰ τὸ δοξασθῶμεν καὶ ὁμοῦ (μὲ αὐτόν).

18. Καθότι ἐγὼ στοχαίζομαι, ὅτι τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια (να συγκριθῶσι) μὲ τὴν δόξαν, ἣ ὅποια μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.

19. Διότι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις περιμένει μὲ σφοδρὰν ἐλπίδα τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ Θεοῦ.

20. Καθότι ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, οὐχὶ μὲ ἰδίαν τῆς θελήσειν, ἀλλ' ἐξ αἰτίας ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ὑπέταξεν,

21. Ἐπειδὴ καὶ ἐλπίζει, ὅτι καὶ αὐτὴ θελεῖ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τῆς δουλείαν τῆς φθορᾶς, (ὥστε νὰ ἔλθῃ) εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22. Διότι ἡξέυρομεν, ὅτι ὅλη ἡ κτίσις στενάζει ὁμοῦ καὶ συμπνάζει· μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ.

23. Καὶ οὐχὶ μόνον (ἡ κτίσις στενάζει), ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐλάβομεν τὴν πρώτην μετοχὴν τοῦ Πνεύματος, οἱ ἴδιοι στενάζομεν καθ' ἑαυτοὺς, καὶ περιμένομεν υἰοθεσίαν, (δηλαδὴ) τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματός μας.

24. Διότι ἡμεῖς μὲ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ὅταν βλέπω τις, ὅ, τι ἐλπίζει, (τοῦτο) δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι πῶς θελεῖ ἐλπίζει τις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον βλέπει;

25. Καὶ ἂν ἐλπίζωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν, τὸ περιμένομεν μὲ τὴν ὑπομονήν.

26. Ἐσπομένως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνακουφίζει τὰς ἀσθενείας μας· διότι ἡμεῖς δὲν ἡξέυρομεν νὰ προσηχηθῶ-

μεν, καθὼς πρόπει, αὐτὸ ὅμως τὸ Πνεῦμα μεσιτεύει μεγάλως διὰ ἡμᾶς μὲ στενωγμούς ἀνεξηγήτους.

27. Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὰς καρδίας, καταλαμβάνει, ποῖον εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι (δηλαδὴ) μεσιτεύει διὰ τοὺς ἁγίους, καθὼς (θελεῖ) ὁ Θεός.

28. Ἡμεῖς ἡξέυρομεν, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργῶσιν εἰς τὸ καλὸν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, (δηλαδὴ) ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι προσηχημένοι κατὰ τὸν σκοπὸν του.

29. Διότι (ὁ Θεός) προδιώρισε (νὰ γίνωνται) σύμμορφοι τῆς εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποῖους καὶ προεγνώρισε, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς πρωτότοκος μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν.

30. Καὶ ὅσους (ὁ Θεός) προδιώρισεν, αὐτοὺς καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσεν, αὐτοὺς καὶ ἐδικαίωσεν· καὶ ὅσους ἐδικαίωσεν, αὐτοὺς καὶ ἐδόξασε.

31. Λοιπὸν τί θελομεν εἶπῃ εἰς αὐτά; ἀνίσως ὁ Θεός εἶναι βοηθός μας, ποῖος (θελεῖ εἶναι) ἐναντίον μας;

32. (Ὁ Θεός), ὁ ὁποῖος δὲν ἐλυπήθη καὶ τὸν ἴδιόν του Υἱόν, ἀλλὰ τὸν παρέδωκε διὰ ἅλους ἡμᾶς, πῶς δὲν θελεῖ χερίσει εἰς ἡμᾶς καὶ ὅλα (τὰ ἀγαθὰ) ὁμοῦ μὲ αὐτόν;

33. Ποῖος θελεῖ κατηγορήσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεός εἶναι ἐκείνος, ὁ ὁποῖος τοὺς δικαιοῶνει.

34. Ποῖος θελεῖ τοὺς καταδικάσῃ; Ὁ Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, μᾶλλον δὲ ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ ὁποῖος μεσιτεύει μεγάλως διὰ ἡμᾶς.

35. Ποῖος θελεῖ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; (Τάχα) θλίψις, ἢ στενωχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

56. [Καθώς εἶναι γεγραμμένον·
 “Οτι ἡμεῖς διὰ τὴν θανάτουμθα δι’
 ὅλης τῆς ἡμέρας· καὶ ἐλογίσθημεν ὡς
 πρόβατα (διωρισμένα), εἰς τὴν σφα-
 γήν].

57. “Ομως εἰς ὅλα αὐτὰ ἡμεῖς ὑπερ-
 νικῶμεν διὰ μέσου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος
 μᾶς ἠγάπησε.

58. Διότι ἐγὼ εἶμι βέβαιος, ὅτι
 μήτε θάνατος, μήτε ζωὴ, μήτε ἄγ-
 γελοι, μήτε ἀρχαί, μήτε δυνάμεις, μήτε
 τὰ παρόντα, μήτε τὰ μέλλοντα,

59. Μήτε ὕψος, μήτε βάθος, μήτε
 κάμψια ἄλλη κτίσις θέλει δυνηθῆναι
 μᾶς χωρὶς ἀπὸ τῆν ἀγάπην τοῦ
 Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν (ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς)
 διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Θ’.

1. Ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν εἰς Χριστὸν,
 καὶ δὲν ψεύδομαι, [καὶ ἡ συνείδησίς μου
 δίδει τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν με ἐμὲ διὰ
 μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος],

2. “Οτι ἔχω λύπην μεγάλην, καὶ
 ἀκκατάπαυστον ὀδύνην εἰς τὴν καρδίαν
 μου.

3. Διότι ἐγὼ ἤθελον ἐλχθῆναι ἡμῖν
 ἀποχωρισμένος ἀπὸ τὸν Χριστὸν διὰ
 (τὴν σωτηρίαν) τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ
 τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα.

4. Οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ Ἰσραηλίται,
 τῶν ὁποῖων εἶναι ἡ υἰοθεσία, καὶ ἡ
 δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθε-
 σία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ὑποσχέ-
 σεις·

5. Καὶ οἱ ὁποῖοι (κατάγονται)
 ἀπὸ τοὺς προπάτορας, καὶ ἀπὸ τοὺς
 ὁποῖοιους (ἐγεννήθη) κατὰ σάρκα ὁ Χρι-
 στὸς, ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεράνω
 πάντων, καὶ ἐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας· ἀμήν.

6. Δὲν εἶναι δὲ δυνατόν νὰ ἐκπέση
 ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὅτι ὅλοι, ὅσοι

(κατάγονται) ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ
 δὲν εἶναι (διὰ τοῦτο) καὶ Ἰσραηλίται.

7. Καὶ διότι εἶναι ἀπόγονοι τοῦ
 Ἀβραάμ, δὲν εἶναι ὅλοι καὶ τέκνα (τοῦ
 Ἀβραάμ)· ἀλλὰ (λέγει), εἰς τὸν Ἰσαὰκ
 θέλουσιν ὀνομασθῆναι ἀπόγονοί σου·

8. Δηλαδῆ, δὲν εἶναι τέκνα τοῦ
 Θεοῦ τὰ τέκνα τῆς σαρκός· ἀλλὰ τὰ
 τέκνα τῆς ὑποσχέσεως λογίζονται ὡς
 ἀπόγονοι (τοῦ Ἀβραάμ).

9. Διότι αὐτὸς (ὁ ἐξῆς) λόγος, εἶ-
 ναι λόγος ὑποσχέσεως· Ἐγὼ θέλω
 ἔλθῃ (πάλιν) κατ’ αὐτὸν τὸν ἴδιον και-
 ρόν, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

10. Καὶ οὐχὶ μόνον (τοῦτο), ἀλλὰ
 καὶ ἡ Ρεβέκκα (ἤκουσε τὸ αὐτὸ), ὅτε
 συνέλαβε (δύο υἱούς) ἀπὸ ἑνα (μόνον
 ἄνδρα) τὸν πατέρα μας Ἰσαὰκ·

11. Διότι πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῶσι,
 καὶ πρὸ τοῦ νὰ πράξωσι κἀνὲν (ἔργον)
 καλόν, ἢ κακόν, διὰ τὸ νὰ μὲνῃ (σταθερὰ)
 ἡ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ, (τὴν ὁποῖαν
 ἔκαμε) με ἐκλογὴν, οὐχὶ ἐξ αἰτίας τῶν
 ἔργων, ἀλλὰ διὰ (τὴν θέλησιν) ἐκείνου,
 ὁ ὁποῖος (τοὺς) ἐκάλεσεν,

12. Ἐλαλήθη εἰς αὐτὴν (τὴν Ρε-
 βέκκαν)· “Οτι ὁ μεγαλύτερος (υἱός σου)
 θέλει δουλεύσῃ εἰς τὸν μικρότερον.

13. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐγὼ
 ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐμίσησα τὸν
 Ἠσαῦ.

14. Τί λοιπὸν θέλομεν εἶπῃ; Μή-
 πως εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ
 γένοιτο.

15. Διότι (ὁ Θεὸς) εἶπεν εἰς τὸν
 Μωϋσῆν· Ἐγὼ θέλω ἐλεῆσῃ ἐκείνον,
 τὸν ὁποῖον θέλω ἐλεῆσῃ, καὶ θέλω
 εὐσπλαγχνισθῆναι ἐκείνον, τὸν ὁποῖον
 θέλω εὐσπλαγχνισθῆναι.

16. Λοιπὸν (τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον)
 μήτε ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θέλει, μήτε
 ἐκείνου, ὁ ὁποῖος πρέχει, ἀλλὰ τοῦ
 Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐλεεῖ.

17. Διότι ἡ γραφὴ λέγει διὰ τὸν

Φαραώ· Ἐγὼ σὲ ἔκαμον νὰ ἐναντιωθῆς, δι' αὐτὴν μὲνην (τὴν αἰτίαν), διὰ νὰ δεῖξω ἐπάνω εἰς σὲ τὴν δύναμίν μου, καὶ διὰ νὰ κηρυχθῆ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῆν.

18. Λοιπὸν βέβαια (ὁ Θεὸς) ἐλεεῖ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον θελεῖ (νὰ ἐλεήσῃ)· καὶ σκληρύνει ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον θελεῖ (νὰ σκληρύνῃ).

19. Ὅμως θελεῖς μοὶ εἶπῃ· Κατὰ τί παραπονεῖται πλέον (ὁ Θεός); ποῖος ἠναντιώθη εἰς τὸ θελήμα του;

20. Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι σὺ, ὁ ὁποῖος ἀνταποκρίνεσαι εἰς τὸν Θεόν; Μήπως θελεῖ εἶπῃ τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸ ἔπλασε· Διὰ τί μὲ ἔκαμες μὲ τοιοῦτον τρόπον;

21. Ἡ μήπως δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κερκαμὲνς νὰ κάμῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον πληλὸν, ἄλλο μὲν ἀγγεῖον διὰ (μεταχειρήσιν) τιμίαν, καὶ ἄλλο διὰ (μεταχειρήσιν) ἄτιμον;

22. Καὶ (τί θελεῖ εἶπῃ τις), ἂν ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ ἠθέλησε νὰ δεῖξῃ τὴν ὀργὴν του, καὶ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι τὴν δύναμίν του, ὑπέφερε μὲ πολλὴν μικροθυμίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατεσκευασμένα ὀλοτελῶς διὰ ἀπώλειαν;

23. Καὶ διὰ νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του εἰς ἀγγεῖα ἐλέους, τὰ ὁποῖα προητοίμασε διὰ τὴν δόξαν;

24. Τοὺς ὁποῖους καὶ ἐκάλεσε, (δηλαδὴ) ἡμᾶς, οὐχὶ μόνον ἀπὸ Ἰουδαίους, ἀλλ' (ἐπίσης) καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

25. Καθὼς εἶπε καὶ εἰς (τὸ βιβλίον) τοῦ Ὠσηέ· Ἐγὼ θελω ὀνομάσῃ λαόν μου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι λαός μου· καὶ ἠγαπημένον μου ἐκεῖνον, ἢ ὁποῖα δὲν εἶναι ἠγαπημένα.

26. Καὶ θελεῖ συμβῆ, ὥστε εἰς τὸν τύπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη (εἰς ἀν-

τούς)· Σεῖς δὲν εἶσθε λαός μου, εἰς ἐκεῖνον (τὸν ἴδιον) θελουσιν ὀνομασθῆ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27. Καὶ ὁ Ἡσαΐας φωνάζει διὰ τὸν Ἰσραὴλ· Ἀνίσως ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἠθέλεν εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ὀλιγώτατον μέρος θελεῖ σωθῆ.

28. Διότι ὁ Κύριος θελεῖ συντελέσῃ, καὶ θελεῖ συντέμῃ τὸν ἀριθμὸν μὲ δικαιοσύνην, ἐπειδὴ καὶ θελεῖ δώσῃ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἀριθμὸν σύντομον.

29. Καὶ καθὼς ὁ Ἡσαΐας προεῖπεν· Ἄν ὁ Κύριος σαβκῶθ δὲν ἠθέλεν ἀφήσῃ εἰς ἡμᾶς σπέρμα, ἡμεῖς ἐμελλομεν νὰ γενώμεθα ὡς τὰ Σόδομα, καὶ νὰ ὀμοιωθῶμεν μὲ τὰ Γόμορρα.

30. Λοιπὸν τί θελομεν εἶπῃ; Ὅτι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν ἔτρεχον νὰ εὐρωσι τὴν δικαιοσύνην, ἔφθασαν εἰς τὴν δικαιοσύνην, (δηλαδὴ) τὴν δικαιοσύνην, ἢ ὁποῖα γίνεται διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31. Καὶ ὁ Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε νὰ εὕρῃ τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης.

32. Διὰ ποῖαν αἰτίαν; Διότι δὲν (ἐζητήσαν τὴν δικαιοσύνην) διὰ μέσου τῆς πίστεως, ἀλλὰ τρόπον τινα διὰ μέσου τῶν ἔργων τοῦ νόμου· ἐπειδὴ προσέκρουσαν εἰς τὴν πέτραν τοῦ προσκόμματος.

33. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἴδοῦ, ἐγὼ βάλλω μέσα εἰς τὴν Σιών πέτραν προσκόμματος, καὶ πέτραν σκηνδαλῶν· καὶ ὁποῖος ἠθέλε πιστεῦσῃ εἰς αὐτὴν, δὲν θελεῖ ἐντραπῆ.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Ἀδελφοί, ἢ ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου, καὶ ἢ παράκλησις, τὴν ὁποῖαν (προσφέρω) εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας, εἶναι διὰ νὰ σωθῶσι.

2. Καθότι ἐγὼ μαρτυρῶ, ὅτι αὐτοὶ ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, πλὴν δὲν (τὸν ἔχουσι) μὲ τὴν (ἀναγκαίαν) γυνῶσιν.

5. Διότι, ἐπειδὴ δὲν ἐγνωῦσι τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπειδὴ ζητοῦσι νὰ συστήσωσι τὴν ἰδίαν των δικαιοσύνην, δὲν ὑπετάγησαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

4. Καθότι ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ τέλος τοῦ νόμου, διὰ τὴν δικαιοσύνην καθένας, ὁ ὁποῖος πιστεύει (εἰς αὐτόν).

5. Τῷ ὄντι ὁ Μωϋσῆς περιγράφει τὴν δικαιοσύνην, ἣ ὁποία (γίνεται) διὰ μέσου τοῦ νόμου, (λέγων)· Ὅποιος ἄνθρωπος πράξῃ αὐτὰ (τὰ τοῦ νόμου), ἐκεῖνος θελεῖ ζῆσθαι διὰ μέσου αὐτῶν.

6. Ἡ δικαιοσύνη ὅμως, ἣ ὁποία γίνεται διὰ μέσου τῆς πίστεως, λέγει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον· Μὴ εἴπῃς εἰς τὴν καρδίαν σου· Ποῖος θελεῖ ἀναβῆναι εἰς τὸν οὐρανόν; Δηλαδὴ διὰ νὰ φέρῃ κάτω τὸν Χριστόν.

7. Ἡ Ποῖος θελεῖ καταβῆναι εἰς τὴν ἄβυσσον; διὰ νὰ φέρῃ ἐπάνω τὸν Χριστόν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ.

8. Ἀλλὰ τί λέγει; Ὁ λόγος εἶναι πλησίον σου μέσα εἰς τὸ στόμα σου, καὶ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, δηλαδὴ ὁ λόγος τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν.

9. Διότι, ἀνίσως ὁμολογήσῃς τὸν Κύριον Ἰησοῦν μὲ τὸ στόμα σου, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, θελεῖς σωθῆναι.

10. Διότι πιστεύουσιν (οἱ ἄνθρωποι) μὲ τὴν καρδίαν διὰ νὰ δικαιωθῶσι, καὶ ὁμολογοῦσι μὲ τὸ στόμα διὰ νὰ σωθῶσι.

11. Καθότι λέγει ἡ γραφή· Καθεὶς, ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν θελεῖ ἐντραπῆν.

12. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰου-

δαίου καὶ Ἑλλήνος· διότι ὅλοι ἔχουσι τὸν ἴδιον Κύριον, ὁ ὁποῖος εἶναι πλούσιος διὰ ὅλους ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπικαλοῦνται.

13. Καθότι καθεὶς, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐπικαλεσθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θελεῖ σωθῆναι.

14. Λοιπὸν πῶς θελοῦσιν ἐπικαλεσθῆναι ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπίστευσαν; Καὶ πῶς θελοῦσι πιστεύσῃ εἰς ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποῖου δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θελοῦσιν ἀκούσῃ χωρὶς νὰ κηρύττῃ τις;

15. Καὶ πῶς θελοῦσι κηρύξῃ, ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον ὠραῖόν· εἶναι οἱ πύδες ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κηρύττουσιν εὐαγγελικῶς τὴν εἰρήνην, (δηλαδὴ) ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εὐαγγελίζονται τὰ ἀγαθὰ.

16. Μὲ ὅλον τοῦτο ὅλοι δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, ποῖος ἐπίστευσεν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν;

17. Λοιπὸν, ἡ πίστις (προέρχεται) ἀπὸ τὴν ἀκοήν· καὶ ἡ ἀκοή ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

18. Ὅμως ἐρωτῶ· Τάχα δὲν ἤκουσαν; Βέβαια (ἤκουσαν)· (διότι) ἡ φωνὴ ἐκείνων, (οἱ ὁποῖοι ἐκήρυττον), διεδόθη εἰς ὅλην τὴν γῆν, καὶ οἱ λόγοι των (ἐφθάσαν) ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης.

19. Πάλιν ἐρωτῶ· Μήπως ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐγνώρισε; Πρῶτος ὁ Μωϋσῆς λέγει· Ἐγὼ θελω σὰς παρακινήσει εἰς ζηλοτυπίαν διὰ μέσου ἐνὸς ἔθνους, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι (ἔθνος μου), καὶ θελω σὰς φέβῃ εἰς ὀργὴν διὰ μέσου ἐνὸς ἔθνους ἀσυνέτου.

20. Καὶ ὁ Ἡσαΐας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Ἐγὼ εὐρέσθην εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν μὲ ἐζήτησαν, καὶ ἐφάνην εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν μὲ ἠρώτησαν.

21. Καὶ (αὐτὸς) λέγει εἰς τὸν Ἰσ-

ραήλ· Ἐγὼ ἐξήπλωσα τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς λαόν, ὁ ὁποῖός ἀπειθεῖ καὶ ἀντιλέγει.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Ἐγὼ λοιπὸν λέγω· Μήπως ὁ Θεὸς ἀπερρίψε τὸν λαόν του; Μὴ γένοιτο· καθότι καὶ ἐγὼ εἶμαι Ἰσραηλῆτης, ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

2. Ὁ Θεὸς δὲν ἀπερρίψε τὸν λαόν του, τὸν ὁποῖον πρότερον ἐγνωρίσει. Τάχα δὲν ἤξεύρετε, τί λέγει ἡ γραφὴ εἰς (τὴν ἱστορίαν) τοῦ Ἡλία, μὲ ποῖον τρόπον ὁμιλεῖ εἰς τὸν Θεὸν κατὰ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ λέγει·

3. Κύριε, (αὐτοὶ) ἐφόνευσαν τοὺς προφήτας σου, καὶ κατέσκαψαν τὰ θυσιαστήρια σου· καὶ ἔμεινα μόνος ἐγὼ, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου.

4. Τί ἀποκρίνεται ὁμοῦς ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν; Ἐγὼ ἀρῆκα διὰ τὸν ἑαυτόν μου ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔκλιναν τὸ γόνυ των εἰς (τὸ εἶδωλον) τῆς Βάαλ.

5. Κατὰ τὸν αὐτόν τρόπον λοιπὸν καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἔμεινάν τινες (εὐσεβεῖς) κατ' ἐκλογὴν τῆς χάριτος.

6. Καὶ ἔπειδὴ (τοῦτο ἐγένετο) διὰ τῆς χάριτος, δὲν (ἐγένετο) πλέον διὰ μέσου τῶν ἔργων· ἔπειδὴ (ἀλλέως) ἡ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις· καὶ ἂν (τοῦτο ἐγένετο) διὰ μέσου τῶν ἔργων, δὲν (ἐγένετο) πλέον διὰ μέσου τῆς χάριτος· ἔπειδὴ (ἀλλέως) τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7. Τί (Θελομεν εἶπῃ) λοιπὸν; Ὅτι ὁ Ἰσραὴλ δὲν ἐπέτυχεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐζητεῖ· οἱ ἐκλελεγμένοι ὁμοῦς (τὸ) ἐπέτυχον, οἱ δὲ ἐπιλοιποὶ ἐσκοτίσθησαν.

8. [Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς πνεῦμα ἀνοή-

του ὁρμῆς, καὶ ὀφθαλμοὺς, ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ ὠτα, ὥστε νὰ μὴν ἀκούωσιν]· ἕως τὴν σήμερον.

9. Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἄς γέννηται ἡ τράπεζα αὐτῶν ὡς παγίς, καὶ ὡς βρόχος, καὶ ὡς σκάνδαλον διὰ ἀνταμοιβὴν των.

10. Ἄς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ των, ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ ἐνέργησον, ὥστε νὰ εἶναι κεκυφότες πάντοτε.

11. Ἐρωτῶ λοιπὸν, μήπως αὐτοὶ ἔπτωσαν, διὰ νὰ πτωσῶσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλ' ἡ σωτηρία (ἐκνήρυχθη) εἰς τὰ ἔθνη μὲ τὸ παράπτωμά των, ὥστε νὰ παρακινήθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς ζῆλον.

12. Καὶ ἂν τὸ παράπτωμά των (ἐγένετο) πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ τὸ ἐλάττωμά των πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον (Θελεὶ γέννηται πλοῦτος) ἡ τελεία ἐπιστροφή των;

13. Εἰς σὰς τὰ ἔθνη λέγω, ἐν ὧσιν ἐγὼ εἶμαι ἀποστόλος τῶν ἐθνῶν, δοξάζω τὸ ὑπούργημά μου·

14. Διὰ νὰ φέρω εἰς ζῆλον, ἂν δυνηθῶ, τοὺς ὁμνηγεῖς μου, καὶ νὰ σώσω μερικοὺς ἀπὸ αὐτούς.

15. Διότι ἂν ἡ ἀποβολὴ των εἶναι φιλιώσις τοῦ κόσμου· τί ἄλλο εἶναι ἡ ἐπιστροφή των, εἰ μὴ ἀναζωοποιήσις ἀπὸ τοὺς νεκρούς;

16. Καὶ ἂν ἡ ἀπαρχὴ εἶναι ἁγία, καὶ ἡ ζύμη (Θελεὶ εἶναι) ἁγία· καὶ ἂν ἡ ρίζα (εἶναι) ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι (εἶναι) ἅγιοι.

17. Ἄν ὁμοῦς μερικοὶ κλάδοι συνετριβῆσαν, καὶ σὺ, ἐν ᾧ ὑπῆρχες ἁγία ἐλαία ἐκεντρίσθης μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἐρημάτισας συμμετοχὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας,

18. Μὴν ἐπαίρησαι ἐναντὶον τῶν κλάδων· καὶ ἂν κατεπαίρησαι, (ἤξευρε ὅτι) σὺ δὲν βαστάξεις τὴν ρίζαν, ἀλλ' ἡ ρίζα σὲ (βαστάξει).

19. Ἄλλὰ θελεῖς εἶπαι· Οἱ κλάδοι ἐκόπησαν, διὰ τὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.

20. Αὐτὰ εἶναι ἀληθές· (οἱ κλάδοι) ἐκόπησαν διὰ τὴν ἀπιστίαν των, καὶ σὺ στέκεσαι εἰς τὴν πίστιν· μὴ ὑψηλοφρονῆς, ἀλλὰ φοβοῦ.

21. Διότι ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθη τοὺς φυσικοὺς κλάδους, (πρόσεχε) μήπως δὲν λυπήθῃ μήτε σέ.

22. Παρατήρησαι λοιπὸν ἀγαθότητα καὶ σκληρότητα τοῦ Θεοῦ· σκληρότητα μὲν, εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔπεσον· ἀγαθότητα δὲ εἰς σέ, ἐὰν μείνης (μέχρι τέλους) εἰς τὴν ἀγαθότητα· ἐπειδὴ (ἀλλέως) καὶ σὺ θελεῖς κοσῆ.

23. Καὶ ἐκεῖνοι· πάλιν, ἐὰν δὲν μείνωσι (μέχρι τέλους) εἰς τὴν ἀπιστίαν, θελουσιν ἐγκεντρισθῆ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ τοὺς ἐγκεντρίσῃ πάλιν.

24. Διότι ἂν σὺ ἐκόπης ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀργελαίον, καὶ ἐγκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον παρὰ φύσιν, πόσω μᾶλλον αὐτοὶ οἱ φυσικοὶ (κλάδοι) θελουσιν ἐγκεντρισθῆ εἰς τὴν ἰδίαν ἐλαίαν;

25. Καθότι, ἀδελφοί, ἐγὼ θελω νὰ ἤξεύρετε αὐτὸ τὸ μυστήριον, [διὰ τὰ μὴ φρονῆτε μεγάλα διὰ τὸν ἑαυτὸν σας], ὅτι μερικοὶ Ἰσραηλιῖται ἐτυφλώθησαν, ἕως οὔ νὰ ἔμβῃ (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἔθνων.

26. Καὶ με αὐτὸν τὸν τρόπον ὅλοι οἱ Ἰσραηλιῖται θελουσι σωθῆ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ σωτὴρ θελεῖ εἶλθαι ἀπὸ τὴν Σιών, καὶ θελεῖ ἀπομακρύνῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, ἡ ὁποία θελεῖ δοθῆ ἀπὸ ἐμέ εἰς αὐτοὺς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἁμαρτίας των.

28. Αὐτοὶ ὡς πρὸς τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ ἐξ αἰτίας σας· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν ὅμως, εἶναι ἀγαπητοὶ ἐξ αἰτίας τῶν πατέρων των.

29. Διότι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ

πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ εἶναι (πράγματα) ἀνεπίδεκτα μετανοίας.

30. Διότι καθὼς σεῖς ἦσθε ἕνα καιρὸν ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἠλειθῆθητε διὰ μέσου τῆς ἀπειθείας αὐτῶν·

31. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο ἀπειθεῖς κατὰ τὸ παρὸν, διὰ τὰ ἐληθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ ἔλεος, (τὸ ὁποῖον ἐγένετο) εἰς σὰς.

32. Διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισεν ὅλους εἰς τὴν ἀπειθειαν, διὰ τὰ ἐλεήσῃ ὅλους.

33. Ὡς βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· πόσον ἀνεξερεύνητοι εἶναι αἱ κρίσεις του, καὶ πόσον ἀκατανόητοι εἶναι αἱ ὁδοὶ του.

34. Διότι ποῖος ἐνόησε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ἢ ποῖος ἐγένετο σύμβουλός του;

35. Ἡ ποῖος ἔδωκε πρότερον εἰς αὐτὸν (τίποτε), διὰ τὰ δοθῆ ἀμοιβαίως εἰς αὐτόν;

36. Διότι ἀπὸ αὐτὸν, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ὅλα (τὰ ὄντα)· καὶ εἰς αὐτὸν (ὡς ἀποδοθῆ) δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν ζωντανῆν, ἁγίαν, καὶ εὐάρεστον, (τὸ ὁποῖον εἶναι) ἡ λογικὴ σας λατρεία.

2. Καὶ μὴ συσχηματίζησθε μετὰ τοῦτον τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ μεταμορφώθητε (ἀναλόγως) μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ πνεύματός σας, ὥστε μετὰ τὴν δοκιμὴν νὰ ἐνοήθητε, ποῖον εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, τὸ εὐάρεστον, καὶ τὸ τέλειον.

3. Διότι ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος, ἡ ὁποία μοι ἐδόθη, εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται μεταξύ σας, νὰ μὴ φρονῆ

περισσότερον, ἀπὸ ὅσον πρέπει νὰ φρονῆ, ἀλλὰ νὰ φρονῆ, ὥστε νὰ σωφρονῆ κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως, τὸ ὅποῖον ἐμέρισεν ὁ Θεὸς εἰς καθένα.

4. Ἐπειδὴ καθὼς ἡμεῖς ἔχομεν πολλὰ μέλη εἰς ἓν (καὶ τὸ αὐτὸ) σῶμα, τὰ μέλη ὅμως ὅλα δὲν ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἐνέργειαν·

5. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς, καίτοι πολλοί, εἴμεθα ἐν σῶμα εἰς Χριστὸν, καὶ καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς εἴμεθα μέλη ὁ εἰς τοῦ ἄλλου.

6. Διὰ τοῦτο ἔπειδὴ ἡμεῖς ἔχομεν χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν χάριν, ἢ ὅποια ἐδόθη εἰς ἡμᾶς· (ὅποιος ἔχει) προφητεῖαν, (ἄς τὴν ἐνεργῆ) κατὰ ἀναλογίαν τῆς πίστεώς του·

7. Καὶ (ὅποιος ἔχει) ὑπούργημα, (ἄς προσέχη) εἰς τὸ ὑπούργημα τού· καὶ ὅποιος εἶναι διδασκαλός (ἄς καταγίνηται) εἰς τὴν διδασκαλίαν του·

8. Καὶ ὅποιος νοθετεῖ, (ἄς καταγίνηται) εἰς τὴν νοθεσίαν· ὅποιος διχομοιράζει τὴν ἐλεημοσύνην, (ἄς τὴν διχομοιράξη) μὲ ἀπολόγητα· ὅποιος προϊσταται, (ἄς προϊσταται) μὲ ἐπιμελίαν· ὅποιος ἐλεεῖ, (ἄς ἐλεῇ) μὲ ἰλαρότητα.

9. Ἡ ἀγάπη (ἄς εἶναι) χωρὶς ὑπόκρισιν. Μισεῖτε τὸ πονηρὸν, καὶ προσκολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10. Ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἀμοιβαίως μὲ τὴν φιλαδελφίαν. Δίδετε τὰ πρωτεῖα τῆς τιμῆς ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

11. Μὴ (γίνεσθε) ὀκνηροὶ εἰς τὴν φροντίδα (τῶν ἄλλων). Ἐχετε πνεῦμα θερμουργόν. Δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον.

12. Χαίρετε εἰς τὴν ἐλπίδα. Ὑπομένετε εἰς τὴν θλίψιν. Καρτερεῖτε εἰς τὴν προσευχήν.

13. Γίνεσθε συνεργοὶ εἰς τὰς χρεῖας τῶν ἁγίων. Ἐνεργεῖτε μὲ προθυμίαν τὴν φιλοξενίαν.

14. Εὐλογεῖτε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι:

σᾶς καταδιώκουσιν· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

15. Χαίρετε ὁμοῦ μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι χαίρουσι, καὶ κλαίετε ὁμοῦ μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κλαίουσιν.

16. Ἐχετε τὸ ἴδιον φρόνημα μεταξὺ σας. Μὴν ὑψηλοφρονῆτε, ἀλλὰ συνακολουθεῖτε μὲ τοὺς ταπεινοὺς. Μὴν ἔχετε ὡς φρόνιμον τὸν ἐκυτὸν σας.

17. Μὴν ἀποδίδετε εἰς κλένεα κλικὸν ἀντὶ κακοῦ. Ἀλλὰ προμηθεύετε, ὅσα εἶναι κατὰ ἔμπροσθεν ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

18. Ἄν εἶναι δυνατὸν, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον εἶναι τῆς δυνάμεώς σας.

19. Μὴν ἐκδικεῖτε σεῖς τὸν ἐαυτὸν σας, ἀγαπητοί· ἀλλὰ ἀφήσατε τοῦτο εἰς τὴν ὀργὴν (τοῦ Θεοῦ)· διότι εἶναι γεγραμμένον· Εἰς ἐμὲ (ἀνέκει) ἡ ἐκδικησις· ἐγὼ θέλω κάμῃ τὴν κτηνωδίαν, λέγει ὁ Κύριος.

20. Ἐὰν λοιπὸν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, δίδε τω νὰ τρώῃ· ἐὰν διψᾷ, πότιζε τον· διότι, ἐὰν κάμῃς τοῦτο, θέλεις σωρεῦσθαι ἀνχημένα κάρβουνα ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του.

21. Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τὸ κακόν· ἀλλὰ νικά τὸ κακὸν μὲ τὸ καλόν.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

1. Πᾶς ἄνθρωπος ἄς ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι κάμμία ἐξουσία δὲν εἶναι (ἀπὸ ἄλλον), εἰ μὴ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ ὅσα ἐξουσία εἶναι (εἰς τὸν κόσμον), αὐταὶ εἶναι διωρισμέναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

2. Λοιπὸν ὅποιος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουσίαν, αὐτὸς ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται (εἰς αὐτήν), θέλουσι προξενήσθαι εἰς τὸν ἐκυτὸν των καταδικήν.

3. Διότι οἱ ἡγεμόνες δὲν φοβίζουσι (τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν πράττωσι)

τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλ' (ὅταν πράττωσι) τὰ κακὰ· Θέλεις ὅμως νὰ μὴν φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; πράττε τὸ καλόν· καὶ θελεῖς ἐπαινεθῆ ἀπὸ αὐτῆν.

4. Διότι (ὁ ἡμεῶν) εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ (νὰ πράττης σὺ) τὸ καλόν. Ἄν ὅμως πράττης τὸ κακόν, φοβοῦ· διότι αὐτὸς δὲν φορεῖ τὴν μάχαιραν ματαίως. Καθότι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκδικεῖται μὲ ὄργην ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος πράττει τὸ κακόν.

5. Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτάσσησθε, οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ὄργην (τῶν ἡγεμόνων), ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν σας.

6. Διότι δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν πληρώνετε καὶ δασύματα· διότι αὐτοὶ εἶναι ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ ἐπιμονὴν καταγίνονται εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν (ὑπηρεσίαν των).

7. Ἀποδοτε λοιπὸν εἰς ὅλους τὰ χρέη σας (δηλαδὴ) τὸ δόσιμον, εἰς ὅποιον (χρεωστεῖτε) τὸ δόσιμον· τὸ τέλος, εἰς ὅποιον (χρεωστεῖτε) τὸ τέλος· τὸν φόβον, εἰς ὅποιον (ἀνῆκει) ὁ φόβος· καὶ τὴν τιμὴν, εἰς ὅποιον (ἀνῆκει) ἡ τιμὴ.

8. Μὴ χρεωστεῖτε εἰς κανένα τίποτε, εἰ μὴ (μόνον) τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον· διότι ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐκτελεῖ τὸν νόμον.

9. Διότι αὐτὰ (τὰ ρητά)· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴν ἐπιθυμήσης καὶ ὅποια ἄλλη ἐντολὴ, (ὅλαι) γενικῶς ἐμπεριέχονται εἰς αὐτὸν (τὸν ἐξῆς) λόγον· Ἀγάπα τὸν πλησίον σου, καθὼς (ἀγαπᾷς) καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

10. Ἡ ἀγάπη δὲν προξενεῖ κακὸν εἰς τὸν πλησίον· λοιπὸν ἡ ἀγάπη εἶναι τελεῖα ἐκτελέσεις τοῦ νόμου.

11. Καὶ μάλιστα, μὲ τὸ νὰ ἐνωῶμεν τὸν καιρὸν, ὅτι (δηλαδὴ) καιρὸς εἶναι πλέον νὰ ἐξυπνήσωμεν· διότι κατὰ

τὸ παρὸν εἶναι πλέον πλησίον εἰς ἡμᾶς ἡ σωτηρία μας, παρὰ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12. Ἡ νύξ ἐπέρασε, καὶ ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε· λοιπὸν ἅς ἀπορρήψωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἅς ἐνδύθωμεν τὰ ὄπλα τοῦ φωτός.

13. Ἄς περιπατήσωμεν μὲ εὐσχημοσύνην, ὡς εἰς καιρὸν ἡμέρας· οὐχὶ εἰς ἀτάκτους δρόμους, καὶ εἰς μέθας, οὐχὶ εἰς χμαίτυπειά, καὶ ἀσελείας, οὐχὶ εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον·

14. Ἀλλ' ἐνδύθητε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μὴ κάμνετε φροντίδα διὰ τὴν σάρκα, ὥστε (νὰ ἐκτελῆ) τὰς ἐπιθυμίας της.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Πρὸς τούτοις ἀποδέχθε μὲ ἐνμένειαν ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος εἶναι ἀσθενὴς κατὰ τὴν πίστιν, χωρὶς φιλονεικίας διαλογισμῶν.

2. Ἄλλος πιστεύει, (ὅτι δύνανται) νὰ φάγη ὄλα· ὅποῖος ὅμως ἀσθενεῖ (κατὰ τὴν πίστιν), τρώγει λάχανα.

3. Ὅποῖος τρώγει (ὄλα), ἅς μὴ καταφρονῇ ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος δὲν τρώγει (ἀπὸ ὄλα)· καὶ ὅποῖος δὲν τρώγει (ἀπὸ ὄλα), ἅς μὴ καταδικάζῃ ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν ἐδέχθη εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

4. Ποῖος εἶσαι σὺ, ὁ ὅποῖος καταδικάζεις τὸν ξένον δούλον; Εἰς τὸν ἰδίον του κύριον εἶναι (τὸ νὰ κρίνῃ)· ἂν ἴστανται, ἢ ἂν πίπῃ· θελεῖ σταθῆ ὅμως· διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5. Ἄλλος μὲν κάμνει διαφορὰν τῆς μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἄλλος νομίζει ὄλας τὰς ἡμέρας ἴσας· καθεὶς ἅς πληροφορηῖται, καθὼς (τὸν ὀδηγεῖ) ὁ ἰδιός του νοῦς.

6. Ὅποῖος παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, τὴν παρατηρεῖ διὰ τὸν Κύριον, καὶ

ὅποιοι δὲν παρατηρεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν (τὴν) παρατηρεῖ (ὁμοίως) διὰ τὸν Κύριον· καὶ ὅποιοι τρώγει, διὰ τὸν Κύριον τρώγει· διότι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· καὶ ὅποιοι δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ αὐτὸς εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

7. Διότι κἀνεὶς ἀπὸ ἡμῶς δὲν ζῆ διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ κἀνεὶς δὲν ἀποθνήσκει διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

8. Καθότι καὶ ἂν ζῶμεν, διὰ τὸν Κύριον ζῶμεν· καὶ ἂν ἀποθνήσκωμεν, διὰ τὸν Κύριον ἀποθνήσκωμεν· λοιπὸν καὶ ἂν ζῶμεν, καὶ ἂν ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου εἴμεθα.

9. Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ εἶναι κύριος καὶ τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων.

10. Ὅμως σὺ διατί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διατί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; βέβαια ὅλοι θελομεν παρασταθῆ εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ.

11. Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐγὼ ζῶ, λέγει ὁ Κύριος· βέβαια πᾶν γόνυ θελεῖ γονατίσῃ ἔμπροσθέν μου, καὶ πᾶσα γλῶσσα θελεῖ ἀποδώσῃ δόξαν εἰς τὸν Θεόν.

12. Λοιπὸν καθεὶς ἀπὸ ἡμῶς θέλει δώσῃ ἀπολογίαν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

13. Ὅθεν ἂς μὴ κρίνωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον πλέον· ἀλλὰ μᾶλλον κρίνατε τοῦτο, τὸ νὰ μὴ προξενῆτε πρόσκομμα, ἢ σκάνδαλον εἰς τὸν ἀδελφόν σας.

14. Ἠξεύρω, καὶ εἶμαι πεπληροφορημένος διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον ἐξ ἰδίας τοῦ φύσεως· ἀλλὰ ὅποιοι στοχάζεται κἀνὲν πρᾶγμα, ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, αὐτὸ εἶναι ἀκάθαρτον διὰ ἑκεῖνον.

15. Ὅμως ἂν ὁ ἀδελφός σου λυπηταὶ ἐξ αἰτίας τοῦ φαγητοῦ, σὺ δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴ γίνου αἴτιος νὰ χαθῆ ἐξ αἰτίας τοῦ φαγητοῦ σου ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποῖον ἀπέθανεν ὁ Χριστός.

16. Λοιπὸν ὅποιον καλὸν πράττετε, μὴ (γίνεσθε αἴτιοι) νὰ βλασφημηταί.

17. Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν συνίσταται εἰς τὴν βρωσίν καὶ εἰς τὴν πόσιν, ἀλλ' εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὴν εἰρήνην, καὶ εἰς τὴν χάριν διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

18. Καθότι ὅποιοι δουλεύει εἰς τὸν Χριστὸν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, αὐτὸς εἶναι εὐάρεστος εἰς τὸν Θεόν, καὶ δόκιμος εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19. Λοιπὸν ἂς ζητῶμεν μὲ προθυμίαν τὴν εἰρήνην, καὶ ἂς οἰκοδομῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

20. Μὴν ἀφανίζης τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ἐξ αἰτίας φαγητοῦ· ὅλα τὰ πράγματα εἶναι καθάρα· ὅποιοι ἀνθρώπος ὅμως τρώγει μὲ σκάνδαλον, ἐκεῖνος ἀμαρτάνει.

21. Καλὸν εἶναι νὰ μὴ φάγῃς κρέας, μηδὲ νὰ πῖνῃς οἶνον, μήτε (νὰ πράττῃς ἄλλο τι), διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22. Ἐχεις πίστιν (ὅτι δύνασαι νὰ φάγῃς)· φύλαττε τοῦτο εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος δὲν καταδικάζει τὸν ἑαυτὸν του κατ' ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον κρίνει εὐλογον.

23. Ὅποιοι ὅμως ἀμφιβάλλει (ἂν πρέσῃ νὰ φάγῃ), αὐτὸς ἀνίσως φάγῃ, καταδικάζεται, διότι δὲν (τρώγει) μὲ πίστιν· καὶ ὅποιον (πρᾶγμα) δὲν (γίνεται) μὲ πίστιν, ἐκεῖνο εἶναι ἀμαρτία.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1. Ἐχομεν χρέος ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν, καὶ οὐχὶ νὰ ἀρέσκωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας.

2. Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς ἄς εἶναι ἀρεστὸς εἰς τὸν πλησίον του διὰ τὸ καλὸν, διὰ νὰ οἰκοδομηται.

3. Διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρρεσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Αἱ ὕβρεις ἐκεῖνων, οἱ ὀποιοὶ σὲ ὕβριζουσιν, ἔπεσον ἐπάνω εἰς ἐμέ.

4. Ἐπειδὴ, ὅσα ἐγράφησαν πρότερον, δι' ἰδίαν μας διδασκαλίαν ἐγράφησαν· διὰ νὰ ἔχωμεν (σταθερὰν) τὴν ἐλπίδα (μας) διὰ μέσου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας, (τὴν ὁποίαν μᾶς δίδουσιν) αἱ γραφαί.

5. Καὶ εἶθε ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας νὰ σᾶς ἀξιῶσῃ νὰ ἔχητε μεταξὺ σας τὸ ἴδιον φρόνημα, καθὼς (ἑλεῖ) ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς.

6. Διὰ νὰ δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμοψύχως μὲ ἓν (καὶ τὸ αὐτὸ) στόμα.

7. Διὰ τοῦτο ἀποδέχεσθε εὐμενῶς ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἀπέδεχθη μὲ εὐμένειαν εἰς δόξαν Θεοῦ.

8. Λέγω δὲ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπουργὸς ἐγένετο τῆς περιτομῆς διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὰς ὑποσχέσεις, (αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν) εἰς τοὺς πατέρας μας·

9. Καὶ διὰ νὰ δοξάσωσι τὰ ἔθνη τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεός του· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσῃ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλω ψάλλῃ (ἕμνος) εἰς τὸ ὄνομά σου.

10. Καὶ πάλιν λέγει· Χαρήτῃ ἔθνη ὁμοῦ μὲ τὸν λαόν του.

11. Καὶ πάλιν (λέγει)· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅλα τὰ ἔθνη, ἑσταινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λαοί.

12. Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαίας λέγει· Θελεῖ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαὶ κλάδος, διὰ νὰ διαικήσῃ τὰ ἔθνη· καὶ εἰς αὐτὸν θέλουσιν ἐλπίσῃ τὰ ἔθνη.

13. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἶθε νὰ σᾶς γεμίσῃ ἀπὸ πᾶσαν χάριν καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς πίστεως, ὥστε νὰ ἦσθε πληρέστεροι εἰς τὴν ἐλπίδα μὲ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

14. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, εἶμι πληροφορημένος ὁ ἴδιος διὰ σᾶς, ὅτι καὶ σεῖς εἴσθε γεμάτοι ἀπὸ καλωσύνης, καὶ πλήρεις ἀπὸ πᾶν (εἶδος) γνώσεως, καὶ δύνασθε νὰ νουθετήτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

15. Σᾶς ἔγραψα δὲ, ἀδελφοί, τολμηρότερον κατὰ τι, διὰ νὰ σᾶς ὑπενωθυμίσω κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς ἐμέ,

16. Ὅστε νὰ εἶμαι ὑπερήτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὰ ἔθνη, μὲ τὸ νὰ ἐνεργῶ τὸ ἱερὸν κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γένηται ἡ προσφορά τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, μὲ τὸ νὰ ἀγιασθῇ ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

17. Ἐχω λοιπὸν αἰτίαν νὰ καυχῶμαι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Θεόν.

18. Διότι δὲν θέλω τολμήσῃ νὰ εἴπω κἀνὲν πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπραξεν ὁ Χριστὸς μὲ τὸ μέσον μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσωσι τὰ ἔθνη, καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ ἔργον,

19. Μὲ δύναμιν σημείων καὶ τεράτων, μὲ δύναμιν Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε ἐκήρυξα πληρέστατα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τοὺς πλησιχώρους τόπους, ἕως εἰς τὸ Ἰλλυρικόν·

20. Καὶ ἐφιλοτιμήθην εἰς τοιοῦτον τρόπον νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον, οὐ-

χί εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, ὅπου ἠκούσθη τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ κτί-
ζω ἐπάνω εἰς ξένον θεμέλιον.

21. Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμέ-
νον· Ἐκεῖνοι θέλουσι τὸν ἴδῃ, εἰς τοὺς
ὁποίους δὲν ἐμνηύθη τι δι' αὐτόν·
καὶ ἐκεῖνοι θέλουσι τὸν καταλάβῃ, οἱ
ὁποῖοι δὲν τὸν ἤκουσαν.

22. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
μὲ ἐκόλυε συνεχῶς ἀπὸ τὸ νὰ ἔλθω εἰς
(τὴν πόλιν) σας.

23. Κατὰ τὸ παρὸν ὅμως, ἔπειδὴ
δὲν ἔχω (ἄλλον) τόπον εἰς τὰ ἐδῶ κλί-
μακτα, καὶ ἔπειδὴ πρὸ πολλῶν χρόνων
ἔχω μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ ἔλθω εἰς
σᾶς.

24. Θέλω ἔλθῃ νὰ σᾶς ἴδω, ὅταν
μέλλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ἰσπανίαν·
διότι ἐλπίζω, ὅτι θέλω διαπεράσῃ
αὐτόθεν καὶ διὰ νὰ σᾶς ἴδω, καὶ διὰ
νὰ μὲ στείλητε σεῖς ἐκεῖ· ἀφ' οὗ πρῶ-
τον εὐχαριστήσω τὸν πόθον μου ἀπὸ
μέρους σας.

25. Κατὰ τὸ παρὸν ὅμως πηγαί-
νω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ μοιράσω
τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἀγίους.

26. Διότι οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδο-
νίας καὶ Ἀχαΐας ἀπεφάσισαν ἐξ ἰδίας
θελήσεως, νὰ κάμωσι μίαν κοινὴν βοή-
θειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων, οἱ
ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27. Οὕτως ἀπεφάσισαν, καὶ βέ-
βαια εἶναι χρεώσται εἰς αὐτοὺς (τοὺς
ἀγίους)· διότι, ἔπειδὴ τὰ ἔθνη ἔλαβον
μετοχὴν ἀπὸ τὰ πνευματικὰ (καλὰ)
αὐτῶν, ἔχουσι χρέος καὶ αὐτὰ νὰ ὑπη-
ρετήσωσιν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ σωμα-
τικὰ.

28. Ἀφ' οὗ λοιπὸν τελειώσω τοῦ-
το, καὶ ἀφ' οὗ ἐγχειρήσω ἀσφαλῶς εἰς
αὐτοὺς (τοὺς ἀγίους) αὐτὸν τὸν καρ-
πὸν (τῶν ἐθνῶν), θέλω περάσῃ ἀπὸ
(τὴν πατρίδα) σας, διὰ νὰ ὑπάγω
εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

29. Καὶ ἤξέρω, ὅτι ὅταν ἔλθω εἰς
σᾶς, θέλω ἔλθῃ μὲ ἀφθονίαν τῆς εὐλο-
γίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30. Καὶ σᾶς παρκαλῶ, ἀδελφοί,
διὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ (ἀγίου) Πνεύ-
ματος νὰ συναγωνισθῆτε μὲ ἐμὲ, μὲ
τὸ νὰ προσεύχησθε εἰς τὸν Θεὸν δι'
ἐμέ·

31. Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τοὺς
ἀπειθεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν
Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γένηται εὐπρόσ-
δεκτος εἰς τοὺς ἀγίους ἡ βοήθεια, τὴν
ὁποῖαν φέρω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ·

32. Διὰ νὰ ἔλθω εἰς σᾶς χαίρων μὲ
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυ-
θῶ ὁμοῦ μὲ σᾶς.

33. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης νὰ
εἶναι μὲ ὅλους σᾶς· Ἀμήν.

ΚΕΦ. ΙΣΤ'.

1. Συνιστῶ δὲ εἰς σᾶς τὴν ἀδελφίην
μας Φοῖβην, ἡ ὁποία εἶναι διάκονος
τῆς ἐκκλησίας τῶν Κερχρεῶν·

2. Διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῆτε ἐν Κυ-
ρίῳ, καθὼς ἀνήκει εἰς τοὺς ἀγίους, καὶ
νὰ τὴν παρασταθῆτε, εἰς ὁποῖαν ὑπά-
θουσι ἦθελεν ἔχη χρεῖαν ἀπὸ σᾶς· διότι
αὕτη ἐπροστάτευσε πολλοὺς, καὶ ἐμὲ
τὸν ἴδιον.

3. Χαιρετήσατε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ
τὸν Ἀκύλαν, οἱ ὁποῖοι συνήργησαν ὁ-
μοῦ μὲ ἐμὲ δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ·

4. [Διότι αὐτοὶ ἔβαλον εἰς κίνδυνον
τὸν λαίμῳ των διὰ (νὰ φυλάξωσι) τὴν
ζωὴν μου· εἰς τοὺς ὁποίους δὲν εὐγνω-
μονῶ μόνος ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι αἱ ἐκ-
κλησίαι τῶν ἐθνῶν].

5. Πρὸς τοῦτοις (χαιρετήσατε) καὶ
ἐκεινοὺς, ἃσοὶ ἐκκλησιάζονται εἰς τὴν
οἰκίαν των. Χαιρετήσατε τὸν ἀγαπη-
τόν μου Ἐπαίνετον, ὁ ὁποῖος πρῶτος

ἀπὸ τοὺς Ἀχαιοὺς ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστόν.

6. Χαιρετήσατε τὴν Μαριάμ, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασε διὰ ἡμᾶς.

7. Χαιρετήσατε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπίσημοι μεταξὺ τῶν ἀποστόλων, καὶ οἱ ὅποιοι πρὸ ἐμοῦ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν.

8. Χαιρετήσατε τὸν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν μου Ἀμπλιαν.

9. Χαιρετήσατε τὸν Οὐρβιχλὸν τὸν συνεργόν μας εἰς (τὴν διακονίαν) τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀγαπητόν μου Στάχυν.

10. Χαιρετήσατε τὸν Ἀπελλῆν, τὸν ἀποδεδειγμένον πιστὸν εἰς τὸν Χριστόν, καὶ ὅλους τοὺς οἰκιακούς τοῦ Ἀριστοβούλου.

11. Χαιρετήσατε τὸν συγγενῆ μου Ἡρωδίωνα. Χαιρετήσατε τοὺς οἰκιακούς τοῦ Ναρκίσσου, οἱ ὅποιοι εἶναι (πιστοί) εἰς τὸν Κύριον.

12. Χαιρετήσατε τὴν Τρύφαιναν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, αἱ ὅποια κοπιῶσι διὰ τὸν Κύριον. Χαιρετήσατε τὴν ἀγαπητὴν Περσίδα, ἡ ὁποία πολλὰ ἐκοπίασε διὰ τὸν Κύριον.

13. Χαιρετήσατε τὸν Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν μητέρα του, τὴν (ὁποίαν ἔχω καὶ ὡς) μητέρα μου.

14. Χαιρετήσατε τὸν Ἀσύκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἐρμᾶν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἐρμῆν, καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς, οἱ ὅποιοι εἶναι ὁμοῦ μεῖς αὐτοῦς.

15. Χαιρετήσατε τὸν Φιλόλογον, καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν του, καὶ τὸν Ὀλυμπᾶν, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους, οἱ ὅποιοι εἶναι ὁμοῦ μεῖς αὐτοῦς.

16. Χαιρετήσατε ὁ εἷς τὸν ἄλλον

μὲ φιλῆμα ἅγιον. Σᾶς χαιρετῶσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17. Σᾶς παρακινῶ δὲ, ἀδελφοί, νὰ προσέχητε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι προξενοῦσι τὰς διχονοίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἀπ' ἐναντίας τῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθητε· καὶ ἀπομακρύνθητε ἀπὸ αὐτοῦς.

18. Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσιν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδίαν των κοιλίαν· καὶ με τοὺς γλυκεῖς καὶ καλοὺς λόγους ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19. Διότι ἡ ὑπακοή σας διεφθέρσθη εἰς ὄλους. Χαίρω λοιπὸν ἐξ αἰτίας σας· καὶ θελῶ νὰ εἴσθε σοφοὶ εἰς τὸ καλὸν, καὶ ἄπλοὶ εἰς τὸ κακόν.

20. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θελεῖ συντρίψῃ ταχέως τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας σας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴθε νὰ εἶναι ὁμοῦ μεῖς σᾶς. Ἀμήν.

21. Σᾶς χαιρετῶσιν ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος, καὶ Ἰάσων, καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου.

22. Καὶ ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ ὁποῖός ἐγραψα τὴν ἐπιστολήν, σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ.

23. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Γάϊος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν ἐγὼ παροικῶ, καὶ ὅλοι ἐκκλησιάζονται. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἐραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25. Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖός δύναται νὰ σᾶς στηρῆξῃ εἰς τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ μυστηρίου, τὸ ὁποῖον ἐσιωπήθη πρὸ χρόνων αἰώνων·

26. Ἐφανερώθη ὅμως ἐπὶ τῶν

παρόντων χρόνων διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν, κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν πίστιν·

27. (Δηλαδῆ) εἰς τὸν μόνον σφόν

Θεόν, ἃς εἶναι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθον, καὶ ἐστάλη μετὰ τὴν Φοίβην τὴν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῶν Κερκερῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ω Τ Η .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος προσκεκλημένος μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, (εἰς τὸ νὰ εἶναι) ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός (μου)·

2. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν Κορίνθον, εἰς τοὺς ἠγιασμένους διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ προσκεκλημένους ἁγίους, ὁμοῦ μετὰ ὅλλοις ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ἐπικαλοῦνται, ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῶσι, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (ὁ ὁποῖος εἶναι Κύριος) καὶ ἡμῶν καὶ αὐτῶν·

3. Ἄς εἶναι εἰς σᾶς χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου πάντοτε διὰ σᾶς, ἐξ αἰτίας τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς σᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5. Καθότι σεῖς ἐπλουτίσθητε διὰ μέσου αὐτοῦ καθ' ὅλα, (δηλαδῆ καὶ) κατὰ πάντα λόγον, καὶ κατὰ πάντην γνῶσιν·

6. Καθὼς καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς σᾶς·

7. Ὡστε δὲν ὑστερεῖσθε ἀπὸ κανένου χάρισμα, ἐπειδὴ περιμένετε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8. Ὁ ὁποῖος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσῃ ἕως τέλους, (διὰ τὸ εἶσθε) ἀκατηγόρητοι εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθὴς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προσεκληθήτε εἰς τὸ νὰ γένηθε συγκοινωνοὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοί, μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτὸ (πράγμα), καὶ νὰ μὴν εἶναι μεταξύ σας σχίσματα, ἀλλὰ νὰ εἶσθε ἐντελῶς ἠνωμένοι μετὰ τὸν αὐτὸν νοῦν, καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν γνώμην.

11. Διότι ἐδηλοποιήθη εἰς ἐμὲ, ἀδελφοί μου, διὰ σᾶς, ἀπὸ τοὺς (ἀν-

θρώπους) τῆς Χλόης, ὅτι συμβαίνουσι μεταξύ σας φιλονεικίαι.

12. Καὶ λέγω τοῦτο, καθότι καθεὶς ἀπὸ σας λέγει· Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Παύλου, ἐγὼ (εἶμαι) τοῦ Ἀπολλῶ, ἐγὼ (εἶμαι) τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ (εἶμαι) τοῦ Χριστοῦ.

13. Ἐμερίσθη ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σας, ἢ ἐβαπτίσθητε εἰς τὸ ὄνομα Παύλου;

14. Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν διότι δὲν ἐβάπτισα κανένα ἀπὸ σας, παρὰ τὸν Κρίστων, καὶ τὸν Γάϊον·

15. Διὰ νὰ μὴν εἴπω κανεὶς, ὅτι ἐγὼ ἐβάπτισα εἰς τὸ ἰδίόν μου ὄνομα.

16. Ἐβάπτισα πρὸς τούτοις καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Στεφανῶ· λοιπὸν δὲν ἤξεύρω, ἂν ἐβάπτισα κανένα ἄλλον.

17. Διότι δὲν με ἔστειλεν ὁ Χριστός, διὰ νὰ βλαπτίζω, ἀλλὰ διὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιόν (του)· οὐχὶ με λόγον ἀνθρωπίνης σοφίας, διὰ νὰ μὴ γένηται ἀνωφελὴς ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18. Διότι ἡ διδασκαλία τοῦ σταυροῦ εἶναι μωρία εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀπολλύνται· εἶναι ὅμως δύναμις Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι σωζόμεθα.

19. Καθότι εἶναι γεγραμμένον· * (Ἐγὼ) θέλω ἀπολέσῃ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀνατρέψῃ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν.

20. Ποῦ (εἶναι) ὁ σοφός; Ποῦ (εἶναι) ὁ γραμματεὺς; Ποῦ (εἶναι) ὁ ἀκριβὴς ἐξεταστὴς αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος; Δὲν ἀπέδειξεν ἀνόητον ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν αὐτοῦ τοῦ κόσμου;

21. Διότι, ἐπειδὴ ὁ κόσμος εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆς σοφίας, ἔκριεν εἰλόγον ὁ Θεὸς νὰ σώσῃ με τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πιστεύουσι.

22. Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον

αἰτοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23. Ἡμεῖς ὅμως κηρύττομεν Χριστὸν, ὁ ὅποῖος ἐσταυρώθη· (καὶ) εἰς μὲν τοὺς Ἰουδαίους (εἶναι) σκάνδαλον, εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας (εἶναι) μωρία·

24. Εἰς αὐτοὺς δὲ τοὺς προσκεκλημένους Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ὁ Χριστὸς (εἶναι) Θεοῦ δύναμις, καὶ Θεοῦ σοφία.

25. Διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἰσχυρότερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26. Παρατηρήσατε, ἀδελφοί, τὸν ἑαυτὸν σας, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς, ὅτι (μεταξύ σας) δὲν εἶναι πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, μήτε πολλοὶ δυνατοί, μήτε πολλοὶ εὐγενεῖς·

27. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς διέλεξε τὰ μωρὰ (ὑποκειμένα) τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατακταίῃ τοὺς σοφούς· καὶ διέλεξε ὁ Θεὸς τὰ ἀδύνατα (ὑποκειμένα) τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατακταίῃ τὰ δυνατά·

28. Καὶ ὁ Θεὸς διέλεξε τὰ ἀγενῆ (ὑποκειμένα) καὶ τὰ καταπεφρονημένα, καὶ τὰ μὴ ὄντα, διὰ νὰ ἀπρακτῆσθαι τὰ ὄντα.

29. Διὰ νὰ μὴ καυχῆθῃ πᾶσα σὰρξ ἔμπροσθεν αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ).

30. Ἀπὸ αὐτὸν δὲ (τὸν Θεὸν) εἴσθε σεῖς εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὁ ὅποῖος ἐγένετο ἀπὸ τὸν Θεὸν σοφία, καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἀγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις εἰς ἡμᾶς.

31. Διὰ νὰ καυχῶται, ὅποῖος καυχᾶται, εἰς τὸν Κύριον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, ὅτε ἦλθον εἰς σας, δὲν ἦλθον, διὰ νὰ σας κηρύξω τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ με ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας (ἀνθρωπίνης).

2. Διότι ἐγὼ δὲν ἔκρινα (δίκαιον) νὰ ἤξεύρω ἄλλο τι μεταξύ σας, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ αὐτὸν ἐσταυρωμένον.

3. Καὶ ἐγὼ εὐρέθηνα μεταξύ σας, μὲ ἀσθένειαν, καὶ μὲ φόβον, καὶ μὲ πολλὸν τρόμον.

4. Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμα μου δὲν ἐγίνοντο μὲ λόγους καταπειστικούς σοφίας ἀνθρωπίνης, ἀλλὰ μὲ ἀποδείξειν πνεύματος καὶ δυνάμεως.

5. Διὰ νὰ συστηθῇ ἡ πίστις σας οὐχὶ μὲ ἀνθρωπίνην σοφίαν ἀλλὰ μὲ δύνάμει Θεοῦ.

6. Καὶ ἡμεῖς κηρύττομεν σοφίαν μεταξύ τῶν τελείων· οὐχὶ ἡμῶς σοφίαν αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, μήτε σοφίαν τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, οἱ ὅποιοι καταργοῦνται.

7. Ἀλλὰ κηρύττομεν σοφίαν Θεοῦ, ἡ ὅποια εἶναι μυστήριον, (δηλαδῆ) εἶναι κεκρυμμένη, τὴν ὅποιαν προσδιώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων, διὰ νὰ μᾶς δοξάσῃ.

8. Καὶ τὴν ὅποιαν κάνεις ἀπὸ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος δὲν ἐγνώρισεν· διότι, ἀνίσως ἤθελον τὴν γνωρίσῃ, δὲν ἤθελον σταυρώσῃ τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9. Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· (Αὐτὰ εἶναι πράγματα), τὰ ὅποια ὀφθαλμὸς δὲν εἶδε, καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε, καὶ δὲν ἀνέβησαν εἰς τὴν καρδίαν τινὸς ἀνθρώπου, τὰ ὅποια ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσιν.

10. Εἰς ἡμᾶς δὲ ὁ Θεὸς τὰ ἐφάνερωσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του, καθότι τὸ Πνεῦμα ἐξετάζει ὅλα, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11. Διότι ποῖος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἤξεύρει τὰ (φρονήματα) τοῦ (ἄλλου) ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὅποῖον κατοικεῖ

εἰς αὐτόν; Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον κάνεις δὲν ἤξεύρει τὰ (φρονήματα) τοῦ Θεοῦ, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12. Ἡμεῖς δὲ δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα (αὐτοῦ) τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὅποῖον διδοται ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν, ὅσα ἐχαρίσθησαν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸν Θεόν.

13. Τὰ ὅποια καὶ κηρύττομεν, οὐχὶ μὲ λόγους, τοὺς ὅποιους διδάσκει ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ (μὲ λόγους), τοὺς ὅποιους διδάσκει τὸ ἅγιον Πνεῦμα· μὲ τὸ νὰ ἐφαρμόζωμεν τὰ πνευματικὰ μὲ τὰ πνευματικὰ.

14. Ὁ δὲ ζῶνδης ἀνθρώπος δὲν καταλαμβάνει τὰ (νοήματα) τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι αὐτὰ φαίνονται εἰς αὐτὸν μαρῖα, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ ἐνοήσῃ, καθότι αὐτὰ ἀνακρίνονται πνευματικῶς.

15. Ὁ πνευματικὸς ὅμως (ἄνθρωπος) ἀνακρίνει ὅλα, καὶ δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανένα.

16. Διότι ποῖος ἐγνώρισεν τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε καὶ νὰ τὸν συμβιβασῇ; Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν νοῦν Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν ἐδυνήθηνα νὰ σᾶς ὁμιλήσω ὡς πνευματικούς, ἀλλὰ (σᾶς ὡμίλησα) ὡς σαρκικούς, καὶ ὡς νήπια εἰς Χριστόν.

2. Ἐγὼ σᾶς ἐπότισα γάλα, καὶ δὲν (σᾶς ἔδωκα στερεὸν) φαγητόν· διότι δὲν ἐδύνασθε ἀκόμη (νὰ τὸ δεχθῆτε)· ἀλλὰ μήτε μέχρι τούτου δὲν δύνασθε.

3. Καθότι ἀκόμη εἴσθε σαρκικοί· διότι, ἐπειδὴ καὶ φθόνος, καὶ φιλονεικία, καὶ σχίσματα εὕρισκονται μεταξύ σας, δὲν εἴσθε (τάχα) σαρκικοί, καὶ δὲν περιπατεῖτε, καθὼς οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι;

4. Διότι, ὅταν ἄλλος (ἀπὸ σαῶς) λέγῃ· Ἐγὼ εἶμι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος· Ἐγὼ εἶμαι τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἶσθε σαρκικοί;

5. Τί εἶναι λοιπὸν ὁ Παῦλος, καὶ τί εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, εἰ μὴ ὑπερέταται, διὰ μέσου τῶν ὁμοίων σεῖς ἐπιστεύσατε, καθὼς ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς καθένα (ἀπὸ αὐτούς);

6. Ἐγὼ ἐφύτευσα, καὶ ὁ Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ὁ Θεὸς ὅμως ἤξηση.

7. Διὰ τοῦτο μήτε ὅποιος φυτεύει, εἶναι τίποτε, μήτε ὅποιος ποτίζει, ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι (τὸ πᾶν), ὁ ὅποιος αὐξάνει.

8. Καὶ ὅποιος φυτεύει, καὶ ὅποιος ποτίζει εἶναι ὅμοιος· καὶ καθείς ἀπὸ αὐτῶν θελεῖ λάβῃ τὸν ἴδιόν του μισθόν, ἀναλόγως μὲ τὸν ἴδιόν του κόπον.

9. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα συνεργοὶ ὁμοῦ (μὲ τὸν Θεόν)· σεῖς εἶσθε τὸ χωράριον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ.

10. Ἐγὼ κατὰ τὴν χάριν, ἡ ὁποία μοι ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἔβαλον τὸ θεμέλιον, καθὼς (κάμνει) ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων, ἄλλος δὲ κτίζει ἐπάνω (εἰς αὐτό)· καθείς ὅμως ἄς βλέψη, μὲ ποῖον τρόπον κτίζει ἐπάνω (εἰς αὐτό).

11. Διότι κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ βάλῃ ἄλλο θεμέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι βεβλημένον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12. Ἄν ὅμως κἀνεὶς κτίζῃ ἐπάνω εἰς τοῦτο τὸ θεμέλιον, χρυσόν, ἄργυρον, πολυτίμους λίθους, ξύλα, χάρτον, καλάμην·

13. Τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς θελεῖ γένηται φανερόν· διότι ἡ ἡμέρα θελεῖ τὸ κάμη γνωστόν· καθότι θελεῖ φανερωθῆ με πῦρ· καὶ τὸ πῦρ θελεῖ διακρίνῃ τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς, ὁποῖον εἶναι.

14. Ἄν μὲν τὸ ἔργον κἀνεὸς, τὸ

ὁποῖον ἔκτισεν ἐπάνω (εἰς τὸ θεμέλιον), θελεῖ λάβῃ μισθόν·

15. Ἄν τὸ ἔργον κἀνεὸς ἤθελε κατακαῆ, θελεῖ ζημιωθῆ· αὐτὸς δὲ θελεῖ σωθῆ, πλὴν (θελεῖ σωθῆ) μὲ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς (ἂν ἐσώζετο) διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι εἶσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας;

17. Ἄν κἀνεὶς φθείρῃ τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θελεῖ τὸν φθείρῃ· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, καὶ αὐτὸς (ὁ ναὸς) εἶσθε σεῖς.

18. Κἀνεὶς ἄς μὴν ἑξαπατᾷ τὸν ἑαυτόν του· ἂν κἀνεὶς νομίζῃ, ὅτι εἶναι σοφὸς μεταξύ σας εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, αὐτὸς ἄς γένηται μωρὸς, διὰ νὰ γένηται σοφός.

19. Διότι ἡ σοφία αὐτοῦ τοῦ κόσμου, εἶναι μωρία ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καθότι εἶναι γεγραμμένον· (Ὁ Θεὸς εἶναι), ὁ ὁποῖος πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν των.

20. Καὶ πάλιν· Ὁ Κύριος καταλαμβάνει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.

21. Λοιπὸν κἀνεὶς ἄς μὴ κυχῶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ὅλα εἶναι ἰδιά σας.

22. Ἐἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα (πράγματα), εἴτε μέλλοντα· ὅλα εἶναι ἰδιά σας.

23. Καὶ σεῖς εἶσθε τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Λοιπὸν καθείς ἀνθρώπος ἄς στοχάζηται ἡμᾶς μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὅτι (δηλαθῆ) εἴμεθα ὑπερέταται τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2. Μένει δὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζη-

τεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκονόμους, (δηλαδὴ) νὰ εὐρεθῇ καθεὶς πιστός.

5. Ὅσον δι' ἐμὲ, μικρότατόν (μοι) εἶναι, τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σᾶς, ἢ ἀπὸ ἄλλην ἀνθρωπίνην κρίσιν· ἀλλ' οὐδὲ ἐγὼ δὲν κρίνω τὸν ἑαυτόν μου.

4. Διότι ἐγὼ δὲν ἐννοῶ μὲ τὴν συνειδήτην μου κἀνὲν σφάλμα· ἀλλ' οὐδὲ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἐδικαιώθη· ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει μὲ κρίνει.

5. Λοιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ καιροῦ τίποτε, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὁποῖος θέλει φέρῃ εἰς φῶς, ὅσα εἶναι κεκρυμμένα εἰς τὸ σκότος, καὶ θέλει φανερώσῃ τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε θέλει λάβῃ καθεὶς τὸν ἑσπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6. Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, μετέφερον εἰς τὸν ἑαυτόν μου, καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶν αὐτὰ ἐξ αἰτίας σας· ὥστε νὰ μάθητε ἐπάνω εἰς ἡμᾶς νὰ μὴ φρονῆτε περισσότερο ἀπὸ ὅ, τι σᾶς ἐγράφη, διὰ νὰ μὴ κινήσῃτε ἀτάκτως ὁ εἰς ἑναντίον τοῦ ἄλλου διὰ βοήθειαν ἄλλου.

7. Διότι ποῖος σὲ διακρίνει (ἀπὸ τοὺς ἄλλους); Τί πράγμα ἔχεις, τὸ ὁποῖον δὲν ἔλαβες; Καὶ ἂν τὸ ἔλαβες, διατί καυχᾶσαι, καθὼς ἂν δὲν ἤθελες τὸ λάβῃ;

8. Ἐχορτάσθητε πλέον, ἐπωλουτήσατε πλέον, ἐβασιλεύσατε χωρὶς ἡμῶν καὶ εἴθε νὰ ἠθέλετε βασιλεύσῃ· διὰ νὰ βασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς ἰσοῦ μὲ σᾶς.

9. Ἐγὼ νομίζω, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς, (οἱ ὁποῖοι εἴμεθα) οἱ τελευταῖοι ἀπόστολοι, ὡς ἐπὶ θανάτῳ διωρισμένους, καθότι ἡμεῖς ἐγενόμεθα θείατρον καὶ εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους, καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

• 10. Ἡμεῖς (εἴμεθα) μωροὶ ἐξ αἰτίας τοῦ Χριστοῦ, σεῖς ὅμως (εἴσθε) φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστόν· ἡμεῖς (εἴμε-

θα) ἀδύνατοι, σεῖς ὅμως (εἴσθε) δυνατοί· σεῖς (εἴσθε) ἐνδοξοί, ἡμεῖς ὅμως (εἴμεθα) ἄτιμοι.

11. Ἐως αὐτῆς τῆς ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητούμεν, καὶ ραπιζόμεθα, καὶ περιφερόμεθα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

12. Καὶ κοπιᾶζομεν, ἕπειδὴ δουλεύομεν μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας· ὅταν ὑβρίζομεθα, εὐλογοῦμεν· ὅταν διωκόμεθα, ὑποφέρομεν.

13. Ὅταν βλασφημώμεθα, παρακαλοῦμεν· ἡμεῖς ἐγενόμεθα ὡς σαρώματα τοῦ κόσμου, καὶ ὡς σκύβαλον ὄλων· μέχρι τοῦτου.

14. Δὲν σᾶς γράφω αὐτὰ, διὰ νὰ σᾶς κατὰ νόμον, ἀλλὰ σᾶς συμβουλεύω ὡς ἀγαπᾶται μου παιδίᾳ.

15. Διότι καὶ ἂν ἔχητε ἀπειροῦς παιδαγωγούς ἐν Χριστῷ, δὲν (ἔχετε) ὅμως πᾶλλους πνεύμας· διότι ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου.

16. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν, γίνεσθε μιμηταί μου.

17. Διὰ τοῦτο σᾶς ἔστειλα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγαπητόν μου τέκνον, καὶ πιστὸς εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ σᾶς ἐνθυμίσῃ τὰς δρόμους, τὰς ὁποῖους ἐγὼ περιπατῶ κατὰ Χριστόν, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18. Μερικοὶ δὲ (ἀπὸ σᾶς) ἐφυσιώθησαν, καθὼς ἂν δὲν ἐμελλον νὰ ἔλθω πλέον εἰς σᾶς.

19. Ὅμως ἐγὼ θέλω ἔλθῃ εἰς σᾶς ἐντὸς ὀλίγου, ἂν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ θέλω ἐννοήσῃ οὐχί τί λέγουσιν οἱ ἐφυσιωμένοι, ἀλλὰ τί δύνανται (νὰ πράξωσι).

20. Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν (συνίσταται) μὲ τὸν λόγον, ἀλλὰ μὲ τὴν δύναμιν.

21. Πῶς θέλετε νὰ ἔλθω εἰς σᾶς ; με ῥάβδον, ἢ με ἀγάπην, καὶ με πνευ-
μα ἡραρότητος ;

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ἐν συντόμῳ ἀκούεται, ὅτι συν-
έβη εἰς (τὴν πατρίδα) σας πορνεία,
καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣ ὅποια μήτε λέ-
γεται μετὰξὺ τῶν ἔθνων, (δηλαδὴ) εἰς
ἀπὸ σᾶς ἔλαβε (γυναῖκα) τὴν γυναῖκα
τοῦ πατρὸς του.

2. Καὶ σεῖς ἀναισθητεῖτε ἀπὸ τὸν
τίμον σας, καὶ δὲν ἐλυπηθῆτε μάλι-
στα, ὥστε νὰ ἀποδιωχθῆ ἀπὸ τὸ
μέσον σας ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔπραξεν
αὐτὸ τὸ ἔργον ;

3. Ἐγὼ, ἐπειδὴ ἐξέμην μακρὰν
ἀπὸ σᾶς σωματικῶς, εἴμαι ὁμως πα-
ρὼν με τὸ πνεῦμά (μου), ἀπεφάσισα
πρὸ πολλοῦ, καθὼς ἂν ἦμην παρὼν,
(νὰ παραδώσητε) ἐκεῖνον, ὅσο ὁποῖος
ἔπραξεν αὐτὸ τὸ ἔργον,

4. Σεῖς καὶ τὸ πνεῦμά μου με τὸ νὰ
συνέλθῃτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ με τὴν δύνα-
μιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5. Νὰ πασαλώσητε (λέγω) τὸν
τοιούτον εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ νὰ ἀπα-
νεκρωθῆ τὸ σῶμά του, καὶ νὰ σωθῆ τὸ
πνεῦμά του, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ.

6. Τὸ καύχημά σας δὲν εἶναι κα-
λόν· δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ὀλίγη προζύμη
ζυμῶνει ὅλον τὸ ζυμωτόν ;

7. Καθάρσατε λοιπὸν τὴν παλαιὰν
προζύμην, διὰ νὰ ᾄσθε νέον ζυμωτόν,
καθὼς εἴσθε χωρὶς προζύμην· διότι ὁ
Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ πάσχα μας,
ἐθυσιάσθη διὰ ἡμᾶς.

8. Ἄς ἐορτάσωμεν λοιπὸν οὐχὶ με
προζύμην παλαιὰν, μήτε με προζύμην
κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ με ἄζυμα
εὐκρινείας καὶ ἀληθείας.

9. Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα εἰς τὴν ἐπιστο-

λήν μου, νὰ μὴν ἔχητε κοινωνίαν με
τοὺς πόρνοους.

10. Πλὴν δὲν (σᾶς ἔγραψα) ἀπολύ-
τως (νὰ μὴν ἔχητε κοινωνίαν) με τοὺς
πόρνοους αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἢ τοὺς
πλεονέκτας, ἢ ἄρπαστας, ἢ εἰδωλολά-
τρας· ἐπειδὴ κατ' αὐτῶν τὸν τρόπον
χρεωστεῖτε νὰ φύγητε ἀπὸ τὸν κό-
σμον.

11. Ἀλλὰ σᾶς ἔγραψα νὰ μὴ συν-
αναστρέψῃσθε (με τοὺς τοιούτους),
ἀνίσως (δηλαδὴ) κἀνεὶς, ἐν ᾧ ὀνομάζε-
ται ἀδελφός, ἢ θῆλεν εἶναι ἢ πόρνος, ἢ
πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ ὕβρι-
στῆς, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπασξ· καὶ με τὸν
τοιούτον μήτε νὰ συντρούγητε.

12. Τί μοι μέλει νὰ κρίνω τοὺς
ἔξω ; Δὲν εἶναι χρεὸς σας νὰ κρίνητε
σεῖς τοὺς ἔσω ;

13. Ὁ Θεὸς θελεὶ κρίνη τοὺς ἔξω.
Ἀποβάλετε λοιπὸν σεῖς ἀπὸ τὸ μέσον
σας τὸν κακόν.

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

1. Τοῦμᾶ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς, ὅταν
ἔχη διαφορὰν με ἄλλον, νὰ κριθῆ ἔμ-
προσθεν τῶν ἀδίκων (κριτῶν), καὶ
οὐχὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων ;

2. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι οἱ ἅγιοι θελου-
σι κρίνη τὸν κόσμον ; Καὶ ἐπειδὴ ὁ κό-
σμος θελεὶ κριθῆ διὰ μέσου σας, δὲν
εἴσθε ἄξιοι νὰ κρίνητε εὐτελέστατα
πράγματα ;

3. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ἡμεῖς θελομεν
κρίνη ἀγγελους ; πολλῶ μάλλον (δυνά-
μεθα νὰ κρίνωμεν) βιωτικά πράγματα.

4. Λοιπὸν ἐὰν ἔχητε διαφορὰς περὶ
πραγμάτων τῆς παρούσης ζωῆς, διο-
ρίζετε κριτὰς (τούτων) ἐκείνοους, οἱ
ὁποῖοι εἶναι εὐτελέστεροι μετὰξὺ τῆς
ἐκκλησίας.

5. Διὰ ἐντροπήν σας γράφω τοῦτό·
εἰς τοιούτον βλαβὸν δὲν εὐρίσκειται οὐδὲ
εἰς σοφὸς μετὰξὺ σας, ὁ ὁποῖος ἤθελε

δύνηται νὰ κρίνη τὰς διαφορὰς μεταξύ τοῦ ἀδελφοῦ του ;

6. Ἀλλὰ ἀδελφὸς ἔχει κρίσιν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ αὐτὴ (ἡ κρίσις γίνεται) ἐμπροσθεν ἀπίστων (χριστῶν);

7. Ἐν ἐνὶ λόγῳ βέβαια ἐλάττωμά σας εἶναι τὸ, ὅτι ἔχετε διαφορὰς ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου· διατί (σεῖς) δὲν προκρίνετε νὰ ἀδικήσθε; διατί δὲν προκρίνετε νὰ ζημιῶσθε ;

8. Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ ζημιοῦτε, καὶ μάλιστα τοὺς ἀδελφούς σας.

9. Ἡ δὲν ἤξεύρετε, ὅτι οἱ ἀδικοὶ δὲν θέλουσι κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Μὴ πλανᾶσθε· μήτε οἱ πόρνοι, μήτε οἱ εἰδωλολάτραι, μήτε οἱ μοιχοὶ, μήτε οἱ μυλακοὶ, μήτε οἱ ἀρσενικοῦται,

10. Μήτε οἱ κλέπται, μήτε οἱ πλεονέκται, μήτε οἱ μέθυσοι, μήτε οἱ ὕβρισται, μήτε οἱ ἀρσάραχοι, δὲν θέλουσι κληρονομήσῃ βασιλείαν Θεοῦ.

11. Καὶ τέτοιοι ἦσθε μερικοὶ· ὅμως ἐκαθαρίσθητε, καὶ ἡγιασθήτε, καὶ ἐδικαιώθητε μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12. Ὅλα (τὰ πράγματα) εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ὅμως ὅλα δὲν εἶναι ὠφέλιμα· ὅλα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, ὅμως ἐγὼ δὲν θέλω ἐξουσιασθῆ ἀπὸ πάντων.

13. Τὰ βρώματα εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία εἶναι διὰ τὰ βρώματα· πλὴν ὁ Θεὸς θέλει κάμη ἀπραχτον καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ· τὸ σῶμα ὅμως δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα.

14. Καὶ ὁ Θεὸς ἀνέστησε καὶ τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἀναστήσῃ καὶ ὑμᾶς μετὰ τὴν δύναμιν του.

15. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι τὰ σώματά μιν εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Λοιπὸν θέλω ἐπάρα (ἐγὼ) τὰ μέλη τοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ θέλω τὰ κάμη μέλη τῆς πόρνης; Μὴ γένοιτο.

16. Ἡ δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ὅσοι προσκολλᾶται μετὰ τὴν πόρνην, γίνεταί ἐν σῶμα (μετὰ αὐτήν); Διότι (λέγει ἡ γραφή) οἱ δύο θέλουσι χρηματίσῃ μία σάρξ.

17. Ὅσοι ὅμως προσκολλᾶται μετὰ τὸν Κύριον, γίνεταί ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα (μετὰ αὐτόν).

18. Ἀποφεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἀμάρτημα, τὸ ὅποσον ἤθελε πράξῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα· ὅσοι ὅμως πορνεύει, αὐτοὺς ἀμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα.

19. Ἡ δὲν ἤξεύρετε, ὅτι τὸ σῶμά σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὅποσον κατοικεῖ εἰς σᾶς, καὶ τὸ ὅποσον ἐλάβετε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἴσθε τοῦ ἑαυτοῦ σας;

20. Διότι σεῖς ἠγορήσαθητε μετὰ τιμὴν· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεόν μετὰ τὸ σῶμά σας, καὶ μετὰ τὸ πνεῦμά σας, τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Περὶ δὲ ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐγράψατε εἰς ἐμέ (λέγω), καλὸν πρᾶγμα εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ νὰ μὴν προσεγγίσῃ εἰς γυναῖκα.

2. Μὴ ὄλον τοῦτο διὰ (νὰ ἀποφύγητε) τὰς πορνείας, καθεὶς ἅς ἔχη τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, καὶ πᾶσα γυνὴ ἅς ἔχη τὸν ἴδιόν της ἄνδρα.

3. Ὁ ἄνθρωπος ἅς ἀποδίδῃ εἰς τὴν γυναῖκά του τὴν χρεωστούμενην ἀγάπην· ὁμοίως (ἅς κάμη) καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα της.

4. Ἡ γυνὴ δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν της σῶμα, ἀλλὰ (τὸ ἐξουσιάζει) ὁ ἄνθρωπος· ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξουσιάζει τὸ ἴδιόν του σῶμα, ἀλλὰ (τὸ ἐξουσιάζει) ἡ γυνὴ του.

5. Μὴν ὑστερεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον,

εἰμὴ μὲ συμφωνῶσαν εἰς διωρισμένον καιρὸν, διὰ τὰ καταγίνεσθε εἰς τὴν νηστεῖαν καὶ εἰς τὴν προσευχὴν· καὶ μετὰ ταῦτα συνέρχεσθε πάλιν, διὰ τὰ μὴ σᾶς πειράξῃ ὁ Σατανᾶς, ἐπειδὴ δὲν δύνασθε νὰ κρατηθῆτε.

6. Καὶ ἐγὼ λέγω τοῦτο κατὰ ἁδεια, καὶ οὐχὶ κατὰ προσταγὴν.

7. Διότι ἐγὼ θέλω ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶναι, καθὼς εἶμαι ἐγὼ· πλὴν καθεὶς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἰδιαιτέρον χάρισμα, ἄλλος μὲν κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἄλλος δὲ κατὰ ἄλλον.

8. Συμβουλεύω δὲ εἰς τοὺς ἀγάμους καὶ εἰς τὰς χήρας, ὅτι συμφέρον εἶναι εἰς αὐτοὺς νὰ μένωσι, καθὼς (μένω) ἐγώ.

9. Ἄν ὅμως δὲν θύνανται νὰ κρατήσωσι τὸν ἑαυτὸν των, καλλιώτερον εἶναι νὰ ὑπανδρεύωνται, ἀπὸ τὸ νὰ ἐξάπτωνται (εἰς ἐπιθυμίαν).

10. Παραγγέλλω δὲ οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι εἶναι ὑπανδροὶ, ἢ γυνὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της.

11. Καὶ ἂν χωρισθῇ, ἅς μένη ἄνυπανδρος, ἢ ἅς φιλιωθῇ μὲ τὸν ἄνδρα της· καὶ ὁ ἀνὴρ ἅς μὴ ἀφίνη τὴν γυναῖκά του.

12. Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς λέγω ἐγὼ, οὐχὶ ὁ Κύριος· Ὅποιοι ἀδελφοὺς ἔχει γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὕτη συμφωνεῖ νὰ συγκατοικῇ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, ἅς μὴν τὴν ἀφίνη.

13. Καὶ ὅποια γυνὴ ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συμφωνεῖ νὰ συγκατοικῇ ὁμοῦ μὲ αὐτήν, ἅς μὴν τὸν ἀφίνη.

14. Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἠγιάσθη μὲ τὸ μέσον της γυναίκος· καὶ ἡ γυνὴ ἢ ἄπιστος ἠγιάσθη μὲ τὸ μέσον τοῦ ἀνδρός· ἐπειδὴ κατὰ ἄλλον τρόπον τὰ τέκνα σας ἤθελον εἶναι ἀκά-

θαρτα· ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον εἶναι ἅγια.

15. Ἄν ὅμως ὁ ἄπιστος χωρίζηται, ἅς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφός, ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν εἶναι δοῦλοι· εἰς τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ὁ Θεὸς μᾶς προσεκάλεσεν εἰς εἰρήνην.

16. Διότι ποῦ ἤξεύρεις, γύναι, ἂν σώσης τὸν ἄνδρα σου; Ἡ ποῦ ἤξεύρεις, ἄνερ, ἂν σώσης τὴν γυναῖκά σου;

17. Καθεὶς ἅς διεξάγῃ τὸν ἑαυτὸν του μὲ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς ὁ Θεὸς ἔδωκε χάρισμα εἰς καθένα, καὶ καθὼς ὁ Κύριος ἐκάλεσε καθένα· καὶ τοιαύτας διαταγὰς ἐγὼ δίδω εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18. Προσεκλήθη εἰς τὴν πίστιν κάνεις περιτετμημένος; Ἄς μένη περιτετμημένος· προσεκλήθη εἰς τὴν πίστιν κάνεις ἀπερίτμητος; Ἄς μὴ περιτέμνηται.

19. Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε, καὶ τὸ νὰ εἶναι κάνεις ἀπερίτμητος, δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ (τὸ πᾶν εἶναι) ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20. Καθεὶς ἅς μένη εἰς ἐκείνην τὴν κλήσιν, εἰς τὴν ὅποιαν προσεκλήθη.

21. Προσεκλήθης (εἰς τὴν πίστιν ἐν ᾧ εἶσαι) δοῦλος; Ἄς μὴ σοι μέλη· ἀλλὰ καὶ ἂν δύνασται νὰ ἐλευθέρωθῃς, μεταχειρίσθητι τοῦτο περισσότερον.

22. Διότι ὅποιοι προσεκλήθη ἀπὸ τὸν Κύριον (ἐν ᾧ ἦσαν) δοῦλοι, αὐτοὺς εἶναι ἀπελεύθερος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος, ὅταν προσκλήθῃ, γίνεται δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23. Σεῖς ἠγοράσθητε μὲ τιμὴν· λοιπὸν μὴ γίνεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24. Ἀδελφοί, καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἅς μένη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἰς ἐκείνην (τὴν τάξιν), εἰς τὴν ὅποιαν προσεκλήθη.

25. Διὰ δὲ τὰς παρθένοὺς δὲν ἔχω κάμμιαν προσταγὴν τοῦ Κυρίου· ἐπει-

δὴ ὁμως καὶ ἐλήθην ἀπὸ τὸν Κύριον, ὥστε νὰ εἶμαι πιστὸς, διδῶ συμβουλίην.

26. Ἐγὼ λοιπὸν νομίζω αὐτὸ, ὅτι εἶναι καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, (δηλαδὴ) ὅτι εἶναι καλὸν τὸ νὰ μὲνηκαθεὶς ἀνθρώπου, καθὼς εἶναι.

27. Εἶσαι δεδεμένος με γυναικα; Μὴ ζητῆς χωρισμόν. Εἶσαι ἐλεύθερος ἀπὸ γυναικα; Μὴ ζητῆς γυναικα.

28. Ἄνισως δὲ καὶ λάβης γυναικα, δὲν ἀμαρτάνεις· ἀνισως ἢ παρθένος ὑπανδρευθῆ, δὲν ἀμαρτάνει· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχη θλίψεις εἰς τὸ σῶμά των· καὶ ἐγὼ σὰς λυποῦμαι.

29. Ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ἀδελφοί, τοῦτο, ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι στενὸς εἰς τὸ ἐξῆς· ὥστε καὶ ὅσοι ἔχουσι γυναικας, συμβαίνει νὰ εἶναι καθὼς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουσι·

30. Καὶ ὅσοι κλαίουσι, καθὼς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν κλαίουσι· καὶ ὅσοι χαίρουσι, καθὼς ὅσοι δὲν χαίρουσι· καὶ ὅσοι ἀγοράζουσι, καθὼς ὅσοι δὲν ἐξουσιάζουσι (τίποτε)·

31. Καὶ ὅσοι μεταχειρίζονται αὐτὸν τὸν κόσμον, καθὼς ὅσοι διόλου δὲν τὸν μεταχειρίζονται· καθότι τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦ κόσμου παρέρχεται.

32. Ἐγὼ δὲ θέλω νὰ ἦσθε σεῖς ἀμέριμνοι· ὅποιοι εἶναι ἀγαμος, φροντίζει δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Κύριον, (δηλαδὴ) πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον·

33. Ὅμως ὅποιοι λάβη γυναικα, φροντίζει διὰ (τὰ πράγματα) τοῦ κόσμου, (δηλαδὴ) πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναικά του.

34. Ἡ ὑπανδρος γυνή· καὶ ἡ παρθένος ἔχουσι διαφορὰν· (διότι) ἡ παρθένος φροντίζει δι' ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸν Κύριον, (δηλαδὴ) νὰ εἶναι ἁγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ὁμως ἡ ὑπανδρος φροντίζει διὰ

τὰ (πράγματα) τοῦ κόσμου, (δηλαδὴ) πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα της.

35. Λέγω δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἴδιόν σας συμφέρον· οὐχὶ διὰ νὰ βάλω εἰς τὸν λαιμόν σας δεσμόν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἦσθε εὐτακτοὶ καὶ σταθεροὶ εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου χωρὶς περισπασμῶν.

36. Ἄν ὁμως κἀνεὶς νομίζη, ὅτι εἶναι ἄσχημον εἰς τὴν παρθένον του (τὸ νὰ μὲνη παρθένος), ἐὰν ἀπέρασεν ἡ ἡλικία της, καὶ εἶναι χρεία νὰ ὑπανδρευθῆ· ἄς κἀμῃ ὁ, τι θέλει, δὲν ἀμαρτάνει· (αἱ τοιαῦται) ἄς ὑπανδρευῶνται·

37. Ὅποιοι ὁμως στέκεται σταθεροὶ εἰς τὴν καρδίαν του, χωρὶς νὰ ἔχη ἀνάγκην, καὶ ἔχει ἐξουσίαν νὰ κἀμῃ ὁ, τι θέλει, καὶ ἔκρινεν ἐλλογον εἰς τὴν καρδίαν του αὐτὸ (δηλαδὴ) τὸ νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, αὐτὸς πράττει καλῶς.

38. Λοιπὸν καὶ ὅποιοι ὑπανδρεύει (τὴν παρθένον του), πράττει καλῶς· καὶ ὅποιοι δὲν (τὴν) ὑπανδρεύει, πράττει καλλιώτερον.

39. Ἡ γυνὴ εἶναι δεδεμένη (με τὸν ἄνδρα της) ἀπὸ τὸν νόμον, καθ' ὅσον κειρὸν ὁ ἄνθρωπος τῆς ζῆ· ἂν ὁμως ὁ ἄνθρωπος της ἀποθάνῃ, εἶναι ἐλευθερὰ νὰ ὑπανδρευθῆ με ὅποιον θέλει, μόνον (νὰ γένηται τοῦτο) ἐν Κυρίῳ.

40. Ἐὰν ὁμως μείνη, καθὼς εἶναι (ἀγαμος), εἶναι μακαριώτερα, κατὰ τὴν ἰδίαν μου γνώμην· καὶ ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἔχω πνεῦμα Θεοῦ.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Ὅσον δὲ διὰ τὰ εἰδωλόθυτα, ἠξέυρομεν, ὅτι ὅλοι ἔχουμεν (περὶ τούτων) γνῶσιν· ὁμως ἡ γνῶσις φυσιώνει (ἐν ᾧ) ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2. Καὶ ἂν κἀνεὶς φρονῆ, ὅτι ἠξέυρει τίποτε, δὲν ἔμαθεν ἀκόμῃ τίποτε, καλῶς πρέπει νὰ τὸ μάθῃ.

5. Ἄν ὅμως κάνεις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, αὐτοὺς γνωρίζεται ἀπὸ αὐτὸν (τὸν Θεόν).

4. Διὰ δὲ τὴν βρῶσιν τῶν εἰδωλοθύτων, ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι τὸ εἶδωλον δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι κάνεις ἄλλος Θεὸς, εἰ μὴ εἷς.

5. Διότι ἂν καὶ εἶναι τινὲς λεγόμενοι Θεοὶ, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· [καθὼς καὶ εἶναι πολλοὶ Θεοὶ, καὶ πολλοὶ κύριοι].

6. Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν ἓνα Θεὸν τὸν πατέρα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον (ἐγένοντο) τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς (εἴμεθα) εἰς αὐτόν· καὶ (ἔχομεν) ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, δι' οὗ ἐγένοντο τὰ πάντα, καὶ δι' αὐτοῦ (εἴμεθα) καὶ ἡμεῖς.

7. Ἡ γνῶσις ὅμως (αὐτῆ) δὲν εἶναι εἰς ὅλους· ἀλλὰ μερικοὶ κατὰ τὴν ἰδέαν (τὴν ὁποῖαν ἔχουσι) μέχρι τοῦτου διὰ τὸ εἶδωλον, τρώγουσι (τὸ εἰδωλόθυτον) ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἐπειδὴ ἡ συνειδήσις των εἶναι ἀδύνατος, μολύνεται.

8. Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς παριστᾷ (ἀρεστοῦς) εἰς τὸν Θεόν· καθότι μήτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· μήτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὀλιγοστεύομεν.

9. Ὅμως προσέχετε, μήπως αὐτὴ ἡ ἐξουσία σας γένηται σκάνδαλον εἰς τοὺς ἀδυνάτους.

10. Διότι ἂν κάνεις ἀπὸ αὐτοὺς ἴδῃ σὲ, ὁ ὁποῖος ἔχεις γνῶσιν, ὅτι καθήσασαι εἰς τὴν τράπεζαν μέσα εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, ἡ συνειδήσις του (τάχα) ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατος, δὲν θέλει στερεωθῆ εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα;

11. Καὶ θέλει ἀπολεσθῆ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός (σου) ἐξ αἰτίας τῆς ἰδίας σου γνώσεως, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

12. Ὅταν δὲ μὲ αὐτὸν τὸν τρώπον ἀμαρτάνητε εἰς τοὺς (ἰδίους σας)

ἀδελφούς, καὶ πληγώνητε τὴν συνειδήσιν των, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀσθενεῖς, ἀμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13. Διὰ τοῦτο ἂν τι φαγητὸν σκανδαλίζη τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγῃ κρέατα ποτὲ, θιά νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

ΚΕΦ. Θ΄.

1. (Τάχα) δὲν εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ;

2. Ἄν δὲν εἶμαι εἰς ἄλλους ἀπόστολος, τοῦλάχιστον ὅμως εἰς σᾶς εἶμαι· καθότι σεῖς εἶσθε ἡ σφραγὶς τῆς ἰδίας μου ἀποστολῆς διὰ μέσου τοῦ Κυρίου.

3. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπολογία μου ἐναντίον εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι μὲ κρίνουσι.

4. Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πῶμεν;

5. Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ περιφέρωμεν συνάμα ἀδελφῶν γυναικῶν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Κηφᾶς;

6. Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μὴν ἐργαζώμεθα;

7. Ποῖος ὑπάγει ποτὲ εἰς πόλεμον μὲ ἰδιά του ἐξοδα; Ποῖος φυτεύει ἀμπέλιον, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸν του; Ἡ ποῖος βύσκει πρόβατα, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τῶν προβάτων;

8. Μήπως λέγω αὐτὰ (μόνον) κατὰ τὴν (συνήθειαν) τῶν ἀνθρώπων; Τάχα καὶ ὁ νόμος δὲν λέγει αὐτὰ (τὰ ἴδια);

9. Διότι εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως· Δὲν θέλεις χαλινώσῃ τὸ βόδιον, τὸ ὁποῖον ἀλωνίζει. Μήπως εἶναι φροντίς εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰ βόδια;

10. Ἡ λέγει τοῦτο βέβαια διὰ ἡ-

μάς; Διότι διὰ ἡμᾶς ἐγράφη, ὅτι ὁ-
ποῖος γεωργεῖ, χρεωστεῖ νὰ γεωργῇ με-
ἐλπίδα (Φερῖσμου)· καὶ ὁποῖος ἀλω-
νίζει με ἐλπίδα, χρεωστεῖ νὰ μετά-
σχη ἀπὸ τὴν ἐλπίδα του.

11. Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐσπεύραμεν εἰς
σᾶς τὰ πνευματικά (καλὰ), μέγα
(πρᾶγμα εἶναι,) ἂν καὶ ἡμεῖς Φερῖσω-
μεν ἀπὸ σᾶς τὰ σωματικά;

12. Καὶ ἂν ἄλλοι μεταχειρίζονται
αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν ἐπ' αὐτὸν σας, διατί
(νὰ μὴ τὴν μεταχειρισθῶμεν) ἡμεῖς πε-
ρισσότερον; Ὅμως δὲν μετεχειρίσθημεν
αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν· ἀλλ' ὑποφέρομεν
ὄλα, διὰ νὰ μὴ θῶσωμεν κἀνὲν ἐμπό-
διον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

13. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ὅσοι ἐργά-
ζονται τὰ ἱερά, τρώγουσιν ἀπὸ τὸ ἱε-
ρόν; Καὶ ὅσοι περιμένουσιν (εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν) τοῦ Θεοῦ, ἔχου-
σι μερίδιον (ἀπὸ τὰ προσφερόμενα) εἰς
τὸ Θεοῦ;

14. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
ὁ Κύριος ἔδωκε διαταγὴν εἰς ἐκεῖνους,
οἱ ὁποῖοι κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον,
νὰ ζῶσιν ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιον.

15. Ἐγὼ ὅμως δὲν μετεχειρίσθη
κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰ (τὰ δίκαια). Μήτε
σᾶς ἐγραψα αὐτὰ, διὰ νὰ συμβῇ καὶ
εἰς ἐμὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον· καθότι
εἶναι προκρίτωτερον εἰς ἐμὲ τὸ νὰ ἀπο-
θάνω, ἀπὸ τὸ νὰ κάμῃ τις μάταιον
αὐτὸ τὸ καύχημά μου.

16. Διότι ἐὰν κηρύττω τὸ εὐαγγέ-
λιον, τοῦτο δὲν εἶναι καύχημά μου· κα-
θότι ἐγὼ εἶμαι ἠναγκασμένος (νὰ τὸ
κηρύττω)· καὶ ἀλλομόνον εἰς ἐμὲ, ἐὰν
δὲν κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον.

17. Διότι ἂν ἐγὼ πράττω αὐτὸ
(τὸ κήρυγμα) μετὰ τὸ θέλημά του, λαμ-
βάνω μισθόν· ἐπειδὴ ὅμως (καὶ τὸ
πράττω) χωρὶς τοῦ θέλημά μου, ἐγὼ
ἐδέχθη εἰς τὴν ἐπιστασίαν μου τὴν
οἰκονομίαν (τοῦ εὐαγγέλιου).

18. Ποία ἀμοιβὴ λοιπὸν διδοται
εἰς ἐμὲ; Αὐτὴ, δηλαδή, ἐν ᾧ κηρύττω
εὐαγγελικῶς νὰ βάλω εἰς πρᾶξιν τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ χωρὶς ἐξόδου,
ὥστε νὰ μὴ κακομεταχειρισθῶ τὴν ἐξ-
ουσίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχω εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον.

19. Διότι μ' ὄλον τὸ ὅτι εἶμαι ἐλεύ-
θερος ἀπὸ ὄλα, ἐδοῦλωσα τὸν ἑαυτόν
μου εἰς ὄλους, διὰ νὰ κερδίσω τοὺς πε-
ρισσότερους.

20. Ἐγὼ ἐγενόμην εἰς τοὺς Ἰου-
δαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδίσω
τοὺς Ἰουδαίους· εἰς τοὺς ὑποκειμέ-
νους εἰς τὸν νόμον, ὡς ὑποκειμένος εἰς
τὸν νόμον, διὰ νὰ κερδίσω τοὺς ὑπο-
κειμένους εἰς τὸν νόμον.

21. Εἰς τοὺς ἀνόμους, ὡς ἄνομος,
[μ' ὄλον τὸ ὅτι δὲν εἶμαι ἄνομος εἰς
τὸν Χριστόν], διὰ νὰ κερδίσω ἀνό-
μους.

22. Ἐγενόμην εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, ὡς
ἀσθενής, διὰ νὰ κερδίσω τοὺς ἀσθενεῖς·
ἐγενόμην εἰς ὄλους ὄλα, διὰ νὰ κερδίσω
τέλος πάντων μερικῶς.

23. Καὶ ἔπραξα ὄλον αὐτὸ διὰ τὸ
εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γίνωμαι συμμετοχος
(τῶν ἀγαθῶν) αὐτοῦ.

24. Δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ὅσοι τρέχου-
σιν εἰς τὸ στάδιον, ὄλοι μὲν τρέχουσιν,
πλὴν εἷς λαμβάνει τὸ δῶρον; με τοιοῦ-
τον τρόπον τρέχετε, ὥστε νὰ φθά-
σητε.

25. Καθεὶς, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται,
ἐγκρατεῖται καθ' ὄλα· καὶ ἐκεῖνοι μὲν
(ἐγκρατεῦνται) διὰ νὰ λάβωσι φθαρ-
τὸν στέφανον· ἡμεῖς ὅμως (ἐγκρατεῦ-
μεθα διὰ νὰ λάβωμεν στέφανον) ἀφ-
θαρτον.

26. Ἐγὼ λοιπὸν τρέχω με τοιοῦ-
τον τρόπον, ὥστε δὲν τρέχω χωρὶς
πληροφορίαν· ἀγωνίζομαι με τοιοῦτον
τρόπον, ὥστε δὲν θέρω ἕρα.

27. Ἀλλὰ θαμάζω τὸ σῶμά μου

καὶ τὸ ὑποτάσσω, (φοβούμενος), μήπως ἀφ' οὗ κηρύξω εἰς ἄλλους, ἐγὼ γένομαι ἀνάξιος.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Ἐγὼ δὲ θέλω, ἀδελφοί, νὰ ἡξεύρετε, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑποκάτω ἀπὸ τὴν νεφέλην· καὶ ὅλοι ἀπέρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·

2. Καὶ ὅλοι ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν μέσα εἰς τὴν νεφέλην καὶ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν·

3. Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ ἴδιον πνευματικὸν φαγῆτόν·

4. Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ ἴδιον πνευματικὸν ποτόν· διότι ἔπινον ἀπὸ τὴν πνευματικὴν πέτραν· ἡ ὁποία ἠκολούθει εἰς αὐτούς· καὶ (ἐκείνη) ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5. Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ αὐτούς· διότι αὐτοὶ ἐξηπλώθησαν (νεκροὶ) μέσα εἰς τὴν ἔρημον.

6. Καὶ αὐτὰ ἐγένοντο παραδείγματα δι' ἡμᾶς, ὥστε νὰ μὴ ἐπιθυμήσωμεν καὶ ἡμεῖς κακὰ, καθὼς ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7. Καὶ μὴ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς (ἐγένοντο) μερικοὶ ἀπὸ αὐτούς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ὁ λαὸς νὰ φάγη καὶ νὰ πῆ, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίζωσι.

8. Καὶ ἅς μὴ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, καὶ ἐφρονέθησαν εἰκοσι καὶ τρεῖς χιλιᾶδες εἰς μίαν ἡμέραν.

9. Καὶ ἅς μὴ πεிரάζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὸν ἐπειράξαν, καὶ ἐφρονέθησαν ἀπὸ τοὺς ὄφεις.

10. Καὶ μὴ γογγύζετε, καθὼς μερικοὶ ἐγόγγυσαν, καὶ ἠφρονίσθησαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτὴν.

11. Ὅλα δὲ αὐτὰ συνέβησαν εἰς

ἐκεῖνους διὰ παράδειγμα· καὶ ἐγράφησαν διὰ συμβουλὴν ἡμῶν, οἱ ὅποιοι ἐφθάσαμεν εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12. Λοιπὸν ὅποιος νομίζει, ὅτι ἴσταται, ἅς προσέχη νὰ μὴ πέση.

13. Κάνεις πειρασμὸς δὲν σᾶς κατέλαβεν, εἰ μὴ ἀνθρώπινος· ὁ Θεὸς ὅμως εἶναι πιστὸς, ὁ ὅποιος δὲν θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειρασθῆτε περισσότερον ἀπὸ ὅσον δύνασθε, ἀλλ' ὁμοῦ μετὸν πειρασμὸν θέλει ἐπιφέρει καὶ τὴν ἐκβασιν, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ ὑποφέρητε.

14. Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρείαν.

15. Ἐγὼ λέγω (τοῦτο) εἰς σᾶς ὡς φρονίμους· καὶ σεῖς κρίνατε ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐγὼ λέγω.

16. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας, τὸ ὅποιον ἐλογουῦμεν, δὲν εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος, τὸν ὅποιον κόπτομεν, δὲν εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ;

17. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄρτος εἶναι εἰς, καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ εἴμεθα ἐν σῶμα· διότι ὅλοι μεταλαμβάνομεν ἀπὸ τὸν ἓνα ἄρτον.

18. Βλέπετε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν κατὰ σάρκα· ὅσοι τρώγουσιν ἀπὸ τὰς θυσίας, δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου;

19. Τί λέγω λοιπὸν; (λέγω τάχα), ὅτι τὸ εἶδωλον εἶναι τίποτε; ἢ ὅτι τὸ εἶδωλοθύτον εἶναι τίποτε; (οὐχί).

20. Ἀλλὰ (λέγω), ὅτι ὅσα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουσιν εἰς τὰ δαιμόνια, καὶ οὐχί εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω νὰ γίνηθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.

21. Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ μεταλαμβάνητε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ

Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.

22. Ἡ Θελομεν νὰ διερεθίσωμεν τὸν ζῆλον τοῦ Κυρίου; Μήπως εἴμεθα ἡμεῖς δυνατώτεροι ἀπὸ αὐτόν;

23. Δύναμαι νὰ μεταχειρισθῶ ὅλα (τὰ πράγματα) πλὴν ὅλα δὲν εἶναι συμφέροντα· δύναμαι νὰ μεταχειρισθῶ ὅλα (τὰ πράγματα), πλὴν ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24. Κανεῖς ἄς μὴ ζητῇ τὸ ἰδιαιτερόν του (συμφέρον), ἀλλὰ καθεὶς ἄς ζητῇ τὸ (συμφέρον) τοῦ ἄλλου.

25. Τρώγετε ὅ, τι πωλεῖται· εἰς τὸ μακαλλεῖον, χωρὶς νὰ ἐξετάζητε (περὶ αὐτοῦ) ἐξ αἰτίας τῆς συνειδήσεως.

26. Διότι ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα (πράγματα) ἐμπεριέχονται εἰς αὐτήν.

27. Καὶ ἂν κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀπίστους σᾶς προσκαλέσῃ, καὶ θελετε νὰ ὑπάγητε, τρώγετε ὅ, τι ἤελε τειθῆ ἔμπροσθέν σας, χωρὶς νὰ ἐξετάζητε ἐξ αἰτίας τῆς συνειδήσεως.

28. Ἀνίσως κἀνεὶς σᾶς εἶπη· Ἄντὸ εἶναι εἰδωλόθυτον, μὴ τὸ τρώγετε, διὰ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σᾶς ἔδωκε τὴν εἴησιν, καὶ διὰ (τὴν τύψιν) τῆς συνειδήσεως· διότι ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα περιέχονται εἰς αὐτήν.

29. Καὶ ἐγὼ λέγω συνειδήσιν, οὐχὶ τὴν ἰδίαν σου, ἀλλὰ τὴν συνειδήσιν τοῦ ἄλλου· καὶ διατί ἡ ἐλευθερία μου νὰ καταδικάζηται ἐξ αἰτίας ἄλλης συνειδήσεως;

30. Καὶ ἀνίσως ἐγὼ μετέχω (ἀπὸ αὐτὰ) μετὰ χάριν, διατί νὰ βλασφημῶμι (διὰ πᾶγμα), διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31. Λοιπὸν καὶ ἂν τρώγητε, καὶ ἂν πίνητε, καὶ ἂν πράττητε τίποτε ἄλλο, πράττετε τα ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ.

32. Μὴ γίνεσθε αἰτία σκανδαλοῦ

μήτε εἰς τοὺς Ἰουδαίους, μήτε εἰς τοὺς Ἕλληνας, μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

33. Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω εἰς ὅλους καθ' ὅλα, χωρὶς νὰ ζητῶ τὸ ἴδιόν μου συμφέρον, ἀλλὰ τὸ (συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ νὰ σωθῶσι.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Γίνεσθε (λοιπὸν) μιμηταί μου, καθὼς καὶ ἐγὼ (γίνομαι μιμητῆς) τοῦ Χριστοῦ.

2. Σᾶς ἐπαινῶ, ἀδελφοί, διότι μου ἐνθυμεῖσθε καθ' ὅλα, καὶ φυλάττετε τὰς παραδόσεις μου, καθὼς ἐγὼ σᾶς τὰς περὶδωκα.

3. Θέλω ὅμως νὰ ἤξεύρετε, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ καθενὸς ἀνδρός· καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικός· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ.

4. Καθεὶς ἀνὴρ, ὅταν προσεύχηται, ἢ ὅταν προφητεύῃ, ἐὰν ἔχη τὴν κεφαλὴν του σκεπασμένην, κατασιχύνει τὴν κεφαλὴν του.

5. Πᾶσα ὅμως γυνή, ἐὰν προσεύχηται, ἢ προφητεύῃ μετὰ σκεπῆ κεφαλῆν, κατασιχύνει τὴν κεφαλὴν της· διότι αὐτὴ (τότε) εἶναι ἕν καὶ τὸ αὐτὸ (πᾶγμα) μετὰ τὴν ζυρισμένην.

6. Διὰ τοῦτο ἂν ἡ γυνὴ δὲν σκεπάζῃ τὴν κεφαλὴν της, ἄς κόψῃ καὶ τὰ μάλια της· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐντροπὴ εἰς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κόψῃ τὰ μάλια της, καὶ νὰ ζυρισθῇ, ἄς σκεπάζῃ τὴν κεφαλὴν της.

7. Ὁ ἀνὴρ δὲν πρέπει νὰ σκεπάζῃ τὴν κεφαλὴν του, διότι εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα τοῦ Θεοῦ· ἡ γυνὴ ὅμως εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρός.

8. Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐλήφθη ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ (ἐλήφθη) ἀπὸ τὸν ἀνδρα.

9. Καὶ διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐδημιουργ-

γίθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐδήμιουργήθη διὰ τὸν ἄνδρα.

10. Διὰ τοῦτο ἔχει χρέος ἡ γυνὴ διὰ τοὺς ἀγγέλους νὰ ἔχη κάλυμμα ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς (διὰ σημεῖον), ὅτι εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν (τοῦ ἀνδρός).

11. Μ' ὅλον τοῦτο μήτε ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι χωρὶς γυναικὸς, μήτε ἡ γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ.

12. Διότι καθὼς ἡ γυνὴ (ἐλήφθη) ἀπὸ τὸν ἄνδρα, μετὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ἀνὴρ γεννᾶται διὰ μέσου τῆς γυναικὸς καὶ ὅλα γίνονται ἀπὸ τὸν Θεόν.

13. Μόνοι· σεῖς κρίνετε, εἶναι πρέπτον ἡ γυνὴ νὰ προσεύχηται ἀσεπῆς εἰς τὸν Θεόν;

14. Τάχα καὶ αὐτὴ ἡ φύσις δὲν σᾶς διδάσκει, ὅτι ἐν ὁ ἀνὴρ ἔχη μαλλία, τοῦτο εἶναι ἀτιμία του;

15. Ἐὰν ὁμοῦς ἡ γυνὴ ἔχη μαλλία, τοῦτο εἶναι δόξα τῆς· διότι τὰ μαλλία ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν εἰς τύπον σκεπάσματος.

16. Καὶ ἂν κἀνεὶς νομίζη (καλὸν) τὸ νὰ εἶναι φιλόνεκος, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τοιαύτην συνήθειαν, μήτε αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17. Καὶ ἐν ᾧ σᾶς παροργέλλω τοῦτο, δὲν σᾶς ἐπαινῶ, διότι δὲν συαθροίζεσθε διὰ (νὰ γένησθε) καλλιώτεροι, ἀλλὰ διὰ (νὰ γένησθε) κατώτεροι.

18. Διότι πρῶτον μὲν, ὅταν συνέρχησθε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μανθάνω ἐξ ἀκοῆς, ὅτι γίνονται σχίσματα μεταξύ σας· καὶ πιστεύω μερικὰ ἀπὸ αὐτά.

19. Διότι ἔσεται νὰ εἶναι καὶ διαιρέσεις μεταξύ σας, διὰ νὰ φανῶσι, ποῖοι εἶναι δόκιμοι ἀναμείσον σας.

20. Ὅταν λοιπὸν συναθροίξησθε εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἐκεῖνο, (τὸ ὁποῖον πράττετε), δὲν εἶναι τὸ νὰ φάγητε τὸ δεῖπνον τοῦ Κυρίου.

21. Διότι, ὅταν τρώγητε, καθεὶς πρὸ (τῶν ἄλλων) λαμβάνει τὸ ἴδιον του δεῖπνον, καὶ ἄλλος μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει.

22. Μήπως δὲν ἔχετε οἰκίας ὥστε νὰ φάγητε καὶ νὰ πίητε; Ἡ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταισχύνετε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι (τί νὰ φάγωσι); Τί νὰ σᾶς εἴπω; νὰ σᾶς ἐπαινέσω; Κατὰ τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ.

23. Διότι ἐγὼ παρελαβὼν ἀπὸ τὸν Κύριον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρέδωκα εἰς σᾶς, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα, εἰς τὴν ὁποίαν παρεδόθη, ἐπῆρην ἄρτον·

24. Καὶ ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε, τὸν ἔκοψε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον κόπτεται διὰ σᾶς· πράττετε τοῦτο διὰ νὰ μὲ ἐνθυμησθε.

25. Μετὸν ἴδιον τρόπον ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, ἀφ' οὗ ἐδέλωνησε, καὶ εἶπεν· Αὐτὸ τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς τὸ ἐμὸν αἷμα· αὐτὸ πράττετε, ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν πίνητε, διὰ νὰ μὲ ἐνθυμησθε.

26. Διότι ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν τρώγητε αὐτὸν τὸν ἄρτον, καὶ ἂν πίνητε αὐτὸ τὸ ποτήριον, μνησθε τὸν Θάνατον τοῦ Κυρίου, ἕως οὗ ἤθελεν ἔλθῃ.

27. Λοιπὸν ὅποιος ἤθελε τρώγῃ αὐτὸν τὸν ἄρτον, ἢ ἤθελε πίῃ αὐτὸ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι ὑπόδικος εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28. Διὰ τοῦτο καθεὶς ἄνθρωπος ἅς δοκιμάζη πρῶτον τὸν ἑαυτοῦ τον, καὶ μετὸν τὸν τρόπον ἅς τρώγῃ τὸν ἄρτον, καὶ ἅς πίῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον.

29. Διότι ὅποιος τρώγει καὶ πίῃ ἀναξίως, τρώγει καὶ πίῃ τὴν ἰδίαν του καρδιάν, ἐπειδὴ δὲν διακρίνει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30. Διὰ αἰτίην τὴν αἰτίαν (εὐρίσχονται) μεταξύ σας πολλοὶ ἀδύνατοι καὶ ἄρρωστοι, καὶ ἀποθήσκουσιν ἄρχητοί.

31. Διότι ἂν ἡμεῖς ἠθέλαμεν διακρίνη τὸν ἑαυτὸν μας, δὲν ἠθέλαμεν κριθῆναι.

32. Ὅταν ὁμως κριθῶμεν, (σὺτῶ) παιδευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ καταδικασθῶμεν ὁμοῦ με τὸν κόσμον.

33. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου, ὅταν συναθροίζησθε εἰς τὸ νὰ φάγητε, περιμένετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

34. Ἄν ὁμως κάποιος πεινᾷ, ἄς τρώγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ νὰ μὴ συναθροίζησθε πρὸς καταδίκην σας. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ, Σέλω σας δώσῃ τὰς διαταγὰς, ὅταν ἔλθω.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Διὰ δὲ τὰ πνευματικὰ (χαρίσματα), ἀδελφοί, δὲν Σέλω νὰ ἦσθε ἀνιδιοί τούτων.

2. Σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι ἦσθε ποτὲ ἔθνη, καὶ ἐφέρεσθε εἰς τὰ ἄφωνα εἰδῶλα, καθὼς ἐφέρεσθε.

3. Διὰ τοῦτο σας κάμνω γνωστὸν, ὅτι καλεῖς, ὅταν λαλῆ με Πνεῦμα Θεοῦ, δὲν ἀναθεμάτιζεν τὸν Ἰησοῦν καὶ καλεῖς δὲν δύνανται νὰ εἴπῃ τὸν Ἰησοῦν Κύριον, ἂν (τοῦτο δὲν γένηται) διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

4. Εἶναι δὲ καὶ διαφοραὶ χαρισμάτων, ὁμως τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ αὐτό.

5. Εἶναι καὶ διαφοραὶ δικονομιῶν, ὁμως ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός.

6. Εἶναι καὶ διαφοραὶ ἐνεργειῶν, ὁμως ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εἰς ὅλα, εἶναι ὁ αὐτός.

7. Ἡ δὲ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος δίδεται εἰς καθένα διὰ τὸ (κοινὸν) σύμφερον.

8. Διότι εἰς ἄλλον μὲν δίδεται διὰ μέτρου τοῦ (ἁγίου) Πνεύματος λόγος σο-

φίας, εἰς ἄλλον δὲ λόγος γνώσεως, μετὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

9. Καὶ εἰς ἄλλον πίστις, μετὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα καὶ εἰς ἄλλον χαρίσματα ἰαμάτων, μετὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

10. Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργεῖαι θαυμασιῶν, καὶ εἰς ἄλλον προφητεῖαι, καὶ εἰς ἄλλον διακρίσεις πνευματικῶν, καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσσῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἐξηγήσεις γλωσσῶν.

11. Τὸ ἔν ὁμως καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα ἐνεργεῖ ὅλα αὐτὰ, ἐπειδὴ τὰ διακρίει ἰδιαιτέρως εἰς καθένα, καθὼς θέλει.

12. Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν, καὶ ἔχει πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος, μὴ ὄλον τὸ ὅτι εἶναι πολλὰ, εἶναι ἓν σῶμα μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶναι καὶ ὁ Χριστός.

13. Διότι ὅλοι ἡμεῖς διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν, εἰς (τὸ νὰ ὑπαρχώμεν) ἓν σῶμα· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ ὅλοι ἐποτίσθημεν εἰς ἓν Πνεῦμα.

14. Καθὼς τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλὰ.

15. Καὶ ἂν ὁ ποῦς ἦθελεν εἶπῃ: Ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι χεῖρ, δὲν εἶμαι μέλος τοῦ σώματος· δὲν εἶναι (τάχα) μέλος τοῦ σώματος διὰ τοῦτο, (διότι δὲν εἶναι χεῖρ);

16. Καὶ ἂν εἴπῃ τὸ ὠτίον: Ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ὀφθαλμός, δὲν εἶμαι μέλος τοῦ σώματος· δὲν εἶναι (τάχα) μέλος τοῦ σώματος διὰ τοῦτο, (διότι δὲν εἶναι ὀφθαλμός);

17. Ἄν ὁ ὀφθαλμὸς εἶναι ὄλον τὸ σῶμα, ποῦ (μένει) ἡ ἀκοή; Καὶ ἂν ἡ ἀκοή εἶναι ὄλον (τὸ σῶμα), ποῦ (μένει) ἡ ὄσφρησις;

18. Ὁ Θεὸς ὁμως ἔβαλεν ὅλα τὰ μέλη εἰς τὸ σῶμα, καθὲν ἀπὸ αὐτὰ, καθὼς ἠθέλησε.

19. Καὶ ἂν ᾖσαν ὅλα (τὰ μέλη) ἐν μέλος, ποῦ ἤθελεν εἶναι τὸ σῶμα;

20. Τὰ μέλη λοιπῶν εἶναι πολλὰ, εἶναι ὁμως ἐν σῶμα.

21. Καὶ δὲν δύναται ὁ ὀφθαλμὸς νὰ εἴσῃ εἰς τὴν χεῖρα· Δὲν ἔχω χρεῖαν ἀπὸ σέ· μήτε ἡ κεφαλὴ (νὰ εἴσῃ) εἰς τοὺς πόδας· Ἐγὼ δὲν ἔχω χρεῖαν ἀπὸ σᾶς.

22. Ἀλλὰ μάλιστα, ὅσα μέλη τοῦ σώματος νομίζονται, ὅτι εἶναι ἀδυνατώτερα, αὐτὰ εἶναι ἀναγκαῖα.

23. Καὶ ὅσα μέλη τοῦ σώματος ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι εἶναι ἀτιμότερα, (σχεπεάζοντές τα) δίδομεν εἰς αὐτὰ περισσώτερον τιμὴν· καὶ τὰ ἀσχήμονα (μέλη) μας ἔχουσι περισσώτερον εὐσχημοσύνην.

24. Τὰ δὲ τίμια μέλη μας δὲν ἔχουσι χρεῖαν (τιμῆς)· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, ἐπειδὴ ἔδωκε περισσώτερον τιμὴν εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ὑστερεῖται (τιμῆς).

25. Διὰ νὰ μὴ συμβαίνει σχίσμα εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν φροντίδα τὸ ἐν διὰ τὸ ἄλλο.

26. Καὶ ἂν πάσχη ἐν μέλος, ὁμοῦ (μὲ αὐτὸ) πάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη· καὶ ἂν δοξάζεται ἐν μέλος, ὅλα τὰ μέλη ὁμοῦ (μὲ αὐτὸ) χαίρουσι.

27. Σεῖς εἶσθε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλη του καθεὶς κατὰ μέρος.

28. Καὶ ὁ Θεὸς διώρισεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα Σαυματουργοὺς, ἔπειτα Θεραπευτὰς ἀσθενείων, ἀντιλήτωτορας, κυβερνήτας, κήρυκας διαφόρων γλωσσῶν.

29. Μήπως ὅλοι (εἶναι) ἀπόστολοι; μήπως ὅλοι (εἶναι) προφῆται; μήπως ὅλοι (εἶναι) διδασκάλοι; μήπως ὅλοι (εἶναι) Σαυματουργοί;

30. Μήπως ὅλοι ἔχουσι χάρισμα

τοῦ νὰ ἰατρεύωσι; μήπως ὅλοι λαλοῦσι (διαφόρους) γλώσσας; μήπως ὅλοι διερμηνεύουσι;

31. Σεῖς ὁμως ἐπιθυμεῖτε μὲ ζήλον τὰ ἀνώτερα χάρισμα· καὶ ἐγὼ θελω σᾶς δεῖξῃ ἀκόμη ὁδὸν πολλὴ ὑψηλοτέραν.

ΚΕΦ. ΙΓ΄

1. Ἀνίσως ἐγὼ ὁμιλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην, εἶμαι ὡς χάλκωμα, τὸ ὅποῖον κἀμνε ἦχον, ἢ ὡς κύμβαλον, τὸ ὅποῖον ἀλαλάζει.

2. Καὶ ἐὰν ἔχω (χάρισμα) προφητείας, καὶ γνωρίσω ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ (ἐὰν ἔχω) τὴν γνῶσιν ὅλων (τῶν πραγμάτων), καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μετατοπίζω βουρὰ, (ὅταν) ὁμως δὲν ἔχω ἀγάπην, δὲν εἶμαι τίποτε.

3. Καὶ ἐὰν δώσω διὰ τροφήν (τῶν πτωχῶν) ὅλα μου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐὼν δώσω τὸ σῶμά μου, διὰ νὰ καῖ, (ὅταν) ὁμως δὲν ἔχω ἀγάπην, δὲν ὠφελοῦμαι τίποτε.

4. Ἡ ἀγάπη ὑπομένει, ἀγχαθῶποιεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν φθορεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν ἀνθαδειάζει, δὲν κενοδοξεῖ,

5. Δὲν ἀτακτεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδιάτης (συμφέροντα), δὲν κινεῖται εἰς ὀργὴν, δὲν συλλογίζεται τὸ κακόν,

6. Αὐτὴ δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ εὐχαριστεῖται εἰς τὴν ἀλήθειαν·

7. Αὐτὴ βαστάζει ὅλα, πιστεύει ὅλα, ἐλπίζει ὅλα, ὑπομένει ὅλα.

8. Ἡ ἀγάπη ποτὲ δὲν ἀποτυγχάνει· ἀλλὰ καὶ αἰ̄ προφητεῖται· θελοῦσι καταργηθῆ, καὶ τὸ χάρισμα τῶν γλωσσῶν θελεῖ παύσῃ, καὶ ἡ γνῶσις θελεῖ ἀπρακτῆσθαι.

9. Διότι ἡμεῖς κατὰ μέρος γινώσκομεν, καὶ κατὰ μέρος προφητεύομεν·

10. Ὅταν ὁμως ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει καταργηθῆ τὸ μερικόν.

11. Ὅτε ἐγὼ ἤμην νήπιον, ἐλάλουν ὡς νήπιον, καὶ ἐφρόνουν ὡς νήπιον, καὶ ἐστοχαζόμενον ὡς νήπιον ὅτε ὁμως ἐγενόμην ἀνὴρ, ἀφῆκα, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ νήπιον.

12. Ἡμεῖς βλέπομεν κατὰ τὸ παρὸν αἰνιγματωδῶς, ὡς εἰς καθρέπτῃν, τότε ὁμως θέλομεν ἴδῃ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἐγὼ κατὰ τὸ παρὸν γνωρίζω κατὰ μέρος, τότε ὁμως θέλω γνωρίσῃ, καθῶς καὶ ἐγνωρίσθην.

13. Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν μένουσιν αὐταὶ αἱ τρεῖς (ἀρεταί), πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· ἡ μεγαλύτερα ὁμως ἀπὸ αὐτὰς εἶναι ἡ ἀγάπη.

ΚΕΦ. ΙΔ΄.

1. Ζητεῖτε μὲ προθυμίαν τὴν ἀγάπην, καὶ ἐπιθυμεῖτε μὲ ζῆλον τὰ πνευματικὰ (χαρίσματα) καὶ περισσύτερον τὸ νὰ προφητεύητε.

2. Διότι ὅποιος λαλεῖ (ξένην) γλώσσαν, δὲν λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν· καθότι κἀνεὶς δὲν τὸν καταλαμβάνει, ἀλλ' αὐτὸς λαλεῖ μυστήρια εἰς τὸ (ἰδίον του) πνεῦμα.

3. Ὅποιος ὁμως προφητεύει, ἐκεῖνος λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ οἰκοδομῆν, καὶ παράκλησιν, καὶ παραμυθίαν.

4. Ὅποιος λαλεῖ (ξένην) γλώσσαν, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτόν του· ὅποιος ὁμως προφητεύει, ἐκεῖνος οἰκοδομεῖ ἐκκλησίαν.

5. Ἐγὼ δὲ θέλω ὅλοι· σεῖς νὰ ὁμιλῆτε (διαφόρους) γλώσσας, περισσότερον ὁμως (θέλω) νὰ προφητεύητε· διότι ὅποιος προφητεύει, εἶναι προτιμώτερος ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος λαλεῖ (ξένης) γλώσσας· ἔξω μόνον ἂν τὰς ἐξηγῆ, διὰ νὰ λάβῃ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῆν.

6. Τῶ ὄντι, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ λαλῶ (ξένης) γλώσσας, κατὰ τί θέλω σᾶς ὠφελέσῃ, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω, ἢ μὲ ἀποκάλυψιν, ἢ μὲ γνώσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδασχῆν;

7. Καθῶς καὶ τὰ ἄψυχα, τὰ ὅποια διδουσι φωνῆν, ἢ αὐλὸς, ἢ κιθάρα, ἐὰν δὲν δίδωσι διαφορὰν εἰς τοὺς φθόγγους, μὲ ποῖον τρόπον θέλει διακριθῆ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον παύζεται μὲ τὸν αὐλόν, ἢ τὸ ὅποῖον παύεται μὲ τὴν κιθάραν;

8. Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνῆν ἀσήμαντον, ποῖος θέλει ἐτοιμασθῆ εἰς πόλεμον;

9. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ σεῖς ἀνίσως δὲν δώσητε μὲ τὴν γλώσσαν λόγον σημαντικόν, πῶς θέλει γνωρισθῆ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον λαλεῖτε; σεῖς βέβαια θέλετε ὁμιλῆ εἰς τὸν ἄερα.

10. Τόσα πολλὰ εἶδη λέξεων εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καθῶς ἔτυχον, καὶ κάμμία ἀπὸ αὐτὰς δὲν εἶναι ἀσήμαντος.

11. Ἀνίσως λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἐνόησω τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, θέλω εἶμαι βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος λαλεῖ· καὶ ὅποιος λαλεῖ, (θέλει εἶναι) βάρβαρος εἰς ἐμέ.

12. Μὲ πὸν ἴδιον τρόπον καὶ σεῖς, ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖτε μὲ ζῆλον τὰ πνευματικὰ (χαρίσματα,) ζητεῖτε νὰ τὰ ἀνέξησθε διὰ τὴν οἰκοδομῆν τῆς ἐκκλησίας.

13. Διὰ τοῦτο ὅποιος λαλεῖ (ξένην) γλώσσαν, ἂς προσεύχεται, διὰ νὰ ἐρμηνεύῃ (ὁ, τι λαλεῖ).

14. Διότι, ἐὰν προσεύχωμαι μὲ (ξένην) γλώσσαν, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· πλὴν ὁ νοῦς μου μένει ἄκαρπος.

15. Τί μένει λοιπὸν (νὰ κάμω); ἐγὼ θέλω προσευχηθῆ μὲ τὸ πνεῦμά μου, πλὴν (θέλω προσευχηθῆ) καὶ ὥστε νὰ μὲ καταλαμβάνῶσι· θέλω

ψάλλῃ μὲ τὸ πνεῦμά μου, πλὴν (Θέλω ψάλλῃ) καὶ ὥστε νὰ μὲ ἐνοῶσιν.

16. Ἐπειδὴ ἐὼν εὐλογῆσθης μὲ (μόνον) τὸ πνεῦμα, πῶς θέλει εἶπῃ ἀμήν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀναπληροῦ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, ἔπειδὴ δὲν ἤξεύρει τί λέγεις;

17. Ἐν μὲν εὐχαριστεῖς καλῶς, ὁ ἄλλος ὅμως δὲν οἰκοδομεῖται (ἐκ τοῦτου).

18. Εὐχάριστῶ τὸν Θεόν μου, ἐπειδὴ λαλῶ περισσοτέρας γλώσσας ἀπὸ σᾶς ὅλους.

19. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὅμως προτιμῶ νὰ ὁμιλήσω πέντε λόγους, καὶ νὰ καταλαμβάνωνται, διὰ νὰ κατηχήσω καὶ ἄλλους, παρὰ ἀπειρῶς λόγους μὲ γλώσσαν (ἀκατανόητον).

20. Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδιὰ κατὰ τὸν νοῦν· ἀλλὰ γίνεσθε παιδιὰ κατὰ τὴν καρδίαν, κατὰ τὸν νοῦν ὅμως γίνεσθε τέλειοι.

21. Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον· Ὅτι ἐγὼ θέλω ὁμιλήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν λαὸν διὰ μέσου (ἀνθρώπων) ἀλλογλώσσων, καὶ μὲ χεῖλη ξένα, καὶ μήτε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θέλουσι μὲ ἐννοήσῃ, λέγει ὁ Κύριος.

22. Διὰ τοῦτο αἱ γλώσσαι εἶναι σημεῖον, οὐχὶ διὰ τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀπίστους· ἡ προφητεία ὅμως εἶναι σημεῖον, οὐχὶ διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ τοὺς πιστοὺς.

23. Λοιπὸν ἀνίσως ὅλη ἡ ἐκκλησία συναθροισθῆ εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ ὅλοι λαλῶσι μὲ (ξένος) γλώσσας, καὶ ἔμβωσιν (ἐκεῖ) ἄνθρωποι ἰδιῶται, ἢ ἄπιστοι, δὲν θέλουσιν εἶπῃ, ὅτι εἴσθε τρελλοί;

24. Ἀνίσως ὅμως ὅλοι προφητεύωσι, καὶ κανεὶς ἀπίστος, ἢ ἰδιώτης ἔμβω (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλους, καὶ ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλους.

25. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ

κρύφια τῆς καρδίας τοῦ θέλουσι γένηται φανερά· ὥστε καὶ θέλει πέσῃ κατὰ πρόσωπον, καὶ θέλει προσκυνήσῃ τὸν Θεόν, καὶ θέλει κηρύξῃ, ὅτι κατὰ ἀλήθειαν ὁ Θεὸς εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.

26. Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμῃτε, ἀδελφοί; Ὅταν συναθροίζησθε, ἔχει καθεὶς ἀπὸ σᾶς ψαλμὸν, ἔχει διδασχὴν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἔρμηνείαν· ὅλα ἅς γίνονται διὰ οἰκοδομήν.

27. Ἄντινες λαλῶσι γλῶσσαν (ἀκατανόητον), δύο ἅς λαλῶσιν, ἢ τὸ περισσότερον τρεῖς, καὶ αὐτοὶ ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου· καὶ εἷς ἅς ἔρμηνεύῃ (τὰ λεγόμενα).

28. Ἀνίσως ὅμως δὲν εἶναι διερμηνευτῆς, (ὅποιος λαλεῖ), ἅς σιωπᾷ μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἅς λαλῇ εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ εἰς τὸν Θεόν.

29. Καὶ προφήτῃαι δύο ἢ τρεῖς ἅς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἅς κρίνωσι (περὶ αὐτῶν).

30. Καὶ ἐὰν γένηται ἀποκάλυψις εἰς ἄλλον τινα, ὁ ὁποῖος κάθηται (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), ὁ πρῶτος ἅς σιωπήσῃ.

31. Διότι ὅλοι δύνασθε νὰ προφητεύητε ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ μανθάνωσιν ὅλοι, καὶ νὰ παρηγορῶνται ὅλοι.

32. Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας.

33. Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι (Θεὸς) ἀκαταστασίας, ἀλλὰ (Θεὸς) εἰρήνης, καθῶς (φαίνεται) εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34. Αἱ γυναῖκες σας ἅς σιωπῶσι μέσα εἰς τὰς ἐκκλησίας· διότι δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς αὐτὰς νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑπακούωσι, καθῶς λέγει καὶ ὁ νόμος.

35. Καὶ ἂν (αὐταὶ) θέλωσι νὰ μάθωσι τίποτε, ἅς ἐρωτῶσιν εἰς τὴν

οίκταν τοὺς ἰδίους των ἀνδρας· διότι ἄτοπον εἶναι εἰς τὰς γυναῖκας νὰ λαλῶσι μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

56. Τάχα ἀπὸ σαῶς ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ; ἢ εἰς σαῶς μόνους κατήντησεν;

57. Ἄν κάνεις φρονῆ, ὅτι εἶναι προφήτης, ἢ πνευματικός, ἅς ἤξεύρη, ὅτι ὅσα σαῶς γράφω, εἶναι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου.

58. Καὶ ἂν κάνεις δὲν τὸ ἐννοῆ, ἅς μὴ τὸ ἐννοῆ.

59. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, ἐπιθυμεῖτε μὲ ζῆλον τὸ νὰ προφητεύητε, καὶ μὴν ἐμποδίζητε τὸ νὰ λαλῶσι (ξένας) γλώσσας.

40. Ὅλα ἅς γίνονται μὲ εὐσχημοσύνην, καὶ κατὰ τάξιν.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1. Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, σαῶς ἐνθυμίζω τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὅποῖον σαῶς εὐηγγέλισα, τὸ ὅποῖον καὶ παρελάβετε, καὶ εἰς τὸ ὅποῖον καὶ στέκεσθε·

2. Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε κατ' ἐκείνον τὸν λόγον, μὲ τὸν ὅποῖον ἐγὼ σαῶς τὸ εὐηγγέλισα· ἐπειδὴ κατὰ ἄλλον τρόπον ματαίως ἐπιστεύσατε.

3. Διότι ἐγὼ σαῶς παρέδωκα πρὸ πάντων ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον παρελάβον, (δηλαδὴ), ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καθὼς (λέγουσιν) αἱ γραφαί·

4. Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν, καθὼς (λέγουσιν) αἱ γραφαί·

5. Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶν, καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα (ἀποστόλους).

6. Ἐπειτα ἐφάνη ἐπίσω εἰς πέντακισίους ἀδελφοὺς διὰ μιᾶς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ζῶσι μέχρι τούτου, καὶ μερικοὶ ἀπέθανον.

7. Ἐπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς ἀποστόλους ὅλους.

8. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους, ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὲ, ὡσάν εἰς ἔκτρομα.

9. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ μικρότατος ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους· ὁ ὅποῖος δὲν εἶμι ἀξίος νὰ ὀνομασθῶ ἀπόστολος, διότι κατέτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10. Μ' ὅλον τοῦτο ἐγὼ εἶμαι μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον εἶμαι· καὶ ἡ χάρις, τὴν ὅποιαν ἔδωκεν εἰς ἐμὲ, δὲν ἐματαιώθη, ἀλλ' ἐκοπίασα περισσώτερον ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς· πλὴν (δὲν ἐκοπίασα) ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅποία εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ.

11. Λοιπὸν εἴτε ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ἡμεῖς μὲ τοιοῦτον τρόπον κηρύττομεν, καὶ σῆς μὲ τοιοῦτον τρόπον ἐπιστεύσατε.

12. Καὶ ἂν ἡμεῖς κηρύττωμεν, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀνέστη, πῶς λέγουσι μερικοὶ μεταξὺ σας, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις νεκρῶν;

13. Καὶ ἂν δὲν εἶναι ἀνάστασις νεκρῶν, μήτε ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη·

14. Καὶ ἂν δὲν ἀνέστη ὁ Χριστὸς, λοιπὸν καὶ τὸ κήρυμά μας εἶναι μάταιον, καὶ ἡ πίστις σας εἶναι ματαία.

15. Καὶ (μάλιστα) ἀποδεικνύμεθα καὶ ψευδομάρτυρες εἰς τὸν Θεόν· ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν· τὸν ὅποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἀλλ' ὡς τυχὸν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνίσταται.

16. Διότι ἂν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνίστανται, μήτε ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη·

17. Καὶ ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη ἡ πίστις σας εἶναι ματαία· καὶ σῆς εὐρίσχεσθε ἀκόμη εἰς τὰς ἁμαρτίας σας·

18. Λοιπὸν καὶ ὅσοι ἀπέθισαν (πιστεύοντες) εἰς Χριστόν, ἀπώλεσθησαν.

19. Ἄν ἡμεῖς ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστὸν μόνον διὰ αὐτὴν τὴν ζωὴν, εἴμεθα ἀθλιώτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

20. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὁ Χριστὸς ἀνέστη, ἐγένετο ἀπαρχὴ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπέθανον.

21. Διότι ἐπειδὴ καὶ ὁ Θάνατος (συνέβη) διὰ μέσου (ἐνός) ἀνθρώπου, καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν (ἐγένετο) διὰ μέσου (ἐνός) ἀνθρώπου.

22. Διότι καθὼς ὅλοι ἀπέθανον διὰ μέσου τοῦ Ἀδάμ, μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅλοι θείλουσιν ἀναζήσῃ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

23. Καθεὶς ὁμοίως εἰς τὸ ἴδιόν του τάγμα· ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπαρχὴ, ἔπειτα ὅσοι εἶναι οἰκεῖοι τοῦ Χριστοῦ, (θείλουσιν ἀναστηθῆ) εἰς τὴν παρουσίαν του.

24. Ἐπειτα (θέλει ἔλθῃ) τὸ τέλος, ὅταν αὐτὸς παραδώτῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα· καὶ ὅταν ἀφανισθῇ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν, καὶ δυνάμιν.

25. Διότι πρέπει αὐτὸς νὰ βασιλεύῃ, ἕως οὗ ἤθελε βλάβῃ τοὺς ἐχθρούς του ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του.

26. Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος θέλει ἀφανισθῆ τελευταῖον, εἶναι ὁ Θάνατος.

27. Διότι (ὁ Θεὸς) ὑπέταξεν ὅλα τὰ πράγματα ὑποκάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του· καὶ ὅταν εἴπω, ὅτι ὅλα ὑπετάγησαν, γίνεται ὄχι, ὅτι ἐξαιρεῖται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν ὅλα.

28. Καὶ ὅταν ὅλα ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῆ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν ὅλα, διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29. Ἐπειδὴ τί θείλουσι πράξῃ, ὅσοι βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς, ἂν ὑμολογαμένως δὲν ἀνίστῶνται οἱ

νεκροί; διὰ τὴν βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς;

30. Διὰ τὴν καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν καθ' ἑκάστην ὥραν;

31. Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μετὰ τὸ καύχημα, τὸ ὅποῖον ἔχω διὰ σᾶς, μετὰ τὸ μέσον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

32. Ἄν ἐγὼ ἐπολέμησα μετὰ θήρια εἰς τὴν Ἐφεσον, ὅσον ἦτον δυνατὸν εἰς ἀνθρώπων, κατὰ τὴν θέλω ὠφελῆθῃ, ἂν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνίστῶνται, Ἄς φάγωμεν καὶ ἄς πείωμεν· διότι αὐριοῦν θέλομεν ἀποθάνῃ.

33. Μὴ πλανᾶσθε. Αἱ κακαὶ συναναστραφαὶ φθειροῦσι τὰ καλὰ ἔθνη.

34. Ἀνανήψατε (καὶ ζῆτε) δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· διότι εἶναι μετὰ ξὺς σᾶς μερικοί, οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουσι Θεόν· διὰ ἐντροπήν σᾶς τὸ λέγω.

35. Ἄλλὰ θέλει εἶπω κἀνεὶς· Πῶς ἀνίστανται οἱ νεκροί; μετὰ ποῖον σῶμα θείλουσιν ἔλθῃ;

36. Ἀνῴητε, ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον σὺ σπείρεις, δὲν ζωογονεῖται, ἂν δὲν ἀποθάνῃ (πρὸτ' ἄλλο).

37. Καὶ ὡς πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον σὺ σπείρεις, σὺ δὲν σπείρεις τὸ σῶμα, τὸ ὅποῖον μέλλει νὰ γεννηθῇ, ἀλλὰ (σπείρεις) γυμνὸν κόκκον σιταρίου, ἂν τύχη, ἢ κἀνεὸς ἀπὸ τὰ λοιπὰ (σπέρματα).

38. Καὶ ὁ Θεὸς δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα, καθὼς θέλησει, καὶ εἰς καθὲν σπέρμα τὸ ἀρμόδιον σῶμα.

39. Πᾶσα σὰρξ δὲν εἶναι ἡ ἴδια σὰρξ· ἀλλ' ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν τετραπόδων, ἄλλη τῶν ὄψαριων, καὶ ἄλλη τῶν πετεινῶν.

40. Εἶναι καὶ σώματα οὐράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ὅμως ἄλλη εἶναι ἡ λαμπρότης τῶν οὐρανίων (σωμά-

των), και ἄλλη (ἡ λαμπρότης) τῶν ἐπιγείων.

41. Ἄλλη εἶναι ἡ λαμπρότης τοῦ ἡλίου, και ἄλλη ἡ τῆς σελήνης, και ἄλλη ἡ λαμπρότης τῶν ἀστέρων· καθότι και ἡ λαμπρότης ἐνός ἀστέρος ἔχει διαφοράν ἀπὸ τὴν λαμπρότητα (ἄλλου) ἀστέρως.

42. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον (θέλει γένηται) και ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· (τὸ σῶμα) σπείρεται μὲ φθοράν, και ἀνίσταται μὲ ἀφθαρσίαν·

43. Σπείρεται μὲ ἀτιμίαν, και ἀνίσταται μὲ δόξαν· σπείρεται μὲ ἀσθένειαν, και ἀνίσταται μὲ δύναμιν·

44. Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, και ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν· εἶναι και σῶμα ψυχικόν, και σῶμα πνευματικόν.

45. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ὁ Ἀδάμ ἐκτίσθη μὲ ψυχὴν ζωτανήν· και ὁ τελευταῖος Ἀδάμ εἶναι πνεῦμα ζωοποιόν·

46. Ὅμως δὲν εἶναι πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, και ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ἀπὸ τὴν γῆν χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48. Ὅποιος ἦτον ὁ χοϊκός (ἄνθρωπος), τοιοῦτοι εἶναι και οἱ χοϊκοί· και ὁπότις εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι εἶναι και οἱ ἐπουράνιοι.

49. Και καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, θελομεν φορέσει και τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ.

50. Και ἐγὼ, ἀδελφοί, λέγω αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), ὅτι σὰρξ και αἷμα δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσωσι βασιλείαν Θεοῦ, μήτε ἡ φθορὰ δὲν θέλει κληρονομήσει τὴν ἀφθαρσίαν.

51. Ἰδοὺ, σὰς λέγω μυστήριον· Ὅλοι μὲν δὲν θελομεν ἀποθάνῃ, πλὴν ὅλοι θελομεν μεταβληθῇ·

52. Εἰς μίαν στιγμὴν, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ; εἰς τὴν τελευταίαν (φωνὴν) τῆς σάλπιγγος· διότι θέλει σαλπῆσις ἡ σάλπιγξ, και οἱ νεκροὶ θελοσιν ἀναστήθῃ ἀφθαρτοί, και ἡμεῖς θελομεν μεταβληθῇ.

53. Διότι πρέπει αὐτὸ τὸ φθορτὸν (σῶμα) νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, και αὐτὸ τὸ θνητὸν (σῶμα) νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν.

54. Και ὅταν αὐτὸ τὸ φθορτὸν (σῶμα) ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, και αὐτὸ τὸ θνητὸν (σῶμα) ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε θέλει πληρωθῇ ὁ λόγος τῆς γραφῆς· Ὁ θάνατος κατεπόθη κατὰ κράτος.

55. Ὡ θάνατε, ποῦ εἶναι τὴ κέντρον σου; Ὡ ἄτη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου;

56. Τὸ κέντρον ὅμως τοῦ θανάτου, εἶναι ἡ ἀμαρτία· και ἡ δύναμις τῆς ἀμαρτίας, εἶναι ὁ νόμος.

57. Χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὅποῖος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58. Δοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε σταθεροί, ἀμετακίνητοι, και προκόπτετε πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, μὲ τὸ νὰ ἡξεύρητε, ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. ΙΣΤ΄.

1. Ὅσον δὲ διὰ τὴν σύναξιν (τῆς βοηθείας), ἡ ὅποια γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους, πράξατε και σείς μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς τὸ ἔβαλον εἰς τάξιν και εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καθεὶς ἀπὸ σὰς ἄς βράλλῃ κατὰ μέρος, και ἄς φυλάττη ὅ, τι ἤθελον εἶναι εὐκόλον εἰς αὐτόν· διὰ νὰ μὴ γίνωνται συνάξεις (βοηθείας) τότε, ὅταν ἔλθω.

3. Και ὅταν ἐγὼ ἔλθω, θελω πέμψη

μὲ γράμματά (μου) ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἠθέλετε κρίνῃ ἀξιούς, διὰ νὰ ἀποχομίσωσιν αὐτὴν τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

4. Καὶ ἂν (αὐτὸ τὸ πρᾶγμα) εἶναι ἄξιον τοῦ νὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ, (αὐτοὶ) θελοῦσιν ὑπάγη ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

5. Διότι ἐγὼ θελῶ ἔλθῃ εἰς σᾶς, ἀφ' οὗ διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν· [ἔπειδὴ πρέπει νὰ διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν].

6. Καὶ ἴσως θελῶ μείνῃ εἰς σᾶς (μερικὸν καιρὸν), ἢ καὶ θελῶ περάσῃ τὸν χειμῶνα, διὰ νὰ μὲ ἐξαποστείλητε σεῖς εἰς τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ ὑπάγω.

7. Διότι ἐγὼ δὲν θελῶ νὰ σᾶς ἴδω αὐτὴν τὴν φοράν ὡς περαστικός· ἀλλὰ ἐλπίζω, ὅτι θελῶ μείνῃ ὁμοῦ μὲ σᾶς μερικὸν καιρὸν, ἀνίσως ὁ Κύριος μοι τὸ συγχωρήσῃ.

8. Καὶ ἐγὼ θελῶ μείνῃ εἰς τὴν Ἐφεσον ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9. Διότι μεγάλη θύρα καὶ ἐνεργητικὴ ἠνοίχθη εἰς ἐμέ, μ' ὅλον τὸ ὅτι οἱ ἐναντίοι εἶναι πολλοί.

10. Ἀνίσως ἔλθῃ (εἰς σᾶς) ὁ Τιμόθεος, φροντίσατε διὰ νὰ εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ μεταξὺ σας· καθότι καὶ αὐτὸς πράττει τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου καθὼς καὶ ἐγὼ.

11. Ἄς μὴ τὸν καταφρονήσῃ λοιπὸν κανεὶς· ἀλλὰ ὀδηγήσατέ τον μὲ εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ· διότι ἐγὼ τὸν περιμένω ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς.

12. Ὅσον δὲ διὰ τὸν ἀδελφὸν Ἀπολλὼν, ἐγὼ τὸν παρεκάλεσα πολλὰ, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς σᾶς ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀδελφούς· καὶ δὲν ἠθέλησε κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἔλθῃ· ὅμως θελεῖ ἔλθῃ, ὅταν εὐκαιρήσῃ.

15. Ἀγρυπνεῖτε· στέκεσθε εἰς τὴν πίστιν, γίνεσθε ἀνδρείοι, καὶ ἐνδυναμώσεσθε.

14. Ὅλα σᾶς (τὰ ἔργα) ἄς πράττωνται μὲ ἀγάπην.

15. Ἀδελφοί, ἠξέυρετε τὴν οἰκονόμιαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι οἱ πρόωτοι (πιστοὶ) τῆς Ἀχαΐας, καὶ ὅτι διώρισαν τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ἁγίων.

16. (Σᾶς παρακαλῶ) νὰ ἔχητε ὑποταγὴν εἰς τὰ τοιαῦτα (ὑποκειμένα), καὶ εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος συνεργεῖ καὶ κοπιᾷζει.

17. Ἐγὼ χαίρω διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ τοῦ Φουρτουνάτου καὶ τοῦ Ἀχαϊκοῦ, διότι αὐτοὶ ἀνεωλήρωσαν τὴν ἔλλειψίν μας·

18. Καθότι αὐτοὶ ἀνέσπυσαν καὶ τὸ πνεῦμά μου, καὶ τὸ ἴδιόν σας (πνεῦμα)· λοιπὸν ἔχετε πρόνοιαν διὰ τοὺς τοιοῦτους.

19. Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· Σᾶς ἀσπάζονται μὲ πολλὴν (πόθον) ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς συνεργηχομένους (πιστοὺς) εἰς τὴν ἰδίαν των οἰκίαν.

20. Σᾶς ἀσπάζονται ὅλοι οἱ ἀδελφοί· Ἀσπάσασθε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ φιλίημα ἅγιον.

21. Αὐτὸς ὁ ἀσπασμὸς γράφεται μὲ τὴν ἰδίαν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου.

22. Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἄς εἶναι ἀνάθεμα μακρανάθ.

23. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ (εἴθε νὰ εἶναι) ὁμοῦ μὲ σᾶς.

24. Ἡ ἀγάπη μου (εἴθε νὰ εἶναι) ὁμοῦ μὲ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Κορινθίους πρώτη Ἐπιστολὴ ἐγράφη καὶ ἐστάλη ἀπὸ τοὺς Φιλίππους διὰ τοῦ Στεφανᾶ, τοῦ Φουρτουνάτου, τοῦ Ἀχαϊκοῦ, καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ὁ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός (μου), εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.

2. Χάρις (εἶη) ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. (Ἄς εἶναι) εὐλογητὸς ὁ Θεός, (ὁ ὅποιος εἶναι) πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ ὁ Θεός πάσης πηρηγορίας·

4. Ὁ ὅποιος μᾶς παρηγορεῖ εἰς ὅλας τὰς θλίψεις μας, διὰ τὴν δύναμειν καὶ ἡμεῖς τὴν παρηγορῶμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς πᾶσαν θλίψιν, διὰ μέσου τῆς παρηγορίας, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι παρηγορούμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν.

5. Διότι καθὼς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ περισσεύουσιν εἰς ἡμᾶς, μετὸν αὐτὸν τρόπον περισσεύει καὶ ἡ παρηγορία μας διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

6. Καὶ ἂν ἡμεῖς θλιβώμεθα, (θλιβώμεθα) διὰ τὴν παρηγορηθῆτε, καὶ τὴν σωθῆτε σεῖς, τὸ ὅποιον ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ὑπομονὴν τῶν παθῶν,

τὰ ὅποια πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἂν παρηγορούμεθα, (τοῦτο γίνεται) διὰ τὴν παρηγορηθῆτε καὶ τὴν σωθῆτε σεῖς· καὶ ἡ ἐλπίς, τὴν ὅποιαν (ἔχομεν) διὰ πάντων, εἶναι βεβαία.

7. Ἐπειδὴ ἠξέυρομεν, ὅτι καθὼς γίνεσθε μέτεχοι τῶν παθῶν, μετὸν αὐτὸν τρόπον (θέλετε μετέχειν) καὶ ἀπὸ τῆς παρηγορίας.

8. Διότι ἡμεῖς δὲν θέλομεν, ἀδελφοί, ὥστε σεῖς τὴν μὴ ἔχητε ἰδέαν διὰ τὴν θλίψιν, ἣ ὅποια ἠκολούθησεν εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν, διὰ τὴν ὅποιαν ἡμεῖς ἐβαρύνθημεν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ περισσώτερον ἀπὸ τὴν ἰδίαν μὴ δύναμιν, ὥστε καὶ ἀπελπίσθημεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωῆν (μας).

9. Καὶ ἡμεῖς μόνοι ἐλάβομεν καθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἰδίου μὴ θανάτου, διὰ τὴν μὴ ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος ἀνίσταται τοὺς νεκρούς.

10. Ὁ ὅποιος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τόσον μέγαν (κίνδυνον) θανάτου, καὶ μᾶς ἐλευθερώσει· καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει μᾶς ἐλευθερώσει.

11. Ἐπειδὴ καὶ σεῖς μετὰ τὴν δεικνύσας συνεργεῖτε διὰ ἡμᾶς, ὥστε, ἐπειδὴ τὸ χάρισμα, τὸ ὅποιον ἐδόθη εἰς ἡμᾶς,

ἐδόθη διὰ (τῆς παρακλήσεως) πολλῶν (προσώπων), καὶ πολλὰ (πρόσωπα) νὰ εὐχαριστήσωσι δι' ἡμᾶς.

12. Διότι τὸ καύχημά μας εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεώς μας, ὅτι (δηλαδὴ) ἐζήσαμεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ μάλιστα μεταξύ εἰς σᾶς με ἀπολόγητα καὶ εὐλογοῦμεν Θεοῦ, οὐχὶ με σοφίαν σαρκικὴν, ἀλλὰ με τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

13. Καθότι ἡμεῖς δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα, εἰμὴ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀναγιγνώσκετε, ἢ καὶ καταλαμβάνετε· καὶ ἐπιζῶ, ὅτι καὶ ἕως τέλους θέλετε καταλάβη.

14. Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, καθὼς καὶ σεῖς (θέλετε εἶσθαι καύχημά) μας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15. Καὶ με αὐτὴν τὴν βεβαίαν ἐπιβὰ ἤθελον νὰ ἔλθω πρότερον εἰς σᾶς, διὰ νὰ λάβητε δευτέραν χάριν.

16. Καὶ διὰ νὰ περάσω ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν νὰ ἐπιστρέψω εἰς σᾶς, ὥστε ἀπὸ σᾶς νὰ σταλῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἐσχεπτόμην τοῦτο, μήπως μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα; ἢ μήπως σκέπτομαι σαρκικῶς, ὅσα σκέπτομαι, διὰ νὰ εἶναι εἰς ἐμὲ τὸ ναὶ, καὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ;

18. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθὴς μάρτυς, ὅτι ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη εἰς σᾶς, δὲν ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ.

19. Διότι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη εἰς σᾶς ἀπὸ ἡμᾶς, (δηλαδὴ) ἀπὸ ἐμὲ, καὶ τὸν Σίλουανόν, καὶ τὸν Τιμόθεον, δὲν ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλ' ἐγένετο εἰς αὐτὸν ναί.

20. Διότι ὅσαι ὑποσχέσεις εἶναι τοῦ Θεοῦ, αὐταὶ εἶναι ναὶ εἰς αὐτὸν,

καὶ ἀμὴν εἰς αὐτὸν, διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν.

21. Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος βεβαίῳ ἡμᾶς ὁμοῦ με σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἐχρίσεν.

22. Ὅστις καὶ μᾶς ἐσφράγισε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας μας τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

23. Καὶ ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν μάρτυρα εἰς τὴν ἰδίαν μου ψυχὴν, ὅτι δὲν ἤλθον μέχρι τούτου εἰς τὴν Κόρινθον, ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ σᾶς λυπήσω.

24. Οὐχὶ διότι ἡμεῖς ἐξουσιάζομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ διότι εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· διότι σεῖς εἴσθε σταθεροὶ εἰς τὴν πίστιν.

ΚΕΦ. Β'.

1. Ἐγὼ δὲ ἀπεφάσισα κατ' ἐμοῦτὸν τοῦτο, νὰ μὴν ἔλθω (δηλαδὴ) πάλιν εἰς σᾶς, ὥστε νὰ σᾶς λυπήσω.

2. Διότι καὶ ἂν τυχὸν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει με χαροποιήσῃ, εἰμὴ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος λυπεῖται ἀπὸ ἐμέ;

3. Καὶ ἐγὼ σᾶς ἔγραψα αὐτὸ τὸ ἴδιον, διὰ νὰ μὴ λυπηθῶ, ὅταν ἔλθω, ἀπὸ ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔσπεσε νὰ χαρῶ· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω αὐτὴν τὴν πληροφορίαν εἰς ὄλους σας, ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι χαρὰ ὅλων σας.

4. Διότι σᾶς ἔγραψα με πολλὰ δάκρυα διὰ τὴν πολλὴν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδίας μου, οὐχὶ διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν ἔχω ἰδιαιτέρως εἰς σᾶς.

5. Καὶ ἂν κἀνεὶς με ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ ὄλους σας κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ σᾶς παραβαρύνω.

6. Εἰς τὸν τοιοῦτον ἀρκετὴ εἶναι ἡ ἐπιπληξίς, ἢ ὁποῖα ἐγένετο εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους.

7. Ὡστε ἐκ τοῦ ἐναντίου πρέπει περισσότερον νὰ τῷ κάμητε χάριν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσητε, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος ἀπὸ τὴν πολλὴν του λύπην.

8. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε εἰς αὐτὸν τὴν ἀγάπην σας.

9. Καθότι καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν σᾶς ἔγραψα, διὰ νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν εἴσθε καθ' ὅλα ὑπήκοοι.

10. Εἰς ὅποιον λοιπὸν συγχωρεῖτε σεῖς, καὶ ἐγὼ (τῷ συγχωρῶ)· διότι ἂν ἐγὼ συνεχώρησά τι, εἰς ὅποιον συνεχώρησα, τὸ ἔπραξα διὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴν ὑπερισχύσῃ καθ' ἡμῶν ὁ Σατανᾶς·

11. Διότι ἡμεῖς ἐγνωσόμεν τοὺς στοχασμούς του.

12. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον εἰς τὴν Τρωάδα, διὰ (νὰ κηρύξω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, με ὅλον τὸ ὅτι ὁ Κύριος ἠνοιξεν εἰς ἐμὲ θύραν, δὲν ἀνεπαύθη ἡ ψυχὴ μου, ἐπεὶ δὲν εὐρήκα ἐκεῖ τὸν ἀδελφόν μου Τίτον·

13. Ἀλλὰ ἀφ' οὗ τοὺς ἀπεχαιρέτησα, ἀνεχώρησα, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Μακεδονίαν.

14. Καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος μᾶς κάμνει νὰ θριαμβεύωμεν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερώσει διὰ μέσου μας τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεώς του εἰς καθένα τόπον·

15. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα εὐδοκίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ μετὰξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σώζονται, καὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπολλύονται·

16. Καὶ εἰς τούτους μὲν εἴμεθα ὁσμὴ θανάτου, διὰ νὰ τοὺς θανατώσῃ· εἰς ἐκείνους δὲ ὁσμὴ ζωῆς, διὰ νὰ τοὺς ζωογονήσῃ· καὶ ποῖος εἶναι ἰκανὸς διὰ αὐτά;

17. Διότι ἡμεῖς δὲν καπηλεύομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καθὼς (τὸν κα-

πηλεύουσιν) οἱ περισσότεροι, ἀλλ' ἡμεῖς ὀμιλοῦμεν μὲ εὐκρίνειαν ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Πάλιν ἀρχίζομεν νὰ συνιστῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας; ἔχομεν τάχα ἡμεῖς χρεῖαν, καθὼς ἄλλοι, ἀπὸ συστατικᾶς ἐπιστολᾶς εἰς σᾶς; ἢ (ἔχομεν χρεῖαν) ἀπὸ συστατικᾶς (ἐπιστολᾶς) ἀπὸ μέρους σας (εἰς ἄλλους);

2. Ἡ (συστατικὴ) ἐπιστολὴ μας εἴσθε σεῖς (οἱ ἴδιοι), ἢ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένη μέσα εἰς τὴς καρδίας μας, καὶ γινώσκεται καὶ ἀναγινώσκεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

3. Ἐπειδὴ εἶναι φανερόν, ὅτι σεῖς εἴσθε ἢ ἐπιστολὴ τοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῖα ἐγράφη διὰ (τοῦ κηρύγματος) ἡμῶν, καὶ εἶναι γεγραμμένη οὐχὶ με μέλαν, ἀλλὰ μὲ Πνεῦμα τοῦ ζῶντος Θεοῦ, καὶ οὐχὶ ἐπάνω εἰς πετρίνας πλάκας, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τὰς σαρκίνας πλάκας τῆς καρδίας σας.

4. Καὶ τοιαύτην πληροφορίαν ἔχομεν εἰς τὸν Θεόν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5. Οὐχὶ διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἰκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ στοχασθῶμεν τίποτε, ὡς ἐξ ἰδίας μας κρίσεως, ἀλλ' ἡ ἰδέα μας ἰκανότης (προέρχεται) ἀπὸ τὸν Θεόν.

6. Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμεν ἰκανοὺς, (ὥστε νὰ γενώμεθα) ὑπηρέται τῆς νέας διαθήκης, οὐχὶ τοῦ γραμματος, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος· διότι τὸ γράμμα θανατώνει, τὸ Πνεῦμα ὅμως δίδει ζωὴν.

7. Καὶ ἂν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ἢ ὁποῖα ἦτον ἐντετυπωμένη με γράμματα ἐπάνω εἰς πέτρας, ἐγένετο ἔνδοξος· ὥστε οἱ Ἰσραηλιταὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἴδωσιν ἀσκαρδύμνηται εἰς τὸ πρόφ-

ωπων τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου του, ἢ ὅποια ἦτον πρόσκαιρος·

8. Πῶς δὲν θελεῖ εἶναι ἔνδοξος πολλῶ περισσότερον ἢ διακονία τοῦ Πνεύματος;

9. Διότι ἐπειδὴ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως εἶναι δόξα, πολλῶ περισσότερον ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν δόξαν.

10. Καθότι (ἡ παλαιὰ διακονία), ἢ ὅποια ἐδοξάσθη, δὲν ἐδοξάσθη, ὅταν συγκριθῆ (μὲ τὴν νέαν) διὰ τὴν δόξαν τῆς, ἢ ὅποια ὑπερτερεῖ.

11. Διότι ἂν ἐγένετο ἔνδοξον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ καταργηθῆ· πολλῶ περισσότερον εἶναι ἔνδοξον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον διαμένει.

12. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔχομεν τοιαύτην (ἀληθῆ) ἐλπίδα, μεταχειριζόμεθα πολλὴν παρρησίαν·

13. Καὶ δὲν (πράττομεν ἡμεῖς), καθὼς ὁ Μωϋσῆς ἔβαλε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὥστε νὰ μὴ ἴδωσιν οἱ Ἰσραηλῖται τὸ τέλος (τοῦ φωτὸς τοῦ νόμου), ὁ ὅποιος ἐμελλε νὰ παύσῃ.

14. Ὅμως οἱ νόες αὐτῶν ἐσκοτίσθησαν· καθότι καὶ μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἴδιον σκέπασμα μένει, ὅταν ἀναγινώσκεται ἡ παλαιὰ διαθήκη, χωρὶς νὰ ἀνακαλύπτεται, ὅτι αὐτὸ κατηργήθη διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15. Ἀλλ' ἕως τὴν σήμερον κάλυμμα εἶναι κείμενον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, ὅταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς.

16. Ὅταν ἄμως (ὁ Ἰσραὴλ) ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κύριον, τότε θελεῖ ἀφαιρεθῆ αὐτὸ τὸ σκέπασμα.

17. Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι ὁ Κύριος· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ (εἶναι) ἐλευθερία.

18. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι, ἐπειδὴ ὡς εἰς καθρέπτῃν βλέπομεν τὴν δόξαν τοῦ

Κυρίου μὲ ἀσχεπεῖς πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εἰς τὴν ἰδίαν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ὥσῃν διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Διὰ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ ἔχομεν αὐτὴν τὴν διακονίαν, καθὼς μᾶς ἠλέησεν (ὁ Θεὸς), δὲν ἀποκάνομεν εἰς τοὺς κόπους·

2. Ἀλλὰ ἀπερρίψαμεν τὰ αἰσχροῦ ἔργα, τὰ ὅποια γίνονται κρυφίως, ἐπειδὴ δὲν περιπατοῦμεν εἰς πανουργίαν, μήτε δολιεύομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συνιστῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς τὴν συνειδησιν (ὄλων) τῶν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ ἀνίσως τὸ εὐαγγέλιόν μας εἶναι σκεπασμένον, εἶναι σκεπασμένον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι τῆς ἀπωλείας·

4. (Δηλαδῆ) εἰς τοὺς ἀπίστους, τῶν ὁποίων τὸν νοῦν ἐτύφλωσεν ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου, διὰ νὰ μὴ λάμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5. Διότι ἡμεῖς δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ (κηρύττομεν) τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους (κηρύττομεν) δοῦλους σας δι' (ἀγάπην) τοῦ Ἰησοῦ.

6. Διότι ὁ Θεὸς, ὁ ὅποιος εἶπε νὰ λάμψῃ τὸ φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, αὐτὸς ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, διὰ (νὰ διαδώσωμεν) τὸν φωτισμὸν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὸν Θεσαυρὸν μέσα εἰς πῆλινα ἀγγεῖα, διὰ νὰ εἶναι ἡ ὑπερβολὴ (αὐτῆς) τῆς δυνάμεως ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ ἡμᾶς·

8. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς θλιβόμεθα

κατὰ πάντα τρόπων, πλὴν δὲν στενοχωρούμεθα· ἐρχόμεθα εἰς ἀμηχανίαν, πλὴν δὲν ἀπελπιζόμεθα·

9. Διωκόμεθα, πλὴν δὲν μένομεν χωρὶς βοηθείας (τοῦ Θεοῦ)· νικώμεθα, πλὴν δὲν χανόμεθα·

10. Ἡμεῖς περιφερόμεν πάντοτε εἰς τὸ ἴδιόν μας σῶμα τὸν Θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ τὴν φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ ἴδιόν μας σῶμα.

11. Διότι ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν, παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς Θάνατον διὰ (τὴν ἀγάπην) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν θνητὴν σάρκα μας.

12. Λοιπὸν ὁ Θάνατος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ζωὴ εἰς σᾶς.

13. Καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ ἴδιον Πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐγὼ ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο καὶ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν·

14. Ἐπειδὴ ἤξεύρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θελεῖ ἀναστήσῃ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡμᾶς, καὶ θελεῖ μᾶς παραστήσῃ (ἐμπροσθέν του) ὁμοῦ μὲ σᾶς.

15. Διότι ὅλα (τὰ ἀγαθὰ) εἶναι διὰ σᾶς, ὥστε ἡ χάρις μὲ τὸ νὰ δίδεται εἰς περισσοτέρους, νὰ περισσεύσῃ καὶ τὴν εὐχαριστίαν διὰ μέσου τῶν περισσοτέρων εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16. Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν εἰς τοὺς κόπους· ἀλλὰ ἂν καὶ ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπός μας φθίρεται, ὁ ἐσωτερικὸς ὅμως ἀνακαινίζεται ἡμέρα τῇ ἡμέρα.

17. Διότι ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὰ θλίψις μας, προξενεῖ εἰς ἡμᾶς βάρος δόξης καθ' ὑπερβολὴν ὑπερβολικῆς·

18. Ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς δὲν ἀποβλέπομεν εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια βλέπονται, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια

δὲν βλέπονται· διότι ὅσα βλέπονται εἶναι προσωρινά· ὅσα ὅμως δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Διότι ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι ἀνίσως ἡ γῆνιός κατοικία τῆς σκηνῆς μας χαλασθῆ, ἡμεῖς ἔχομεν οἰκοδομήν ἀπὸ τὸν Θεόν, (δηλαδῆ), οἰκίαν αἰώνιον ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς, ἡ ὅποια δὲν ἐκτίσθη ἀπὸ χεῖρας (ἀνθρώπων).

2. Καὶ διὰ τοῦτο στενοζόμεν εἰς αὐτὴν (τὴν σκηνὴν)· ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐνδυθῶμεν ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν οὐράνιον κατοικίαν μας.

3. Καὶ ἐὰν ἐνδυθῶμεν (αὐτὴν), δὲν θελομεν εὐρεθῆ γυμνοί.

4. Διότι ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρισκόμεθα εἰς (αὐτὴν) τὴν σκηνὴν, ἀναστενάζομεν ἐξ αἰτίας τοῦ βάρους· ὥστε δὲν θελομεν νὰ τὴν ἐκδυθῶμεν, ἀλλ' ἐπάνω εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῶμεν, διὰ τὴν κατὰποθῆ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴν ζωὴν.

5. Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐμόρφωσεν εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον· ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπιζόμεν βεβαίως πάντοτε, καὶ ἐπειδὴ ἤξεύρομεν, ὅτι ἐν τῇ εὐρισκόμεθα εἰς τὸ σῶμα, ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον·

7. [Διότι ἡμεῖς περιπατοῦμεν μὲ τὴν πίστιν, καὶ οὐχὶ μὲ τὴν θεωρίαν]·

8. Ἐχομεν θάρρος, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τὸ σῶμα ταχύτερον, καὶ νὰ εἴμεθα ὁμοῦ μὲ τὸν Κύριον.

9. Διὰ τοῦτο καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε εὐρισκόμεθα ἐντὸς (τοῦ σώματος), εἴτε εὐρισκόμεθα ἐκτὸς (τοῦ σώματος), νὰ εἴμεθα εὐάρεστοι εἰς αὐτόν.

10. Διότι πρέπει ὅλοι ἡμεῖς νὰ παρῆρσιασθῶμεν ἐμπρὸς εἰς τὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν λάβῃ καθεὶς ἀνα

λόγως μὲ ὅσα ἔπραξε μὲ τὸ σῶμά του, εἴτε καλόν, εἴτε κακόν.

11. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἠξέυρομεν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, πληροφοροῦμεν (περὶ αὐτοῦ) τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸν Θεὸν δὲ εἴμεθα φανεροί· καὶ ἐλπίζω, ὅτι εἴμεθα φανεροὶ καὶ εἰς τὰς ἰδίας σας συνειδήσεις.

12. Καὶ (δὲν λέγομεν τοῦτο), διὰ νὰ συστησωμεν πάλιν εἰς σὰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν αἰτίαν νὰ καυχᾶσθε ἐξ αἰτίας μας, καὶ νὰ ἔχητε (ἀποόρισιν) εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι καυχῶνται κατ' ἐπιφάνειαν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ καρδίας.

13. Διότι ἂν ἡμεῖς εἴμεθα ἐκστατικοί, (εἴμεθα) διὰ τὸν Θεόν· καὶ ἂν ἔχωμεν σώας τὰς φρένας, (τὰς ἔχομεν) διὰ (τὴν ὠφελείαν) σας.

14. Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς σύσφιγγει·

15. Ἐπειδὴ κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ἐπειδὴ εἰς ἀπέθανε διὰ ὅλους, ὅλοι λοιπὸν ἀπέθανον· καὶ εἰς ἀπέθανε διὰ ὅλους, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον, ὅσοι ζῶσι διὰ τὸν ἑαυτὸν των, ἀλλὰ διὰ ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος ἀπέθανε δι' αὐτοὺς, καὶ ἀνέστη.

16. Λοιπὸν ἡμεῖς δὲν ἠξέυρομεν εἰς τὸ ἐξῆς κἀνένα κατὰ σάρκα· καὶ ἐὰν ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως δὲν τὸν γνωρίζομεν (μὲ τοιοῦτον τρόπον).

17. Λοιπὸν ἂν κἀνεὶς (ζῆ) κατὰ Χριστὸν, αὐτὸς εἶναι νέα κτίσις· τὰ παλαιὰ ἀπέρασαν, ἰδοὺ ὅλα ἐγένοντο νέα.

18. Καὶ ὅλα (αὐτὰ) ἐγένοντο ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ ὅποῖος μᾶς ἐφιλιώσε μὲ τὸν ἑαυτὸν του διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ ὅποῖος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς αὐτὸ τὸ ὑποῦργημα τῆς φιλιώσεως·

19. Διότι ὁ Θεὸς ἦτον εἰς τὸν

Χριστὸν διὰ νὰ φιλιώσῃ τὸν κόσμον μὲ τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς νὰ μετρήσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματα αὐτῶν· καὶ ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς τὴν διδασκαλίαν τῆς φιλιώσεως.

20. Ἡμεῖς λοιπὸν μεσιτεύομεν διὰ τὸν Χριστὸν, ἔπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς παρκαλεῖ διὰ μέσου μας· παρακαλοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν, φιλιώθητε μὲ τὸν Θεόν.

21. Διότι ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη ὡς ἀμπεριωτῶν διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν (τὸν Υἱόν του), ὁ ὅποῖος δὲν ἐγνώρισεν ἀμαρτίαν, διὰ νὰ γενώμεθα ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ Υἱοῦ του).

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

1. Καὶ ἔπειδὴ εἴμεθα συνεργοὶ (τοῦ Κυρίου), σᾶς περκαλοῦμεν νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀνωφελῶς.

2. Διότι λέγει· Ἐγὼ σοῦ ὑπέγκουσα εἰς καιρὸν δεκτὸν, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς σωτηρίας σοὶ ἐβοήθησα· ἰδοὺ αὐτὴ (ἡ ὥρα εἶναι) ὁ εὐπρόσδεκτος καιρὸς, αὐτὴ (ἡ ὥρα εἶναι) ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας.

3. Καὶ δὲν δίδομεν εἰς κἀνένα κἀνὲν σκάνδαλον, διὰ νὰ μὴ κατηγορηθῆ ἡ διακονία (μας)·

4. Ἀλλ' ἡμεῖς συνιστῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς πᾶσαν περίστασιν ὡς ὑπηρεταὶ τοῦ Θεοῦ· μὲ πολλὴν ὑπομονὴν εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας·

5. Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακὰς, εἰς ἀκχαστασίας, εἰς κόπους, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηστείας·

6. Μὲ καθαρότητα, μὲ γνώσιν, μὲ μακροθυμίαν, μὲ καλοσύνην, μὲ Πνεῦμα ἅγιον, μὲ ἀγάπην ἀνυπόκριτον·

7. Μὲ λόγον ἀληθείας, μὲ δύναμιν Θεοῦ, μὲ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά·

8. Διὰ μέσου δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ μέσου κακῆς φήμης, καὶ καλῆς ὠσάν πλάνοι, (ἐν ᾧ εἴμεθα) ἀληθινοί·

9. Ὡσάν ἀγνωρίστοι, (ἐν ᾧ εἴμεθα) γνωστοί· ὥσάν ἀποθνήσκοντες, καὶ ὅμως ἰδοὺ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ φρονεούμενοι·

10. Ὡς νὰ λυπώμεθα, πάντοτε ὅμως χαίρομεν· ὥσάν πτωχοί, ἐν ᾧ πολλοὺς κάμνομεν πλουσίους· ὡς νὰ μὴ ἔχωμεν τίποτε, καὶ ἐξουσιάζομεν ὅλα.

11. Τὸ στόμα μας ἠνοίχθη εἰς σᾶς, Κορίνθιοι, καὶ ἡ καρδιά μας ἐπλάτύνθη.

12. Σεῖς δὲν εἴσθε στενοχωρημένοι μέσα εἰς ἡμᾶς· ἔχετε ὅμως στενοχωρία μέσα εἰς τὰ σπλάγγνα σας.

13. (Δότε) τὴν ἰδίαν ἀνταμοιβὴν, λαλῶ ὡς εἰς παιδίᾳ μου· Καὶ πλατύνθητε καὶ σεῖς.

14. Μὴ κλίνητε πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀπίστων· διότι ποία μετοχὴ εἶναι μεταξὺ δικαιοσύνης, καὶ ἀνομίας; Ποία κοινωνία εἶναι μεταξὺ φωτός, καὶ σκότους;

15. Καὶ ποία συμφωνία εἶναι μεταξὺ Χριστοῦ καὶ Βελιάλ; Ἡ ποία μερὶς εἶναι τοῦ πιστοῦ μετὰ τοῦ ἀπίστου;

16. Ἡ ποία συγκατάθεσις εἶναι τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μετὰ τὰ εἰδῶλα; διότι σεῖς εἴσθε νὰς τοῦ ζῶντος Θεοῦ· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐγὼ θέλω κατοικήσῃ μέσα εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλω περιπατήσῃ ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θελοῦσιν εἶσθαι λαός μου.

17. Διὰ τοῦτο ἐξέλθετε ἀπὸ τὴν μέσην αὐτῶν, καὶ χωρίσθητε, λέγει ὁ Κύριος· καὶ μὴ ἐγγίζητε εἰς ἀκάθαρτον· καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς, δεχθῆ·

18. Καὶ θέλω εἶσθαι ὡς πατήρ σας, καὶ σεῖς θέλετε εἶσθαι ὡς υἱοὶ καὶ

θυγατέρες μου, λέγει ὁ παντοκράτωρ Κύριος.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Ἐπειδὴ ἔχομεν λοιπὸν τοιαύτας ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, ἅς καθαρῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀπὸ ὅλους τοὺς μολυσμοὺς τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ πνεύματος, μετὰ τὸ νὰ ἐπιτελώμεν τὴν ἀγιωσύνην μετὰ φόβον Θεοῦ.

2. Δεχθῆτέ μας· ἡμεῖς δὲν ἠδίκησαμεν κανένα, δὲν διεφθείραμεν κανένα, μήτε ἐπλεονεκτήσαμεν κανένα.

3. Δὲν (τὸ) λέγω διὰ κατάκρισιν σας· διότι εἶπον πρότερον, ὅτι σεῖς εἴσθε μέσα εἰς τὰς ψυχὰς μας, ὥστε νὰ ἀποθάνωμεν ὁμοῦ, καὶ νὰ ζήσωμεν ὁμοῦ.

4. Πολλὴν παρρησίαν μεταχειρίζομαι εἰς σᾶς, καὶ πολλὰ καυχῶμαι διὰ σᾶς· εἶμαι καθ' ὑπερβολὴν πλήρης ἀπὸ χαρᾶν εἰς ὅλην τὴν θλίψιν μας.

5. Διότι ἀφ' οὗ ἤλθομεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὸ σῶμά μας δὲν εὐρήκε κάμμιαν ἀνάσπασιν, ἀλλὰ θλιβόμεθα πάντοτε· καὶ ἀπὸ ἐξῶ (μᾶς θλιβούσιν) οἱ πόλεμοι, καὶ ἀπὸ μέσα οἱ φόβοι·

6. Ὁ Θεὸς ὅμως, ὁ ὁποῖος παρηγορεῖ τοὺς ταπεινοὺς, μᾶς ἐπαρηγόρησε μετὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Γίτου.

7. Καὶ οὐχὶ μόνον μετὰ τὸν ἐρχομὸν του, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν παρηγορίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπαρηγορήθη ἀπὸ σᾶς, ἐπειδὴ καὶ μᾶς διηγῆθη τὸν πολὺν πόθον σας, τοὺς κλαυθμούς σας, καὶ τὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἔχετε δι' ἐμέ· ὥστε καὶ ἐχάρην περισσώτερον.

8. Διότι ἂν καὶ σᾶς ἐλύπησα μετὰ τὴν ἐπιστολήν μου, δὲν μετανοῶ, ἂν καὶ (πρότερον) μετενόουν· διότι βλέπω, ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη σᾶς ἐλύ-

πηρε, (σᾶς ἐλύπησεν), ὅμως πρὸς καιρόν·

9. Ἐπὶ τοῦ παρόντος χαίρω, οὐχὶ διότι ἐλυπήθητε, ἀλλὰ διότι ἐλυπηθήητε, διὰ τὸ νὰ μετανοήσητε· καθότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ τὸ νὰ μὴ ζημιωθῆτε εἰς κἀνὲν πρᾶγμα ἐξ αἰτίας μας.

10. Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη προξενεῖ μετάνοιαν, (ἡ ὁποία ὁδηγεῖ) εἰς σωτηρίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν προξενεῖται μεταμέλεια· ἡ λύπη ὅμως τοῦ κόσμου προξενεῖ θάνατον.

11. Διότι βέβηχα αὐτὸ τὸ ὅτι κατὰ Θεὸν ἐλυπήθητε, πόσην προθυμίαν σᾶς ἐπροξένησε, καὶ ἀπολογίαν, καὶ ἀγανάκτησιν, καὶ φόβον, καὶ πολλὴν πόθον, καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν; Κατὰ πάντα τρόπον ἀποδείξατε τὸν ἐκυτὸν σας, ὅτι εἴσατε καθαροὶ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

12. Λοιπὸν καὶ ἂν σᾶς ἔγραψα, δὲν σᾶς ἔγραψα δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἠδίκησε, μῆτε διὰ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἠδικήθη, ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ φανερωθῇ εἰς σᾶς ἡ φροντίς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13. Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορήθημεν διὰ τὴν ἰδίαν σας παρηγορίαν· καὶ πολὺ περισσότερον ἐχάρημεν διὰ τὴν χάριν τοῦ Τίτου, διότι τὸ πνεῦμά του ἔμεινεν εὐχαριστημένον ἀπὸ ὅλους σας·

14. Καθότι ἂν καὶ κατὰ τι ἐκαυχῆσθην εἰς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν ἐφάνην ψεύστης· ἀλλὰ καθὼς ἡμεῖς σᾶς ἐλάλισταμεν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν, μετὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ καύχισις, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς τὸν Τίτον, ἐγενήθη ἀλήθεια·

15. Καὶ αὐτὸς ὁ Τίτος ἐπειδὴ ἐνθυμεῖται τὴν ὑπακοὴν ὄλων σας, καὶ ὅτι τὸν ὑπεδέχθητε μετὸ φόβον καὶ μετὸν τρόπον, σᾶς ἀγαπᾷ μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχχνα.

16. Λοιπὸν ἐγὼ χαίρω, καθότι εἰς

πᾶσαν περίστασιν ἐγὼ ἔχω θάρρος εἰς σᾶς.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Πρὸς τοῦτοις, ἀδελφοὶ, ἡμεῖς κάμνουμεν γνωστὴν εἰς σᾶς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας·

2. Διότι μὲ ὅλον τὸ ὅτι ἐδοκίμασαν πολλὴν θλίψιν, ἡ χαρὰ των εἶναι ὑπερβολικὴ, καὶ μετὸ ὅλην τὴν βαθυτάτην πτωχείαν των διεμέρισαν μετ' ἀφθονίαν τὸν πλοῦτον τῆς ἐλευθεριότητος των·

3. Καθότι ὅσον ἐδύναnton, [καὶ τὸ μαρτυρῶ], καὶ περισσότερον ἀπὸ ὅσον ἐδύναnton, (ἐγένοντο) αὐτοπροαίρετοι (εἰς τὸ ἔργον)·

4. Καὶ μᾶς παρεκάλεσαν ἐπιμόνωσ νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν διανομήν τῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ κάμνουσιν εἰς τοὺς ἀγίους.

5. Καὶ δὲν (ἔπραξαν) καθὼς ἡμεῖς ἠλπίζαμεν· ἀλλὰ καὶ ἔδωκαν τὸν ἐκυτόν των πρῶτον εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς ἡμᾶς, μετὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ·

6. Ὡστε παρεκάλεσαμεν τὸν Τίτον, διὰ τὸ νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν χάριν εἰς σᾶς, καθὼς ἔκαμεν ἀρχήν·

7. Διὰ τοῦτο καθὼς περισσεύετε καθ' ὅλα, καὶ κατὰ τὴν πίστιν, καὶ κατὰ τὸν λόγον, καὶ κατὰ τὴν γνώσιν, καὶ κατὰ πᾶν εἶδος φροντίδος, καὶ κατὰ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς ἡμᾶς, (μετὸν αὐτὸν τρόπον) νὰ περισσεύσητε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν χάριν.

8. Καὶ δὲν σᾶς (τὸ) λέγω κατὰ προσταγὴν, ἀλλὰ (σᾶς τὸ λέγω) διὰ τὸ νὰ δοκιμάσω μετὸν φροντίδα τῶν ἄλλων τὴν εὐκρίνειαν τῆς ἰδίας σᾶς ἀγάπης.

9. Διότι σεῖς ἤξεύρετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι (δηλαθῆ) ἐν ᾧ ἦτον πλοῦσις,

ἐπτώχευσε διὰ σᾶς, διὰ τὸ πλουτῆσαι σεις μετὰ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10. Καὶ περὶ τούτου σᾶς δίδω συμβουλὴν· διότι αὐτὸ εἶναι συμφέρον διὰ σᾶς, καθότι σεις οὐχὶ μόνον ἐκάμετε ἀρχὴν τοῦ πᾶσι τὸ πράττειν ἀπὸ πένησι, ἀλλὰ (ἐκάμετε ἀρχὴν) καὶ τοῦ πᾶσι τὸ φέρετε.

11. Ἐπὶ τοῦ παρόντος λοιπὸν ἐπιτελέσατε καὶ τὴν πράξιν· (διὰ τὸ λάβη τέλος) καὶ ἡ πράξις ἀπὸ ὅ, τι δύνασθε καὶ ἔχετε μετὰ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς καὶ ἡ προθυμία ἀπὸ τὴν φέρεται.

12. Διότι ἐὰν ἔχη κάνας προθυμίαν, καθὼς καθεὶς δύναται, καὶ οὐχὶ καθὼς δὲν δύναται, (αὐτὸς εἶναι) εὐπρόσδεκτος.

13. Καθότι ἐγὼ (δὲν φέλω) τὸ στενοχωρῆσθε σεις, (διὰ τὸ ἔχωσιν) οἱ ἄλλοι ἀνεσιν· ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν μετὰ ἰσότητά τὸ περισσεύμα σας (τὸ δοθῆ) εἰς τὴν στέρησιν ἐκείνων·

14. Διὰ τὸ δοθῆ καὶ τὸ περισσεύμα ἐκείνων εἰς τὴν ἰδίαν σας στέρησιν, καὶ τὸ γένηται ἰσότης·

15. Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅποιος (ἔλαβε) τὸ πολὺ (μάννα), δὲν ἐπερίσσευσε· καὶ ὅποιος (ἔλαβε) τὸ ὀλίγον, δὲν ὑστερήθη.

16. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὁ ὁποῖος δίδει τὴν ἰδίαν προθυμίαν διὰ σᾶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου.

17. Διότι ἐδέχθη (μετὰ χαρᾶς) τὴν παρακλήσιν (μας)· ἔπειθ' ἦτον προθυμότερος, εἰς ἰδίαν φερίσεως ἀνεχώρησε, καὶ ἔρχεται εἰς σᾶς.

18. Ἡμεῖς ἐστείλαμεν ἡμῶν μετὰ αὐτὸν καὶ ἐκεῖνον τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποῖου ὁ ἔπαινος εἶναι πολλὸς εἰς τὸ μακάριον διὰ μέσου ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν·

19. [Καὶ οὐχὶ μόνον (ἐπαινεῖται), ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὰς ἐκκλη-

σίας, διὰ τὸ συμπεριπατῆ ἡμῶν μετὰ ἡμᾶς, καὶ (τὸ συνεργῆ) εἰς τὴν ἐλεημοσύνην αὐτῆν, ἡ ὁποία οἰκονομεῖται ἀπὸ ἡμᾶς εἰς δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν σας προθυμίαν].

20. Διὰ τὸ ἀποφύγωμεν αὐτὸ, (δηλαθῆ) τὸ μὴ μᾶς κατηγορήσῃ καθεὶς εἰς αὐτὴν τὴν ἀφθονίαν (τῆς ἐλεημοσύνης), ἡ ὁποία οἰκονομεῖται ἀπὸ ἡμᾶς·

21. Ἐπειδὴ φροντίζομεν (τὸ κάμωμεν) ἀρεστὰ οὐχὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀθρώπους.

22. Ἐστείλαμεν ἡμῶν μετὰ αὐτοὺς καὶ τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον μετὰ δοκιμὴν ἐγνωρίσαμεν εἰς πολλὰς περιστάσεις πολλὰς φοραῖς, ὅτι εἶναι πρόθυμος, κατὰ τὸ παρὸν ὅμως εἶναι προθυμότερος διὰ τὴν πολλὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς σᾶς.

23. Καὶ ὅσον διὰ τὸν Τίτον, αὐτὸς εἶναι συνοδοιπόρος μου, καὶ συνεργεῖ ἡμῶν μετὰ ἐμὲ διὰ σᾶς· ὅσον δὲ διὰ τοὺς ἀδελφούς μας (τοὺς σὺν αὐτῷ, αὐτοὶ εἶναι) ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας, (καὶ εἶναι) δόξα Χριστοῦ.

24. Λοιπὸν τὴν ἐνδειξὴν τῆς ἀγάπης σας, καὶ τῆς ἰδικῆς μας καυχήσεως διὰ σᾶς, φανερώσατε πραγματικῶς εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐμπρὸς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Περιττὸν εἶναι τὸ τὸ πᾶσι γράφω πλέον διὰ τὴν βοήθειαν, ἡ ὁποία (χρωστεῖται) εἰς τοὺς ἀγίους.

2. Διότι ἐγὼ ἠξέυρω τὴν προθυμίαν σας, ἡ ὁποία (γίνεται αἰτία) τὸ καυχώμαι διὰ σᾶς εἰς τοὺς Μακεδόνας, (καὶ τὸ λέγω), ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἐτόλμη ἀπὸ πένησι, καὶ ὁ ζῆλος σας παρεκίνησε τοὺς περισσοτέρους.

3. Καὶ ἐπέμψα τοὺς ἀδελφούς, διὰ

νὰ μὴ ἀποδειχθῆ ματαία, ὡς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἢ καύχῃσις, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς, (καὶ) διὰ τὰ εἶσθε ἔστοιμοι, καθὼς ἔλεγον·

4. Διὰ τὰ μὴ σᾶς εὕρωσιν ἀνετομους, ἐὰν ἔλθωσί τινες Μακεδόνες ὁμοῦ με ἡμᾶς, καὶ ἐντραπῶμεν ἡμεῖς, [διὰ τὰ μὴ λέγωμεν σεῖς], ὡς πρὸς τὴν παράστασιν αὐτῆς τῆς καυχῆσεώς μας.

5. Διὰ τοῦτο ἐνόμιμα ἀναγκαῖον τὸ νὰ παρακινήσω τοὺς ἀδελφούς, νὰ ἔλθωσιν εἰς σᾶς πρότερον, διὰ τὰ προετοιμάσωσι τὴν ἐλεημοσύνην σας, τὴν ὁποίαν πρότερον ὑπεσχέθητε, διὰ τὰ εἶναι ἐτοιμία ὡς ἐλεημοσύνη, καὶ οὐχὶ ὡς πλεονεξία.

6. Καὶ (σᾶς λέγω) τοῦτο ὅποιος σπείρει με φειδωλίαν, ἐκεῖνος θελεῖ θερίσῃ καὶ με φειδωλίαν· καὶ ὅποιος σπείρει με ἀφθονίαν, ἐκεῖνος θελεῖ θερίσῃ καὶ με ἀφθονίαν.

7. Καθεὶς (ἅς δύσῃ), καθὼς προαιρεῖται ἢ καρδίᾳ του· οὐχὶ με λύπη, ἢ με βίαν· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δίδει (ἐλεημοσύνην) με ἰλαρότητα.

8. Διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς νὰ περισσεύσῃ εἰς σᾶς πᾶν εἶδος χάριτος· διὰ τὰ εἶσθε μεγαλόδωροι εἰς καθὲν καλὸν ἔργον, με τὸ νὰ ἔχητε εἰς κάθε πρᾶγμα πάντοτε ὅσα σᾶς εἶναι ἀρκετὰ·

9. [Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· (Ὁ ἐλήμων) ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχοὺς· ἢ δικαιοσύνη του θελεῖ μένει αἰωνίως·

10. Καὶ εἶθε (ὁ Θεὸς), ὁ ὁποῖος δίδει σπέρμα εἰς τὸν σπορέα, νὰ σᾶς δώσῃ ἄρτον εἰς τὸ νὰ φάγητε, καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας.]

11. Με τὸ νὰ πλουτίζησθε κατὰ πάντα τρόπον, ὥστε (νὰ πράττητε)

πᾶν εἶδος ἐλευθεριότητος, ἢ ὁποῖα κατορθῶναι (νὰ δίδοται) εὐχαριστία εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου σας·

12. Διότι ἡ διακονία αὐτῆς τῆς προσφορᾶς οὐχὶ μόνον ἀναπληροῖ τὴν ἔνδειαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει εἰς τὸν Θεὸν τὰς εὐχαριστίας (με τὸ νὰ γίνονται) διὰ μέσου πολλῶν,

13. [Ἐπειδὴ (οἱ ἅγιοι) με τὴν ἀπολαύσιν αὐτῆς τῆς βοηθείας σας δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγήν, τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖτε, ὅτι ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν εἰλικρινῆ ἐλευθεριότητα, (τὴν ὁποῖαν δεικνύετε) καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὄλους],

14. Καὶ (οἱ ἅγιοι) παρακαλοῦσι διὰ σᾶς, ἔπειδὴ σᾶς ἀγαπῶσι πολλὰ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς σᾶς.

15. (Ἄς ἀποδοθῆ) χάρις εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνεκδιήγητον δωρεάν του.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Ἐγὼ ὁ ἴδιος Παῦλος σᾶς παρακαλῶ με τὴν πρᾶότητα καὶ εἰσπληγχνίαν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος (ἔταν εἶμαι) ὁμοῦ με σᾶς, εἶμαι ταπεινός, ἔταν ὅμως λείπω, ἔχω θάρρος εἰς σᾶς.

2. Καὶ σᾶς παρακαλῶ (λέγω), ὥστε, ἔταν ἔλθω αὐτοῦ, νὰ μὴ (βιασθῶ) νὰ μεταχειρισθῶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως, τὴν ὁποῖαν φρονῶ, ὅτι (θελω βιασθῆ) νὰ μεταχειρισθῶ ἐναντίον εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι στοχάζονται, ὅτι ἡμεῖς περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3. Διότι ἂν καὶ περιπατῶμεν με τὴν σάρκα, δὲν πολεμοῦμεν ὅμως κατὰ σάρκα.

4. Διότι τὰ ὄπλα, με τὰ ὁποῖα πολεμοῦμεν, δὲν εἶναι σάρκινά· ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ με τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ κλημνίσωσι τὰ κάστρα (των)·

5. Καὶ ἀνατρέπομεν λογισμούς, καὶ

πᾶν ὑψηλὸν φρόνημα, τὸ ὅπως σηκύνεται ἐναντίον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς αἰχμάλωτον φέρομεν καθένα νοῦν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6. Καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐκδικηθῶμεν καθένα παρήκοον, ὅταν φανῆτε ὅλοι σεῖς ὑπήκοοι.

7. Σεῖς βλέπετε τάχα τὰ πράγματα κατ' ἐπιφάνειαν; Ἄν κἀνεὶς ἔχη πληροφορίαν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἅς στοχασθῆ ἅλιν καθ' ἑαυτὸν καὶ τοῦτο, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, με τὸν αὐτὸν τρόπον (εἴμεθα) καὶ ἡμεῖς τοῦ Χριστοῦ.

8. Διότι καὶ ἀνίσως καυχηθῶ κατὰ τι περισσώτερον διὰ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὑποσίαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος διὰ στερήσασίν σας, καὶ οὐχὶ δι' ἀφανισμόν σας, δὲν θέλω ἐντραπή.

9. Διὰ νὰ μὴ φανῶ, ὅτι θέλω νὰ σᾶς ἐκφοβήσω με τὰς ἐπιστολάς μου.

10. Διότι αἱ ἐπιστολαὶ, λέγει (κἀνεὶς), εἶναι βαρεῖαι, καὶ δυναταί· ἡ παρουσία ὅμως τοῦ σώματός του εἶναι ἀνίσχυρος, καὶ ὁ λόγος του εὐκαταφρόνητος.

11. Ὁ τοιοῦτος (ἄνθρωπος) ἅς στοχασθῆ, ὅτι ὅποιοι εἴμεθα ἡμεῖς με τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολάς μας, ὅταν λείπωμεν, τοιοῦτοι (εἴμεθα) καὶ με τὸ ἔργον, (ὅταν εἴμεθα) παρόντες.

12. Διότι ἡμεῖς δὲν πολυῶμεν νὰ συναριθμήσωμεν, ἢ νὰ συγκρίνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας με μερικὸς, οἱ ὅποιοι συνιστῶσι τὸν ἑαυτὸν των· δὲν ἐννοοῦσιν ὅμως, ὅτι αὐτοὶ μόνοι συναριθμοῦσι τὸν ἑαυτὸν των με τὸν ἑαυτὸν των.

13. Ἡμεῖς ὅμως δὲν θέλομεν καυχηθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον, ἀλλὰ (θέλομεν καυχηθῆ) κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος (τῆς διανομῆς), διὰ τοῦ ὁποίου μέτρον ὁ Θεὸς διώρισεν εἰς τὴν

μερίδα μας τὸ νὰ ἔλθωμεν καὶ ἕως εἰς σᾶς.

14. Διότι ἡμεῖς δὲν ἐκτεινόμεθα περισσώτερον (ἀπὸ τὸ μέτρον), καθὼς ἂν δὲν ἠθέλομεν ἔλθῃ εἰς σᾶς· διότι ἡμεῖς ἐφθάσαμεν καὶ ἕως εἰς σᾶς με (τὸ κήρυγμα) τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

15. Καὶ δὲν καυχόμεθα ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρον (δηλαθῆ) εἰς τοὺς ξένους κόπους, ἀλλ' ἐλπίζομεν, ὅτι μετὰ τὴν αὔξησιν τῆς πίστεώς σας, ἡμεῖς θέλομεν ἐκτανθῆ μετὰ εἰς σᾶς περισσώτερον κατὰ τὴν μερίδα, ἢ ὅποια ἐδόθη εἰς ἡμᾶς.

16. Ὡστε νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον εἰς τοὺς τόπους, οἱ ὅποιοι εἶναι μακρὰν ἀπὸ σᾶς· καὶ οὐχὶ νὰ καυχηθῶμεν εἰς τὰ ἔτοιμα, (τὰ ὅποια ἐγένοντο) εἰς τὴν μερίδα τῶν ἄλλων.

17. Λοιπὸν ὅποιος καυχᾶται, ἅς καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον.

18. Διότι δὲν εἶναι δόκιμος ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος συνιστᾷ τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλ' (εἶναι δόκιμος) ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον συνιστᾷ ὁ Κύριος.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Ἐξέ νὰ ἠθέλετε ὑποφέρει ὄλιγον τι τὴν ἀφροσύνην μου· ὅμως (σᾶς παρακαλῶ) ὑποφέρετέ με.

2. Διότι ἐγὼ εἶμι ζηλωτὴς σας με ζῆλον Θεοῦ· διότι ἐγὼ σᾶς ἠρόραβώνισα με ἓνα ἄνδρα, διὰ νὰ σᾶς παραστήσω εἰς τὸν Χριστὸν, ὡς παρθένον καθάρου.

3. Φοβοῦμαι ὅμως μήπως, καθὼς ὁ ὕψις ἐξηπάτησε με τὴν πανουργίαν του τὴν Εἴσαν, με τὸν αὐτὸν τρόπον διαφθορῶσι καὶ τὰ νοήματά σας (ἀπομακρυνθέντα) ἀπὸ τὴν ἀπλότητα, τὴν ὑποσίαν (πρέπει νὰ ἔχητε) εἰς τὸν Χριστόν.

4. Διότι ἂν, ὅποιος ἔρχεται εἰς σᾶς, κηρύττει ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον

ἡμεῖς δὲν ἐκπρόβξαμεν, ἢ ἂν λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε, ἢ θέλετε τὸν ὑποφέρει κκλῶς;

5. Ἐγὼ φρονῶ, ὅτι δὲν εἶμαι κατ' οὐδὲν ἔλλειπέστερος καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνδοξότερους ἀποστόλους.

6. Καὶ ἂν εἶμαι ἰδιώτης κατὰ τὸν λόγον, δὲν εἶμαι ὅμως (ἰδιώτης) κατὰ τὴν γνῶσιν· ἀλλὰ ἡμεῖς ἐγενόμεθα γνωστοὶ εἰς σᾶς κατὰ πάντα τρόπον, καὶ καθ' ὅλα τὰ ἔργα.

7. Ἡ (τάχα) ἔπραξα ἁμαρτίαν, ἐπειδὴ ἔταπεινώσα τὸν ἑαυτὸν μου, διὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς; διότι ἀμισθὶ σᾶς ἐκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

8. Ἐγὼ ἐγύμνωσα ἄλλας ἐκκλησίας, καὶ ἐλάμβανον τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ ὑπηρετῶ εἰς σᾶς· καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς σᾶς, καὶ ὑπερήθην (τῶν ἀναγκαίων), δὲν παρεβάρυνα κἀνένα.

9. Διότι οἱ ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι ἤλθον ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, ἀνεπλήρωσαν τὴν χρεῖαν μου· καὶ μήτε σᾶς παρεβάρυνα, μήτε Σέλω σᾶς παραβαρύνῃ εἰς τὸ μηδέν.

10. Προβάλω τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς ἐμέ, ὅτι αὐτὴ ἡ καύχησίς μου δὲν Σέλει φραγῆ εἰς ἐμέ μεταξὺ τῶν κλιμάτων τῆς Ἀχαΐας.

11. Διὰ ποῖαν αἰτίαν; (τάχα) διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; Τὸ ἤξεύρει ὁ Θεός.

12. Ὁ, τι δὲ πράττω καὶ Σέλω πράξῃ, (τὸ πράττω) διὰ νὰ κόψω τὴν αἰτίαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι Σέλουσιν αἰτίαν, διὰ νὰ εὐρεθῶσι καὶ αὐτοὶ, καθὼς καὶ ἡμεῖς, εἰς ὅσα καυχῶνται.

13. Διότι οἱ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ μετασχηματίζονται ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

14. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι θαυμα-

στόν· διότι καὶ αὐτοὺς ὁ διάβολος μετασχηματίζεται ὡς ἄγγελος φωτός.

15. Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα (πράγμα), ἂν καὶ οἱ ὑπηρεταὶ του μετασχηματίζονται ὡς ὑπηρεταὶ δικαιοσύνης· ὅμως τὸ τέλος τῶν Σέλει εἶναι, καθὼς εἶναι τὰ ἔργα τῶν.

16. Πάλιν λέγω, ἅς μὴ νομίση κανεῖς, ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, ὑποφέρετέ με κἀν ὡς ἄφρονα, διὰ νὰ καυχῆθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.

17. Ἐγὼ δὲν λέγω, καθὼς προστάζει ὁ Κύριος, ὅ, τι λέγω εἰς αὐτὸ τὸ ὑποστήριγμα τῆς καυχῆσεώς μου, ἀλλὰ λαλῶ, καθὼς ἂν ἤμην ἄφρων.

18. Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ ἐγὼ Σέλω καυχῆθῆ (ὁμοίως).

19. Διότι σεῖς ὑποφέρετέ με εὐχαρίστησιν τοὺς ἄφρονας, ἐπειδὴ εἶσθε φρόνιμοι.

20. Μάλιστα ὑποφέρετέ, καὶ ἂν κανεῖς σᾶς ὑποδοσὺλῶνῃ, ἂν κανεῖς σᾶς κατατρώγῃ, ἂν κανεῖς λαμβάνῃ (τὸ ἴδιόν σας), ἂν κανεῖς σᾶς ἐπιηρεάζῃ, ἂν κανεῖς σᾶς δέρῃ εἰς τὸ πρόσωπον.

21. Πρὸς ἐντροπῆν λέγω, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ἀδύνατοι· ὅμως εἰς ὅποιον (πράγμα) τολμᾷ κανεῖς (νὰ καυχῆθῆ), καὶ ἐγὼ τολμῶ (ὁμοίως), [καὶ λέγω τοῦτο ὡς ἄφρων].

22. Εἶναι (τάχα) αὐτοὶ Ἑβραῖοι; καὶ ἐγὼ εἶμαι (Ἑβραῖος)· εἶναι αὐτοὶ Ἰσραηλιταί; καὶ ἐγὼ εἶμαι (ὁμοίως)· εἶναι αὐτοὶ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ; καὶ ἐγὼ εἶμαι (ὁμοίως).

23. Εἶναι αὐτοὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Χριστοῦ; ἐγὼ εἶμαι περισσότερον (ἀπὸ αὐτοὺς), [καὶ τὸ λέγω ὡς ἄφρων]· (ὑπέφερον) κόπους περισσότερον (ἀπὸ αὐτοὺς), πληγὰς πολὺν περισσότερον (ἀπὸ αὐτοὺς), φυλακὰς περισσότερον, θανάτους πολλαῖς φοραῖς.

24. Πέντε φοραῖς ἐλάβον ἀπὸ τοὺς

Ἰουδαίους τεσσαράκοντα (πληγὰς) παρὰ μίαν.

25. Τρὶς ἐρραβδίσθη, μίαν φορὰν ἐλιθοβολήθη, τρὶς ἐδοκίμασα ναυάγιον, δλόκληρον ἡμέραν καὶ νύκτα ἔμεινα εἰς τὸ βῆθος (τῆς Θαλάσσης).

26. Ὡδοιπόρησα πολλαῖς φοραῖς, ἐκινδύνευσα εἰς ποταμούς, ἐκινδύνευσα ἀπὸ κλέπτas, ἐκινδύνευσα ἀπὸ τοῦς ὁμογενεῖς μου, ἐκινδύνευσα ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἐκινδύνευσα μέσα εἰς πόλιν, ἐκινδύνευσα μέσα εἰς ἐρημίαν, ἐκινδύνευσα μέσα εἰς τὴν Θαλάσσαν, ἐκινδύνευσα μεταξὺ τῶν ψευδαδελφῶν.

27. Μὲ κόπον καὶ μόχθον, μὲ ἀγρυπνίας πολλάκις, μὲ πείναν, μὲ δίψαν, μὲ νηστείας πολλαῖς φοραῖς, μὲ ψύχος, καὶ μὲ γυμνότητα.

28. Καὶ χωρὶς τῶν ἐξωτερικῶν (κακῶν), ὁ ἀγῶνάς μου ὁ καθημερινὸς εἶναι ἢ φροντίς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν.

29. Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῶ καὶ ἐγώ; Ποῖος σκαυδαλίζεται, καὶ δὲν καίομαι ἐγώ;

30. Ἄν πρέπη νὰ καυχηθῶ, Θέλω καυχηθῆ δι' ὅσα μὲ τὴν ἀσθενείαν μου ἔπραξα.

31. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἠξέυρει, ὅτι ἐγὼ δὲν ψεύδομαι.

32. Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ (διωρισμένος) ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀρέταν, ἐφύλαττε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, ἔπειδὴ ἤθελε νὰ μὲ πιάσῃ.

33. Καὶ κατεβιβάσθη ἀπὸ τὸ τεῖχος διὰ μέσου ἐνὸς παραθυρίου μέσα εἰς ἓν κοφίνιον, καὶ ἐφυγον.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Βέβαια δὲν μοι συμφέρει νὰ καυχῶμαι· διότι Θέλω ἔλθῃ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου.

2. Ἐγὼ ἠξέυρω ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον εὐσεβὴς περὶ τὸν Χριστὸν, ὅτι πρὸ χρόνων δεκατεσσάρων ἠρπάγη ἕως τρίτου οὐρανοῦ, ὁ τοιοῦτος [εἶτε ὁμοῦ μὲ τὸ σῶμά του (ἠρπάγη), δὲν ἠξέυρω· εἶτε χωρὶς τοῦ σώματός του (ἠρπάγη), δὲν ἠξέυρω· ὁ Θεὸς ἠξέυρει].

3. Καὶ ἠξέυρω αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, [εἶτε σωματικῶς (ἠρπάγη), δὲν ἠξέυρω· εἶτε χωρὶς τοῦ σώματός του (ἠρπάγη), δὲν ἠξέυρω· ὁ Θεὸς ἠξέυρει].

4. Ὅτι αὐτὸς ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ.

5. Ἐγὼ Θέλω καυχηθῆ διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· διὰ δὲ τὸν ἑαυτὸν μου δὲν Θέλω καυχηθῆ, εἰμὴ διὰ τὰς ἀσθενείας μου.

6. Καὶ ἐὰν Θελήσω νὰ καυχηθῶ, δὲν Θέλω εἶσθαι ἀνόητος· καθότι Θέλω εἶπῃ ἀλήθειαν· ὁμοῦς ἀναστέλλομαι, διὰ νὰ μὴ μὲ ὑπολάβῃ κανεὶς περισσότερο ἀπὸ ὅ, τι μὲ βλέπει, ἢ ἀπὸ ὅ, τι ἀκούει ἀπὸ ἐμέ.

7. Καὶ διὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύομαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεών μου, ἐδόθη κέντρον εἰς τὴν σάρκα μου, ἄγγελος Σατανᾶ, ὥστε νὰ μὲ πείσῃ, διὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύομαι.

8. Τρὶς παρεκάλεσα τὸν Κύριον δι' αὐτὸν (τὸν ἄγγελον), ὥστε νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ἐμέ.

9. Καὶ μοι εἶπεν· Ἀρχετή σοι εἶναι ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμις μου εἰς ἀσθενείαν τελειοῦται· Μὲ περισσότεραν λοιπὸν εὐχαρίστησίν μου Θέλω καυχηθῆ εἰς τὰς ἀσθενείας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10. Διὰ τοῦτο καὶ ἀναπαύομαι εἰς τὰς ἀσθενείας, εἰς τὰς ὕβρεις, εἰς τὰς

ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας διὰ τὸν Χριστόν· διότι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἶμαι δυνατός.

11. Ἐγὼ ἐγεγόνην ἀνόητος μετὰ τὴν καύχησίν μου· πλὴν σεῖς με ἐβιάσατε· διότι χρέος (σᾶς) ἦτον ἐγὼ νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· διότι κατ' οὐδὲν δὲν εἶμαι κατώτερος καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνδοξότερους ἀποστόλους, ἂν καὶ δὲν εἶμαι κατ' ἴσους.

12. Καὶ αἱ ἀποδείξεις τοῦ ἀποστολικοῦ ἔπαγγελματός μου ἀπεδείχθησαν ἔμπροσθέν σου μετὰ πᾶσαν ὑπομονήν, μετὰ σημεῖα, καὶ τέρατα, καὶ δυνάμεις.

13. Διότι κατὰ ποῖον πρᾶγμα σεῖς ἐστάτηθε κατώτεροι ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐκκλησίας, ἔξω μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι (θῆλαθῆ) ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν σᾶς παρεβάρυνα; Συγχωρήσατέ μοι· αὐτὸ τὸ ἀμάρτημά μου.

14. Ἴδου, καὶ τρίτην φοράν εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ δὲν θέλω σᾶς παραβαρύνῃ· διότι ἐγὼ δὲν ζητῶ τὰ ἰδιά σου (πράγματα), ἀλλὰ σᾶς τοὺς ἰδίους· καθότι δὲν ἔχουσι χρέος τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς (θησαυρίζουσι) διὰ τὰ τέκνα.

15. Καὶ ἐγὼ θέλω ἐξοδεύσῃ, καὶ θέλω ἐξοδευθῆ κατ' ὅλα διὰ τὰς ἰδίας σου ψυχάς· μὴ ὅλον τὸ ὅτι ἐν ᾧ ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ περισσότερο, ἀγαπῶμαι ἀπὸ σᾶς ὀλιγώτερον.

16. Ὑποταθείσθω, ὅτι ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα· ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ εἶμαι πανοῦργος, σᾶς ἔλαβον μετὰ ὅλον.

17. Μήπως ἐζήτησά τι περισσότερο ἀπὸ σᾶς διὰ μέσου κένενός ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἔστειλα εἰς σᾶς;

18. Ἐγὼ παρεκάλεσα τὸν Τίτον (νὰ ἔλθῃ εἰς σᾶς), καὶ ἔστειλα ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν· μήπως (αὐτὸς ὁ Τίτος) ἔλαβέ τι περισσότερο

ἀπὸ σᾶς; μήπως (ἐγὼ καὶ αὐτὸς) δὲν ἐπεριπατήσαμεν μετὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἔχνη;

19. Νομίζετε τάχα πάλιν, ὅτι διακοιλογοῦμεθα; ἡμεῖς λαλοῦμεν κατὰ Χριστόν, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅλα γίνονται, ἀγαπητοί, διὰ τὴν ἰδίαν σου οἰκοδομήν.

20. Διότι φοβοῦμαι, μήπως, ὅταν ἔλθω, δὲν σᾶς εὕρω (τοιούτους), ὁποίους θέλω (νὰ σᾶς εὕρω), καὶ μήπως καὶ ἐγὼ εὕρθω εἰς σᾶς (τοιούτους), ὁποῖον δὲν θέλετε (νὰ με εὕρητε)· καὶ μήπως (εἶναι μετὰξὺ σου) φιλονεικίαι, ζηλοτυπίαί, θυμοί, διχόνοιαί, καταλαλιάι, ψιθυρισμοί, ὑπερηφάνειαί, καὶ ἀκαταστασίαί.

21. Καὶ μήπως ὁ Θεὸς με ταπεινώσῃ, ὅταν ἔλθω πάλιν εἰς σᾶς, καὶ κλαύσω πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤμαρτον πρότερον, καὶ δὲν μετενόησαν διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, καὶ πορνείαν, καὶ ἀσελγείαν, τὴν ὁποίαν ἐπραξάν.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

1. Τρίτην φοράν ἔρχομαι εἰς σᾶς· καὶ καθεὶς λόγος θέλει βεβαιωθῆ μετὰ τὴν μαρτυρίαν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

2. Ἐγὼ τὸ εἶπον καὶ πρότερον, τὸ προλέγω καὶ δευτέραν φοράν, καθὼς ἂν ἤμην παρὼν, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐν ᾧ λέιπω, γράφω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤμαρτον πρότερον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω λυπηθῆ (κάνενα).

3. Ἐπειδὴ ζητεῖτε ἀποδείξιν, ἂν ὁ Χριστὸς λαλή διὰ μέσου μου, ὁ ὁποῖός δὲν εἶναι ἀδύνατος εἰς σᾶς, ἀλλ' εἶναι δυνατός ἐν τῷ μέσῳ σου.

4. Διότι, ἂν καὶ ἐσταυρώθῃ διὰ τὴν ἀσθένειαν (τῆς σαρκός), ὅμως ζῆ διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡμεῖς ὁμοίως εἴμεθα ἀδύνατοι· καθὼς καὶ αὐ-

τὸς, πλὴν θέλωμεν ζήσῃ ὁμοῦ με αὐτὸν με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ μεταξύ σας.

5. Ἐξετάζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ἂν εἴσθε εἰς τὴν πίστιν, δοκιμάζετε τὸν ἑαυτὸν σας· ἢ δὲν ἤξεύρετε τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι ὁ Χριστὸς εὐρίσκειται εἰς σᾶς; ἂν τοῦλάχιστον δὲν εἴσθε ἀδόκιμοι.

6. Ἐπιπέζω δὲ, ὅτι θέλετε ἐννοήσῃ, πῶς ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι.

7. Ἐγὼ δὲ παρακαλῶ τὸν Θεόν, νὰ μὴ πράξῃτε κἀνὲν κακόν· οὐχὶ διὰ νὰ φανώμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ πράττῃτε σεῖς τὸ καλόν, καὶ ἡμεῖς ἄς μένωμεν ὡς ἀδόκιμοι.

8. Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα (νὰ πράξωμεν) τίποτε ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ σύστασιν τῆς ἀληθείας.

9. Καὶ ἡμεῖς χαίρομεν, ὅταν ἡμεῖς ἀσθενώμεν, καὶ σεῖς εἴσθε δυνατοί· καὶ αὐτὸ ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν Θεόν, τὴν ἰδίαν σας τελειοποίησιν.

10. Διὰ τοῦτο ἐν ᾧ λέγω, σᾶς γράφω αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ σᾶς μεταχειρισθῶ σκληρὰ, ὅταν ἔλθω, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποῖαν μοι ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς τὸ νὰ οἰκοδομῶ, καὶ οὐχὶ νὰ καθαιρῶ.

11. Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, τελειοποιεῖσθε, παρηγορεῖσθε, ἔχετε τὸ ἴδιον φρόνημα, ἔχετε τὴν εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θήσει εἶναι ὁμοῦ με σᾶς.

12. Φιλήσατε ὁ εἰς τὸν ἄλλον με φίλημα ἅγιον· σᾶς ἀσπάζονται ὅλοι οἱ ἅγιοι.

13. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι ὁμοῦ με σᾶς ὄλους. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ δευτέρα Ἐπιστολὴ πρὸς Κορινθίους ἐγράφη ἀπὸ Φιλιπποῦ τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐστάλη διὰ Τίτου καὶ Λευκά.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ἀπόστολος [οὐχὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἀνθρώπων, μήτε διὰ μέσου (τινὸς) ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ Θεοῦ πατρὸς, ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν ἀπὸ τῶν νεκρῶν αὐτὸν (τὸν Ἰησοῦν).]

2. Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ με ἐμέ, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας·

3. Χάρις (εἶη) ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4. Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντι πονηρὸν αἰῶνα κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·

5. Εἰς τὸν ὁποῖον (ἄς εἶναι) δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

6. Ἐγὼ ἀπορῶ, διατί σεῖς (ἀκρή-
κετε) ἐκείνον, ὁ ὅποιος σᾶς ἐκάλεσε με-
τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τόσον ὀ-
γλήγορα μετετέθητε εἰς ἄλλο εὐαγγέ-
λιον·

7. Τὸ ὅποιον δὲν εἶνα· ἄλλο (εὐαγ-
γέλιον)· εἰμὴ μόνον μερικοὶ σᾶς τα-
ράττουσι, καὶ θέλουσι νὰ μεταβάλωσι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8. Ὅμως ἂν κάνεις σᾶς κηρύττη
ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὀ-
ποῖον ἡμεῖς σᾶς ἐκηρύξαμεν, καὶ (ἂν
εἴμεθα) ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ἢ ἄγγελος ἀπὸ τῶν
οὐρανῶν, ἅς εἶναι ἀνάθεμα.

9. Καθὼς (σᾶς τὸ) εἴπομεν πρό-
τερον, (σᾶς τὸ) λέγω πάλιν καὶ ἐπὶ
τοῦ παρόντος, ὅποιος σᾶς κηρύττει
ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον
παρελάβετε, ἅς εἶναι ἀνάθεμα.

10. Μήπως θέλω νὰ πληροφορή-
σω κατὰ τὸ παρὸν (σᾶς) τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἢ (νὰ πληροφορήσω) τὸν Θεόν;
Ἡ ζητῶ νὰ ἀρέσκω εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους; βέβαια, ἂν (ἐζήτουν) νὰ ἀρέσκω
μέχρι τούτου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν
ἤθελον εἶσθαι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

11. Σᾶς πληροφορῶ λοιπὸν, ἀδελ-
φοί, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὅποιον ἐγὼ
σᾶς ἐκήρυξα, δὲν ἔχει τὴν ἀρχὴν του
ἀπὸ ἀνθρώπων.

12. Διότι μήτε ἐγὼ δὲν τὸ παρέ-
λαβον, μήτε τὸ ἐδιδάχθην ἀπὸ ἀν-
θρώπων· ἀλλὰ με ἀποκάλυψιν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13. Καθότι σεῖς ἠκούσατε, πῶς ἐγὼ
ἐπολιτευόμην ἓνα καιρὸν, ὅτε ἤμην Ἰου-
δαῖος, ὅτι (δηλαδὴ) καθ' ὑπερβολὴν
κατέτρεχον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ τὴν διήρπαζον.

14. Καὶ ἔκαμνον προόδους εἰς τὸν
Ἰουδαϊσμὸν περισσότερο ἀπὸ πολλοὺς
συνηλικιωτάς εἰς τὸ γένος μου, ἐπειδὴ
καὶ ἤμην καθ' ὑπερβολὴν ζηλωτῆς τῶν
πατριῶν μου παραδόσεων.

15. Ὅτε ὅμως ὁ Θεὸς, ὁ ὅποιος
με ἐξελέξατο ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μη-
τρὸς μου, καὶ με ἐκάλεσε διὰ μέσου τῆς
χάριτός του, ἔκρινεν εὐλογον,

16. Νὰ φανερώσῃ εἰς ἐμὲ τὸν υἱὸν
του, διὰ νὰ τὸν κηρύττω εὐαγγελικῶς
εἰς τὰ ἔθνη, εὐθύς δὲν μετεχειρίσθην
σύμβουλον οὔτε σάρκα, οὔτε αἷμα·

17. Οὔτε ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα εἰς
τοὺς προτέρους μου ἀποστόλους· ἀλλ'
ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν
ὑπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18. Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς χρό-
νους ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα, διὰ νὰ
γνωρίσω τὸν Πέτρον· καὶ ἔμεινα εἰς
αὐτὸν δεκαπέντε ἡμέρας.

19. Καὶ δὲν εἶδον κανένα ἄλλον
ἀπόστολον, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20. Καὶ ὅσα σᾶς γράφω, ὁμολογῶ
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, ὅτι δὲν ψεύδο-
μαι.

21. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλιματὰ
τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·

22. Καὶ δὲν με ἐγνωρίζον προσω-
πικῶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἰουδαίας,
αἱ ὅποιαί (ἐπίστευον) εἰς τὸν Χρι-
στόν·

23. Ἀλλὰ μόνον ἐξ ἀκοῆς ἐμάνθανον·
Ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος μᾶς κατέτρεχεν
ἓνα καιρὸν, ἐπὶ τοῦ παρόντος κηρύττει
εὐαγγελικῶς τὴν πίστιν, τὴν ὅποιαν
πρότερον ἐπάσχιζε νὰ καθαιρέσῃ.

24. Καὶ ἐδόξαζον ἐξ αἰτίας μου τὸν
Θεόν.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ἐπειτα ὕστερον ἀπὸ δεκαέσ-
σaras χρόνους ἀνέβην πάλιν εἰς Ἱερο-
σόλυμα ὁμοῦ με τὸν Βαρνάβαν, καὶ
ἔλαβον συνάμα καὶ τὸν Τίτον.

2. Καὶ ἀνέβην ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀπο-
καλύψεως, διὰ νὰ παραστήσω εἰς ἀν-
τοὺς τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὅποιον κη-

ρύττω εἰς τὰ ἔθνη· καὶ ἰδιαίτερος εἰς τοὺς φαινομένους (ἐνδόξοτέρους ἀποστόλους)· (φοβούμενος), μήπως τρέχω, ἢ ἔτρεξα ματαίως.

3. Μάλιστα καὶ ὁ Γίττος, ὁ ὁποῖος ἦτον ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, μ' ὄλον τὸ ὅτι ἦτον Ἑλλην, δὲν ἐβίβλην νὰ περιτριμθῇ.

4. Καὶ ἂν μερικοὶ ψευδάδελφοὶ εἰσεχώρησαν εἰς τὸ μέσον μας, οἱ ὁποῖοι ἐμβήκαν χρυφίως, διὰ νὰ κατασκοπήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἔχομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὥστε νὰ μᾶς καταδουλώσωσιν.

5. Ἡμεῖς οὐδὲ πρὸς ὄραν δὲν ὑπεκούσαμεν εἰς αὐτούς, ὥστε νὰ μᾶς ὑποτάξωσιν (εἰς τὸ θελημα των), διὰ νὰ μένη σταθερὰ εἰς σᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου.

6. Καὶ ὅσον διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φαίνονται, ὅτι εἶναι μεγάλοι, καὶ δὲν μοὶ μέλει, ὁποῖοι ἦσαν ἓνα καιρὸν· διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι προσωπολήπτης· αὐτοὶ, (λέγω), οἱ ὁποῖοι φαίνονται μεγάλοι, δὲν μοὶ ἀνέφερον τίποτε.

7. Ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα (αὐτοὶ) ἀφ' οὗ εἶδον, ὅτι ἐγὼ ἐνεπιστεύθην (τὸ νὰ διδάξω) τὸ εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἀπεριτριμμένους, καθὼς ὁ Πέτρος εἰς τοὺς περιτετριμμένους.

8. [Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνήργησεν ὁ Πέτρος νὰ εἶναι ἀπόστολος τῶν περιτετριμμένων, ἐνήργησε καὶ ἐγὼ (νὰ εἶμαι ἀπόστολος) εἰς τὰ ἔθνη].

9. Καὶ ἀφ' οὗ ἐγνώρισαν τὴν χάριν, ἡ ὁποία μοὶ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος (θλασθῆ) καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι φαίνονται, ὅτι εἶναι στυλοὶ, ἔδωκαν καὶ εἰς ἐμὲ, καὶ εἰς τὸν Βαρνάβην τὰς δεξιὰς των (σημαῖον) τῆς κοινωνίας· διὰ (νὰ ὑπάγωμεν) ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐκεῖνοι εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

10. Μόνον (τοῦτο μᾶς παρήγγει-

λαν) νὰ ἐνθυμώμεθα τοὺς πτωχοὺς· τὸ ὁποῖον τοῦτο καὶ ἐγὼ (μόνος) ἐφρόντισα προθύμως νὰ τὸ κάμω.

11. Καὶ ὅτε ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐγὼ τῶ ἠναντιώθην κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτον (κατὰ τι) ὑπεύθυνος.

12. Καθότι πρὸ τοῦ νὰ ἔλθωσι μερικοὶ (ἀπεσταλμένοι) ἀπὸ τὸν Ἰάκωβον, αὐτὸς συνέτρωγεν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἔθνικους· ἀφ' οὗ ὅμως ἦλθον ἐκεῖνοι, περιωρίζετο καὶ ἐχωρίζετο (ἀπὸ τοὺς ἔθνικους); ἔπειδὴ ἐφοβεῖτο τοὺς περιτετριμμένους.

13. Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ὑπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ ὁ Ἰῆος Βαρνάβας κατήντησε νὰ συσπακρίνηται μὲ αὐτούς.

14. Ὅτε ὅμως ἐγὼ εἶδον, ὅτι αὐτοὶ δὲν ὀρθοποδοῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον εἰς τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν ὄλων· Ἄν σὺ, ὁ ὁποῖος εἶπαι Ἰουδαῖος, ζῆς ὡς ἔθνικος, καὶ οὐχὶ ὡς Ἰουδαῖος, διατί βιάζεῖς τοὺς ἔθνικους νὰ ζῶσιν ὡς Ἰουδαῖοι;

15. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ἐκ γενετῆς Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἴμεθα ἀπὸ τὰ ἔθνη ἀμαρτωλοὶ.

16. Ἐπειδὴ ἠξέυρομεν, ὅτι δὲν δικαιοῦνται ὁ ἀνθρώπος μὲ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἰ μὴ μόνον μὲ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· (διὰ τοῦτο) καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιοθῶμεν μὲ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὐχὶ μὲ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· διότι κανεῖς δὲν θελεῖ δικαιοθῆ μὲ τὰ ἔργα τοῦ νόμου.

17. Καὶ ἂν, ἐν ᾧ ζητοῦμεν νὰ δικαιοθῶμεν διὰ μέσου (τῆς πίστεως) τοῦ Χριστοῦ, ἡμεῖς εὐρισκώμεθα (ὁμοίως) ἀμαρτωλοὶ, λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἶναι συνεργὸς τῆς ἀμαρτίας; Μὴ γένοιτο.

18. Καθότι, ἂν ἐγὼ πάλιν κρίζω,

ὅσα πρότερον ἀνέτρεψα, ἀποδεικνύω τὸν ἑαυτὸν μου παραβάτην.

19. Ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπέθανον εἰς τὸν νόμον διὰ μέσου τοῦ νόμου, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20. Ἐγὼ ἐσταυρώθην ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστόν· καὶ δὲν ζῶ πλέον ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῆ εἰς ἐμέ· καὶ ἂν κατὰ τὸ παρὸν ζῶ σωματικῶς, ζῶ μετὰ τὴν πίστιν, τὴν ὁποῖαν ἔχω εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἡγάπησεν, καὶ παρεῴκει τὸν ἑαυτὸν τοῦ δι' ἐμέ.

21. Ἐγὼ δὲν ἀρνοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἂν ἡ δικαιοσύνη (προέρχεται) ἀπὸ τὸν νόμον, βεβαίαι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε μετὰίως.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, ποῖος διὰ φθόνου σαῶς ἐξηπάτησεν, ὥστε νὰ μὴ πειθῆσθε εἰς τὴν ἀληθειαν; (σεῖς, εἰς τῶν ὁποίων τὰ ὄμματα ὁ Χριστὸς ζωηρὰ ἐζωγραφήσθη, (καθὼς) ἂν ἤθελε σταυρωθῆ μετὰξὺ σας.

2. Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σας, ἐλάβετε (τάχα) τὸ Πνεῦμα διὰ μέσου τῶν ἔργων τοῦ νόμου, ἢ διὰ μέσου τῆς διδασκαλίας τῆς πίστεως;

3. Τόσον πολλὰ ἀνόητοι εἴσθε, ὥστε ἀπ' οὗ ἐκάμετε ἀρχὴν (νὰ τελειοποιήσθε) μετὰ τὸ πνεῦμα, ἐσχάτως (πάλλιν θέλετε) νὰ τελειοποιήσθε μετὰ τὴν σάρκα.

4. Τόσα πολλὰ ἐπώθετε μετὰίως; καὶ εἴθε νὰ μὴν εἶναι μετὰίως.

5. Λοιπὸν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σαῶς δίδει δαφυλιῶς τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ εἰς σαῶς δυνάμεις, (τὰ κάμνει τάχα) διὰ μέσου τῶν ἔργων τοῦ νόμου, ἢ διὰ μέσου τῆς διδασκαλίας τῆς πίστεως;

6. Καθὼς καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ (ἡ πίστις του) ἐμετρήθη εἰς αὐτὸν ἀντὶ δικαιοσύνης·

7. ἤξεύρετε λοιπὸν, ὅτι ὅσοι ἔχουσι πίστιν, αὐτοὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8. Καὶ ἡ γραφὴ ἐπειδὴ προεῖπεν, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιοῦσθαι τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς πίστεως, ἔδωκε τὴν χαροποιὰν εἰδῆσιν εἰς τὸν Ἀβραάμ (λέγουσα)· Ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη θελουσιν εὐλογηθῆ εἰς σε.

9. Λοιπὸν ὅσοι πιστεύουσιν, εὐλογοῦνται ὁμοῦ μετὰ τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἐπίστευσε.

10. Διότι, ὅσοι καταγίνονται εἰς τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς κατάραν· καθότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος εἶναι καθεὶς, ὁ ὁποῖος δὲν μένει σταθερὸς εἰς ὅλα, ὅσα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου, ὥστε νὰ τὰ ἐτελέσῃ.

11. Καὶ ὅτι κἀνεὶς δὲν δικαιοῦνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ νόμου, (τοῦτο γίνεται) φανερόν· (διότι λέγει), ὁ δίκαιος θέλει ζῆσθαι διὰ μέσου τῆς πίστεως·

12. Ὁ δὲ νόμος δὲν ἐνεργεῖ διὰ μέσου τῆς πίστεως· ἀλλὰ (λέγει) ὅποιος ἀθροῦς πράξῃ αὐτὰ (τὰ ἔργα τοῦ νόμου,) θέλει ζῆσθαι διὰ μέσου αὐτῶν.

13. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξηγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἐπειδὴ ἐγένετο διὰ (τὴν σωτηρίαν) μας κατάρρα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος εἶναι, ὅποιος κρέμαται ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον.

14. Διὰ νὰ διαδοθῆ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (καὶ) διὰ νὰ λάβωμεν (πεπωληρωμένην) ἡμεῖς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ πνεύματος διὰ μέσου τῆς πίστεως.

15. Ἀδελφοί, ἀνθρώπινον παράδειγμα μεταχειρίζομαι· μ' ὅλον τοῦτο κἀνεὶς δὲν ἀνατρέψει διαθήκην βεβαιωμένην ἀπὸ τινος ἀνθρώπου, μήτε κάμνει προσθήκην εἰς αὐτήν.

16. Αὐτὰ δὲ αἱ ὑποσχέσεις ἐλαλή-

θησαν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του· (καὶ) δὲν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματά (του), καθὼς (ἂν ἔλεγε) διὰ πολλοὺς, ἀλλ' ἐπειδὴ (λέγει) διὰ ἓνα, (εἶπε)· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου, τὸ ὅποῖον εἶναι ὁ Χριστός.

17. Ἐγὼ λέγω αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ διαθήκην βεβαιωμένην ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, μήτε νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ὑπόσχεσιν (τοῦ Θεοῦ) ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος ἐδόθη ὑστερον ἀπὸ τετρακοσίους τριάκοντα χρόνους.

18. Διότι, ἂν ἡ κληρονομία (ἐδόθη) διὰ μέσου τοῦ νόμου, δὲν (ἐδόθη) πλέον διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως· εἰς δὲ τὸν Ἀβραάμ ἐχάρισεν αὐτὴν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως.

19. Εἰς τί λοιπὸν (χρησιμεῖ) ὁ νόμος; (Αὐτὸς) προσετέθη (εἰς τὴν ὑπόσχεσιν), διὰ (νὰ ἐμποδίξῃ) τὰς παραβάσεις, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὅποῖον ἐγένοντο αἱ ὑποσχέσεις, ὁ ὁποῖος (νόμος) ἐδόθη διὰ μέσου τῶν ἀγγελων, καὶ μετὰ τὴν μεσιτείαν ἑνὸς μεσίτου.

20. Ὁ δὲ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνὸς (μεσίτης)· ὁ Θεὸς ὁμοῦ εἶναι εἰς (νόμος).

21. Εἶναι λοιπὸν ὁ νόμος ἐναντίος τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· διότι ἂν ἤθελε δοθῆναι νόμος, ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.

22. Ἡ γραφὴ ὁμοῦ περιώρισεν ὅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ὑπόσχεσις διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν (εἰς αὐτόν).

23. Πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ δὲ ἡ πίστις, ἡμεῖς ἡμεῖθα ὑπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ νόμου, καὶ περιεμένομεν ὁμοῦ τὴν πίστιν, ἡ ὅποια ἔμελλε νὰ φανερωθῇ εἰς ἡμᾶς.

24. Ὡστε ὁ νόμος ἐγένετο παιδα-

γωγός μας (νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ) εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

25. Ἀφ' οὗ ὁμοῦ ἦλθεν ἡ πίστις, ἡμεῖς δὲν εἴμεθα πλέον ὑποκάτω ἀπὸ παιδαγωγόν.

26. Διότι ὅλοι (σεῖς) εἴσθε υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἐπιστεύσατε εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

27. Καθότι ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τὸν Χριστόν, ἐφορέσατε τὸν Χριστόν.

28. Δὲν εἶναι (μεταξύ σας) μήτε Ἰουδαῖος, μήτε Ἕλληνας· δὲν εἶναι μήτε δοῦλος, μήτε ἐλεύθερος· δὲν εἶναι ἀνὴρ, μήτε γυνή· διότι ὅλοι σεῖς εἴσθε ἕν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

29. Καὶ ἐπειδὴ σεῖς εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, εἴσθε λοιπὸν σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν κληρονόμοι.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἐγὼ λοιπὸν λέγω, ὅτι ὅσον καιρὸν ὁ κληρονόμος εἶναι παιδίον, δὲν διαφέρει τελείως ἀπὸ δοῦλον, μ' ὅλον τὸ ὅτι εἶναι κύριος ὄλων·

2. Ἀλλὰ εἶναι εἰς τὴν ἐπιστασίαν ἐπιτρόπων καὶ οἰκονόμων ἕως εἰς τὸν καιρὸν τὸν διωρισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα του.

3. Μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἡμεῖθα παιδιά, ἡμεῖθα δοῦλοι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου.

4. Ὅτε ὁμοῦ ἐπληρώθη ὁ (διωρισμένος) καιρὸς, ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυναικᾶ, καὶ ὑπετάχθη εἰς τὸν νόμον·

5. Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ὑπετάσσοντο εἰς τὸν νόμον, καὶ διὰ νὰ λάβωμεν ἡμεῖς τὴν υἰοθεσίαν.

6. Καὶ ἐπειδὴ εἴσθε υἱοὶ, ὁ Θεὸς ἔστειλεν εἰς τὰς καρδίας σας τὸ Πνεῦ-

μα τοῦ Υἱοῦ του, τὸ ὁποῖον φωνάζει, Ἀββᾶ, (δηλαδή) πατήρ.

7. Λοιπὸν δὲν εἶσαι πλέον δούλος, ἀλλὰ υἱός· καὶ ἐπειδὴ εἶσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

8. Καὶ εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐπειδὴ δὲν ἤξεύρετε τὸν Θεὸν, ἐδουλεύετε εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν φυσικὰ Θεοί.

9. Κατὰ τὸ παρὸν ὁμως, ἐπειδὴ ἐγνωρίσατε τὸν Θεὸν, ἢ διὰ τὸ εἰπωθῆναι ὀρθότερον, ἐπειδὴ ἐγνωρίσθητε ἀπὸ τὸν Θεὸν, διατί ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θελετε νὰ δουλεύητε πάλιν, καθὼς καὶ πρότερον;

10. Σεῖς παρατηρεῖτε τὰς ἡμέρας, τοὺς μῆνας, τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς χρόνους.

11. Φοβοῦμαι διὰ σᾶς, μήπως ἀνωφελῶς ἐκοπίασα διὰ (τὴν σωτηρίαν) σας.

12. Γίνεσθε καὶ σεῖς καθὼς (εἶμαι) ἐγὼ, διότι καὶ ἐγὼ (ἐγενόμην) καθὼς (εἶσθε) σεῖς· σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί· σεῖς δὲν μὲ ἠδικήσατε τελείως.

13. Σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι ἐγὼ σᾶς ἐκήρυξα τὸ εὐαγγέλιον πρότερον, ἐν ᾧ ἔπασχον σωματικῶς.

14. Καὶ δὲν μὲ ἐκαταφρονήσατε, μήτε ἀπεπτύσατε τοὺς σαρκικοὺς πειρασμούς μου, ἀλλὰ μὲ ἐδέχθητε ὡς ἄγγελον Θεοῦ, καὶ ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15. Ποῦ ἔμεινε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ μακαρισμός σας; διότι ἐγὼ μαρτυρῶ, ὅτι, ἂν ἦτον θνητὸν, ἠθελετε ἐκβάλλη καὶ τὰ ὄμματά σας, καὶ ἠθελετέ μοι τὰ δῶση.

16. Λοιπὸν ἐχθρός σας (τάχα) ἔγινα, διότι σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν;

17. Αὐτοὶ εἶναι ζηλωταὶ σας, οὐχὶ (ὁμως) καθὼς πρέπει, ἀλλὰ θελουσι

νὰ (σᾶς) ἀπομακρύνουσιν ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ τὸ εἶσθε ζηλωταὶ των.

18. Συμφέρον εἶναι τὸ νὰ εἶσθε ζηλωταὶ διὰ τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ οὐχὶ μόνον, ὅταν ἐγὼ εἶμαι παρὼν μεταξὺ σας.

19. Παιδιά μου, διὰ τὰ ὅποια ἐγὼ πάλιν δοκιμάζω πόνους γεννήσεως, ἔως οὔ νὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς μέσα σας.

20. Ἐγὼ ἠθελον νὰ εἶμαι μεταξὺ σας ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· διότι εἶμαι εἰς ἀπορίαν διὰ σᾶς.

21. Εἰπέτε μοι σεῖς, οἱ ὅποιοι θελετε νὰ ὑποτάσσησθε εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22. Διότι εἶναι γεγραμμένον· ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε δύο υἱούς· ἓνα ἀπὸ τὴν δούλην, καὶ ἓνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν (γυναῖκα του).

23. Ὅμως ὁ (γεννηθεὶς) ἀπὸ τὴν δούλην, ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· καὶ ὁ (γεννηθεὶς) ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν, (ἐγεννήθη) διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως.

24. Αὐτὰ δὲ ἐνοοοῦνται ἀλληγορικῶς· δηλαδή αὐταὶ (αἱ γυναῖκες) εἶναι αἱ δύο διαθήκαι· ἡ μία ἀπὸ τὸ ὄρος Σινᾶ, ἡ ὅποια γεννᾷ δούλους, ἡ ὅποια εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25. Διότι τὸ Ἄγαρ (σημαίνει) Σινᾶ, (τὸ ὁποῖον) εἶναι βουνὸν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἐπίγειον Ἰερουσαλήμ, ἡ ὅποια εἶναι δούλη ὁμοῦ μὲ τὰ τέκνα της.

26. Ἡ ἄνω ὁμως Ἰερουσαλήμ εἶναι ἐλευτέρα, ἡ ὅποια εἶναι μήτηρ ὄλων ἡμῶν.

27. Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ ὅποια δὲν γεννᾷ· κράξαι, καὶ φώναξαι σὺ, ἡ ὅποια δὲν κοιλοπονεῖς, διότι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου (γυναϊκός), εἶναι περισσότερα πα-

ρὰ (τὰ τέκνα τῆς γυναικός,) ἡ ὁποία ἔχει τὸν ἄνδρα.

28. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, εἴμεθα τέκνα τῆς ὑποσχέσεως, καθὼς ἦτον ὁ Ἰσαάκ.

29. Πλὴν καθὼς τότε ὁ (υἱός), ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, κατέτρεχε τὸν (υἶόν, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη) κατὰ πνεῦμα· μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον (συμβαίνει) καὶ κατὰ τὸ παρόν.

30. Ὅμως τί λέγει ἡ γραφή; Ἀποδιώξαι τὴν δούλην καὶ τὸν υἱόν της· διότι δὲν θέλει εἶναι κληρονόμος ὁ υἱός τῆς δούλης ὁμοῦ μετὰ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρου (γυναικός).

31. Λοιπὸν, ἀδελφοί, ἡμεῖς δὲν εἴμεθα τέκνα δούλης, ἀλλὰ (τέκνα) τῆς ἐλευθέρου.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Μένετε λοιπὸν σταθεροί εἰς τὴν ἐλευθερίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἠλευθέρωσεν ὁ Χριστός, καὶ μὴν ὑποβάλλετε τὸν ἑαυτὸν σας πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2. Ἴδού, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω, ὅτι ἀνίσως περιτέμνησθε, ὁ Χριστός τελείως δὲν θέλει σᾶς ὠφελέσθαι.

3. Καὶ πάλιν δίδω τοιαύτην μαρτυρίαν εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώστης νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλον τὸν νόμον.

4. Σεῖς, ὅσοι θέλετε νὰ δικαιωθῆτε διὰ μέσου τοῦ νόμου, ἀπεμακρύνθητε ἀπὸ τὸν Χριστὸν, καὶ ἐξεπέσατε ἀπὸ τὴν χάριν.

5. Ἡμεῖς διὰ τοῦ πνεύματος περιμένομεν τὴν ἐλπίδα, (τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει) ἡ δικαιοσύνη διὰ μέσου τῆς πίστεως.

6. Διότι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν ἰσχύει τίποτε, μήτε τὸ νὰ εἶναι τις περιτετμημένος, μήτε τὸ νὰ εἶναι ἀπερίτμητος, ἀλλ' (ἰσχύει) ἡ πίστις, ὅ-

ταν ἐνεργῆται διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

7. Σεῖς ἐτρέχετε καλὰ· ποῖος σᾶς ἐμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ πειθῆσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν;

8. Ἡ πεισμονὴ ἀγία δὲν (προέρχεται) ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν.

9. Ὀλίγη προζύμη ζυμώνει ὅλον τὸ ζυμῶτον.

10. Ἐγὼ εἶχον τοιαύτην πεποθήσιν εἰς σᾶς μετὰ (τὴν χάριν) τοῦ Κυρίου, ὅτι δὲν θέλετε φρονήσῃ ἄλλο τίποτε (παρ' αὐτὰ)· ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος σᾶς ταράττει, θέλει ὑποφέρει τὴν τιρωρίαν, ὅποιος καὶ ἂν εἶναι.

11. Ἄν ἐγὼ, ἀδελφοί, ἤθελον κηρύττειν περιτομὴν πάλιν, διατί μέχρι τούτου κατατρέχομαι; τὸ σκάνδαλον τοῦ σκυροῦ ἄρα ἤθελε καταργηθῆ.

12. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ ἀπακόψῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς ἀναστατώνουσι.

13. Ἀδελφοί, σεῖς προσεκλήθητε διὰ (νὰ εἴσθε) ἐλεύθεροι· ὅμως μὴ (μεταχειρίζεσθε) τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἀφορμὴν (τοῦ νὰ ζητε) σαρκικῶς, ἀλλὰ δουλεύετε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

14. Διότι ὅλος ὁ νόμος περιορίζεται εἰς ἓνα (μόνον) λόγον, ὁ ὁποῖος λέγει· Σὺ θέλεις ἀγαπήσῃ τὸν γείτονά σου, καθὼς (ἀγαπᾷς) καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

15. Ἄν ὅμως ἀγακάνητε καὶ καταπρώγητε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, προσέχετε, μήπως φθαρῆτε ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16. Ἐγὼ λοιπὸν (σᾶς) λέγω· Περιπατεῖτε κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε ἐκτελέσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός.

17. Διότι ἡ σὰρξ ἔχει ἐπιθυμίας ἐναντίας εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ πνεῦμα (ἔχει ἐπιθυμίας) ἐναντίας εἰς τὴν σάρκα· καὶ αὐτὰ εἶναι ἐναντία μεταξύ των, διὰ νὰ μὴ πράττητε, ὅσα θέλετε.

18. Ἄν ὅμως ὀδηγήσθε ἀπὸ τὸ πνεῦμα, δὲν εἰσθε ὑποκείμενοι εἰς τὸν νόμον.

19. Καὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς εἶναι φανερά· δηλαδὴ ἡ μοιχεία, ἡ πορνεία, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀσελγεία,

20. Ἡ εἰδωλολατρεία, ἡ φαρμακεία, αἱ ἔχθραι, αἱ φιλονεικίαι, αἱ ζηλεύται, οἱ θυμοί, οἱ διερεθισμοί, αἱ διχόνοιαι, αἱ αἰρέσεις,

21. Οἱ φθόνοι, οἱ φόνοι, αἱ μέθαι, αἱ ἀσωτεῖαι, καὶ ὅσα εἶναι τοιαῦτα· καὶ σὰς προλέγω, καθὼς καὶ σὰς προεῖπον, ὅτι ὅσοι πράττουσι τὰ τοιαῦτα, δὲν θέλουσι κληρονομήσῃ βασιλείαν Θεοῦ.

22. Ὅμως ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ χρηστότης, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ πίστις, ἡ πραΰτης, ἡ ἐγκράτεια·

23. Ὁ νόμος δὲν εἶναι ἐναντὶος εἰς αὐτά.

24. Ὅσοι δὲ (εἶναι οἰκεῖοι) τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνοι ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὑμῶν μὲ τὰ πάθη τῆς καὶ μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς.

25. Ἄν ἡμεῖς ζῶμεν μὲ τὸ πνεῦμα, ἅς περιπατῶμεν καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα.

26. Ἄς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, μὲ τὸ νὰ διερεθίζωμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ μὲ τὸ νὰ φθονῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Ἀδελφοί, ἂν κάνεις ἄνθρωπος φθίασῃ καὶ πέσῃ εἰς κἀνένα ἀμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοὶ διορθώνετε τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος· μὲ τὸ νὰ προσέχης καὶ σὺ, μήπως πειρασθῆς.

2. Σηκώνετε τὰ βάρη ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον θέλετε ἐκτελέσῃ τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3. Διότι ἂν κάνεις νομίζῃ, ὅτι εἶναι

τί, ἐν ᾧ δὲν εἶναι τίποτε, ἀπατᾷ τὸν ἑαυτὸν του.

4. Ὅμως καθεὶς ἅς ἐξετάζῃ τὰ ἴδια ἔργα του, καὶ τότε θέλει δυνηθῆνὰ κυχηθῆν, (πλὴν) εἰς τὸν ἑαυτὸν του μόνον, καὶ οὐχ! (σχετικῶς) εἰς ἄλλον.

5. Διότι καθὼς θέλει σηκώσῃ τὸ ἴδιόν του φόρτωμα.

6. Ὅποιοις διδάσκεται τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ), ἅς διδῇ μέρος ὅλων τῶν ἀγαθῶν του εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅμοιος τὸν διδάσκει.

7. Μὴ πλατᾶσθε· ὁ Θεὸς δὲν παύεται· ἐπειδὴ ὁ, τι ἤθελε σπειρῆ (καθεὶς) ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θέλει θερίσῃ·

8. Ἐπειδὴ ὅποιοις σπειρῆ εἰς τὴν σάρκα του, αὐτὸς θέλει θερίσῃ ἀπὸ τὴν σάρκα φθοράν· καὶ ὅποιοις σπειρῆ εἰς τὸ πνεῦμα, αὐτὸς θέλει θερίσῃ ἀπὸ τὸ πνεῦμα ζῶν αἰώνιον.

9. Ὅταν κάμνωμεν τὸ καλὸν, ἅς μὴ ἀποκαμνωμεν· διότι εἰς τὸν ἴδιόν του καιρὸν θέλομεν θερίσῃ, ἐὰν δὲν ἀποκαμνωμεν.

10. Λοιπὸν, ἐν ὅσῳ ἔχομεν καιρὸν, ἅς πράττωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς οἰκεῖους τῆς πίστεως.

11. Ἰδετε, πόσον διεξοδικὰ γράμματα σὰς ἔγραψα μὲ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα.

12. Ὅσοι θέλουσι νὰ εἶναι εὐπρόσωποι κατὰ σάρκα, αὐτοὶ σὰς ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται ἀπὸ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13. Διότι μήτε ἐκεῖνοι, ὅσοι περιτέμνονται, φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι σεῖς νὰ περιτέμνησθε, διὰ νὰ καυχηθῶσιν εἰς τὴν ἰδίαν σας σαρκικὴν (περιτομήν).

14. Μὴ γένοιτο ὅμως εἰς ἐμὲ νὰ

καυχηθῶ (εἰς ἄλλο τι), εἰμὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ὁ κόσμος ὡς πρὸς ἐμὲ ἐσταυρώθη, καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὸν κόσμον.

15. Διότι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν οὔτε τὸ νὰ εἶναι τις περιτετμημένος, χρησιμεύει τίποτε, οὔτε τὸ νὰ εἶναι ἀπερίτμητος, ἀλλὰ (τὸ νὰ εἶναι) νέον κτίσμα.

16. Καὶ ὅσοι φυλάττουσιν αὐτὸν

τὸν κανόνα, ἅς εἶναι εἰρήνη εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17. Εἰς τὸ ἐξῆς κἀνεὶς ἅς μὴ μοι προξενῇ κόπους· διότι ἐγὼ βαστάζω ἐσῶνά εἰς τὸ σῶμά μου τὰ σημεῖα τῶν πληγῶν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴθε νὰ εἶναι μετὰ τοῦ πνεύματός σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ἘΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος (ὁ) ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τὸ θελήμα τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἐφεσον.

2. Ἄς εἶναι εἰς σᾶς χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος εὐλόγησεν ἡμᾶς μετὰ πᾶν (εἶδος) εὐλογίας πνευματικῆς εἰς τὰ ἔπουράνια, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·

4. Καθὼς μᾶς ἐδιάλεξεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του πρὸ τοῦ νὰ κτισθῇ ὁ κόσμος, διὰ νὰ εἴμεθα ἅγιοι καὶ ἀκατηγόρητοι ἔμπροσθέν του διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

5. Ἐπειδὴ καὶ μᾶς προδιώρισεν εἰς τὸ νὰ γενώμεθα υἱοὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ

τὴν (εὐεργετικὴν) συγκατάβασιν τῆς ἰδίας του θελήσεως·

6. Διὰ ἔπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτός του, μετὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐχαρίτωσε, διὰ μέσου τοῦ ἡγαπημένου (Χιοῦ του)·

7. Διὰ τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν μετὰ τὸ αἷμά του, (δηλαδὴ) τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του·

8. Τὴν ὁποῖαν ἔχυσεν ἀφθάνως εἰς ἡμᾶς, μετὰ πᾶσαν σοφίαν καὶ φρόνησιν·

9. Ἐπειδὴ ἔκαμε γνωστὸν εἰς ἡμᾶς τὸ μυστήριον τῆς ἰδίας του θελήσεως, κατὰ τὴν (εὐεργετικὴν) του συγκατάβασιν, τὴν ὁποῖαν προαπεφάσισε καθ' ἑαυτὸν.

10. Ὡστε, ἄφ' οὗ πληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῆς (θείας) οἰκονομίας, νὰ ἐνώσῃ ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστὸν ὅλα (τὰ ὄντα),

ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

11. Εἰς αὐτὸν (λέγω, τὸν Χριστὸν), διὰ μέσου τοῦ ὁποῦ ἡμεῖς προσεκληθῆμεν, ἐπειδὴ προδιωρίσθημεν κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ πάντα, κατὰ τὴν βουλὴν τῆς ἰδέας του θελήσεως·

12. Διὰ νὰ χρησιμεύσωμεν πρὸς ἔσταινον τῆς δόξης του, ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠλωσάμεν πρῶτον εἰς τὸν Χριστόν,

13. Εἰς τὸν ὁποῖον (ἠλωσάτε) καὶ σεῖς, ἀφ' οὗ ἠκούσατε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, (δηλαδὴ) τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἰδέας σας σωτηρίας· καὶ ἐπειδὴ ἐπιστεύσατε εἰς αὐτὸν, ἐσφραγίσθητε ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, (καθὼς ἦτον) ἡ ὑπόσχσεις.

14. Τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας μας, ἕως οὗ τελείως νὰ λυτρωθῶσιν ὅλοι, οἱ ὁποῖοι ἐκρίθησαν οἰκεῖοι, πρὸς ἔσταινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἐπειδὴ ἔμαθον τὴν πίστιν, (τὴν ὁποῖαν ἔχετε) εἰς τὸν Κύριον (ἡμῶν) Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην, (τὴν ὁποῖαν ἀποδίδετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

16. Δὲν παύω ἀπὸ τὸ νὰ εὐχαριστῶ διὰ σᾶς, καὶ νὰ σᾶς μνημονεύω, ὅταν προσεύχωμαι·

17. Ὅστε ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ πατὴρ τῆς δόξης, νὰ σᾶς δώσῃ Πνεῦμα σοφίας, καὶ ἀποκαλύψεως, μετὰ τὴν ἰδίαν του ἐπιγνώσιν.

18. Καὶ νὰ φωτίσῃ τὰ ὄμματα τοῦ νοῦ σας, εἰς τὸ νὰ ἐννοήσητε, ποῖα εἶναι ἡ ἐλπίς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκλήθητε, καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του μεταξὺ τῶν ἁγίων·

19. Καὶ ποῖον εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μέγεθος τῆς δυνάμεώς του εἰς ἡμᾶς,

οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν, διὰ μέσου τῆς ἐνεργείας τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του,

20. Τὴν ὁποῖαν ἐνήργησεν εἰς τὸν Χριστόν, ἐπειδὴ τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ τὸν ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ του ἐπάνω εἰς τὰ ἐπουράνια,

21. Ὑπεράνω ἀπὸ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ ἐξουσίαν, καὶ δύναμιν, καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄνομα, τὸ ὁποῖον (δύναται) νὰ ὀνομασθῇ, οὐχὶ μόνον εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα·

22. Καὶ ὑπέταξεν ὅλα (τὰ ὄντα) ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του· καὶ τὸν κατέστησεν ἐπάνω εἰς ὅλα, ὥστε νὰ εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας,

23. Ἡ ὁποῖα εἶναι τὸ σῶμά του, καὶ τὸ πλήρωμα ἐκεῖνου, ὁ ὁποῖος πληροῖ ὅλα (τὰ ὄντα) μεταξὺ ὄλων.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Καὶ ἐν ᾧ σεῖς ἦσθε νεκροὶ διὰ τὰ σφάλματα καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας·

2. Εἰς τὰς ὁποῖας ἔνα καιρὸν περιπατήσατε κατὰ τὸ χρονικὸν πλοῦτευμα αὐτοῦ τοῦ κόσμου, καὶ κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·

3. Μεταξὺ τῶν ὁποῖων καὶ ἡμεῖς ἐζήσαμεν ἕνα καιρὸν μετὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματός μας, ἐπειδὴ ἐπράττομεν τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν φρονημάτων μας· καὶ ἤμεθα φυσικῶς τέκνα ὀργῆς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ.

4. Ὁ Θεὸς ὁμως ἐπειδὴ εἶναι πλοῦσιος κατὰ τὸ ἔλεος, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην του, κατὰ τὴν ὁποῖαν μᾶς ἠγάπησε,

5. Καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἤμεθα νεκροὶ διὰ τὰ ἀμαρτήματα, μᾶς ἐξωσποίη-

σεν, ὁμοῦ με τὸν Χριστόν· [σεῖς ἐσώθητε με τὴν χάριν (αὐτοῦ)].

6. Καὶ μᾶς ἀνέστησεν ὁμοῦ, καὶ μᾶς ἐκάθισεν ὁμοῦ ἐπάνω εἰς τὰ ἔπουράνια, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7. Διὰ τὸ νὰ δηλοποιήσῃ καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὴν ὑπερβολικὴν πλοῦτον τῆς χάριτός του, με τὴν ἀγαθότητα, (τὴν ὁποίαν ἔδειξεν) εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8. Διότι σεῖς ἐσώθητε κατὰ χάριν διὰ μέσου τῆς πίστεως· καὶ αὐτὸ δὲν (προέρχεται) ἀπὸ σᾶς, ἀλλ' εἰναι δῶρον τοῦ Θεοῦ·

9. (Τοῦτο δὲν ἐπαράχθη) διὰ μέσου τῶν ἔργων, διὰ τὸ νὰ μὴ κυχῆθῃ καμίας.

10. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ποίημα αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ), ἐπειδὴ ἐσπλάσθημεν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ (τὸν πράττωμεν) ἔργα καλὰ, διὰ τὰ ὁποῖα (μᾶς) προωρασκεύασεν ὁ Θεὸς, διὰ τὸ νὰ περιπατήσωμεν εἰς αὐτὰ.

11. Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι σεῖς, οἱ ὁποῖοι ἕνα καιρὸν ἦσθε ἔθνη κατὰ σάρκα, καὶ οἱ ὁποῖοι ὠνομάζεσθε ἀπερίτμητοι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὠνομάζονται περιτετμημένοι (διὰ τὴν περιτομὴν, ἢ ὁποῖα γίνεται) εἰς τὴν σάρκα με χεῖρας (τῶν ἀνθρώπων).

12. Ὅτι (λέγω) ἦσθε κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, χωρὶς Χριστοῦ, καὶ ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὴν ὁμηγύριον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ὑποσχέσεως, ἐπειδὴ δὲν εἶχετε ἐλπῖδα, καὶ ἦσθε χωρὶς Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον.

13. Ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος (πιστεύοντες) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, σεῖς, οἱ ὁποῖοι ἕνα καιρὸν ἦσθε μακρὰν, ἦλθετε πλησίον διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

14. Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς δύο (λαοὺς) ἕνα, ἐπειδὴ ἐκρήμνισε τὸ (ἐρισκόμενον) εἰς τὴν μέσῃν τεῖχος τοῦ φραγμοῦ·

15. (Δηλαδή) τὴν ἔχθραν με τὴν σάρκα του, ἀφ' οὗ ἀπέδειξεν ἀργὸν τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν με τὰ (ἰδιά του) δόγματα, διὰ τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς δύο (λαοὺς) ἕνα νέον ἄνθρωπον εἰς τὸν ἑαυτὸν του, με τὸ νὰ τοὺς εἰρηνεύσῃ·

16. Καὶ διὰ τὸ φιλιώσῃ καὶ τοὺς δύο με τὸν Θεὸν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα διὰ μέσου τοῦ σταυροῦ, με τὸ νὰ θανατώσῃ διὰ μέσου αὐτοῦ τὴν ἔχθραν.

17. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν, ἐκήρυξεν ἐναγγελικῶς τὴν εἰρήνην καὶ εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἦσθε μακρὰν, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν πλησίον·

18. Διότι (καὶ) οἱ δύο (λαοὶ) ἐφιλιώθημεν με τὸν πατέρα, διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) με ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα.

19. Λοιπὸν εἰς τὸ ἐξῆς δὲν εἴσθε ξένοι, μήτε πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·

20. Ἐπειδὴ ἐκτίσθητε ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστολῶν καὶ τῶν προφητῶν, καὶ ὁ ἴδιος Χριστὸς εἶναι ἡ πρώτη πέτρα τῆς γωνίας·

21. Καὶ ἐπειδὴ ὅλη ἡ οἰκοδομὴ συναρμύζεται καθ' ὅλα τὰ μέρη ἐπάνω εἰς αὐτὴν, ἀξάνει, ὥστε (νὰ γίνηται) ναὸς ἀφιερωμένος εἰς τὸν Κύριον·

22. Καὶ μετὰ εἰς αὐτὴν (τὴν οἰκοδομὴν) καὶ σεῖς κτίζεσθε ὁμοῦ, διὰ τὸ νὰ γένησθε κατοικία τοῦ Θεοῦ κατὰ Πνεῦμα.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Διὰ αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐγὼ ὁ Παῦλος (εἴμι) δέσμιος τοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς τὰ ἔθνη·

2. Διότι σεῖς ἐμάθετε βέβαια τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποῖα ἐδόθη εἰς ἐμὲ διὰ σᾶς·

3. Ὅτι (δηλαδή) με ἀποκάλυψιν ἔκαμε γνωστὸν εἰς ἐμὲ αὐτὸ τὸ μυστή-

ριόν, [καθώς πρότερον σᾶς ἔγραψα συντόμως·

4. Καὶ εἰάν διαβάζητε αὐτὰ (τὰ γεγραμμένα), δύνασθε νὰ ἐνοήσητε μὲ ποῖον τρόπον ἐγὼ ἐγνώρισα τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ]·

5. Τὸ ὅποῖον δὲν ἐγένετο γνωστὸν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους, καθὼς ἀπεκκλύφθη εἰς τοὺς παρόντας χρόνους, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ἀποστόλους του καὶ εἰς τοὺς προφήτας·

6. Δηλαδὴ τὸ νὰ συγκληρονομήσωσι καὶ τὰ ἔθνη, καὶ νὰ ἐπιτελῶσι τὸ αὐτὸ σῶμα, καὶ νὰ μετέχωσιν ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν, (ἣτις ἐγένετο) εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·

7. Τοῦ ὁποῖου ἐγὼ ἐγενόμην ὑπηρέτης, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς ἐμὲ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του.

8. Εἰς ἐμὲ (ἐγὼ), ὁ ὁποῖος εἶμαι ὁ μικρότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἐδόθη αὐτὴ ἡ χάρις, νὰ κηρύξω εὐαγγελικῶς εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9. Καὶ νὰ σαφηνίσω εἰς ὅλους, ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου, τὸ ὅποῖον ἦτον κεκρυμμένον εἰς τὸν Θεὸν πρὸ τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισεν ὅλα (τὰ ὄντα) διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10. Διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποικίλος σοφία τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας ἐπάνω εἰς τὰ ἐπουράνια·

11. Κατὰ τὸν σκοπὸν, (τὸν ὅποῖον ἐμελέτησε) πρὸ αἰώνων, καὶ τὸν ὅποῖον ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

12. Διὰ τοῦ ὁποῖου ἔχομεν τὴν παρῆρσιν, ὥστε νὰ προσεγγίσωμεν

(εἰς τὸν Θεόν) μὲ θάρρος, μὲ τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτόν.

13. Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀποκάμητε διὰ τὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας δοκιμάζω διὰ σᾶς, διότι τοῦτο εἶναι δόξα σας.

14. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15. Ἀπὸ τὸν ὅποῖον λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ὅλα τὰ γένη (τῶν ὄντων, ὅσα εἶναι) ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

16. Διὰ νὰ σᾶς δόσῃ (τὴν χάριν) ἀνλόγως μὲ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, ὥστε νὰ δυναμωθῆτε ἰσχυρῶς, διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του, κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἀνθρώπων·

17. Διὰ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς καρδίας σας διὰ μέσου τῆς πίστεως.

18. Καὶ ὥστε ἀφ' οὗ ῥιζωθῆτε καὶ θεμελιωθῆτε εἰς τὴν ἀγάπην, νὰ δυναθῆτε νὰ καταλάβητε ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους, ὅποῖον εἶναι τὸ πλάτος (αὐτοῦ) καὶ τὸ μήκος, καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος·

19. Καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει πᾶσαν γνῶσιν, καὶ (οὕτω) νὰ πληρωθῆτε ἀπὸ ὅλον τὸ πλήρωμα (τῶν χαρίτων) τοῦ Θεοῦ.

20. Εἰς τὸν Θεὸν δὲ, ὁ ὁποῖος δύναται, διὰ μέσου τῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, νὰ ἐνεργήσῃ ἀσυγκρίτως περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἢ καταλαμβάνομεν.

21. Εἰς αὐτὸν (ὅς ἀποδοθῆ) δόξα μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταξὺ ὅλων τῶν γενῶν ἀπὸ αἰῶνος μέχρις αἰώνων· ἀμήν.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν ἐγὼ ὁ

δέσμιος διὰ τὸν Κύριον, νὰ περιπατήσητε κατ' ἀξίαν τῆς κλήσεως, μετὴν ὁποίαν ἐκλήθητε·

2. Μὲ ὅλην τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ προσηλυτισμὸν, μετὰ μακροθυμίαν, μετὰ τὸ νὰ ὑποφέρητε ὁ εἷς τὸν ἄλλον μετὰ ἀγάπην·

3. Καὶ μετὰ τὸ νὰ ἐπιμελήσθε νὰ φυλάττητε τὴν ἑνωσιν τοῦ Πνεύματος μετὰ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης.

4. Ἐν σῶμα (εἴθε) καὶ ἐν πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας.

5. Ὁ Κύριος εἶναι εἷς, ἡ πίστις εἶναι μία, τὸ βάπτισμα εἶναι ἓν.

6. Ἐἷς εἶναι καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ὅλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους, (προνοεῖ) διὰ ὅλους, καὶ (κατοικεῖ) εἰς ὅλους σας.

7. Ἡ χάρις ὅμως ἐδόθη εἰς καθένα ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8. Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος, ἔλαβεν αἰχμαλώτων ἄπειρον πλῆθος αἰχμαλώτων, καὶ ἔδωκε χάρισμα καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9. Καὶ τὸ ἀνέβη τί ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ τὸ, ὅτι πρῶτον κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10. Ὅποιος κατέβη, αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἀνέβη ὑπεράνω ὅλων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ πληρώσῃ ὅλα (τὰ ὄντα).

11. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἄλλους μὲν, (ὥστε νὰ εἶναι) ἀπόστολοι, ἄλλους δὲ, (ὥστε νὰ εἶναι) προφῆται, ἄλλους δὲ, (ὥστε νὰ εἶναι) εὐαγγελισταί, καὶ ἄλλους, (ὥστε νὰ εἶναι) ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,

12. Διὰ συμπλήρωσιν τῶν ἁγίων, διὰ ἐκτέλεσιν τῆς διακονίας, καὶ διὰ οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13. Ἔως οὗ νὰ φθάσωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνωσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς

τέλειον ἄνδρα, καὶ εἰς τὸ ἐντελέστατον μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ Χριστοῦ·

14. Διὰ νὰ μὴν εἴμεθα πλέον παιδία, μήτε νὰ κλυδωνίζώμεθα καὶ νὰ περιφερώμεθα ἀπὸ καθένα ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, μετὰ τὴν ἄστατον ἀπάτην τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ τὴν μέθοδον, (τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται) νὰ ἐξαπατηθῶσι μετὰ πικροθυμίαν·

15. Ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ φυλάττωμεν ἀληθινὴν ἀγάπην, νὰ ἀνιχνεύσωμεν ὅλα εἰς αὐτὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, (δηλαδὴ) εἰς τὸν Χριστόν.

16. Ἀπὸ τῶν ὁποῖων ὅλον τὸ σῶμα μετὰ τὸ νὰ συναρμολογῆται καὶ νὰ συνενωθῆται διὰ μέσου τῆς συναφείας ὅλων τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα κοινωνοῦσι μετὰ τοῦ σώματος, λαμβάνει ἀξίωσιν κατὰ τὴν ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν ἀναλόγως διαδίδει εἰς καθὲν μέρος, διὰ νὰ οἰκοδομηθῆ εἰς τὴν ἀγάπην.

17. Ἐγὼ λοιπὸν σᾶς λέγω, καὶ σᾶς μαρτυρῶ ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, (δηλαδὴ) νὰ μὴ περιπατῆτε εἰς τὸ ἐξῆς, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη μετὰ τὴν ματαιότητα τοῦ νοῦς των,

18. Ἐπειδὴ εἶναι ἐσκοτισμένοι κατὰ τὸν νοῦν, μετὰ τὸ νὰ εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν, ἢ ὁποῖα εὐρίσκεται εἰς αὐτοὺς, καὶ διὰ τὴν σκληροκαρδίαν των.

19. Διότι αὐτοὶ, ἔπειδὴ ἐφθασαν εἰς ἀναισθησίαν, παρέδωκαν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὴν ἀπελθίαν, ὥστε νὰ πράττωσιν ἀχρηστάτως πᾶν εἶδος ἀκαθαρσίας.

20. Σεῖς ὅμως δὲν ἐμάθητε τὸν Χριστόν μετὰ τοιοῦτον τρόπον·

21. Τοῦλάχιστον ἂν τὸν ἠκούσατε, καὶ ἂν ἐδιδάχθητε συμφώνως μετὰ τὴν ἀλήθειαν, (καθ' ἣν ἐδιδάχθη) ὁ Ἰησοῦς·

22. Ἀπορρίψατε ὡς πρὸς τὴν προτέραν σας διαγωγὴν, τὸν παλαιὸν ἄν-

θρωπων, ὁ ὁποῖος φθέρεται μὲ τὰς ἀπατηλάς ἐπιθυμίας του·

25. Καὶ ἀνανεώθητε κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νοῦ σας,

24. Καὶ ἐνδύθητε τὸν νέον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν μὲ δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα ἀληθινήν.

25. Διὰ τοῦτο ἀπορρίψατε τὸ ψεύδος, καὶ λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθὼς μὲ τὸν πλησίον του· διότι ἡμεῖς εἴμεθα μέλη ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.

26. Ἄν ὀργισθῆτε, μὴ πράττετε ἀμαρτίαν· ὁ ἥλιος ἄς μὴ δύσῃ πρὸ τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ὀργή σας.

27. Καὶ μὴ δίδετε τόπων εἰς τὸν διάβολον.

28. Ὅποιος ἐλέσπεν, ἄς μὴ κλέπτῃ εἰς τὸ ἐξῆς, ἀλλὰ μάλιστα ἄς κοπιᾷς, καὶ ἄς ἐργάζεται μὲ τὰς ἰδίας του χεῖρας τὸ καλὸν ἔργον, διὰ νὰ δύναται νὰ διδῇ καὶ βοήθειαν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει χρεῖαν.

29. Κάνει λόγος ἀηδὴς ἄς μὴ ἐκβαίῃ ἀπὸ τὸ στόμα σας· ἀλλ' ὁποῖος καλὸς (λόγος) εἶναι, χρήσιμος διὰ οἰκοδομήν, (δηλαδῆ) ὥστε νὰ προξενίσῃ ὠφέλειαν εἰς τοὺς ἀκροατάς·

50. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐσφραγισθῆτε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεώς (σας).

51. Ὅλη ἡ πικρία, καὶ ὁ θυμὸς, καὶ ἡ ὀργή, καὶ ἡ κραυγὴ, καὶ ἡ βλασφημία, ἄς σηκωθῇ ἀπὸ σᾶς, ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν κακίαν.

52. Γίνεσθε ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον καλοὶ καὶ εὖσπλαγχοι, μὲ τὸ νὰ συγχωρῆτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς συνεχώρησε διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Γίνεσθε λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, καθὼς εἴσθε καὶ τέκνα του ἀγκλητά.

2. Καὶ περιπατεῖτε μὲ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ προσέφερε τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸν Θεὸν διὰ (τὴν σωτηρίαν) μας, ὡς προσφορὰν, καὶ ὡς θυσίαν εὐδεδεσάτην.

5. Καὶ μήτε τὸ ὄνομα τῆς πορνείας, καὶ ὅλης τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς πλεονεξίας, ἄς μὴ ἀκούηται μεταξὺ σας, καθὼς εἶναι πρέπον εἰς τοὺς ἁγίους.

4. Μήτε αἰσχροτύτης, μήτε μωρολογία, μήτε ἀστεϊσμός, τὰ ὁποῖα εἶναι (πράγματα) ἀπρεπῆ, ἀλλὰ περισσότερο (ἄς ἀκούηται) εὐχαριστία.

5. Διότι ἤξεύρετε τοῦτο, ὅτι κἀνεὶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονεκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει (μέρος) κληρονομίας εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6. Κάνει ἄς μὴ σᾶς ἀπατᾷ μὲ ματαιολογίας· διότι δι' αὐτὰ τὰ αἷτια ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7. Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμετοχοὶ αὐτῶν.

8. Διότι σεῖς ἦσθε ἕνα καιρὸν σκότος, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως εἴσθε φῶς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου· περιπατεῖτε (λοιπὸν) ὡς τέκνα φωτός.

9. [Καθότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος (συνίσταται) εἰς πᾶσαν ἀγαθοσύνην, δικαιοσύνην, καὶ ἀλήθειαν].

10. Καὶ ἐξετάζετε ποῖον (πράγμα) εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὸν Κύριον.

11. Καὶ μὴ γίνεσθε μέτοχοι εἰς τὰ ἄκαρπα ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ μᾶλλον καταδικάζεσθε (τα).

12. Διότι ἄτιμον εἶναι καὶ τὸ νὰ λέγῃ τις, ὅσα πράττονται ἀπὸ αὐτοῦς κρυφίως.

15. Ὅμως ὅλα αὐτὰ μὲ τὸ νὰ καταδικάζωνται ἀπὸ τὸ φῶς, γίνονται φανερά· διότι τὸ φῶς εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φανερώνει καθὲν πράγμα.

14. Διὰ τοῦτο καὶ λέγει· Ἐξύπνησαι σὺ, ὁ ὁποῖος κοιμᾶσαι, καὶ ἀνάστα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ὁ Χριστὸς θέλει σὲ φωτίσει.

15. Γίνεσθε λοιπὸν προσεκτικοὶ (εἰς τὸν τρόπον), μὲ τὸν ὁποῖον θέλετε περιπατήσῃ με ἀκριβείαν, οὐχὶ ὡς (ἄνθρωποι) ὑστερημένοι σοφίας, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16. Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, καθότι αἱ ἡμέραι εἶναι κακαί.

17. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ καταλαμβάνετε, ὁποῖον εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18. Καὶ μὴ μεθύετε με οἶνον, διότι ἀπὸ αὐτὸν (γίνεται) ἡ ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε με Πνεῦμα·

19. Καὶ λαλεῖτε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας μὲ ψαλμοὺς, καὶ ὕμνους, καὶ πνευματικὰ ᾠδᾶς, μὲ τὸ νὰ ᾄθητε καὶ νὰ ψάλλητε εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τὴν καρδίαν σας·

20. Καὶ εὐχαριστεῖτε πάντοτε διὰ ὅλα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21. Ὑποτάσσεσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον μὲ φόβον Θεοῦ.

22. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, καθὼς εἰς τὸν Κύριον.

23. Διότι ὁ ἀὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, (ἡ ὁποία εἶναι) τὸ σῶμά (του), τοῦ ὁποῖου αὐτὸς εἶναι σωτὴρ.

24. Λοιπὸν καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αἱ γυναῖκες (ὡς ὑποτάσσονται) εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας καθ' ὅλα.

25. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἰδίας σας γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτοῦν του δι' αὐτήν·

26. Διὰ τὴν ἀγάπην, ἀφ' ἧς τὴν καθάρσιν μὲ τὸ λουτρόν τοῦ ὕδατος κατὰ τὸν λόγον του·

27. Καὶ διὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν ἕνδοξον, χωρὶς νὰ ἔχη μολυσμὸν, ἢ ζάρωμα, ἢ κένενα ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ διὰ τὴν εἶναι ἁγία καὶ ἄμωμος.

28. Οἱ ἄνδρες ἔχουσι χρέος νὰ ἀγαπῶσι τὰς ἰδίας των γυναῖκας μὲ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς (ἀγαπῶσι) τὰ ἴδια των σώματα ὅποιοι ἀγαπᾶ τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, αὐτὸς ἀγαπᾶ τὸν ἑαυτὸν του.

29. Διότι κἀνείς ποτὲ δὲν ἐμίσησεν τὴν ἰδίαν του σάρκα, ἀλλὰ τὴν τρέφει καὶ τὴν περιθάλλει, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν.

30. Καθότι ἡμεῖς εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, ἀπὸ τὴν ἰδίαν του σάρκα, καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια του κόκκαλα.

31. Διὰ τοῦτο καθεὶς ἄνθρωπος θέλει ἀφήσῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῆ με τὴν γυναῖκά του, καὶ θελουσιν εἶναι οἱ δύο ὡς μία σὰρξ.

32. Αὐτὸ τὸ μυστήριον εἶναι μέγα, καὶ λέγω τοῦτο ὡς πρὸς τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν.

33. Πλὴν καὶ σεῖς οἱ κατὰ μέρος, ὡς ἀγαπᾶ καθεὶς τὴν γυναῖκά του μὲ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς καὶ τὸν ἑαυτὸν του· διὰ τὴν σέβηται καὶ ἡ γυνὴ τὸν ἰδίον της ἄνδρα.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. (Καὶ σεῖς), τὰ παιδιὰ, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας, καθὼς (θέλει) ὁ Κύριος· διότι αὐτὸ εἶναι δίκαιον.

2. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα (σου)· [αὐτὸ εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ, ἡ ὁποία ἔχει ὑπόσχεσιν].

3. Διὰ τὴν εὐτυχίσεως, καὶ νὰ ζήσης πολλοὺς χρόνους ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

4. Καὶ σεις, οἱ πατέρες, μὴ παραινείτε εἰς θυμὸν τὰ παιδιά σας, ἀλλὰ ἀνατρέφετέ τα μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν νοθεσίαν τοῦ Κυρίου.

5. (Καὶ σεις), οἱ δούλοι, ὑπακούετε μὲ φόβον καὶ μὲ τρόμον, καὶ μὲ τὴν ἀπωλόγητον τῆς καρδίας σας εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι κύριοί σας κατὰ σάρκα καθὼς εἰς τὸν Χριστόν·

6. Μὴ δουλεύετε μόνον διὰ τὰ ὄμματα, διὰ τὸ ἀρέσθητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ (δουλεύετε) ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ πράττειν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ψυχὴν σας,

7. Ἐπειδὴ δουλεύετε μὲ ἀγάπην εἰς τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

8. Μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι ὅποιοι καλὸν πράξῃ καθείς, ἐκεῖνο θελεῖ λάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλος εἶναι, εἴτε ἐλεύθερος.

9. Καὶ σεις οἱ κύριοι μεταχειρίζεσθε τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς αὐτούς (τοὺς δούλους, δηλαδὴ) μετριάζετε τὸν φοβερισμόν, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι καὶ σεις οἱ ἴδιοι ἔχετε Κύριον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶναι προσωπολήψια.

10. Εἰς τὸ ἐξῆς, ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ μέσου τῆς κραταιᾶς δυνάμεώς του·

11. Φορέσατε ὅλα τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰς τεχνικὰς ἐπιβουλάς του διαβόλου.

12. Διότι ὁ πόλεμός μας δὲν γίνεται εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ' εἰς τὰς ἀρχάς, εἰς τὰς ἐξουσίας, εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, (δηλαδὴ) εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, (τὰ ὁποῖα περιφέρονται) εἰς τὸν ἄέρα.

13. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε ὅλα τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ νὰ δυνηθῆτε νὰ

ἐνυπνωθῆτε εἰς τὴν κακὴν ἡμέραν, καὶ ἀφ' οὗ νικῆσητε ὅλα, νὰ μείνητε σταθεροί.

14. Μείνατε σταθεροὶ λοιπὸν, μὲ τὸ νὰ περιζώσητε τὴν μέσσην σας μὲ τὴν ἀλήθειαν, καὶ μὲ τὸ νὰ ἐνδυθῆτε τὸ σιδηροῦν ἰμάτιον τῆς δικαιοσύνης,

15. Καὶ μὲ τὸ νὰ ἔχητε ὡς ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας σας τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

16. Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλα μὲ τὸ νὰ ἀναλάβητε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ μέσου τῆς ὁποίας θελετε δυνηθῆναι νὰ σβέσητε τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα.

17. Καὶ δεχθῆτε τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχιραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18. Μὲ τὸ νὰ προσεύχησθε ἐν παντὶ καιρῷ μὲ τὸ Πνεῦμά σας κατὰ πᾶν (εἶδος) προσευχῆς καὶ δεήσεως, καὶ μὲ τὸ νὰ ἀγρυπνῆτε εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον μὲ ὅλην τὴν καρτερίαν, καὶ μὲ τὸ νὰ παρακαλῆτε διὰ ὅλους τοὺς ἄγιους,

19. Καὶ (ἰδίως) διὰ ἐμὲ, ὥστε νὰ μοὶ διδῶται λόγος, ὅταν ἀνοίγω τὸ στόμα μου παρρησίᾳ, διὰ τὸ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20. Διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εἶμι πρέσβυς, καὶ (ἐν ᾧ εἶμι) εἰς τὰς ἀλύσεις, διὰ τὸ νὰ ὁμιλῶ δι' αὐτὸ παρρησίᾳ, καθὼς πρέπει νὰ ὁμιλῶ.

21. Καὶ διὰ τὸ νὰ μάθητε καὶ σεις τὴν κατάστασίν μου, καὶ τί κάμνω, ὁ ἀγαπητός (μου) ἀδελφός Τυχικός καὶ πιστός διάκονός τοῦ Κυρίου, θελεῖ σᾶς κάμῃ γνωστὰ ὅλα,

22. Τὸν ὁποῖον ἔστειλα δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ τὸ νὰ μάθητε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ διὰ τὸ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.

23. Ἄς εἶναι εἰρήνη καὶ ἀγάπη εἰς

ποὺς ἀδελφοὺς ὁμοῦ μὲ πίστιν ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ). Ἀμήν.

24. Ἡ χάρις (ἃς εἶναι) μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀγαπῶσι τὸν Κύριον ἡμῶν

Ἡ πρὸς Ἐφεσίουσ ἐπιστολὴ ἐστάλη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχηκοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ὁ Παῦλος καὶ Τιμόθεος οἱ δοῦλοι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους, ὅσοι εἶναι ἅγιοι κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τοὺς Φιλιππουσ, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ τοὺς διακόνους·

2. Ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη ἃς εἶναι εἰς σᾶς ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἐγὼ ἀποδιῶ εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν σᾶς ἐνθυμηθῶ,

4. [Καὶ πάντοτε, ὅσάκις προσεβόχομαι, παρακαλῶ (τὸν Θεόν) διὰ σᾶς ὅλους μὲ χαρὰν],

5. Διὰ τὴν κοινὴν προσοχὴν, τὴν ὁποῖαν ἔχετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, (καθ' ἣν τὸ ἐδέχθητε) μέχρι τῆς σήμερον·

6. Ἐπειδὴ καὶ εἶμαι βεβαίος κατὰ τοῦτο, ὅτι ὅποιος ἔκαμεν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔργου μεταξὺ σας, θέλει τὸ ἐκτελεῖν, ἕως εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7. Καθὼς εἶναι καὶ δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ αὐτὸ διὰ σᾶς ὅλους, διότι

σᾶς ἔχω μέσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου, ἐπειδὴ εἴθε ὅλοι κοινωνοὶ τῆς χάριτος, (ἢ ὁποῖα μοὶ ἐδόθη) καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου.

8. Μάρτυς μου εἶναι ὁ Κύριος, ὅτι σᾶς ἀγαπῶ ὅλους μὲ ἐγκάρδιον ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9. Καὶ τοῦτο ζητῶ ἀπὸ αὐτὸν, τὸ νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀγάπη σας κατὰ πρόδοον μὲ ἐπίγνωσιν, καὶ πᾶσαν (ἄλλην) αἴσθησιν·

10. Ὡστε νὰ καταλαμβάνητε μὲ τὴν δοκιμὴν τὰ διαφέροντα, διὰ νὰ εἴσθε εὐκρινεῖς, καὶ νὰ μὴ προσκόπητε ἕως εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ.

11. Μὲ τὸ νὰ εἴσθε γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, οἱ ὅποιοι προέρχονται διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ δοξάζηται καὶ νὰ ἐπαινεῖται ὁ Θεός.

12. Ἐπιθυμῶ δὲ νὰ ἰδεύρητε, ἀδελφοί, ὅτι τὰ (συμβεβηκότα) μου συνήρησάν περισσότερον εἰς τὴν πρόδοον τοῦ εὐαγγελίου·

13. Ὡστε καὶ τὰ δεσμά μου, (τὰ ὁποῖα φορῶ) διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν,

ἐλαμπρύνθησαν καὶ μεταξύ ὄλου τοῦ βουλευτηρίου, καὶ μεταξύ τῶν λοιπῶν ὄλων·

14. Καὶ οἱ περισσότεροι ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ, ἐπειδὴ ἔλαβον θάρρος ἀπὸ τὰ δεσμά μου, τολμῶσι περισσότερον νὰ λαλῶσι τὸν λόγον (τοῦ Θεοῦ) χωρὶς φόβου.

15. Καὶ ἄλλοι μὲν κηρύττουσι τὸν Χριστὸν διὰ φόβου καὶ φιλονεκίαν· καὶ ἄλλοι (τὸν κηρύττουσι) μὲ σκοπὸν εὐκλειαν.

16. Ἐκεῖνοι μὲν κηρύττουσι τὸν Χριστὸν μὲ πνεῦμα φιλόνεκον, καὶ οὐχὶ ἀπαθῶς, ἐπειδὴ νομίζουσιν, ὅτι θέλουσι προσθήσῃ θλίψιν εἰς τὰ δεσμά μου.

17. Ἐκεῖνοι δὲ (τὸν κηρύττουσι) δι' ἀγάπην, ἐπειδὴ ἠξεύρουσιν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ εὐαγγελίου.

18. Καὶ τί ἄλλο; εἰμὴ καθ' ὅποιον τρόπον (καὶ ἂν γίνηται τοῦτο), εἴτε μὲ πλαστὸν ζῆλον, εἴτε μὲ ἀλήθειαν, ὁ Χριστὸς (ὅμως) κηρύττεται· καὶ διὰ τοῦτο χαίρω, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῆ (πάντοτε).

19. Διότι ἐγὼ ἠξεύρω, ὅτι τοῦτο θέλει ἀποβῆ διὰ τὴν σωτηρίαν μου μὲ τὴν θέσίν σας, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20. Καθότι μὲ σταθερότητα ἐλπίζω, ὅτι ἔθεν θέλω ἐντραπῆ εἰς τίποτε, ἀλλὰ μὲ τὸ κοινὸν κήρυγμά μου, καθὼς ὁ Χριστὸς (ἐμεγαλύνθη) πάντοτε ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ σῶμά μου, θέλει μεγαλυθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἴτε διὰ μέσου τῆς ζωῆς (μου), εἴτε διὰ μέσου τοῦ θανάτου (μου).

21. Διότι ἡ ζωὴ μου εἶναι ὁ Χριστός· καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω εἶναι κέρδος (μου).

22. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ τὸ νὰ ζῶ εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα, τοῦτο μοὶ προξενεῖ

καρπῶν ἔργου, διὰ τοῦτο δὲν ἠξεύρω, ποῖον νὰ ἐκλέξω.

23. Διότι ἐγὼ στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ ἀναχωρήσω (ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον), καὶ νὰ εἶμαι ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν· καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι πολλῶ συμφερότερον (εἰς ἐμέ).

24. Διὰ σᾶς ὅμως εἶναι ἀναγκαιότερον τὸ νὰ μένω εἰς (αὐτὸ) τὸ σῶμα.

25. Καὶ ἐγὼ μὲ πληροφορίαν ἠξεύρω τοῦτο, ὅτι θέλω μείνῃ (εἰς τὸ σῶμα), καὶ θέλω μείνῃ μερικὸν καιρὸν ὁμοῦ μὲ σᾶς ὄλους, διὰ νὰ προκύψῃτε εἰς τὴν πίστιν, καὶ διὰ νὰ χαίρητε.

26. Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξ αἰτίας μου, μὲ τὸ νὰ ἐπιστρέψω πάλιν εἰς σᾶς.

27. Μόνον πολιτεύεσθε καθὼς ἀρμόζει εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὥστε, καὶ ἂν ἔλθω, καὶ σᾶς ἴδω, καὶ ἂν λείπω, νὰ μανθάνω διὰ σᾶς, ὅτι μένετε σταθεροὶ καὶ ἀντιπολεμεῖτε διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου μὲ ἐν πνεῦμα, καὶ μὲ μίαν ψυχὴν.

28. Χωρὶς νὰ θορυβῆσθε τελείως ἀπὸ τοὺς ἐναντίους· καὶ τοῦτο θέλει εἶναι διὰ ἐκείνους μὲν ἀποδείξῃς ἀπωλείας, διὰ σᾶς δὲ (ἀποδείξῃς) σωτηρίας, καὶ τοῦτο (γίνεται) ἀπὸ τὸν Θεόν.

29. Διότι εἰς σᾶς ἐχαρίσθη, ὅσον διὰ τὸν Χριστὸν, οὐχὶ μόνον νὰ πιστεύητε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ πάσχῃτε δι' αὐτόν.

30. Μὲ τὸ νὰ διακρατῆτε τὸν ἴδιον πόλεμον, τὸν ὁποῖον εἴδετε, (ὅτι ὑπέμεινα) ἐγὼ, καὶ μέχρι τούτου ἀκούετε, (ὅτι ὑπομένω).

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ἄν λοιπὸν εἶναι κάμμία παραγορία κατὰ Χριστὸν, ἢ κάμμία παρα-

μυθία ἀγάπης, καὶ κάμμία κοινωνία Πνεύματος, ἢ τινὰ σπλάγγνα καὶ οἰκτιρμοί,

2. Κάμετε τελείαν τὴν χαρὰν μου, μετὸ νὰ εἴσθε σύμφωνοι, μετὸ νὰ ἔχητε τὴν ἰδίαν ἀγάπην, μετὸ νὰ εἴσθε ὁμόψυχοι, καὶ μετὸ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτό.

3. Μὴ (πράττετε) τίποτε με φιλονεικίαν, ἢ με κενοδοξίαν, ἀλλὰ καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἅς νομίζῃ με ταπεινοφροσύνην πρὸς ἄλλους ἀνωτέρους ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του.

4. Καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἅς μὴ ζητῇ (μόνον) τὰ ἴδια του (συμφέροντα), ἀλλὰ καθεὶς (ἅς ζητῇ καὶ τὰ συμφέροντα) τῶν ἄλλων.

5. Καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἅς ἔχῃ τὸ ἴδιον φρόνημα, τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

6. Διότι αὐτὸς ἐπειδὴ ἦτον σύμμορφος μετὸν Θεόν, δὲν ἐνόμισεν, (ὅτι εἶχε) κατὰ ἄρπαγὴν τὸ νὰ εἶναι ἴσος μετὸν Θεόν.

7. Ἀλλὰ ἐταπεινώσε (μόνος) τὸν ἑαυτὸν του, ἐπειδὴ ἔλαβε (τὴν) μορφὴν (τοῦ) δούλου, καὶ ἐγένετο ὁμοῖος μετὸς ἀνθρώπων.

8. Καὶ ἐπειδὴ ἐφανερώθη καθὸ ἀνθρώπου, ἐταπεινώσε τὸν ἑαυτὸν του, ἐπειδὴ ἐγένετο ὑπήκοος ἕως καὶ εἰς θάνατον, καὶ (μάλιστα) εἰς θάνατον σταυρικόν.

9. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὕψωσε καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνώτερον ἀπὸ καθὲν ἄλλο ὄνομα.

10. Ὡστε, ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν, νὰ κλίνωσι γόνυ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

11. Καὶ πᾶσα γλῶσσα νὰ κηρύξῃ παρῶρησίαν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς (εἶναι) ὁ Κύριος εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

12. Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ἐστάθητε ὑπήκοοι, (μετὸν αὐτὸν τρόπον) ἐνεργεῖτε μετὸ προθυμίαν τὴν ἰδίαν σας σωτηρίαν με φόβον καὶ τρόμον, οὐχὶ μόνον, ὅταν ἐγὼ εἶμαι παρὼν, ἀλλὰ πολλῶν περισσώτερον κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, ὅταν ἐγὼ λείπω.

13. Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εἰς σᾶς καὶ τὴν Σελήνην καὶ τὴν ἐνεργεῖαν, κατὰ τὸ εὐεργετικόν του Σέλημα.

14. Πράττετε ὅλα (σας τὰ ἔργα) χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν.

15. Διὰ νὰ γένησθε ἀνεγκλητοὶ καὶ ἄκακοι, τέκνα τοῦ Θεοῦ ἀμώμητα μεταξὺ γενεᾶς σχολιάς καὶ διεστραμμένης, εἰς τὴν μέσσην τῶν ὁμοίων λάμπετε, ὡς φωστῆρες, μεταξὺ τοῦ κόσμου,

16. Ἐπειδὴ καὶ ἐπέχετε λόγον ζωῆς ὥστε νὰ κηρυχθῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, διότι δὲν ἔτρεξα μάταιως, μήτε ἐκοπίασα μάταιως.

17. Ἀλλὰ ἂν γίνωμαι ὡς ῥαντισμὸς εἰς τὴν Συσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰς ὅλων.

18. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ σεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε ὁμοῦ με ἐμέ.

19. Καὶ ἐπιζῶ μετὸν χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι θέλω στείλῃ εἰς σᾶς ἐντὸς ὀλίγου τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ γενναϊότερος, μετὸ νὰ μάθω τὴν κατάστασίν σας.

20. Διότι δὲν ἔχω κἀνέναν ἰσόψυχον, ὥστε νὰ φροντίσῃ ἐιλικρινῶς, ὅσα ἀποβλέπουσιν εἰς (τὴν ὠφέλειάν) σας.

21. Διότι ὅλοι ζητοῦσι τὰ ἴδια των (συμφέροντα), καὶ οὐχὶ, ὅσα (ἀνήκουσιν) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

22. Ἡξέυρετε δὲ, ὅτι εἶναι δεδοκιμασμένος, διότι αὐτὸς ὑπηρέτησεν

ἰδῶ με ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, καθὼς υἱὸς (ὑπερηγεῖ) εἰς τὸν πατέρα του.

23. Αὐτὸν λοιπὸν ἐλπίζω, ὅτι θέλω (σᾶς) στείλῃ ἀμέσως, ἀφ' οὗ ἴδω τὸ τέλος τῶν ἰδίων μου (περιστάσεων).

24. Καὶ θαρρῶ εἰς τὸν Κύριον, ὅτι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος θέλω ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου.

25. Ἐγὼ ὅμως ἐνόμιτα ἀναγκαῖον νὰ στείλω τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν συνεργὸν καὶ συστρατιῶτήν μου, ὁ ὁποῖος ἐστάλη ἀπὸ σᾶς, καὶ ὑπερέτησεν εἰς τὴν χρεῖαν μου.

26. Διότι ἐπεθύμει νὰ σᾶς (ἴδῃ) ὄλους, καὶ ἐλυπεῖτο, διότι ἐμάθετε ἐξ ἀκοῆς, ὅτι ἠρρώσθησε.

27. Καὶ τῷ ὄντι ἠρρώσθησε, καὶ (ἦλθεν) ἐγγὺς εἰς τὸν θάνατον ὅμως ὁ Θεὸς τὸν ἠλέησε· καὶ οὐχὶ μόνον αὐτὸν (ἠλέησεν), ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ μὴ λάβω (καὶ ἄλλην) λύπην ἐσᾶνω εἰς τὴν λύπην (μου).

28. Λοιπὸν τὸν ἔστειλα μὲ περισσοτέραν βίαν, διὰ νὰ τὸν ἴθιτε πάλιν, καὶ νὰ χαρῆτε, καὶ διὰ νὰ εἶναι καὶ ἡ ἰδία μου λύπη ὀλιγωτέρα.

29. Ὑποδεχθῆτέ τον λοιπὸν ἐν Κυρίῳ μὲ ὄλην τὴν χαρὰν, καὶ (πάντοτε) τιμᾶτε ἐκείνους, ὅσοι εἶναι ὅμοιοι μὲ αὐτόν.

30. Διότι αὐτὸς ἐκινδύνευσε νὰ θανατωθῇ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ κατεφρόνησε καὶ τὴν ἰδίαν του ζῶην, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπερέσταν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδύνασθε σεῖς μόνοι (νὰ ἐκτελέσητε) εἰς ἐμὲ.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Εἰς τὸ ἐξῆς, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· ἐγὼ δὲν ὀκνῶ ἀπὸ τὸ νὰ σᾶς γράφω τὰ ἴδια, καὶ τοῦτο εἶναι καὶ ἰδία σας ἀσφάλεια.

2. Προσέχετε τοὺς κύναι, προσέ-

χετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, προσέχετε τὴν ψευδῆ περιτομὴν.

3. Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ (ἀληθῆς) περιτομή, (ἡμεῖς), οἱ ὁποῖοι λατρεύομεν τὸν Θεὸν κατὰ πνεῦμα, καὶ οἱ ὁποῖοι καυχώμεθα εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ δὲν ἔχομεν τὰς ἐλπίδας μας εἰς τὴν σαρκικὴν (περιτομὴν).

4. Καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἐγὼ δύναμαι νὰ ἔχω τὰς ἐλπίδας μου καὶ εἰς τὴν σαρκικὴν (περιτομὴν)· καὶ ἂν κἀνεῖς ἄλλος νομίζῃ, ὅτι ἔχει τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν σαρκικὴν (περιτομὴν), ἐγὼ (τὰς ἔχω) περισσώτερον.

5. Ἡ περιτομή μου ἐγένετο εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας, (εἴμαι) ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμῖν, (εἴμαι) Ἑβραῖός (καταγόμενος) ἀπὸ Ἑβραίους, καὶ καθὼς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, (εἴμαι) Φαρισαῖος.

6. Καὶ ἐπειδὴ ἤμην ζηλωτὴς (τοῦ νόμου), ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἤμην ἀκτηγόρητος, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη τοῦ νόμου.

7. Πλὴν ὅσα μοι ᾔσταν (τότε) κέρδος, αὐτὰ ἐνόμισα ζημίαν, διὰ (τὴν ἀγάπην) τοῦ Χριστοῦ.

8. Καὶ κατὰ ἀλήθειαν τὰ νομίζω ζημίαν, κατὰ σύγκρισιν τῆς ὑπερυχῆς τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼνυστέρησα τὸν ἑμαυτόν μου ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τὰ νομίζω σκύβαλα, διὰ νὰ κερδίσω τὸν Χριστόν,

9. Καὶ διὰ νὰ εὐρεθῶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἔχω ἰδίαν μου δικαιοσύνην, ἡ ὁποία (προέρχεται) διὰ μέσου τοῦ νόμου, ἀλλὰ (τὴν δικαιοσύνην), ἡ ὁποία (προέρχεται) διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, (δηλαδὴ) τὴν δικαιοσύνην, ἡ ὁποία (δίδεται) ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10. Διὰ νὰ γνωρίσω καὶ αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του,

καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του, μετὰ τὸ νὰ συμμορφωθῶ με αὐτὸν, διὰ μέσου τοῦ θανάτου του·

11. Διὰ τὸ νὰ καταστήσω καὶ ἐγὼ ἄν εἶναι δυνατὸν, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

12. Καὶ δὲν (λέγω), ὅτι ἐγὼ ἔλαβον (τὴν ἀμοιβὴν) πλεόν, ἢ ὅτι πλεόν ἔφθασα εἰς τὴν τελειότητα· ἀλλὰ τρέχω με προθυμίαν, ἵσως καὶ παραφθάσω, καθὼς καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς με προέφθασεν.

13. Ἀδελφοί, ὅσον διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ἐγὼ δὲν στοχαζομαι, ὅτι ἔφθασα (εἰς τὸν σκοπὸν)·

14. Ἐν μόνον (ἠξέυρω), ὅτι λησμονῶ, ὅσα μένουں κατόπισιν μου, καὶ ἐκτείνομαι, εἰς ὅσα εἶναι ἔμπροσθέν μου, καὶ τρέχω νὰ φθάσω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς αἰωνίου κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15. Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ἄς φρονῶμεν αὐτό· καὶ ἂν σεῖς κατὰ τι φρονῆτε διαφορετικῶς, ὁ Θεὸς καὶ τοῦτο θελεῖ σᾶς τὸ φανερώσῃ·

16. Ἐν τοσούτῳ ὅμως πρέπει ἡμεῖς νὰ μένωμεν σταθεροὶ εἰς τὸ ἴδιον μέτρον, εἰς τὸ ὅποιον ἐφθάσαμεν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὸ ἴδιον φρόνημα.

17. Μιμηθῆτε ἐμέ, ἀδελφοί, καὶ παρατηρεῖτε με προσοχὴν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι περιπατοῦσι με ἐκεῖνον τὸν τρόπον, καθὼς ἔχετε ἡμᾶς παράδειγμα.

18. Διότι πολλοὶ περιπατοῦσι (με αὐτὸν τὸν τρόπον), τοὺς ὁποίους σᾶς εἶπον πολλαῖς φοραῖς, καὶ πάλιν σᾶς τὸ λέγω με δάκρυα, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19. Τῶν ὁποίων τὸ τέλος (θελεῖ εἶναι) ἀπόωλεια, διότι αὐτοὶ ἔχουσι θεὸν τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ δόξα των (συνίσταται) εἰς τὴν καταισχύνησιν των, αὐτοὶ εἶναι, ὅσοι φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.

20. Ὅμως ἡμεῖς ζῶμεν, καθὼς ἂν ἐζῶμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον περιμένομεν καὶ σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

21. Ὁ ὁποῖος θελεῖ μεταβάλλῃ τὸ ταπεινὸν ἡμῶν σῶμα, ὥστε νὰ γένηται σύμμορφον εἰς τὸ ἐνδοξόν του σῶμα διὰ μέσου ἐκείνης τῆς ἐνεργείας, διὰ τῆς ὁποίας δύναται ὁ ἴδιος νὰ ὑποτάσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του ὅλα τὰ πράγματα.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπρόβητοι, (οἱ ὅποιοι εἴσθε) ἡ χάρις καὶ ὁ στέφανός μου, μένετε σταθεροὶ με τοιοῦτον τρόπον εἰς τὸν Κύριον, ἀγαπητοί.

2. Ἐγὼ παρακαλῶ τὴν Εὐδοίαν, καὶ παρακαλῶ καὶ τὴν Συντύχην νὰ ἔχωσι τὸ ἴδιον φρόνημα (με ἐμέ) εἰς τὸν Κύριον·

3. Καὶ παρακαλῶ καὶ σέ, πιστέ μου σύντροφε, νὰ τὰς ὑπερασπίζησαι, διότι αὐταὶ ἠγωνίσθησαν ὁμοῦ με ἐμέ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἐν ταυτῷ καὶ με τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα (ἐγράφησαν) εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς.

4. Χαίρετε εἰς τὸν Κύριον πάντοτε, καὶ θελω σᾶς τὸ εἶπῃ πάλιν, χαίρετε.

5. Ἡ ἡμερότης σας ἄς γένηται γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους· ὁ Κύριος (εἶναι) πλησίον.

6. Μὴ φροντίζετε διὰ κἀνὲν πρᾶγμα· ἀλλ' εἰς πᾶσαν (περίστασιν) τὰ ζητήματά σας ἄς γίνωνται γνωστὰ εἰς τὸν Θεὸν με τὴν προσευχὴν καὶ με τὴν δέησιν, ὁμοῦ καὶ με τὴν εὐχαριστίαν.

7. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει πάντα νοῦν, θελεῖ διαφυλάξῃ τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

8. Εἰς τὸ ἐξῆς, ἀδελφοί, ὅσα πράγ-

μπα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα (εἶναι) σεμνὰ, ὅσα (εἶναι) δίκαια, ὅσα (εἶναι) καθαρὰ, ὅσα (εἶναι) ἀγαπητὰ, ὅσα (εἶναι) ἔπαινετὰ, ὅποιον πράγμα εἶναι ἀρετῆ, καὶ ὅποιον (πραξενεῖ) ἔπαινον, αὐτὰ φρονεῖτε.

9. Τὰ ὅποια σεῖς καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε εἰς ἐμέ, αὐτὰ πράττετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θελεῖ εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς.

10. Ἐχάρην μεγάλως εἰς τὸν Κύριον, διότι τέλος πάντων ἀνεβλαστήσατε τὸ νὰ φροντίζετε δι' ἐμέ· διὰ τὸν ὅποιον καὶ (πάντοτε) ἐφροντίζετε, ἐμπαροῦσεθε ὁμως διὰ τὸν καιρὸν.

11. Καὶ δὲν λέγω τοῦτο, διότι ἤμην ὑστερημένος· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔμαθον νὰ εὐχαριστῶμαι, καθὼς εὐρίσκομαι.

12. Ἐγὼ ἔμαθον νὰ εἶμαι πενιχρὸς, ἔμαθον καὶ νὰ εἶμαι εἰς ἀφθονίαν· εἰς πάντα (τόσον) καθ' ὅλα (τὰ ἐναντία) ἐδιδάχθην καὶ νὰ εἶμαι χορτάτος, καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ εἶμαι εἰς ἀφθονίαν, καὶ νὰ ὑστεροῦμαι·

13. Καὶ ἐγὼ εἶμαι δυνατὸς καθ' ὅλα μὲ (τὴν χάριν) τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος μὲ ἐνδυναμῶνει.

14. Μὲ ὅλον τοῦτο καλῶς ἐπράξατε, ἐπειδὴ μὲ τὴν βοήθειάν σας ἐμετριάσατε τὴν θλίψιν μου.

15. Ἦξεύρετε δὲ καὶ σεῖς, Φιλιππηῖσι, ὅτι ἀφ' οὗ ἀνεχώρησα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἕκαμα ἀρχὴν νὰ διδάσκω (εἰς σᾶς) τὸ εὐαγγέλιον, κάμμία ἐκκλησία δὲν μοι ἔδωκε τίποτε,

μήτε ἔλαβον τίποτε (ἀπὸ κάμμιαν), εἰ μὴ σεῖς μόνοι·

16. Διότι σεῖς μοὶ ἐστείλατε καὶ μίαν φορὰν καὶ δύο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅσα μοὶ ἐχρειάζοντο.

17. Καὶ δὲν (λέγω) τοῦτο, διότι ζητῶ δῶρα, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν, ὁ ὅποιος πρέπει νὰ πλεονάζῃ διὰ λογαριασμὸν σας.

18. Ἐγὼ ἐδέχθην ὅλα, καὶ εἶμαι εἰς ἀφθονίαν· ἐγεμισθην (ἀπὸ καλὰ), ἀφ' οὗ ἔλαβον ὅσα μοὶ ἐστείλατε μὲ τὸν Ἐσαφροδίτον, (ὡσάν) ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ θυσίαν, ἢ ὅποια (ἐφάνη) δεκτὴ, καὶ εὐάρεστος εἰς τὸν Θεόν.

19. Καὶ ὁ Θεὸς μου, ἃς πληρώσῃ πᾶσαν σας χρείαν, κατὰ τὸν πλοῦτόν του μὲ δόξαν, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

20. Ἄς εἶναι δόξα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

21. Ἀσπασθῆτε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀσπάζονται σας (ἄλλοι) οἱ ἀδελφοί, οἱ ὅποιοι εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

22. Ἀσπάζονται σας ὅλοι οἱ ἅγιοι, καὶ μάλιστα ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Καίσαρος.

23. Εἴθε ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι ὁμοῦ μὲ σᾶς ὅλουσ. Ἀμήν.

Ἐγρᾶφι ἀπὸ Ῥώμης πρὸς Φιλιππησίους δι' Ἐσαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

2. εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς (τὴν πόλιν) Κολοσσάς· χάρις καὶ εἰρήνη ἅς εἶναι εἰς σᾶς ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἡμεῖς ἀποδίδομεν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν προσευχώμεθα ἀδικόπως διὰ σᾶς·

4. Ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἀκουῆς ἐμάθομεν τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν (ἔχετε) εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

5. διὰ τὴν ἐλπίδα, ἣ ὁποία φυλάττεται διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν ὁποίαν πρότερον ἠκούσατε, ὅτε ἐκκρύβθη εἰς σᾶς ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου,

6. τὸ ὁποῖον ἔφθασε καὶ εἰς σᾶς, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· (εἰς τὸν ὅποιον) καὶ καρποφορεῖ, καθὼς (καρποφορεῖ) καὶ μετὰξὺ σας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐγνωρίσατε κατὰ ἀλήθειαν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ·

7. καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ τῶν Ἐπαφράν τὸν ἀγαπητὸν σύνδουλόν μας, ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς·

8. Ὁ ὁποῖος ἐφανέρωσεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἔχετε διὰ μέσου τοῦ (ἀγίου) Πνεύματος.

9. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐμάθομεν ἐξ ἀκουῆς (τοῦτο), δὲν πύσσομεν ἀπὸ τοῦ νὰ προσευχώμεθα διὰ σᾶς, καὶ νὰ ζητῶμεν (ἀπὸ τὸν Θεόν) τὸ νὰ λάβητε τελείαν τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός του μετὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν πνευματικὴν σύνεσιν·

10. Διὰ νὰ περιπατήσητε, καθὼς ἀμύσει εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ εἴσθε καθ' ὅλα εὐάρεστοι, μετὰ τὸ νὰ καρποφορήτε κατὰ πᾶν ἀγαθὸν ἔργον, καὶ μετὰ τὸ νὰ αὐξάνησθε εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11. Καὶ μετὰ τὸ νὰ δυναμωσθε μετὰ πᾶσαν δύναμιν διὰ μέσου τῆς ἐνδόξου δυνάμεώς του, διὰ νὰ ὑποφέρητε βλα, καὶ νὰ μακροθυμήτε μετὰ χαρὰν·

12. Καὶ (σῆτω) νὰ εὐχαριστῆτε τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπέδειξεν ἱκανὸς (νὰ ἐμβωμεν) εἰς τὴν μερίδα τῆς κληρονομίας τῶν ἁγίων εἰς τὸ φῶς·

13. Καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς μετέφερεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ του·

14. Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν ἀπολύτρωσιν μετὰ τὸ ἴδιόν του αἷμα, (δηλαδὴ) τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας·

15. Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, καὶ πρωτότοκος ὄλων τῶν κτισμάτων.

16. Διότι δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν ὅλα τὰ κτίσματα, (ὅσα εἶναι) εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ (ὅσα εἶναι) ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ὅσα βλέπονται, καὶ ὅσα δὲν βλέπονται, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· ὅλα δι' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸν ἐκτίσθησαν.

17. Καὶ αὐτὸς εἶναι πρότερον ἀπὸ ὅλα· καὶ ὅλα διὰ μέσου αὐτοῦ συντηροῦνται.

18. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀρχή, καὶ ὁ πρωτότοκος ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, διὰ τὸ γένηται αὐτὸς ὁ πρῶτος μεταξὺ ὄλων (τῶν ὄντων).

19. Διότι (οὕτως) ἐφάνη ἀρετὸν (εἰς τὸν Θεόν), ὥστε νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα,

20. Καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ νὰ φιλιώσῃ μὲ τὸν ἑαυτὸν του πᾶντα, καὶ (ὅσα εἶναι) ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ (ὅσα εἶναι) εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μὲ τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν εἰρήνην διὰ μέσου αὐτοῦ μὲ τὸ αἷμα τοῦ σταυροῦ του.

21. Καὶ ἐν ᾧ σεις οἱ ἴδιοι ἦσθε ἕνα κενὸν ἀπομεμικρωμένοι καὶ ἔχθροὶ (τοῦ Θεοῦ) οἰκειοθελῶς διὰ μέσου τῶν πονηρῶν ἔργων, ἐπὶ τοῦ παρόντος σᾶς ἐφιλιώσε,

22. Διὰ μέσου τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς του, μὲ τὸν θάνατόν (του), διὰ νὰ σᾶς παραστήσῃ ἔμπροσθέν του ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγορήτους.

25. Ἐὰν ὅμως ἐπιμένητε εἰς τὴν πίστιν τεθεμελιωμένοι καὶ σταθεροί, χωρὶς νὰ μετακινήσῃ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἐδιδάχθητε, καὶ τὸ ὁποῖον ἐκνήχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν, ἡ ὁποία εἶναι ὑποκάτω εἰς

τὸν οὐρανόν· καὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ ὁ Παῦλος εἶμαι διάκονος.

24. Καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐχαριστοῦμι εἰς τὰ πάθη, (τὰ ὁποῖα πάσχω) διὰ σᾶς, καὶ ἀναπληρῶ εἰς τὴν ἰδίαν μου σάρκα τὰ ὑπερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ διὰ τὸ σῶμά του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία.

25. Τῆς ὁποίας ἐγὼ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκεν εἰς σᾶς, ὥστε νὰ κηρύξω πληρέστερα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

26. (Δηλαδῆ) τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον ἦτον κεικρυμμένον εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, καὶ εἰς ὅλας τὰς γενεάς, ἐφανερῶθη ὅμως ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων εἰς τοὺς ἁγίους αὐτοῦ.

27. Εἰς τοὺς ὁποίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ φανερώσῃ, ποῖος εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ αὐτὰς (ὁ πλοῦτος) εἶναι ἐν τῷ μεταξύ σας ὁ Χριστὸς, (ὁ ὁποῖος εἶναι) ἡ ἐλπίς τῆς δόξης.

28. Τὸν ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, μὲ τὸ νὰ νουθετώμεν καθένα ἄνθρωπον, καὶ μὲ τὸ νὰ διδάσκωμεν καθένα ἄνθρωπον κατὰ πᾶσαν σοφίαν, διὰ νὰ πρραστήσωμεν καθένα ἄνθρωπον τέλειον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

29. Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ κοπιῶ, καὶ ἀγωνίζομαι κατὰ τὴν ἐνεργειάν του, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται εἰς ἐμὲ μὲ δύναμιν.

ΚΕΦ. Β'.

1. Διότι ἐγὼ θέλω νὰ ἤξεύρητε σεις, ὁποῖον μέγαλον ἀγῶνα ἔχω διὰ σᾶς καὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Λαοδικεῖαν, καὶ δι' ἐκείνους, ὅσοι δὲν εἶδον σωματικῶς τὸ πρόσωπόν μου.

2. Διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ κερ-

δίαι των, με τὸ νὰ ἐνωθῶσι σφικτὰ με τὴν ἀγάπην, καὶ διὰ νὰ πλουτισθῶσιν ἀπὸ τὴν τελείαν σύνεσιν, ὥστε νὰ ἐνοήσωσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3. Εἰς τὸν ὅποιον εἶναι περιεκλεισμένοι ὅλοι οἱ Ἰησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4. Καὶ σᾶς λέγω τοῦτο, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξαπατᾶ κανεὶς με ἀπατηλοῦς λόγους.

5. Διότι ἂν καὶ σωματικῶς λείπω ἀπὸ σᾶς, πνευματικῶς ὅμως εἶμαι ὁμοῦ με σᾶς, καὶ χαίρω με τὸ νὰ βλέπω τὴν εὐταξίαν σας, καὶ τὴν στερέωσιν, τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

6. Καθὼς λοιπὸν παρέλάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, οὕτω περιπατεῖτε κατ' αὐτόν·

7. Με τὸ νὰ εἴσθε ἐρριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι εἰς αὐτόν, καὶ στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, καὶ με τὸ νὰ κάμνητε προόδους εἰς αὐτὴν με εὐχριστίαν.

8. Προσέχετε μήπως κανεὶς ἤθελε σᾶς ἀφαρπάσῃ (τὸ ὀρθὸν δόγμα) διὰ μέσου τῆς φιλοσοφίας, καὶ τῆς ματαιίας ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐχὶ κατὰ Χριστόν.

9. Διότι εἰς αὐτόν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς·

10. Καὶ σεῖς ἔχετε πᾶσαν τελειότητα εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11. Διότι εἰς αὐτόν περιετμήθητε με περιτομῇ ἀχειροποιήτου, (ἡ ὁποία συνίσταται) εἰς τὸ νὰ ἐκδυθῆτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ·

12. Ἐπειδὴ ἐτάφητε ὁμοῦ με αὐτόν διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματός, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἀνέστητε ὁμοῦ με αὐτόν

διὰ μέσου τῆς πίστεως, (τὴν ὁποίαν ἔχετε) εἰς τὴν ἐνεργητικὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν αὐτόν ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

13. Καὶ ἐν ᾧ σεῖς ἦσθε νεκροὶ κατὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀπερίτμητοι κατὰ τὴν σάρκα σας, σᾶς ἐζωογόνησεν ὁμοῦ με αὐτόν, ἔπειδὴ καὶ σᾶς συνεχώρησεν ὅλα τὰ ἁμαρτήματά σας,

14. Καὶ διόλου ἠφάνισε τὸ ἐναντίον μας χειρόγραφον, (τὸ ὅποιον ἐθεωρεῖτο) εἰς τὰ δόγματα, (καὶ) τὸ ὅποιον ἦτον ἐναντίον μας, καὶ τὸ ἐτήκωσεν ἀπὸ τὴν μέσην, ἔπειδὴ καὶ τὸ ἐκάρφωσεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν·

15. Καὶ ἀπεγύμνωσε τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ τὰς ἐθεάτριζε φανερά, ἔπειδὴ ἐθηριάμβευσε κατ' αὐτῶν ἐπάνω εἰς αὐτόν (τὸν σταυρόν).

16. Κανεὶς λοιπὸν ἂς μὴ σᾶς κατὰκρίνῃ ἐξ αἰτίας βρώσεως, ἢ πόσεως, ἢ διότι κάμνετε διάκρισιν τινῶν ἑορτῶν, ἢ ἀρχιμηνιῶν, ἢ σαββάτων·

17. Τὰ ὅποια εἶναι σκιά τῶν μελλόντων, τὸ σῶμα ὅμως (εἶναι) τοῦ Χριστοῦ.

18. Κανεὶς ἂς μὴ σᾶς ἐξουσιάζῃ κατὰ τὴν θέλησίν του με πρόφασιν τῆς ταπεινώσεως, καὶ με τὴν λατρείαν τῶν ἀγγέλων, ζητῶν νὰ ἐμβῇ (εἰς πράγματα), τὰ ὅποια δὲν εἶδε, με τὸ νὰ ἀλαζωνεῖται ματαιῶς διὰ τὸν σαρκικὸν νοῦν του,

19. Καὶ χωρὶς νὰ κρατῇ τὴν κεφαλὴν (τὸν Χριστόν), ἀπὸ τὸν ὅποιον ὅλον τὸ σῶμα ἠνωμένον με συναφείας καὶ δεσμούς, ἔχει τὴν σύστασίν του, καὶ λαμβάνει τὴν ἀΐξισιν κατὰ Θεόν.

20. Ἐπειδὴ ἀπεθάνατε ὁμοῦ με τὸν Χριστόν, ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου τούτου, διατί ἀκούετε ἄλλα δόγματα, καθὼς ἂν ἐζῆτε εἰς τὸν κόσμον;

21. (Δηλαδὴ αὐτὰ) μὴ πιάσης

(ἀπ' αὐτοῦ), μὴ γευθῆς (ἀπὸ αὐτοῦ), μὴν ἐγγύσης (εἰς αὐτό).

22. Τὰ ὁποῖα ὄλα, ἐν ᾧ τὰ μεταχειρίζεται κάνεις, φθείρονται, καὶ εἶναι ἐντολαὶ καὶ διδασκαλαίαι ἀνθρώπων.

23. Τὰ ὁποῖα ἔχουσι κάποιον λόγον σοφίας εἰς ἕνα ἐθελόθησκον καὶ ταπεινόφρονα καὶ καταφρονητὴν τοῦ σώματος, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἔχουσιν εἰς τιμὴν τὸν χορτασμὸν τῆς σαρκός.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Ἄν λοιπὸν ἀνέστητε ὁμοῦ μετὸν Χριστὸν, ζητεῖτε τὰ ὑψηλά, ὅπου εἶναι καὶ ὁ Χριστὸς, ἐπειδὴ κάθηται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς.

2. Φρονεῖτε τὰ ὑψηλά, καὶ οὐχὶ τὰ ἐπίγεια.

3. Διότι· σεῖς ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκοιμημένη εἰς τὸν Θεὸν ὁμοῦ μετὸν Χριστόν.

4. Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, (ὁ ὁποῖος εἶναι) ἡ ζωὴ μας, φανερωθῆ, τότε καὶ σεῖς θελετε φανερωθῆ ὁμοῦ μετὸν αὐτὸν ἐνδόξως.

5. Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ γίγνα, τὴν πορνείαν, τὴν ἀκαθαρσίαν, τὸ πάθος, τὴν κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία.

6. Διὰ τὰ ὁποῖα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀπειθεῖς.

7. Εἰς τὰ ὁποῖα καὶ σεῖς περιπατήσατε ἕνα καιρὸν, ὅτε ἐζήτε εἰς αὐτά.

8. Εἰς τὸ ἐξῆς ὁμως ἀπορρίψατε καὶ σεῖς ὄλα, τὴν ὀργὴν, τὸν θυμὸν, τὴν κακίαν, τὴν βλασφημίαν, καὶ τὴν αἰσχρολογίαν ἀπὸ τὸ στόμα σας.

9. Μὴ λέγετε ψεύματα ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· μετὸ νὰ ἀπεκδυθῆτε τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων ὁμοῦ μετὰ τὰ ἔργα του.

10. Καὶ μετὸ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον

(ἀνθρώπων), ὁ ὁποῖος ἀναγεοῦται μετὴν ἐπίγνωσιν (τοῦ Θεοῦ), ὁ ὁποῖος τὸν ἔκτισε κατὰ τὴν εἰκόνα του.

11. Καὶ ἐδὼ δὲν εἶναι Ἑλληνας καὶ Ἰουδαῖος, ἢ περιτετημημένος καὶ ἀπερίτμητος, ἢ βάρβαρος, ἢ Σκύθης, ἢ δοῦλος, ἢ ἐλεύθερος, ἀλλ' ὁ Χριστὸς εἶναι ὄλα (τὰ πράγματα) εἰς ὄλους.

12. Ἐνδύθητε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρισμῶν, καλοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, καὶ μακροθυμίαν.

13. Μετὸ νὰ ὑποφέρητε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ μετὸ νὰ συγχωρῆτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἂν κάνεις ἔχη τι παράπτωνον κατὰ τινος· καθὼς ὁ Χριστὸς σὰς συνεχώρησε, μετὸν αὐτὸν τρόπον καὶ σεῖς (συγχωρεῖτε).

14. Πρὸ πάντων ὁμως τούτων (ἐνδύθητε) τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποία εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἅς βασιλεύη εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσελήθητε (διὰ νὰ εἰσθε) ἐν σῶμα, καὶ εὐγνωμονεῖτε.

16. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἅς κατοικῆ πλουσίως μέσα σας μετὰ πᾶσαν σοφίαν· καὶ διδάσχετε καὶ νοθετεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας μετὰ ψαλμοῦς, μετὰ ὕμνων καὶ μετὰ πνευματικὰς ᾠδὰς, μετὸ νὰ ψάλλητε ἀπὸ τὴν καρδίαν σας εὐχαρίστως εἰς τὸν Κύριον.

17. Καὶ ὅ, τι καὶ ἂν πράττητε, ἢ μετὰ λόγον, ἢ μετὰ ἔργον, ὄλα (πράττετέτα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, μετὸ νὰ ἀποδίδετε εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα διὰ μέσου αὐτοῦ.

18. Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ἐπειδὴ οὕτω πρέπει, (καθὼς θελεῖ) ὁ Κύριος.

19. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς ἰδίας σας γυναῖκας, καὶ μὴ γίνεσθε σκληροὶ εἰς κτάς.

20. Τὰ παιδιά, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας καθ' ὅλα· διότι αὐτὸ εἶναι ἀρεστὸν εἰς τὸν Κύριον·

21. Οἱ πατέρες, μὴ φέρετε εἰς ὄργην τὰ παιδιά σας, διὰ τὸ μὴ χάνωσι τὴν γεννηοψυχίαν των.

22. Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε καθ' ὅλα εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐξουσιάζουσι τὰ σώματά σας, οὐχὶ μὲ τὸ νὰ δουλεύητε, ὅταν σᾶς βλέπωσι, καθὼς (πράττουσιν), ὅσοι θέλουσι νὰ ἀρέσωσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μὲ ἀπλότητα καρδίας, μὲ τὸ νὰ φοβῆσθε τὸν Θεόν.

23. Καὶ ὅσοιον ἔργον καὶ ἂν πράττητε, πράττετε το φρονοῦντες, (ὅτι τὸ πράττετε) εἰς τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

24. Μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι θέλετε λάβη ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς κληρονομίας· καθότι δουλεύετε εἰς Χριστὸν τὸν Κύριον.

25. Καὶ ὅποιος πράττει ἔργον ἀδικῶν, θέλει λάβη τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἀδικίας τοῦ, διότι (εἰς τὸν Θεόν) δὲν εἶναι προσωποληψία.

ΚΕΦ. Δ΄

1. Οἱ κύριοι, ἀποδίδετε εἰς τοὺς δούλους σας ὅ, τι εἶναι δίκαιον καὶ ἀνάλογον, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2. Ἐπιμένετε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ γίνεσθε ἄγρυπνοι εἰς αὐτὴν μὲ εὐχαριστίαν·

3. Καὶ προσεύχεσθε ἐν ταυτῷ καὶ διὰ ἡμᾶς, διὰ τὸ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς τὴν θύραν τοῦ λόγου, διὰ τὸ κηρύξωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὅποῖον καὶ εἶμαι δεδεδεμένος·

4. Διὰ τὸ νὰ κάμω γνωστὸν (μὲ τὸν πρόπον), κατὰ τὸν ὅποῖον πρέπει νὰ λαλήσω (δι' αὐτό)·

5. Μὲ φρόνησιν φέρεσθε εἰς τοὺς ἕξωτερικοὺς, μὲ τὸ νὰ ἐξαγοράζησθε τὸν καιρὸν.

6. Ἡ ὁμιλία σας ἄς γίνηται πάντοτε μὲ χάριν, ἠρτυμένη μὲ ἄλας, ὥστε νὰ ἠξεύρητε, μὲ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε εἰς καθένα.

7. Ὁ Ἐυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς ὑπηρέτης, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, θέλει σᾶς κάμῃ γνωστὴν τὴν κατάστασίν μου·

8. Τὸν ὅποῖον σᾶς ἔστειλα δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ τὸ καταλάβη, ὅποια εἶναι ἡ κατάστασίς σας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας·

9. Καὶ συναίμα τὸν Ὀνήσιμον τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὅποιος εἶναι ἀπὸ (τὴν πατρίδα) σας· καὶ αὐτοὶ θέλουσι σᾶς κάμῃ γνωστὰ ὅλα τὰ ἐδώ.

10. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ Ἀρίσταρχος ὁ συναγχαλῶτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὅποῖον ἐλάβετε προσταγὰς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς σᾶς, ὑποδεχθῆτέ τον·

11. (Σᾶς ἀσπάζεται) καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἰουστος, οἱ ὅποιοι κατάγονται ἀπὸ Ἰουδαίους· καὶ αὐτοὶ μόνον συνήργησαν ἡμῶν μὲ ἐμὲ διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν καὶ ἡ παρηγορία μου.

12. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ Ἐπαφρᾶς, ὁ ὅποιος εἶναι ἀπὸ (τὴν πατρίδα) σας, καὶ ἀγωνίζεται πάντοτε διὰ σᾶς εἰς τὰς προσευχάς του, διὰ τὸ διαμείνητε τέλειοι καὶ πλήρεις εἰς ὅλα τὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ.

13. Διότι ἐγὼ εἶμαι μάρτυς δι' αὐτὸν, ὅτι ἔχει πολλὴν ζῆλον διὰ σᾶς, καὶ δι' ἐκείνους, (οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται) εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ εἰς τὴν Ἰεράπωλιν.

14. Σᾶς ἀσπάζεται ὁ ἰατρὸς Λουκᾶς ὁ ἀγαπητὸς μου, καὶ ὁ Δημᾶς.

15. Ἀσπάζασθε τοὺς ἀδελφοὺς, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Λαοδικεῖαν, καὶ πρὸς Νυμφᾶν, καὶ ὄλους ὅσοι ἐκκλησιάζονται εἰς τὴν οἰκίαν του.

16. Καὶ ἀφ' οὗ διαβασθῆ αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ εἰς (τὴν ἐκκλησίαν) σας, ἐνεργήσατε διὰ τὴν διαβασθῆ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων· καὶ διαβάσατε καὶ σεῖς ἐκείνην, (ἡ ὅποια εἶ-

λει σᾶς σταλῆ) ἀπὸ τὴν Λαοδικεῖαν.

17. Καὶ εἴπατε εἰς τὸν Ἄρχιεπιστον· Πρόσεχε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὅποιαν παρέλαβες ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ τὴν ἐκτελεῖς πλήρη.

18. Ὁ ἀσπασμὸς (γράφεται), μετὰ τὴν ἰδίαν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου. Ἐνθymεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις ἄς εἶναι ὁμοῦ μετὰ σᾶς. Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ἘΠΙΣΤΟΛῆ

Π Ρ Ω Τ Η.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς ὄλους, καὶ σᾶς μνημονεύομεν, ὅταν προσευχώμεθα·

3. Καὶ ἀναφέρομεν ἀκαταπαύστως ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν τὸ ἔργον τῆς πίστεώς σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης σας, καὶ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐλπίδος, τὴν ὅποιαν ἔχετε εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν·

4. Ἐπειδὴ καὶ ἠξυβούρουν, ἠγαπημένοι ἀδελφοί, τὴν ἐκλογὴν σας, (ὅτι ἐγένετο) ἀπὸ τὸν Θεόν·

5. Καὶ ὅτι τὸ εὐαγγελίον μας δὲν ἐκηρύχθη εἰς σᾶς μετὰ μόνον λόγον, ἀλλὰ καὶ μετὰ δύναμιν, καὶ μετὰ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μετὰ πολλὴν πληροφορίαν· καθὼς ἠξυβούρετε μετὰ ποῖον τρόπον ἡμεῖς ἐφέρθημεν μετὰξὺ σας, διὰ (ἀγάπην) σας.

6. Καὶ σεῖς ἐγενήθητε μιμηταὶ ἡμῶν καὶ τοῦ Κυρίου, ἔπειδὴ ἐδέχθητε τὸν λόγον μετὰ χαρὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς καιρὸν πολλῆς θλίψεως.

7. Ὡστε καὶ ἐστάθητε παραδείγματα εἰς ὄλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν.

8. Διότι οὐχὶ μόνον ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἀντήχησεν ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ ἡ πίστις σας, (τὴν ὅποιαν ἔχετε) εἰς τὸν Θεόν, διεδόθη εἰς πάντα τόπον, ὥστε

δὲν ἔχομεν χρεῖαν νὰ λαλῶμεν τίποτε (δι' αὐτήν).

9. Καθότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κηρύττουσιν, ὁποῖαν χώραν ἔχομεν ἡμεῖς εἰς σᾶς, καὶ πῶς ἐπιστρέψατε εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἰδωλα, διὰ νὰ λατρεύητε Θεὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν.

10. Καὶ διὰ νὰ παρκαμένητε τὸν Υἱόν του (νὰ ἔλθῃ) ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς, (δηλαδὴ) τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖός μας ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν μελλουσαν ὀργήν.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Βέβαια σεῖς οἱ ἴδιοι ἤξεύρετε, ἀδελφοί, ὅτι ὁ ἐρχομός μας εἰς σᾶς δὲν ἐγένετο μάταιος.

2. Ἀλλὰ καὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι πρότερον ἐπάθομεν καὶ ὑβρίσθημεν εἰς (τὴν πόλιν) Φιλίππου, καθὼς ἤξεύρετε, μετὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐτολήσαμεν παρρησίᾳ νὰ κηρύξωμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ μέσῳ πολλοῦ ἀγῶνος.

3. Διότι ἡ διδασκαλίᾳ μας (δὲν ἐγένετο) μετ' ἀπάτην, μήτε με ἀκαθαρσίαν, μήτε με δολιότητα.

4. Ἀλλὰ καθὼς ὁ Θεὸς μας ἔκρινεν ἀξίους, εἰς τὸ νὰ μᾶς ἐμπιστευθῇ (τὸ κήρυγμα) τοῦ εὐαγγελίου, με αὐτὸν τὸν τρόπον λαλοῦμεν, οὐχὶ με σκοπὸν νὰ ἀρῶμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖός δοκιμάζει τὰς καρδίας μας.

5. Διότι ἡμεῖς δὲν ὠμολόγησάμεν ποτε διὰ νὰ κολακεύσωμεν, καθὼς τὸ ἤξεύρετε, οὔτε με πρόφασιν νὰ πλεονεκτήσωμεν. Μάρτυς εἶναι ὁ Θεός.

6. Μήτε ἐζητήσαμεν δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπων, μήτε ἀπὸ σᾶς, μήτε ἀπὸ ἄλλους· μ' ὄλον τὸ ὅτι ἐδυνάμεθα ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, νὰ (τᾶς) παρβαρύνωμεν.

7. Ἡμεῖς ὁμως ἐστάθημεν ἡμεροὶ ἐν τῷ μέσῳ σας, καθὼς μία τροφὸς περιθάλλει τὰ ἴδια τῆς τέχνα.

8. Ἐπειδὴ (λοιπὸν) εἴχομεν τὴν θερμὴν ἀγάπην διὰ σᾶς, ἐπεθυμοῦμεν εὐχαρίστως νὰ σᾶς μεταδώσωμεν, οὐχὶ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας μας ψυχὰς, διότι ἦσθε ἀγαπῶντες εἰς ἡμᾶς.

9. Καὶ βέβαια, ἀδελφοί, ἐνθυμεῖσθε τὸν κόπον καὶ τὴν ἐργασίαν μας· διότι ἡμεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν ἐκάμνομεν ἐργασίαν, διὰ νὰ μὴ παραβαρύνωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς, καὶ (οὕτω) σᾶς ἐκνήρυσκαμεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10. Σεῖς οἱ ἴδιοι μαρτυρεῖτε καὶ ὁ Θεός, ὅτι ἡμεῖς ἐφέρθημεν με ὁσιότητα, με δικαιοσύνην, καὶ με τρόπον ἀκατηγόρητον εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.

11. Ἐπειδὴ ἐνουθετοῦμεν, καθὼς ἤξεύρετε, καὶ ἐπαρηγοροῦμεν καλὴν ἀπὸ σᾶς, καθὼς ὁ πατὴρ τὰ ἴδια του παιδιά,

12. Καὶ σᾶς ὠρμίζομεν νὰ περιπατήσητε καθὼς ἀρμόζει εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖός σᾶς προσκαλεῖ εἰς τὴν ἰδίαν του βασιλείαν καὶ δόξαν.

13. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν ἀκαταπαύστως, διότι σεῖς, ἀφ' οὗ παρελάβετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον ἀκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς, τὸν ἐδέχθητε, οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλ' ὡς λόγον Θεοῦ, καθὼς καὶ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, ὁ ὁποῖός ἐνεργεῖται (πραγματικῶς) μεταξὺ εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.

14. Τῷ ὄντι σεῖς ἐμιμήθητε, ἀδελφοί, τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, (καὶ πιστεύουσιν) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διότι τὰ ἴδια (κακὰ) ἐπάθετε καὶ σεῖς ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ὁμογενεῖς, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

15. Οἱ ὅποιοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τοὺς ἰδίους (των) προφήτας, καὶ ἐδίωξαν καὶ ἡμᾶς, καὶ δὲν εἶναι ἀρεστοὶ εἰς τὸν Θεὸν, εἶναι δὲ καὶ ἐχθροὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων·

16. Ὅσοι ὅποιοι ἐμποδίζουσι καὶ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νὰ λαλοῦμεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ τὸ νὰ σωθῶσιν, ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ ἐκτελοῦσι πάντοτε τὰς ἀμαρτίας των· ἀλλὰ (δι' αὐτὰ) ἐφθασεν εἰς αὐτοὺς τέλος πάντων ἡ ὀργὴ (τοῦ Θεοῦ).

17. Ἡμεῖς ὁμῶς, ἀδελφοί, ἀφ' οὗ ἐχωρίσθημεν ἀπὸ σᾶς προσωπικῶς πρὸς ὀλίγον καιρὸν, καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν, ἔτι μάλλον ἐπεμελήθημεν νὰ σᾶς ἴδωμεν πάλιν προσωπικῶς μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18. Διὰ τοῦτο καὶ ἠθελήσαμεν δις καὶ τρίς νὰ ἔλθωμεν εἰς σᾶς, (καὶ μάλιστα) ἐγὼ ὁ Παῦλος, καὶ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδιζε.

19. Διότι τί ἄλλο εἶναι ἢ ἐλπίς μας, ἢ ἡ χαρὰ, ἢ ὁ στέφανος τῆς καυχῆσεώς μας; δὲν εἴσθε τάχα σεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του;

20. Σεῖς βεβαία εἴσθε ἢ δόξα καὶ ἡ χαρὰ μας.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωμεν, ἠθελήσαμεν εὐχαρίστως νὰ μείνωμεν μόνοι εἰς τὰς Ἀθήνας,

2. Καὶ ἐπέστειλαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὑπηρέτην τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ σᾶς στηρίξῃ, καὶ νὰ σᾶς παρακινήσῃ (νὰ εἴσθε σταθεροὶ) εἰς τὴν πίστιν σας·

3. Ὡστε κἀνεὶς (ἀπὸ σᾶς) νὰ μὴ κλονίζεται ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν θλίψεων· καθότι ἤξεύρετε, ὅτι εἰς αὐτὸ εἴμεθα διωριζόμενοι.

4. Διότι, καὶ ὅτε ἡμεῖς ἤμεθα ὁμοῦ

μὲ σᾶς, (τὸ) προελεγόμεν, ὅτι ἡμεῖς μέλομεν νὰ δοκιμάσωμεν θλίψεις, καθὼς καὶ συνέβη, καὶ (καθὼς) τὸ ἤξεύρετε.

5. Διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρω, ἔστειλα (τὸν Τιμόθεον) διὰ νὰ μάθω τὴν πίστιν σας· (φοβούμενος), μήπως σᾶς ἐπειράξεν ὁ πειρασμὸς, καὶ ματαιωθῇ ὁ κόπος μας·

6. Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ Τιμόθεος ἐπέστρεψε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ (τὴν πατριδα) σας, καὶ μᾶς ἔφερε καλὰς εἰδήσεις διὰ τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην σας, καὶ ὅτι μᾶς ἐνθυμεῖσθε πάντοτε εὐκρινῶς, καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ μᾶς ἴδῃτε, καθὼς καὶ ἡμεῖς σᾶς·

7. Διὰ τοῦτο ἐπαρηγορήθημεν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους σας, διὰ μέσου τῆς πίστεώς σας, ὑστερον ἀπὸ ὅλην τὴν θλίψιν καὶ ἀνάγκην μας·

8. Διότι ἡμεῖς τότε ζῶμεν, ὅταν σεῖς μένητε σταθεροὶ εἰς τὸν Κύριον.

9. Καθότι ποίαν εὐχαριστίαν ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν ἐξ αἰτίας σας, ὅταν χαίρωμεν μὲ ὅλην τὴν τελειότητα τῆς χαρᾶς διὰ σᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10. Καθ' ὑπερβολὴν παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν διὰ νὰ σᾶς ἴδωμεν προσωπικῶς, καὶ νὰ τελειοποιήσωμεν τὰς ἐλλείψεις τῆς πίστεώς σας;

11. Αὐτὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἴθε κατευθύνῃ τὸν δρόμον μας εἰς σᾶς.

12. Καὶ εἴθε ὁ Κύριος αὐξήσῃ καὶ περισσεύσῃ τὴν ἀγάπην σας, καὶ μεταξὺ σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, καθὼς καὶ ἡμεῖς (περισσεύομεν τὴν ἀγάπην μας) εἰς σᾶς·

13. Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγιοσύνην, χωρὶς μῶμον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Εἰς τὸ ἐξῆς λοιπὸν, ἀδελφοί, σᾶς παρακαλοῦμεν, καὶ μετὰ παρακλήσεως σᾶς συμβουλευόμεν διὰ (τὴν ἀγάπην) τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸ πῶς πρέπει νὰ περιπατῆτε, καὶ νὰ εἴσθε ἀρεστοὶ εἰς τὸν Θεὸν, (οὕτω) νὰ κάμνητε προόδους περισσότερον.

2. Διότι ἤξεύρετε, ποίας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, (δηλαδὴ) ὁ ἀγιασμός σας, (καὶ) τὸ νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4. Ὡστε νὰ ἤξεύρη καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ φυλάττῃ τὸ ἴδιόν του σώμα, εἰς ἀγιασμόν καὶ τιμὴν.

5. Χωρὶς ἃς πίπτῃτε εἰς τὰς ἐμπαθεῖς ἐπιθυμίας, καθὼς κάμνουσι τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν.

6. Κάνεις ἃς μὴν ὑπερβαίνῃ (τὰ ὅριά του) καὶ ἃς μὴν ἐπιβουλεύηται τὸν ἀδελφόν του κατ' αὐτὸ τὸ ἔργον (τῶν ἐπιθυμιῶν)· διότι ὁ Θεὸς κάμνει τὴν ἐκδίκησιν ὄλων αὐτῶν, καθὼς σᾶς εἴπομεν καὶ πρότερον, καὶ με μαρτυρίας σᾶς ἐπωληροφορήσαμεν.

7. Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ (μᾶς ἐκάλεσεν) εἰς ἀγιασμόν.

8. Λοιπὸν ὅποιοι καταφρονεῖ (αὐτὰ), δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ (καταφρονεῖ) τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ ἅγιόν του Πνεῦμα.

9. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράψῃ τις· διότι σεῖς ἐδιδάχθητε ἀπὸ τὸν Θεόν, ὥστε νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

10. Καὶ σεῖς πράττετε αὐτὴν (τὴν φιλαδελφίαν) καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην

τὴν Μακεδονίαν· σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νὰ κάμνητε περισσοτέρας προόδους (εἰς τοῦτο).

11. Καὶ νὰ φιλοτιμηθῆτε νὰ ζητῆ ἡσύχως, νὰ καταγίνησθε εἰς τὰς ἰδίας σας ὑποθέσεις, καὶ νὰ ἐργάζησθε μετὰ τὰς ἰδίας σας χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν.

12. Διὰ νὰ περιπατῆτε εὐσηχημότως εἰς τοὺς ἔξω, καὶ νὰ μὴν ἔχητε κάμψαν χρεῖαν (ἀπὸ αὐτοῦς).

13. Δὲν θέλω δὲ, ἀδελφοί, νὰ εἴσθε ἀνίδεοι ἐκείνων, ὅσα (ἀνάγονται) εἰς τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ μὴ λυπηθῆτε, καθὼς (λυποῦνται) καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἐλπίδα.

14. Διότι ἐπειδὴ ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἀναστήσῃ, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον, (διὰ νὰ εἶναι) ὁμοῦ με αὐτόν.

15. Διότι ἡμεῖς σᾶς λέγομεν τοῦτο μετὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς, ὅσοι θέλομεν ζῆ, ἢ θέλομεν μένῃ (ἐπάνω εἰς τὴν γῆν), ἕως εἰς τὴν παρούσαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον.

16. Διότι αὐτὸς ὁ Κύριος θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀμέσως, καθὼς δώσῃ τὸ σημεῖον διὰ μέσου τῆς φωνῆς τινὸς ἀρχαγγέλου, καὶ διὰ μέσου τῆς σάλπιγγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσοι ἀπέθανον (μετὰ τὴν πίστιν) τοῦ Χριστοῦ, θέλουσιν ἀναστήθῃ πρῶτον.

17. Ἔπειτα ἡμεῖς, ὅσοι ἠθέλαμεν ζῆ, ἢ ἠθέλαμεν μένῃ (ἐπάνω εἰς τὴν γῆν), θέλομεν ἀρπαχθῆ ὁμοῦ με αὐτοὺς με νεφέλας διὰ νὰ προῦπαντήσωμεν τὸν Κύριον ἐπάνω εἰς τὸν ἄερα· καὶ με τοιοῦτον τρόπον θέλομεν εἶσθαι πάντοτε ὁμοῦ μετὰ τὸν Κύριον.

18. Λοιπὸν παρηγορεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον με αὐτοὺς τοὺς λόγους.

ΚΕΦ. Ε'.

1. Διὰ δὲ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρεῖαν διὰ νὰ σᾶς γράφῃ τίς.

2. Διότι σεῖς οἱ ἴδιοι ἤξεύρετε μὲ ἀκριβείαν, ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου θέλῃ ἐλθῆ με τοιοῦτον τρόπον, καθὼς ὁ κλέπτῃς (ἐρχεται) ἐν καιρῷ νυκτός.

3. Καθότι, ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε θέλῃ ἐλθῆ εἰς αὐτοὺς ὁ ὕλεθρος αἰφνιδίως, καθὼς (ἐρχεται αἰφνιδίως) ὁ κοιλόπρονος εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην (γυναῖκα)· καὶ δὲν θέλουσιν ἀποφύγη.

4. Σεῖς ὅμως, ἀδελφοί, δὲν εὐρίσκεσθε εἰς σκότος, διὰ νὰ σᾶς καταλάβῃ (ἐκείνη) ἡ ἡμέρα ὡσάν κλέπτῃς.

5. Σεῖς ὅλοι εἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ (υἱοὶ) ἡμέρας· ἡμεῖς δὲν εἴμεθα (υἱοὶ) νυκτός, οὐδὲ σκότους.

6. Λοιπὸν ἅς μὴ κοιμῶμεθα, καθὼς (κοιμῶνται) οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ἅς ἀγρυπνῶμεν, καὶ ἅς ἐγκρατευώμεθα.

7. Διότι ὅσοι κοιμῶνται, τὴν νύκτα κοιμῶνται· καὶ ὅσοι μεθύουσι, τὴν νύκτα μεθύουσιν.

8. Ἡμεῖς ὅμως, ἐπειδὴ εἴμεθα (υἱοὶ) ἡμέρας, ἅς ἐγκρατευώμεθα, με τὸ νὰ ἐνδυθῶμεν τὸ σιδηροῦν ὑποκάμισον τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ τὴν περικεφαλαίαν, (δηλαδὴ) τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

9. Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς διώρισεν εἰς (τὸ νὰ ὑποκεῖμεθα) εἰς ὄργην, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν σωτηρίαν μας, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Ὁ ὁποῖος ἀπέθανε (διὰ τὴν σωτηρίαν) μας, διὰ νὰ ζήσωμεν ἡμεῖς (διὰ παντός) ὁμοῦ με αὐτὸν, καὶ ὅταν ἀγρυπνῶμεν, καὶ ὅταν κοιμῶμεθα.

11. Διὰ τοῦτο παρακινεῖτε ὁ εἷς τὸν

ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ τὸ κάμνετε.

12. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νὰ ἔχητε εἰς ὑπόληψιν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι κοπιῶσι μεταξύ σας, καὶ εἶναι προεστῶτές σας κατὰ τὸν Κύριον, καὶ σᾶς νουθετοῦσι.

13. Καὶ νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε περισσότερο ἀπὸ καθένα ἄλλον διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον πράττουσιν· ἔχετε εἰρήνην ἀναμεταξύ σας.

14. Σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, βοηθεῖτε τοὺς ἀδυνάτους, μακροθυμεῖτε εἰς ὅλους.

15. Προσέχετε, νὰ μὴ ἀποδώσῃ κανεὶς εἰς κανένα κακὸν ἀντὶ κακοῦ· ἀλλὰ πάντοτε ζητεῖτε (νὰ πράττητε) τὸ καλόν, καὶ ἀναμεταξύ σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους.

16. Πάντοτε χαίρετε.

17. Ἀκαταπαύτως προσεύχεσθε.

18. Εἰς πᾶσαν (περίστασιν) εὐχαριστεῖτε (τὸν Θεόν)· διότι τέτοιον εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

19. Μὴ σβέννυτε τὸ Πνεῦμα.

20. Μὴ καταφρονεῖτε τὰς προφητείας.

21. Δοκιμάζετε ὅλα (τὰ πράγματα), καὶ κρατεῖτε, ὅποιον εἶναι καλόν.

22. Ἀπέχετε ἀπὸ κάθε πράγμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι εἶναι κακόν,

23. Καὶ εἴθε αὐτὸς ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης γὰρ σᾶς ἀναδείξῃ ὅλους ἄγιους· καὶ ὀλοκληρον τὸ πνεῦμά σας, καὶ ἡ ψυχὴ σας, καὶ τὸ σῶμά σας εἴθε νὰ φυλαχθῶσι χωρὶς μομφῆν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν, εἶναι πιστὸς, καὶ αὐτὸς θέλῃ τὸ κάμη.

25. Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ διὰ (μου) εἰς ὄλους τοὺς ἀγίους ἀδελφούς. ἡμᾶς.

26. Ἀσπάσαθε ὄλους τοὺς ἀδελφούς με φιλῆμα ἅγιον.

27. Σᾶς ὀρχίζω εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ διαβασθῇ αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπ' Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἢ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΪΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2. Χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἐχομεν χρέος νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι δίκαιον, διότι ἡ πίστις σας κάμνει μεγάλας προόδους, καὶ ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν καθίς ἀπὸ σᾶς ἔχει εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους, λαμβάνει αὐξήσει (καθ' ἡμέραν).

4. Ὡστε καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καυχώμεθα διὰ σᾶς εἰς (ὅλας) τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν πίστιν σας, καὶ μεταξὺ ὄλων τῶν διωγμῶν, καὶ τῶν θλίψεων, τὰς ὁποίας ὑποφέρετε.

5. (Καὶ τοῦτο εἶναι) ἀποδείξις τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀξιωθῆτε τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε.

6. Καθότι δίκαιον εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σᾶς θλίβουσι.

7. Καὶ (νὰ ἀποδώσῃ) ἄνεσιν εἰς σᾶς τοὺς θλιβομένους ὁμοῦ με ἡμᾶς, ὅταν ὁ Κύριος φανῇ (ἐρχόμενος) ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ με τοὺς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του,

8. Με τὸ νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐκδίκησιν με φλόγας πυρός εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουσι Θεὸν, καὶ δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9. Οἱ ὅποιοι θέλουσι τιμωρηθῆ με ὕληθρον αἰώνιον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνάμεώς του.

10. Ὅταν ἔλθῃ διὰ νὰ δοξασθῇ μεταξὺ τῶν ἁγίων, καὶ νὰ θραυμασθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν [διότι σεῖς ἐπιστεύσατε εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς σᾶς ἐδώκαμεν].

11. Διὰ τοῦτο καὶ προσευχόμεθα

πάντοτε διὰ σᾶς, ὥστε νὰ σᾶς ἀναδείξῃ ὁ Θεὸς ἀξιόλους τῆς κλήσεώς του, καὶ νὰ ἐκτελέσῃ με δυνάμιν (εἰς σᾶς) ὅλην τὴν εὐεργετικὴν θέλησιν τῆς ἀγαθότητός (του), καὶ τὸ ἔργον τῆς πίστεώς (σας).

12. Διὰ νὰ δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ μέσου σας, καὶ σεῖς (νὰ δοξασθῆτε) διὰ μέσου αὐτοῦ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦ. Β'.

1. Ὅσον δὲ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν κοινὴν συνάθροισιν ἡμῶν (εἰς προῦπαντήσιν του), ἀδελφοί, σᾶς παρακαλοῦμεν,

2. Νὰ μὴ κλονίζησθε ἀπὸ τὸ φόβημά σας, καὶ νὰ μὴ ταράττησθε, μήτε διὰ τινος ἐμπνεύσεως, μήτε διὰ τινος λόγου, μήτε διὰ τινος ἐπιστολῆς, καὶ (ἂν ἦθελον εἶπω), ὅτι ἐστάλη ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ λέγει, ὅτι ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3. Κάνεις ἂς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ μετὰ κἀνέναν τρόπον· διότι (ἐκείνη ἡ ἡμέρα δὲν θέλει ἔλθῃ), ἂν πρῶτον δὲν συμβῇ ἡ ἀποστάσις, καὶ δὲν φάνῃ ὁ ἀνθρώπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4. Ὁ ὁποῖος ἐναντιοῦται, καὶ ὑπεραίρεται περισσότερο ἀπὸ καθέν τι, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται· Θεὸς ἢ βέβασμα, ὥστε καὶ θέλει καθῆσθαι καὶ μέγα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεός, διὰ νὰ δείξῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅτι εἶναι (τῷ ὄντι) Θεός.

5. Δὲν ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἐγὼ σᾶς ἔλεγον αὐτὰ (τὰ ἴδια), ὅτε ἀκόμη εὐπισκώμην ὁμοῦ με σᾶς;

6. Καὶ κατὰ τὸ παρὸν σεῖς ἤξεύρετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τὸν ἐμπροδίζει, ὥστε

θέλει φανερωθῆ εἰς τὸν (διωρισμένον του) καιρὸν.

7. Διότι τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται πρὸ καιροῦ, ὅμως (ἐμπροδίζεται), ἕως οὔ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν μέσσην ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἐμπροδίζει.

8. Καὶ τότε ὁ ἄνομος θέλει φανερωθῆ, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπωλέσῃ με τὸ πνεῦμα τοῦ στόματός του, καὶ θέλει τὸν ἀφανίσῃ με τὴν λάμψιν τῆς παρουσίας του.

9. Αὐτὸς (ὁ ἄνομος) θέλει ἔλθῃ κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ με πᾶσαν δυνάμιν, καὶ με σημεῖα, καὶ ψευδῆ θαύματα,

10. Καὶ με ὅλην τὴν ἀπάτην τῆς ἀδικίας μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄξιοι τῆς ἀπωλείας· διότι δὲν ἠγάπησαν τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ σωθῶσι.

11. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει παραχωρήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτοὺς πλάνη συνεργός εἰς τὸ νὰ πιστεῦσωσιν εἰς τὸ ψεῦδος.

12. Διὰ νὰ κητακριθῶσιν ὅλοι, ὅσοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐχαριστήθησαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13. Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν χρέος νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ἀπὸ τοῦ Κυρίου, διότι ὁ Θεὸς σᾶς ἔκρινεν ἀξιόλους ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὸ νὰ σωθῆτε με τὸν ἀγιασμόν τοῦ Πνεύματος, καὶ με τὴν ἀληθινὴν πίστιν.

14. Διὰ τὸ ὁποῖον (ὁ Θεός) σᾶς ἐκάλεσε διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου μας, διὰ νὰ κληρονομήσῃτε τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15. Λοιπὸν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροί, καὶ φυλάττετε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ ζώσης φωνῆς (μας), εἴτε διὰ μέσου τῆς ἐπιστολῆς μας.

16. Καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ

ἡμῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ ἡμέραν, διὰ τὴν μὴ παραβαρύνωμεν (μᾶς) ἔδωκε παρηγορίαν αἰώνιον καὶ ἀπό σᾶς κένενα.

καλὴν ἐλπίδα μετὰ τὴν χάριν (του),
17. Ἐἴθε νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πᾶσαν καλὴν διδασκαλίαν, καὶ εἰς πᾶν ἔργον καλόν.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Εἰς τὸ ἐξῆς, ἀδελφοί, προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς, ὅπως νὰ διαδίδωται πανταχοῦ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ δοξάζεται καθὼς (δοξάζεται) καὶ μεταξὺ σας.

2. Διὰ τὴν ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ ἀνθρώπων ἀνιδεῖς καὶ πονηροῦς· διότι ὅλοι δὲν εἶναι πιστοί.

3. Ὁ Κύριος εἶναι ἀληθής, ὁ ὁποῖος θελεῖ μᾶς στηρίξῃ καὶ θελεῖ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4. Ἡμεῖς ἔχομεν σταθερὰν ἐλπίδα εἰς τὸν Κύριον διὰ σᾶς, ὅτι ὅσα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ τὰ πράττετε καὶ θέλετε τὰ πράττει.

5. Καὶ εἴθε ὁ Κύριος νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν, καὶ νὰ περιμένητε (μετὰ ἀνοχήν) τὸν Χριστόν.

6. Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀπομακρύνησθε ἀπὸ καθέναν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἄτακτα, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποῖαν παρέλαβεν ἀπὸ ἡμᾶς.

7. Διότι σεῖς ἠξεύρετε μετὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ μᾶς μιμῆσθε· καθότι ἡμεῖς δὲν ἐπράξαμεν κένεν ἄτακτον μεταξὺ σας.

8. Μήτε ἐφάγομεν ψωμίον ἀπὸ κένενα χάρισμα, ἀλλ' ἐκάμνομεν ἐργόχειρον μετὰ κόπον καὶ μετὰ μόχθον, νύκτα καὶ

9. Καὶ δὲν (ἐκάμαμεν τοῦτο), διότι δὲν εἴχομεν ἐξουσίαν (νὰ τὸ κάμωμεν), ἀλλὰ διὰ τὴν σᾶς δώσωμεν τὸν ἑαυτοῦ μας παράδειγμα διὰ τὴν μᾶς μιμῆσθε.

10. Διότι καὶ ὅτε ἡμεῖς ὁμοῦ μετὰ σᾶς, αὐτὸ (τὸ ἴδιον) σᾶς παραγγέλλομεν, ὅτι ὅποιος δὲν θελεῖ νὰ ἐργάζεται, ἐκεῖνος καὶ ἄς μὴ τρώγῃ.

11. Καθότι ἡμεῖς κενθάνομεν ἐξ ἀκοῆς, ὅτι μερικοὶ μεταξὺ σας περιπατοῦσιν ἄτακτως, χωρὶς νὰ ἐργάζωνται κένεν ἔργον, ἀλλὰ περιεργάζονται.

12. Καὶ εἰς τοὺς τοιοῦτους παραγγέλλομεν, καὶ τοὺς παρακινουῦμεν ἀπὸ μέρους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐργάζωνται μετὰ ἰσχυρίῳ, καὶ νὰ τρώγωσι τὸ ψωμίον των.

13. Σεῖς ὅμως, ἀδελφοί, μὴ ἀποκάμνετε ἀπὸ τὸ νὰ ἀγαθοποιῆτε.

14. Καὶ ἀνίσως κένεις δὲν ὑπακούῃ εἰς ὅσα σᾶς λέγομεν διὰ μέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημειώσατέ τον, καὶ μὴ συναναστρέψασθε μετὰ αὐτόν, διὰ τὴν ἐντραπῆν.

15. Καὶ μὴ τὸν νομίζετε ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ συμβουλευέτε τον ὡς ἀδελφόν.

16. Εἴθε αὐτὸς ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης νὰ σᾶς δίδῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε μετὰ πάντα τρόπον· ὁ Κύριος νὰ εἶναι (πάντοτε) ὁμοῦ μετὰ σᾶς ὅλους.

17. Ὁ ἀσπαζμὸς γίνεται μετὰ τὴν χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον εἰς πᾶσαν ἐπιστολήν· καὶ μετὰ τοιοῦτον τρόπον γράφω.

18. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι μετὰ σᾶς ὅλους.
 Ἀμήν

Ἡ δευτέρα πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιγραφή ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ω Τ Η .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ὁ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἰδίας μας ἐλπίδος,

2. Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνησίον μου τέκνον κατὰ τὴν πίστιν, χάρις καὶ ἔλεος, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Καθὼς σὲ παρεκάλεσα, ὅτε ἀνεχώρησα διὰ τὴν Μακεδονίαν, νὰ προσμείνης εἰς τὴν Ἐφεσον, (πάλιν σὲ παρακαλῶ) νὰ παραγγείλης εἰς μερικὸς νὰ μὴ διδάσκωσι διαφορετικὰς διδασκαλίας·

4. Καὶ νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀτελειώτους, αἱ ὁποῖαι προξενοῦσι φιλονεικίας περισσότερον, καὶ οὐχὶ οἰκοδομίαν Θεοῦ, ἢ ὁποῖα (συνίσταται) εἰς τὴν πίστιν.

5. Ὁ σκοπὸς τῆς παραγγελίας (μας) εἶναι ἡ ἀγάπη, (ἢ ὁποῖα προέρχεται) ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, ἀπὸ καλὴν συνειδήσιν, καὶ ἀπὸ πίστιν χωρὶς ὑπόκρισιν·

6. Ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ μερικοὶ ἀπέτυχον, ἐξέπεσον εἰς ματαιολογίαν·

7. Ἐπειδὴ θέλουσι νὰ εἶναι διδασκαλοὶ τοῦ νόμου, ἐν ᾧ δὲν καταλαμβάνουσι, μήτε ὄσα λέγουσι, μήτε διὰ ποῖα ὁμιλοῦσι μὲ βεβαιότητα.

8. Ἡμεῖς ἤξεύρομεν, ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς, ἀνίσως κἀνὶς τὸν μεταχειρίζεται νομίμως·

9. Μὲ τὸ νὰ ἤξεύρη τοῦτο, ὅτι ὁ νόμος δὲν εἶναι διωρισμένος διὰ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἀνοσίτους καὶ ἀκαθάρτους, καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα των, ἢ κἀνένα ἄλλον ἄνθρωπον,

10. Καὶ διὰ πόρνους, καὶ ἀρσενοκοίτας, καὶ ἀνθρωποκλέπτας, καὶ ψεύστας, καὶ ψευδοῦρκους, καὶ ὅποιον ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ἀληθινὴν διδασκαλίαν·

11. (Ἡ ὁποῖα συμφωνεῖ) μὲ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη ἐγὼ.

12. Καὶ ἀποδίδω χάριν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος μὲ ἐδυνάμωσε, καθότι μὲ ἔκρινε πιστόν, ὅτε μὲ διώρισεν εἰς (αὐτὴν) τὴν ὑπηρεσίαν·

13. Ὁ ὁποῖος πρότερον ἤμην βλάσφημος, διώκτης, καὶ ὑβριστής· ὁμῶς ἠλεήθην, διότι ἔπραξα (αὐτὰ) κατὰ ἄγνοιαν, (ἐπειδὴ εὐρισκόμην) εἰς τὴν ἀπιστίαν·

14. Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπερίσσευσε καθ' ὑπερβολὴν (εἰς ἐμὲ) διὰ μέσου τῆς πίστεως

καὶ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποῖαν (ἔχω) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

15. Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι βέβαιος, καὶ ἄξιός νὰ τὸν ἀποδέχῃται καθεὶς (μὲ πίστιν), ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ πρῶτος εἰμι ἐγώ.

16. Ὅμως ἐγὼ ἠλεήθην διὰ τοῦτο, διὰ νὰ δείξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμὲ πρῶτον ὅλην τὴν μακροθυμίαν του, πρὸς παράδειγμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς αὐτὸν διὰ (νὰ λάβωσι) ζωὴν αἰώνιον.

17. Ἄς εἶναι λοιπὸν τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον, καὶ ἀόρατον, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

18. Ἐγὼ ἐμπιστεύομαι εἰς σὲ, τέκνον Τιμόθεε, αὐτὴν τὴν παραγγελίαν, ὥστε συμφώνως μὲ τὰς προφητείας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρότερον διὰ σὲ, νὰ ἐκπληροῖς ὡς στρατιώτης κατ' αὐτὰς (τὰς προφητείας) τὸν καλὸν πόλεμον,

19. Μὲ τὸ νὰ φυλάττῃς τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀγαθὴν συνειδήσιν, τὴν ὁποῖαν, ἔπειδὴ ἀπερρίψαν μερικοὶ, ἐναυάγησαν εἰς τὴν πίστιν.

20. Ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος· τοὺς ὁποίους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶν, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Παραγγέλλω λοιπὸν πρότερον ἀπὸ ὅλα νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχὰς, παρακλήσεις, καὶ εὐχαριστίας διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

2. Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἶναι εἰς ἀξιώματα· διὰ νὰ ζῶμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἥσυχον μὲ ὅλην τὴν εὐσεβείαν καὶ σεμνότητά.

3. Διότι αὐτὸ εἶναι καλὸν καὶ εὐ-

πρόσδεκτον ἐμπρὸς εἰς τὸν σωτῆρα ἡμῶν Θεόν·

4. Ὁ ὁποῖος θελεῖ νὰ σωθῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας·

5. Διότι εἰς εἶναι ὁ Θεὸς, καὶ εἰς εἶναι ὁ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπου ὁ Ἰησοῦς Χριστός·

6. Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτόν του, διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ὅλους, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, ἡ ὁποία (ἐδόθη) εἰς τοὺς διωρισμένους καιροὺς.

7. Εἰς τοῦτο ἐγὼ διωρίσθην κήρυξ καὶ ἀπόστολος, [καὶ λέγω ἀλήθειαν ἐν Χριστῷ, καὶ δὲν ψεύδομαι], καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8. Θέλω λοιπὸν οἱ ἄνδρες νὰ προσεύχωνται εἰς πάντα τρόπον, μὲ τὸ νὰ σηκώνωσιν εἰς τὸν Θεὸν καθαρὰς χεῖρας, χωρὶς θυμοῦ καὶ χωρὶς ἀμφιβολίας.

9. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ αἱ γυναῖκες ἄς στολιζῶσι τὸν ἑαυτόν των μὲ στολισμὸν κόσμιον, ὁμοῦ μὲ αἰδῶ καὶ μὲ σωφροσύνην, καὶ οὐχὶ μὲ πλέγματα, ἢ χρυσεῖα, καὶ μαργαρίτας, ἢ ἐνδυμασίαν πολυέξοδον.

10. Ἀλλὰ μὲ ἔργα καλὰ, [τὰ ὁποῖα ἀρμόζουσιν εἰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἐπαγγέλλονται τὴν θεοσεβείαν].

11. Ἡ γυνὴ ἄς διδάσκηται μὲ ἡσυχίαν, καὶ μὲ πᾶσαν ὑποταγήν.

12. Ἐγὼ δὲν δίδω ἀδειαν εἰς γυναῖκα νὰ διδάσκῃ, μήτε νὰ ἔχῃ ὑπεροχὴν εἰς τὸν ἄνδρα της, ἀλλὰ (διορίζω) νὰ ζῇ μὲ ἡσυχίαν.

13. Διότι ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτον, καὶ ὕστερον (ἐπλάσθη) ἡ Ἐββά.

14. Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἔπειδὴ ἠπατήθη, ἐστάθη αἰτία τῆς παραβάσεως.

15. Θελεῖ σωθῆ ὁμως διὰ μέσου τῆς πικροποιίας, εἴαν (αὐταὶ) μένωσιν

εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ εἰς τὸν ἀγιασμόν, ὁμοῦ μὲ σωφροσύνην.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι βέβαιος· ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ εἶναι ἐπίσκοπος, αὐτὸς ἐπιθυμεῖ καλὸν πρῶγμα.

2. Ὅμως πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, ἀνὴρ μιᾶς (μόνης) γυναῖκός, ἐγκρατὴς, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ διδάσκη·

3. Νὰ μὴν εἶναι μέθυσος, νὰ μὴν κτυπᾷ τινα, νὰ μὴν αἰσχροκερδῇ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἡμερος, ἀφιλόνηκος, καὶ ἀφιλάργυρος·

4. Ἄς οἰκονομῇ τὴν ἰδίαν του οἰκίαν καλῶς, μὲ τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ παιδιὰ του εἰς ὑποταγὴν μὲ ὅλην τὴν κοσμιότητα·

5. [Διότι, ὅποιος δὲν ἤξεύρει νὰ οἰκονομῇ τὴν ἰδίαν του οἰκίαν, πῶς θέλει ἐπιμεληθῆ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ];

6. Ἄς μὴ εἶναι νεοφώτιστος, διὰ νὰ μὴ κενοδοξήσῃ καὶ ὑποπέσῃ εἰς τὴν καταδίκην τοῦ διαβόλου.

7. Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν μαρτυρίαν ἀπὸ τοῦς ἑτεροεθνεῖς, διὰ νὰ μὴν ὀνειδίζηται καὶ πίστῃ εἰς τὴν παγίδῃ τοῦ διαβόλου.

8. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ διάκονοι, ἅς εἶναι σεμνοὶ, καὶ ἀνύποπτοι εἰς τοὺς λόγους των, ἅς μὴ μεταχειρίζονται πολὺν οἶνον, καὶ ἅς μὴν αἰσχροκερδῶσιν·

9. Ἀλλ' ἅς φυλάττωσι τὸ μυστήριον τῆς πίστεως μὲ καθαρὰν συνείδησιν·

10. Καὶ αὐτοὶ ἅς δοκιμάζονται πρῶτον, καὶ ὕστερον ἅς γίνονται διάκονοι, ἂν εὐρεθῶσιν ἀκατηγόρητοι.

11. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ γυναῖκές (των) ἅς εἶναι σεμναί, ἅς μὴν εἶ-

ναι κατήγοροι, ἅς εἶναι ἐγκρατεῖς καὶ πισταὶ καθ' ὅλα.

12. Οἱ διάκονοι ἅς εἶναι ἄνδρες μιᾶς (μόνης) γυναῖκός, καὶ ἅς οἰκονομῶσι τὰ παιδιὰ των, καὶ τὰς ἰδίας των οἰκίας μὲ καλὸν τρόπον.

13. Διότι, ὅσοι διακονήσουσι καλῶς, προξενοῦσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν των καλὸν βαθμὸν, καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14. Ἐγὼ σοὶ γράφω αὐτὰ, μὲ ὅλον τὸ ὅτι ἐλπίζω, ὅτι θέλω ἔλθῃ εἰς σὲ πολλὰ ὀγλήγορα.

15. Ἄν ὅμως ἀργοπορήσω, (τὰ γράφω) διὰ νὰ ἤξεύρης, πῶς πρέπει νὰ πολιτεύῃσαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ὁ στυλὸς καὶ τὸ στήριγμα τῆς ἀληθείας.

16. Καὶ ὁμολογουμένως τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι μέγα· ὁ Θεὸς ἐφανερῶθη μὲ σάρκα, ἐδικαιώθη διὰ μέσου τοῦ πνεύματος, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπίστευθη εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἀνελήθη ἐν δόξῃ.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Τὸ Πνεῦμα λέγει ρητῶς, ὅτι εἰς τοὺς ὑστεροὺς καιροὺς μερικοὶ θέλουσιν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ θέλουσι δώσει προσοχὴν εἰς τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, καὶ εἰς τὰς διδασκαλίαις τῶν δαιμονίων,

2. Καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διδάσκουσι τὰ ψευδῆ μὲ ὑπόκρισιν, ἐπειδὴ εἶναι κεκαυτηριασμένοι κατὰ τὴν ἰδίαν των συνείδησιν,

3. Καὶ ἐμποδίζουσι τὸν γάμον, καὶ (διδάσκουσι) νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ φαγητῶν, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐπαλάσσει διὰ νὰ τὰ μεταλαμβάνωσι μὲ εὐχαριστίαν οἱ πιστοὶ, καὶ ὅσοι ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν·

4. Διότι καθὲν κτίσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ κἀνὲν δὲν εἶναι ἀποβηβλημένον, ἐὰν τὸ μεταλαμβάνῃ κἀνεὶς μὲ εὐχαριστίαν·

5. Διότι αὐτὸ ἀγιάζεται μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν εὐχήν.

6. Ἐὰν δεικνύῃς πραγματικῶς αὐτὰ εἰς τοὺς ἀδελφούς, θέλεις εἶσθαι καλὸς ὑπηρέτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τρεφόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησας μὲ προσοχήν.

7. Ἀσώφειγε τὰς ἀκαθάρτους καὶ γραώδεις μυθολογίας, καὶ γύμναζε τὸν ἐαυτόν σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8. Διότι ἡ σωματικὴ γύμνασις εἶναι ὠφέλιμος πρὸς ὀλίγον· ἡ εὐσέβεια ὅμως εἶναι καθ' ὅλα ὠφέλιμος, ἐπειδὴ ἔχει ὑπόσχεσιν καὶ τῆς παρουσίας ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.

9. Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι βέβαιος, καὶ ἄξιος νὰ τὸν δεχθῇ καθεὶς μὲ πίστιν.

10. Διότι ἡμεῖς κοπιῶμεν, καὶ ὑβρίζομεθα διὰ τοῦτο, διότι ἐλπίζομεν εἰς ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖός εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρὸ πάντων τῶν πιστῶν.

11. Αὐτὰ παράγγελλε, καὶ (αὐτὰ) δίδασθε.

12. Κἀνεὶς ἅς μὴ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν μὲ τὸν λόγον, μὲ τὴν πολιτείαν, μὲ τὴν ἀγάπην, μὲ τὸ πνεῦμα, μὲ τὴν πίστιν, καὶ μὲ τὴν καθαρότητά (σου).

13. Ἔως οὗ νὰ ἔλθω ἐγὼ, καταγίνου εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παρακίνησιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14. Μὴ ἀμέλει τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖον εὕρισκεται εἰς σέ, καὶ τὸ ὁποῖον σοὶ ἐδόθη διὰ μέσου προφητείας, μὲ τὴν ἐπιθεσίαν τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15. Αὐτὰ μελέτα, εἰς αὐτὰ κατα-

γίνου· διὰ νὰ γένηται φανερὰ ἡ προκοπή σου μεταξύ ὅλων.

16. Γίνου προσεκτικὸς εἰς τὸν ἑαυτόν σου, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν, καὶ ἐπίμενε εἰς αὐτά· διότι ἐὰν πράττης αὐτὸ, θέλεις σώσῃ καὶ τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σοῦ ἀκούουσι.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Μὴ ἐπιπλήξῃς γηραλιῶν, ἀλλὰ παρακίνηει τὸν ὡς πατέρα, καὶ τοὺς νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2. Καὶ τὰς γηραλίας, ὡς μητέρας· καὶ τὰς νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς, μὲ ὅλην τὴν καθαρότητα.

3. Τίμα τὰς χήρας, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατὰ ἀλήθειαν χήραι.

4. Ἄν ὅμως κάμμιᾳ χήρᾳ ἔχη τέκνα ἢ ἔγγονα, αὐταὶ ἅς μανθάνωσι πρῶτον νὰ ἀποτελῶσιν εὐσεβῆ τὴν ἰδίαν των οἰκογένειαν, καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἀνταμιβὰς εἰς τοὺς προγόνους των· διότι αὐτὸ εἶναι καλὸν καὶ εὐπροσδεκτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

5. Καὶ ἡ χήρα, ἡ ὁποῖα εἶναι ἀληθῶς χήρα, καὶ μεμονωμένη, ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, καὶ καταγίνεται νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

6. Ἐκείνη ὅμως, ἡ ὁποῖα εἶναι ἔκδοτος εἰς τὰς ἡδονὰς, ἀπέθανε καὶ ἐν τῷ ζῆ.

7. Αὐτὰ λοιπὸν παράγγελλε (εἰς αὐτάς), διὰ νὰ εἶναι ἀκατηγόρητοι.

8. Καὶ ἀνίσως κἀνεὶς δὲν ἔχη πρόνοιαν τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα τῶν οἰκιακῶν του, αὐτὸς ἠρνήθη τὴν πίστιν, καὶ εἶναι χειρότερος ἀπὸ ἄπιστον.

9. Ἡ χήρα, ἡ ὁποῖα δὲν εἶναι κάτω ἀπὸ τοὺς ἐξήκοντα χρόνους, ἅς συναριθμῆται εἰς τὰς χήρας, ἐὰν ἦτον γυνὴ ἐνὸς μόνου ἀνδρός·

10. Ἐὰν μαρτυρῆται (ὅτι ἔπραξε) καλὰ ἔργα, ἐὰν ἔθρεψε τὰ παιδιὰ της,

ἂν ἐπιτελειήθῃ ξένους, ἂν ἔσπυνε πόδας ἀγίων, ἂν ἐβοήθησεν εἰς τοὺς θλιβομένους, καὶ ἂν κατεγίνετο εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἔργα.

11. Μὴ δέχου χήρας νεωτέρας, διότι, ὅταν αὐταὶ ἀπορρίψωσι τὴν ὑποταγὴν τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι νὰ ὑπανδρευθῶσι.

12. Καὶ λαμβάνουσι καταδίκην (εἰς τὸν ἑαυτὸν των), διότι παρέβησαν τὴν πρώτην ὑπόσχεσίν των.

13. Καὶ ἐν ταυτῷ εἶναι ἀμελεῖς, καὶ συνηθίζουσι νὰ περιέρχωνται· εἰς τὰς οἰκίας· καὶ οὐχὶ μόνον εἶναι ἀμελεῖς, ἀλλὰ καὶ φλυαροῦσι καὶ περιεργάζονται, καὶ λαλοῦσιν ὅσα δὲν πρέπει.

14. Δοιοῦν ἐγὼ θεῶν, ὥστε αἰ νεώτεροι· χῆραι νὰ ὑπανδρεύωνται, καὶ νὰ παιδοποιῶσι, καὶ νὰ κυβερνῶσι τὰς οἰκίας των, διὰ νὰ μὴ διδῶσι κάμμίαν αἰτίαν εἰς τὸν ἐνκντίον, ὥστε νὰ τὰς κατηγορῇ.

15. Διότι πρότερον μερικαὶ ἐξ αὐτῶν ἐξηπατήθησαν, καὶ ἠκολούθησαν εἰς τὸν Σατανᾶν.

16. Ὅσοιός πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει ἰδίαν χήρας, ἃς φροντίζῃ τὰ ἀναγκαῖα των, καὶ ἃς μὴ ἐπιφορτίζῃται ἢ ἐκκλησία, διὰ νὰ προφθάνῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰς ἀληθεῖς χήρας.

17. Ὅσοι πρεσβύτεροι εἶναι καλοὶ προσετώτεροι, ἐκεῖνοι ἃς ἀπολαμβάνωσι διπλὴν τιμὴν· καὶ μάλιστα ὅσοι κοπιᾶζουσι καὶ μὲ λόγον καὶ μὲ διδασκαλίαν.

18. Διότι ἡ γραφὴ λέγει· Μὴ δέσης τὸ στόμα τοῦ βοῦς, ὁ ὁποῖός ἀλωνίζει. Καὶ· Ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιός τοῦ μισθοῦ του.

19. Μὴ δέχῃσαι καταγορίαν ἐναντίον κἀνεὸς πρεσβυτέρου, εἴμῃ μὲ τὴν μαρτυρίαν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20. Ἐλεγε ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀμαρτάνουσιν ἔμπροσθεν εἰς ὄλους, διὰ νὰ ἔχωσι φόβον καὶ οἱ ἐπιλοιποῖ.

21. Σὲ ὀρκίζω εἰς τὸν Θεόν, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀγγέλους, διὰ νὰ φυλάξῃς αὐτὰ χωρὶς κάμμίαν προτίμησιν, καὶ χωρὶς κάμμίαν προσπάθειαν.

22. Μὴ ἐπιβάλλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπάνω εἰς κἀνενα μὲ ταχύτητα, καὶ μὴ μετέχῃς ἀπὸ ἀμαρτίας ξένας· ἀλλὰ φύλαττε τὸν ἑαυτὸν σου καθαρόν.

23. Μὴ πίνῃς πάντοτε νερόν· ἀλλὰ μεταχειρίζου καὶ ὀλίγον κρασίον διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ διὰ τὰς συχνὰς ἀσθενείας σου.

24. Αἱ ἀμαρτίαι μερικῶν ἀνθρώπων εἶναι πολλὰ φανεραὶ, καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξετασθῶσι πρότερον, καὶ ἄλλων (αἱ ἀμαρτίαι) ἀκολουθοῦσιν ὑστερόν·

25. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πολλὰ φανερά, καὶ ὅσα εἶναι διαφορετικά, δὲν δύνανται νὰ κρυφθῶσι.

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

1. Ὅσοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, αὐτοὶ ἃς νομιζῶσι τοὺς κυρίους των ἀξίους πάσης τιμῆς, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ διδασκαλία.

2. Καὶ ὅσοι ἔχουσι κυρίους πιστοὺς, ἃς μὴ τοὺς καταφρονῶσιν, (ἐπὶ προφάσει), ὅτι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ μάλιστα ἃς δουλεύωσι μὲ περισσοτέρην προθυμίαν, διότι ὅσοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν, εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ (τοῦ Θεοῦ). Αὐτὰ διδάσκει, καὶ συμβούλευε.

3. Ἄν κἀνεὶς διδάσκῃ διαφορετικῶς, καὶ δὲν ὑπακούῃ εἰς τοὺς σωτηρίου λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν εὐσεβῆ διδασκαλίαν,

4. Αὐτὸς εἶναι κενόδοξος, δὲν ἠξεύρει τίποτε, ἀλλὰ πάσχει τὸ πάθος τῶν συζητήσεων καὶ λογομαχιῶν, ἀπὸ

τὰς ὁποίας γεννᾶται φθόνος, φιλονεκία, βλασφημία, καὶ κακαὶ ὑποψαίαι,

5. Μάταιαι ὀμιλίας ἀνθρώπων; οἱ ὁποῖοι ἔχουσι διεφθαρμένον τὸν νοῦν, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τῆν ἀλήθειαν, καὶ νομίζουσιν, ὅτι ἡ εὐσέβεια εἶναι μέσον προσόδου· ἀπομακρύνου ἀπὸ τοὺς τοιούτους.

6. Καὶ τῶ ὄντι ἡ εὐσέβεια εἶναι μεγάλη πρόσρδος, ὅταν εὐχαριστήται τις εἰς τὰ ἀναγκαῖα.

7. Διότι ἡμεῖς δὲν ἐφέραμεν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον τίποτε, καὶ εἶναι φανερόν, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ πάρωμεν ἀπὸ αὐτὸν τίποτε.

8. Καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὰς ἀναγκαῖας τροφάς μας, καὶ τὰ ἐνδύματα, πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν εἰς αὐτά.

9. Ὅσοι ὁμως θέλουσι νὰ πλουτῶσιν, ἐκεῖνοι πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ εἰς πολλὰς ἐπιθυμίας ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἱ ὁποῖαι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπόωλειαν.

10. Διότι ἡ φιλαργυρία εἶναι ρίζα ὄλων τῶν κακῶν· καὶ ἐπειδὴ μερικοὶ τὴν ἐπεθύμησαν, ἀπεσπλανήθησαν ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ παρέπλεξαν τὴν ἐαυτὸν των μὲ πολλὰς βασάνους.

11. Σὺ ὁμως, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἀπόφευγε αὐτά· καὶ μετέρχου προθύμως τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐσέβειαν, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν πραότητα.

12. Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, σπουδάζε νὰ κερδίσης τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκήλθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἔμπροσθεν εἰς πολλοὺς μάρτυρας.

13. Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ζῶσποιεῖ ὅλα (τὰ δν-

τα), καὶ (ἐνώπιον) τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔμπροσθεν τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἔμπροσθεν τοῦ Ποντίου Πιλάτου·

14. Ὡστε νὰ φυλάξῃς τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀκατηγόρητον, ἕως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15. Τὴν ὁποίαν θέλει δελεῖν εἰς τὸν διωρισμένον καιρὸν ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριεύοντων,

16. Ὁ ὁποῖος μόνος ἔχει φυσικὴν τὴν ἀθανασίαν, καὶ ὁ ὁποῖος κατοικεῖ τὸ ἀπρόβιτον φῶς, τὸν ὁποῖον κἀνεὶς ἄνθρωπος δὲν εἶδε, μήτε δύναται νὰ τὸν ἴδῃ· εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

17. Παράγγελλε εἰς τοὺς πλουσίους αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος, νὰ μὴν ὑψηλοφρονῶσι, καὶ νὰ μὴν ἐλπίζωσιν εἰς τὴν ἀβεβαιοτήτητα τοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὸν ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ἡμᾶς ὅλα, ὥστε νὰ τὰ ἀπολαμβάνωμεν πλουσίως·

18. Νὰ ἐργάζωνται τὸ καλόν, νὰ εἶναι πλούσιοι κατὰ τὰ κατὰ ἔργα, νὰ εἶναι μεταδοτικοὶ, καὶ κοινωνικοί·

19. Μὲ τὸ νὰ συναθροίζωσι θησαυρὸν διὰ τὸν ἑαυτὸν των, (τεθεμελιωμένον) εἰς θεμέλιον καλὸν διὰ τὸ μέλλον, διὰ νὰ κερδίσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν.

20. Ὁ Τιμόθεε, φύλαξον τὴν παρκαταθήκην, μὲ τὸ νὰ ἀποφεύγῃς τὰς ἀκαθάρτους ματαιολογίας, καὶ τὰς ἐναντιότητας τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21. Τὴν ὁποίαν μερικοὶ, ἐπειδὴ ἐπηγγέλησαν, ἐξέκληραν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις εἴη μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Τιμόθεον πρώτη Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἡ ὁποία εἶναι μητρόπολις Φρυγίας τῆς Πακатиανῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ Σέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ (να κηρύξῃ) τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ζωῆς, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,

2. εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον, χάρις, καὶ ἔλεος, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον λατρεύω μετὰ καθαρὰν συνείδησιν, καθὼς καὶ οἱ πρόγονοί μου, διότι ἀδιαιρέτως σὲ ἐνθυμοῦμαι εἰς τὰς προσευχάς μου νύκτα καὶ ἡμέραν·

4. Καὶ ἐπειδὴ ἐνθυμοῦμαι τὰ δάκρυά σου, ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἰδῶ, διὰ νὰ πληρωθῶ ἀπὸ χαρᾶν·

5. Ἐπειδὴ καὶ ἀνακαλῶ τὴν ἐνθύμησιν τῆς πίστεως, ἣ ὅποια (εὐρίσκειται) εἰς σέ, ἥτις πρῶτον κατέκησεν εἰς τὴν μάμμην σου Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου Εὐνίκην· καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι (κατοικεῖ) καὶ εἰς σέ.

6. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν σὲ ὑπενθυμίζω, ὥστε συγχὰ νὰ ἀνάπτῃς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς σέ μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν μου.

7. Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ (πνεῦμα) δυνάμειος, καὶ ἀγάπης, καὶ σωφρονισμοῦ.

8. Μὴ ἐντραπήῃς λοιπὸν διὰ τὸ

μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μήτε δι' ἐμέ, ὁ ὁποῖος εἶμαι εἰς τὰ δεσμὰ δι' αὐτόν· ἀλλ' ὑπόφερε κακοπαθείας (ὁμοῦ μετ' ἐμέ) διὰ τὸ εὐαγγελίον μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ·

9. Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε, καὶ μᾶς ἐκάλεσε μετὰ κλήσιν ἁγίαν· οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του ἀπόφασιν, καὶ κατὰ τὴν χάριν, ἣ ὅποια πρὸ χρόνων αἰώνων (διωρίσθη), καὶ ἐδόθη εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10. Καὶ ἣ ὅποια ἐφανερώθη εἰς τούτους τοὺς χρόνους μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξηράνισε τὸν Σάνακτον, καὶ ἐφανερώσε λαμπρῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·

11. Διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ διωρίσθην κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν.

12. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν δοκιμάζω καὶ αὐτὰ (τὰ κακὰ)· ὅμως δὲν ἐντρέπομαι, διότι ἠξέυρω εἰς ποῖον ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακκαταθήκην μου ἕως εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13. Φύλαττε τὸ παράδειγμα τῶν σωτηρίων λόγων, τοὺς ὁποῖους ἤκουσας ἀπὸ ἐμέ μετὰ πίστιν καὶ ἀγάπην, ἣ

ὅποια (ὀφείλεται) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

14. Φύλαξε τὴν καλὴν παρακαταθήκην διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὅποσον κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς.

15. Ἠξεύρεις, ὅτι με ἀρῆκαν καὶ ἔφυγον ὄλοι, ὅσοι ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ τοὺς ὀποῦς εἶναι ὁ Φύγγελλος καὶ ὁ Ἐρμολόγης.

16. Ἐῖθε ὁ Κύριος νὰ ἐλέγησῃ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὀνησιφόρου, διότι αὐτὴ πολλαῖς φοραῖς με ἐπαρηγόρησε, καὶ ὅν ἐνόμισεν ἀτιμίαν τῆς τὴν ἄλυσίν μου.

17. Μάλιστα ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, με ἐζήτησε με πολλὴν ἐπιμέλειαν, καὶ με εὐρήκεν.

18. Ἐῖθε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἐξιώσῃ νὰ εὕρῃ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριον εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· σὺ ἡξεύρεις πολλὰ καλὰ, με ποῖον τρόπον με ὑπερέτησε καὶ εἰς τὴν Ἐφεσον.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Λοιπὸν σὺ, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ με τὴν χάριν, ἣ ὅποια δίδεται διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Καὶ ὅσα ἔμαθες ἀπὸ ἡμᾶς ἐμπρὸς εἰς πολλοὺς μάρτυρας, ὅς τα ὡς παρακαταθήκην εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἤθελον εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξωσι καὶ ἄλλους.

3. Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. Κάνεις ἄνθρωπος, ὁ ὅποῖος πηγαίνει εἰς τὸν πόλεμον, ὅν περιπέλεται μέσα εἰς τὰς πραγματείας αὐτῆς τῆς ζωῆς, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος τὸν σννηριθμήσεν εἰς τὸ στρατεύμα.

5. Καὶ ἂν κάνεις ἀγωνίζηται, ὅν στεφικνώνεται, ἀνίσως ὅν ἀγωνισθῇ κατὰ νόμους.

6. Πρέσπει νὰ μεταλαμβάνῃ ἀπὸ

τοὺς καρποὺς πρώτος ὁ γεωργός, ὁ ὅποῖος κοπιάζει.

7. Καταλαμβάνει ὅσα σοὶ λέγω, καὶ εῖθε ὁ Κύριος νὰ σοὶ δώσῃ σύνεσιν καθ' ὅλα.

8. Ἐνθυμοῦ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, (ὁ ὅποῖος κατάγεται) ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ Δαβὶδ, ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καθὼς (διαλαμβάνει) τὸ εὐαγγελίου μου.

9. Διὰ τὸ ὅποῖον καὶ κακοπαθῶ, ὥστε καὶ εἶμαι καὶ εἰς τὰ δεσμὰ ὡς κακοποιός· ὅμως ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὅν δένεται.

10. Διὰ τοῦτο ὑποφέρω ὅλα διὰ (τὴν ἀγάπην) τῶν ἐκλεκτῶν διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν, ἣ ὅποια δίδεται διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁμοῦ με δόξαν αἰώνιον.

11. Αὐτός ὁ λόγος εἶναι ἀληθής· ὅτι ἂν ἡμεῖς ἀποθάνωμεν ὁμοῦ με αὐτόν, θελομεν ζῆσθαι καὶ ὁμοῦ με αὐτόν.

12. Ἄν ὑπομένωμεν, θελομεν βασιλεύσθαι ὁμοῦ με αὐτόν· ἂν ὅμως τὸν ἀρνηθῶμεν, καὶ ἐκεῖνος θελεῖ μᾶς ἀρνηθῆ.

13. Ἄν ἡμεῖς γνώμεθα ἄπιστοι, ἐκεῖνος μένει πιστός· ἐπειδὴ ὅν δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὸν ἑαυτόν του.

14. Αὐτὰ ὑπευθύμιζε (τὸν λαόν), με τὸ νὰ τοὺς πείθῃ με μαρτυρίας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ λογομαχῶσι, τὸ ὅποῖον ὅν χρησιμεύει εἰς ἄλλο τίποτε, εἰμὴ εἰς κρημισμόν τῶν ἀκροατῶν.

15. Ἐπιμελοῦ, ὥστε νὰ παραστήσῃς τὸν ἑαυτόν σου δόκιμον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐργάτην ἀκατηγόρητον, με τὸ νὰ διασπείρῃς ὀρθῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16. Ἀπόφευγε δὲ τὰς ἀκαθάρτους ματαιολογίας· διότι αὐτοὶ θελοσι προχωρήσθαι εἰς περισσοτέρην ἀσέβειαν.

17. Ἐπειδὴ ὁ λόγος αὐτῶν θελεῖ

καταφάγη ὡς γάγγραινα· ἀπὸ τοῦς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Φιλιππὸς·

18. Οἱ ὁποῖοι ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ λέγουσιν, ὅτι ἐγένετο ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν μερικῶν.

19. Μὲν ὅλον τοῦτο τὸ στερεῖον θεμέλιον τοῦ Θεοῦ στέκεται, καὶ ἔχει αὐτὴν τὴν σφραγίδα· Ὁ Κύριος γνωρίζει ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἴδιοι του· καὶ ὁποῖος ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἃς ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν οἰκίαν.

20. Καὶ εἰς μεγάλην οἰκίαν (εὐρίσκονται) ἀγγεῖα, οὐχὶ μόνον ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ πηλίνα· καὶ ἄλλα μὲν εἶναι διὰ (μεταχειρίσιν) τιμίαν, ἄλλα δὲ διὰ (μεταχειρίσιν) ἄτιμον.

21. Ἄν λοιπὸν κἀνεῖς καθάρισιν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ ἀντὰ, θελεῖ γένηται σκεῦος τίμιον, καὶ ἡγιασμένον, καὶ ἕχρηστον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἡτοιμασμένον διὰ καθῆν καλῶν ἔργων.

22. Ἀπόφυγε τὰς ἐπιθυμίας τῆς νεότητος, καὶ ζῆτει τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὰν καρδίαν.

23. Καὶ ἀπόρριπτε τὰ ἀνήτα ζητήματα καὶ ἀπαίδευτα, μὲ τὸ νὰ ἡξεύρης, ὅτι αὐτὰ γεννώσι μάχας·

24. Καὶ ὁ δούλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ μάχηται, ἀλλὰ νὰ εἶναι γλυκὺς εἰς ὅλους, διδασκτικὸς, καὶ ὑπομονητικὸς·

25. Μὲ τὸ νὰ διδάσκη μὲ ἡμερότητα ἐκείνους, οἱ ὅποιοι φρονοῦσι τὰ ἐναντία, ἴσως ὁ Θεὸς δώσει εἰς αὐτοὺς μετάνοιαν διὰ νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν,

26. Καὶ ἐξυπνήσαντες ἐλευθερω-

θῶσιν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ διαβόλου, ἐπειδὴ (ὡς ζῶα) ἐπακώθησαν ἀπὸ αὐτὸν, διὰ (νὰ πράττωσι) τὸ θελήμα του.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Ἦξευρε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας θελοῦσι φθάσῃ καίροι δύσκολοι·

2. Διότι οἱ ἄνθρωποι θελοῦσιν εἶναι φιλαυτοί, φιλάργυροι, κενόδοξοι, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀνυπότακτοι εἰς τοὺς γονεῖς των, ἀχάριστοι, καὶ ἀσεβεῖς.

3. Ἀσπλαγχοί, ἄφιλοι, κατήγοροι, ἀκράτητοι, ἀνήμεροι, ἀφιλόκαλοι,

4. Προδοταί, αὐθάδεις, τετυφωμένοι, φιλήδονοι περισσότερον παρὰ φιλόθεοι·

5. Ἐπειδὴ ἔχουσι ἐπιφάνειαν εὐσεβείας, ἀρνοῦνται ὁμῶς τὴν δύναμιν τῆς· λοιπὸν ἀποστρέφου τοὺς τοιοῦτους.

6. Ἀπὸ (τὸ τάγμα) αὐτῶν εἶναι ἐκείνοι, οἱ ὅποιοι ἐμβαίνουσιν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ καταδουλώνουσι τὰ γυναίκαρια, τὰ ὅποια εἶναι πεφορτισμένα ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ φέρονται εἰς διαφόρους ἐπιθυμίας.

7. Καὶ πάντοτε μὲνθάνουσι, καὶ ποτὲ δὲν δύνανται νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας·

8. Καὶ καθὼς ὁ Ἰωάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἐναντιώθησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτοὶ ἐναντιώνονται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἄνθρωποι διεφθαρμένοι κατὰ τὸν νοῦν, καὶ ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9. Ὅμως αὐτοὶ δὲν θελοῦσι προκοπῆ περισσότερον· διότι ἡ ἀνοησία αὐτῶν θελεῖ γένηται φανερωτάτη εἰς ὅλους, καθὼς ἐγένετο καὶ ἡ (ἀνοησία) ἐκείνων (τῶν εἰρημένων).

10. Σὺ ὁμῶς ἐξ ἀρχῆς ἔμαθες ἀκρι-

βῶς τὴν διδασκαλίαν (μου), τὴν διαγωγὴν (μου), τὸν σκοπὸν (μου), τὴν πίστιν (μου), τὴν μακροθυμίαν (μου), τὴν ἀγάπην (μου), τὴν ὑπομονήν (μου).

11. Τοὺς διωγμούς (μου), τὰ παθήματά (μου), ὅποια μοι συνέβησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, καὶ εἰς τὰ Λύστρα· καὶ ὅποιους διωγμούς ὑπέφερον, καὶ ἀπὸ ὄλλους μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος.

12. (Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον) καὶ ὄλλοι, ὅσοι θέλουσι νὰ ζῶσι μὲ εὐσέβειαν κατὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, θέλουσι διωχθῆ.

13. Οἱ κακοὶ ὅμως ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀπατεῶνες θέλουσι προκόψῃ εἰς τὸ κακόν, μὲ τὸ νὰ πλανῶσιν ἄλλους καὶ νὰ πλανῶνται.

14. Σὺ ὅμως μένε σταθερὸς εἰς ὅσα ἔμαθες καὶ ἐπληροφορήθης, μὲ τὸ νὰ ἤξεύρης ἀπὸ ποῖον (τὰ) ἔμαθες.

15. Καὶ διότι σὺ ἀπὸ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν σου ἐδιδάχθης τὰς ἱερὰς γραφὰς, αἱ ὅποῖαι δύνανται νὰ σὲ ἀναδείξωσι σοφόν, διὰ νὰ σωθῆς διὰ μέσου τῆς πίστεως, ἡ ὁποία (αναφέρεται) εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

16. Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος διὰ νὰ διδάσκῃ κανεῖς, καὶ διὰ νὰ ἐλέγχῃ, καὶ διὰ νὰ διορθώῃ, καὶ διὰ νὰ παιδεύῃ μὲ δικαιοσύνην.

17. Διὰ νὰ εἶναι τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐντελῶς ἔτοιμος εἰς καλὸν καλὸν ἔργον.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Σὲ ὀρκίζω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποῖος μέλλει νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς, ὅταν ἔλθῃ μὲ τὴν (δόξαν) τῆς βασιλείας του.

2. Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπιστάτη-

σον καὶ ἐν καιρῷ, καὶ παράκαιρα· ἔλεξον, ἐπίπληξον, παρακίνησον μὲ πᾶσαν μακροθυμίαν καὶ διδασχῆν.

3. Διότι θέλει ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε (οἱ ἄνθρωποι) δὲν θέλουσιν ὑπομελεῖν τὴν σωτήριον διδασκαλίαν· ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ γαργαλλῶνται εἰς τὸ νὰ ἀκούωσι (τὰ ἄρεστὰ), θέλουσιν ἐπισωρεύσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν των διδασκάλους κατὰ τὰς ὀρέξεις των.

4. Καὶ θέλουσιν ἀπομακρύνῃ τὴν ἀκρόν των ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θέλουσι γυρίσῃ εἰς τοὺς μύθους.

5. Σὺ ὅμως γίνου προσεκτικὸς εἰς ὅλα, κακοπάθησον, ἐκτέλεσον τὸ ἔργον τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ἀποδείξον τελείαν τὴν διακονίαν σου.

6. Διότι ἐγὼ πλέον ἐγγίζω νὰ συσισασθῶ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασεν.

7. Ἐγὼ ἠγωνίσθην τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἐτελείωσα τὸν δρόμον, ἐφύλαξα τὴν πίστιν.

8. Εἰς τὸ ἐξῆς ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης φυλάττεται δι' ἐμὲ, τὸν ὁποῖον θέλει μοι δώσῃ ἀφεύκτως ὁ Κύριος, ὁ δίκαιος κριτῆς, εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· καὶ δὲν (θέλει τὸν δώσῃ) μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὄλλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐπιφρανείαν του.

9. Ἐπιμελήθητι, ὥστε νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ ὀγγύωρα.

10. Διότι ὁ Δημῆς μὲ ἀφῆκεν, ἐπειδὴ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν τὸν αἰῶνα, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονικίην· ὁ Κρήσκης (ὑπῆγεν) εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς τὴν Δαλματίαν.

11. Μόνος ὁ Λουκᾶς εἶναι ὁμοῦ μὲ ἐμὲ· Ἔσπερε καὶ φέρε συνάμα καὶ τὸν Μάρκον, διότι εἶναι χρησιμώτατος εἰς ἐμὲ διὰ τὴν (εὐαγγελικὴν) ὑπηρεσίαν.

12. Ἐγὼ ἔστειλα τὸν Τυχικὸν εἰς τὴν Ἐφεσον.

13. Όταν μέλλῃς νὰ ἔλθῃς, φέρε καὶ τὸν φελόνην, τὸν ὅποῖον ἀφῆκα εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὴν (οἰκίαν) τοῦ Κάρπου, (φέρε) καὶ τὰ βιβλία καὶ μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς ἔδειξεν εἰς ἐμὲ πολλὰ κακά· ὁ Κύριος νὰ τῷ ἀποδώσῃ κατὰ τὰ ἔργα του·

15. Πρόσεχε καὶ σὺ ἀπὸ αὐτόν· διότι εἶναι πολλὰ ἐναντίος εἰς τοὺς ἰδίους μας λόγους.

16. Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν κάνεις δὲν ἤλθεν ὁμοῦ με ἐμὲ, ἀλλ' ὅλοι με ἀφῆκαν μόνον· [εἶθε νὰ μὴ μετριθῇ εἰς αὐτοὺς (ὡς ἁμαρτία).]

17. Ὁ Κύριος ὅμως μοὶ παρεστάθη καὶ με ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ βεβαιωθῇ τὸ κήρυγμα με τὸ μέσον μου, καὶ νὰ τὸ ἀκοῦσωσιν ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡλευθερώθην ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος.

18. Καὶ ὁ Κύριος θελεῖ με ἐλευθερώσῃ ἀπὸ πᾶν ἔργον πονηρὸν, καὶ

θελεῖ με φυλάξῃ εἰς τὴν βασιλείαν του τὴν ἐπουράνιον· εἰς τὸν ὅποῖον (πρέπει) ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

19. Χαιρέτησον τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὀνησιφόρου.

20. Ὁ Ἐραστός ἔμεινεν εἰς τὴν Κόρινθον· καὶ εἰς τὴν Μίλητον ἀφῆκα τὸν Τρόφιμον ἀσθενῆ.

21. Σπουδάσον νὰ ἔλθῃς πρότερον ἀπὸ τὸν χειμῶνα. Ἀσπάζεται σε ὁ Εὐβουλος, καὶ ὁ Πούδης, καὶ ὁ Λίνος, καὶ ἡ Κλαυδία, καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί.

22. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ εἶναι μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις (εἶη) μετ' ὑμῶν· ἀμήν.

Ἡ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τὸν χειροτονηθέντα πρῶτον ἐπίσκοπον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε δεύτερον παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Παῦλος ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ πιστεύσωσιν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν τῆς εὐσεβείας·

2. Ὡστε νὰ ἐπιζῶσι ζωὴν αἰώνιον, τὴν ὅποιαν ὁ ἀψευδὴς Θεὸς ὑπέσχεθη πρὸ αἰωνίων χρόνων,

3. Ἐφανερώτην ὅμως εἰς τοὺς διωριζομένους καιροὺς τὸν λόγον τοῦ, ὅτι

μέσου τοῦ κηρύγματος, τὸ ὅποῖον ἐνεπιστεύθη ἐγὼ κατὰ προσταγήν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4. Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνήσιον τέκνον (μου) κατὰ τὴν πίστιν, ἡ ὅποια εἶναι κοινὴ εἰς ἡμᾶς, ἃς εἶναι χάρις, καὶ ἔλεος, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5. Δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐγὼ σὲ ἀφῆκα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ ἐπιδιορ-

θώσης, ὅσα λείπονται, καὶ νὰ ἀποκαταστήσης εἰς ἐκάστην πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σοὶ ἔδωκα διαταγὴν·

6. (Δηλαδή νὰ κάμνης πρεσβύτερον ἐκεῖνον), ὅποιος εἶναι ἀκατηγόρητος, ἀνὴρ μιᾶς (μόνης) γυναίκος, καὶ ἔχει παιδιά πιστά, καὶ δὲν κατηγορήθησαν ὡς ἄσωτα, ἢ ἀνυπότακτα.

7. Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀκατηγόρητος, ἐπειδὴ εἶναι οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴν εἶναι ἀυθάδης, νὰ μὴν εἶναι θυμώδης, μήτε μέθυσος, νὰ μὴ κτυπᾷ τινα, μήτε νὰ αἰσχροκερδῇ·

8. Ἀλλὰ νὰ εἶναι φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, καὶ ἐγκρατής·

9. Νὰ κρατῇ ἀκριβῶς τὴν ἀληθινὴν διδασκαλίαν, τὴν ὅποیان διδάσκει, διὰ νὰ εἶναι δυνατὸς νὰ παρακινή εἰς τὴν σωτήριον διδασκαλίαν, καὶ νὰ ἐλέγξῃ ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ἐναντιοῦνται.

10. Διότι εἶναι πολλοὶ ἀνυπότακτοι καὶ ματαιολόγοι, καὶ τῶν φρενῶν ἀπατεῶνες, καὶ μάλιστα, ὅσοι εἶναι περιτετηγμένοι·

11. Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπιστομίζης· καθότι αὐτοὶ διαφθείρουσιν ὀλοκλήρους οἰκίας, ἐπειδὴ διδάσκουσιν ὅσα δὲν πρέπει, διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν τῶν.

12. Εἷς ἀπὸ αὐτοὺς ἰδίος τῶν προφήτης εἴπεν· Οἱ Κρητικοὶ εἶναι πάντοτε ψεύσται, εἶναι κακὰ θηρία, καὶ κοιλία δυσκίνητοι.

13. Αὐτὴ ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή· καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐπιπλητέ τους σκληρὰ, διὰ νὰ εἶναι ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν·

14. Χωρὶς νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τοὺς μύθους τῶν Ἰουδαίων, καὶ εἰς παραγγελίας ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἀποστρέφονται τὴν ἀλήθειαν.

15. Ὅλα (τὰ πράγματα) εἶναι καθαρά εἰς τοὺς καθαρούς· κἀνὲν πρῶγμα ὅμως δὲν εἶναι καθαρὸν εἰς τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους, ἀλλὰ καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις τῶν εἶναι μεμιασμένα.

16. Αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἤξεύρουσι τὸν Θεόν, πλὴν μὲ τὰ ἔργα τῶν τὸν ἀρνοῦνται, ἐπειδὴ εἶναι βδελυκτοὶ καὶ ἀπειθεῖς, καὶ ἀδόκιμοι εἰς καθὲν ἔργον καλόν.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Σὺ ὅμως δίδαττε, ὅσα εἶναι κατ'ἀλληλα εἰς τὴν σωτήριον διδασκαλίαν·

2. Ὡστε οἱ γέροντες νὰ εἶναι ἀμέθυτοι, σεμνοὶ, σώφρονες, ὑγιεῖς εἰς τὴν πίστιν, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ εἰς τὴν ὑπομονήν.

3. Αἱ γερόντισσαι ὁμοίως (νὰ ἔχωσι) σχῆμα ἱεροπρεπείας, (νὰ μὴ εἶναι) κατήγοροι, (νὰ μὴ εἶναι) ἔκδοτοι εἰς οἰνοποσίαν, (νὰ εἶναι) καλοὶ διδάσκαλοι,

4. Διὰ νὰ σωφρονίζωσι τὰς νέας, ὥστε νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ἄνδρας τῶν, καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὰ παιδιά τῶν.

5. (Νὰ εἶναι) τίμια, (νὰ εἶναι) καθαρά, νὰ κάθηνται εἰς τὰς οἰκίας τῶν, (νὰ εἶναι) καλαὶ, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ἄνδρας, διὰ νὰ μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον παρακίνει καὶ τοὺς νέους νὰ εἶναι σώφρονες,

7. Δίδε τὸν ἑαυτὸν σου εἰς ὅλα παραδείγματα τῶν καλῶν ἔργων, (μὲ τὸ νὰ εἶσαι) εἰς τὴν διδασκαλίαν σου ἀδιάφορος καὶ σεμνός,

8. Καὶ (μὲ τὸ νὰ κηρύττης) λόγον ὑγιῆ καὶ ἀκατηγόρητον, διὰ νὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος χωρὶς νὰ δύναται νὰ λέγῃ κἀνὲν κακὸν διὰ σᾶς.

9. (Παρακίνει) τοὺς δούλους νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους τῶν

κυρίους, νὰ εὐαρεστώσῃ καθ' ὅλα, καὶ νὰ μὴ ἀντιλέγῃσι·

10. Νὰ μὴ ἰδιοποιῶνται τὰ ξένα, ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν καλὴν πίστιν, διὰ νὰ στολίζωσι καθ' ὅλα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

11. Διότι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος εἰς ὅλους (τοὺς ἀνθρώπους) ἐγένετο φανερά·

12. Καὶ μᾶς διδάσκει, ὥστε νὰ ἀπορρίψωμεν τὴν ἀπέβειαν καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κόσμου, καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα μὲ σωφροσύνην μὲ δικαιοσύνην καὶ μὲ εὐσέβειαν·

13. Μὲ τὰ νὰ προσμένωμεν τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14. Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ ἡμᾶς, ὥστε νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀνομίαν, καὶ νὰ μᾶς καθάρσῃ, (διὰ νὰ εἴμεθα) ἰδιαίτερος ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ, καὶ πρόθυμος ἐργάτης τῶν καλῶν ἔργων.

15. Αὐτὰ διδάσκει, καὶ εἰς (αὐτὰ) παρακίνηι, καὶ ἔλεγχε μὲ πᾶσαν πληρῆξουσότητα· καὶ κάνεις ἄς μὴ σὲ καταφρονῇ.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Ἐνθύμιζε τοὺς νὰ ὑποτάσσωνται, καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς ἄρχοντας· καὶ εἰς τοὺς ἐξουσιαστάς, καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμοι εἰς (τὸ νὰ πράττωσι) καθὲν καλὸν ἔργον·

2. Νὰ μὴ βλασφημῶσι κανένα, νὰ μὴ εἶναι πολέμιοι, (νὰ εἶναι) ἡμεροί, καὶ νὰ δεικνύωσιν ὅλην τὴν πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

3. Διότι καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἡμεθα ἕνα κχιρὸν ἀνόητοι, ἀνυπότακτοι, πεπλανημένοι, καὶ ὑποκείμενοι εἰς διχοφύρους ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, καὶ ἰζώμεν μὲ κακίαν καὶ φθόνον, καὶ

(ἡμεθα) ἀξιολήστοι, καὶ ἐμισοῦμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

4. Ὅτε ὁμως ἡ καλωσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ ἐγένετο φανερά,

5. Αὐτὸς μᾶς ἔσωσε διὰ μέσου τοῦ λουτροῦ τῆς ἀναγεννήσεως, καὶ τῆς ἀνακκινήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὐχὶ διὰ τὰ δίκαια ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἴδιόν του ἔλεος·

6. Τὸ ὁποῖον ἐξέχεε πλουσίως εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἰδίου μας σωτῆρος.

7. Διὰ νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θελομεν κληρονομήσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν, μὲ τὸ νὰ ἀποδειχθῶμεν δίκαιοι μὲ τὴν χάριν ἐκείνου.

8. Αὐτὸς ὁ λόγος εἶναι βέβαιος· καὶ θελω νὰ διδῆς πληροφορίαν δι' αὐτὰ, διὰ νὰ ἐπιμελῶνται, ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν, νὰ προχωρῶσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα· (διότι) αὐτὰ εἶναι τὰ καλὰ καὶ τὰ ὠφελίμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9. Ἐμπόδιζε τὰ ἀνόητα ζητήματα, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς νομικὰς λογομαχίας· διότι αὐταὶ εἶναι ἀνώφελεῖς καὶ μάταιοι.

10. Ἀπόφειγε τὸν αἰρετικὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὸν νοθεύτης μίαν καὶ δύο (φοραῖς)·

11. Μὲ τὸ νὰ ἡξεύρης, ὅτι ὁ τοιοῦτος (ἄνθρωπος) ἔφυγεν ἀπὸ τὸ ὄρθον, καὶ ἀμαρτάνει, καὶ (μόνος αὐτὸς) καταδικάζει τὸν ἑαυτὸν τοῦ.

12. Ὅταν στείλω εἰς σὲ τὸν Ἀρτεμᾶν ἢ τὸν Τυχικὸν, ἐπιμελήθητι νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ περάσω τὸν χειμῶνα.

13. Ἐπιμελήθητι νὰ στείλῃς πρότερον τὸν Ζηναῖν τὸν νομικὸν καὶ τὸν

Ἀπολλῶ, διὰ τὰ μὴν εἶναι ἔλλιπεῖς διόλου.

14. Ἄς μαυθάνωσι δὲ καὶ οἱ ἴδιοί μας (ἀδελφοί) τὰ προχωρῶσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα διὰ τὰς ἀναγκαίαις χρείας, ὥστε τὰ μὴ μένωσιν ἀκαρῶσι.

15. Ὅλοι ὅσοι εἶναι ὁμοῦ με ἐμὲ, σὲ

ἀσπάζονται· ἄσπασαι ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μᾶς ἀγαπῶσι με πιστῖν· ἡ χάρις (ἃς εἶναι) ὁμοῦ με σὰς ὄλους· ἀμήν.

Ἡ πρὸς Τίτον τὸν χειροτονηθέντα πρῶτον ἐπίσκοπον τῆς ἐκκλησίας τῶν Κρητῶν, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

1. Παῦλος ὁ δέσμιος διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν ἡμῶν,

2. Καὶ εἰς τὴν Ἀφρίαν τὴν ἀγαπητὴν (ἀδελφὴν), καὶ εἰς τὸν Ἀρχιπῶπον τὸν συστρατιώτην μας, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκκλησιάζονται εἰς τὴν οἰκίαν του·

3. Χάρις (εἶη) ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, καὶ (σὲ) μνημονεύω πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μου,

5. Ἐπειδὴ μαυθάνω ἐξ ἀκοῆς τὴν ἀγάπην, τὴν (ὁποίαν ἔχεις) εἰς ὄλους τοὺς ἁγίους, καὶ τὴν πίστιν, τὴν (ὁποίαν ἔχεις) εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν·

6. Διὰ τὰ γένηται ἐνεργητικὴ ἡ κοινὴ ἡμῶν πίστις, με τὸ τὰ φανερωθῆ πᾶν ἔργον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον (ἐνεργεῖται) μεταξὺ σας διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

7. Διότι ἡμεῖς χαίρομεν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ παρηγορούμεθα διὰ τὴν ἀγάπην σου, καθότι, ἀδελφε, ὅλα τὰ

σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθησαν διὰ μέσου σου·

8. Διὰ τοῦτο μ' ὄλον τὸ ὅτι ἔχω τὴν ἐλευθερίαν κατὰ Χριστόν τὰ σοὶ ἐπιτάξω, ὅ, τι εἶναι ἀνήκον·

9. Καὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι εἶμαι τοιοῦτος, Παῦλος (δηλαδὴ) γέρον, καὶ κατὰ τὸ παρὸν δέσμιος διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, σὲ παρακαλῶ περισσότερον, διότι σὲ ἀγαπῶ.

10. Σὲ παρακαλῶ (λοιπὸν) διὰ τὸν Ὁνήσιμον τὸ ἴδιόν μου τέκνον, τὸ ὁποῖον ἐγέννησα, ἐν ᾧ εἶμαι εἰς τὰ δεσμά·

11. Ὁ ὁποῖος ἕνα καιρὸν σοὶ ἦτον ἄχρηστος, κατὰ τὸ παρὸν ὅμως εἶναι πολλὰ χρήσιμος καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς ἐμὲ, (διὸ) καὶ σοὶ τὸν ἔστειλα·

12. Ὑπόδεξαι τὸν λοιπὸν, καθὼς (ἦθελες ὑποδεχθῆ) τὰ ἴδιά μου σπλάγχνα·

13. Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελον τὰ κρατήσω πλησίον μου, διὰ τὰ με ὑπηρετῆ ἀντὶ σοῦ εἰς τὰ δεσμά, (τὰ ὁποῖα φορῶ) διὰ τὸ εὐαγγέλιον.

14. Δὲν ἠθέλησα ὅμως τὰ κάμω

χωρὶς τὴν γνώμην σου· διὰ νὰ μὴν εἶ-
ναι τὸ καλὸν, τὸ ὁποῖον κάμνεις, βε-
βιασμένον, ἀλλ' αὐτοπροαίρετον.

15. Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη
(ἀπὸ σέ) πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ τὸν ἔχῃς
ὑστερον πάντοτε.

16. Καὶ οὐχὶ πλέον ὡς δοῦλον, ἀλλ'
ἀνώτερον ἀπὸ δοῦλον, (δηλαδὴ) ἀγα-
πητὸν ἀδελφόν, καὶ ἰδιαιτέρως (ἠγαπη-
μένον) ἀπὸ ἐμέ, πόσῳ μᾶλλον ἀπὸ σέ,
καὶ κατὰ σάρκα καὶ κατὰ τὸν Κύριον;

17. Λοιπὸν ἂν μὲ ἔχῃς κοινοῦν,
ὑπόδεξαι τον, καθὼς (ἤθελες ὑπο-
δεχθῆ) ἐμέ.

18. Καὶ ἂν σὲ ἠδίκησε κατὰ τι, ἢ
χρεωστῆ τίποτε, σημείωσαι το εἰς λο-
γαριασμὸν μου.

19. Ἐγὼ ὁ ἴδιος Παῦλος ἔγραψα
μὲ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα, καὶ ἐγὼ Δέλω
(σέ) πληρώσει, διὰ νὰ μὴ σοὶ λέγω, ὅτι
σύ χρεωστεῖς πρὸς τούτῳ εἰς ἐμέ καὶ
τὸν ἑαυτὸν σου.

20. Ναί, ἀδελφε, εἶθε νὰ λάβω ἀν-

τὴν τὴν χάριν ἀπὸ σέ διὰ τὸν Κύριον·
ἀνάπαυσον τὰ σπλάγχνα μου διὰ τὸν
Κύριον.

21. Ἐπειδὴ καὶ ἔχω πληροφορίαν
διὰ τὴν ὑπακοήν σου, σοὶ ἔγραψα
(περὶ τούτου) μὲ τὸ νὰ ἤξεύρω, ὅτι
θέλεις κόμη περισσότερον ἀπὸ ὃ, τι
σοὶ γράφω.

22. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐτοίμαζε
καὶ ξενοδοχεῖον δι' ἐμέ· καθότι ἐλπίζω,
ὅτι διὰ τῶν εὐχῶν σας Δέλω χα-
ρισθῆ εἰς σᾶς.

23. Ασπάζονται σε ὁ Ἐπιφραῖς
[ὁ συναχιμάλωτός μου διὰ τὸν Χρι-
στὸν Ἰησοῦν], καὶ ὁ Μάρκος.

24. Καὶ ὁ Ἀρίσταρχος, καὶ ὁ Δη-
μᾶς, καὶ ὁ Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

25. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ (εἶη) μετὰ τοῦ πνεύματός
σας· ἀμήν.

Ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολὴ ἐγράφη
ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ δούλου Ὀνησίμου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ὁ Θεὸς ἀφ' οὗ ὠμίλησεν εἰς τοὺς
πατέρας μας πρότερον εἰς διαφόρους
(καιροὺς καὶ τόπους) καὶ κατὰ διαφο-
ρους τρόπους διὰ μέσου τῶν προφη-
τῶν, εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας
ὠμίλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Υἱοῦ
(του),

2. Τὸν ὁποῖον κατέστησε κληρονό-
μον ὄλων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἔκχευε
καὶ τοὺς αἰῶνας·

3. Αὐτὸς ἐπειδὴ εἶναι ἡ λάμψις τῆς

δόξης (του); καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς ὑπο-
στάσεώς του, καὶ κρατεῖ ὅλα τὰ ὄντα
μὲ τὸν παντοδύναμον λόγον του, ἀφ'
οὗ μᾶς ἐκαθάρισεν αὐτὸς μόνος ἀπὸ
τὰς ἀμαρτίας μας, ἐκάθισεν εἰς τὰ δε-
ξιὰ τῆς μεγαλωσύνης (τοῦ Θεοῦ) ἐπά-
νω εἰς τὰ ὑψηλά·

4. Καὶ ἐγένετο τόσον ἀνώτερος
ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, καθότι κατὰ κλη-
ρονομίαν ἔχει ὄνομα πολλὰ διαφορετι-
κὸν ἀπὸ (τὸ ὄνομα) αὐτῶν.

5. Διότι εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέ-

λους εἶπεν (ὁ Θεὸς) ποτέ· Σὺ εἶσαι Υἱὸς μου, ἐγὼ σὲ ἐγέννησα σήμερον; Καὶ εἰς ἄλλο μέρος· Ἐγὼ θέλω εἶμαι πατήρ σου, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι υἱὸς μου.

6. Καὶ ὅταν πάλιν (ὁ Θεὸς) ἐμβάλῃ εἰς τὸν κόσμον τὸν πρωτότοκόν σου (υἱόν), λέγει· Ὅλοι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἄς τὸν προσκυνήσωσι.

7. Καὶ ὅσον μὲν διὰ τοὺς ἀγγέλους λέγει· Αὐτὸς ἔκαμε τοὺς ἀγγέλους τοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς ὑπηρέτας τοῦ φλόγα πυρός.

8. Ὅσον ὁμοίως διὰ τὸν Υἱόν (λέγει)· Ὡ Θεέ, ὁ θρόνος σου (διαμένει) εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου εἶναι σκῆπτρον εὐθύτητος.

9. Σὺ ἠγάπησας τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας τῆς ἀνομίαν· διὰ τοῦτο, ὦ Θεέ, ὁ Θεὸς σου σὲ ἔκρισε μὲ ἔλαϊον χαρᾶς ἀνώτερον ἀπὸ τοὺς ὁμοίους σου.

10. Καὶ (εἰς ἄλλο μέρος)· Σὺ Κύριε, ἐθεμελίωσας τὴν γῆν κατ' ἀρχαῖς, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου·

11. Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆ, σὺ ὁμοίως μένεις πάντοτε· καὶ (ἐκεῖνοι) ὅλοι θέλουσι παλαιωθῆ καθὼς (παλαιῶνται) τὸ φέρεμα·

12. Καὶ σὺ θέλεις τοὺς τυλίξῃ εἰς ἱμάτιον, καὶ θέλουσι μεταβληθῆ· σὺ ὁμοίως εἶσαι πάντοτε ὁ αὐτὸς, καὶ οἱ χρόνοι σου δὲν θέλουσι τελειώσῃ.

13. Καὶ εἰς ποῖον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους εἶπέ ποτε· Κάθου εἰς τὰ δεξιὰ μου, ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14. Δὲν εἶναι ὅλοι πνεύματα ὑπηρετικά, τὰ ὁποῖα στέλλονται (νὰ ἐκτελέσωσι) τὴν ὑπηρεσίαν (των) διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ κληρονομήσωσι τὴν σωτηρίαν;

ΚΕΦ. Β'.

1. Διὰ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσότερο εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, (μὲ τὸ νὰ φοβούμεθα), μήπως καὶ τὰ ἀποβάλλωμεν ἀπὸ τὴν μνήμη μας.

2. Διότι ἐὰν ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων, ἐβεβαιώθη, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε τὴν δικαίαν μισθοποδοσίαν τῆς·

3. Πῶς ἡμεῖς θέλομεν ἀποφυγῆ, ἐὰν καταφρονήσωμεν τοιαύτην σωτηρίαν; ἢ ὁποῖα ἀφ' οὗ ἔλαβεν ἀρχὴν νὰ κηρύττῃται διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι (τὴν) ἤκουσαν (ἀπὸ αὐτόν)·

4. Καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος ἐβεβαίωσε τὴν μαρτυρίαν των μὲ σημεῖα καὶ τέρατα, καὶ μὲ διαφόρους δυνάμεις, καὶ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα διεμοίρασε κατὰ τὴν ἰδίαν του θείαν.

5. Διότι (ὁ Θεὸς) δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν.

6. Καὶ τις ἔδωκεν αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν εἰς ἓν μέρος (τῆς γρῦφης), λέγων· Τί εἶναι ἄνθρωπος, ὥστε καὶ τὸν ἐνθυμεῖσαι, ἢ τί εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε καὶ φροντίζεις δι' αὐτόν;

7. Σὺ τὸν ἔκαμες ὀλίγον κατώτερον ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους· τὸν ἐστεφάνωσας μὲ δόξαν καὶ τιμῆν, καὶ τὸν ἀποκατέστησας ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8. Σὺ ὑπέταξας ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του ὅλα (τὰ πράγματα). Καὶ ἐπειδὴ (ὁ Θεὸς) ὑπέταξεν εἰς αὐτόν ὅλα (τὰ πράγματα), δὲν ἀφήκε κἀνὲν (πρᾶγμα) ἀνυπότακτον εἰς αὐτόν· πλὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν βλέπομεν

ἀκόμη, ὅτι ὅλα (τὰ πράγματα) ὑπετάγησαν εἰς αὐτόν.

9. Ὅμως βλέπομεν ἐστεφανωμένον μὲ δόξαν καὶ τιμὴν τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἐγένετο κατώτερος ἀπὸ τοῦς ἀγγέλους διὰ τὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον ὑπέφερεν ὥστε νὰ δοκιμάσῃ θάνατον διὰ (τὴν σωτηρίαν) καθενὸς διὰ μέσου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

10. Διότι ἔπρεπεν ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ διὰ μέσου τῶν ὁποῖου ἐγένοντο ὅλα (τὰ πράγματα), νὰ ἀναδείξῃ τέλειον διὰ μέσου τῶν παθῶν ἐκείνων, ὁ ὁποῖος ἐμέλλε νὰ προσαγάγῃ πολλοὺς υἱῶς εἰς τὴν δόξαν, καὶ (ὁ ὁποῖος ἐγένετο) ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας των·

11. Καθότι καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀγιάζει, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀγιάζονται, ὅλοι εἶναι ἀπὸ ἑνα· διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐντρέπεται νὰ τοὺς ὀνομάσῃ ἀδελφούς,

12. Ἐπειδὴ λέγει· Ἐγὼ θέλω κηρύξῃ τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ θέλω σὲ δοξολογήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας.

13. Καὶ πάλιν (λέγει)· Ἐγὼ θέλω εἶμαι ἀφοσιωμένος εἰς αὐτόν. Καὶ πάλιν· Ἴδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐμέθεξαν ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ αὐτοὺς ἐμέθεξεν ἀπὸ τὰ ἴδια, διὰ νὰ ἀφανίσῃ διὰ μέσου τοῦ θανάτου ἐκείνων, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἐξουσίαν τοῦ θανάτου, δηλαδὴ τὸν διάβολον·

15. Καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου ἦσαν ὑποκείμενοι εἰς δουλείαν καθ' ὅλην των τὴν ζωὴν.

16. Διότι βέβαια δὲν ἀνέλαβε (τὴν φῶσιν) τῶν ἀγγέλων, ἀλλ' ἀνέλαβε (τὴν φῶσιν) τῆς γενεᾶς τοῦ Ἀβραάμ.

17. Διὰ τοῦτο ἔπαυσε νὰ ὁμοιωθῇ καθ' ὅλα μὲ τοὺς ἀδελφούς του, διὰ νὰ γένηται ἀρχιερεὺς ἐλεήμων καὶ ἀληθῆς εἰς ὅσα (ἀναφέρονται) εἰς τὸν Θεόν, ὥστε νὰ ἐνεργήσῃ νὰ συγχωρηθῶσιν αἱ ἀμαρτίαι τοῦ λαοῦ·

18. Διότι ἐπειδὴ αὐτὸς ἔπαυσε, καὶ ἐπειράσθη, δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πειράζονται.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ ἅγιοι, καὶ μέτοχοι τῆς ἐπουρανίου ὀνομασίας, ἐννοήσατε ἐντελῶς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπόστολος καὶ ἀρχιερεὺς (τῆς πίστεως), τὴν ὁποῖαν ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς·

2. Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος τὸν ἀποκατέστησεν (ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα), καθὼς καὶ ὁ Μωϋσῆς (ἦτον πιστὸς) εἰς ὅλην του τὴν οἰκίαν·

3. Διότι αὐτὸς (ὁ Χριστὸς) ἠξιώθη περισσοτέρας δόξης ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, καθότι καὶ ὁποῖος κατεσκεύασε (τὴν οἰκίαν), εἶναι πλέον ἀξιοτίμητος ἀπὸ αὐτὴν τὴν οἰκίαν·

4. Ἐπειδὴ πᾶσα οἰκία κατασκευάζεται ἀπὸ ἑνα τινά· ὁ Θεὸς δὲ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατεσκεύασεν ὅλα (τὰ πράγματα).

5. Καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ἦτον πιστὸς εἰς ὅλην τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ), ὡς δοῦλος, διὰ νὰ μαρτυρῇ ὅσα ἐλαλοῦντο (ἀπὸ τὸν Θεόν)·

6. Ὁ Χριστὸς ὁμοίως (ἀποκατέστη) ὡς υἱὸς ἐπάνω εἰς τὴν ἰδίαν του οἰκίαν, τοῦ ὁποῖου οἰκία εἴμεθα ἡμεῖς, ἀνίσως κρατῶμεν μέχρι τέλους βεβαίως τὴν παύρησιαν καὶ τὴν ἐλπίδα, διὰ τὴν ὁποῖαν καυχώμεθα.

7. Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ ἅγιον Πνεῦμα· Ἀνίσως ἀκούσητε τὴν φωνὴν του σήμερον,

8. Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς (τὰς ἐσκληρυναν) ὅτε παρεπίκραναν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ μέσα εἰς τὴν ἔρημον·

9. Ὅπου μὲ ἐπειράσαν οἱ πατέρες σας, ἐδοκίμασάν με τεσσαράκοντα χρόνους, καὶ ἐνόησαν τὰ ἔργα μου.

10. Διὰ τοῦτο καὶ παρωργίσθη ἐναντίον εἰς ἐκείνην τὴν γενεάν, καὶ εἶπον· Ἡ καρδία των πάντοτε πλανᾶται, καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου·

11. Ὡστε καὶ ἔκαμον ὄρκον εἰς τὸν θυμόν μου· Ὅτι αὐτοὶ δὲν θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12. Προσέχετε, ἀδελφοί, μήπως καὶ εἰς κἀνένα ἀπὸ σᾶς εὕρσκειται καρδιά ποιηρὰ καὶ ἄπιστος, μὲ τὸ νὰ εἶναι ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸν ζῶντα Θεόν·

13. Ἀλλὰ παρακινεῖτε τὸν ἑαυτόν σας καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἕως οὗ λέγεται τὸ σήμερον· διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ κἀνείς ἀπὸ σᾶς, μὲ τὸ νὰ ἀπατηθῇ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν·

14. Διότι ἡμεῖς ἐγενόμεθα μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν ὁμως φυλάξωμεν βέβαιον ἕως τέλους ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξ ἀρχῆς ὑπεσχέθημεν·

15. Ἐν ὧν λέγεται· Ἀνίσως ἀκούσητε σήμερον τὴν φωνὴν του, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, καθὼς συνέβη εἰς τὸν καιρὸν τοῦ παραπειρασμοῦ.

16. Διότι μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνων, ἐν ᾧ τὸν ἤκουσαν, τὸν παρεπίκραναν, δὲν (τὸν παρεπίκραναν) ὁμως ὄλοι, ὅσοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον μὲ (τὴν ὁδηγίαν) τοῦ Μωϋσέως.

17. Καὶ εἰς ποίους παρωργίσθη τεσσαράκοντα χρόνους; Δὲν (παρωργίσθη τάχα) εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἤμαρτον, τῶν ὁποῖων τὰ μέλη ἔπεσον νεκρὰ μέσα εἰς τὴν ἔρημον;

18. Καὶ διὰ ποίους ἔχμεν ὄρκον,

ὅτι δὲν θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν κατάπαυσίν του, εἰμὴ διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν ἀπειθεῖς;

19. Καὶ τῷ ὄντι· ἡμεῖς βλέπομεν, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἔμβωσιν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας των.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἄς φοβηθῶμεν λοιπὸν, μήπως, ἐν ᾧ μένει (εἰς ἡμᾶς) ὑπόσχεσις τοῦ νὰ ἔμβωμεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, κἀνείς ἀπὸ σᾶς ἤθελε φανῆ, ὅτι ἔμεινεν ἔξω δι' ἀμελείαν.

2. Διότι (ἡ ὑπόσχεσις) εὐηγγελίσθη καὶ εἰς ἡμᾶς, καθὼς καὶ εἰς ἐκείνους· ὁμως τὸ ὅτι ἤκουσαν αὐτὸν τὸν λόγον, δὲν ὠφελήσεν ἐκείνους, ἐπειδὴ δὲν ἦσαν συνηνωμένοι κατὰ τὴν πίστιν μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἤκουσαν (μὲ πίστιν).

3. Διότι ἡμεῖς, ὅσοι ἐπιστεῦσαμεν, ἐμβαινόμεν εἰς τὴν κατάπαυσιν, καθὼς εἶπεν· Ὡστε καὶ ἕκαμα ὄρκον εἰς τὸν θυμόν μου, διότι δὲν θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· μ' ὄλον τὸ ὅτι τὰ ἔργα (τοῦ Θεοῦ) ἐτελείωσαν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.

4. Διότι (ἡ γραφὴ) εἶπεν εἰς ἓν μέρος διὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν τοῦτουτοτρόπως· Ὁ Θεὸς ἔπαυσεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.

5. Καὶ πάλιν (λέγει) εἰς αὐτὸ τὸ μέρος· Ὅτι αὐτοὶ δὲν θέλουσιν ἔμβη εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι ἐσόμενον νὰ ἔμβωσί τινες εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποῖους πρότερον εὐηγγελίσθη, δὲν ἐμβήκαν διὰ τὴν ἀπειθειάν των.

7. Διορίζει ἐκ νέου μίαν ἡμέραν, (μὲ τὴν λέξιν) σήμερον, ἐπειδὴ καὶ λέγει διὰ μέσον τοῦ Δαβὶδ, ὕστερον ἀπὸ τόσον καιρὸν· [καθὼς εἶπε καὶ πρό-

περον]· Ἀνίσως ἀκούσῃτε τὴν φωνὴν τοῦ σήμερον, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας.

8. Διότι ἂν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Ναυῆ) ἤθελε καταπαύσῃ ἐκείνους, δὲν ἤθελε λέγει μετὰ ταῦτα διὰ ἄλλην ἡμέραν.

9. Μένει λοιπὸν καὶ ἄλλη κατάπαυσις διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

10. Διότι ὅποιος ἔμβη εἰς τὴν κατάπαυσίν του, παύει ἀπὸ τὰ ἔργα του καὶ αὐτὸς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἔπαυσεν ἀπὸ τὰ ἴδια του ἔργα (τὴν ἐβδόμην ἡμέραν).

11. Ἄς ἐπιμεληθῶμεν λοιπὸν νὰ ἔμβωμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, (φοβούμενοι) μήπως κἀνεῖς (ἀπὸ ἡμᾶς) ἤθελεν ὑποπέσῃ εἰς τὸ ἴδιον παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12. Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανός, καὶ ἐνεργητικὸς, καὶ κοπιώτερος περισσότερον ἀπὸ πᾶσαν δίστομον μάχαιραν, καὶ φθάνει καὶ ἕως εἰς τὸν μερισμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἀρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ εἶναι διακριτικὸς τῶν στοχασμῶν καὶ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας.

13. Καὶ δὲν εἶναι κἀνὲν κτίσμα, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι φανερὸν ἔμπροσθέν του· ἀλλ' ὅλα τὰ κτίσματα (παρίστανται) ἔμπροσθς εἰς τὰ ὀμμάτια του γυμνά, καὶ τετραχλισμένα, εἰς τὸν ὅποιον ἡμεῖς (ἔλομεν ἀποδώσῃ) λόγον.

14. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔχομεν ἀρχιερεῖα μέγαν τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος ἔφρασε καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἃς κρατῶμεν βεβαίως τὴν ὁμολογίαν.

15. Διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀρχιερεῖα, ὁ ὅποιος δὲν δύναται νὰ συμπαθήσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἀλλ' ἔχομεν ἀρχιερεῖα, ὁ ὅποιος ἐδοκίμασεν ὅλα (τὰ ἀνθρώπινα) παρομοίως (μὲ ἡμᾶς), χωρὶς ἁμαρτίας.

16. Ἄς πλησιάζωμεν λοιπὸν μὲ θάρρος εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεον, καὶ νὰ εἴρωμεν χάριν, διὰ (νὰ μᾶς εἶναι) βοήθεια εἰς ἀναγκαῖον καιρὸν.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Διότι καθεὶς ἀρχιερεὺς, ἐπειδὴ λαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, γίνεται ἀρχιερεὺς διὰ τοὺς ἀνθρώπους, (εἰς τὸ νὰ ἐκτελῇ) ὅσα ἀνέγκουσιν εἰς τὸν Θεὸν, (δηλαδὴ) νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.

2. Ἐπειδὴ καὶ δύναται νὰ εἶναι συγκαταβατικὸς εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πλανῶνται καὶ ἐξ ἀγνοίας ἁμαρτάνουσι· διότι καὶ αὐτὸς φορεῖ ἀσθένειαν·

3. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔχει χρέος νὰ προσφέρῃ θυσίας καὶ διὰ τὰς ἰδίας του ἁμαρτίας μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθὼς (προσφέρει καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας) τοῦ λαοῦ.

4. Καὶ κἀνεῖς δὲν (δύναται) νὰ προσξενήσῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του (αὐτὴν) τὴν τιμὴν, ἀλλ' ἐκείνος, ὁ ὅποιος προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸν, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών·

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν ἑαυτὸν του, ὥστε νὰ γένηται ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ (τὸν ἐδόξασεν) ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι Υἱὸς μου, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6. Καθὼς καὶ εἰς ἄλλο μέρος λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς αἰωνίως κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

7. Ὁ ὅποιος (Χριστὸς) εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐνσάρκου του παρουσίας, ἐπειδὴ ἐπρόσφερε μὲ φωνὰς ἰσχυρὰς καὶ μὲ δάκρυα δεήσεις καὶ ἰκεσίας εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἐδύνατο νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ ἐπειδὴ εἰσηκούσθη, κατὰ τὴν εὐλάβειάν του,

8. Μ' ὄλον τὸ ὅτι ἦτον υἱὸς, ἔμαθε τὴν ὑπακοὴν ἀπὸ ὅσα ἔπαθε.

9. Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθη, ἐγένετο αἴτιος αἰωνίου σωτηρίας εἰς ὄλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν·

10. Ἐπειδὴ ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ·

11. Διὰ τὸν ὁποῖον (Χριστὸν) ἡμεῖς ἔχομεν πολλὰ νὰ εἴπωμεν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνεξήγητα, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμελείας, τὴν ὁποῖαν ἔχετε εἰς τὸ νὰ ἀκούητε.

12. Διότι ἐν ᾧ ἔπαρτε νὰ εἴσθε σεῖς διδάσκαλοι διὰ τὴν πολυκαιρίαν, ἔχετε πάλιν χρεῖαν νὰ σᾶς διδάσχη τις, ποῖα εἶναι τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ σχεδὸν ἔχετε χρεῖαν ἀπὸ γάλα, καὶ οὐχὶ ἀπὸ στερεὰν τροφήν.

13. Καθότι ὁποῖος τρέφεται μὲ γάλα, δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης, ἔπειδὴ εἶναι βρέφος.

14. Ἡ στερεὰ ὅμως τροφή εἶναι διὰ τελείους (ἄνδρας, δηλαδὴ) διὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν πολυκαιρινὴν συνήθειαν ἐγύμνασαν τὰ αἰσθητήριά των εἰς τὸ νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

1. Διὰ τοῦτο ἅς ἀφήσωμεν τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἅς φερώμεθα εἰς τὴν τελειότητα, χωρὶς νὰ βάλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον τῆς μετανοίας ἀπὸ τὰ θανάσιμα ἔργα, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,

2. Τῆς διδαχῆς τῶν βαπτισμῶν, τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ τῆς αἰωνίου κρίσεως.

3. Καὶ ἡμεῖς θελομεν κάμῃ αὐτὸ, ἂν ὁ Θεὸς μᾶς τὸ συγχωρήσῃ.

4. Διότι ἀδύνατον εἶναι, ὅσοι μίαν φοράν ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐγενήθησαν ἀπὸ τὴν οὐράνιον δωρεάν, καὶ ἐμέθεξαν ἀπὸ (τὴν χάριν) τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5. Καὶ ἐδοκίμασαν τὴν καλὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6. Αὐτοὶ, ἂν παραπέσωσι, νὰ ἀνακατανοήσωσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, διότι αὐτοὶ σταυρώνουσι πάλιν εἰς τὸν ἐκυτόν των τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κατασιχύνουσι.

7. Διότι ἡ γῆ, ἡ ὁποῖα πίνει τὴν βροχὴν, ἥτις πίπτει πολλαῖς φοραῖς ἐπάνω εἰς αὐτὴν, καὶ γεννᾷ χόρτον χρήσιμον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὴν γεωργοῦσι, (αὐτῇ) λαμβάνει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Θεόν·

8. Ἐὰν ὅμως γεννᾷ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, αὐτὴ εἶναι ἄχρηστος καὶ σχεδὸν κατηραμένη, καὶ τὸ τέλος εἶναι νὰ καῆ.

9. Ἡμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, ἐλπίζομεν μετὰ πληροφορίας διὰ σᾶς (πράγματα) καλλιώτερα καὶ σωτηριώδη, ἂν καὶ ὁμιλῶμεν καὶ μὲ τοιοῦτον τρόπον.

10. Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄδικος, ὥστε νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποῖαν ἐδείξατε διὰ τὸ ὄνομά του, ἔπειδὴ ὑπερηρέθησατε εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ ὑπερηρεῖτε.

11. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως, ὥστε καθεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ δεῖκνῃ μέχρι τέλους τὴν ἰδίαν ἐπιμελειαν διὰ περισσοτέραν ἀποδείξιν τῆς ἐλπίδος του·

12. Διὰ νὰ μὴ γίνηθε ἀμελεῖς, ἀλλὰ (νὰ γίνηθε) μιμηταὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐκληρονόμησαν τὴν ὑπόσχεσιν διὰ μέσου τῆς πίστεως, καὶ τῆς ὑπαμονῆς των.

13. Διότι, ὅτε ὁ Θεὸς ὑποσχέθη εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν εἰς ποῖον ἄλλον μεγαλύτερον νὰ ὁμοίη, ὡμοσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του,

14. Καὶ τῷ εἶπε· Βεβαίωτατα ἐγὼ θελω σὲ εὐλογῆσαι με ἀδιάκωπον εὐλογίαν, καὶ θελω σὲ πληθύνῃ με ἀδιάκωπον πληθυσμόν.

15. Καὶ με τοιοῦτον τρόπον (ὁ Ἀβραάμ) ἐπειδὴ ἐπίστευσε με ὑπομονῆν, ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν.

16. Διότι καθὼς οἱ ἄνθρωποι ὁμνίουσιν εἰς τὸν μεγαλύτερόν των, καὶ ὁ ὄρκος (ὁ ὁποῖος γίνεται) διὰ βεβαίωσιν (τινὸς πράγματος), καταπαύει τὰς ἀντιλογίας.

17. Με τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ Θεὸς, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ φανερώσῃ τὴν ἀμετάθετόν του ἀπόφασιν εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ὑποσχέσεως, μετεχειρίσθη μέσον τὸν ὄρκον·

18. Ὡστε διὰ μέσου αὐτῶν τῶν δύο ἀμεταβλήτων πραγμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, νὰ ἔχωμεν σταθερὰν παρηγορίαν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι κατεφύγομεν εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν στερεὰν τὴν ἐλπίδα, ἢ ὁποῖα εἶναι προτεθημένη (εἰς ἡμᾶς)·

19. Τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς ἔχομεν, ὡς μίαν ἀγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν, ἢ ὁποῖα ἐμβαίνει καὶ ἕως εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος·

20. Ὅπου ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς διὰ ἡμᾶς πρόδρομος, ἐπειδὴ ἐγένετο ἀρχιερεὺς αἰωνίως κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Διότι αὐτὸς ὁ Μελχισεδέκ ἦτον βασιλεὺς τῆς (πόλεως) Σαλήμ, καὶ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς προὔπαντησιν τοῦ Ἀβραάμ, ὅτε ὑπέστρεφεν ἀπὸ τὴν καταστραφὴν τῶν βασιλείων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·

2. Εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀβραάμ ἔδωκε τὸ δέκατον ἀπὸ ὅλα (τὰ λάφυρα)· καὶ κατὰ πρῶτον τὸ ὄνομά του ἐξηγεῖται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα (ἦτον) καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὁποῖον σημαίνει βασιλεὺς εἰρήνης·

3. (Εἶναι) ἀπάτωρ, καὶ ἀμήτωρ, καὶ ἀγενεαλόγητος· καὶ δὲν ἔχει μήτε ἀρχὴν τῶν ἡμερῶν του, μήτε τέλος τῆς ζωῆς του· καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁμοῖος μετὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς αἰωνίως.

4. Θεωρεῖτε πόσον μέγας ἦτον αὐτὸς, ὥστε καὶ ὁ πατριάρχης Ἀβραάμ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ δέκατον ἀπὸ τὰ λάφυρα.

5. Καὶ ὅσοι μὲν ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Λευὶ ἔλαμβανον τὴν ἱερωσύνην, εἶχον ἐντολὴν κατὰ τὸν νόμον νὰ λαμβάνωσι δέκατον ἀπὸ τὸν λαόν, δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς ἰδίους των ἀδελφοὺς, καὶ μὴ ὅλον τὸ ὅτι καὶ αὐτοὶ κατήγοντο ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

6. Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος δὲν κατήγετο ἀπὸ τὴν ἰδίαν γενεάν με αὐτοὺς, ἔλαβε δέκατον ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη ἢ ὑπόσχεσις.

7. Καὶ χωρὶς κάμψαν ἀντιλογίαν τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὰ μεγαλύτερον.

8. Καὶ ἐδῶ μὲν λαμβάνουσι τὰ δέκατα (οἱ Λευῖται), οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνθρωποι θνητοί· ἐκεῖ ὅμως (ἔλαβε τὸ δέκατον ὁ Μελχισεδέκ,) ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται (ἀπὸ τὴν γραφὴν), ὅτι ζῆ.

9. Καὶ (διὰ νὰ εἰπῶ οὕτω) καὶ ὁ ἴδιος Λευὶ, ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὰ δέκατα, ἐπλήρωσε δέκατον διὰ μέσου τοῦ Ἀβραάμ·

10. Διότι αὐτὸς ἦτον ἀκόμη εἰς τὴν ὄσφυν (τοῦ Ἀβραάμ) τοῦ προπάτορός του, ὅτε ὁ Μελχισεδέκ ἦλθεν εἰς προὔπαντήσιν του.

11. Λοιπὸν ἂν ἦτον δυνατὸν νὰ γένηται τέλειος καθεὶς διὰ μέσου τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης, [διότι ὁ λαὸς κατ' αὐτὴν ἐλάμβανε τὴν νομοθεσίαν]. τίς χρεῖα ἦτον νὰ ἀναστῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ, καὶ νὰ μὴ λέγηται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρῶν;

12. Διότι ὅταν μεταβάλληται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης (ἐπέεται) νὰ γίνηται καὶ μεταβολὴ τοῦ νόμου.

13. Καὶ τῷ ὄντι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλέχθησαν αὐτοὶ (οἱ λόγοι), κατήγετο ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν κἀνεὶς δὲν παρεστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14. Διότι πολλὰ φανερὸν εἶναι, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέτειλεν ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰουδα, διὰ τὴν ὁποῖαν φυλὴν ὁ Μωϋσῆς δὲν εἶπεν, (ὅτι ἔχει μετοχὴν) ἱερωσύνης.

15. Καὶ ἀκόμη περισσότερον φανερὸν γίνεται, ἐπεὶ ὁ ἄλλος ἱερεὺς ἀνέστη ὁμοιος μὲ τὸν Μελχισεδέκ,

16. Διότι αὐτὸς δὲν ἀποκατέστη διὰ μέσου τοῦ νόμου τῆς σαρκικῆς ἐντολῆς, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δυνάμεως ζωῆς, ἡ ὁποῖα δὲν ἔχει τέλος.

17. Καθότι (ἡ γραφὴ οὕτω) μαρτυρεῖ· "Ὡτι σὺ εἶσαι ἱερεὺς αἰωνίως, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18. Καὶ οὕτως ἡ παλαιὰ ἐντολὴ ἠθετήθη, διότι ἦτον ἀσθενὴς καὶ ἀνωφελής·

19. Διότι ὁ (παλαιὸς) νόμος δὲν ἀπέδειξε τέλειον κἀνεν (πρᾶγμα), ὅμως ἀντὶ τούτου εἰσῆχθη ἡ ἀνωτέρα ἐλπὶς, διὰ μέσου τῆς ὁποῖας ἡμεῖς πλησιάζομεν εἰς τὸν Θεόν.

20. Καὶ (κατὰ τόσον), καθ' ὅσον αὐτὸ δὲν (ἐγένετο) καὶ χωρὶς ὄρκου·

21. [Διότι οἱ ἄλλοι ἀποκατέστησαν ἱερεῖς χωρὶς ὄρκου· αὐτὸς ὅμως ἀποκατέστη μὲ ὄρκου ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ

ὁποῖος λέγει εἰς αὐτόν· Ὁ Κύριος ἔκαμεν ὄρκον, καὶ δὲν θέλει μετανοήσῃ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς αἰωνίως κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.]·

22. Τόσον πολὺ ἀνωτέρας διαθήκης πιστὸς μεσίτης ἐγένετο ὁ Ἰησοῦς.

23. Καὶ ὅσον διὰ αὐτοὺς (τοὺς ἱερεῖς) αὐτοὶ γίνονται (διαδοχικῶς) πολλοί, διότι ἐμποδίζονται ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ μένωσι πάντοτε (οἱ αὐτοί)·

24. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) μένει ὁ αὐτὸς αἰωνίως, ἡ ἱερωσύνη του δὲν μεταβαίνει (εἰς ἄλλον)·

25. Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώζῃ αἰωνίως ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουσιν εἰς τὸν Θεόν διὰ μέσου αὐτοῦ, ἐπειδὴ ζῆ πάντοτε, ὥστε νὰ μεσιτεύῃ ἀδιακόπως δι' αὐτούς.

26. Διότι τέτοιος ἀρχιερεὺς ἔπρεπεν εἰς ἡμᾶς, (δηλαδὴ) ὅσιος, ἄκακος, ἀμόλυντος, ἀπομεμακρυσμένος ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ὁ ὁποῖος ἀνέβη ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν·

27. Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἀνάγκην καθὼς οἱ ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ καθ' ἡμέραν θυσίας πρότερον διὰ τὰ ἴδιά του ἁμαρτήματα, καὶ ὕστερον διὰ τὰ (ἁμαρτήματα) τοῦ λαοῦ· διότι αὐτὸς τὸ ἔκαμε μίαν φοράν, ὅτε προσέφερε (θυσίαν) τὸν ἑαυτὸν του.

28. Καθότι ὁ νόμος ἀποκαθιστᾷ ἀρχιερεῖς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀσθένειαν, ὁ λόγος ὅμως τῆς ὀρκωμοσίας, ἡ ὁποῖα (ἐγένετο) ὕστερον ἀπὸ τὸν νόμον, (καθιστᾷ ἀρχιερεῖς) τὸν υἱόν, ὁ ὁποῖος εἶναι τετελειωμένος αἰωνίως.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Καὶ ἡ περιλήψις ὅλων, ὅσα ἐπιπομεν, (εἶναι, ὅτι) ἡμεῖς ἔχομεν τοιοῦτον ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2. Καὶ εἶναι λειτουργὰς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἀληθινῆς σκηνῆς, τὴν ὅποιαν κατασκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος.

3. Διότι καθὲς ἀρχιερεὺς γίνεται (ἀρχιερεὺς) διὰ τὴν προσφέρειν (εἰς τὸν Θεόν) δῶρα καὶ θυσίας· διὰ τοῦτο ἦτον ἀναγκαῖον καὶ αὐτὸς τὴν προσφέρειν.

4. Ὅθεν ἂν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀρχιερεὺς, ἐπειδὴ ἦσαν οἱ ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι προσέφερον τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον.

5. Οἱ ὅποιοι ἀποδίδουσι λατρείας, αἱ ὅποια εἶναι εἰκὼν καὶ σκιά τῶν ἐπουρανίων, κατὰ τὴν προσηγορίαν, τὴν ὅποιαν ἔδωκεν (ὁ Θεὸς) εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅτε ἐμελλε νὰ κατασκευάσῃ τὴν σκηνὴν· διότι τῷ εἶπε, πρόσσεχε, ὥστε νὰ κατασκευάσῃς ὅλα κατὰ τὸ παράδειγμα, τὸ ὅποιον σοὶ ἐφανερώθη ἐπάνω εἰς τὸ βουνόν.

6. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως (ὁ ἡμέτερος ἀρχιερεὺς) ἀνέλαβε λειτουργίαν πολλὰ διαφορετικὴν, καθότι εἶναι καὶ μεσίτης ἀνωτέρας διαθήκης, ἡ ὅποια ἐνομοθετήθη διὰ ἀνωτέρας ἐλπίδας.

7. Διότι, ἂν ἡ πρώτη (διαθήκη) ἤθελεν εἶσθαι ἀνελλιπής, δὲν ἤθελεν εἶσθαι χρεία νὰ συστήθῃ δευτέρα.

8. Διὰ τοῦτο (ὁ Θεὸς) κατηγορῶν (τοὺς Ἰουδαίους), λέγει εἰς αὐτούς· Ἰδοὺ, λέγει ὁ Κύριος, θέλουσιν ἔλθῃ ἡμέραι, (ὅτε) ἐγὼ θέλω τελειώσῃ (ἄλλην) νέαν διαθήκην ἐπάνω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰούδα.

9. Οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην (ἐκείνην), τὴν ὅποιαν ἔκαμον ὁμοῦ με τοὺς πατέρας των, καθ' ὃν καιρὸν τοὺς ἐχειραγωγήσα, καὶ τοὺς ἔφερον ἐγὼ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἔμειναν σταθεροὶ εἰς τὴν διαθήκην μου,

καὶ ἐγὼ τοὺς ἀπερρόψα, λέγει ὁ Κύριος.

10. Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὅποιαν ἐγὼ θέλω διαθήσῃ ὁμοῦ με τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἰσραὴλ κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, λέγει ὁ Κύριος, ἐγὼ θέλω δώσῃ νόμους εἰς τὸν νοῦν των, καὶ θέλω τοὺς γράψῃ ἐπάνω εἰς τὰς καρδίας των· καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεὸς των, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαὸς μου.

11. Καὶ κάνεις ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θέλει διδάξῃ τὸν γείτονά του, μήτε τὸν ἀδελφόν του, μετὰ τὸ νὰ τῷ λέγῃ· Γνώρισον τὸν Κύριον· διότι ὅλοι θέλουσι με γνωρίζῃ, ἀπὸ τὸν μικρὸν ἀναμεταξύ των ἕως εἰς τὸν μέγαν.

12. Διότι ἐγὼ θέλω συγχωρήσῃ τὰς ἀδικίας των, καὶ δὲν θέλω ἐθνημηθῆ πλέον τὰς ἀμαρτίας των, μήτε τὰς ἀνομίας των.

13. Καὶ ὅταν λέγῃ (διαθήκην) νέαν, ἀποδεικνύει παλαιὰν τὴν πρώτην· καὶ ὅποιον (πράγμα) ἐπαλαιώθη καὶ ἐγήρασεν, (ἐκεῖνο) ἐγγίζει νὰ ἀφανισθῇ.

ΚΕΦ. Θ'.

1. Ἡ πρώτη λοιπὸν (διαθήκη) εἶχε διαταγὰς πρεπούσας εἰς τὴν λατρείαν (τοῦ Θεοῦ), καὶ τὸ κοσμικὸν ἅγιον.

2. Διότι ἡ σκηνὴ ἦτον κτισθεῖσα (οὕτως)· εἰς τὸ πρῶτον (μέρος) ἦτον ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, τὸ ὅποιον ἐλέγετο ἅγια.

3. Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ δεύτερον σχέπασμα ἦτον (τὸ μέρος) τῆς σκηνῆς, τὸ ὅποιον ἐλέγετο ἅγια ἅγιον.

4. Εἰς τὸ ὅποιον ἦτον τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, ἡ ὅποια ἦτον κτισθεῖσα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη με χρυσίον, εἰς τὴν ὅποιαν ἦτον ἡ χρυσῆ στάμνος, ἡ ὅποια εἶχε

τὸ μάννα, καὶ ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών, ἢ ὅποια ἐβλάστησε, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

5. Ἐπάνω δὲ ἀπὸ αὐτὴν (τὴν κιβωτὸν) ἦσαν τὰ Χερουβιμ τῆς δόξης, τὰ ὅποια ἐσκέπαζον τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὅποια δὲν εἶναι (καιρὸς) ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὀμιλήσωμεν λεπτομερῶς.

6. Καὶ ἀφ' οὗ αὐτὰ (τὰ μέρη τῆς σκηνῆς) κατεσκευάσθησαν με τοιοῦτου τρόπου, εἰς μὲν τὸ πρῶτον (μέρος) τῆς σκηνῆς ἐμβαίνουν οἱ ἱερεῖς πάντοτε διὰ νὰ ἐκτελῶσι τὰς λατρείας·

7. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον (μέρος) τῆς σκηνῆς (ἐμβαίνει) μόνος ὁ ἀρχιερεὺς μίαν φορὰν τὸν χρόνον, καὶ οὐχὶ χωρὶς αἷμα, τὸ ὅποion προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, καὶ διὰ τὰ ἐξ ἀγνοίας ἀμαρτήματα τοῦ λαοῦ·

8. Καὶ (οὕτως) ἐφανέρωνε τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅτι ἀκόμη δὲν εἶχε φανερωθῆ ὁ δρόμος (ὁ φέρων) εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἐν ὅσῳ ὑφίστατο ἀκόμη ἡ πρώτη τὴ σκηνή·

9. Ἡ ὅποια ἦτον τύπος διὰ τὸν τότε τρέχοντα καιρὸν, εἰς τὸν ὅποιον προσεφέροντο δῶρα καὶ θυσίαι, αἱ ὅποια δὲν ἐδύνατο νὰ καθαρίσωσιν ἐντελῶς τὴν συνείδησιν ἐκείνου, ὁ ὅποιος προσέφερε τὰς λατρείας,

10. Καὶ (αὐτὰ συνίσταντο) μόνον εἰς βρώματα καὶ πόματα, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ τελετὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν σάρκα, καὶ ἦσαν ἐπιτεθειμένα, ἕως οὗ (ἦλθεν) ὁ καιρὸς τῆς διορθώσεώς (των)·

11. Ὁ Χριστὸς ὁμοῦς ὁ ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγθίων, ἐπειδὴ διήλθε διὰ μέσου τῆς σκηνῆς τῆς μεγλητέρας καὶ τελειότερας, τῆς ἀχειροποιήτου, δηλαδὴ ἐκείνης, (ἢ ὅποια δὲν κατεσκευάσθη ἀπὸ ἀνθρωπίνην) κατασκευὴν,

12. Ἐμβῆκε μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια (τῶν ἁγίων) οὐχὶ με αἷμα τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ με τὸ ἴδιόν του αἵμα, διὰ νὰ (μας) προνοήσῃ αἰωνίαν λύτρωσιν.

13. Διότι ἂν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ στάκτη τῆς θαμέλεως, με τὴν ὅποιαν ἐρῶντιζον τοὺς μεμολυσμένους, ἐκαθάριζεν (αὐτοὺς), ὡς πρὸς τὸν καθαρισμόν τῆς σαρκός,

14. Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος διὰ μέσου τοῦ αἰωνίου Πνεύματος προσέφερεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἑαυτὸν τοῦ χωρὶς μολυσμὸν, θέλει καθαρῖσῃ τὴν συνείδησιν μας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, ὥστε νὰ λατρεύωμεν τὸν ζῶντα Θεόν·

15. Καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν εἶναι μεσίτης τῆς νέας διαθήκης, ὥστε οἱ προσκεκλημένοι νὰ λάβωσι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἐπειδὴ καὶ συνέβη θάνατος διὰ νὰ συχωρηθῶσιν αἱ παραβάσεις, αἱ ὅποια ἐγίνοντο εἰς τὴν πρώτην διαθήκην.

16. Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ μεσολαβῇ ὁ θάνατος ἐκείνου, ὁ ὅποιος ἔκαμε τὴν διαθήκην.

17. Ἐπειδὴ ἡ διαθήκη εἶναι βεβία, ἀφ' οὗ ἀποθάνῃ (ὅποιος τὴν ἔκαμε)· διότι δὲν εἶναι ποτὲ ἰσχυρὰ, ὅταν ζῇ ἐκείνος, ὁ ὅποιος τὴν διέταξε.

18. Διὰ τοῦτο μήτε ἡ πρώτη διαθήκη δὲν ἦτον ἐγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος.

19. Διότι ἀφ' οὗ ὁ Μωϋσῆς ἐλάλησεν ὅλας τὰς ἐντολάς τοῦ νόμου εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἔλαβε τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων ὁμοῦ με ὕδωρ καὶ κόκκινόν μαλλόν καὶ ἕσσωπον, καὶ ἐρῶντισε καὶ τὸ ἴδιον βιβλίον, καὶ ὅλον τὸν λαόν,

20. Καὶ εἶπεν· Αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὅποιαν διέταξεν ὁ Θεὸς εἰς σᾶς.

21. Καὶ μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐβράντισε μετὰ τὸ αἷμα καὶ τὴν σκηλῆν, καὶ ὅλα τὰ σκευὴ τῆς λειτουργίας.

22. Καὶ κατὰ τὸν νόμον ὅλα (τὰ πράγματα) σχεδὸν καθαρίζονται μετὰ τὸ αἷμα, καὶ κάμμια συγχύρησις (ἀμαρτιῶν) δὲν γίνεται χωρὶς χύσειν αἷματος.

23. Ἀνάγκη ἦτον λοιπὸν οἱ τύποι τῶν οὐρανίων νὰ καθαρίζωνται μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον· αὐτὰ ὅμως τὰ ἐπουράνια (καθαρίζονται) μετὰ θυσίας ἀνωτέρας ἀπὸ αὐτὰς.

24. Διότι ὁ Χριστὸς δὲν ἐμβῆκεν εἰς ἅγια κατεσκευασμένα ἀπὸ χειρὸς (ἀνθρώπων), καὶ (τὰ ὅποια εἶναι) τύποι τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' (ἐμβῆκεν) εἰς τὸν ἴδιον οὐρανὸν, διὰ νὰ ἐφανισθῇ πάντοτε διὰ ἡμᾶς ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

25. Μήτε διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάς φοραῖς τὸν ἑαυτὸν του, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμβαίνει εἰς τὰ ἅγια (τῶν ἁγίων) μίαν φοράν τὸν χρόνον μετὰ ξένον αἷμα.

26. [Ἐπειδὴ ἤθελεν εἶσθαι χρεῖα αὐτὸς νὰ πάθῃ πολλάς φοραῖς ἀπὸ κτίσεως κόσμου]· ὁμῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐφανερῶθῃ μίαν φοράν εἰς τὴν συντέλειαν τῶν αἰώνων, διὰ νὰ ἀναίρῃ τὰς ἀμαρτίας μετὰ τὴν θυσίαν τοῦ ἰδίου (σώματος).

27. Καὶ καθὼς εἶναι διωρισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσι μίαν φοράν, καὶ ὕστερον (ἐπακολουθεῖ) ἡ κρίσις.

28. Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὁ Χριστὸς, Ἐπειδὴ μίαν φοράν προσέφερε θυσίαν τὸν ἑαυτὸν του, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἀμαρτίας πολλῶν, ἐκ δευτέρου θέλει φανῆ χωρὶς ἀμαρτίαν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν περιμένουσι διὰ τὴν σωθῶσι.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Διότι ὁ νόμος, ἔπειδὴ ἔχει σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ οὐχὶ τὴν (ἀληθινὴν) εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται νὰ τελειοποιήσῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πλησιάζουσιν (εἰς τὸν ναὸν), μετὰ τὰς ἰδίας θυσίας, τὰς ὁποίας προσφέρουσι καθ' ἕκαστον χρόνον κατὰ συνήθειαν.

2. Ἐπειδὴ (ἀλλέως) ἤθελον παύσῃ ἀπὸ τὸ νὰ προσφέρωνται, διότι ὅσοι προσέφερον τὰς λατρείας αὐτὰς, ἔπειδὴ ἐκαθαρίσθησαν μίαν φοράν, δὲν ἤθελον ἔχῃ κάμμιαν (τύψιν) συνειδύτος δι' ἀμαρτίας.

3. Μετὰ ὅλον τοῦτο καθ' ἕκαστον χρόνον (γίνεται) ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν εἰς αὐτὰς (τὰς θυσίας).

4. Διότι ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων καὶ τράγων νὰ ἀφαιρέσῃ ἀμαρτίας.

5. Διὰ τοῦτο (ὁ Χριστὸς), ὅτε εἰσβαίνειν εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Σὺ δὲν ἠθέλησας θυσίαν καὶ προσφοράν, ἀλλὰ κατεσκευάσας τέλειον σῶμα εἰς ἐμέ.

6. Σὺ δὲν εὐχαριστήθης εἰς τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ (προσφοράς γινομένης) διὰ τὰς ἀμαρτίας.

7. Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, ὦ Θεέ, διὰ νὰ ἐκτελέσω τὸ θέλημά σου, [καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' ἐμέ εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς γραφῆς].

8. Ἀφ' οὗ εἶπε πρότερον, ὅτι σὺ δὲν ἠθέλησας θυσίαν καὶ προσφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ (ἅσα προσφέρονται) διὰ τὰς ἀμαρτίας, μήτε εὐχαριστήθης (εἰς αὐτὰ), [τὰ ὅποια προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον].

9. Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, ὦ Θεέ, διὰ νὰ ἐκτελέσω τὸ θέλημά σου· ἀναίρει τὸ πρῶτον, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ δεύτερον.

10. Καὶ μετὰ αὐτὸ τὸ θέλημα ἡμεῖς

ἠγιασθημεν διὰ μέσου τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, (ἢ ὅποια ἐγένετο) μίαν καὶ μόνην φοράν.

11. Καὶ καθὲς ἱερὸς ἴσταται καθ' ἡμέραν καὶ λειτουργεῖ, καὶ προσφέρει πολλὰς φοράς τὰς ἰδίας θυσίας, αἱ ὅποια δὲν δύνανται νὰ ἀφελωσιν ἀμαρτίας.

12. Αὐτὸς ὅμως (ὁ Ἰησοῦς) ἀφ' οὗ προσέφερε μίαν θυσίαν διὰ τὰς ἀμαρτίας, ἐκάθισεν αἰωνίως εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

13. Καὶ περιμένει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον λείπεται, (δηλαδή) νὰ τεθῶσιν οἱ ἔχθροί του ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του.

14. Διότι αὐτὸς μὲ μίαν μόνην προσφορὰν ἔφερεν εἰς τελειότητᾶ αἰωνίως ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἠγιασθησαν.

15. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα μᾶς δίδει τὴν μαρτυρίαν· διότι ἀφ' οὗ εἶπεν·

16. Αὐτὴ εἶναι ἡ διαθήκη, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θελῶ διατάξῃ εἰς αὐτοὺς, ὅταν ἔλθωσιν ἐκεῖνα αἱ ἡμέραι· λέγει ὁ Κύριος, ἐγὼ θελῶ δώσῃ νόμους εἰς τὰς καρδίας των, καὶ θελῶ τοὺς γράψῃ ἐπάνω εἰς τοὺς νόμους των· (προσβέτε·)

17. Καὶ δὲν θελῶ ἐνθυμηθῆ εἰς τὸ ἐξῆς τὰς ἀμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των.

18. Καὶ ὅπου (ἐγένετο) συγχώρησις αὐτῶν (τῶν ἀμαρτιῶν), ἐκεῖ δὲν εἶναι χρεῖα προσφορᾶς πλέον διὰ τὰς ἀμαρτίας.

19. Ἐπειδὴ λοιπὸν, ἀδελφοί, ἡμεῖς ἔχομεν παρρησίαν διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε νὰ ἔμβωμεν εἰς τὰ ἅγια,

20. Διὰ μέσου τῆς ὁδοῦ, ὁ ὅποια φέρει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ τὴν ὁποίαν μᾶς ἤνοιξε νέαν ἐσχάτως διὰ μέσου τοῦ κταπειτάσματος, δηλαδή, τῆς ἰδίας του σαρκός·

21. Καὶ ἔπειδὴ ἔχομεν μέγα ἱερά (ἐπίστατοῦντα) εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ·

22. Ἄς πλησιάσωμεν (εἰς αὐτὸν) μὲ εὐκρινῆ καρδίαν καὶ μὲ πληροφώραν πίστεως, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν τὰς ψυχὰς μας κεκαθαρισμένας ἀπὸ (τοὺς μολυβμοὺς) τῆς πονηρᾶς συνειδήσεως·

23. Καὶ μὲ τὸ νὰ ἔχωμεν πλυμένον τὸ σῶμα μὲ καθαρὸν ὕδωρ, ἃς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος μας ἀμετακίνητον· [διότι ἀληθῆς εἶναι· ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωκε τὰς ὑποσχέσεις]

24. Καὶ ἃς φροντίζωμεν ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ παρκαίνωμεθα εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὰ καλὰ ἔργα·

25. Χωρὶς νὰ ἀφίνωμεν τὰς κοινὰς συνελεύσεις μας, καθὼς συνηθίζουσι μερικοί, ἀλλὰ νὰ παρακινῶμεν (ὁ εἰς τὸν ἄλλον)· καὶ μάλιστα (κατὰ τόσον), καθ' ὅσον βλέπετε, ὅτι πλησιάζει ἡ ἡμέρα.

26. Διότι εἴαν ἀμαρτάνωμεν μὲ τὸ θελημα μᾶς, ἀφ' οὗ λάβωμεν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, δὲν μένει πλέον θυσία διὰ τὰς ἀμαρτίας·

27. Ἀλλὰ ἐλπίζεται μία φοβερὰ κρίσις, καὶ ἐν καιστικώτατον πῦρ, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ καταφάγῃ τοὺς ἐναντίους.

28. Ἄν κανεὶς ἤθελε παραβῆ νόμον τοῦ Μωϋσέως, ἀποθνήσκει χωρὶς οἰκτιρῶν μὲ τὴν μαρτυρίαν δύο, ἡ τριῶν (ἀνθρώπων)·

29. Πόσον χειροτέραν τιμωρίαν στοχάζεσθε, ὅτι θελεῖ λάβῃ, ὅποιος καταπατήσῃ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅποιος νομίσῃ κοινὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, μὲ τὸ ὁποῖον ἠγιασθη, καὶ ὅποιος ὑβρίσῃ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος;

30. Διότι ἡμεῖς ἤξευρομέν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶπεν· Εἰς ἐμέ (ἀντὶ) ἢ ἐκδίκησις, λέγει Κύριος, ἐγὼ θελῶ τὴν

ἀναπαοδώση. Καὶ πάλιν (λέγει)· Ὁ Κύριος θέλει κρίνῃ τὸν λαόν του.

51. Φοβερόν (πρᾶγμα) εἶναι τὸ νὰ πείσῃ κἀνεὶς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

52. Φέρετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν σας τὰς προτέρας ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας, ἀφ' οὗ ἐφωτισθήτε, ὑπεμείνατε πολὺν ἀγῶνα παθημάτων·

53. Ἐπειδὴ ἄλλοτε μὲν ἰθεατρίζεσθε μὲ ὀνειδισμοὺς καὶ μὲ θλίψεις· ἄλλοτε πάλιν ἐγένεσθε σύντροφοι τῆς λύπης ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐδοκίμαζον τοὺς ἰδίους (ὀνειδισμοὺς)·

54. Διότι σεῖς ἐδέξατε συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδέχθητε μὲ χάραν τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι ἔχετε ἰδίαν σας περιουσίαν ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανοὺς καλλιωτέραν, καὶ μόνιμον.

55. Μὴν ἀποβάλλετε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν.

56. Διότι σεῖς ἔχετε χρεῖαν ὑπομονῆς, ὥστε ἀφ' οὗ πράξετε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ λάβητε (τὸ ἀποτέλεσμα) τῆς ὑποσχέσεως·

57. Καθὼς ὑστερον ἀπὸ πολλὰ ὀλίγον καιρὸν θέλει ἔλθῃ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, καὶ δὲν θέλει ἀργοπορήσῃ.

58. Καὶ ὁ δίκαιος θέλει σωθῆ διὰ μέσου τῆς πίστεώς του· καὶ ἂν ὑποσταλῇ, ἡ ψυχὴ μου δὲν ἀναπαύεται εἰς αὐτόν.

59. Ἡμεῖς ὁμως δὲν εἴμεθα ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὑποστέλλονται διὰ νὰ ἀπολεσθῶσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πιστεύουσι, διὰ νὰ σώσωσι τὴν ψυχὴν των.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

1. Ἡ δὲ πίστις εἶναι ζωνρὰ παράστασις (πραγμάτων), τὰ ὁποῖα ἐλπίζονται,

καὶ ἀποδείξις πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται.

2. Διότι διὰ μέσου αὐτῆς τῆς (πίστεως) ἐμαρτυρήθησαν (ὡς ἀγαθοί) οἱ παλαιοί.

3. Μὲ τὴν πίστιν ἠξεύρομεν, ὅτι ὅλα τὰ ὄντα ἐτελειώθησαν μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅσα βλέπονται, δὲν ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ ὅσα φαίνονται.

4. Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἄβελ προσέφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιωτέραν θυσίαν παρὰ τὸν Κάιν, καὶ δι' αὐτῆς ἐμαρτυρήθη, ὅτι εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδωκε καλὴν μαρτυρίαν διὰ τὰ δῶρά του· καὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἀπέθανε, λαλεῖται καὶ μέχρι τούτου διὰ μέσου αὐτῆς.

5. Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἐνώχ μετετέθη διὰ νὰ μὴ ἴδῃ θάνατον· καὶ δὲν εὐρίσκετο, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετετόπισεν· ἐπειδὴ καὶ πρὸ τοῦ νὰ μετατεθῆ, ἐμαρτυρήθη, ὅτι εὐηρέστησεν εἰς τὸν Θεόν.

6. Χωρὶς δὲ πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ κἀνεὶς· διότι, ὁποῖος πλησιάζει εἰς τὸν Θεόν, πρέπει νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι (Θεὸς), καὶ ὅτι γίνεται μισθαποδοτὴς εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν ζητοῦσι.

7. Μὲ τὴν πίστιν καὶ ὁ Νῶε, ἐν ᾧ ὁμιλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν ἐφαίνοντο, ἐφοβήθη, καὶ κατεσκευάσεν τὴν κιβωτὸν διὰ νὰ σώσῃ τὴν οἰκογένειάν του· καὶ διὰ μέσου αὐτῆς (τῆς κιβωτοῦ) κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἀνεδέχθη κληρονόμος τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία (προξενεῖται) διὰ τῆς πίστεως.

8. Μὲ τὴν πίστιν ὁ Ἀβραάμ, ἐν ᾧ προσεκλήθη, ὑπήκουσε διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ λάβῃ διὰ κληρονομίαν, καὶ ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ ποῦ ὑπάγει.

9. Μὲ τὴν πίστιν αὐτὸς ἔμεινεν ὡς

ξένος εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν τῷ ὑπεσχέθη (ὁ Θεὸς) ὡς εἰς ξένην, ἔπειδὴ καὶ ἐκάθησε μέσα εἰς σκηνὰς ὁμοῦ μετὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ κληρονόμοι τῆς ἰδίας ὑποσχέσεως·

10. Διότι αὐτὸς ἠλπιζεν, ὅτι θελεῖ κληρονομήσῃ τὴν πόλιν, ἣ ὁποία ἔχει Σεμέλια, καὶ τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός.

11. Μετὴν πίστιν καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Σάρρα ἐδυνήθη νὰ συλλάβῃ, καὶ ἐγέννησεν ἕξω ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς (γεννητικῆς) ἡλικίας, ἔπειδὴ ἐνόμισεν, (ὅτι εἶναι) ἀληθῆς ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος (τῇ τὸ) ὑπεσχέθη.

12. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἕνα (ἄνθρωπον), καὶ μάλιστα νεκρωμένον (διὰ τὸ γῆρας), ἐγεννήθησαν (τόσοι ἄνθρωποι), ὅσα εἶναι κατὰ τὸ πλῆθος τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ ἀνὰριθμητος ἄμμος, ἣ ὁποία εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13. Μετὴν πίστιν ἀπέθανον ὅλοι αὐτοὶ, χωρὶς νὰ λάβωσι τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ τὰς εἶδον ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὰς ἐπίστευσαν, καὶ τὰς ἀπεδέχθησαν, καὶ ὡμολόγησαν, ὅτι εἶναι ξένοι, καὶ πρὸς καιρὸν ἦλθον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

14. Διότι, ὅσοι λέγουσι τοιαῦτα (λόγια), δεικνύουσι προφανῶς, ὅτι ζητοῦσι πατρίδα.

15. Καὶ ἂν αὐτοὶ ἔφερον εἰς τὴν ἐνθύμησίν των ἐκεῖνην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀνεχώρησαν, εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσιν (εἰς αὐτήν).

16. Ὅμως αὐτοὶ ἐπεθύμουν καλλιωτέραν, δηλαδὴ τὴν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ ὀνομάζηται Θεὸς αὐτῶν· διότι αὐτὸς ἠτοίμασε πόλιν δι' αὐτούς.

17. Μετὴν πίστιν ὁ Ἀβραὰμ προσέφερε τὸν Ἰσαὰκ, ὅτε ἐδοκιμάζετο (ἀπὸ τὸν Θεὸν), καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος

ἐδέχθη τὰς ὑποσχέσεις, προσέφερε τὸν μονογενῆ (υἱόν του).

18. Διὰ τὸν ὁποῖον ἐλαλήθη (εἰς τὸν Ἀβραὰμ)· Ὅτι (οἱ διάδοχοι) τοῦ Ἰσαὰκ θελοῦσιν ὀνομασθῆ ἁπογόνοί σου·

19. Ἐπειδὴ ἐστοχάζετο, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται νὰ ἀναστήσῃ (τὸν Ἰσαὰκ) καὶ ἀπὸ τοῦς νεκρούς· καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐπανέλαβε μετὸμοίαν ἰδέαν (ἀναστάσεως).

20. Μετὴν πίστιν ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ, ὅσον διὰ τὰ μέλλοντα.

21. Μετὴν πίστιν ὁ Ἰακώβ, ὅτε ἀπέθνησκεν, εὐλόγησε τοὺς δύο υἱούς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ προσεκύνησεν (ἐπιστηριζόμενος) εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.

22. Μετὴν πίστιν ὁ Ἰωσήφ, ὅτε ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, ἀνέφερε διὰ τὴν ἀνεχώρησιν (ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον) τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκε προσταγὰς καὶ διὰ τὰ κόκκαλά του.

23. Μετὴν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ἀπ' οὗ ἐγεννήθη, ἐκρύβη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, διότι εἶδον τὸ παιδίον πολλὰ ὠραῖον, καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως.

24. Μετὴν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ἀπ' οὗ ἠλικιώθη, ἠρνήθη τὸ νὰ λέγηται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ·

25. Καὶ προέκρινε περισσότερον νὰ τλαιπωρῆται ὁμοῦ μετὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸ νὰ ἔχη προσωρινὴν ἀπόλαυσιν ἀμαρτίας·

26. Ἐπειδὴ ἐνόμιζε τὸν οὐνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπὸ τοὺς θησαυρούς τῆς Αἴγυπτου· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27. Μετὴν πίστιν ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, χωρὶς νὰ φοβηθῆ τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ἔμεινε σταθερὸς,

καθώς ἂν ἔβλεπεν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν βλέπεται.

28. Μὲ τὴν πίστιν ἐτέλεσε τὸ πάσχα καὶ τὴν χύσιν τοῦ αἵματος (τοῦ ἀμνοῦ), διὰ νὰ μὴ ἐγγίσῃ εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἑβραίους) ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἠφάνιζε τὰ πρωτότοκα (τῶν Αἰγυπτίων).

29. Μὲ τὴν πίστιν διεπέρασαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡσὰν διὰ μέσου ξηρᾶς· καὶ ἐπειδὴ ἐδοκίμασαν (νὰ τὴν περάσωσι) καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, κατεποντίσθησαν.

30. Μὲ τὴν πίστιν τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχῶς ἔπεσον, ἀφ' οὗ περιεκυκλώθησαν ἑπτὰ ἡμέρας.

31. Μὲ τὴν πίστιν ἡ πόρνη Ραάβ δὲν ἀπωλέσθη ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀπειθεῖς, ἐπειδὴ ἐδέχθη τοὺς κατασκόπους μὲ εἰρήνην (καὶ τοὺς διεφύλαξε).

32. Καὶ διὰ τί νὰ πολυλογῶ; Βέβαια ὁ καιρὸς δὲν θέλει μοὶ ἀρκέσῃ, ἐὰν διηγῶμαι διὰ τὸν Γεδεὼν, τὸν Βαρὰχ, τὸν Σαμψὼν, τὸν Ἰεφθάε, τὸν Δαβὶδ, τὸν Σαμουὴλ, καὶ τοὺς προφῆτας·

33. Οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τῆς πίστεως ἐνίκησαν βασιλείας, ἐνήργησαν δικαιοσύνην, ἔλαβον τὰς ἀμοιβὰς τῶν ὑποσχέσεων, ἔφραξαν στόματα λεόντων·

34. Ἐσβασαν τὴν δύναμιν τοῦ πυρὸς, ἀπέφυγον τὰ στόματα τῆς μαχαίρας, ἀνέλαβον τὰς δυνάμεις των, ἐν ᾧ ἦσαν ἀσθενεῖς, ἐγένοντο ἀνδρεῖοι εἰς καιρὸν πολέμου, ἔβαλον εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα τῶν ξένων·

35. Γυναῖκες ἔλαβον (ζωντανὰ) τὰ νεκρὰ (παιδιά)· φων ἐπειδὴ ἀνέστησαν ἄλλοι μὲ σκληρὰς βασάνους ἐτυραννήθησαν, ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὸ νὰ ἐλευθερωθῶσι, διὰ νὰ λάβωσιν ἀνάστασιν καλλιωτέραν.

36. Ἄλλοι ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμοὺς

καὶ μάστιγας, πρὸς τούτοις καὶ δεσμὰ καὶ φυλακὰς·

37. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριωνίσθησαν, ὑπέφερον πειρασμοὺς, ἀπέθανον μὲ φύνον μαχαίρας· ἔτρεξαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μὲ δέρματα προβάτων καὶ μετὰ ἔρματα αἰγῶν· ὑστεροῦντο, ἐθάμβοντο, ἐταλαιπωροῦντο·

38. Καὶ ἐκεῖνοι [διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἦτον ἄξιος αὐτὸς ὁ κόσμος], ἐπλανῶντο εἰς τὰς ἐρημίαις καὶ εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰ σπηλαία καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.

39. Καὶ ὅλοι αὐτοὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι ἐμαρτυρήθησαν (καλοὶ) διὰ μέσου τῆς πίστεως, δὲν ἔλαβον ἀκόμη (τὴν ἔκβασιν) τῆς ὑποσχέσεως·

40. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς προέβλεψέ τι καλλιώτερον διὰ ἡμᾶς, (δηλαθῆ) νὰ μὴ λάβωσι τὴν τελείαν ἀμοιβὴν ἐκεῖνοι χωρὶς ἡμῶν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

1. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡμεῖς εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ τόσον νέφος μαρτύρων, ἃς ἀπορρίψωμεν πᾶν βάρος, καὶ τὴν ἀμαρτίαν, ἡ ὁποία εὐκόλως μᾶς περικυκλώνει, καὶ ἃς τρέχωμεν μὲ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος εἶναι προκειμένος εἰς ἡμᾶς·

2. Μὲ τὸ νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος, ἐν ᾧ ἦτον προκειμένος εἰς αὐτὸν νὰ χαίρῃ, ὑπέμεινε τὸν σταυρὸν, ὡς μηδὲν λογισάμενος τὴν καταισχύνῃν, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ·

3. Φέρετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν σας ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὑπέφερε τόσους ἐναντίους λόγους διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, διὰ νὰ μὴ ἀποκαμνητε, μὲ τὸ νὰ μιχροψυχῆτε.

4. Σεῖς ἀκόμη δὲν ἠναντιώθητε μέ-

χρῖς αἵματος, πολεμοῦντες μὲ τὴν ἀμαρτίαν.

5. Καὶ ἐλησμονήσατε τὴν παραίνεσιν, ἢ ὅποια ὀμιλεῖ εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· Υἱέ μου, μὴ καταφρονῆς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, καὶ μὴ χάνης τὴν προθυμίαν σου, ὅταν ἐλέγχῃσαι ἀπὸ αὐτόν·

6. Διότι ὁ Κύριος παιδεύει ἐκεῖνον, τὸν ὅποῖον ἀγαπᾷ· καὶ μαστιγώνει καθέναν υἱόν, τὸν ὅποῖον ἔχει ὡς υἱόν (του).

7. Ἐάν ὑποφέρητε τὴν παιδείαν, ὁ Θεὸς φέρεται εἰς σᾶς, ὡσάν εἰς υἱούς· ἐπειδὴ ποῖός ἐίναι ἐκεῖνος ὁ υἷς, τὸν ὅποῖον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ του;

8. Ἐάν ὅμως σεῖς μένητε χωρὶς παιδείαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μετέχουσιν ὅλοι (οἱ ἄλλοι), σεῖς λοιπὸν εἴσθε νόθοι, καὶ οὐχὶ υἱοὶ (γνήσιοι).

9. Ἐπειτα ἡμεῖς ἐπαιδευόμεθα ἀπὸ τοὺς σαρκικούς μας πατέρας, καὶ ἐφυλάττομεν (εἰς αὐτοὺς σέβας)· πόσω μᾶλλον θελομεν ὑποταχθῆ εἰς τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων διὰ τὸ ζήσωμεν;

10. Διότι ἐκεῖνοι (οἱ πατέρες) μᾶς ἐπαιδεύουν πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, καθὼς ἐφαίνετο εὐλογον εἰς αὐτούς, ὅμως αὐτός (ὁ Θεὸς μᾶς παιδεύει) διὰ τὸ συμφέρον μας, διὰ τὸ γενώμεθα μέτοχοι τῆς ἀγιότητός του.

11. Καὶ πᾶσα παιδεία, ἐν ᾧ γίνεται, δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι (αἴτιον) χαρᾶς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον ὅμως προξενεῖ εἰρηνικὸν καρπὸν δικαιοσύνης εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι ἐγυμνάσθησαν διὰ μέσου αὐτῆς.

12. Διὰ τοῦτο ἐνδυναμώσατε τὰς ἀδυνατισμένας χεῖράς σας, καὶ τὰ παραλελυμένα σας γόνατα·

13. Κάμετε τοὺς δρόμους ἴσους εἰς τοὺς πόδας σας, διὰ τὸ μὴ φθίσῃ εἰς

τὸ ἀνάτατον ἢ χλωλότης, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἰατρευθῆ.

14. Ζητεῖτε μὲ προθυμίαν τὴν εἰρήνην μὲ ὅλους, καὶ τὸν ἀγιασμόν, χωρὶς τοῦ ὁποῖου κάνεις δὲν θελεῖ ἴδῃ τὸν Κύριον·

15. Μὲ τὸ νὰ παρατηρῆτε ἀκριβῶς, μήπως κάνεις (ἀπὸ σᾶς) μένη μακρὰν ἀπὸ τὴν θεῖαν χάριν· μήπως κῆμμία ρίζα πικρίας μὲ τὸ νὰ ἀναβλάστᾷ, σᾶς ἐνοχλῆ, καὶ μήπως πολλοὶ μαινωσῶσι διὰ μέσου αὐτῆς.

16. Μήπως (εἶναι) κάνεις πόρνος, ἢ κάνεις βέβηλος, καθὼς ἦτον ὁ Ἡσαῦ, ὁ ὁποῖος δι' ἐν φαγητὸν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκιά του.

17. Διότι σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι μετέπειτα, μὲ ὅλον τὸ ὅτι ἠθέλησε νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν (τοῦ πατρὸς του), δὲν ἐκρίθη ἄξιός· καθότι δὲν ἐδύρῃκε τὸν τόπον τῆς μετανοίας, ἀν καὶ τὴν ἐξήτησε καὶ μὲ δάκρυα.

18. Ἐπειδὴ σεῖς δὲν ἐπλησιάσατε εἰς βουνοῦν, τὸ ὁποῖον ψηλαφᾶται, καὶ καίεται ἀπὸ πῦρ, καὶ εἰς πᾶλλον νέφος, καὶ σκότος, καὶ εἰς ἀνεμοζάλην,

19. Καὶ εἰς ἦχον σάλπιγγος, καὶ εἰς φωνὴν, ἢ ὅποια ἐλάλει, καὶ ὅσοι τὴν ἤκουσαν, παρεκάλεσαν, ὥστε ὁ λόγος νὰ μὴ γίνεταί πλέον ἀμέσως εἰς αὐτούς.

20. [Διότι δὲν ἐδύναντο νὰ ὑποφέρωσι τὸ προσταττόμενον (τοῦτο)· ἀν καὶ Σηρίον ἐγγίσῃ εἰς τὸ βουνοῦν, θελεῖ λιθοβοληθῆ, ἢ θελεῖ κατατοξευθῆ μὲ κοντάριον.

21. Καὶ τὸ φαινόμενον ἦτον πολλὰ φοβερόν, (ὥστε) ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐγὼ φοβοῦμαι καθ' ὑπερβολὴν, καὶ τρέμω ὅλως.]

22. Ἀλλὰ ἐπλησιάσατε εἰς τὸ ὄρος Σιών, εἰς τὴν πόλιν τοῦ ζῶντος Θεοῦ, εἰς τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ καὶ εἰς τὰς murιάδας τῶν ἀγγέλων,

23. Εἰς τὴν πανήγυριν καὶ ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, οἱ ὅποιοι εἶναι καταγεγραμμένοι ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ εἰς τὸν Θεὸν τὸν κριτὴν ὄλων, καὶ εἰς τὰ πνεύματα τῶν δικαίων, οἱ ὅποιοι ἔφθασαν εἰς τὴν τελειότητα,

24. Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὅποῖος εἶναι μεσίτης τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, τὸ ὅποιον λαλεῖ λόγους καλλιωτέρους παρὰ (τὸ αἷμα) τοῦ Ἄβελ.

25. Προσέχετε νὰ μὴ παραιτήσητε ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος λαλεῖ· διότι ἂν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέφυγον (τὴν παιδείαν), ἐπειδὴ παρήτησαν ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος ἐλάλει εἰς αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πολλῶν μᾶλλον (ἑλομένον παιδευθῆ) ἡμεῖς, ἂν ἀποστραφώμεν ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος (μᾶς λαλεῖ) ἀπὸ τοὺς οὐρανούς·

26. Τοῦ ὁποῦλου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε τότε τὴν γῆν· καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσιν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ θέλω σείση ἀκόμη μίαν φοράν, οὐχὶ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27. Καὶ αὐταὶ αἱ λέξεις, ἀκόμη μίαν φοράν, φανερώνουσι τὴν μετακίνησιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια σαλεύονται, ἐπειδὴ τρόπον τινὰ αὐτὰ ἐγένοντο, διὰ νὰ μείνωσιν αἰώνια ἐκείνα, τὰ ὅποια δὲν σαλεύονται.

28. Διὰ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν (ἀπὸ τὸν Θεόν) βασιλείαν ἀμετακίνητον, ἃς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ μέσου τῆς ὁποίας (δυναμέθα) νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεὸν εὐαρέστως, μὲ σέβας καὶ μὲ εὐλάβειαν.

29. Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ, τὸ ὅποιον ἀφανίζει.

ΚΕΦ. ΙΓ΄.

1. Ἡ φιλαδελφία, ἃς μένη μεταξὺ σας.

2. Μὴ λησμονεῖτε τὴν φιλοξενίαν·

διότι διὰ μέσου αὐτῆς μερικοὶ ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους χωρὶς νὰ τὸ καταλάβωσιν.

3. Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, νομίζοντες, ὅτι καὶ σεῖς εἰσθε δεδεμένοι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς κακοπαθοῦντας, νομίζοντες, ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι εἰσθε εἰς τὸ σῶμα (ἐκεῖνων).

4. Ὁ γάμος, ἃς εἶναι τίμιός κατὰ πάντα, καὶ ἡ κοίτη ἁμίαντος· διότι ὁ Θεὸς θέλει κρίνη τοὺς πόρνους καὶ τοὺς μοιχοὺς.

5. Ὁ τρόπος σας ἃς εἶναι ἀφιλάργυρος, μὲ τὸ νὰ εὐχαριστήσθε εἰς ὁ, τι ἔχετε· διότι ὁ ἴδιος (Θεὸς) εἶπεν· Ἐγὼ δὲν θέλω σὲ ἀφήση μήτε θέλω σὲ ἐγκαταλίπειν.

6. Ὡστε ἡμεῖς (δυναμέθα) νὰ λέγωμεν μὲ θάρρος· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῆ ὁ, τι καὶ ἂν μοι κάμη ἄνθρωπος.

7. Ἐνθυμεῖσθε τοὺς πρώτους ὁδηγούς σας, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων τὴν πίστιν μιμεῖσθε, μὲ τὸ νὰ ἔχητε ὡς παράδειγμα τὸ τέλος τῆς πολιτείας των.

8. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ ἔχθες καὶ σήμερον, καὶ (θέλει εἶναι ὁ αὐτὸς) καὶ αἰωνίως.

9. Μὴ ἄγασθε καὶ φέρεσθε ἀπὸ διδασκαλίας πολυειδεῖς καὶ παραδόξους· διότι συμφερώτερον εἶναι νὰ κάμη θεράν καθὲς τὴν καρδίαν του μὲ τὴν χάριν, καὶ οὐχὶ μὲ τὰ βρώματα, διότι ὅσοι περιεπάτησαν μὲ αὐτὰ, δὲν ὠφελήθησαν.

10. Ἡμεῖς ἔχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν ἔχουσιν ἔξουσίαν νὰ φάγωσιν, ὅσοι λατρεύουσιν εἰς τὴν σκηνήν.

11. Διότι τὰ σώματα ἐκείνων τῶν ζώων, ἥτων ὁποίων τὸ αἷμα προσφέρεται διὰ τὰ ἁμαρτήματα εἰς τὰ ἁγια

διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέως, καίονται ἔξω ἀπὸ τὴν παρεμβολήν.

12. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔπαθεν ἔξω ἀπὸ τὴν πύλιν, διὰ νὰ ἀγιάσῃ τὸν λαὸν μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα.

13. Ἄς ἐκβαίνωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν παρεμβολήν, (διὰ νὰ ὑπάγωμεν) εἰς αὐτόν, μὲ τὸ νὰ φέρωμεν τὸν ὄνειδισμόν του.

14. Διότι ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐδῶ πόλιν μένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν μελλουσαν.

15. Λοιπὸν ἄς ἀναφέρωμεν εἰς τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ μέσου αὐτοῦ (τοῦ Ἰησοῦ) θυσίαν αἰνέσεως, δηλαδὴ καρπὸν χειλέων, τὰ ὅποια λέγουσι σύμφωνα μὲ τὸ ὄνομά του.

16. Μὴ λησμονεῖτε τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὸ μεταδοτικόν· διότι ὁ Θεὸς εἰς τοιαύτας θυσίας εὐχαριστεῖται.

17. Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσι διὰ τὰς ψυχάς σας, ἕπειδὴ μέλλουσι νὰ ἀποδώσωσι λόγον· διὰ νὰ κάμνωσιν αὐτὴν (τὴν ἐπαγρύπνησιν) μὲ χαρὰν, καὶ οὐχὶ μὲ ἀναστεναγμούς· διότι αὐτὸ δὲν σᾶς εἶναι ὠφέλιμον.

18. Προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς· διότι ἡμεῖς ἐλπίζομεν, ὅτι ἔχομεν καλὴν συνειδήσιν, ἕπειδὴ θέλομεν νὰ πολιτευώμεθα καθ' ὅλα μὲ καλὸν τρόπον.

19. Καὶ περισσότερον σᾶς παρα-

καλῶ νὰ κάμνητε τοῦτο, διὰ νὰ ἔλθῃ ἀσφαλῶς εἰς σᾶς τὸ ὀγληγορώτερον.

20. Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖος ἀνήγαγεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων, (δηλαδὴ) τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὲ τὸ αἷμα τῆς αἰωνίου διαθήκης,

21. Εἴθε νὰ σᾶς ἀνδείξῃ τελείου καθ' ὅλα τὰ καλὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ κάμνητε τὸ θέλημά του· μὲ τὸ νὰ ἐκτέλῃ (ὁ ἴδιος) εἰς σᾶς, ὅ, τι εἶναι ἀρεστὸν ἔμπροσθέν του διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον (ἄς εἶναι) ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

22. Σᾶς παρακαλῶ δὲ, ἀδελφοί, νὰ δεχθῆτε μὲ ἀνοχὴν αὐτὸν τὸν παρακλητικὸν λόγον μου· διότι ἐγὼ σᾶς ἔγραψα μὲ συντομίαν.

23. Ἦξεύρετε, ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἠλευθερώθη, καὶ ἐὰν ἔλθῃ αὐτὸς, ἐντὸς ὀλίγου θέλω σᾶς ἰθὺ ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

24. Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς προεστῶτάς σας καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους. Σᾶς ἀσπάζονται ὅλοι οἱ (πιστοὶ) τῆς Ἰταλίας.

25. (Εἴθε νὰ εἶναι) ἡ χάρις μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ ἐγράφη ἀπὸ Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ἰάκωβος ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου (ἡμῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ, (εὐχεται) εἰς τὰς δώδεκα φυλάς, αἱ ὁ-

ποῖαι εἶναι διεσπαρμέναι, νὰ χαίρωσιν.

2. Ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσῃτε εἰς διαφόρους πειρασμούς, νομίζετε, (ὅτι τοῦτο εἶναι) ἡ τελεία χαρὰ σας·

3. Μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι τὸ δοκίμιον τῆς πίστεώς σας κατορθώνει ὑπομονήν·

4. Ὅμως πρέπει ἡ ὑπομονὴ νὰ ἔχη τὸ ἔργον (τῆς) τελειον, διὰ νὰ εἴσθε τελεῖοι καὶ ὁλόκληροι καθ' ὅλα, καὶ νὰ μὴ εἴσθε εἰς τίποτε ἑλλιπείς.

5. Ἄν κάνεις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἑλλιπὴς κατὰ τὴν σοφίαν, ἄς τὴν ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ ὅποῖος (τὴν) δίδει εἰς ὅλους ἀπλῶς, καὶ δὲν ὀνειδίζει, καὶ θελεῖ δοθῆ καὶ εἰς αὐτόν.

6. Ἄς τὴν ζητῇ ὁμως μὲ πίστιν, χωρὶς νὰ διστάζῃ τελείως· διότι ὅποιος διστάζει, ὁμοιάζει μὲ τὸν κυματισμὸν τῆς θαλάσσης, ὁ ὅποῖος κινεῖται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, καὶ φέρεται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

7. Διότι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος, ἄς μὴ νομίζῃ, ὅτι θελεῖ λάβῃ τίποτε ἀπὸ τὸν Κύριον.

8. Ὁ δῖγνωμος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατάστατος εἰς ὅλους τοὺς δρόμους του.

9. Ὁ δὲ ταπεινὸς ἀδελφὸς ἄς καυχᾶται εἰς τὴν ὑψωσίαν του·

10. Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπεινωσίαν του, διότι θελεῖ παρελθῆ, καθῶς (παρέρχεται) τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου·

11. Ἐπειδὴ, καθῶς ὁ καυστικὸς ἥλιος ἀνατείλῃ, καὶ ὁ χόρτος ξηραίνεται, καὶ τὸ ἄνθος του πίπτει, καὶ χάνεται ἡ ωραιότης τοῦ προσώπου του· μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ πλούσιος θελεῖ μαρανθῆ εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του.

12. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποῖος ὑποφέρει πειρασμόν· διότι ἀφ' οὗ δοκιμασθῆ, θελεῖ λάβῃ τὸν στέφανον, τὸν ὅποιον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσι.

13. Κάνεις, ὅταν πειράζεται, ἄς

μὴ λέγῃ· Ὅτι ἐγὼ πειράζομαι ἀπὸ τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς μῆτε πειράζεται ἀπὸ κανένα κακόν, μῆτε αὐτὸς πειράζει κανένα.

14. Ἀλλὰ καθεὶς πειράζεται, ἐπειδὴ ἔλκεται καὶ δελεάζεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν του ἐπιθυμίαν.

15. Ἐπειτα ἡ ἐπιθυμία, ὅταν συλλάβῃ, τίκτει τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ἡ ἁμαρτία, ὅταν τελειωθῆ, γεννᾷ τὸν θάνατον.

16. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17. Πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν θῶρημα τελειον εἶναι ἄνωθεν, ἐπειδὴ καταβαίνει ἀπὸ τὸν πατέρα τῶν φώτων, εἰς τὸν ὅποιον δὲν εἶναι ἀλλοίωσις, μῆτε σκιά μεταβολῆς.

18. Ἀπὸ μόνῃ θελήσει του μᾶς ἐγέννησε, διὰ νὰ εἴμεθα ἡ ἀσπαρχὴ τῶν κτισμάτων του.

19. Λοιπὸν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, καθεὶς ἄνθρωπος ἄς εἶναι ὀηλήγωρος εἰς τὸ νὰ ἀκούσῃ, καὶ ἀργὸς εἰς τὸ νὰ ὁμιλήσῃ, καὶ δυσκίνητος εἰς τὸ νὰ ὀργισθῆ·

20. Διότι ὁ θυμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀναπληροῖ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21. Διὰ τοῦτο ἀπορρίψατε πάντα μολυσμὸν, καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς κακίας, καὶ δεχθῆτε μὲ πραότητα τὸν λόγον, ὁ ὅποῖος ἐφυτεύθη εἰς σᾶς, καὶ ὁ ὅποῖος θύναται νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας.

22. Βάλλετε εἰς πράξιν τὸν λόγον, καὶ μὴ τὸν ἀκούετε μόνον, μὲ τὸ νὰ ἀπατάσθε μὲ παραλογισμούς.

23. Διότι ὅποιος ἀκούει τὸν λόγον, καὶ δὲν τὸν βάλλει εἰς πράξιν, εἶναι ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος βλέπει τὸ φυσικὸν πρόσωπόν του εἰς τὸν καθρέπτην·

24. Καθότι αὐτὸς εἶδε τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἀμέσως ἤλησμόνησεν ὁποῖος εἶναι.

25. Ὅποιος ὁμως κύψει μὲ προσοχήν εἰς τὸν τέλειον νόμον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐπιμένει (εἰς αὐτὸν), ἀντὸς, ἐπειδὴ δὲν γίνεται ἀκροατῆς ἐπιλήσμων τοῦ νόμου, ἀλλὰ (γίνεται) ποιητῆς τῶν (προσταττομένων) ἔργων, εἶναι μακάριος εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πράττει.

26. Ἄν κἀνεὶς μεταξὺ σας νομίζῃ, ὅτι εἶναι Ἰησῆκος, καὶ δὲν κρατῇ μὲ χαλινὸν τὴν γλῶσσαν του, ἀλλὰ ἀπατᾷ τὴν καρδίαν του, αὐτοῦ ἡ Ἰηρησκεία εἶναι ματαία.

27. Ἰηρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμόλυτος ἔμπροσθεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πατέρα εἶναι, τὸ νὰ ἐπισκέπῃται κἀνεὶς τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰς χήρας, ὅταν θλιβῶνται, καὶ νὰ φυλάττῃ τὸν ἑαυτὸν του καθαρὸν ἀπὸ (τοὺς μολυσμοὺς) τοῦ κόσμου.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ἀδελφοί μου, κρατεῖτε χωρὶς προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ δεδοξασμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Διότι ἂν ἔμβη εἰς τὴν συνλευσίν σας κἀνεὶς, ὁ ὁποῖος φορεῖ χρυσοῦν δακτύλιον, καὶ λαμπρὰ φορέματα, καὶ (ἐν ταῦτῳ) ἔμβη καὶ κἀνεὶς πτωχὸς μὲ λερωμένον φόρεμα,

3. Καὶ σεῖς ἠθέλετε ἴδῃ μὲ εὐμένειαν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ ἠθέλετε τῷ εἶπῃ· Σὺ κάθησαι ἐδῶ ἐντίμως· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν ἠθέλετε εἶπῃ· Σὺ στέκε ἐκεῖ, ἢ κάθησαι· ἐδῶ εἰς τὸ ὑποπόδιόν μου·

4. Τάχα δὲν ἐκάμετε διάκρισιν (τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου) εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ δὲν ἐκρίνατε μὲ πονηροὺς λογισμοῦς;

5. Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου ἀδελ-

φοί, ὁ Θεὸς δὲν ἐδιάλεξε τοὺς πτωχοὺς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι εἶναι: πλούσιοι κατὰ τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμοι τῆς βασιλείας, τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀγαπῶσι;

6. Σεῖς ὁμως ἠτιμάσατε τὸν πτωχὸν· δὲν εἶναι (τάχα) οἱ πλούσιοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σᾶς τυρανοῦσι, καὶ σᾶς σύρουσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7. Δὲν εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐκλήθη εἰς σᾶς;

8. Ἄν ὁμως σεῖς ἐτελεῖτε τὸν βασιλικὸν νόμον, καθὼς λέγει ἡ γραφή· Σὺ θέλεις ἀγαπήσῃ τὸν γείτονά σου, καθὼς ἀγαπᾷς) καὶ τὸν ἑαυτὸν σου, πράττετε καλῶς.

9. Ἄν ὁμως ἀποβλέπετε εἰς τὰ πρόσωπα, κἀμετε ἀμαρτίαν, καὶ καταδικάζεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡς παραβάται.

10. Διότι ὁποῖος ἤθελε φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ ἤθελεν ἀμαρτήσῃ εἰς μίαν (μόνην ἐντολήν), γίνεται ὑπεύθυνος, (καθὼς ἂν ἤθελεν ἀμαρτήσῃ) εἰς ὅλας.

11. Καθότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶπε· Μὴ μοιχεύσης, (ὁ ἴδιος) εἶπε καί· Μὴ φονεύσης· ἀνίσως (λοιπὸν) δὲν μοιχεύσης, φονεύσης ὁμως, γίνεσαι παραβάτης τοῦ νόμου.

12. Λαλεῖτε μὲ τοιοῦτον τρόπον, καὶ πράττετε μὲ τοιοῦτον τρόπον, φρονούντες, ὅτι μελλετέ νὰ κριθῆτε μὲ τὸν νόμον τῆς ἐλευθερίας·

13. Διότι ἡ κατάδικη γίνεται χωρὶς ἔλεος εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἔλεος· τὸ ἔλεος ὁμως δύναται νὰ νικήσῃ τὴν κατάδικην.

14. Ἀδελφοί, τί ὄφελος εἶναι, ἐὰν κἀνεὶς λέγῃ, ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲν ἔχει, μήπως (αὐτῇ) ἡ πίστις δύναται νὰ τὸν σώσῃ;

15. Ἄν κἀνεὶς ἀδελφὸς, ἢ κἀμίαι ἀδελφῆ, ἤθελον εἶσθαι γυμνοὶ, καὶ ὑστερούμενοι τῆς καθ' ἡμέραν (ἀναγκαίας) τροφῆς,

16. Καὶ κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἤθελον εἶπη εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς εἰρήνην, ζεσταίνεσθε καὶ χορταίνετε· καὶ δὲν ἤθελετε δώση εἰς αὐτούς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματός (των), τί τὸ ὕφελος;

17. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡπίστις, ἐὰν δὲν ἔχη ἔργα, μόνη εἶναι νεκρά.

18. Ἄλλ' ἴσως θελεὶ εἶπη κἀνεὶς· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δεῖξον εἰς ἐμὲ τὴν πίστιν σου διὰ μέσου τῶν ἔργων σου, καὶ ἐγὼ θελω σοὶ δεῖξω τὴν πίστιν μου διὰ μέσου τῶν ἔργων μου.

19. Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἷς (μόνος)· καὶ κἀμνεὶς καλὰ· καὶ οἱ δαίμονες (οὕτω) πιστεύουσι, καὶ φριττουσι.

20. Θέλεις νὰ καταλάβῃς, ὧ μάταιε ἀνθρωπε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21. Ὁ Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ μας δὲν ἐδικαιώθη (τάχα) διὰ μέσου τῶν ἔργων, ἐπειδὴ προσέφερεν εἰς τὸ θυσιαστήριον Ἰσαὰκ τὸν υἱόν του;

22. Βλέπεις, ὅτι ἡ πίστις συνήργει ὁμοῦ μὲ τὰ ἔργα του, καὶ διὰ μέσου τῶν ἔργων του ἡ πίστις του ἐτελειοποιήθη;

23. Καὶ ἔλαβε τέλος ἡ γραφή, ἡ ὅποια λέγει· Ὁ Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ (τοῦτο) ἐλογίσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὠνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24. Βλέπετε λοιπὸν, ὅτι ὁ ἀνθρωπος δικαιούται διὰ μέσου τῶν ἔργων, καὶ οὐχὶ διὰ μέσου τῆς πίστεως μόνης;

25. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δὲν ἐδικαιώθη (τάχα) ἀπὸ τὰ ἔργα της

καὶ ἡ πόρνη Ραάβ, ἐπειδὴ ἐδέχθη τοὺς μνηστὰς, καὶ τοὺς ἔστειλε δι' ἄλλης ὁδοῦ;

26. Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς ψυχῆν εἶναι νεκρὸν, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Ἀδελφοί μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδάσκαλοι, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι (ἐκ τούτου) θελομεν λάβῃ περισσοτέραν κατάρτισιν·

2. Διότι ἡμεῖς ὅλοι σφάλλομεν εἰς πολλὰ (πράγματα)· ἂν κἀνεὶς δὲν σφάλῃ εἰς τὸν λόγον, αὐτὸς εἶναι τέλειος ἀνὴρ, καὶ δύναται νὰ βαστάτῃ εἰς τὸν χαλινὸν καὶ ὄλον τὸ σῶμά του.

3. Ἠξεύρετε, ὅτι ἡμεῖς βάλλομεν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα τῶν ἀλόγων, διὰ νὰ πειθωνταὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ (μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον) φέρομεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὄλον τὸ σῶμά των.

4. Ἴδου, καὶ τὰ πλοῖα μ' ὄλον τὸ ὅτι εἶναι τόσον μεγάλα, καὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι διώκονται ἀπὸ βιαίους ἀνέμους, μεταφέρονται διὰ μέσου ἑνὸς μικροτάτου τιμωνίου, εἰς ὅποιον μέρος θελεὶ ὁ σκοπὸς τοῦ κυβερνήτου·

5. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καυχᾶται ὅμως μεγάλη (πράγματα)· παρατηρήσατε, πόσην πολλὴν ὕλην (δύνεται) νὰ ἀνάψῃ ὀλίγον πῦρ.

6. Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· καὶ ἡ γλῶσσα εὐρίσκειται μεταξὺ εἰς τὰ λοιπὰ μέλη μας, μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε μολύνει ὄλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζει ὄλον τὸν ὀρόμον τῆς ζωῆς μας, καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὴν γένναν·

7. Διότι πᾶν γένος θηρίων καὶ πετεινῶν, καὶ ἔρπετων, καὶ θαλασσίων

(ζώνων), δαμάζεται; και ἐδαμάσθη ἀπὸ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν·

8. Κάνεις ὅμως ἀνθρωπος δὲν δύναται νὰ δαμάσῃ τὴν γλώσσαν· αὐτὴ εἶναι κακὸν ἀκράτητον, εἶναι γεμάτη ἀπὸ φαρμάκι θανατηφόρον.

9. Μὲ αὐτὴν εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα (μας), καὶ μὲ αὐτὴν καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐπλάσθησαν καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ·

10. Ἀπὸ τὸ ἴδιον στόμα ἐκβαίνει καὶ εὐλογία, καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει (ὅμως), ἀδελφοί μου, αὐτὰ νὰ γίνονται μὲ τοιοῦτον τρόπον.

11. Μήπως ἡ βρῦσις ἀπὸ τὴν ἰδίαν τρύψαν ἀναβρῦει καὶ τὸ γλυκὺ ὕδωρ καὶ τὸ πικρὸν;

12. Μήπως δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ συκὴ νὰ κάμῃ ἐλάιας, ἢ τὸ κλῆμα σῦκα; Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κάμια βρῦσις δὲν ἀναβρῦει ἀλμυρὸν ὕδωρ καὶ γλυκὺ.

13. Εἶναι τάχα μεταξὺ σας κύνεις σοφὸς, ἢ ἐπιστήμων; ἃς δείξῃ διὰ μέσου τῆς καλῆς πολιτείας του τὰ ἔργα του, (ὅτι γίνονται) μὲ πραότητα σοφίας.

14. Ἄν ὅμως ἔχητε ζῆλον πικρὸν καὶ πνεῦμα φιλονεικίας μέσα εἰς τὰς καρδίας σας, μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ ψεύδεσθε ἐναντίον εἰς τὴν ἀλήθειαν.

15. Αὐτὴ ἡ σοφία δὲν καταβαίνει ἄνωθεν, ἀλλ' εἶναι ἐπίγειος, ζωώδης, καὶ δαιμονιώδης·

16. Διότι ὅπου (εὐρίσκεται) φθόνος καὶ πνεῦμα φιλονεικίας, ἐκεῖ (εὐρίσκεται) καὶ ἀκαταστασία καὶ πᾶν κακὸν πρᾶγμα.

17. Ἡ σοφία ὅμως, ἡ ὁποία (καταβαίνει) ἄνωθεν, πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπεικὴς, εὐπειθής, γεμάτη ἀπὸ ἔλεος καὶ καρποῦς καλοῦς, δὲν ἔχει ἄμφιβολίαν, μήτε ὑπόκρισιν.

18. Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπεύρεται μὲ εἰρήνην εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται εἰρήνην.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἀπὸ ποῦ (προέρχονται) μεταξὺ σας οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχαι; (Δὲν προέρχονται) τάχα ἀπὸ ἐδῶ, (δηλαδὴ) ἀπὸ τὰς ἡδονὰς σας, αἱ ὁποῖαι κινοῦσι πόλεμον εἰς τὰ μέλη σας;

2. Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε (τὸ ἐπιθυμητόν)· φθονεῖτε καὶ ζηλεύετε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ δὲν ἀπολαμβάνετε (τίποτε), διότι δὲν ζητεῖτε.

3. Σεῖς ζητεῖτε, καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι ζητεῖτε μὲ κακὸν σκοπὸν, (δηλαδὴ) διὰ νὰ ἐξοδεύσητε εἰς τὰς ἡδονὰς σας.

4. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἤξεύρετε, ὅτι ἡ φιλία αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; λοιπὸν ὅποιος θελήσῃ νὰ εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, γίνεται ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5. Τάχα στοχαζέσθε, ὅτι ἡ γραφὴ λέγει ματαίως, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατώκησεν εἰς ἡμᾶς, ἔχει κλίσιν εἰς τὸν φθόνον;

6. (Ἀλλῶς ὁ Θεὸς) δίδει καὶ περισσότεραν χάριν, διὰ τοῦτο καὶ (ἡ γραφὴ) λέγει· Ὁ Θεὸς εἶναι ἐναντίος τῶν ὑπερηφάνων, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινοὺς.

7. Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐναντιωθῆτε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θελεῖ φύγη ἀπὸ σᾶς.

8. Πλησιάσατε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ θελεῖ πλησιάσῃ (καὶ ἐκεῖνος) εἰς σᾶς· ἄμαρτωλοι, καθαρῖσατε τὰς χεῖράς σας, σεῖς δίγνωμοι, καθαρῖσατε τὰς καρδίας σας.

9. Ταλαιπωρηθῆτε, καὶ πενήθησατε, καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ἃς μετα-

βληθῆ εἰς κλαυθμὸν, καὶ ἡ χαρὰ σας εἰς λύπην.

10. Ταπεινωθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ αὐτὸς θελεῖ σᾶς ὑψώσῃ.

11. Μὴ καταλαλεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀδελφοί· (διότι) ὅποιος καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, αὐτὸς καταλαλεῖ τὸν νόμον καὶ κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἂν κρίνης τὸν νόμον, δὲν εἶσαι τηρητῆς τοῦ νόμου, ἀλλὰ κριτῆς.

12. Εἰς (μόνος) εἶναι ὁ νομοθέτης, ὁ ὁποῖος θύναται νὰ σώσῃ καὶ νὰ ἀπολέσῃ· ποῖος εἶσαι σὺ, ὁ ὁποῖος κρίνεις τὸν ἄλλον;

13. Ποῦ εἴσθε σεῖς, οἱ ὁποῖον λέγετε· Ἡμεῖς σήμερον ἢ ἄριον θέλομεν ὑπάγῃ εἰς τὴν δεῖνα πόλιν, καὶ ἐκεῖ θέλομεν διατριψῆ ἕνα χρόνον, καὶ θέλομενπραγματευθῆ, καὶ θέλομεν κερδίσῃ.

14. Ἐν ᾧ σεῖς δὲν ἠξεύρετε, τί (θελεῖ ἀκολουθήσῃ) ἄριον· καὶ τί πρῶτα εἶναι ἡ ζωὴ σας; βέβαια αὐτὴ εἶναι μία ἀναθυμίασις, ἡ ὁποία φαίνεται εἰς ὀλίγον καιρὸν, καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται.

15. Ἐντὶ τοῦ νὰ λέγητε· Ἄν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ἂν ζήσωμεν, θέλομεν πράξῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16. Σεῖς ἐκ τοῦ ἐναντίου καυχᾶσθε μὲ τὰς ἀλαζονείας σας· πᾶσα τοιαύτη καύχησις εἶναι πονηρά.

17. Ὅποιος λοιπὸν ἠξεύρει νὰ κάμνῃ τὸ καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμνει, ἐκεῖνος ἀμαρτάνει.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ποῦ εἴσθε σεῖς οἱ πλοῦσιοι; κλῆσάτε, καὶ μοιρολογήσατε διὰ τὰς ταλαιπωρίας, αἱ ὁποῖαι μέλλουσι νὰ ἐλθωσιν εἰς σᾶς.

2. Ὁ πλοῦτός σας ἐσάπησε, καὶ οἱ σκώληκες ἔφαγον τὰ φορέματά σας.

3. Ὁ χρυσοὺς καὶ ὁ ἄργυρος σας ἐσκούριάσε, καὶ ἡ σκουρία των θελεῖ εἶναι διὰ μαρτυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θελεῖ φάγῃ τὰς σάρκας σας ὡς πῦρ· σεῖς ἐθήσαυρίσατε διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας σας.

4. Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθήρισαν τὰ χωράφιά σας, καὶ σεῖς δὲν τὸν ἐδώκατε, φωνάζει· καὶ αἱ φωναὶ τῶν θερισταῶν ἐφθασαν εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ.

5. Σεῖς ἐτρυφήσατε, καὶ ἐζήσατε ἀσώτως ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας, ὡσὰν εἰς ἡμέραν σφαγῆς.

6. Σεῖς κατεδικάσατε, καὶ ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον, ὁ ὁποῖος δὲν σᾶς ἐναντιοῦται.

7. Σεῖς ὅμως, ἀδελφοί, μακροθυμήσατε, ἕως οὔ νὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος· ἰδέτε, ὅτι καὶ ὁ γεωργὸς περιμένει τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, καὶ μακροθυμεῖ δι' αὐτὸν, ἕως οὔ νὰ λάβῃ βροχὴν καὶ προΐμιον καὶ ὄψιμον.

8. Μακροθυμήσατε καὶ σεῖς, καὶ στηρίξατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου εἶναι πλησίον.

9. Μὴ ἀναστεναίξετε ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, διὰ νὰ μὴ κατακριθῆτε· ἰδου, ὁ κριτῆς στέκει ἔμπροσς εἰς τὰς θύρας.

10. Ἀδελφοί μου, ἔχετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ προφήτας, οἱ ὁποῖοι ἐλάλησαν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11. Ἰδέτε, ὅτι ἡμεῖς μακαρίζομεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑπομένουσι· σεῖς ἠκούσατε τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ, καὶ εἶδετε, τί τέλος (τῷ ἔδωκεν) ὁ Κύριος, διότι ὁ Κύριος εἶναι πολυεύσπλαγχνος καὶ οἰκτιρῶν.

12. Περισσότερον δὲ ἀπὸ ὅλα, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε κἀνένα ἄλλον ὄρον· ἅς εἶναι· δὲ τὸ ναὶ (σας), ναὶ, καὶ

τὸ οὖ (σας), οὖ· διὰ νὰ μὴ ὑποπέσητε εἰς κατάρκισιν.

15. Ἄν κἀνεὶς μεταξύ σας κακοπαθή; ἄς προσευχῆται· ἂν κἀνεὶς χαίρη; ἄς ψάλλῃ.

14. Ἄν κἀνεὶς μεταξύ σας ἀσθενῇ; ἄς προσκαλέσῃ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄς προσευχηθῶσι δι' αὐτὸν, καὶ ἄς τὸν ἀλείψωσι με ἔλαιον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15. Καὶ ἡ προσευχὴ (γινομένη) με πίστιν, θελεὶ ἐλευθερώσῃ τὸν ἀσθενῆ, καὶ θελεὶ τὸν σηκώσῃ ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἔσπραξε καὶ ἁμαρτίας, θελοῦσι τῷ συγχωρηθῆ.

16. Ἐξομολογεῖσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματά σας, καὶ προσεύχεσθε ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῆτε· διότι ἡ δέησις τοῦ δικαίου,

ὅταν ἐνεργῆται, ἔχει πολλὴν δύναμιν.

17. Ὁ Ἥλιος ἦτον (καὶ αὐτὸς) ἄνθρωπος, ὑποκειμένος εἰς τὰ ὁμοια πάθη με ἡμᾶς, μ' ὄλον τοῦτο ἐζήτησεν (ἀπὸ τὸν Θεόν) με τὴν προσευχὴν του νὰ μὴ βρέξῃ· καὶ δὲν ἔβρεξεν ἑπάνω εἰς τὴν γῆν τρεῖς χρόνους καὶ μῆνας ἑξί.

18. Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔβρεξε, καὶ ἡ γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν τῆς.

19. Ἀδελφοί, ἂν κἀνεὶς μεταξύ σας πλανηθῆ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ (ἄλλος) κἀνεὶς ἤθελε τὸν ἐπιστρέψῃ (ἀπὸ τὴν πλάνην),

20. Αὐτὸς ἄς ἠξεύρῃ, ὅτι ὅποιος ἐπιστρέψῃ ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τὴν πεπλανημένην ὁδὸν του, θελεὶ σώσῃ ψυχὴν ἀπὸ θάνατον, καὶ θελεὶ σμενῶσῃ πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

Π Ρ Ω Τ Η .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Πέτρος ὁ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς, οἱ ὁποῖοι εἶναι· διεσπαρμένοι· καὶ ὡς ξένοι κατοικοῦσιν εἰς τὸν Πόντον, εἰς τὴν Γαλατίαν, εἰς τὴν Καππαδοκίαν, εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἰς τὴν Βιθυνίαν,

2. (Οἱ ὁποῖοι· εἶναι ἐκλεγμένοι) κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς, διὰ νὰ ἁγιασθῶσιν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ νὰ ῥαντισθῶσι με τὸ αἷμά του· (εἴθε) ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη νὰ πληθυνθῆ εἰς σᾶς.

3. Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀνεγέννησε κατὰ τὸ πολὺ ἐλέος του, διὰ (νὰ ἔχωμεν) ζωντανὴν ἐλπίδα διὰ μέσου τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. Καὶ (διὰ νὰ λάβωμεν) τὴν κληρονομίαν, ἡ ὁποία δὲν φθίρεται, μήτε μολύνεται, μήτε μαραίνεται, καὶ ἡ ὁποία φυλάττεται εἰς τοὺς οὐρανοὺς διὰ ἡμᾶς·

5. Οἱ ὁποῖοι φυλαττόμεθα με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως, διὰ (νὰ λάβωμεν) τὴν σωτη-

ρίαν, (ἢ ὅποια εἶναι) ἐτοιμήν νὰ φανερωθῆ εἰς τὸν τελευταῖον καιρὸν.

6. Διὰ τοῦτο χαίρετε, ἂν καὶ ἐλυπηθῆτε ὀλίγον πρότερον διὰ διαφοροτρόπους πειρασμούς· [ἔπειδῆ καὶ εἴπετο νὰ λυπηθῆτε].

7. Διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας πολὺ τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσίον, τὸ ὅποῖον φθείρεται, μ' ὄλον τοῦτο δοκιμάζεται διὰ μέσου τοῦ πυρὸς, εἰς (τὸ νὰ λῶθητε) ἔπαινον, τιμὴν, καὶ δόξαν, ὅταν ἀποκαλυφθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός·

8. Τὸν ὅποῖον ἀγαπᾶτε, μ' ὄλον τὸ ὅτι δὲν τὸν ἴδετε, καὶ μ' ὄλον τὸ ὅτι δὲν τὸν βλέπετε, μήτε μέχρι τοῦτου, ἔπειδῆ ὁμῶς τὸν πιστεύετε, χαίρετε μὲ χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ δεδοξαμένην·

9. Ἐπειδῆ λαμβάνετε τὴν ἀμοιβὴν τῆς πίστεώς σας, (ἢ ὅποια εἶναι) ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν σας.

10. Διὰ τὴν ὅποιαν σωτηρίαν ἐζήτησαν καὶ ἐξηρένησαν οἱ προφῆται, οἱ ὅποιοι προεφήτευσαν διὰ τὴν χάριν, ἢ ὅποια (ἐδόθη) εἰς σᾶς·

11. Ἐπειδῆ ἐζήτησαν νὰ μάθωσιν εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποῖον εὕρισκετο εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸ ὅποῖον προεμαρτύρει (τὰ μέλλοντα), ἐφανέρωσεν εἰς αὐτοὺς, (ὅτι θελοῦσι συμβῆ) τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ δόξαι, αἱ ὅποιαί (θελοῦσιν ἀκολουθήσῃ) ὕστερον ἀπὸ αὐτά·

12. Εἰς τοὺς ὅποιους ἐφανερώθη, ὅτι αὐτοὶ δὲν διηκόνουν αὐτὰ διὰ τὸν ἑαυτὸν των, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, τὰ ὅποια ἐφανερώθησαν εἰς σᾶς, διὰ μέσου ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σᾶς ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὅποῖον ἐστάλη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, εἰς τὰ ὅποια (αὐτὰ) οἱ ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι νὰ παρὰκύψωσι.

13. Διὰ τοῦτο ἀναζώσασθε τὰς

ἀσφύρας τοῦ νοῦς σας, καὶ σωφρονεῖτε, καὶ περιμένετε μὲ τελείαν ἐπιμονὴν τὴν χάριν, ἢ ὅποια θελεῖ σᾶς δοθῆ, ὅταν ἀποκαλυφθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός·

14. Ὡς τέκνα ὑπάκουα, χωρὶς νὰ συσχηματίζησθε μὲ τὰς ἐπιθυμίας, τὰς ὅποιας (εἴχετε) πρότερον, ὅτε ἦσθε εἰς ἄγνοιαν·

15. Ἀλλὰ γενήθητε καὶ σεῖς ἅγιοι καθ' ὅλην σας τὴν πολιτείαν, καθὼς εἶναι ἅγιος καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖος σᾶς ἐκάλεσε.

16. Καθότι εἶναι γεγραμμένον· Γίνεσθε ἅγιοι, διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἅγιος.

17. Καὶ ἂν ὀνομάζητε πατέρα σας ἐκεῖνον, ὁ ὅποῖος χωρὶς προσωποληψίαν θελεῖ κρίνῃ κατὰ τὰ ἔργα τοῦ καθενὸς, πολιτευθῆτε μὲ φόβον κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσωρινῆς κατοικίας σας (εἰς τὴν γῆν)·

18. Μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι δὲν ἐξηγοράσθητε ἀπὸ τὴν πατροπαράδοτον ματαίαν πολιτείαν σας μὲ φθαρτὰ (πράγματα, δηλαδὴ) ἀργύριον καὶ χρυσίον·

19. Ἀλλὰ μὲ τὸ πολῦτιμον αἴμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου ἀμνοῦ·

20. Ὁ ὅποῖος ἦτον προεγνωσμένος πρὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, ἐφανέρωθη ὁμῶς εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους διὰ σᾶς,

21. Οἱ ὅποιοι διὰ μέσου αὐτοῦ ἐπιστεύσατε εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὅποῖος τὸν ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ τὸν ἐδόξασεν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπὶς σας νὰ εἶναι εἰς τὸν Θεόν.

22. Καθαρίσατε (λοιπὸν) τὰς ψυχὰς σας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, μὲ τὸ νὰ ὑπακούητε εἰς τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ εἴσθε φιλάδελφοι χωρὶς ὑπόκρισιν, καὶ ἀγαπᾶτε σταθερὰ ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ καθαρὰν καρδίαν·

23. Ἐπειδῆ καὶ ἀνεγεννήθητε οὐχὶ

μέ φθαρτὴν σποράν, ἀλλὰ (μέ σποράν) ἀφθαρτον, (δηλαδή) μέ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ζῆ καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

24. Διότι πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ ὅλη ἡ δόξα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος του ἔπεσεν·

25. Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη εὐαγγελικῶς εἰς σᾶς.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ἀπορρίψατε λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ πᾶσαν δολιότητα καὶ τὰς ὑποκρίσεις καὶ τοὺς φθόνους καὶ ὅλας τὰς καταλαλιὰς,

2. Καὶ ἐπιθυμήσατε τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα, ὡς παιδιὰ πρὸ ὀλίγου γεννηθέντα, διὰ νὰ ἀυξηθῆτε μέ αὐτό·

3. Ἐπειδὴ σεῖς ἐδοκιμάσατε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι χρηστός·

4. Εἰς τὸν ὁποῖον πλησιάσατε, (ὡσάν) εἰς πέτραν ζωντανήν, ἡ ὁποία ἀπὸ μὲν τοὺς ἀνθρώπους κχτεφρονήθη, εἶναι ὅμως ἐκλεκτὴ καὶ ἐντιμὸς πλησίον εἰς τὸν Θεόν·

5. Καὶ σεῖς ὡς πέτραι ζωντανᾶι κτίζεσθε, (διὰ νὰ εἰσθε) οἰκίαι πνευματικῆ, ἱερατεῖον ἅγιον, ὥστε νὰ προσφέρητε πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6. Διὰ τοῦτο καὶ διαλαμβάνει εἰς τὴν γραφήν· Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω εἰς τὴν Σιών πέτραν πρώτην τῆς γωνίας, ἐκλεκτὴν, καὶ ἐντιμὸν· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτήν, δὲν θέλει καταισχυνοθῆ.

7. Ἡ τιμὴ λοιπὸν (ἐδόθη) εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύετε· εἰς δὲ τοὺς ἀπειθεῖς, ἀπὸ τῆς ἡ πέτρα, τὴν ὁποῖαν οἱ κτίσται ἀπερρίψαν, ἐγένετο κεφαλὴ

τῆς γωνίας, καὶ πέτρα προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8. Διότι αὐτοὶ προσκόβονταν εἰς τὸν λόγον, καὶ εἶναι ἀπειθεῖς εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον διωρίσθησαν.

9. Σεῖς ὅμως εἰσθε γένος ἐκλεκτὸν, ἱερατεῖον βασιλικὸν, ἔθνος ἅγιον, λαὸς, τὸν ὁποῖον ἐπεριποιήθη (ὁ Θεός)· διὰ νὰ κηρύξητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου, ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸ σκοτός εἰς τὸ ἴδιόν του Σαυμαστὸν φῶς·

10. Σεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσθε ἔνυ καίρον λαὸς, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως εἰσθε λαὸς τοῦ Θεοῦ· δὲν ἦσθε (τότε) ἡλεημένοι, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἡλεήθητε.

11. Ἀγαπητοὶ, σᾶς παρακαλῶ ὡς ξένους καὶ περιηγητὰς (τοῦ κόσμου), νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι κινουσι πόλεμον ἐναντίον εἰς τὴν ψυχὴν·

12. Καὶ νὰ ἔχητε τὴν συνκναστροφὴν σας καλὴν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν· ὥστε, ἐν ᾧ σᾶς κατηγοροῦσιν ὡς κχοπειοὺς, νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἐπισκοπήσῃ (ὀλους), ἐξ αἰτίας τῶν καλῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἰδεῖ εἰς σᾶς.

13. Ὑποταχθῆτε λοιπὸν διὰ τὸν Κύριον εἰς πᾶσαν τάξιν ἀνθρώπων· εἴτε εἰς τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὀλους·

14. Εἴτε εἰς τοὺς ἡγεμόνας, ἐπειδὴ στέλλονται ἀπὸ αὐτὸν διὰ νὰ τιμωρῶσι τοὺς κχοπειοὺς, καὶ νὰ τιμῶσι τοὺς ἀγαθοποιούς·

15. Διότι τέτοιοι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐπιστομίζητε τὴν ἀγνωσίαν τῶν ἀνοήτων ἀνθρώπων, μέ τὸ νὰ πράττητε ἔργα καλὰ·

16. (Ζῆτε) ὡς ἐλεύθεροι, οὐχι ὅμως νομίζοντες, ὅτι ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν ἐπικάλυμμα (τοῦ νὰ πράττητε) τὴν κακίαν, ἀλλὰ ὅτι εἰσθε δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.

17. Τιμᾶτε ὄλους· ἀγαπᾶτε τοὺς ἀδελφούς σας· φοβείσθε τὸν Θεόν· καὶ τιμᾶτε τὸν βασιλεῖα.

18. Οἱ δοῦλοι, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς κυρίους σας με ὄλον τὸν φόβον, οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς καλοὺς καὶ πραεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.

19. Διότι αὐτὸ (λογίζεται) χάρις, ἔαν κἀνεὶς μὲ ὄλον τὸ ὅτι πάσχει ἀδί-
κως, ὑποφέρη τὰς λύπας, καθότι κα-
τανοεῖ (τὸ θῆλημα) τοῦ Θεοῦ.

20. Διότι ποία δόξα σας εἶναι, ἔαν ὑπομένητε, ὅταν θέρνησθε, διότι ἀμαρτάνετε; ἂν ὅμως ἐν ᾧ πράττετε καλῶς, καὶ πάσχετε, ὑπομένητε, αὐτὸ λογίζεται χάρις ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

21. Καθότι διὰ τοῦτο προσεκλή-
θητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ
σᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀφήσῃ παράδειγμα,
ὥστε νὰ ἀκολουθήσητε εἰς τὰ ἴχνη του·

22. Ὁ ὁποῖος δὲν ἔπραξε (καμ-
μίαν) ἀμαρτίαν, μήτε καμμία δολιότης
εὔρεθη εἰς τὸ στόμα του·

23. Καὶ ὁ ὁποῖος, ὅτε ὑβρίζειτο,
δὲν ὑβρίζεν ἀμοιβαίως, ὅτε ἔπασχε,
δὲν ἐφοβέριζεν· ἀλλὰ παρέδιδε (τὸν
ἑαυτὸν του) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔκρινε
δικαίως·

24. Ὁ ὁποῖος ἐσήκωσε τὰς ἀμαρ-
τίας μας εἰς τὸ σῶμά του ἔπᾶνω εἰς
τὸ ξύλον, διὰ νὰ ζήσωμεν κατὰ τὴν
δικαιοσύνην, με τὸ νὰ ἀποθάνωμεν
κατὰ τὰς ἀμαρτίας· διότι με τὴν πλη-
γὴν αὐτοῦ σεῖς ἰατρεύθητε.

25. Διότι σεῖς ἦσθε ὡς πρόβατα
περιπλανώμενα, ὅμως ἐπεστράφητε
νῦν εἰς τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον
τῶν ψυχῶν σας.

ΚΕΦ. Γ΄.

1. Ὁμοίως καὶ αἱ γυναῖκες, ὑπο-
τάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἀνδρας,
ὥστε καὶ ἂν μερικοὶ ἀπειθῶσιν εἰς τὸν

λόγον, νὰ κερδηθῶσι χωρὶς λόγον διὰ
μέσου τῆς πολιτείας τῶν γυναικῶν·

2. Με τὸ νὰ ἴδωσι τὴν καθαρὰν
πολιτεῖαν σας (συνσθευμένην) με φό-
βον.

3. Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς, ἃς
μὴν εἶναι ὁ ἐξωτερικὸς (στολισμὸς) τῆς
περιπολοκῆς τῶν τριχῶν, καὶ τῆς πε-
ριθέσεως τῶν χρυσαφικῶν, ἢ τῆς ἐν-
δυσίας τῶν φορεμάτων·

4. Ἀλλὰ (ἃς εἶναι ἐστολισμένος)
ὁ κεχυμμένος τῆς καρδίας ἄνθρωπος,
με τὸν ἀφθαρτον (στολισμὸν) τοῦ
πραέος καὶ ἡσύχου πνεύματος, τὸ
ὁποῖον εἶναι πολυτέλεια ἐμπροσθεν
τοῦ Θεοῦ.

5. Διότι με τοιοῦτον τρόπον ἕνα
καιρὸν καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι
ἠλπίζον εἰς τὸν Θεόν, ἐστόλιζον τὸν
ἑαυτὸν των, ἐπειδὴ ὑπετάσσοντο εἰς
τοὺς ἰδίους των ἀνδρας.

6. Καθὼς ἡ Σάρρα ὑπήκουσεν εἰς
τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὠνόμαζε κύριόν
της, τῆς ὁποίας σεῖς ἐγεννήθητε τέ-
κνα, ἔαν πράττητε τὸ καλόν, χωρὶς νὰ
φοβῆσθε κἀνενα φόβον.

7. Καὶ οἱ ἄνδρες με τὸν αὐτὸν τρό-
πον ζητε με φρόνησιν, με τὸ νὰ ἀπο-
δίδητε εἰς τὸ γυναικεῖον γένος τιμὴν,
ἐπειδὴ εἶναι ἀσθενέστερον, καθότι καὶ
αὐταὶ θέλουσι κληρονομίαν ὁμοῦ τὴν
χάριν τῆς ζωῆς, ὥστε (οὕτω) νὰ μὴ
διακόπτωνται αἱ προσευχαί σας.

8. Τέλος πάντων ἔχετε ὄλοι τὸ
ἴδιον φρόνημα, (γίνεσθε) συμπαθεῖς,
φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες·

9. Χωρὶς νὰ ἀποδίδητε κακὸν ἀντὶ
κακοῦ, ἢ ὑβριν ἀντὶ ὑβρεως· ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἐναντίου νὰ εὐλογῆτε· με τὸ νὰ
ἠξεύρητε, ὅτι διὰ τοῦτο προσεκλήθητε,
διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν.

10. Διότι, ὅποιοι ἐπιθυμεῖ τὴν
ζωὴν, καὶ θέλει νὰ ἴδῃ ἡμέρας καλὰς,
ἃς ἐμποδίσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ

(τὸ νὰ λέγῃ) κακὰ, καὶ τὰ χεῖλη του ἀπὸ τὸ νὰ λαλῶσι δολιότητας.

11. Ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ ἄς πράξῃ τὸ καλόν· ἄς ζητήσῃ τὴν εἰρήνην, καὶ ἄς σπουδάσῃ νὰ τὴν εὕρῃ.

12. Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου (ἐπιβλέπουσιν) εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὠτία του (προσέχουσιν) εἰς τὴν δέησίν των· τὸ πρόσωπον ὁμως τοῦ Κυρίου (εἶναι) ἐναντίον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πράττουσι τὰ κακὰ.

13. Καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς κάμῃ κακὸν, ὅταν σεῖς μῆψῃτε τὸ καλόν;

14. Ἀλλὰ καὶ ἂν πάσχητε ἐξ αἰτίας τῆς δικαιοσύνης, εἴσθε μακάριοι· καὶ μὴ φοβηθῆτε καθὼς φοβοῦνται αὐτοί, καὶ μὴ ταραχθῆτε.

15. Ἀλλὰ ἀγιάσατε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας Κύριον τὸν Θεόν (σας)· καὶ (γίνεσθε) ἔτοιμοι πάντοτε εἰς τὸ νὰ ἀπολογηθῆτε με πρᾶότητα καὶ συστολῆν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος σᾶς ζητεῖ λόγον διὰ τὴν ἐλπίδα, τὴν ὁποῖαν ἔχετε·

16. Μὲ τὸ νὰ φυλάττητε τὴν συνείδησίν σας καλὴν· ὅστε, ὅσοι ἐνοχλοῦσι τὴν κατὰ Χριστὸν καλὴν πολιτείαν σας, νὰ καταισχυρθῶσιν ἐν ᾧ σᾶς κατηγοροῦσιν ὡς κακοποιούς.

17. Διότι καλλιώτερον εἶναι νὰ πάσχητε, με τὸ νὰ πράττῃτε τὸ καλόν, (ἂν θέλῃ οὕτω τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ), παρὰ με τὸ νὰ πράττῃτε τὸ κακόν·

18. Καθότι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε μίαν φοράν διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀδικῶν, ὁ δίκαιος· διὰ νὰ μᾶς φέρῃ πλησίον τοῦ Θεοῦ, ἔπειδὴ ἐθανατώθη κατὰ τὴν σάρκα, ἐζωοποιήθη ὁμως μετὸ πνεῦμα·

19. Μὲ τὸ ὁποῖον ὑψῆγε καὶ ἐκήρυξε καὶ εἰς τὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὴν φυλακὴν,

20. Εἰς ἐκείνους (δηλαδὴ), οἱ ὁποῖοι ἠπειθήσαν ἕνα καιρὸν, ὅτε ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ τοὺς ὑπέμεινε τελευταῖον εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐν ᾧ κατεσκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι (δηλαδὴ ὀκτώ) ψυχαὶ διεφυλάχθησαν διὰ μέσου τοῦ ὕδατος.

21. Τοῦ ὁποῖου τὸ ἀντίτυπον (δηλαδὴ) τὸ βάπτισμα μᾶς σώζει ἐπὶ τοῦ παρόντος, [τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπόρριψις μολυσμοῦ τῆς σαρκός, ἀλλ' ἀνταπόκρισις ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεόν] διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22. Ὁ ὁποῖος ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κάθηται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπετάχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ ἄγγελοι, αἱ ἐξουσίαι καὶ αἱ δυνάμεις.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ ἡμᾶς κατὰ τὴν σάρκα, καὶ σεῖς ἀρματωθῆτε μετὸν αὐτὸν στοχασμόν· διότι ὁποῖος πάθη κατὰ τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν,

2. Ἐπὶ σοκοσῶ τοῦ νὰ μὴ ζήσῃ πλέον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν καιρὸν, ὁ ὁποῖος τῶ μένει (νὰ ζήσῃ) κατὰ σάρκα, ἀλλὰ νὰ ζήσῃ κατὰ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ.

3. Διότι ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς ὁ περρασμένος χρόνος τῆς πολιτείας (μας), εἰς τὸν ὁποῖον ἐπράξαμεν τὸ θελημα τῶν ἐθνῶν, ἔπειδὴ ἐζήσαμεν με ἀσελείας, με ἐπιθυμίας, με μέθας, με ἀσωτίας, με πότους, καὶ με τὰς παρανόμους ἐιδωλολατρίας·

4. Διὰ τοῦτο καὶ θαυμάζουσιν, ἔπειδὴ καὶ σεῖς δὲν συντρέχετε εἰς τὴν ἰδίαν πλημμύραν τῆς ἀσωτίας, καὶ (σᾶς) βλασφημοῦσι.

5. Ὅμως αὐτοὶ θέλουσιν ἀποδώσῃ λόγον εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἔτοι-

μος νὰ κρίνη καὶ τοὺς ζωντανοὺ καὶ τοὺς νεκρούς.

6. Διότι δι' αὐτὴν τὴν αἷταν τὸ εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη καὶ εἰς ἐκείνους, (οἱ ὅποιοι εἶναι) νεκροί, διὰ νὰ κριθῶσι καθὼς ἄνθρωποι κατὰ τὴν σάρκα, καὶ νὰ ζῶσι κατὰ Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα.

7. Τὸ τέλος ὅλων ἔφθασε· λοιπὸν γίνεσθε σώφρονες καὶ ἄγρυπνοι εἰς τὰς προσευχάς.

8. Καὶ περισσώτερον ἀπὸ ὅλα ἔχετε μεταξὺ σας μεγίστην ἀγάπην· διότι ἡ ἀγάπη θελεῖ σκεπᾶσθαι πλήθος ἁμαρτιῶν.

9. (Γίνεσθε) φιλόξενοι ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον χωρὶς γογγυσμούς.

10. Καθεὶς ἅς οἰκονομῇ τὸ χάρισμα εἰς τοὺς ἄλλους, καθὼς τὸ ἔλαβεν, ὥσάν καλοὶ οἰκονόμοι τῆς διαφόρου χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11. Ἄν κἀνεὶς λαλή, (ἅς λαλή) νομίζων, (ὅτι λαλεῖ) λόγια Θεοῦ· ἂν κἀνεὶς ὑπηρετῇ, (ἅς ὑπηρετῇ) νομίζων (ὅτι ὑπηρετεῖ) μὲ τὴν δύναμιν, τὴν ὁποῖαν δίδει ὁ Θεός· διὰ νὰ δοξάζηται ὁ Θεὸς καθ' ὅλα διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον (ἀνήκει) ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

12. Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύησθε διὰ τὴν πύρωσιν (θλίψιν σας), ἡ ὁποῖα γίνεται πρὸς δοκιμὴν (σας), νομίζοντες, ὅτι συμβαίνει εἰς σᾶς κἀνὲν παράξενον.

13. Ἀλλὰ χαίρετε, διότι γίνεσθε μέτοχοι τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ χαρῆτε μὲ περισσοτέραν χαρὰν, ὅταν φανερωθῇ ἡ δόξα του.

14. Ἄν ὑβρίζησθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἶσθε μακάριοι· διότι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, εἰς σᾶς ἀναπνέεται, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐκείνους μὲν βλασφημεῖται, ἀπὸ σᾶς ὅμως δοξάζεται.

15. Κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἅς μὴ πάσχη

ὡς φονεὺς, ἢ ὡς κλέπτης, ἢ ὡς κακοποιός, ἢ ὡς παρατηρητῆς τῶν ξένων (πραγμάτων).

16. Ἄν ὅμως πάσχη καθὼς Χριστιανός, ἅς μὴν ἐντρέπηται, ἀλλὰ ἅς δοξάζῃ τὸν Θεὸν κατὰ τοῦτο.

17. Διότι (ἔφθασεν) ὁ καιρὸς τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἰδίαν του οἰκίαν· καὶ ἂν (ἀρχίσῃ) πρῶτον ἀπὸ ἡμᾶς, ὁποῖον (θελεῖ εἶναι) τὸ τέλος ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐπέστησαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18. Καὶ ἂν ὁ δίκαιος μετὰ βίας σώζεται, ποῦ θελεῖ φωνῇ ὁ ἀσεβῆς καὶ ἁμαρτωλὸς;

19. Λοιπὸν, ὅσοι πάσχουσι κατὰ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ, ἅς ἀφιερῶσωσιν εἰς αὐτὸν τὰς ψυχὰς των, ὥσάν εἰς πῖστον δημιουργὸν μὲ τὸ νὰ πράττωσιν ἔργα καλὰ.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ἐγὼ ὁ συμπτωροβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ κοινῶν τῆς δόξης, ἡ ὁποῖα μέλλει νὰ φανερωθῇ, παρακαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται μεταξὺ σας,

2. Ποιμάνετε τὸ ποιμνίον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον σᾶς ἐνεπιστεύθη, μὲ τὸ νὰ (τὸ) ἐπισκέπησθε οὐχὶ μὲ βίαν, ἀλλ' ἀντοθειλῆτως· οὐχὶ μὲ αἰσχροκέρδειαν, ἀλλὰ μὲ προθυμίαν.

3. Οὐχὶ νομίζοντες, ὅτι εἶσθε κύριοι τῶν κλήρων (Κυρίου), ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ γίνησθε παραδείγματα τοῦ ποιμνίου.

4. Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, θελετε λάβῃ τὸν ἁμαράντινον στέφανον τῆς δόξης.

5. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ νέοι ὑποτάχθητε εἰς τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ὅλοι ὑποτάσσεσθε ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἔχετε ὡς λαμπρὸν στολισμόν σας, τὴν ταπεινοφροσύνην, διότι

ὁ Θεὸς εἶναι ἐναντὶος εἰς τοὺς ὑπερηφάνους, δίδει ὁμῶς χάριν εἰς τοὺς ταπεινοὺς.

6. Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑποκάτω εἰς τὴν δυνατὴν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν σῶσιν ὑψώσῃ, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς.

7. Καὶ ῥίψατε εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν φροντίδα σας, διότι αὐτὸς φροντίζει διὰ σᾶς.

8. Σωφρονισθῆτε, ἀγρυπνήσατε, διότι ὁ ἐχθρὸς σας διάβολος περιφέρεται ὡς λέων ὠρυόμενος, καὶ ζητεῖ ποῖον νὰ καταπαίῃ.

9. Εἰς τὸν ὁποῖον ἐναντιωθῆτε (ὄντες) στερεοὶ εἰς τὴν πίστιν, μὲ τὸ νὰ ἠξεύρητε, ὅτι τὰ ἴδια παθήματα γίνονται καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς σας, οἱ ὁποῖοι περιφέρονται εἰς τὸν κόσμον.

10. Καὶ ὁ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον του δόξαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς εἴθε νὰ σᾶς τελειώσῃ, ἀφοῦ δοκιμάσητε ὀλίγα πάθη, καὶ νὰ σᾶς

στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς δυναμώσῃ, καὶ νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.

11. Εἰς αὐτὸν ἅς εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

12. Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα συντόμως διὰ μέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ σας (καθὼς στοχάζομαι), καὶ σᾶς νοθετῶ, καὶ σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἡ ἀληθὴς χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτὴ, εἰς τὴν ὁποῖαν σεῖς μένετε σταθεροί.

13. Ἡ ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἐκλελεγμένη ὁμοῦ μὲ σᾶς, καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου σᾶς ἀσπάζονται.

14. Ἀσπασθῆτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἀγάπης. Εἰρήνη ἅς εἶναι εἰς ὅλους σας τοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἐστάλη ἡ παρούσα Ἐπιστολὴ ἀπὸ Βαβυλῶνος ὑπὸ τοῦ Πέτρου εἰς ὅλους τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν Ἀνατολὴν Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Σίμων Πέτρος, δούλος καὶ ἀποστολὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐλάβετε κατὰ κληρὸν πίστιν τῆς ἴσης τιμῆς, καθὼς καὶ ἡμεῖς, διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Εἴθε ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη νὰ πληθυνθῇ εἰς σᾶς μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

3. Καθὼς ἡ θεία του δυναμὶς ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς ὅλα (ὅσα ἀνήκουσιν) εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν, διὰ μέσου τῆς ἐπίγνωσεως ἐκείνου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσε μὲ δόξαν καὶ ἀρετὴν.

4. Διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐδόθησαν εἰς ἡμᾶς αἱ μέγιστα καὶ τίμια ὑποσχέσεις, ὥστε διὰ μέσου αὐτῶν νὰ γένησθε μέτοχοι τῆς θείας φύσεως, μὲ τὸ νὰ ἀποφύγητε τὴν φθορὰν, ὁ ὁποῖος

(θεσπίζει) εἰς τὸν κόσμον μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν.

5. Καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο καταβάλλετε ὅλην τὴν φροντίδα σας, καὶ προσθέσατε εἰς τὴν πίστιν σας τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τὴν γνώσιν,

6. Καὶ εἰς τὴν γνώσιν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν εὐσέβειαν,

7. Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλαδελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν τὴν ἀγάπην.

8. Διότι αὐτὰ (τὰ κτλ.), ὅταν εὐρίσκωνται εἰς σᾶς, καὶ ὅταν ἀγξάνωσι, δὲν (σᾶς) ἀποκαθιστῶσιν ἀργούς, μήτε ἀκάρπους εἰς τὴν ἐσθλὴν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9. Καθότι εἰς ὅποιον δὲν εὐρίσκονται αὐτὰ, ἐκεῖνος εἶναι τυφλὸς, καὶ δὲν βλέπει μακρὰν, καὶ ἐλησημόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν ἀμαρτιῶν του.

10. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, ἐπιμελήθητε νὰ κατορθώσητε τὴν κλήσιν καὶ τὴν ἐκλογὴν σας βεβαίαν· διότι ἐὰν κάμητε αὐτὰ, δὲν θέλετε σφάλῃ ποτέ.

11. Καὶ μετὰ τὸν τὸν τρόπον θέλει σᾶς δοθῆ πλουσίως τὸ ἔμβασμα εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ δὲν θέλω ἀμελήσῃ νὰ σᾶς ἐνθυμίζω πάντοτε δι' αὐτὰ, μ' ὅλον τὸ ὅτι τὰ ἤξεύρετε, καὶ εἶσθε στερεοὶ εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν.

13. Μ' ὅλον τοῦτο στοχάζομαι, ὅτι εἶναι δίκαιον, ἐν ὅσῳ εὐρίσκομαι εἰς αὐτὸ τὸ σκῆνωμα, νὰ σᾶς ἐξυπνίζω μετὰ τὰς ὑπειθυμίσεις·

14. Μετὰ τὸ νὰ ἤξεύρω, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλω ἀφήσῃ αὐτὸ τὸ σκῆνωμά μου, καθὼς μοὶ ἐφανέρωσεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

15. Ὅμως ἐγὼ θέλω ἐπιμεληθῆ,

ὥστε σεῖς καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου νὰ ἐνθυμήσθε αὐτὰ πάντοτε.

16. Διότι ἡμεῖς δὲν σᾶς ἐδιδάξαμεν τὴν παρουσίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ νὰ ἠκολουθήσαμεν εἰς μύθους σοφιστικούς, ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ ἴδωμεν μετὰ ἰδιά μας ὄμματα τὴν μεγαλειότητά του.

17. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα του δόξαν καὶ τιμὴν, ὅτε ἐφέρθη κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ (μέρους) τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης τοιαύτης φωνῆ· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητὸς υἱός μου, εἰς τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀναπαύομαι.

18. Καὶ ἡμεῖς (οἱ ἴδιοι) ἠκούσαμεν αὐτὴν τὴν φωνὴν, ὅτε ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, Ἐπειδὴ ἤμεθα ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἅγιον βουνόν.

19. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὸν προφητικὸν λόγον βεβαιότερον, καὶ θέλετε κάμη καλὰ, ἐὰν προσέχητε εἰς αὐτὸν, ὥσῳ εἰς λύχνον, ὁ ὅποιος φέγγει εἰς τόσον σκοτεινὸν, ἕως οὔ ἡ ἡμέρα νὰ ἀρχίσῃ νὰ φέγγῃ, καὶ νὰ ἀνατείλῃ ὁ ἀγερνύς εἰς τὰς καρδίας σας·

20. Μετὰ τὸ νὰ ἤξεύρητε πρῶτον αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), ὅτι κανεὶς δὲν ἔχει (ἀδειαν) νὰ ἐρμηνεύσῃ κάμμίαν προφητείαν τῆς γραφῆς κατὰ τὴν ἰδίαν του θέλησιν.

21. Διότι κάμμία προφητεία δὲν ἐλαλήθη ποτέ μετὰ θέλησιν ἀνθρώπου, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ κινούμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐλάλησαν.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Ὅμως (καθὼς) ἐστάθησαν ψευδοπροφήται μετὰ τὸν λαόν, μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον θέλουσιν εὐρεθῆ καὶ μεταξὺ σας ψευδοδιδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι θέλουσιν εἰσαγάγῃ κρυφίως ὀλεθρίους αἵρέσεις, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἀρνηθῶσι τὸν

δεσπότην, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐξηγόρασε, θέλουσιν ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐξυτὸν των ὀγγύωρον ἀπώλειαν.

2. Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς ὀλεθρίους (διδασκαλίας) των, διὰ τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας θέλει βλασφημηθῆ.

3. Καὶ διὰ τὴν πλεονεξίαν (των) θέλουσι σὰςπραγματευθῆ με πλαστούς λόγους· ὅμως ἡ καταδίκη (ἡ διωρισμένη) ἔκπαλαι δι' αὐτούς, δὲν ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλειά των δὲν νυστάζει.

4. Διότι ἂν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθῃ τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἤμαρτόν, ἀλλὰ τοὺς ἔρριψεν εἰς τὰ τρίταρα (θεδμεμένους) με ἀλύσεις σκοτεινὰς, καὶ τοὺς παρέδωκε νὰ φυλάττωνται, ἕως (εἰς τὸν καιρὸν) τῆς κρίσεως·

5. Καὶ ἂν δὲν ἐλυπήθῃ τὸν παλαιὸν κόσμον, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπέφερε κατακλυσμὸν εἰς (ὅλον) τὸν κόσμον τῶν ἄσεβων, ἐφύλαξεν ὄρθου τὸν Νῶε, τὸν κήρυκα τῆς δικαιοσύνης·

6. Καὶ ἂν κατεδίκασεν εἰς ὀλόκληρον ἀφανισμόν τὰς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας, ἐπειδὴ τὰς ἔκαμε στάκτην, διὰ νὰ τὰς ἀποκαταστήσῃ παράδειγμα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ ἀσεβήσωσι·

7. Καὶ ἂν ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λῶτ, ὁ ὁποῖος σκληρῶς ἐταλαιπωρεῖτο ἀπὸ τὴν παράνομον συναναστροφὴν ἐκείνων τῶν ἀσελγῶν·

8. [Διότι (αὐτὸς) ὁ δίκαιος, ἐπειδὴ κατόκει μεταξὺ αὐτῶν, ἐβασάνιζε καθ' ἡμέραν τὴν δικαίαν του ψυχὴν, με τὸ νὰ ἔβλεπε καὶ ἤκουε τὰ παράνομα ἔργα των].

9. Ὁ Κύριος ἤξεύρει νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμόν, καὶ νὰ φυλάξῃ τοὺς ἀδίκους ἕως τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10. Καὶ μάλιστα ἐκείνους, ὅσοι τρέχουσι κατόπιν εἰς τοὺς μολυσμοὺς τῆς

σαρκὸς με τὰς ἐπιθυμίας των, οἱ ὁποῖοι καταφρονοῦσι τὴν ἐξουσίαν· εἶναι τολμηταί, αὐθάδεις, καὶ δὲν φοβοῦνται, ὅταν βλασφημῶσι τὰς ἀξίας·

11. Ἐν τῷ οἱ ἀγγελοὶ μ' ὅλον τὸ ὅτι εἶναι μεγαλῆτεροι καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν, δὲν ἐπιφέρουσι κατ' αὐτῶν (καμίαν) βλάβημον χρίσιν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου.

12. Αὐτοὶ ὅμως, ὡς ἄλογα ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦσι τὴν φύσιν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν διὰ νὰ πιασθῶσι καὶ νὰ φθαρῶσι, ἐπειδὴ καὶ βλασφημοῦσιν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἤξεύρουσι, θέλουσι φθαρῆ με τὴν ἰδίαν των φθοράν·

13. Διὰ νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας· αὐτοὶ νομίζουσι ἠδυνῆν τὴν καθημερινὴν τρυφὴν, εἶναι μολυσμένοι καὶ μεμιασμένοι, καὶ νομίζουσι τρυφὴν τὸ νὰ (σὰς) ἀπατήσωσιν, ὅταν συντρώγωσιν ὁμοῦ με σὰς,

14. Τὰ ὄμματά των εἶναι γεμάτα ἀπὸ πᾶν (εἶδος) μοιχείας, καὶ ἀπὸ ἁμαρτιῶν ἀκατάπαυστον, ἐπειδὴ καὶ δελεάζουσι τὰς ἀστηρίκτους ψυχὰς, με τὸ νὰ ἔχωσι τὴν καρδίαν των γυμνασμένην με πλεονεξίας, εἶναι κατὰρας τέκνα·

15. Ἐπειδὴ ἀφῆκαν τὸν ἴσον δρόμον, ἀπεπλανήθησαν, καὶ ἠκολούθησαν τὸν δρόμον τοῦ Βαλαάμ, τοῦ (υἱοῦ) τοῦ Βοσόρ, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε μισθὸν ἀδικίας·

16. Ἐξηλέγχθη ὅμως διὰ τὴν ἰδίαν του παρανομίαν· διότι ἐν ἀφωνον ζῶον, ἐπειδὴ ὠμίλησε με ἀνθρωπίνην φωνὴν, ἐκώλυσε τὴν παραφροσύνην (αὐτοῦ) τοῦ προφήτου.

17. Αὐτοὶ εἶναι βρίσεις ξηραὶ, νέφη, τὰ ὁποῖα διώκονται ἀπὸ ἀνεμοστρόβιλον, διὰ τοὺς ὁποίους φυλάττεται διὰ παντὸς τὸ σκοτεινότετον σκότος.

18. Διότι μὲ τὸ νὰ λέγωσι λόγια ὑπέρογκα διὰ ματαιότητά των, ἐξαπατώσι μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, καὶ μὲ τὰς ἀπελγείας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατὰ ἀλήθειαν ἀπειμακρύνθησαν ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ζῶσιν εἰς τὴν πλάνην.

19. Ἐπειδὴ καὶ ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ἐν ᾧ αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τῆς φθορᾶς· διότι ἀπὸ ὅποιον κἀνεὶς νικᾶται, ἐκείνου γίνεται δοῦλος.

20. Διότι ἂν, ὅσοι ἀπέφυγον τοὺς μολυσμοὺς τοῦ κόσμου μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, (αὐτοὶ) πάλιν περιεπλάκησαν εἰς τοὺς ἰδίους (μολυσμοὺς) καὶ ἐνικήθησαν, ἢ τελευταία των (ζωὴ) γίνεται χειροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην.

21. Καθότι συμφερότερον ἦτον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ γνωρίζωσι διόλου τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρὰ ἀφ' οὗ τὴν ἐγνώρισαν, νὰ στραφῶσιν ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἀγίαν ἐντολήν, ἢ ὅποια παρεδόθη εἰς αὐτούς.

22. Ὅμως συμβαίνει εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον λέγει ἡ ἀληθὴς παροιμία· Ὁ κλών ἐστράφη εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ ἴδιος ἐξέρασε· καὶ· Ὁ χοῖρος ἀφ' οὗ ἐπλύθη, ἐκυλίσθη εἰς τὴν λάσπην.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Ἀγαπητοί, ἐγὼ σᾶς γράφω δευτέραν αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, καὶ εἰς αὐτὰς (τὰς δύο ἐπιστολάς) παρακινῶ μὲ τὴν ἐπενθύμησίν μου τὴν εἰλικρινῆ σας διάνοιαν·

2. Διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια, τὰ ὅποια ἐλαλήθησαν πρότερον ἀπὸ τοὺς ἀγίους προφῆτας, καὶ (νὰ ἐνθυμηθῆτε) τὴν ἐντολήν ἡμῶν, (οἱ ὅποιοι εἰμένα) ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος·

3. Μὲ τὸ νὰ ἤξεύρητε πρῶτον αὐτὸ (τὸ εἶξής), ὅτι θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὰς

τελευταίας ἡμέρας ἐμπαίχται, οἱ ὅποιοι θέλουσι περιπατῆ κατὰ τὰς ἰδίας των ἐπιθυμίας·

4. Καὶ θέλουσι λέγει· Ποῦ εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τοῦ ἐρχομοῦ του; ἰδοὺ ἀφ' οὗ οἱ πατέρες (μας) ἀπέθανον, ὅλα (τὰ πράγματα) μένουσι μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, (καθὼς ἦσαν) ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5. Διότι αὐτοὶ μόνοι δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν αὐτὸ, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἐξ ἀρχῆς ἐδημιουργήθησαν, καὶ ἡ γῆ (διερχίθη) ἀπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ συνίσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕδατος μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

6. Καὶ διὰ μέσου αὐτῶν ἐχάθη ὁ τότε κόσμος, ἐπειδὴ κατεποντίσθη ἀπὸ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ.

7. Ὅμως οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ἔμειναν ἀβλαβεῖς ἕκτοτε μέχρι τούτου μὲ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐπειδὴ φυλάττονται διὰ τὸ πῦρ, (ὅταν ἔλθῃ) ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως; καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8. ἤξεύρετε πρὸς τούτοις, ἀγαπητοί, καὶ τοῦτο τὸ ἐν, ὅτι μία ἡμέρα (εἶναι) ὡς χίλιοι χρόνοι ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ χίλιοι χρόνοι (εἶναι) ὡς μία ἡμέρα.

9. Δὲν ἀργοπορεῖ ὁ Κύριος (τὴν ἐκτέλεσιν) τῆς ὑποσχέσεώς του, [καθὼς μερικοὶ νομίζουσιν, ὅτι ἀργοπορεῖ], ἀλλὰ μακροθυμεῖ διὰ ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ ἀπολεσθῶσι μερικοὶ, ἀλλὰ (θέλει) ὅλοι νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.

10. Ἡ ἡμέρα ὅμως τοῦ Κυρίου θέλει ἔλθῃ ὡς κλέπτῃς εἰς καιρὸν νυκτός, εἰς τὴν ὅποιαν (ἡμέραν) οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρέλθῃ μὲ φοβερὸν κρότον, καὶ τὰ στοιχεῖα καίόμενα θέλουσι διαλυθῆ, καὶ ἡ γῆ καὶ ὅσα (πράγματα εὐρίσκονται) εἰς αὐτὴν, θέλουσι κατακαῆ.

11. Ἀφ' οὗ λοιπὸν αὐτὰ διαλυ-

θῶσι, πῶς δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ ζῶμεν μὲ πολιτεῖαν ἁγίαν καὶ μὲ εὐσέβειαν·

12. Ἐν ᾧ ἐλπίζομεν καὶ τρέχομεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρπολούμενοι θέλουσι διαλυθῆ, καὶ τὰ στοιχεῖα καιόμενα θέλουσιν ἀναλύσῃ;

13. Καὶ κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του ἡμεῖς ἐλπίζομεν νέους οὐρανοὺς, καὶ νέαν γῆν, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14. Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, ἐπειδὴ ἐλπίζετε αὐτὰ, ἐπιμελήθητε προθύμως, ὥστε νὰ εὐρεθῆτε ἐν εἰρήνῃ χωρὶς μολυσμῶν, καὶ χωρὶς μῶμον·

15. Καὶ νομίζετε, ὅτι ἡ μακροθυμία τοῦ Κυρίου ἡμῶν (γίνεται) διὰ τὴν σωτηρίαν σας· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἡμῶν Παῦλος σᾶς ἔγραψε κα-

τὰ τὴν σοφίαν, ἡ ὁποία τῷ ἐδόθη·

16. Καθὼς (κάμνει) καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς (του), ἐπειδὴ ὁμιλεῖ εἰς αὐτὰς δι' αὐτὰ (τὰ πράγματα)· καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ μερικὰ δυσκολονόητα, τὰ ὁποῖα οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι κακῶς μεταβάλλουσι, καθὼς καὶ τὰς λοιπὰς ἱερὰς γραφὰς, κατὰ τὴν ἰδίαν των ἀπώλειαν.

17. Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοί, ἐπειδὴ τὰ ἤξεύρετε πρότερον, φυλάττεσθε διὰ νὰ μὴν ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν ἰδίον σας στήριγμῶν, μὲ τὸ νὰ συρθῆτε ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων.

18. Ἀλλὰ ἀξιάνετε καὶ κατὰ τὴν χάριν, καὶ κατὰ τὴν γνώσιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς αὐτὸν (ἀνήκει) ἡ δόξα, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἡμέραν. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

Π Ρ Ω Τ Η .

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς εἶδομεν μὲ τοὺς ἰδίους μας ὀφθαλμοὺς, τὸ ὁποῖον παρετηρήσαμεν ἀκριβῶς, καὶ αἱ χεῖρές μας ἐψηλάφησαν διὰ τὸν λόγον τῆς ζωῆς·

2. [Διότι ἡ ζωὴ ἐφανερῶθη, καὶ ἡμεῖς (τὴν) εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ κηρύττομεν εἰς σᾶς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἡ ὁποία εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερῶθη εἰς ἡμᾶς.]

3. Ἐκεῖνο (λέγω), τὸ ὁποῖον εἶδο-

μεν καὶ ἠκούσαμεν, κηρύττομεν εἰς σᾶς, διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία (ὄλων) ἡμῶν (νὰ εἶναι) ὁμοῦ μὲ τὸν πατέρα, καὶ ὁμοῦ μὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4. Καὶ ἡμεῖς σᾶς γράφομεν αὐτὰ διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρὰ σας τελεία.

5. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ διδασκαλία, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτὸν, καὶ σᾶς κηρύττομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ κἀνὲν σκότος δὲν εὐρίσκειται εἰς αὐτόν.

6. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἔχομεν κοι-

ωνίαν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, καὶ (ἔπειτα) περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδόμεθα, καὶ δὲν πράττομεν τὴν ἀλήθειαν.

7. Ἐὰν ὅμως περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς καὶ αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, φυλάττομεν κοινωνίαν ἀμοιβαίαν μεταξὺ μας, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν.

8. Ἀνίσως εἴπωμεν, ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9. Ἐὰν ἡμεῖς ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, (ὁ Θεὸς) εἶναι πιστὸς, καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ μᾶς καθαρῖσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν.

10. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, τὸν κάμνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος τοῦ δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Παιδιά μου, ἐγὼ σᾶς γράφω αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ ἁμαρτήσητε· καὶ ἂν κἀνεὶς ἀπὸ σᾶς ἁμαρτήσῃ, ἡμεῖς ἔχομεν μεσίτην εἰς τὸν πατέρα, τὸν δίκαιον Ἰησοῦν Χριστόν.

2. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἡ ἐξιλέωσις διὰ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὰς ἰδίας μας (ἁμαρτίας), ἀλλὰ καὶ διὰ (τὰς ἁμαρτίας) ὅλου τοῦ κόσμου.

3. Καὶ ἡμεῖς καταλαμβάνομεν, ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν μὲ τοῦτο, ἀνίσως (δηλαδὴ) φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του.

4. Ὅποιος λέγει· ἐγὼ ἐγνωρίσα αὐτὸν, καὶ (ἔπειτα) δὲν φυλάττει τὰς ἐντολάς του, (αὐτὸς) εἶναι ψεύστης, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς αὐτόν·

5. Ὅποιος ὅμως φυλάττει τὸν λόγον του, εἰς αὐτὸν κατὰ ἀλήθειαν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τελεία· καὶ μὲ τοῦτο καταλαμβάνομεν, ὅτι εἴμεθα εἰς αὐτόν.

6. Ὅποιος λέγει, ὅτι μένει εἰς αὐ-

τὸν, ἔχει χρέος νὰ περιπατῇ καὶ αὐτὸς μὲ τοιοῦτον τρόπον, καθὼς ἐκεῖνος περιπατήσεν.

7. Ἀδελφοί, ἐγὼ δὲν σᾶς γράφω νέαν ἐντολήν, ἀλλὰ παλαιὰν ἐντολήν, τὴν ὅποیان εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ παλαιὰ ἐντολὴ εἶναι ὁ λόγος, τὸν ὅποϊον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8. Μ' ὅλον τοῦτο σᾶς γράφω νέαν ἐντολήν, (δηλαδὴ) ἐκεῖνο, τὸ ὅποϊον εἶναι ἀληθές καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς σᾶς· ὅτι τὸ σκότος ἐπέερασε, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας πλέον φέγγει.

9. Ὅποιος λέγει, ὅτι εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ (ἔπειτα) μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ σκότος μέχρι τούτου.

10. Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, ἐκεῖνος μένει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον δὲν εὐρίσκεται εἰς αὐτόν.

11. Ὅποιος ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, ἐκεῖνος εἶναι εἰς τὸ σκότος καὶ περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, καὶ δὲν ἤξεύρει, ποῦ ὑπάγει, διότι τὸ σκότος ἐτύφλωσε τὰ ὀμμάτιά του.

12. Τεκνία (μου), σᾶς γράφω, διότι συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σας διὰ τὸ ὄνομά του.

13. Πατέρες, σᾶς γράφω, διότι σεῖς ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἦτον ἀπ' ἀρχῆς· νέοι, σᾶς γράφω, διότι ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν· παιδιά, σᾶς γράφω, διότι ἐγνωρίσατε τὸν πατέρα.

14. Πατέρες, σᾶς ἔγραψα, διότι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος ἦτον ἀπ' ἀρχῆς· νέοι, σᾶς ἔγραψα, διότι εἴσθε δυνατοὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς σᾶς, καὶ ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν.

15. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μήτε ὅσα εὐρίσκονται εἰς τὸν κόσμον· διότι ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, εἰς ἐκεῖνον δὲν εὐρίσκεται ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς·

16. Διότι ὅλα, ὅσα εὐρίσκονται εἰς τὸν κόσμον, (δηλαδὴ) ἡ ἐπιθυμία τῆς

σαρκός, ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ἀλαζονεία τῆς ζωῆς, (αὐτὰ) δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν πατέρα, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17. Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία του· ὅμως ὅποιος πράττει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, (ἐκεῖνος) μένει αἰωνίως.

18. Παιδιά, ἡ τελευταία ὥρα εἶναι καὶ καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται; καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος πολλοὶ ἐφάνησαν ἀντίχριστοί· καὶ διὰ τοῦτο καταλαμβάνομεν, ὅτι εἶναι ἡ τελευταία ὥρα.

19. (Αὐτοὶ) ἐξῆλθον ἀπὸ ἡμᾶς, πλὴν δὲν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διότι ἂν ἤθελον εἶσθαι ἀπὸ ἡμᾶς, ἤθελον μείνῃ ὁμοῦ με ἡμᾶς· ὅμως (τοῦτο συνέβη) διὰ νὰ γένηται φανερόν, ὅτι ὅλοι δὲν εἶναι ἀπὸ ἡμᾶς.

20. Καὶ σεῖς ἔχετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ ἤξεύρετε ὅλα.

21. Δὲν σᾶς ἔγραψα (φρονῶν), ὅτι δὲν ἤξεύρετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ (φρονῶν), ὅτι τὴν ἤξεύρετε, καὶ (ἤξεύρετε), ὅτι πᾶν ψεῦδος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

22. Ποῖος (ἄλλος) εἶναι ὁ ψεύστης, εἰμὴ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός; αὐτὸς εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23. Ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν υἱόν, δὲν δέχεται μήτε τὸν πατέρα, ὁποῖος ὅμως ὁμολογεῖ τὸν υἱόν, δέχεται καὶ τὸν πατέρα.

24. Ἄς μὴν λοιπὸν εἰς σᾶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀνίσως μὴν εἰς σᾶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, καὶ σεῖς θελετε μείνῃ εἰς τὸν υἱόν καὶ εἰς τὸν πατέρα.

25. Καὶ ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὑπεσχέθη εἰς ἡμᾶς, εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή.

26. Ἐγὼ σᾶς ἔγραψα αὐτὰ διὰ ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς πλανῶσι.

27. Καὶ τὸ χρίσμα, τὸ ὁποῖον σεῖς ἐλάβετε ἀπὸ αὐτόν, μένει εἰς σᾶς, καὶ δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς διδάσκῃ κανεὶς· ἀλλὰ καθὼς σᾶς διδάσκει αὐτὸ τὸ χρίσμα διὰ ὅλα, [τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθές καὶ δὲν εἶναι (εἰς αὐτὸ) ψεῦδος]· καὶ καθὼς σᾶς ἐδίδαξε, με τοιοῦτον τρόπον θελετε μείνῃ εἰς αὐτό.

28. Καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, παιδιά (μου), μένετε εἰς αὐτόν· ὥστε ὅταν φανερωθῆ, νὰ ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ νὰ μὴν ἐτραπωῶμεν ἀπὸ αὐτόν εἰς τὴν παρουσίαν του.

29. Ἀνίσως καταλαμβάνητε, ὅτι εἶναι δίκαιος, ἤξεύρετε, ὅτι ὁποῖος ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην, αὐτὸς ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

ΚΕΦ. Γ.

1. Ἴδετε πόσῃ πολλῇ ἀγάπῃ ὁ Πατὴρ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ ὀνομασθῶμεν καὶ τέκνα Θεοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισε μήτε αὐτόν.

2. Ἀγαπητοί, ἡμεῖς εἰς τὸ ἐξῆς εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ μέχρι τούτου δὲν ἐφανερώθη (εἰς ἡμᾶς), τί θελομεν εἶσθαι· ἤξεύρομεν ὅμως, ὅτι, ὅταν (ἐκεῖνος) φανερωθῆ, θελομεν εἶσθαι ὅμοιοι με αὐτόν· διότι θελομεν τὸν ἴδιον (τοιοῦτον), ὁποῖος εἶναι.

3. Καὶ καθεὶς, ὁ ὁποῖος ἔχει αὐτὴν τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτόν, καθαρῶς τὸν ἑαυτόν του, καθὼς καὶ ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4. Ὁποῖος πράττει τὴν ἀμαρτίαν, ἐκεῖνος καταπατεῖ τὸν νόμον· καὶ ἡ ἀμαρτία εἶναι καταπάτησις τοῦ νόμου.

5. Καὶ ἤξεύρετε, ὅτι ἐκεῖνος (ὁ Χριστός) ἐφανερώθη, διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς ἀμαρτίας μας· καὶ ἀμαρτία δὲν εὐρίσκεται εἰς αὐτόν.

6. Ὅποιος μένει εἰς αὐτόν, δὲν ἀμαρτάνει· καὶ ὅποιος ἀμαρτάνει, ἐκεῖνος μῆτε τὸν ἴδε, μῆτε τὸν ἐγνώρισε.

7. Παιδιά (μου), κάνεις ἄς μὴ σᾶς ἀπαξᾶ ὅποιος πράττει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς καὶ ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8. Ὅποιος πράττει τὴν ἀμαρτίαν, ἐκεῖνος εἶναι ἀπὸ τὸν διάβολον· διότι ὁ διάβολος ἐξ ἀρχῆς ἀμαρτάνει, καὶ διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9. Ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν πράττει ἀμαρτίαν, διότι τὸ σπέρμα αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ) εὐρίσκεται εἰς αὐτόν· καὶ δὲν δύναται νὰ ἀμαρτάνῃ, καθότι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

10. Μὲ τοῦτο ἀγνωρίζονται τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· (δηλαδῆ), ὅποιος δὲν πράττει τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὅποιος δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφόν του, αὐτὸς δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

11. Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ κήρυγμα, τὸ ὅποιον ἠκούσατε ἐξ ἀρχῆς, (δηλαδῆ) νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

12. Ἄς μὴ (πράττωμεν) καθὼς ὁ Καὶν, (ὁ ὅποιος) ἦτον ἀπὸ τὸν ποταμὸν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφόν του· καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν (τάχα) τὸν ἔσφαξε; διότι τὰ ἴδιά του ἔργα ἦσαν κακά, τὰ ἔργα ὅμως τοῦ ἀδελφοῦ του ἦσαν δίκαια.

13. Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, ἂν σᾶς μισῇ ὁ κόσμος.

14. Ὅταν ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς μας, ἠξεύρομεν, ὅτι ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν· καὶ ὅποιος δὲν ἀγαπᾶ τὸν ἀδελφόν του, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15. Ὅποιος μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ σεις ἠξεύρετε, ὅτι κάνεις ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον διαμένουσαν εἰς αὐτόν.

16. Ἡμεῖς ἐγνώρισαμεν, (τὴν πράγμα εἶναι) ἡ ἀγάπη, μὲ αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), ὅτι (δηλαδῆ) ἐκεῖνος (ὁ Χριστὸς) ἔβαλε τὴν ζωὴν του διὰ ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς (λοιπὸν) ἔχομεν χρέος νὰ βάλωμεν τὴν ζωὴν μας διὰ τοὺς ἀδελφούς μας.

17. Ἄν κάνεις ἔχη τὸν πλοῦτον τοῦ κόσμου, (ἔπειτα) βλέπει τὸν ἀδελφόν του, ὅτι ἔχει χρεῖαν, καὶ ἤθελε κλεῖσῃ τὰ σπλάγγνα του ἀπὸ αὐτόν, πῶς μένει εἰς αὐτόν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ;

18. Παιδιά μου, ἄς μὴ ἀγαπῶμεν μὲ τὸν λόγον καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν, ἀλλ' (ἄς ἀγαπῶμεν) μὲ τὸ ἔργον, καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19. Διότι μὲ τοῦτο καταλαμβάνομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ (μὲ τοῦτο) θελομεν πληροφορηθῆναι τὰς καρδίας μας ἐμπροσθέν του.

20. Διότι ἂν μᾶς καταδικάζῃ ἡ καρδιά μας, ὁμολογουμένως ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει ὅλα (τὰ πράγματα).

21. Ἀγαπητοί, ἀνίσως ἡ καρδιά μας δὲν μᾶς καταδικάζῃ, ἡμεῖς ἔχομεν παρόρησιαν εἰς τὸν Θεόν.

22. Καὶ ὅ, τι καὶ ἂν ζητήσωμεν, τὸ λαμβάνομεν ἀπὸ αὐτόν, διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του, καὶ πράττομεν, ὅσα εἶναι ἀρεστὰ ἐμπροσθέν του.

23. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολή του, τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ του, καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, κατὰ τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκε.

24. Καὶ ὅποιος φυλάττει τὰς ἐντολάς του, μένει εἰς αὐτόν (τὸν Θεόν), καὶ αὐτὸς (ὁ Θεὸς) μένει εἰς αὐτόν· καὶ ἡμεῖς καταλαμβάνομεν, ὅτι (ὁ Θεὸς) μένει εἰς ἡμᾶς μὲ τοῦτο, (δηλαδῆ) μὲ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὅποιον ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦ. Δ'.

1. Ἀγαπητοί, μὴ πιστεύητε εἰς καθὲν πνεῦμά, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, (διὰ τὸ καταλάβετε) ἄν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· διότι πολλοὶ ψευδοπροφητῆται ἦλθον εἰς τὸν κόσμον.

2. Μὲ τοῦτο καταλαμβάνετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3. Καὶ πᾶν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐν σαρκί, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ἀλλὰ εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ὅτι θέλει ἔλθῃ, καὶ σχεδὸν καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐρίσκεται εἰς τὸν κόσμον.

4. Παιδιά μου, σίς εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἐνικήσατε αὐτούς· διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς σᾶς, εἶναι δυνατώτερος ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

5. Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο λαλοῦσι κατὰ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6. Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν· ὁποῖος ἤξεύρει τὸν Θεόν, ἐκεῖνος μᾶς ἀκούει· ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνος δὲν μᾶς ἀκούει· καὶ μὲ τοῦτο καταλαμβάνομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7. Ἀγαπητοί, ἃς ἀγαπᾶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ ὁποῖος ἀγαπᾷ (τοὺς ἄλλους), αὐτὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ἤξεύρει τὸν Θεόν.

8. Ὁποῖος δὲν ἀγαπᾷ (τοὺς ἄλλους), αὐτὸς δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9. Μὲ τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, (τὴν ὁποῖαν ἔχει) εἰς ἡμᾶς, καθότι ὁ Θεὸς ἔστειλεν εἰς τὸν κόσμον

τὸν μονογενῆ τοῦ υἱόν, διὰ τὸ ζῆσώμεν ἡμεῖς διὰ μέσου αὐτοῦ.

10. Εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ ἀγάπη, οὐχὶ εἰς τὸ, ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' εἰς τὸ, ὅτι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ ἔστειλε τὸν υἱόν του (διὰ τὸ ἐνεργῆσαι) τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας.

11. Ἀγαπητοί, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησε μὲ τοιοῦτον τρόπον, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν χρέος νὰ ἀγαπᾶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

12. Κάνεις δὲν εἶδε ποτὲ τὸν Θεόν· ἀνίσως ἀγαπᾶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι τελεία εἰς ἡμᾶς.

13. Μὲ τοῦτο καταλαμβάνομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς (μένει) εἰς ἡμᾶς, διότι ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸ ἴδιόν του πνεῦμα.

14. Καὶ ἡμεῖς (τὸν) εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατήρ ἔστειλε τὸν υἱόν του διὰ τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

15. Ὁποῖος ἤθελεν ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς (μένει) εἰς τὸν Θεόν.

16. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώρισαμεν καὶ ἐπιστεῦσαμεν τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὁποῖος μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς (μένει) εἰς αὐτόν.

17. Κατὰ τοῦτο εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη εἰς ἡμᾶς, ὥστε νὰ ἔχωμεν παρρησίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον (μὲ τοιοῦτον τρόπον), καθὼς εἶναι καὶ ἐκεῖνος.

18. Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη διώκει μακρὰν τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει (ἀκλόουθον) τὴν κόλασιν· καὶ ὁποῖος φοβεῖται, δὲν εἶναι τέλειος κατὰ τὴν ἀγάπην.

19. Ἡμεῖς τὸν ἀγαπῶμεν, διότι αὐτὸς πρῶτον μᾶς ἠγάπησεν.

20. Ἄν κάποιος εἴπῃ· Ὅτι ἐγὼ ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ (ἔπειτα) μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, αὐτὸς εἶναι ψεύστης· διότι ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, τὸν ὁποῖον βλέπει, πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν βλέπει;

21. Καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν ἀπὸ αὐτὸν αὐτὴν τὴν ἐντολήν, ὥστε ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Ὅποιος πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς, αὐτὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ ὅποιος ἀγαπᾷ (τὸν Θεόν), ὁ ὁποῖος (τὸν) ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ (ὁμοίως) καὶ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

2. Μὲ τοῦτο καταλαμβάνομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεόν, καὶ φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του.

3. Τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του· καὶ αἱ ἐντολαὶ του δὲν εἶναι βαρεταί.

4. Διότι ὅποιον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνο νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ νίκη, ἡ ὁποία ἐνίκησε τὸν κόσμον, (δηλαδὴ) ἡ πίστις ἡμῶν.

5. Ποῖος (ἄλλος) εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος νικᾷ τὸν κόσμον, εἰμὴ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6. Αὐτὸς (ὁ ἴδιος) Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦλθε δι' ὕδατος καὶ αἵματος· καὶ οὐχὶ μόνον δι' ὕδατος, ἀλλὰ δι' ὕδατος καὶ αἵματος· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρησε (περὶ τοῦτου), καθότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7. Διότι τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦσιν ἐπάνω εἰς τὸν οὐ-

ρανὸν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἶναι ἓν.

8. Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὸ Πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ αὐτὰ τὰ τρία ἀναφέρονται εἰς ἓν.

9. Ἄν ἡμεῖς ἀποδεχώμεθα τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλύτερα· καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐμαρτύρησε διὰ τὸν υἱόν του.

10. Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνος ἔχει τὴν μαρτυρίαν (τοῦ Θεοῦ) εἰς τὸν ἑαυτόν του· ὅποιος δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἀποδεικνύει ψεύστην, καθότι αὐτὸς δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἔδωκε διὰ τὸν υἱόν του.

11. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι (δηλαδὴ) ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον· καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν Υἱόν του.

12. Ὅποιος ἔχει τὸν υἱὸν, ἐκεῖνος ἔχει τὴν ζωὴν· ὅποιος δὲν ἔχει τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνος μήτε τὴν ζωὴν δὲν ἔχει.

13. Ἐγὼ ἔγραψα αὐτὰ εἰς σᾶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· διὰ νὰ καταλάβητε, ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεῦητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ παρρησία, τὴν ὁποῖαν ἡμεῖς ἔχομεν εἰς αὐτόν, ὅτι, ἂν ζητήσωμεν τίποτε ἀπὸ αὐτὸν καθὼς αὐτὸς θέλει, μᾶς ἀκοεῖ.

15. Καὶ ἂν καταλαμβάνωμεν, ὅτι μᾶς ἀκοεῖ (κατὰ τὸ ζήτημα), τὸ ὁποῖον ἠθέλωμεν ζητήσῃ, (τὸ) καταλαμβάνομεν, διότι ἀπολαμβάνομεν τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμεν ἀπὸ αὐτόν.

16. Ἄν κάποιος ἴδῃ τὸν ἀδελφόν του,

ἔτι ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν οὐχὶ θανάσιμον, ἃς παρακαλέσῃ (τὸν Θεόν), καὶ θελεῖ τῷ θώσῃ ζωῆν, (δηλαδὴ) εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἁμαρτάνουσι θανάσιμος· εἶναι καὶ ἁμαρτία θανάσιμος· δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείνην.

17. Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἁμαρτία· εἶναι ὅμως καὶ ἁμαρτία, ἣ ὅποια δὲν εἶναι θανάσιμος.

18. Ἡμεῖς ἠξέυρομεν, ὅτι ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνος δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὅποιος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐκεῖνος φυλάττει τὸν ἑαυτόν

του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν ἐγγίζει εἰς αὐτόν.

19. Ἡμεῖς ἠξέυρομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐγχεῖται εἰς τὸ πονηρόν.

20. Ἡξέυρομεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ ἐκεῖνος μᾶς ἔδωκε σύνεσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινὸν (Θεόν)· καὶ εἴμεθα (ἀφοσιωμένοι) εἰς τὸν ἀληθινόν (Θεόν), εἰς τὸν υἱόν του Ἰησοῦν Χριστόν· αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ αἰώνιος ζωή.

21. Παιδιά μου, φυλαχθῆτε ἀπὸ τὰ εἰδωλα. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

1. Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὴν Κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ τέκνα της, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀγαπῶ κατὰ ἀλήθειαν, καὶ οὐχὶ μόνος ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι, ὅσοι ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν·

2. Καὶ (τοῦτο συμβαίνει) διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἣ ὅποια μένει μεταξὺ μας, καὶ θελεῖ εἶναι ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς αἰωνίως.

3. Εἶθε νὰ σᾶς δοθῇ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ὁμοῦ μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην.

4. Ἐχάρην κατὰ πολλὰ, διότι εὐρήκα (μερικὰ) ἀπὸ τὰ τέκνα σου, τὰ ὅποια περιπατοῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, κατὰ τὴν ἐντολήν, τὴν ὅποιαν ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν Πατέρα.

5. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος σὲ παρακαλῶ, κυρία, χωρὶς νὰ σοι γράφω ἐν-

τολήν νεάν, ἀλλ' ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἐλάβομεν ἐξ ἀρχῆς, (δηλαδὴ) νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

6. Καὶ ἡ ἀγάπη (συνίσταται) εἰς τοῦτο, εἰς τὸ νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς του· καὶ ἡ ἐντολή του εἶναι τοιαύτη, καθὼς τὴν ἠκούσατε ἐξ ἀρχῆς, διὰ νὰ περιπατήτε κατ' αὐτήν.

7. Διότι πολλοὶ πλάνοι ἐμβῆκαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὅποιοι δὲν ὁμολογοῦσιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε κατὰ σάρκα· καὶ ὁ τοιοῦτος (ἄνθρωπος) εἶναι πλάνος καὶ ἀντιχριστός.

8. Φυλαχθῆτε διὰ νὰ μὴ χάσωμεν (τὸν καρπὸν) τῶν ἔργων μας, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν τέλειον τὸν μισθόν.

9. Ὅποιος παρατρέχει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνος δὲν ἔχει Θεόν· ὅποιος μένει εἰς

τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνος ἔχει καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

10. Ἄν κἀνεὶς ἔρχηται εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρῃ αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν, μὴ τὸν δέχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν σας, καὶ μὴ τὸν χαιρετᾶτε.

11. Διότι ὅποιος τὸν χαιρετήσῃ, γίνεται μέτοχος τῶν πονηρῶν ἔργων του.

12. Μ' ὄλον τὸ ὅτι εἶχον πολλὰ νὰ σᾶς γράψω, δὲν ἤθελον (νὰ τὸ κάμω) μὲ χάρτην καὶ μέλαν· ἀλλὰ ἐλπίζω, ὅτι θέλω ἔλθῃ εἰς σᾶς, καὶ θέλω σᾶς ὁμιλήσῃ ἀμέσως διὰ στόματος, διὰ νὰ εἶναι ἡ χαρὰ μὲς τελεία.

13. Ἀσπάζονται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ.

1. Ὁ Πρεσβύτερος εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀγαπῶ κατὰ ἀλήθειαν.

2. Ἀγαπητὲ, ἐγὼ εὐχομαι νὰ ὑγιαίνῃς, καὶ νὰ εὐδοῦσαι καὶ καθ' ὅλα (τὰ ἄλλα), καθὼς εὐδοοῦται καὶ ἡ ψυχὴ σου.

3. Διότι ἐγὼ ἐχάρην κατὰ πολλὰ διὰ τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὅποιαν δίδουσι διὰ τὸν εἰλικρινῆ τρόπον σου, ὅσοι ἀδελφοὶ ἔρχονται ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ μὲ ποῖον τρόπον περιπατεῖς εἰς τὴν ἀλήθειαν.

4. Ἐγὼ δὲν ἔχω μεγαλητέραν χάριν ἀπὸ τὸ νὰ μαυθάνω, ὅτι τὰ τέκνα μου περιπατοῦσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

5. Ἀγαπητὲ, σὺ πράττεις ὡς πιστὸς, ὅ, τι ἤθελες πράξῃ καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6. Οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀγάπην σου ἐμπροσθεν τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποίους ἀνίσως καθοδηγήσης εἰς τὴν περιήγησίν των μὲ τὸν τρόπον, ὁ ὅποιος ἀρμύζει εἰς τὸν Θεόν, θέλεις κάμῃ καλὰ.

7. Διότι αἱτοὶ ἐξήλθον διὰ τὸ ὄνομά του, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι τίποτε ἀπὸ τὰ ἔθνη.

8. Ἡμεῖς λοιπὸν ἔχομεν χρέος νὰ ὑποδεχώμεθα τοὺς τοιοῦτους, διὰ νὰ συνεργώμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9. Ἐγὼ ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πλὴν ὁ Διοτρεφῆς, ὁ ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος μεταξὺ αὐτῶν, δὲν μᾶς δέχεται.

10. Διὰ τοῦτο, ὅταν ἔλθω, θέλω τὸν ἐνθυμήσῃ ὅσα ἔργα κάμνει, ἔπειδὴ λέγει ἀχρείας φλυαρίας ἐναντίον μας· καὶ δὲν εὐχαριστεῖται εἰς αὐτὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ὑποδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐμποδίζει καὶ ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι θέλουσι (νὰ τοὺς δεχθῶσι), καὶ τοὺς ἀποδιώκει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

11. Ἀδελφε, μὴ μιμεῖσαι τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ καλόν· ὅποιος πράττει τὸ καλόν, αὐτὸς εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅποιος ὅμως πράττει τὸ κακὸν, ἐκεῖνος δὲν εἶδε (πατὴρ) τὸν Θεόν.

12. Ὅλοι δίδουσι καλὴν μαρτυρίαν διὰ τὸν Δημήτριον, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ

ἀλήθεια· καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μαρτυροῦμεν, καὶ ἤξεύρετε, ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13. Ἐγὼ εἶχον πολλὰ νὰ σοὶ γράψω, πλὴν δὲν θέλω μὲ κάλαμον καὶ μέλαν νὰ σοὶ γράψω·

14. Ἐλπίζω δὲ, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλω σὲ ἴδῃ, καὶ (τότε) θέλω μὲ ἀμύλησθαι μετὰ σὺν ὁμοίω.

15. Εἰρήνη σοι· ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπασαί τοὺς φίλους κατ' ἕνα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

1. Ἰουδας ὁ δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, εἰς τοὺς κλητοὺς, οἱ ὅποιοι ἠγιασθήσαν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν πατέρα, καὶ διαφυλάττονται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

2. Εἴθε νὰ πληθυνθῇ εἰς σᾶς τὸ ἔλεος, ἡ εἰρήνη, καὶ ἡ ἀγάπη.

3. Ἀγαπητοί, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ αἰετώσως προθυμοποιούμαι εἰς τὸ νὰ σᾶς γράψω διὰ τὴν σωτηρίαν, ἡ ὁποία εἶναι κοινὴ (εἰς ἡμᾶς), ἐβιάσθην νὰ σᾶς γράψω διὰ νὰ σᾶς παρακινήσω νὰ ὑπερασπίζησθε μετὰ ἀγωνίας τὴν πίστιν, ἡ ὁποία παρεδόθη μίαν φοράν εἰς τοὺς ἀγίους.

4. Διότι ἀνεπαίσθητως εἰσεχώρησαν μεταξὺ σας μερικοὶ ἀσεβεῖς ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ἡ καταδικὴ εἶναι ἔκταλαι γεγραμμένη, ἐπειδὴ μεταβάλλουσι τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς ἀσελείαν, καὶ ἀρνούνται τὸν Θεὸν τὸν μόνον δεσπότην, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

5. Καὶ θέλω νὰ σᾶς ἐθυμίσω αὐτὸ (τὸ ἐξῆς), μ' ὅλον τὸ ὅτι τὸ ἤξεύρετε καὶ πρότερον, ὅτι (θηλαδῆ), ἀφ' οὗ ὁ Κύριος ἔσωσε τὸν λαόν (του) ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ὕστερον ἀπώλεσεν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν.

6. Καὶ αὐτὸς ἐφύλαξε μέσα εἰς τὸ σκότος μετὰ δεσμὰ αἰώνια, ἕως εἰς τὴν κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι δὲν ἐτήρησαν τὴν ἰδίαν τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀφῆκαν τὸ ἴδιόν των κατοικητήριον.

7. Καὶ καθὼς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν κύκλω εἰς αὐτὰ, ἐπειδὴ ἔπεσον εἰς ἀσελείας μετὰ τὸν ἴδιον πρόσωπον, καὶ κατήντησαν εἰς παράνομα (πάθη) τῆς σαρκὸς, εἶναι προκείμεναι διὰ παράδειγμα, ἐπειδὴ ὑπέφερον τιμωρίαν πυρὸς αἰωνίου·

8. Μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βέβαια καὶ αὐτοί, ἐπειδὴ ὄνειρεύονται, μολύνουσι τὴν σάρκα των, καταφρονοῦσι τὰς ἐξουσίας, καὶ βλασφημοῦσι τὰ ἀξιώματα·

9. Ὁ ἀρχάγγελος ὅμως Μιχαὴλ, ὅτε διεφέρετο, καὶ ἐφιλονεῖ μετὰ τὸν διάβολον διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρῃ κατ' αὐτοῦ στοχασμὸν βλάσφημον, ἀλλ' εἶπεν· εἴθε νὰ σοὶ ἐπιτιμῆσθαι ὁ Κύριος.

10. Αὐτοὶ ὅμως βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲν ἤξεύρουσι· καὶ φθειρόνται εἰς ἐκεῖνα, ὅσα ἤξεύρουσι φυσικῶς, ὡσὰν ἄλογα ζῶα.

11. Ἄλλοι μὲν εἰς αὐτούς· διότι αὐτοὶ περιεπάτησαν τὸν δρόμον τοῦ ΚΑΪΝ, καὶ ἐπειδὴ ἐξηπατήθησαν διὰ κέρδος, καθὼς ὁ Βαλαὰμ, ἐδόθησαν εἰς ὄλας τὰς ἀταξίας, καὶ (ἐπειδὴ ἐμμήθησαν) τὴν ἀντιλογίαν τοῦ Κορέ, ἀπωλέσθησαν (ὡς ἐκεῖνος).

12. Αὐτοὶ ὅταν συντρώγῃσι μὲ σᾶς, γίνονται μολυσμοὶ τῆς φιλοφρονησεώς σας, ἐπειδὴ βόσκονται χωρὶς κἄμμιαν συστολήν· (εἶναι) νέφη χωρὶς ὕδωρ, τὰ ὅποια φέρονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνέμους, (εἶναι) δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκρῳα, τὰ ὅποια ἀπέθανον δὴ φοραῖς καὶ ἐξερριζώθησαν.

13. (Εἶναι) κίματα ἄγρια τῆς Σαλάσσης, τὰ ὅποια ῥίπτουσιν ὡς ἀφρὸν τὰς ἰδίας των αἰσχύνας· εἶναι ἀπτότερες πλανῆται, διδὸ καὶ δι' αὐτούς εἶναι ἠτοιμασμένον τὸ ζοφερὸν σκότος εἰς τοὺς αἰῶνας.

14. Καὶ δι' αὐτούς προεφήτευσεν ὁ Ἐνώχ ἑβδομος (ἄνθρωπος) ὕστερον ἀπὸ τὸν Ἀδάμ, λέγων· Ἴδού, ὁ Κύριος ἦλθε μὲ τὰς μυριάδας τῶν ἁγίων του,

15. Διὰ τὴν κάμη κρίσιν ἐναντίον ὄλων (τῶν ἀνθρώπων), καὶ διὰ τὴν ἐξελέγη τὸς μεταξὺ αὐτῶν ἀσεβεῖς διὰ ὅλα τὰ ἀσεβῆ ἔργα των, κατὰ τὰ ὅποια ἠσέβησαν, καὶ διὰ ὄλους τοὺς σκληροὺς λόγους, τοὺς ὁποίους αὐτοὶ οἱ ἀσεβεῖς ἀμαρτωλοὶ ἐλάλησαν ἐναντίον του.

16. Αὐτοὶ εἶναι γογγυσταί, δυσάρεστοι, περιπατοῦσι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας των· καὶ τὸ στόμα των λαλεῖ λόγους ὑπερηφάνους, καὶ θαυμάζουσι

(τοὺς ἀνθρώπους) μὲ φιλοπροσωπίαν, διὰ τὴν ὠφεληθῶσι.

17. Σεῖς ὅμως, ἀγαπητοί, ἐνθυμήθητε τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι πρότερον σᾶς ἐλάληθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18. Οἱ ὅποιοι σᾶς ἔλεγον, ὅτι εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς θελοῦσιν ἔλθῃ ἐμπαῖχται, οἱ ὅποιοι θελοῦσι περιπατῆ κατὰ τὰς ἀσεβεῖς ἐπιθυμίας των.

19. Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μόνοι ἐχώρισαν τὸν ἑαυτῶν των, αὐτοὶ εἶναι αἰσθητικοὶ, καὶ εἰς αὐτούς δὲν εἶναι Πνεῦμα.

20. Σεῖς ὅμως, ἀγαπητοί, μένετε στερεοὶ εἰς τὴν ἀγιωτάτην σας πίστιν, καὶ προσεύχεσθε ἐν ἁγίῳ Πνεύματι,

21. Καὶ φυλάξατε τὸν ἑαυτῶν σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ τὴν περιμένετε τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ (τὴν λάβητε) ζωὴν αἰώνιον.

22. Καὶ ἄλλους μὲν ἐλεεῖτε, μὲ τὸ τὴν διακρίνητε (τὰς χρεῖας των).

23. Καὶ ἄλλους πάλιν σώζετε μὲ φόβον, καὶ ἀρπάζετε τοὺς ἀπὸ τὸ πῦρ, μὲ τὸ τὴν μισῆτε καὶ τὸ ἱμάτιον, τὸ ὅποιον εἶναι μεμολυσμένον ἀπὸ (μολυσμὸν) τῆς σαρκός.

24. Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὅποιος δύναται τὴν σᾶς φυλάξῃ ἀπειστούς, καὶ τὴν σᾶς παραστήσῃ ἔμπροσθεν τῆς δόξης του ἀκατηγορήτους μὲ χαρὰν,

25. Εἰς τὸν Θεὸν (δηλαδὴ) τὸν μόνον σοφὸν καὶ σωτῆρά μας (ὡς εἶναι) δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΚΕΦ. Α΄.

1. Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς δούλους του, ὅσα μέλλουσι νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ ὄλγῳ· καὶ τὴν ὁποίαν ἐφανέρωσεν ἀποστείλας αὐτὴν μετὰ τὸ μέσον (ἐνδὸς) ἀγγέλου εἰς τὸν δοῦλόν του Ἰωάννην,

2. Ὁ ὁποῖός ἐκήρυξε παρρησίαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε·

3. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός ἀναγνώσκει, καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσιν, ὅσα εἶναι γεγραμμένα εἰς αὐτήν· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

4. Ὁ Ἰωάννης (γράφει) εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἀνατολήν· χάρις καὶ εἰρήνη εἴθε νὰ δοθῇ εἰς σὰς ἀπὸ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός εἶναι, καὶ ἦτον, καὶ ἔρχεται· καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἔμπροσθς εἰς τὸν Θρόνον του·

5. Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, (ὁ ὁποῖός εἶναι) ὁ πιστὸς μάρτυς, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς· (εἰς τὸν Ἰησοῦν), ὁ ὁποῖός μᾶς ἠγάπησε, καὶ μᾶς ἔπλυνεν ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μας μετὰ τὸ ἴδιόν του αἷμα·

6. Καὶ (ὁ ὁποῖός) μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς του· εἰς αὐτὸν ἅς εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7. Ἴδὸν ἔρχεται μετὰ τὰς νεφέλας, καὶ θέλει τὸν ἴδῃ πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ (ἐκεῖνοι), οἱ ὁποῖοι τὸν ἐλόγηυσαν· καὶ αἱ φυλαὶ τῆς γῆς θέλουσι κλαύσει πικρῶς, ὅταν τὸν ἴδωσι· καὶ, ἀμήν.

8. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός εἶναι, καὶ ἦτον, καὶ ἔρχεται, ὁ παντοκράτωρ.

9. Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, (ὁ ὁποῖός εἶμαι) καὶ ἀδελφός σας, καὶ συμμετοχὸς καὶ εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦλθον εἰς τὸ νησίον, τὸ ὁποῖόν ὀνομάζεται Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Καὶ ἦλθον εἰς ἕκστασιν πνευματικὴν εἰς (μίαν) κυριακὴν ἡμέραν· καὶ ἤκουσα κατόπιν μου φωνὴν μεγάλην, ὡς (ἦχον) σάλπιγγος,

11. Ἡ ὁποῖα ἔλεγεν· Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Σὺ γράψον εἰς βιβλίον, ὅ, τι βλέπεις, καὶ στείλαι το εἰς τὰς ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἀσίαν, (δηλαδὴ) εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰ Θυάτειρα, καὶ εἰς τὰς Σάρδεῖς, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδίκειαν.

12. Καὶ ἐγύρισα διὰ νὰ ἴδω (πρόθεν) ἔρχεται ἡ φωνὴ, ἡ ὁποῖα ἐλάλει με ἐμέ· καὶ ἀφ' οὗ ἐγύρισα, εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς·

13. Καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν ἑπτὰ

λυχνιών (εἶδον ἕνα) ὅμοιον μὲν υἶδν ἀνθρώπου, ὁ ὅποῖος ἐφόρει φόρεμα μακρὸν ἕως εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἦτον ἐζωσμένος πλησίον τῶν μαστῶν με ζώνην χρυσῆν.

14. Ἡ κεφαλὴ του καὶ αἱ τρίχες του ἦσαν ἄσπραι ὡς μαλλίον ἄσπρον, καὶ ὡς χιών· καὶ τὰ ὄμματα του ἦσαν ὡς φλόξ πυρός·

15. Καὶ οἱ πόδες του ἦσαν ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον, καθὼς ἂν ἦσαν πεπυρωμένοι μέσα εἰς κάμινον· καὶ ἡ φωνὴ του ἦτον ὡσαν ἦχος πολλῶν ὑδάτων·

16. Καὶ εἶχεν εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα ἑπτὰ ἄστρα· καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐξήρχετο μία δίστομος κοπιτερὰ ῥομφαία· καὶ τὸ πρόσωπόν του (ἐλάμπειν) ὡς ὁ ἥλιος (ὅταν) λάμπῃ με ὅλην του τὴν δύναμιν.

17. Καὶ ὅτε τὸν εἶδον, ἔπεσον ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας του, ὡσαν νεκρός· καὶ ἔβαλε τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπάνω εἰς ἐμέ, καὶ μοι εἶπε· Μὴ φοβεῖσθαι· ἐγὼ εἶμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18. Καὶ (ἐγὼ εἶμαι) ὁ ζῶν, ἐγὼ ἀπέθηνον, ὅμως εἰς τὸ ἐξῆς ζῶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν· καὶ ἐγὼ κρατῶ τὰ κλειδιά τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανάτου.

19. Γράψον, ὅσα εἶδες, καὶ ὅσα γίνονται, καὶ ὅσα μέλλουσι γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20. (Αὐτὸ εἶναι) τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, τοὺς ὁποίους εἶδες ἐπάνω εἰς τὴν δεξιάν μου (χεῖρα), καὶ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι, τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἑπτὰ ἐκκλησίαι.

ΚΕΦ. Β΄.

1. Γράψον εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκ-

κλησίας τῶν Ἐφεσίων· Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖος κρατεῖ τὰ ἑπτὰ ἄστρα εἰς τὴν δεξιάν του (χεῖρα), καὶ ὁ ὅποῖος περιπατεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἑπτὰ χρυσῶν λυχνιῶν·

2. Ἡξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ ὑποφέρῃς τοὺς κακούς· καὶ ὅτι ἐδοκίμασας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἀπόστολοι· καὶ δὲν εἶναι· καὶ τοὺς ἐγνωρίσας, ὅτι εἶναι ψεῦσται·

3. Καὶ ὑπέφερες, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐκοπίασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἀπέκαμες.

4. Ἐχω ὅμως (κατ' ἑνὶ τι) ἐναντίον σου, διότι σὺ ἀφῆκας τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν ἀπὸ ποῦ ἐξεπες, καὶ μετανόησον, καὶ πράττε τὰ πρῶτα ἔργα σου· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ θέλω ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς σέ, καὶ θέλω κινήσῃ τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, ἂν δὲν μετανοήσῃς.

6. Ἐχες ὅμως αὐτὸ (τὸ καλὸν), ὅτι σὺ μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαιτῶν, καθὼς καὶ ἐγὼ (τὰ) μισῶ.

7. Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Ὅποιος νικήσῃ, εἰς αὐτὸν θέλω δώσειν νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὴν μέσην τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σμυρναίων· Αὐτὰ λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὅποῖος ἀπέθηνε, καὶ ἀνέζησεν·

9. Ἐγὼ ἠξεύρω τὰ ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν σου, [εἶσαι μὲ ὅλον τοῦτο πλούσιος], καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι λέγουσιν, ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, πλὴν δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10. Μὴ φοβηθῆς κἀνὲν ἀπὸ ὅσα

μέλλεις νὰ πάσῃς· ἰδοὺ, ὁ διάβολος μέλλει νὰ βάλῃ (μερικὸς) ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ δοκιμασθῆτε· καὶ θελετε ἔχῃ θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θελω σοὶ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11. Ὅποιος ἔχει ὠτίον ἄς ἀκούσῃ, τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Ὅποιος νικήσῃ, δὲν θελεῖ δοκιμάσῃ ζημίαν ἀπὸ τὸν δευτέρου θανάτου.

12. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Πέργαμον· Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος κρατεῖ τὴν δίστομον ῥομφαίαν τὴν κοπεράν·

13. Ἡξέυρω τὰ ἔργα σου, καὶ τοῦ κατοικεῖς, (δηλαδὴ) ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ (ὅτι) κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου, καὶ (μάλιστα) εἰς τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἀντίπατος ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ἐρονείθη εἰς (τὸν τόπον) σας, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ·

14. Ἐχω ὅμως ὀλίγα (παράπονα) ἐναντίον σου, ὅτι (δηλαδὴ) ἔχεις ἐκεῖ (μερικὸς), οἱ ὅποιοι κρατοῦσι τὴν διδασκαλίαν τοῦ Βαλαάμ, ὁ ὅποιος ἐδάσκαλε τὸν Βαάκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα, καὶ νὰ πορευθῶσι.

15. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχεις καὶ σὺ (μερικὸς), οἱ ὅποιοι κρατοῦσι τὴν διδασκαλίαν τῶν Νικολαϊτῶν· τὸ ὅποιον ἐγὼ μισῶ.

16. Μετανοήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι ἐντὸς ὀλίγου εἰς σέ, καὶ θελω πολεμήσῃ κατ' αὐτῶν μὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου.

17. Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ· τί λέγει τὸ πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Ὅποιος νικήσῃ, εἰς αὐτὸν θελω δώσει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ κεκρυμμένον μάννα,

καὶ θελω τῷ δώσει ψῆφον ἄσπρην, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν ψῆφον (θελεῖ εἶναι) γεγραμμένον νέον ὄνομα, τὸ ὅποιον δὲν ἠξέυρει κανεὶς (ἄλλος), εἰμὴ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος τὸ πέρνεε.

18. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας, ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὰ Θυάτεια· Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος ἔχει τὰ ὄμματά του ὡσὰν φλόγα πυρός, καὶ τοῦ ὀποίου οἱ πόδες εἶναι ὅμοιοι μὲ χαλκοῦ(βανον)·

19. Ἐγὼ ἠξέυρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν φιλοπρωχείαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ (ἠξέυρω, ὅτι) τὰ ὑστερινὰ ἔργα σου ὑπερβαίνουσι τὰ πρῶτα.

20. Ἐχω ὅμως ἐναντίον σου ὀλίγα (παράπονα), ὅτι (δηλαδὴ) ἀφίνεις τὴν γυναῖκα Ἰεζαβὴλ, ἣ ὅποια λέγει, ὅτι εἶναι προφῆτις, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου, ὥστε νὰ πορνεύσωσι καὶ νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα.

21. Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της, καὶ δὲν μετενόησεν.

22. Ἰδοὺ, ἐγὼ θελω τὴν βάλῃ εἰς τὸ στρῶμα, καὶ (θελω βάλῃ) εἰς θλίψιν μεγάλην ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐμοίχευσαν ὁμοῦ μὲ αὐτὴν, ἀνίσως δὲν μετανοήσωσιν ἀπὸ τὰ ἔργα των.

23. Καὶ θελω φονεῦσῃ μὲ θάνατον τὰ τέκνα της, καὶ ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι θελοῦσι καταλάβῃ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἔρυνῶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὰς καρδίας· καὶ θελω δώσει εἰς καθένα ἀπὸ σᾶς κατὰ τὰ ἔργα του.

24. Λέγω ὅμως εἰς σᾶς, καὶ εἰς τοὺς λογιστοὺς, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὰ Θυάτεια, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν, καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἐνόησαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσιν· ἐγὼ δὲν θελω βάλῃ ἄλλο βάρὸς ἐπάνω σας·

25. Ὅμως βαστάσατε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχετε, ἕως οὗ νὰ ἔλθω·

26. Καὶ ὁποῖος νικήσῃ, καὶ φυλάξῃ τὰ ἔργα μου ἕως τέλους, εἰς αὐτὸν θέλω δώσῃ ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς (ὄλα) τὰ ἔθνη·

27. Καὶ θέλει τοὺς ποιμάνῃ με ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ (τὰ ἔθνη) θέλουσι συντριβῆ, καθὼς (συντριβονται) τὰ ἀγγεῖα τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον (τὴν ἐξουσίαν) ἀπὸ τὸν Πατέρα μου·

28. Καὶ θέλω δώσῃ εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν ἀυγερινόν.

29. Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. Γ'.

1. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων· Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ἑπτὰ ἄστρα· Ἡξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι (δηλαθῆ) ἔχεις ὄνομα πῶς ζῆς, πλὴν εἶσαι νεκρός.

2. Ἀγρύπνει, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ, ὅσα κινδυνεύουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι ἐγὼ δὲν εὐρήκα τὰ ἔργα σου σωστά ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3. Ἐνθυμοῦ λοιπόν, πῶς παρέλαβες καὶ (πῶς) ἐδιδάχθης, καὶ φυλάττε (τα), καὶ μετανόησον. Διότι ἐὰν δὲν ἀγρυπνήσῃς, θέλω ἔλθῃ εἰς σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θέλεις καταλάβῃ, ποῖαν ὥραν θέλω ἔλθῃ εἰς σέ.

4. (Μὲ ὄλον τοῦτο) ἔχεις μερικὰ ὑποκείμενα μέσα εἰς τὰς Σάρδεις, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ φορέματά των, καὶ θέλουσι περιπατήσῃ ὁμοῦ με ἐμὲ με ἄσπρα (φορέματα)· διότι εἶναι ἄξιοι.

5. Ὅποιος νικήσῃ, αὐτὸς θέλει ἐνδυθῆ με ἄσπρα φορέματα· καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψῃ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ βί-

βλίον τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομά του ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων του.

6. Ὅποιος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

7. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν· Αὐτὰ λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ὁποῖος κρατεῖ τὸ κλειδίον τοῦ Δαβὶδ· ὁ ὁποῖος ἀνοίγει, καὶ κἀνεὶς δὲν κλείει· καὶ (ὁ ὁποῖος) κλείει, καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνοίγει·

8. Ἡξεύρω τὰ ἔργα σου· καὶ ἰδοὺ, ἤνοιξα ἔμπροσθέν σου θύραν, καὶ κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ τὴν κλείσῃ· διότι (μὲ ὄλον τὸ ὅτι) ἔχεις ὀλίγην δύναμιν, ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.

9. Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν, ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, ὅμως δὲν εἶναι, ἀλλ' εἶναι ψεῦσται· ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω τοὺς κάμη νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν σου, καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι σὲ ἠγάπησα.

10. Διότι ἐφύλαξας τὸν λόγον μου με τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξῃ ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ νὰ πειράξῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

11. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι ἐντὸς ὀλίγου· κράτει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃς κἀνεὶς (ἄλλος) τὸν στέφανόν σου.

12. Ὅποιος νικήσῃ, ἐγὼ θέλω τὸν κάμη στύλον μέσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θέλει ἐκβῆ ἔξω πλέον· καὶ θέλω γράψῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποῖα καταβαίνει

ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, (ἐρχομένη) ἀπὸ τὸν Θεὸν μου, καὶ (θῆλω γράψῃ) τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13. Ὁποῖος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

14. Γράψον καὶ εἰς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων· Αὐτὰ λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ.

15. Ἦξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι (δηλαστῆ) μήτε ψυχρὸς εἶσαι, μήτε ζεστός· εἶθε νὰ ἤθελες εἶσθαι ψυχρὸς ἢ ζεστός.

16. Ἐπειδὴ, καθὼς εἶσαι, εἶσαι χλιαρὸς, καὶ μήτε ψυχρὸς εἶσαι, μήτε ζεστός, καὶ μέλλω νὰ σὲ ἐμέσω ἀπὸ τὸ στόμα μου.

17. Καθότι (σὺ) λέγεις· Βεβαίαι ἐγὼ εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν ἔχω χρεῖαν ἀπὸ κανέν (πράγμ). Καὶ δὲν ἤξεύρεις, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεινός, καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18. Ἐγὼ σοὶ συμβουλεύω νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ ἐμὲ χρυσοῦν, τὸ ὅποιον ἐδοκιμάσθῃ με πῦρ, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέματα ἄσπρα, διὰ νὰ ἐνδυθῆς, καὶ νὰ μὴ φαίνηται ἡ ἀσχύνη τῆς γυμνότητός σου· χρίσαι με κολλύριον τὰ ὄμματά σου, διὰ νὰ βλέπῃς.

19. Ἐγὼ ἐλέγχω καὶ παιδεύω, ὄσους ἀγαπῶ· ζήλωσον λοιπὸν καὶ σὺ, καὶ μετανόησον.

20. Ἴδοῦ, ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἀνίσως κανεὶς ἀκούσῃ τὴν φωνήν μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θῆλω ἔμβῃ εἰς (τὴν οἰκίαν) του, καὶ θῆλω δεῖπνήσῃ ὁμοῦ με αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ὁμοῦ με ἐμέ.

21. Ὁποῖος νικήσῃ, εἰς αὐτὸν θῆλω δώσει (ἀδειαν) νὰ καθίσῃ ὁμοῦ με ἐμὲ εἰς τὸν θρόνον μου, καθότι καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθησα ὁμοῦ με τὸν πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον του.

22. Ὁποῖος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

ΚΕΦ. Δ΄.

1. Μετὰ ταῦτα παρετήρησα, καὶ εἶδον μίαν θύραν ἀνοικτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ πρώτη φωνὴ, τὴν ὁποῖαν ἤκουσα ὡς (ἦχον) σάλπιγγος, καὶ ἐλάλει με ἐμὲ, αὐτὴ μοὶ εἶπε· Ἀνέβα ἐδῶ, καὶ θῆλω σοὶ δεῖξῃ, ὅσα πρέπει νὰ συμβῶσι μετὰ ταῦτα.

2. Καὶ εὐθὺς ἦλθον εἰς πνευματικὴν ἔκστασιν· καὶ εἶδον, ὅτι θρόνος ἦτον ἐστημένος ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τις ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον.

3. Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐκάθητο εἰς τὸν θρόνον, ἐφαίνετο ὅμοιος με λίθον ἴασπιν καὶ σάρδιον· καὶ ὁ θρόνος ἦτον περικυκλωμένος ἀπὸ μίαν ἴριν, ἡ ὅποια ἐφαίνετο ὁμοία με (λίθον) σμάραγδον.

4. Καὶ κύκλωθεν τοῦ θρόνου ἦσαν εἰκοσιτέσσαρες θρόνοι· καὶ (εἶδον), ὅτι ἐκάθηντο ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐνδεδυμένοι με ἄσπρα φορέματα· καὶ εἶχον ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των στεφάνους χρυσοῦς.

5. Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες ἀναμμέναι ἔκαιον ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, αἱ ὅποια εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6. Καὶ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἦτον θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία με κρύσταλλον· καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ κύκλω τοῦ θρόνου ἦσαν τέσσαρα ζῶα, τὰ ὅποια ἦσαν γέματα ἀπὸ ὄμματα καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

7. Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ἦτον ὅμοιον με λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ἦτον ὅμοιον με μοσχάριον, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὅμοιον (με πρόσωπον) ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρ-

τον ζῶον (ἦτον) ὅμοιον μὲ ἀετὸν, ὁ ὁποῖός ἐπέτα.

8. Καὶ (αὐτὰ) τὰ τέσσαρα ζῶα εἶχον τὸ καθὲν ἀπὸ ἕξ πτέρυγας περίεξ, καὶ ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ὀμμάτια ἀπὸ μέσα· καὶ δὲν ἔπαυον μήτε ἡμέραν, μήτε νύκτα ἀπὸ τὸ νὰ λέγωσιν· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖός ἦτον, καὶ ὁ ὁποῖός εἶναι, καὶ ὁ ὁποῖός θέλει εἶναι.

9. Καὶ ὅτε ἔδιδον τὰ ζῶα τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαριστίαν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, καὶ ὁ ὁποῖός ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10. Ἐπιπτον οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔμπροσθεν ἐκείνου, ὁ ὁποῖός ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, καὶ προσεκύουον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖός ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔβαλλον τοὺς στεφάνους των ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, καὶ ἔλεγον·

11. Ἄξιός εἶσαι Κύριε νὰ λάβῃς τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· διότι σὺ ἔκτισας ὅλα (τὰ ὄντα), καὶ διὰ τὸ θελημά σου εἶναι, (καθὼς) καὶ ἐκτίσθησαν.

ΚΕΦ. Ε΄.

1. Καὶ εἶδον εἰς τὴν δεξιὰν ἐκείνου, ὁ ὁποῖός ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, βιβλίον γεγραμμένον καὶ ἀπὸ μέσα, καὶ ἀπὸ ἕξ, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ ἑπτὰ σφραγιδας.

2. Καὶ (ὁμοίως) εἶδον ἕνα ἄγγελον ἰσχυρὸν, ὁ ὁποῖός ἐκήρυττε μὲ μεγάλην φωνήν· Ποῖός εἶναι ἅξιός νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγιδας του;

3. Καὶ πάνεις δὲν εἶδονατο μήτε ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, μήτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μήτε ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, μήτε νὰ τὸ βλέπῃ.

4. Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, διότι πάνεις δὲν εὐρέθη ἅξιός νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ τὸ διαβάσῃ, μήτε νὰ τὸ βλέπῃ.

5. Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους μοι λέγει· Μὴ κλαίης· διότι ὁ λέων, ὁ ὁποῖός καταγεται ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, (ἡ ὁποῖα εἶναι) ἡ ῥίζα τοῦ Δαβὶδ, ὑπερίσχυεν, ὥστε νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγιδας του.

6. Καὶ παρετήρησα, καὶ εἶδον εἰς τὴν μέσην τοῦ θρόνου, καὶ τῶν τεσσάρων ζῶων, καὶ εἰς τὴν μέσην τῶν πρεσβυτέρων, ἕν ἀρνίον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο ἐκεῖ, ὡσὰν ἐσφραγισμένον, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κέρατα, καὶ ἑπτὰ ὀμμάτια· τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7. Καὶ (αὐτὸ) ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιὰν ἐκείνου, ὁ ὁποῖός ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον.

8. Καὶ ὅτε (αὐτὸ) ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ ἀρνίου, καὶ ἔκράτουον ὁ καθεὶς κιθάρας, καὶ ψαλμῶν χρυσῶν, γεμάτης ἀπὸ θυμιάματα, τὰ ὁποῖα εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9. Καὶ ἔψαλλον ᾠδὴν νέαν, καὶ ἔλεγον· Σὺ εἶσαι ἅξιός νὰ πάρῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγιδας του, διότι σὺ ἐσφάγης, καὶ μὲ τὸ αἷμά σου μᾶς ἐξηγόρασας εἰς τὸν Θεὸν ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος·

10. Καὶ μᾶς ἔκαμες καὶ βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς εἰς τὸν Θεὸν μας· καὶ θέλομεν βασιλεῦσα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

11. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν πολλῶν ἀγγέλων περίεξ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ

ὁ ἀριθμὸς τῶν ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12. Καὶ ἔλεγον μὲ μεγάλην φωνήν· Ἄξιον εἶναι τὸ ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐλογίαν.

13. Καὶ ἤκουσα ὅλα τὰ κτίσματα, ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑποκάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὅσα εἶναι μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἔλεγον· (Ἄς ἀποδοθῇ) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κάθηται εἰς τὸν θρόνον, καὶ εἰς τὸ ἄρνιον, ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

14. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον, καὶ προσεκύνησαν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

1. Καὶ εἶδον, ὅτε τὸ ἄρνιον ἤνοιξε μίαν ἀπὸ τὰς σφραγίδας, καὶ ἤκουσα ἕν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα, ὅτι ἔλεγε μὲ φωνήν, ὡσπὲν βροντῆν· Ἐρχου καὶ βλέπε.

2. Καὶ παρετήρησα, καὶ εἶδον ἕν ἄλογον ἄσπρον· καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκράτει τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἀνεχώρησεν ὡς ἀνδραγαθητής, διὰ νὰ νικήσῃ.

3. Καὶ ὅτε (τὸ ἄρνιον) ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον, ὅτι ἔλεγεν· Ἐρχου καὶ βλέπε.

4. Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ ἐδόθη (ἐξουσία) εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸ νὰ σηκώσῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, ὥστε (οἱ ἄνθρωποι) νὰ φονεύσωσιν ὁ εἷς τὸν

ἄλλον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν μία μεγάλη μάχαιρα.

5. Καὶ ὅτε (τὸ ἄρνιον) ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον, ὅτι ἔλεγεν· Ἐρχου καὶ βλέπε. Καὶ παρετήρησα, καὶ εἶδον ἕν μαῦρον ἄλογον, καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκράτει εἰς τὴν χειρὰ του μίαν ζυγαρίαν.

6. Καὶ ἤκουσα φωνήν, (ἡ ὁποία ἤρχετο) ἀπὸ τὸ μέσον τῶν τεσσάρων ζῶων, καὶ ἔλεγεν· (Ἄς εἶναι ἡ τιμὴ) ἐνὸς κοίλου σιταρίου ἕν δηνάριον· καὶ (ἡ τιμὴ) τριῶν κοιλῶν κριθαρίου, ἕν δηνάριον· καὶ μὴ διαφθείρῃς τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον.

7. Καὶ ὅτε (τὸ ἄρνιον) ἤνοιξε τὴν τετάρτην σφραγίδα, ἤκουσα φωνήν τοῦ τετάρτου ζῶου, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἐρχου καὶ βλέπε.

8. Καὶ παρετήρησα, καὶ εἶδον ἕν ἄλογον πράσινον, καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸ, ὠνομάζετο Θάνατος, καὶ ὁ Ἄθης ἠκολούθει ὁμοῦ μὲ αὐτόν· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία νὰ θανατώσωσι τὸ τέταρτον (μέρος τῶν κατοίκων) τῆς γῆς, μὲ ῥομφαίαν, καὶ μὲ πείναν, καὶ μὲ θάνατον, καὶ διὰ μέτου τῶν θνητῶν τῆς γῆς.

9. Καὶ ὅτε (τὸ ἄρνιον) ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐσφάγησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐκράτουν·

10. Καὶ ἐκράζον μὲ μεγάλην φωνήν, καὶ ἔλεγον· Ἐως πότε, δέσποτα ἄγιε καὶ ἀληθινὲ, δὲν κρίνεις, καὶ δὲν ἐκδικεῖς τὸ αἷμά μας ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

11. Καὶ ἐδόθησαν εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ αὐτοὺς ἐνδύματα ἄσπρα, καὶ ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς νὰ περιμένωσι μὲ ἄνεσιν ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν, ἕως οὔ νὰ τε-

λειωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι τῶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ θανατωθῶσι καθὼς καὶ αὐτοί·

12. Καὶ παρετήρησα, ὅτε (τὸ ἄρνιον) ἤνοιξε τὴν ἕκτην σφραγιδα, καὶ αἰφνης ἐγένετο μέγας σεισμός, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μαῦρος ὡς σακκίον τρίχινον, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13. Καὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσον εἰς τὴν γῆν, καθὼς ἡ συκῆ ῥίπτει τὰ ὀλύνθιά της, ὅταν σελεται ἀπὸ μέγαν ἄνεμον.

14. Καὶ ὁ οὐρανὸς ἐτραβήχθη καὶ ἐτειλχθη ὡς βιβλίον, καὶ ὅλα τὰ βουνὰ, καὶ ὅλα τὰ νησιά ἐκινήθησαν ἀπὸ τοὺς τόπους τῶν·

15. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγάλοι (ἄνθρωποι), καὶ οἱ πλοῦσιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ ὅλοι οἱ δούλοι, καὶ ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι, ἔκρυψαν τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν βουνῶν·

16. Καὶ ἔλεγον εἰς τὰ βουνὰ καὶ εἰς τὰς πέτρας· Πέστε ἐπάνω μας, καὶ κρύψατέ μας ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἐκείνου, ὁ ὅποιος κάθηται εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ ἁρνίου·

17. Διότι ἔφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ θυμοῦ του· καὶ ποῖος δύναται νὰ σταθῆ;

ΚΕΦ. Ζ΄.

1. Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, καὶ ἐκράτουν τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ φυσᾷ (κάνεις) ἄνεμος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μήτε ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, μήτε εἰς κανὲν δένδρον.

2. Ἐπειτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον, ὁ ὅποιος ἀνέβαινεν ἀπὸ (τὸ μέρος) τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκράτει τὴν σφραγιδα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ

ἐφώνασε μετὰ μεγάλην φωνὴν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη (ἐξουσία) νὰ βλάψωσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3. Καὶ εἶπεν (εἰς αὐτούς)· Μὴ βλάψητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἕως ὅτ' νὰ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των.

4. Καὶ ἤκουσα, ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐσφραγίσθησαν, ἦτον ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

5. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ρουβίμ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλιμ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσαχάρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσήφ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9. Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ παρετήρησα, καὶ εἶδον πολὺ πλῆθος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδύνατο κάνεις νὰ μετρήσῃ, ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τὰς φυλάς καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τὰς γλώσσας, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁρνίου, καὶ ἐφόρου φορέματα

ἄσπρα· καὶ (ἐκράτουν) εἰς τὰς χεῖράς των (χλάδους) φοινίκων·

10. Καὶ ἐφώνησεν με φωνὴν μεγάλην, καὶ ἔλεγον· Ἡ σωτηρία (ἐγένετο) ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὁ ὅποῖός καθή- ται ἐπάνω εἰς τὸν Θρόνον, καὶ ἀπὸ τὸ ἀρνίον.

11. Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἐστάκοντο περὶ τὸν Θρόνον καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ Θρόνου κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν,

12. Καὶ ἔλεγον· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς (ἀνήκει) εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13. Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ μοι εἶπε· Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι φοροῦσι τὰ ἄσπρα φορέματα, καὶ ἀπὸ ποῦ ἦλθον;

14. Καὶ ἐγὼ τῷ εἶπον· Κύριε, (τὸ) ἤξευρες· Καὶ ἐκεῖνος μοι εἶπεν· Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔρχονται ἀπὸ τὴν μεγάλην θλίψιν· καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά των, καὶ ἐλεύκαναν τὰ φορέματά των με τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου.

15. Διὰ τοῦτο εὐρίσκονται ἔμπροσθεν τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν λατρεύουσιν ἡμέραν καὶ νύκτα μέσα εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποῖός καθήται ἐπάνω εἰς τὸν Θρόνον, θέλει κατοικήσῃ εἰς αὐτούς.

16. Αὐτοὶ δὲν θέλουσι πεινάσῃ ποτέ, καὶ δὲν θέλουσι διψήσῃ ποτέ, καὶ ὁ ἥλιος δὲν θέλει τοὺς κτυπήσῃ, μήτε κἀνὲν (εἶδος) καύματος·

17. Διότι τὸ ἀρνίον τὸ εἰς τὴν μέσσην τοῦ Θρόνου, θέλει τοὺς ποιμάνη, καὶ θέλει τὰς ὀδηγήσῃ εἰς πηγὰς ζωηρῶν ὑδάτων· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὰ ὄμματά των ὅλα τὰ δάκρυα.

ΚΕΦ. Η΄.

1. Καὶ ὅτε (τὸ ἀρνίον) ἤνοιξε τὴν ἑβδόμην σφραγίδα, ἐγένετο σιωπὴ εἰς τὸν οὐρανὸν σχεδὸν μιστὴν ὥραν.

2. Καὶ εἶδον, ὅτι ἐδόθησαν ἑπτὰ σάλπιγγες εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους, οἱ ὅποιοι ἐστάκοντο ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ὅποῖός ἐκράτει ἐν θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ τῷ ἐδόθησαν πολλὰ θυμιάματα, διὰ νὰ τὰ προσφέρῃ ὁμοῦ με τὰς προσευχὰς ὧν τῶν ἁγίων εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, τὸ ὅποῖον ἦτον ἔμπροσθεν τοῦ Θρόνου.

4. Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ὁμοῦ με τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, ἀνέβη ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, ἔμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

5. Ἐπειτα ἄγγελος ἐπῆρε τὸ θυσιαστήριον, καὶ τὸ ἐθήμισεν ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἔρριψεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ (ἀμέσως) ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἤτοίμασαν τὸν ἑαυτὸν των διὰ νὰ σαλπίσωσι.

7. Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ ἠνωμένα με αἷμα, καὶ ἔρριφθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐκάη τὸ τρίτον (μέρος) τῶν δένδρων, καὶ ὅλα τὰ γλωρὰ χόρτα κατεκάησαν.

8. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔρριφθη εἰς τὴν θάλασσαν (τι), ὡσὰν βουρὸν μέγα καίμενον ἀπὸ πῦρ· καὶ τὸ τρίτον (μέρος) τῆς θαλάσσης ἐγένετο αἷμα.

9. Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον (μέρος) τῶν ἐμφύχων κτισμάτων, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ τὸ τρίτον (μέρος) τῶν πλοίων διεφθάρη.

10. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐν μέγα ἄστρον, τὸ ὅποῖον ἐκλίετο ὡσάν λαμπάς, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸ τρίτον (μέρος) τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς βρῦσεις τῶν ὑδάτων.

11. Καὶ τὸ ὄνομα (αὐτοῦ) τοῦ ἄστρου ἐλέγετο Ἄψινθος· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον (μέρος) τῶν ὑδάτων ὡς ἄψινθος, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπέθανον ἐξ αἰτίας τῶν ὑδάτων· διότι ἐπικράνθησαν.

12. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐκτυπήθη τὸ τρίτον (μέρος) τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον (μέρος) τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον (μέρος) τῶν ἄστρον· ὥστε, μετὰ τὸ νὰ σκοτισθῇ τὸ τρίτον (μέρος) αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα ὁμοίως καὶ ἡ νύξ (ἔχασαν) τὸ τρίτον (μέρος) τοῦ φωτισμοῦ των.

13. Τότε εἶδον, καὶ ἤκουσα ἓνα ἄγγελον, ὁ ὅποῖος ἐπέετα εἰς τὸ μεσουράνημα, καὶ ἔλεγε μετὰ μεγάλην φωνήν· Ἄλλοιμονον, ἄλλοιμονον, ἄλλοιμονον εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιλοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων, οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ σκλιπύσωσι.

ΚΕΦ. Θ΄.

1. Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε καὶ εἶδον, ὅτι ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐν ἄστρον εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ τὸ κλειδίον τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2. Καὶ ἦνοιξε τὸ πηγαδίον τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ὡσάν καπνὸς μεγάλης καμίνου· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3. Καὶ ἀπὸ (αὐτὸν) τὸν καπνὸν ἐγενήθησαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὰς (τοιαύτη) ἐξουσία,

ὅποῖαν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4. Καὶ ἐδόθη προσταγὴ εἰς αὐτὰς νὰ μὴ βλάψωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, μήτε τὴν χλόην μήτε κἀνὲν δένδρον· ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των.

5. Καὶ ἐδόθη ἄδεια εἰς αὐτὰς νὰ μὴ τοὺς θανατώσωσιν, ἀλλὰ νὰ βραχύνωσιν πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς των (νὰ εἶναι) ὡσάν ὁ βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6. Καὶ εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας οἱ ἄνθρωποι θέλουσι ζητήσῃ τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσι τὸν εὖρη· καὶ θέλουσι ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φεύγῃ ἀπὸ αὐτοῦς.

7. Καὶ τὰ σχήματα τῶν ἀκρίδων ὁμοιάζον μετὰ ἄλογα, τὰ ὅποια ἦσαν ἔτοιμα διὰ πόλεμον· καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των ἦσαν ὡσάν στέφανοι ὅμοιοι μετὰ χρυσοῦν, καὶ τὰ πρόσωπά των ἦσαν ὡσάν πρόσωπα ἀνθρώπων.

8. Καὶ εἶχον τρίχας, ὡσάν τρίχας γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδόντια των ἦσαν ὡσάν (ὀδόντια) λεόντων.

9. Καὶ εἶχον περιστήθια ὅμοια μετὰ σιθηρᾶ περιστήθια· καὶ ὁ ἦχος τῶν πτερυγῶν των ὁμοιάζε μετὰ ἦχον ἀμαξίων, τὰ ὅποια σύρονται ἀπὸ πολλὰ ἄλογα, τὰ ὅποια τρέχουσιν εἰς πόλεμον.

10. Καὶ εἶχον οὐράς ὁμοίας (μετὰ τὰς οὐράς) τῶν σκορπίων, καὶ τὰ κεντρία των ἦσαν εἰς τὰς οὐράς των· καὶ εἶχον ἐξουσίαν νὰ βλάψωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11. Καὶ εἶχον βασιλέα ἐπάνω των τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὁ ὅποῖος ὀνομάζεται Ἐβραϊστὶ, Ἀβαδδὼν, καὶ Ἑλληνιστὶ ὀνομάζεται Ἀπολλύων.

12. Τὸ ἐν ἄλλοιμονον ἐπέρασεν, ἰδοὺ,

δύο ἀλλοίμονον ἀκόμη ἔρχονται μετὰ ταῦτα.

13. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ χρυσοῦ θυσιαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἦτον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,

14. Ἡ ὁποία εἶπεν εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὁ ὁποῖος ἐκράτει τὴν σάλπιγγα· Λῦσαι τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι δεδεμένοι ἐπάνω εἰς τὸν μίγχν ποταμὸν Εὐφράτην.

15. Καὶ ἐλύθησαν οἱ ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἠτοιμασμένοι διὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν μῆνα καὶ τὸν χρόνον, ὥστε νὰ θανατώσωσι τὸ τρίτον (μέρος) τῶν ἀνθρώπων.

16. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἱππικοῦ στρατεύματος ἦτον διακόσια μυλλιόνια· διότι ἐγὼ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17. Καὶ με τοιούτον τρόπον εἶδον εἰς τὴν ὄρξιν μου τὰ ἄλογα, καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὰ, οἱ ὁποῖοι ἐφόρουν περιστήθια πύρινα καὶ ὑακίνθια καὶ θειαφώδη· καὶ αἱ κεφαλὰί τῶν ἱππῶν ἦσαν ὅμοιοι μετὰς κεφαλὰς τῶν λεόντων, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά των ἐξήρχετο πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θειάφι.

18. Καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων ἐφονεύθησαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία, (δηλαδὴ) ἀπὸ τὸ πῦρ, ἀπὸ τὸν καπνὸν, καὶ ἀπὸ τὸ θειάφι, τὰ ὁποῖα ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ στόματά των.

19. Καθότι ἡ ἐξουσία των ἦτον εἰς τὸ στόμα των· καὶ εἰς τὰς οὐράς των, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὅμοιοι μετὰς ὄφεις, καὶ εἶχον καὶ κεφαλὰς· καὶ με αὐτὰς ἐβλαπτον.

20. Καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφονεύθησαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς πληγὰς, δὲν μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των, ὥστε νὰ μὴ προσκυ-

νῶσι τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται, μήτε νὰ βλέπωσι, μήτε νὰ ἀκούωσι, μήτε νὰ περιπατῶσι·

21. Καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τοὺς φόνους των, οὔτε ἀπὸ τὰς φαρμακείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς πορνείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς κλεψείας των.

ΚΕΦ. Ι΄.

1. Καὶ (ὕστερον) εἶδον ἄλλον ἄγγελον δυνατὸν, ὁ ὁποῖος κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἦτον περικυκλωμένος ἀπὸ μίαν νεφέλην· καὶ μία ἶρις ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του· καὶ τὸ πρόσωπόν του ἦτον ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες του ὡσαν πύρινοι στύλοι.

2. Καὶ εἶχεν εἰς τὴν χειρὰ του ἓν μικρὸν βιβλίον ἀνοιχτόν· καὶ ἔβαλε τὸν δεξιὸν του πόδα εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν ἀριστερὸν εἰς τὴν γῆν·

3. Καὶ ἐφώνηξε μετὰ μεγάλην φωνὴν, καθὼς ὁ λέων βρυχᾶται· καὶ ὅτε ἐφώνηξε, τότε αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἐλάλησαν τὰς ἰδίαις των φωνάς.

4. Καὶ ὅτε αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἐλάλησαν τὰς ἰδίαις των φωνάς, ἐγὼ εἶχον σκοπὸν νὰ γράψω, (ὅσα ἤκουσα)· ὅμως ἤκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν φωνὴν, ἡ ὁποία μοὶ ἔλεγε· Φύλαξον μυστικά, ὅσα ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ τὰ γράψῃς.

5. Καὶ ὁ ἄγγελος, τὸν ὁποῖον εἶδον, ὅτι ἐστέκειτο ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἐσήκωσε τὴν χειρὰ του εἰς τὸν οὐρανὸν,

6. Καὶ ὤμοσεν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτόν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὅσα εἶναι εἰς αὐτήν, ὅτι δὲν θέλει εἶσθαι πλέον καιρὸς·

7. Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας, ὅταν ὁ

ἑβδομος ἄγγελος μέλλῃ νὰ φωνάξῃ, καὶ νὰ σαλπίσῃ, τότε θέλει ἐκτελεσθῆ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐφανέρωσε προφανῶς εἰς τοὺς δούλους του τοὺς προφήτας.

8. Καὶ ἡ φωνή, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ μοὶ ἐλάλει, μοὶ εἶπε πάλιν· Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλιαράκιον τὸ ἀνοικτὸν, (τὸ ὁποῖον εἶναι) εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος στέκεται ἐπάνω εἰς τὴν γῆν καὶ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

9. Καὶ ὑπήγον εἰς τὸν ἄγγελον, καὶ τῷ εἶπον· Δός μοι τὸ βιβλιαράκιον. Καὶ ἐκεῖνος μοὶ εἶπε· Λάβε (το) καὶ κατάφαγέ το· καὶ θέλει σοῦ πικράνη τὴν κοιλίαν, ὅμως εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυκὺ ὡσὰν μέλι.

10. Καὶ ἐπήρα τὸ βιβλιαράκιον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, καὶ τὸ κατέφαγον· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡσὰν μέλι· καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἔφαγον, ἐπικράνη ἡ κοιλία μου.

11. Τότε μοὶ εἶπε· Πρέπει νὰ προφητεύσῃς πάλιν διὰ πολλοὺς λαοὺς καὶ ἔθνη καὶ γλώσσας καὶ βασιλεῖς.

ΚΕΦ. ΙΑ΄.

1. Καὶ μοὶ ἐδόθη εἷς κάλαμος ἴσος μὲ μίαν ῥάβδον· καὶ ὁ ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο (ἐκεῖ), εἶπε· Σηκώθητι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσι μέσα εἰς αὐτό.

2. Μὴ συναριθμήσῃς ὅμως τὴν αὐλὴν, ἡ ὁποία εἶναι· ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ μὴ τὴν μετρήσῃς, διότι αὐτὴ ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ θέλουσι πατήσῃ τὴν ἁγίαν πόλιν τεσσαράκοντα δύο μῆνας.

3. Καὶ θέλω δώσειν (ἐξουσίαν) εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεύσῃ χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα ἡμέρας φοροῦντες σακκία.

4. Αὐτοὶ εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ

αἱ δύο λυχναίαι, αἱ ὁποῖαι στέκουσιν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

5. Καὶ ἂν κάνεις θελήσῃ νὰ τοὺς ἀδικήσῃ, θέλει ἐκβῆ ἀπὸ τὸ στόμα των πῦρ, καὶ θέλει καταφάγῃ τοὺς ἐχθροὺς των· διότι μὲ τοιοῦτον τρόπον πρέπει νὰ φονευθῆ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἤθελε θελήσῃ νὰ τοὺς ἀδικήσῃ.

6. Αὐτοὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν οὐρανὸν, ὥστε νὰ μὴ βρέξῃ βροχὴν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας των· καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα, ὥστε νὰ τὰ μεταβάλλωσιν εἰς αἶμα, καὶ νὰ κτυπήσωσι τὴν γῆν μὲ ὅλας τὰς πληγὰς, ὅσαις φοραῖς καὶ ἂν θελήσωσι.

7. Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν των, τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, θέλει πολεμήσῃ με αὐτοὺς, καὶ θέλει τοὺς νικήσῃ, καὶ θέλει τοὺς θανατώσῃ.

8. Καὶ τὰ νεκρὰ σώματά των (θέλουσι μείνῃ) εἰς τὰς πλατείας τῆς μεγάλης πόλεως, ἡ ὁποία πνευματικῶς ὀνομάζεται Σοδομα καὶ Αἴγυπτος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσταυρώθη καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν.

9. Καὶ (πολλοὶ) ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ φυλάς καὶ γλώσσας καὶ ἔθνη, θέλουσιν ἰδῆ τὰ νεκρὰ σώματά των τρεῖς ἡμέρας καὶ μισθὴν, καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσῃ τὰ νεκρὰ σώματά των νὰ ταφῶσιν εἰς μνήματα.

10. Καὶ οἱ κῆτοικοι τῆς γῆς θέλουσι χαρῆ δι' αὐτοὺς, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῆ· καὶ θέλουσι στείλῃ δῶρα ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον, (λέγοντες), ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο προφήται ἐβασάνισαν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.

11. Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ μισθὴν, πνεῦμα ζωῆς (σταλὲν) ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐμβήκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐσηκώθησαν εἰς τοὺς πόδας των,

καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ἐκεί-
νους, οἱ ὅποιοι τοὺς εἶδον.

12. Καὶ ἤκουσαν μεγάλην φωνὴν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς
αὐτούς· Ἀνάβητε ἐδῶ. Καὶ ἀνέβησαν
εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ τὴν νεφέλην· καὶ
τοὺς εἶδον οἱ ἐχθροὶ τῶν.

13. Καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν
ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ ἔπεσε τὸ
δέκατον (μέρος) τῆς πόλεως, καὶ ἐφο-
νεύθησαν ἀπὸ τὸν σεισμὸν ἑπτὰ χιλιά-
δες ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβή-
θησαν μεγάλως, καὶ ἔδωκαν δόξαν εἰς
τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14. Τὸ δεύτερον ἀλλοίμονον ἀπέ-
ρασαν, ἰδοὺ, ἔρχεται τὸ τρίτον ἀλλοί-
μονον ἐντὸς ὀλίγου.

15. Καὶ ὁ ἑβδομὸς ἄγγελος ἐσάλ-
πισε, καὶ ἐγένοντο μεγάλαι φωναὶ
ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἔλεγον·
Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου ὑπετάγησάν
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν, καὶ εἰς τὸν Χρι-
στὸν τοῦ, καὶ θελεῖ βασιλεύσει εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16. Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβί-
τεροι, οἱ ὅποιοι ἐκάθητο εἰς τοὺς θρό-
νους τῶν ἑμπαροσθεν τοῦ Θεοῦ ἔπιεσον
κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν
τὸν Θεόν,

17. Καὶ ἔλεγον· Εὐχαριστοῦμεν
σοὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ
ὁποῖός εἶσαι, καὶ ὁ ὁποῖός ἦσθα, καὶ ὁ
ὁποῖός θελεῖς εἶσθαι, διότι ἔλαβες τὴν
μεγάλην σου δύναμιν, καὶ ἐβασίλευσας.

18. Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ
ἐφθασεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ κειρὸς τοῦ
να κριθῶσιν οἱ νεκροὶ, καὶ να δώσης
τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς
προφήτας, καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ ἐκεί-
νους, οἱ ὅποιοι φοβοῦνται τὸ ὄνομα
σου, καὶ μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ να
διαφθείρης ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διεφθει-
ραν τὴν γῆν.

19. Καὶ ἠνόχηθ' ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ

ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐφάνη ἡ
κιβωτὸς τῆς διαθήκης μέσα εἰς τὸν
ναὸν τοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ
φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χά-
λαζα μεγάλη.

ΚΕΦ. ΙΒ΄.

1. Καὶ ἐφάνη ἐν μέγα σημεῖον ἐπάνω
εἰς τὸν οὐρανόν· (δηλαδὴ) μία γυνή, ἡ
ὁποία ἐφέρει τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη
(ἦτον) ὑποκάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τῆς,
καὶ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς ἦτον
στέφανος ἀπὸ δώδεκα ἄστρα.

2. Καὶ ὅπως ἦτον ἔγκυος, ἐφώ-
ναζε, καθότι ἐκοιλοπόνει, καὶ ἐβασανί-
ζετο ἀπὸ τοὺς πόνους τῆς γέννας.

3. Καὶ προσέτι ἐφάνη καὶ ἄλλο ση-
μεῖον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, δηλαδὴ
εἰς δράκων μέγας κόκκινος, ὁ ὁποῖός
εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα·
καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τοῦ εἶχεν
ἑπτὰ διαδήματα.

4. Καὶ ἡ οὐρὰ τοῦ ἔσυρε τὸ τρίτον
(μέρος) τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
τοὺς ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων
ἐστάθη ἔμπρασθεν τῆς γυναικὸς, ἡ ὁ-
ποία ἐμέλλε να γεννήσῃ, διὰ να φάγῃ
τὸ παιδίον τῆς, ἀφ' οὗ γεννήσῃ.

5. Καὶ ἐγέννησε παιδίον ἀρσενικόν,
τὸ ὁποῖον μέλλει να ποιμανῇ ὅλα τὰ
ἔθνη μετὰ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ τὸ παι-
δίον ἤρπασθη (καὶ ἐφέρθη) εἰς τὸν
Θεόν, καὶ εἰς τὸν θρόνον τοῦ.

6. Καὶ ἡ γυνὴ ἐφυγεν εἰς τὴν ἔρη-
μον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον
ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ να τὴν τρέφωσιν
ἐκεῖ· χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα ἡμέ-
ρας.

7. Καὶ συνέβη πόλεμος ἐπάνω εἰς
τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι
τοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος,
καὶ ὁ δράκων καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ ἐπολέ-
μησαν (ἐναντίον αὐτῶν).

8. Ὅμως αὐτοὶ δὲν ὑπερίσχυσαν,

μήτε εὑρέθη πλέον τόπος δι' αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

9. Καὶ ὁ μέγας δράκων, ὁ παλαιὸς ὄφις, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται διάβολος, καὶ Σατανᾶς, ὁ ὁποῖος ἐπλάνησε τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ ἐρρίφθησαν ὁμοῦ με αὐτόν.

10. Καὶ ἤκουσα ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν φωνὴν μεγάλην, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἦλθε πλέον ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ τοῦ· διότι ὁ κατήγηρος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ ὁποῖος τοὺς κατηγορεῖ ἡμέραν καὶ νύκτα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐρρίφθη κάτω.

11. Καὶ αὐτοὶ τὸν ἐνίκησαν διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ ἀρνίου, καὶ μετὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ζωὴν των, ἀλλὰ (τὴν παρῆδωκαν) εἰς θάνατον.

12. Διὰ τοῦτο χαίρετε, οἱ οὐρανοὶ, καὶ (σεῖς), ὅσοι κατοικεῖτε εἰς αὐτούς· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς (σᾶς), ὅσοι κατοικεῖτε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι ὁ διάβολος εἰς σᾶς κατέβη μετὰ τὸν θάνατον, ἐπειδὴ ἤξεύρει, ὅτι ὄλιγον καιρὸν ἔχει.

13. Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ δράκων, ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸ ἄρσενικόν (παῖδίον).

14. Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ μεγάλου ἀετοῦ, διὰ νὰ πετᾷ (καὶ νὰ φεύγῃ) ἀπέμπροσθεν τοῦ ὄφειος εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον τῆς, ὅπου τρέφεται καὶ χρόνον καὶ χρόνους καὶ μισὸν χρόνον.

15. Καὶ ὁ ὄφις ἔχυσεν ἀπὸ τὸ στόμα του κατόπιν τῆς γυναικὸς ὕδωρ, ὡσαν ποταμὸν, διὰ νὰ τὴν πάρῃ ὁ ποταμός.

16. Ἡ γῆ ὅμως ἐβοήθησε τὴν γυ-

ναῖκα· διότι ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα τῆς, καὶ ἔσωσε τὸν ποταμὸν, τὸν ὁποῖον ἔχυσεν ὁ δράκων ἀπὸ τὸ στόμα του.

17. Καὶ ἐθυμώθη ὁ δράκων ἐναντίον τῆς γυναικὸς, καὶ ὑπῆγε νὰ πολεμήσῃ μετὰ τοὺς λοιποὺς ἀπογόνους τῆς, οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18. Καὶ ἐγὼ ἐστάθην ἐπάνω εἰς ἕμμον τῆς θαλάσσης.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

1. Καὶ εἶδον, ὅτι ἀνέβη ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἐν θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα· καὶ ἐπάνω εἰς τὰ κέρατά του δέκα διαδήματα, καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς του (εἶχεν) ὄνομα βλασφημίας.

2. Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ εἶδον, ὡμοίαζε μετὰ τὸν ἀράχην, καὶ οἱ πόδες του (ἦσαν) ὡσαν (πόδες) ἀρκούδας, καὶ τὸ στόμα του (ἦτον) ὡσαν στόμα λέοντος, καὶ ὁ δράκων ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὴν δύναμίν του, καὶ τὸν θρόνον του, καὶ μεγάλην ἐξουσίαν.

3. Καὶ εἶδον μίαν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς του, ὡς ἐσφαγμένην θανατηφόρως· πλὴν αὐτὴ ἡ θανατηφόρος πληγὴ ἱατρεύθη, καὶ ὅλη ἡ γῆ μετὰ θαυμασμὸν ἠκολούθησεν εἰς τὸ θηρίον.

4. Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν του εἰς τὸ θηρίον, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, καὶ ἔλεγον· Ποῖος εἶναι ὁμοίος μετὰ τὸ θηρίον; καὶ ποῖος δύναται νὰ πολεμήσῃ μετὰ αὐτό;

5. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ στόμα, καὶ ἐλάλει (λόγους) ὑπερηφάνους καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία νὰ πολεμήσῃ τεσσαράκοντα δύο μῆνας.

6. Ἦνοιξε (λοιπὸν) τὸ στόμα του διὰ νὰ βλασφημῇ τὸν Θεόν, διὰ νὰ βλασφημῇ τὸ ὄνομά του, καὶ τὴν σκην-

νήν του, και ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

7. Καὶ ἐδόθη (ἐξουσία) εἰς αὐτὸ νὰ πολεμήσῃ με τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἐξουσία ἐναντίον πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ ἔθνους.

8. Καὶ θέλουσι τὸ προσκυνήσῃ ὅλοι, ὅσοι κατοικοῦσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἐγράφθησαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἐσφαγμένου ἀρ-
ρίου.

9. Ὁποῖος ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ.

10. Ἄν κάνεις ἀίχμαλωτιστὴν (ἄλλου), καὶ αὐτὸς θελεῖ ἀίχμαλωτισθῆ· ἂν κάνεις φονεύσῃ με μάχαιραν, καὶ αὐτὸς θελεῖ φονευθῆ με μάχαιραν. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11. Εἶδον (ἔπειτα) ἄλλο θηρίον, ὅτι ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν γῆν, τὸ ὁποῖον εἶχε δύο κέρατα ὅμοια με (κέρατα) ἀρνίου, ἐλάλει ὅμως ὡσὰν δράκων.

12. Καὶ αὐτὸ ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἔμπροσθέν του, καὶ ὑπεχρέωνε τὴν γῆν, καὶ ἐκείνους, ὅσοι κατέχουσι εἰς αὐτὴν νὰ προσκυνήσωσι τὸ πρῶτον θηρίον, τοῦ ὁποῖου ἡ θανατηφόρος πληγὴ ἰα-
τρεύθη.

13. Καὶ ἔκαμνε σημεῖα μεγάλα, ὅσ-
τε ἐνήργει νὰ καταβῆ καὶ πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

14. Καὶ ἐπῶλεν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, διὰ μέσου τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα τῷ ἐδόθη (ἐξουσία) νὰ κάμνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θηρίου· καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, νὰ κάμωσι εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὴν (θανατηφόρον) πληγὴν τῆς μα-
χαίρας, καὶ (πάλιν) ἔζησε.

15. Καὶ ἐδόθη (ἐξουσία) εἰς αὐτὸ

νὰ ἐμψυχώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου νὰ λαλή, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ, ὥστε νὰ φρονεῦθῶσιν, ὅσοι δὲν ἤθελον προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου.

16. Καὶ ὑπεχρέωσεν ὅλους, καὶ τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, νὰ διεχθῶσι σημεῖον ἐπάνω εἰς τὴν δεξιάν των χεῖρα, ἢ ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των.

17. Καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ ἀγοράσῃ, ἢ νὰ πωλήσῃ (ἄλλος) κάνεις, εἰμὴ ἐκεῖ-
νος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ σημεῖον, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του.

18. Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· καὶ ὅποιος ἔχει ἀγγίξουσι, ἄς εὕρῃ τοὺς χαρακτῆ-
ρας τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ θηρίου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ἀριθμὸς του εἶναι χξς'.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

1. Καὶ (ἔπειτα) παρετήρησα, καὶ εἶδον τὸ ἀρνίον, ὅτι ἔστρεκεν ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν τῆς Σιών, καὶ ὁμοῦ με αὐτὸ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιά-
δες (ἄνθρωποι), οἱ ὅποιοι εἶχον τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του γεγραμμένον ἐ-
πάνω εἰς τὰ μέτωπά των.

2. Καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ὁμοίαν με ἤχον πολλῶν ὑδά-
των, καὶ ὁμοίαν με ἤχον μεγάλης βρον-
τῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρωδῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκιθάριζον με τὰς κιθάραις των.

3. Καὶ οἱ ὅποιοι ἔψαλλον ὡσὰν μίαν ᾠδὴν νέαν ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, καὶ ἔμπροσθεν τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ κάνεις δὲν ἐδύ-
νατο νὰ κταλάβῃ τὴν ᾠδὴν, εἰμὴ οἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιά-
δες (ἄνθρωποι), οἱ ὅποιοι ἠγοράσθη-
σαν ἀπὸ τὴν γῆν.

4. Αὗτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι

δὲν ἐμολύθησαν μετὰ γυναῖκας· διότι εἶναι παρθένοι· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦσι τὸ ἄρνιον, ὅπου ἤθελεν ὑπάγει· αὐτοὶ ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, (διὰ τὰ εἶναι) πρῶτον (ἀφιέρωμα) εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ ἄρνιον·

5. Καὶ δολιότης δὲν εὐρέθη εἰς τὸ στόμα των· διότι εἶναι ἀκατηγόρητοι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον, ὅτι ἐπέτα εἰς τὸ μεσουράνημα, ὁ ὁποῖος ἐκράτει (τὸ) αἰώνιον εὐαγγέλιον, διὰ τὰ τὸ κηρύξει εἰς τοὺς κατοικοὺς τῆς γῆς, (δηλαδὴ) εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας καὶ λαοὺς·

7. Καὶ ἔλεγε μετὰ μεγάλην φωνήν· Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξαν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς του· καὶ προσκνησάτε ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

8. Καὶ ἄλλος ἄγγελος (τὸν) ἠκολούθησεν, ὁ ὁποῖος ἔλεγε· Ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις· διότι ἐπώρτισεν ὅλα τὰ ἔθνη ἀπὸ τὸν οἶνον τῆς πορνικῆς τῆς μανίας.

9. Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτούς, ὁ ὁποῖος ἔλεγε μετὰ μεγάλην φωνήν· Ἄν κἀνεὶς προσκνησῆται τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ λαμβάνῃ σημεῖον ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπόν του, ἢ εἰς τὴν χεῖρά του,

10. Καὶ αὐτὸς θελεῖ πῖν ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον θελεῖ χυθῆ ἄδολον μέσα εἰς τὸ ποτήριον τῆς ὀργῆς του· καὶ θελεῖ βασανισθῆ μετὰ πῦρ καὶ θειάφι ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἁρνίου.

11. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ των θελεῖ προβῆ εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ δὲν θείουσιν ἔχει ἀνάπαυσιν ἡμέ-

ραν καὶ νύκτα, ὅσοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ ὅποιος λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ ὀνόματός του.

12. Ἐδὼ (θεωρεῖται) ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδὼ (θεωροῦνται) ὅσοι φυλάττουσι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία μοὶ ἔλεγε· Γράψον· Μακάριοι εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ νεκροὶ οἱ ὁποῖοι ἀποθνήσκουσιν ἐν Κυρίῳ· καὶ λέγει τὸ Πνεῦμα, διότι αὐτοὶ θείουσιν ἀναπαυθῆ ἀπὸ τοὺς κόπους των, καὶ τὰ ἔργα των θείουσιν ἀκολουθῆ ὑμῶν μετ' αὐτούς.

14. Καὶ παρετίρησα, καὶ εἶδον μίαν νεφέλην ἄσπρην, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν νεφέλην ἐκάθητο τις ὅμοιος μετὰ Ἰὼν ἀνθρώπου, καὶ εἶχεν εἰς τὴν κεφαλὴν του στέφανον χρυσοῦν, καὶ εἰς τὴν χεῖρά του δρέπανον κοπτερόν.

15. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν ἔξω ἀπὸ τὸν ναὸν, καὶ ἐφώνησε μετὰ φωνὴν μεγάλην εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὴν νεφέλην. Στείλαι τὸ δρέπανόν σου, καὶ θείουσον· διότι ἐφθασεν ἡ ὥρα τοῦ θείουσιν, καθότι ὁ θείουσιν τῆς γῆς ἐξηράνηθη.

16. Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὴν νεφέλην, ἔβαλε τὸ δρέπανόν του εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξέβη ἀπὸ τὸν ναὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκράτει καὶ αὐτὸς δρέπανον κοπτερόν.

18. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξέβη ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔξουσίαν ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ· καὶ ἐφώνησε μετὰ μεγάλην φωνὴν εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἐκράτει τὸ δρέπανον τὸ κοπτερόν, καὶ τῷ εἶπε· Στείλαι τὸ δρέπανόν σου, καὶ τρύγησον τὰ σταφύλια τῆς γῆς, διότι τὰ σταφύλια τῆς ὀρίμασαν.

19. Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανόν του εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὸ ἀμπέλιον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλε (τὰ σταφύλια) εἰς τὸν μέγαν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.

20. Καὶ ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἔτρεξεν αἷμα ἀπὸ τὸν ληνὸν, (τὸ ὅσοιόν ἐφθασεν) ἕως τὰ χαλιναρία τῶν ἀλόγων, εἰς διάστημα σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

ΚΕΦ. ΙΕ΄.

1. Καὶ ἐγὼ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστόν, (δηλαδὴ) ἑπτὰ ἄγγελους, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν τὰς ἑπτὰ ἐσχάτας πληγὰς, μετὰ τὰς ὁποίας ἔμελλε νὰ λάβῃ τέλος ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον ὡσάν- μίαν θάλασσαν ὑαλίνην ἠνωμένην μετὰ πῦρ, καὶ εἶδον ἐκείνους, οἱ ὅποιοι νικηταὶ ἀπέφυγον τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του καὶ τὸ σημεῖόν του, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματός του, ὅτι ἐστέκοντο ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, καὶ ἐκράτουν κιθάρας (διὰ δόξαν) τοῦ Θεοῦ.

3. Καὶ ἔψαλλον τὴν ψῆδὴν τοῦ Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ψῆδὴν τοῦ ἀρνίου, καὶ ἔλεγον· Μεγάλα καὶ θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθεῖαι εἶναι αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4. Ποῖος δὲν θέλει σὲ φοβηθῆ, Κύριε, καὶ ποῖος δὲν θέλει δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; διότι σὺ εἶσαι ὁ μόνος ὄσιος, καὶ διὰ τοῦτο θέλουσιν ἔλθῃ ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ θέλουσι προσκυνήσῃ ἔμπροσθέν σου· διότι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερύθησαν.

5. Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ παρετήρησα, καὶ εἶδον, ὅτι ἠνοήθη ὁ ναὸς

τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

6. Καὶ ἐξέβησαν οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἀπὸ τὸν ναόν, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν τὰς ἑπτὰ πληγὰς, καὶ ἐφόρουν (φορέματα) λιναῖα καθαρὰ, καὶ λαμπρὰ, καὶ ἦσαν ἑξωσμένοι εἰς τὰ στήθη μετὰ ζώνας χρυσοῦς.

7. Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους ἑπτὰ ποτήρια χρυσοῦ γεμάτα ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8. Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνὸν διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν δύναμιν αὐτοῦ· καὶ κἀνεῖς δὲν ἐδύνατο νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν ναόν, ἕως οὔ νὰ τελειωθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

ΚΕΦ. ΙΣΤ΄.

1. Καὶ ἤκουσα (μίαν) μεγάλην φωνὴν ἀπὸ τὸν ναόν, ἡ ὁποία ἔλεγε εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους· Ὑπάγετε, καὶ χύσατε εἰς τὴν γῆν τὰ ποτήρια τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ.

2. Καὶ ὑπήγεν ὁ πρῶτος, καὶ ἔχυσε τὴν φιάλην του εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο πληγὴ κακὴ καὶ ἐπικιῦδυνος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι εἶχον τὸ σημεῖον τοῦ θηρίου, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπροσκύνησαν τὴν εἰκόνα του.

3. Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο ὡς αἷμα νεκροῦ· καὶ ὅποιον πράγμα ἔμψυχον ἦτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπέθανε.

4. Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς βρῦσεις τῶν ὑδάτων· καὶ μετεβλήθησαν εἰς αἷμα.

5. Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν ὑδάτων, ὅτι ἔλεγε· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ὁ ὅποιος εἶσαι, καὶ ὁ ὅποιος ἦσθα,

καὶ ὁ ὁποῖος εἶσαι ὅσους, διότι σὺ ἔκρινες αὐτὰ (δικαία).

6. Καθότι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ ἔχυσαν αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν, διὰ τοῦτο ἔδωκας εἰς αὐτούς νὰ πῶσιν αἷμα· διότι εἶναι ἄξιοι (τούτου).

7. Καὶ ἤκουσα ἄλλον (ἄγγελον), ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον· Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις σου.

8. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη (ἄδεια) εἰς αὐτὸν νὰ βασανίσῃ τοὺς ἀνθρώπους με πῦρ.

9. Καὶ ἐβασανίσθησαν οἱ ἄνθρωποι με μέγα καῦμα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς αὐτάς τὰς πληγὰς· καὶ δὲν μετενόησαν, ὥστε νὰ τῶ δώσωσι δόξαν.

10. Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐσκοτίσθη ἡ βασιλεία του· καὶ (οἱ ἄνθρωποι) ἐμάσσωσαν τὰς γλώσσας των ἐξ αἰτίας τοῦ πόνου των.

11. Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἕξ αἰτίας τῶν πόνων των καὶ τῶν πληγῶν των, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα των.

12. Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τὸν μέγαν ποταμὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ του, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ δρόμος τῶν βασιλέων, οἱ ὁποῖοι (ἐμελλόν νὰ ἔλθωσιν) ἀπὸ (τὰ μέρη) τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

13. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον (ὅτι ἐξέβησαν) ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτου τρία ἀκάθαρτα πνεύματα ὅμοια με βατράχους.

14. Διότι αὐτὰ εἶναι (τὰ) πνεύματα

(τῶν) δαιμόνων, τὰ ὁποῖα κάμνουσι σημεῖα, καὶ τὰ ὁποῖα ὑπάγουσιν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, ὥστε νὰ τοὺς συνάξωσι διὰ τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ.

15. [Ἴδού, ἐγὼ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος εἶναι, ὁποῖος ἀγρυπνεῖ, καὶ ὁποῖος φυλάττει τὰ φορέματά του, διὰ νὰ μὴ περιπατῇ γυμνός, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην του].

16. Καὶ τοὺς συνήθροισεν εἰς τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἔχυσε τὸ ποτήριόν του εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε μεγάλη φωνὴ ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ οὐρανοῦ, (ἡ ὁποῖα ἤρχετο) ἀπὸ τὸν θρόνον (τοῦ Θεοῦ), καὶ ἔλεγεν· Ἐτελείωσε.

18. Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, καὶ ἐγένετο μέγας σεισμός, καὶ τόσον πολλὰ μέγας σεισμός, ὁποῖος δὲν ἔγινεν ἀφ' οὗ ἐπλάσθησαν οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

19. Καὶ ἡ μεγάλη πόλις ἐμερίσθη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὴν μεγάλην Βαβυλῶνα, διὰ νὰ τῇ δώσῃ (νὰ πῆ) τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του·

20. Καὶ ὅλα τὰ νησία ἔφυγον, καὶ βουναὶ δὲν εὐρέθησαν·

21. Καὶ χάλαζα μεγάλη εἰς (βάρος) ταλάντου ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, διότι αὐτὴ ἡ πληγὴ ἦτον καθ' ὑπερβολὴν μεγάλη.

ΚΕΦ. ΙΖ'.

1. Καὶ εἶς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν τὰ ἑπτὰ ποτήρια, ἦλθε καὶ ἐλάλησεν ὁμοῦ με ἐμὲ, καὶ μοι

εἶπεν· Ἐλθέ, διὰ νὰ σοὶ δείξω τὴν χρίσιν (καὶ καταδίκην) τῆς μεγάλης πόρνῃς, ἣ ὁποῖα κάθεται ἐπάνω εἰς τὰ πολλὰ ὕδατα·

2. Μὲ τὴν ὁποῖαν ἐπόρνουσιν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἐμεθύσθησαν ἀπὸ τὸν οἶνον τῆς πορνείας τῆς.

3. Καὶ μὲ τὸ πνεῦμα μὲ ἔφερον εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον μίαν γυναῖκα, ἣ ὁποῖα ἐκάθητο ἐπάνω εἰς ἓν θηρίον κόκκινον, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ἀπὸ ὀνόματα βλασφημίας, καὶ εἶχεν ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

4. Καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ ἦτον ἐνδεδυμένη μὲ πορφύραν καὶ μὲ κόκκινον, καὶ ἐστολισμένη μὲ χρυσοῦν καὶ λίθους τιμίους καὶ μὲ μαργαρίτας, καὶ ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρά της χρυσοῦν ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἦτον γεμάτον ἀπὸ βδελύγματα, καὶ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας τῆς.

5. Καὶ ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της ἦτον γεγραμμένον ὄνομα· Μυστήριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν, καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6. Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα, ὅτι ἐμέθυεν ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν ἀγίων, καὶ ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ὅτε τὴν εἶδον, ἐθαύμασα μὲ μέγαλον θαυμασμόν.

7. Καὶ ὁ ἄγγελος μοὶ εἶπε· Διατί θαύμασας; ἐγὼ θέλω σοὶ ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον τῆς γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖον τὴν βραχάξει, καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8. Τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι (πλέον), καὶ μέλλει νὰ ἀναβῆ ἀπὸ τὴν ἄβυσσον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπωλείαν· καὶ θέλουσι θαυμάσῃ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, μὲ τὸ νὰ βλέπωσι τὸ θηρίον, τὸ

ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι (πλέον), μὲ ὅλον τὸ ὅτι εἶναι.

9. Ἐδὼ εἶναι χρεῖα νοδός, ὁ ὁποῖος ἔχει σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλὰί, εἶναι ἑπτὰ βουναί, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὰ κάθεται ἡ γυνὴ.

10. Καὶ (ὁμοίως) εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς· ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ πέντε ἔπεσον, ὁ εἰς στέκεται, καὶ ὁ ἄλλος δὲν ἦλθεν ἀκόμη, καὶ ὅταν ἔλθῃ, πρέπει νὰ μείνῃ ὀλίγον (καιρόν).

11. Καὶ τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ δὲν εἶναι (πλέον), εἶναι ὁ ὄγδοος (βασιλεὺς), αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς ἀπώλειαν.

12. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, ὁ ὁποῖος δὲν ἔλαβον ἀκόμη τὴν βασιλείαν, πλὴν θέλουσι λάβῃ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς ὁμοῦ μὲ τὸ θηρίον διὰ ὀλίγον καιρόν.

13. Αὐτοὶ ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ θέλουσι δώσῃ τὴν δύναμίν των καὶ τὴν ἐξουσίαν των εἰς τὸ θηρίον.

14. Αὐτοὶ θέλουσι πολεμήσῃ μὲ τὸ ἀρνίον, καὶ τὸ ἀρνίον θέλει τοὺς νικήσῃ, διότι (αὐτὸ) εἶναι Κύριος τῶν κυρίων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλείων· καὶ ὅσοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, (αὐτοὶ) εἶναι κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15. Καὶ (πάλιν) μοὶ εἶπε· Τὰ ὕδατα, τὰ ὁποῖα εἶδες, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα κάθεται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ πλῆθη, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16. Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὁποῖα εἶδες εἰς τὸ θηρίον, (εἶναι ἐκείνοι), οἱ ὁποῖοι θέλουσι μισήσῃ τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι τὴν ἀποκαταστήσῃ ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγῃ τὰς σάρκας της, καὶ θέλουσι τὴν κατακαύσῃ μὲ πῦρ.

17. Διότι ὁ Θεὸς ἐνέπνευσεν εἰς τὰς καρδίας των, ὥστε νὰ πράξωσι τὸ ἴδιόν του θέλμα, καὶ νὰ ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν

των εἰς τὸ Θηρίον, ἕως οὗ νὰ ἐκτελε-
σθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ.

18. Καὶ ἡ γυνὴ, τὴν ὁποίαν εἶδες,
εἶναι ἡ μεγάλη πόλις, ἡ ὁποία βασι-
λεύει ἐπάνω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

1. Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὰ εἶδον
(ἄλλον) ἄγγελον, ὅτι κατέβαιναν ἀπὸ
τὸν οὐρανὸν, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλην
ἐξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν
δόξαν του.

2. Καὶ ἐφώναξε δυνατὰ μὲ μεγάλην
φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἔπαισεν, ἔπαισεν ἡ
μεγάλη Βαβυλῶν, καὶ ἐγένετο κατοι-
κητήριον (τῶν) δαιμόνων, καὶ καταφύ-
γιον ὅλων τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων,
καὶ καταφύγιον ὅλων τῶν ἀκαθάρτων
καὶ μισητῶν ὀρνέων·

3. Διότι ὅλα τὰ ἔθνη ἔπαιον ἀπὸ τὸν
οἶνον τῆς μανίας τῆς πορνείας της, καὶ
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μὲ αὐ-
τὴν, καὶ οἱ πραγματευταὶ τῆς γῆς
ἐπολούτησαν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς πο-
λυτελείας της.

4. Ἐπειτα ἤκουσα ἄλλην φωνήν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἡ ὁποία ἔλεγε· Φύ-
γετε ἀπὸ αὐτὴν (τὴν Βαβυλῶνα), ὁ
λαός μου, διὰ νὰ μὴ μεθεῖητε ἀπὸ τὰς
ἀμαρτίας της, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβητε
(μερίδιον) ἀπὸ τὰς πληγὰς της·

5. Διότι αἱ ἀμαρτίαι της ἐφθασαν
ἕως εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὁ Θεὸς ἐνθυ-
μήθη τὰς ἀδικίας της.

6. Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν, καθὼς καὶ
αὐτὴ σὰς ἀπέδωκε, καὶ (μάλιστα) ἀπό-
δοτε εἰς αὐτὴν διπλᾶ ἀπὸ ὅ, τι σὰς
ἔκαμε· ὅτε εἰς αὐτὴν νὰ πῆ μὲ τὸ
ἴδιον ποτήριόν της διπλάσια, ἀπὸ ὅ,
τι σὰς ἐπότισε·

7. Καθ' ὅσον ἐδόξασε τὸν ἑαυτὸν
της καὶ κατετρώφησε, κατὰ τόσον ὅστε
εἰς αὐτὴν βασανισμὸν καὶ θρήνον· διότι
αὕτῃ λέγει εἰς τὴν καρδίαν της· Ἐγὼ

κάθημαι ὡς βασίλισσα, καὶ δὲν εἶμαι
χήρα, καὶ δὲν θέλω ἴδῃ θρήνον.

8. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ πληγαί της,
(δηλαδὴ) ὁ θάνατος, ὁ θρήνος, καὶ ἡ
πεῖνα θείουσι ἐθνη εἰς αὐτὴν εἰς μίαν
ἡμέραν· καὶ θείει κατακατὴ μέσα εἰς τὸ
πῦρ, διότι Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος
θείει τὴν κρίνην, εἶναι ἰσχυρός.

9. Καὶ θείουσι τὴν κλαύση, καὶ
θείουσι κτυπήση τὰ στήθη των δι'
αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι
ἐπόρνευσαν μὲ αὐτὴν καὶ κατετρώφη-
σαν, ὅταν ἴδωσι τὸν καπνὸν τῆς καύ-
σεώς της,

10. Αὐτοὶ θείουσι σταθῆ ἀπὸ μα-
κρὰν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ
της, καὶ θείουσι λέγη· Ἀλλοίμονον,
ἀλλοίμονον (εἰς σέ), ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ δυνατὴ, πῶς ἡ
καταδίκη σου ἤλθεν εἰς μίαν ὥραν.

11. Καὶ οἱ πραγματευταὶ τῆς γῆς
θείουσι κλαύση καὶ θείουσι πενθήση
δι' αὐτὴν, διότι κἀνεὶς εἰς τὸ ἐξῆς δὲν
θείει ἀγοράση τὰς πραγματείας των·

12. Τὰς πραγματείας (δηλαδὴ) τοῦ
χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τῶν τιμίων
λίθων, τῶν μαργαρίτων, τοῦ βύσσου,
τῆς πορφύρας, τῶν μεταξωτῶν, τῶν
κοκκίνων· καὶ ὅλα τὰ ἀρωματικὰ ξύλα,
καὶ ὅλα τὰ ἐλεφάντινα σκεύη, καὶ ὅλα
τὰ σκεύη (τὰ κατασκευασμένα) ἀπὸ
τιμιώτατον ξύλον, ἀπὸ χαλκόν, καὶ
σίδηρον, καὶ μάρμαρον·

13. Καὶ (τὸ) κινάμωμον, καὶ (τὰ)
θυμιάματα, καὶ (τὸ) μύρον, καὶ (τὸ)
λίβανον, καὶ (τὸν) οἶνον, καὶ (τὸ) ἔλαιον,
καὶ (τὴν) σμίδαλιν, καὶ (τὸ) σιτάριον,
καὶ (τὰ) ζῶα, καὶ (τὰ) προβάτα, καὶ
(τὰς) πραγματείας τῶν) ἀλόγων, καὶ
(τῶν) ἀμαξίων, καὶ (τῶν) σωμάτων,
καὶ (τῶν) ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων·

14. Καὶ τὰ ὀπωρικά, τὰ ὁποῖα
ἐπεθύμει ἡ ψυχὴ σου, ἀπεμακρύνθησαν

ἀπὸ σέ, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλεις τὰ εὔρη.

15. Οἱ πραγματευταὶ αὐτῶν (τῶν πραγμάτων), οἱ ὅποιοι ἐπωλύτησαν διὰ μέσου αὐτῆς, θέλουσι σταθῆ ἀπὸ μακρὰν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βλασανισμοῦ τῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.

16. Καὶ θέλουσι λέγει· Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον, ἢ πόλις ἡ μεγάλη, ἢ ὅποια ἐφόρει βύσσινον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον, καὶ ἦτον ἐστολισμένη με χρυσοῦν καὶ τιμίους λίθους καὶ μαργαρίτας· πῶς εἰς μίαν ὥραν ἐρημώθη ὁ τόσος πολὺς πλοῦτος.

17. Καὶ ὅλοι οἱ καρβοκύριοι, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστατῶν τῶν πλοίων, καὶ ὅλοι οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι πραγματεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, θέλουσι σταθῆ ἀπὸ μακρὰν,

18. Καὶ μετὰ τὸ νὰ βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς καύσεώς της, θέλουσι φωνάζει καὶ θέλουσι λέγει· Ποία (πόλις) ἦτον ὁμοία με αὐτὴν τὴν μεγάλην πόλιν;

19. Καὶ θέλουσι βάλῃ χῶμα ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς των, καὶ θέλουσι χράζει με κλαυθμοῦς καὶ θρήνους, καὶ θέλουσι λέγει· Ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον, αὐτὴ ἡ μεγάλη πόλις, εἰς τὴν ὅποιαν ἐπωλύτησαν ὅλοι, ὅσοι ἔχουσι πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν ἐξ αἰτίας τῆς ἀφθονίας της, πῶς εἰς μίαν ὥραν ἐρημώθη.

20. Χαῖρε, οὐρανὲ, δι' αὐτὴν καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται (χαίρετε), διότι ὁ Θεὸς ἔβαλεν εἰς πρᾶξιν τὴν κρίσιν του κατ' αὐτῆς δι' (ἐκδίκησίν) σας.

21. Τότε εἰς ἄγγελος δυνατὸς ἐπῆρε μίαν πέτραν μεγάλην ὡσὰν μύλον, καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ εἶπε· Μετὰ ταύτην μεγάλην ὀρμὴν θέλει ῥιφθῆ καὶ ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλῶν, καὶ δὲν θέλει εὔρεθῆ πλέον.

22. Καὶ ἡ φωνὴ τῶν κηλαρωδῶν καὶ

τῶν μουσικῶν καὶ τῶν αὐλητῶν καὶ τῶν σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν τῷ μέσῳ σου· καὶ κἀνεὶς τεχνίτης ἐκάστης τέχνης δὲν θέλει εὔρεθῆ εἰς σέ πλέον· καὶ ἡχος μύλου δὲν θέλει ἀκουσθῆ εἰς τὸ ἐξῆς ἐν τῷ μέσῳ σου·

23. Καὶ φῶς λύχνου δὲν θέλει φωνῆ πλέον ἐν τῷ μέσῳ σου· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῆ πλέον ἐν τῷ μέσῳ σου· διότι οἱ πραγματευταὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη ἐπλανήθησαν μετὰ τὴν γοητείαν σου.

24. Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν (τὴν πόλιν) εὔρεθῆ (τὸ) αἷμα (τῶν) προφητῶν καὶ (τῶν) ἁγίων, καὶ ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐσφάγησαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

ΚΕΦ. 19'.

1. Καὶ ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ἤκουσα ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν μίαν μεγάλην φωνὴν, ὡσὰν φωνὴν πολλοῦ πλῆθους, οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ἀλληλοῦῖα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις (ἀνήκουσιν) εἰς τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν·

2. Διότι αἱ κρίσεις του εἶναι ἀληθινὰ καὶ δίκαια· καθότι ἔκρινε τὴν μεγάλην πόρνην, ἢ ὅποια διέφθειρε τὴν γῆν μετὰ τὴν πορνείαν της, καὶ (διότι ὁ Θεὸς) ἔκαμεν ἐκδίκησιν διὰ τὸ αἷμα τῶν δούλων του, (τὸ ὅπουτον αὐτὴ ἔχουσε) μετὰ τὰς χειρὰς της.

3. Καὶ δευτέραν φοράν εἶπον· Ἀλληλοῦῖα. Διότι ὁ καπνὸς αὐτῆς θέλει προβῆ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4. Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγον· Ἀμήν· Ἀλληλοῦῖα.

5. Καὶ φωνὴ ἐξέβη ἀπὸ τὸν θρόνον, ἢ ὅποια ἔλεγον· Λίγητε τὸν Θεόν

ἡμῶν, ὅλοι οἱ δοῦλοι τοῦ, καὶ ὅσοι τὸν φοβεῖσθε, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6. Καὶ ἤκουσα ὡσάν φωνὴν πολλοῦ πλήθους, ὁμοίαν με ἤχον πολλῶν ὑδάτων, καὶ ὁμοίαν με κρότον βροντῶν δυνατῶν, οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ἀλληλοῦσία· διότι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐβασίλευσεν.

7. Ἄς χαίρωμεν καὶ ἄς εὐφραίνωμεθα, καὶ ἄς ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὸν τὴν δόξαν· διότι ἔφθασεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἰποίμασε τὸν ἑαυτὸν της.

8. Καὶ ἐδόθη (ἐξουσία) εἰς αὐτὴν νὰ φορέσῃ βύσσινον (φόρεμα) καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιοῦτατα τῶν ἁγίων.

9. Καὶ (τότε) μοὶ εἶπε· Γράψον· Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅσοι προσεκήθησαν εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου. Καὶ (πάλιν) μοὶ εἶπεν· Αὐτοὶ οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινοί.

10. Καὶ ἔπεσον ἔμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ διὰ νὰ τὸν προσκυνήσω· καὶ μοὶ εἶπε· Πρόσεχε μὴ (μὲ προσκυνήσης)· ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ (εἷς) ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σου, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησον τὸν Θεόν· διότι (ὁ σκοπὸς) τοῦ πνεύματος τῆς προφητείας εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ.

11. Καὶ (ὑστερον) εἶδον, ὅτι ἠνοήχθη ὁ οὐρανὸς, καὶ ἐφάνη ἕν ἄλογον ἄσπρον, καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸ, ἐκαλεῖτο πιστὸς καὶ ἀληθινὸς, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ με δικαιοσύνην.

12. Τὰ ὄμματά τοῦ ἦσαν ὡς φλόξ πυρὸς, καὶ (ἐφόρει) εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ πολλὰ διαδήματα· καὶ εἶχεν ἕν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὅποϊον δὲν ἤξευρεν ἄλλος εἰμὴ αὐτὸς μόνος.

13. Καὶ (αὐτὸς) ἐφόρει ἕν φόρεμα,

τὸ ὅποϊον ἦτον βεβαμμένον με αἷμα· καὶ ὠνομάζετο· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

14. Καὶ τὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, ἠκολούθουν εἰς αὐτὸν (καθήμενα) ἐπάνω εἰς ἄσπρα ἄλογα, καὶ ἐφόρουσαν λεπτὰ λινα (φόρεματα) ἄσπρα καὶ καθάρα.

15. Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἐξήρχετο ῥομφαία κοσπερὰ, διὰ νὰ κτυπήσῃ με αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει ποιμάνῃ αὐτοὺς με σιδηρᾶν ῥάβδον· καὶ αὐτὸς θέλει πατήσῃ τὸν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ.

16. Καὶ εἶχε γεγραμμένον ἐπάνω εἰς τὸ φόρεμά του καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μηρὸν του (αὐτὸ) τὸ ὄνομα· Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ Κύριος κυρίων.

17. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον ἕνα ἄγγελον, ὁ ὅποιος ἐστέκετο εἰς τὸν ἥλιον· καὶ αὐτὸς ἐφώνασε με μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν εἰς ὅλα τὰ ὕρνεα, τὰ ὅποια ἐπέτων εἰς τὸ μεσουράνημα· Δράμετε καὶ συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

18. Διὰ νὰ φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας δυνατῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων, καὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι κάθονται ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ τὰς σάρκας ὄλων καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματά των, ὅτι συνηθροίσθησαν διὰ νὰ πολεμήσωσι με ἐνεῖνον, ὁ ὅποιος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον, καὶ με τὸ στρατεύμα του.

20. Ὅμως τὸ θηρίον ἐπάσθη, καὶ ὁμοῦ με αὐτὸ (ἐπάσθη) καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, ὁ ὅποιος ἔκαμε τὰ σημεῖα ἔμπροσθέν του, με τὰ ὅποια ἐπλάνησεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὸ σημεῖον τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι

προσεκύνησαν τὴν εἰκόνα του· αὐτοὶ καὶ οἱ δύο ἔρρίφθησαν ζωντανοὶ εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς, ἣ ὁποῖα ἐκαλετο μετὰ θειάφι.

21. Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφρονεύθησαν ἀπὸ τὴν ῥομφαίαν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν ἵππον, ἣ ὁποῖα ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχόρτασαν ἀπὸ τὰς σάρκας των.

ΚΕΦ. Κ΄.

1. Ἐγὼ εἶδον (ἔπειτα), ὅτι ἄλλος ἄγγελος κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ ὁποῖος ἐκράτει τὸ κλειδίον τῆς ἀβύσσου, καὶ μίαν μεγάλην ἄλυσιν εἰς τὴν χεῖρά του.

2. Καὶ ἐπίασε τὸν ὀρχόνοντα, τὸν παλαιὸν ὄφιν, ὁ ὁποῖος εἶναι (ὁ) διάβολος καὶ (ὁ) Σατανᾶς· καὶ τὸν ἔδησε χιλιούς χρόνους.

3. Καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ τὸν ἐσφάλησε, καὶ ἔβαλε σφραγίδα ἐπάνω εἰς αὐτὸν διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσιν οἱ χιλιοὶ χρόνοι· καὶ ὕστερον πρέψει νὰ λυθῇ διὰ ὀλίγον καιρὸν.

4. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπάνω εἰς αὐτούς (ἄνθρωποι), εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη (ἐξουσία) νὰ κρίνωσι· καὶ (εἶδον) τὰς ψυχὰς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐκαρτομήθησαν διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν προσεκύνησαν τὸ θηρίον, μήτε τὴν εἰκόνα του· καὶ δὲν ἔλαβον τὸ σημεῖον εἰς τὸ μέτωπόν των, καὶ εἰς τὴν χεῖρά των· καὶ αὐτοὶ θέλουσι ζῆσθαι, καὶ θέλουσι βασιλεύσῃ ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστὸν κατ' (αὐτούς) τοὺς χιλιούς χρόνους.

5. Οἱ λοιποὶ ὅμως νεκροὶ δὲν θέλουσιν ἀναστῆ, ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσιν

οἱ χιλιοὶ χρόνοι. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἀνάστασις.

6. Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει μερίδιον εἰς τὴν πρώτην ἀνάστασιν· καὶ ὁ δεύτερος θάνατος δὲν ἔχει ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς αὐτούς, ἀλλ' αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσῃ ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν χιλιούς χρόνους.

7. Καὶ ὅταν τελειωθῶσιν οἱ χιλιοὶ χρόνοι, θέλει λυθῆ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν του·

8. Καὶ θέλει ἐξέλθῃ διὰ νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα κατοικοῦσιν εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, καὶ διὰ νὰ τὰ συναθροίσῃ εἰς πόλεμον, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9. Καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν ἐπάνω εἰς τὴν ἕκτασιν τῆς γῆς, καὶ περιεκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν ἠγαπημένην πόλιν· ὅμως ὁ Θεὸς κατέβηκε πῦρ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ τοὺς κατέφαγε·

10. Καὶ ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐπλάνησεν, ἔρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θειάφιου, ὅπου (εἶναι) καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανισθῆ ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

11. Καὶ (ἔπειτα) εἶδον ἕνα μέγαν θρόνον ἄσπερον, καὶ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτὸν, καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἔφυγον ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του· καὶ δὲν εὔρεθη (πλέον) τόπος δι' αὐτά.

12. Ἐγὼ εἶδον (ὁμοίως) τοὺς νεκροὺς μικροὺς καὶ μεγάλους, ὅτι ἔστηκον ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνοήχθησαν, καὶ ἕν ἄλλο βιβλίον ἠνοήχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι (τὸ βιβλίον)

τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ κατὰ τὰ ἔργα των ἀπὸ ἐνέιντα, τὰ ὁποῖα ἦσαν γεγραμμένα μέσα εἰς τὰ βιβλία.

13. Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκροὺς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν μέσα εἰς αὐτήν, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς αὐτούς· καὶ ἐκρίθησαν καθεὶς κατὰ τὰ ἔργα των.

14. Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐρρίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15. Καὶ ὁ σπινοῖος δὲν εὐρέθη γεγραμμένος εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, καὶ αὐτὸς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

ΚΕΦ. ΚΑ΄.

1. Καὶ (μετὰ ταῦτα) ἐγὼ εἶδον νέον οὐρανὸν καὶ νέαν γῆν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἐπέερασαν· καὶ ἡ θάλασσα δὲν ἦτον πλέον.

2. Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν ἁγίαν πόλιν, τῆς νέου Ἰερουσαλήμ, ὅτι κατέβαιναν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πλησίον ἀπὸ τῶν Θεῶν, ἐστολισμένη ὡσάν νύμφη, ἡ ὁποῖα ἠτοιμάσθη διὰ τὸν ἄνδρα τῆς.

3. Καὶ ἤκουσα μίαν μεγάλην φωνὴν, (ἡ ὁποῖα ἤρχετο) ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσῃ (εἰς αὐτήν) ὁμοῦ μὲ αὐτούς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαὸς του, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι Θεὸς των, (κατοικῶν) ὁμοῦ μὲ αὐτούς·

4. Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὰ ὄμματα των πᾶν δάκρυον, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ δὲν θέλει εἶναι πλέον μήτε θρῆνος, μήτε κραυγὴ, μήτε πόνος· διότι τὰ πρῶτα ἐπέερασαν.

5. Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω εἰς τὸν θρόνον εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ κάμνω ὅλα τὰ πράγματα νέα. Καὶ

(ἔπειτα) εἶπεν εἰς ἐμέ· Γράψον (αὐτὰ)· διότι αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6. Καὶ (πάλιν) μοι εἶπε· Γέγονεν· ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ θέλω δώσειν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος διψᾷ, (νὰ πίνῃ) χάρισμα ἀπὸ τὴν βρύσιν τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς.

7. Ὅσοιός νικήσῃ θέλει κληρονομήσῃ ὅλα, καὶ ἐγὼ θέλω εἶσθαι· Θεὸς του, καὶ αὐτῆς θέλει εἶναι υἱὸς μου.

8. Ὅμως, ὅσων διὰ τοὺς δειλοὺς, καὶ ἀπίστους, καὶ βδελυκτοὺς, καὶ φονεῖς, καὶ πόρνος, καὶ φαρμακεῖς, καὶ εἰδωλολάτρες, καὶ ὄλους τοὺς ψεύστας, αὐτῶν τὸ μερίδιον εἶναι εἰς τὴν λίμνην, ἡ ὁποῖα καλεῖται μὲ πῦρ καὶ θείαφιον, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

9. Τότε ἦλθεν εἰς ἐμέ εἷς ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν τὰ ἑπτὰ ποτήρια, τὰ γεμάτα ἀπὸ τὰς ἑπτὰ ἐσχάτας πληγῆς· καὶ ὠμίλησε μὲ ἐμὲ, καὶ μοι εἶπεν· Ἐλθὲ, διὰ νὰ σοὶ δείξω τὴν νύμφην, (σηλαδὴ) τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου.

10. Καὶ μὲ ἔφερε μὲ τὸ πνεῦμα εἰς ἕν βουνὸν μέγα καὶ ὑψηλὸν, καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλήμ, ἡ ὁποῖα κατέβαιναν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πλησίον ἀπὸ τῶν Θεῶν·

11. Καὶ εἶχε (μέσα τῆς) τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ τῆς ἦτον ὁμοίος μὲ τιμιώτατον λίθον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ λίθος ἰάσπις, ὁ ὁποῖος εἶναι διαφανὴς ὡς κρυστάλλον·

12. Καὶ αὐτὴ εἶχε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν, εἶχε καὶ δώδεκα πύλας, καὶ δώδεκα ἀγγέλους εἰς τὰς πύλας, καὶ ὀνόματα γεγραμμένα ἐπάνω (εἰς τὰς πύλας), τὰ ὁποῖα ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν, τῶν υἱῶν τῶν Ἰσραήλ.

13. Ἀπὸ (τὸ μέρος) τῆς ἀνατολῆς (ἦσαν) τρεῖς πύλαι· καὶ ἀπὸ (τὸ μέρος) τοῦ βορρᾶ, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ (τὸ μέρος) τοῦ νότου, τρεῖς πύλαι· καὶ ἀπὸ (τὸ μέρος) τῆς δύσεως, τρεῖς πύλαι.

14. Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτούς (ἦσαν) τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15. Καὶ (ὁ ἄγγελος), ὁ ὁποῖος ἐλάλει· με ἐμὲ, ἐκράτει ἕνα κάλαμον χρυσοῦν, διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας τῆς, καὶ τὸ τεῖχος τῆς.

16. Καὶ ἡ πόλις ἦτον ἐκτισμένη τετράγωνος, καὶ τὸ μῆκος τῆς ἦτον τόσον, ὅσον ἦτον καὶ τὸ πλάτος τῆς· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν με τὸν κάλαμον, καὶ (ἦτον) σταδίων δώδεκα χιλιάδων· καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος τῆς ἦσαν ἴσα.

17. Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος τῆς, (καὶ ἦτον) πηχῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἀνθρώπου, με τὸ ὁποῖον τὸ ἐμέτρησεν ὁ ἄγγελος.

18. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ τείχους τῆς ἦτον ἀπὸ λίθων ἰασπίν· ἡ πόλις ὅμως ἦτον ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν, ὅμοιον με ὕαλον καθαρὸν.

19. Οἱ θεμελιοὶ τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦσαν κεκοσμημένοι με διαφόρους λίθους τιμίους· ὁ πρῶτος θεμελιος ἦτον ἰασπιδος· ὁ δεῦτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδῶν· ὁ τέταρτος, σμαράγδος·

20. Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἕνατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21. Καὶ αἱ δώδεκα πύλαι ἦσαν

δώδεκα μαργαρίται· καὶ ἐκάστη τῶν πυλῶν ἦτον κατεσκευασμένη ἀπὸ ἕνα μαργαρίτην· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως ἦτον ἀπὸ χρυσίου καθαρὸν, ὅμοιον με διαφανῆ ὕαλον.

22. Καὶ ἐγὼ δὲν εἶδον ναὸν μέσα εἰς αὐτήν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ τὸ ἀρνίον εἶναι ὁ ναὸς τῆς.

23. Καὶ ἡ πόλις δὲν ἔχει χρεῖαν, μήτε ἀπὸ τὸν ἥλιον μήτε ἀπὸ τὴν σελήνην διὰ νὰ τὴν φωτίζωσι· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τὴν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἀρνίον εἶναι ὁ λύχνος τῆς.

24. Καὶ τὰ ἔθνη ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν, θέλουσι περιπατήσῃ με τὸ φῶς τῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θέλουσι φέρῃ εἰς αὐτήν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν των.

25. Καὶ αἱ πύλαι τῆς δὲν θέλουσι κλεισθῆ καθ' (ὅλην) τὴν ἡμέραν· καθότι νῦξ δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ.

26. Καὶ θέλουσι φέρῃ εἰς αὐτήν ὁ, τι (πρᾶγμα) ἔνδοξον καὶ τιμίον (ἔχουσι) τὰ ἔθνη·

27. Καὶ δὲν θέλει ἔμβη εἰς αὐτήν κανὲν (πρᾶγμα), τὸ ὁποῖον μολύνει, ἢ προξενεῖ βδελυρίαν, ἢ ψευδος· εἰμὴ μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

ΚΕΦ. ΚΒ΄.

1. Καὶ (ἕστερος ὁ ἄγγελος) μοι ἔδειξεν ἕνα καθαρὸν παταμὸν ὕδατος τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡσὰν χρυστάλλον, ὁ ὁποῖος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀρνίου.

2. Καὶ εἰς τὴν μέσην τῆς πλατείας αὐτῆς (τῆς πόλεως), καὶ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τοῦ ποταμοῦ (εὐρίσχετο) τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ἔκαμνε δώδεκα καρποῦς, καὶ καθ'

ἐκαστον μῆνα ἀπέδιδε τὸν καρπὸν τοῦ καὶ τὰ φύλλα του (ἦσαν χρῆσιμα) διὰ Σαραπειάν τῶν ἐθνῶν.

5. Δὲν θέλει εἶναι (ἐκεῖ) πλέον κατὰ νὲν (εἶδος) ἀναθέματος· ἀλλ' ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁρνίου θέλει εἶναι μέσα εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δοῦλοί του θέλουσι τὸν λατρεύσῃ.

4. Καὶ θέλουσιν ἴδῃ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του (θέλει εἶναι γεγραμμένον) ἐπάνω εἰς τὰ μέτωπά των.

5. Καὶ νῦν δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ· καὶ δὲν θέλουσιν ἔχει χρεῖαν ἀπὸ λύχνου, καὶ ἀπὸ τῶ φῶς τοῦ ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς θέλει τοὺς φωτίζῃ· καὶ θέλουσι βασιλεύσῃ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

6. Καὶ (ὁ ἄγγελος) μοι εἶπεν· Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινὸι καὶ πιστοί· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἔστειλε τὸν ἄγγελόν του διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς δούλους του, ὅσα πρέπει νὰ συμβῶσιν ἐντὸς ὀλίγου.

7. Ἴδου, ἐγὼ ἔρχομαι ταχέως· μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8. Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ἤμην ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐβλεπον καὶ ἤκουον αὐτὰ· καὶ ἀπ' οὗ τὰ ἤκουσα καὶ τὰ εἶδον, ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖος μοι τὰ εἰδείκνυε, διὰ νὰ τὸν προσκυνήσω.

9. Καὶ μοι εἶπε· Πρόσεχε, μὴ (μὲ προσκυνήσης)· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς προφήτας, οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.

10. Καὶ (ἐπομένως) μοι εἶπε· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας

τοῦ βιβλίου τούτου· (διότι) ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

11. Ὅποιος ἀδικεῖ, ἅς ἀδικήσῃ περισσότερο· ὅποιος εἶναι ῥυπαρὸς, ἅς γίνεται ῥυπαρώτερος· καὶ ὅποιος εἶναι δίκαιος, ἅς πράξῃ περισσότεραν δικαιοσύνην· καὶ ὅποιος εἶναι ἅγιος, ἅς ἁγιασθῇ περισσότερο.

12. Καὶ ἰδου, ἐγὼ ἔρχομαι ἐντὸς ὀλίγου· καὶ φέρω συνάμα καὶ τὸν μισθόν, διὰ νὰ δώσω εἰς καθένα ἀναλόγως μὲ τὰ ἔργα του.

13. Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πράττουσι τὰς ἐντολάς του διὰ νὰ ἔχωσιν ἔξουσίαν εἰς τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ ἔμβωσιν εἰς τὴν πόλιν διὰ μέσου τῶν πυλῶν.

15. Ἐξω ὅμως (θέλουσι μείνῃ) οἱ κύνες, καὶ οἱ φαρμακεῖς, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ ὅποιος μεταχειρίζεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ψεῦδος.

16. Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔστειλα τὸν ἄγγελόν μου διὰ νὰ σᾶς κηρύξῃ εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτὰ τὰ πράγματα· ἐγὼ εἶμαι ἡ ρίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ πρωϊνός.

17. Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐρχου· καὶ ὅποιος ἀκούῃ, ἅς εἴπῃ· Ἐρχου· καὶ ὅποιος διψᾷ, ἅς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος ἐπιθυμῇ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς, ἅς τὸ λάβῃ χάρισμα.

18. Ἐγὼ μαρτύρομαι εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τούτου τοῦ βιβλίου· (ὅτι) ἂν κάνεις ἤθελε προσθήσῃ (τί) εἰς αὐτὰ, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθήσῃ εἰς αὐτὸν τὰς ἑπτὰ πληγὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι γεγραμμένα· εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον.

19. Καὶ ἂν κάνεις ἤθελεν ἀφαιρέσῃ

τι ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου αὐτῆς
τῆς προφητείας, ὃ Θεὸς θέλει ἀφαι-
ρέσῃ τὸ μέρος τοῦ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς
ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
ἀπὸ τὰ γεγραμμένα εἰς τοῦτο τὸ βι-
βλίον.

20. Ἐκεῖνος ὃ ὁποῖος μαρτυρεῖ
αὐτὰ, λέγει· Ναὶ, ἔρχομαι ἐντὸς ὀλί-
γου· ἀμήν· Ναὶ ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ (εἶη) με̅̅̅ σᾶς πάντας,
Ἀμήν.

ΤΈΛΟΣ,

ΚΑΙ

Τῶ ΘΕῶ ΔΌΞΑ.

Ἡ ΤΆΞΙΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ.

Τὸ κατὰ Ματθαῖον ἱερὸν Εὐαγγέλιον	Σελίς	1.
Τὸ κατὰ Μάρκον ἱερὸν Εὐαγγέλιον		55.
Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἱερὸν Εὐαγγέλιον		90.
Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἱερὸν Εὐαγγέλιον		149.
Πράξεις τῶν Ἀποστόλων		193.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή		253.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ πρώτη		274.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ δευτέρα		296.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολή		310.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή		318.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή		326.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολή		332.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ πρώτη		337.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ δευτέρα		342.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ πρώτη		345.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ δευτέρα		351.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Τίτον Ἐπιστολή		355.
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἢ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολή		358.
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή		359.
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ		376.
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη		382.
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα		388.
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη		392.
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα		398.
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη		399.
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ καθολικὴ		400.
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου		402.

ΤΈΛΟΣ ΤΗΣ ΤΆΞΕΩΣ.

